

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

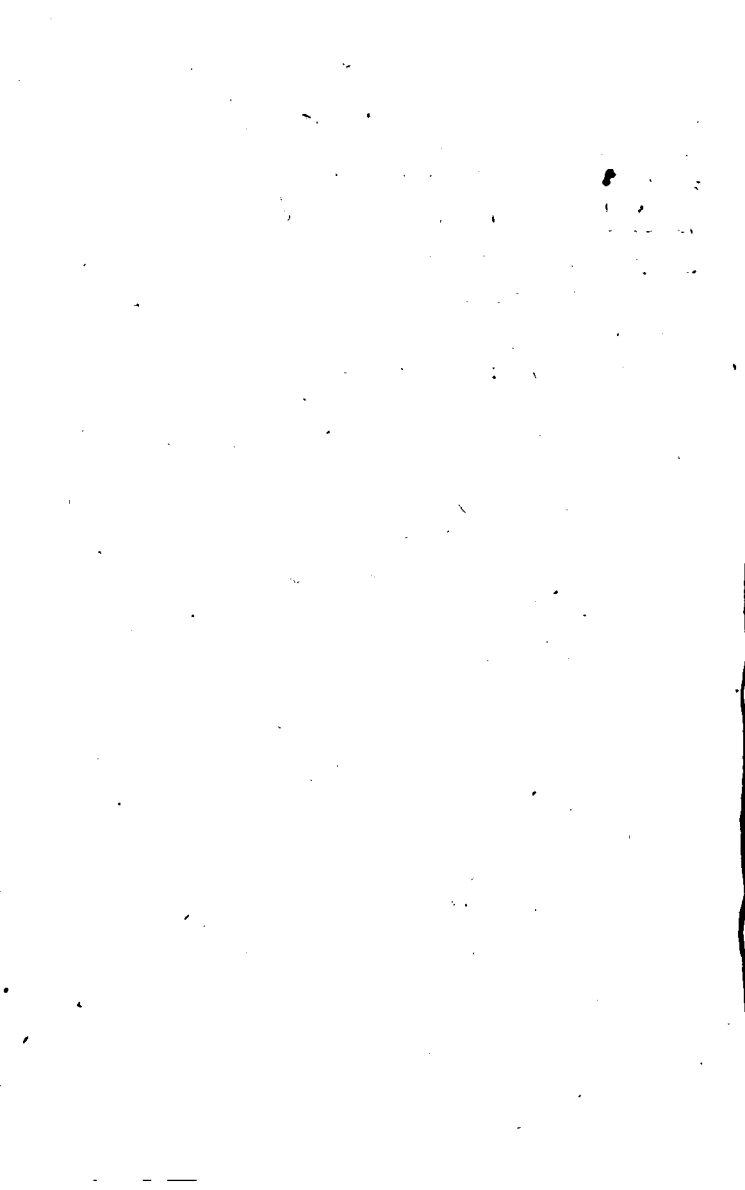
A.

LYCIANI
SAMOSATENSIS
DIALOGI SELECTIORES,

*coelestes, marini, & inferni, Græce &
Latine editi in usum
puerorum.*

Basileæ apud Nicolaum Bryling.
Anno M. D. L X.

ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Προμηθεὺς καὶ Δίας.

Υἱόν με ὦ σὺ.
 Διὶ γὰρ ἦδ' ἐκ
 πίπτονθα. βόη.
 λύσω σὶ, φῆς,
 ὅμ' ἐχθρὸν βα-
 ρυτέρως πῶδας ἔχοντα, καὶ τὴν
 λατύνουσιν ὅλον κτῆρ' ἐν φεγγῇ
 ἐπακέμενον, κτῆρ' ἐκκαίειν
 γυμῶν μὲν μένον, ἐκκαίειν τὸ
 ὕπαρ, ἀλλὰ καὶ τὸς ἐφθαλμούς
 ἐξερύττειν, αὐτὸν δ' ὦρ τοιαῦτον
 ἔμετ' ὥς αὐθρόπυος ἱππασας,
 καὶ τὸ πῦρ ἱκλιψας, καὶ τὰς
 γυναικας ἰδρυμύρηνοντας; ἂν
 μὲν γὰρ ἐμὶ ἐξπαύσας οὐ
 τῇ Διᾶσιν τῶν ἐξέρων, ἐγὼ
 πικρὴν ἐκκαλὺν μέλινά μοι ὡς
 γὰρ εἶς, καὶ τὴν ἀμύμονα τῶν μοι
 πῶν σικαντῶν φηλᾶν, τί χρὴ
 λίσσιν; Προ. ἐκὼν ἱκανῶς ἔλα-
 τίσιν Διὶ ἐκκαίειν, τοσούτον
 χρέον τῷ λαοκτόνῳ προσελ-
 μένῳ, τὸν ἐκκαίειν ἐξέρων αἰ-
 πολάμενον αὐτὸν βίβων τῷ ἦ-
 πατι. Ζ. οὐδ' ἐπὶ πολλοῖσι μέλινον
 ποτε, ὅμ' οὐ Διὶ πατρί. Προ. καὶ
 μὴ οὐκ ἀμείδι με λύσεις ὦ
 σὺ, ἀλλὰ σοὶ μελύσῃ πᾶν
 αὐτοκτόνον. Ζ. κατὰ σοφίην με
 ὦ προμηθεῦ; Προ. καὶ τί πλῆον
 ἔγω; ἔγω ἀγνοῶς αὐθροπίας
 καὶ ἐκκαίειν ἐγὼ, ἐλ' ἀπορ-
 ρύ

DEORVM DIALOGI.

Promethei & Iouis.

Olue me Iupī-
 ter, grauiā enī
 iā passus sum.
 Iup. Soluā te,
 ais; quē oportet
 hac grauiiores pedicas habētē,
 & Caucasum totum super ca-
 put incumbētē, d sedecim uul-
 turibus non solū corrodi hepar,
 sed et oculis carere eff. sis. Eo
 quod talia nobis animalia, ho-
 mines uidelicet, effinxeris, &
 ignem furtim surripuisti, et mu-
 lieres fabricatus es. Nā quibus
 me ipsum decepisti, in distribu-
 tione carniū, ossa pinguedine
 obducta mihi apponens & mei-
 liorem partium tibi ipsi seruās,
 quid attinet dicere iPro. Igi-
 tur sufficientem iam poenam
 exolui, tantū tempus Caucaso
 affixus, pessimam auim perdi-
 tam aquilam nutriens hepate,
 Iupi. Ne minimum quidem
 hoc eorum, quae te oportet pati.
 Pro. Atqui non sine mercede
 solues Iupiter, sed tibi signifi-
 cabo ualde necessarium. Iup.
 Blādiendo decipis me Promes-
 thee. Pro. Et quid plus babe-
 bo? Non enim ignoras rursus,
 ubi Caucasus est, neq; indiger

a z bis

his uinculis, si quo modo uersu-
tias agens deprehendar. Iup.
Dic prius, quānā mercedē pēt
solues necessariā nobīs existēti-
tē? P. Si dixerō, ad quē locū uai-
dis nūc, fide dignus ero tibi &
de reliquis uaticinās. Iu. Quoi
modo. n. nōi Pro. Ad Thetē,
coiturus cū ipsa. I. Hoc quidē
nostī. Quid igitur postulat uidei-
ris. n. uerū quiddā dicere. Pro.
Nihil ō Iupiter rei habeas cū
Nerine hac: si enim ipsa gra-
uida reddetur ex te, factus simi-
lia faciet tibi, qualia & tu feci-
sti Saturno. Iup. Hoc ais, exi-
pulsurum me regnōi Pro. Vinā
ne fiat, ō Iupiter. Verū tamē tai-
le aliqd coitus ipsius minatur.
Iupi. Valeat igitur Thetis, te
uero Vulcanus ob hac soluat.

Amoris & Iouis. Cup.

Ac si quid etiā peccaui, Iu-
piter ignosce mihi, puer enim
admodum sum, & adhuc im-
prudēs. Iup. Tu puer autē Cu-
pido, qui antiquior multo Iai-
peto es? An quia neq; barbarus
habet, neq; canos produxisti,
propterea etiā infans putari cu-
pis, senex et uersutus adeo cum-
sis? Cup. Qua uero iniuria affe-
cite, ego senex ille, ut tu ais,
cur me uincire quoq; cogitas?

Iup.

οὐκ ἄδουμῶρ, ἤρ τι τιχέσῃ
ἀλίσκομαι. Ζ. ἀπὶ πρέσβρον,
ἢ τῖνα μιᾶν ἀποτίσεις ἁ-
ναγκᾶν ἡμῖν ὄντα. Προ. ἢ τί
πῶς ἴδ, τι βλάβεις τῷ, ἁ-
ξίον ἔστι ἰσομαί σοι καὶ πῶς
τὸ ὑπολείπων μοι τοῦ μέλου;
Ζῶς. πῶς γὰρ οὐ. Προ. παρὰ
τὴν δέ τιμ, σωθὲν μέλου;
τῇ. Ζῶς. τουτὶ μὲν ἔγνω. τί
δ' ἢ τὸ ἐπὶ τῷ; δοκᾷ γὰρ
τι ἀλῶν ὄντα. Προ. μὴ δὲ
σοὺ κοινωθῆς τῇ παρῆντι. ἢ
γὰρ αὐτὴν λυσοφροσύνην σοὺ, τὸ
τιχέσθαι ἴσα ὀργασταί σε, οἷα
καὶ οὐ ἴδρασας τὸν ἑρῶνα.
Ζῶς. τοιοῦτος, ἐκωδισθῆναι
μὲν ἀρχῆς; Προ. μὴ γένοιτο
σοὺ. πᾶν τοιοῦτό τι ἢ μίσην αὐ-
τὴν ἀπειλᾷ. Ζῶς. χαρὶς τοι
γαρ ὅν ἢ δέ τι, οἷ ἢ ἔργον
ἐπὶ τέτοις λυσάτω.

Ερωτῶ καὶ δίδω. Ερ.

Ἀλλ' εἰ καὶ τι ἤμαρτον ὦ
σοὺ, συγγνώμῃ μοι. παλαιόν
γὰρ εἰμι, καὶ ἔτι ἄφρων. Ζ. αὐ-
τοπαλαιόν ὦ ἦρας, δὲ ἀρχαῖόν τε
& εἰ πολὺ τοιοῦτον; ἢ δὲ
τί μὴ πῶννα, μὴ δὲ ποδῶν
ἴφους; διὰ ταῦτα καὶ ἔρως;
ἄξιόν σε μίσθαι, γέρον καὶ
παυδρῶν ὢν; Ερ. τί δὲ καὶ ἔρ-
δίνωκα ὁ γέρον ὡς φῆς, ἔγω,
διότι μὴ καὶ παλαιόν καὶ διαρῶν;
Ζ. οὐκ

[illegible]

Iup. Specta ô sicleste, an par-
ua, q me ita ludibrio habes. I-
taq; iâ nihil est, q me nō effe-
ris, Satyrû, taurû, aurû, cygnû,
aquilâ, oia hæc fecisti me. Ac
quæ me uicissim amaret, nullâ
planè unquâ fecisti, neq; intelle-
xi me etiam uxori, ppter te gra-
tiorẽ fuisse. Sed oportet me,
præstigijs, uti ad illas, & meip-
sum abscondere. Illæ aut taurû
aut cygnû exosculantur, me, ue-
rô si aspiciat, moritûr, præ for-
midine. Cup. Meritq; neq; eni
ferunt, ô Iupiter, ut quæ mortâ-
les sine, aspectû tuum. Iu. Quor
modo igitur. Apollinem Brea-
chus ille & Hyacinthus tanto
pere amanti. Qu. At Daphne
etiâ fugiebat illû, quâuis coma-
tû & imberbẽ. Q. Si aut uoles
amabilis esse, neque concutias
Aegidẽ, neq; fulmẽ geras, sed
q; suauissimû teipsum perhibe,
utrinq; demisso capillo, eoq; mi-
tra reuincto, ues te sume purpu-
reâ, crepidas subliga auratas,
ad tibiâ & ad tympana cõposi-
to gressu incede, & uidebis q
plures sequentur, q Bacchum
Menades. Iu. Apage. Egdẽ
noli amabilis esse istoc pacto,
ut talẽ meipsum exhibeâ. Cu.
Proinde & amare nolis. Faci-
lius enim

hinc enim istud certe est. Iup.
Quin amare quidē uolo minore
autē negotio illo potiri. Atq;
ob hac nunc dimitto te.

Iouis & Mercurij.

Illam Inachi puellā pulchrā
nosſi Mercuri. Mer. Etiam,
Iodicis. Iup. Non amplius pu
ella illa est, ſed iuuenca. Mer.
Mōſtroſum hoc. Quomodo mu
tata eſt? I. Zelotypia mota Iu
no, trāſformauit ipſam. Sed et
nouum aliud quoddam malum
inſuper excogitauit. In ſcelici
illi bubulcium quendam multio
culum, Argum nomine, cuſto
dem addidit, qui iuuenca paſ
ſcit, inſomnis ac peruigil ipſe
exiſtens. Mercuri. Quid igitur
nos oportet faceret Iup. Deuo
lans in Nemeam ſyluam, illic
alicubi Argus paſcit, illum
quidem interficito. Ipſam uero
Iopet pelagus in Aegyptum
abducens, Iſim ſacito, & de ca
tero pro deo ab incolis baboa
tur, Nilumq; attollat, & ueni
eos immittat, & præterea nauī
gantes ſeruet.

Iouis & Ganymedis.

Age à Ganymedes perueni
mus enim quo oportebat, oſcula
re me iam, ut uideas nō amplius
poſſitū aduincū me habere, neq;
ungues

γὰρ τὸ τέτυγι. Ζ. ἐκ ἀλλ' ὄρεον ᾧ,
ἀπαραμυνίς ὄρεον δ' αὐτὸ ἐπε
τυχάσασιν. ἐπὶ τούτοις αὐτοῖς
ἀφίσταμι σι.

Διὸς καὶ Ἑρμῆ. Ζ.

Τίῳ τοῖν ἰνάχῃ παῖδα τίῳ
καλῶν οἶδα ὃ Ἑρμῆ; Ἑρ. ναί,
τίῳ ἰὼ λίζεις. Ζ. ὅα ἴτι παῖς
ἐκείνῃ ὄρεον, ἀλλὰ δάμαρις.
Ἑρ. τὸ ὄρεον τοῦτο. τῷ ῥέω
δ' ἐν ἀλλὰ γιν; Ζ. ſυλοτυπώσαι
σα ἢ Ἡρα μίτι βαλλῶν αὐτῶν.
ἀλλὰ καὶ καὶ αὐτὸν ἀλλὰ τι δα
σὲν ἐπιμυμήσεται τῷ κακο
δαίμονι. βουκόλον τιτὰ πο
λυόματον Ἀργον τοῦτομα ἐ
πίσχεσθαι, ὅς ἐστις τίῳ δάμα
ρις, αὐτὸς ὢν. Ἑρ. τί οὖν ἔ
μας χεῖρ ποιῶν; Ζ. καταπλά
μην ὅτι τίῳ νίμιας, ἐκ δ' ἐ
που ἰ Ἀργῷ βουκόλῳ, ἐκείνου
μὲν ἀπέντενον. τίῳ δὲ ἰὼ
διὰ τοῦ πλάγους ὅτι τίῳ Αἰγυ
πτον ἀπαγαγὼν, ἰοῖν ποίη
σεν. καὶ τὸ λοιπὸν ἴσθαι διδ
τοῖς ἐκείνῃ, καὶ τὸν Νεῖλον αὐτῶν
γίγνῃ, καὶ τὸς αὐτῶν ἐπιμι
μήσῃ, καὶ σωφίῃ τοῦς πλοῖον
τας.

Διὸς καὶ γανυμέδους.

Ἀγὼ γανυμέδου, ἔκαστος
γὰρ ἐν δαίχρῳ, φίλος ἐμὲ ἔ
στι, ὅπως ἀδῆς ἐκίτι ῥά μιν
ἀγκύλον μίχοντα, οὐδ' ἔστι
καί

ζας ἔφη, ὃ πῶρὰ οἶσ' ἴσαι
 νόμῳ σοι πῶλὸς ἔναι δοκῶν.
 Γα. αὐθιγῶν, ἐν αἰτίᾳ ἀπὲρ ἤ-
 ρα, καὶ καταπλάμην ἔρ-
 पासάεμι ἀπὸ μοῦ το ποιε-
 οῖς; πῶς ἔρ τὰ μὲρ πῶρὰ ἐ-
 πᾶνά σοι ἐξήρῳ, πύδ' ἄλ-
 λ' ἔδω ἀναπύφηναι; Ζ. ἀλλ'
 ἔτι αὐθιγῶν, ὃρ ὅρῃς ὦ μα-
 γάνιον, ἔτι αἰτίᾳ. ὃ δὲ παύ-
 τιν βασιλεὺς τῶν διῶν ἔτος
 αἶμι, πρὸς τὸν λαὸν ἀλλὰ
 ξας ἑμαυτὸν. Γα. τί φῆς; οὐ
 γὰρ ὁ Πάυ' ἐπᾶν; αἶτα πῶς
 σύεργα ἐν ἴχας, ἐδὲ λείρα-
 τα, ἐδὲ λάσι' αἶτα σκίλη;
 Ζ. μόνον γὰρ ἐπᾶν ὃ γὰρ διόν;
 Γα. ναί. καὶ δύο μόνον αὐτῶν
 νερχίμ ῥάγον ἐπὶ τὸ σπύλα-
 ον ἄγοντες, ἐνθα ἴσθην. οὐδὲ
 αὐθιγῶν οἰσῇ τις αἶται μὲ
 λονεῖς. Ζ. ἀπὲρ μοι, Διδὲ δὲ
 ἐν ἡσας ὄνομα, ἐδὲ βωμὸν
 ἀλδὲ ἐν τῷ Γαργάρῳ το ὄνο-
 τ' καὶ βροντῶν, καὶ αἶ-
 τραπὰς ποιεῖν; Γα. οὐ ὦ
 βίλτις φῆς ἔναι, ὃς πρὶν
 λατρίχας ἑμῶν τῶν πολλῶν
 χάλασαν, ὃ οἰκῶν ἐπὶ αὐτῶν
 γίμην, ὃ ποιεῖν τὸν ψέγον,
 ὃ τὸν λείον ὃ πατὴρ ἴδουσο;
 αἶτα τί ἀλμύσαρτά μὲ αὐθί-
 पासας ὦ βασιλῶν τῶν διῶν;
 τὰ δὲ πρίβατα ἴσθαι οἱ λῦνοι

Διῶν

ungues acutos nequales, qualis
 uidebar tibi modo, cum uolu-
 cris esse apparebā. G. Mi ho-
 mo: an non aquila modo fuisti,
 ac deuolans rapuisti me a me-
 dio ouili? Quo pacto igitur ala
 illa ablata tibi sunt; tu uero ipse
 se alius quispia subito appares.
 Iu. Sed nequ homo, quem uides
 adulescentule, nequ aquila, sed
 oim rex. Deorū ego ipse sum,
 qui me ipsum ad icpsum ita trans-
 formaui. G. Quid ais tui Pat-
 ille es; deinde, quomodo sis lula
 nō habes, nequ cornua, nequ hir-
 sutus es cruras? I. Solū enim il-
 lum existimas Deū? G. Etiā.
 Atq; adeo sacrificamus ipsi,
 coleatū hircū ad speluncā agen-
 tes, in qua ipse positus est. Tu
 uero plagiarius quispiam uide-
 ris mihi esse. I. Dic mihi. Io-
 uis uero nomen nō audisti; nequ
 etiam arā uidisti illius in Gari-
 garo, pluentis scilicet atq; to-
 nantis, et fulgura faciētis? G.
 Tu te optime uir ais esse, qui
 paulo ante effudisti nobis copio-
 se grandinē, qui habitare supra
 nos diceris. faciens strepitū. cui
 arietē pater sacrificauit. Denū
 que quid' nā improbē cētātē nia
 sursum rapuisti rex Deorum?
 Iam uero et oues fortasse lupi

Δ

Δ

diripuerūt, desertas illas inuadendo. Iup. Adhuc enim cura est tibi ouium immortalis fa-
cto, & hic cōuersaturus nobiscū. Gan. Quid dicis? An nō deduces me tandem in Idam hodie? Iup. Nequaquā, quoniam frustra aquila fuissem pro Deo factus. Gan. Igitur inquit me pater, & indignabitur nō inuenias, uerbis post capiam, relinquens ouile. Iup. Vbi ille uidebit te? Gan. Nequaquam, desidero uero iam ipsum. Quod si uero dimittes me, promitto tibi, & alium hircum ab ipso immolatum iri, redemptionis precium pro me uidelicet. Habemus autē triennem illū, & magnum, qui prae ceteris in parascua. Iup. Quam simplex hic puer est, & minimē malus, ac id ipsum solum, puer adhuc. Verum o Ganymedes, illa quidem omnia ualere sine, & obliuiscere ipsorum, ouilis uidelicet & Idae. Tu autem (iam enim coelestis es) multa beneficies hinc & patri & patriae. Ac pro lacte quidem et caseo, ambrosiam edas, & nectar bibas. Hoc tamen & alijs nobis ipse infundēdo praebebis. Quod cuius maximum est, non amplius homo,

διωπάσαντο ἤδη, ὅρῃμεις ἐπιπιδόντες. Ζ. τί γδ μήλ' οἰ τῶν προβάτων ἀθανάτων χιρσουλόν, καὶ ἐὸ τ' αὐτὰ σιωδούμελόν μω' ἑμῶν; Γα. τί λίσγας; ἔ γδ κατάρξαι με ἤδη ἰετλῶ ἰδλῶ τέμφορ; Ζ. οὐδ' αμῶς. ἐπεὶ μάλλιν αὐτοῖς ἰίλω αὐτὸ τί διὸ χιρσουλόν. Γα. ἔκ' ἑμ' ἐπιπύττει με ὁ πατήρ, καὶ ἀγαπητότε μὴ σφρίσκειν, καὶ πλεγὰς ὑσφορ λύφομαι, κατ' αὐτῶν τὸ ποίμνιον. Ζ. πῶ γὰρ ἐκείν' ὄψεται σι; Γα. μηδ' αμῶς. ποτὶ γδ ἤδη αὐτέρ. εἰδ' ἀπάξαι με, ὑποσχόμεναι σοι καὶ ἄλλον παρ' αὐτοῦ λείδ' ὃν τιθέσθαι λύβ' αὐτῶν ἐμῶν. ἔχομεν δὲ τὸν ῥιπτὴν τὸν μέγαν, ὃς ἔγεται πρὸς τλῶ σουλῶν. Ζ. ὡς ἀφίλῃς ὁ πάς ἐστι, καὶ ἀπλοῖαδς, καὶ αὐτὸ δ' ἔτα τε, πᾶς ἔτι. ἀλλ' ὦ γαυρόμηνος, ἐκείνα μὴ πάντα χαίρειν ἰα, καὶ ἐπιλάθου αὐτῶν, τὸ ποίμνιον καὶ τῆς ἰδλῆς. σὺ δὲ ἤδη γδ ἐπαυάει, εἰ ποτὶ λὰ δὴ ποίῃσας ἐὸ τ' αὐτῶν καὶ τὸν πατέρα, καὶ τλῶ παρίδα. καὶ αὐτὶ μὲν τυροῦ καὶ γάλακτος ἀμβροσίαν ἰδ' ἔναι, καὶ ἐκείν' αὐτῶν ποτὶ μὲν τοι καὶ τοῖς ἄλλοις ἑμῶν αὐτοῖς παρίξας ἐγχείω. τὸ δὲ μέγιστον, οὐκ ἔτι αὐτοῖς

πύθωνος, ἀλλ' ἀθάνατος γὰρ
 ἴσῃ, καὶ ἀστέρα φαίνεσθαι
 ποιήσω λαλλήτορ. καὶ ὅλως,
 δύλακέμεν ἴσῃ. Γα. ὅρ δὲ παί-
 ζειν ἐπιθυμῶ, τίς συμπαίξει
 καὶ μοι; εἰ γὰρ τῇ ἰδῇ πολλοὶ
 ἡλικιώται ἔμην. Ζ. ἔχεις καὶ
 ταῦτα τὸν συμπαίξοντά σοι
 ποτὶ ἴρωτα, καὶ ἀστραγάλους
 μάλα πολλοὺς. δάρρει μόνον,
 καὶ φαίδρος ἰδί. καὶ μηδὲν
 ἐπιπόθεις τῶν λατῶν. Γα. τί γὰρ
 μὴν χρεῖματ' αὐτονοίμην; ἢ
 ποιμαίνεσθαι λαῖνταῦθα δεύσει;
 Ζ. οὐκ, ἀλλ' εἰνοχρήσεις, καὶ
 ὑπὸ τοῦ νίκταρος τιτάξῃ, καὶ
 ἐπιμηθήσῃ τοῦ συμποσίου. Γα.
 ποτὶ μὴν ἔχαιπρόν. οἶδα γὰρ
 ὡς χρὴ ἐγγίχει τὸ γάλα, καὶ ἀ-
 νασθῆναι τὸ λισυρίον. Ζ. ἰδοὺ
 πάλιν οὗτ' ἄρα καὶ μνη-
 μονεύει, καὶ ἀνθρώποις διακοι-
 νήσει οἷον. ταῦτ' ἴδ' οὐραὶ
 νίεσσι, καὶ πίνουσιν, ὥσπερ ἐ-
 φώ, τὸν νίκταρ. Γα. ἡδιστὸν ὧς οὐ
 το γάλακτ'; Ζ. ἴσῃ μὲν ὅλῃ
 γον. καὶ γουσάμεν, οὐκ ἐπι-
 ποθέσεις τὸ γάλα. Γα. κοιμήσο-
 μαι δὲ πᾶσι νυκτός; ἢ μετὰ
 τῇ ἡλικιώτῃ ἴρωτῃ; Ζ. ἐκείνῃ
 λὰ διὰ τοτόσι αἰύρπασα, ὡς
 ἅμα καθύπνουμεν. Γα. μίση
 γὰρ ἐκ αὐτοῦ δύναιο, ἀλλ' ἡδιστὸν
 σοι καθύπνου μετ' ἐμῇ. Ζ. καὶ
 μετὰ

homo, sed immortalis eris, atq[ue]
 etiam sydes tuum apparere fa-
 ciam pulcherrimum, & omni-
 no felix eris. Gan. Si uero lu-
 dere cupiā, quis colludet mecū?
 in Ida enim multi coetaneū
 eramus. Iup. Habebis & hic
 collusorē tibi hūc Cupidinem,
 & astragalos ualde multos.
 Confide solum, & laetus sis, &
 nihil desideres inferiorū. Gan.
 Quid uero uobis utilis eris
 An oues pascere oportebit &
 hic? Iup. Non, sed ministrabis
 uinum, & ad nectar paulo post
 ordinaberis, & procurabis con-
 uiuium. Gan. Hoc quidem nō
 difficile, scio enim ut oporteat
 effundere lac, & coronare po-
 culum pastorale. Iupit. Vide,
 rursus hic lactis meminit, &
 hominibus se ministrare putat.
 Hoc uero cœlum est, & bibi-
 mus, quemadmodum dixi, ne-
 ctar. Gan. Dulcius ὅ Iupiter
 lacte? Iup. Scies post pusillum,
 & quum gustaueris, non am-
 plius desiderabis lac. Gan.
 Porro ubi dormiā nocte? An
 cum coetaneo Cupidine? Iup.
 Non, sed ob hoc te rapui, ut si-
 mul dormiremus. Gan. Solus
 enim nō possis, sed suauius dor-
 mire mecum? Iupit. Profecto,

cum tali, qualis es tu Ganyme-
des sic pulcher. Ga. Quid. n.
te ad somnū iuuabit pulchritu-
do? I. Habēt quoddā incitāmē,
eū suauē, & facilius inducit ip-
sum. G. Atqui pater meus in-
dignabatur mihi cōdormienti,
& narrabat mane, quō turbare
ipsius somnū uoluitatus plectū,
calcitrans, & aliqd loquēs in-
terea quādo dormire, quā ppter
ad matrem remittebat me dormi-
turum sapiusculē. Quare si ob
hoc, ut ais, rapuisti me, tēpus ti-
bi est, ut me de nūo in terram de-
ponas, uel molestia afficeris
nihil dormiendo. Turbabo. n.
te cōtinuē, huc atq; illuc me rei-
uolens. Iu. Atqui hoc ipsum
suauissimum mihi feceris, si tei
cū uigilare cogas. Osculabor
enim interea te eo sapius, et am-
plectar. Ga. Ipse uideris, ego
uero; dormi. ante te deosculante.
I. V. debimus tunc, quid agē-
dum. Nunc uero adhuc ipsum
Mercuri, & posteaquam de im-
mortalitate biberit. duc ut mi-
nistret nobis, docēs prius, quem
admodum oporteat porrigere
siphum.

Iunonis & Iouis.

Ex quo adulescentulū hūc Iu-
piter, Phrygium isthū dico, ab I-
da

μυτὰ γιτοῖσιν, οἷον αὐτῶν
οὐ μὲν δὲ, οὐτὼ καλός; I. α. τί
γάρ σοι πρὸς τὸν ὕπνον ἐνέ-
α τοῦ καλλοῦ; Z. ἔχαστί διελ-
θὼν ἡδὺν, καὶ μαλακῶς ὄρνει
πάγει αὐτόν. Γα. καὶ μὴν
γίπατὴρ ἤχδιτὶ μοι συγκαθό-
δοντι. καὶ διεγείτο ἰαδον, ὡς
ἀρεῖλον αὐτὸ τὸν ὕπνον πρ-
φύμην καὶ λακτίσιν, καὶ
τι φθιγγόμελον μεταξὺ ἐπεί
καθόδοιμι. ὥς τε παρὰ τῶν
μοτίρα ἱσιμπίμι κοιμηθέν-
μενον ὡς τὰ πολλὰ. ἦρα δὲ
σοι εἰ δὶα τῆς, ὡς φῆς, αὐτῶν
σῶς με, καταδύναι αὐδὶς ἐ-
τῶν γλῶ, ὅτι πράγματα ἔχασ-
την ὕπνον. ἐπεχλῆσθαι γάρ σοι οὐ
πικρὸς πρὸς μέλον. Z. τοῖ αὖ
τί μοι τὸ ἡδίστον ποιήσεις, ἃ
ἀγρυπνήσομαι μετὰ σέ. φιλῶν
γὰρ διατιλίσω πολλάνισ, καὶ
πρὸς πύσιν. Γα. αὐτὸς αὖ αἰ-
δῶς. ἔγὼ δὲ κοιμήσομαι,
σὺ καταφίλοιώτῃ. Z. δὲ. εἰ
σὺ μὲν αὖ τίτι, τί πρακτίον. αὐτῶ
δὲ ἀπαγί αὐτόν ὡς Ερμῆ, καὶ
πίοντα δὲ ἀδασοσίας, ἀγρί-
οχοῦσόντα ἡμῖν, διδάσας πρὸ
τόρον, ὡς καὶ ὀρίγην τὸν αὐτῶ
φόν.

Ηρας καὶ Διός. Ηρα.

Εξ οὗ τὸ μαγάνιον ποτὶ ὡ
ζῶ, τὸ φρύγιον, ἀπὸ δὲ Διός ἀρ-
πάσας

πάσης δούρῳ αὐθγαγόν, ἔλατ-
 τέρ μοι προσίχαι τὸν νόμ. Ζ.
 καὶ ποτὶ γὰρ ὦ Ηἷα βυλοτοπῆς,
 ἦδ' ἀφ' ἧς ἐνὶ καὶ ἀλυπό-
 τιστον; ἐγὼ δ' ἐγὼ μὲν ταῖς γυ-
 ναιξὶ μέλαις χαλινῶν σι ἀ-
 ναι, ἐπεί σαι αὖ δ' ἐμὴ δ' ἡσυχίᾳ
 μοί. Ηἷα. ἐδ' ἐκείνη μὲν δὲ
 ποιεῖς, ἐδ' ἐπὶ ποτα οἰαυτῶ,
 δεῖ ἀπ' αὐτῶν δι' ὧν δ' ἐπὶ τῆς
 ὧν, ἀπολιπὼν ἐμὶ τὴν νόμῳ
 γαμῆτιν, ἐπὶ τὴν γλῶσσοί
 μοιχόσων, χρυσίου ἢ ταῦτα
 γυναικῶν. πᾶν ἄλλ' ἐκεί-
 ναι μὲν σοι, ἡδ' ἐν τῇ γυναικῇ
 σοι. τὸ δ' ἐδ' αὖτ' ἐπὶ τῇ πατρίᾳ
 ἀρπάζεις, ἀνίπης ὡς γυναικῶν
 τῇ δι' ὧν. καὶ σὺ οἰκῆσαι ἐπὶ τῇ
 πατρίᾳ μοι ἐπαχθὲν, εἰς τοῦτον
 δὲ τῷ λόγῳ. ἔτις ἐπὶ τῇ οἰ-
 κῇ; καὶ ἀπ' οὐροῦ καὶ σὺν αἰ-
 ρα ἢ τῇ Ηἷα καὶ δ' Ηἷα τῇ δια-
 πορῇ; σὺν ἢ καὶ τὴν κύλινα
 ἐκ αὐτῶν ἄλλως λάβοις παρ' αὐτῇ,
 ἢ φιλήσεις πρὸς τὸν αὐτῇ, ἀπ' αὐ-
 τῶν ἐρώτων. καὶ τὸ φίλον μοι
 ἦδ' ὅτι τῇ νύκτι. καὶ δια-
 τὸ ἐδ' αἰφῶν, πολλὰν αἰ-
 τῇς πᾶν. ἐπὶ τῇ ἢ καὶ ἀπο-
 γυναικῶν μόνον, ἰδὼν καὶ
 ἐκείνη. καὶ πᾶν τῇ ἀπολιπὼν
 τὴν κύλινα, ὅσον ἐπὶ τῇ πᾶν
 αὐτῇ, πᾶν, ὅσον καὶ αὐτὸς ἐ-
 πι, καὶ ἐν τῇ πρὸς τῇ τῇ
 χίλιν,

da rapies hac adduxisti, minue
 aduertis mihi aim. Iu. Etia ob
 hūo Iuno zelotypa iā es simpli
 cem adeo, & minime molestus
 Ego uero puabā mulierib. so
 lls difficile te esse, quacūq; con-
 uersantur mecū. Iup. Neq; illa
 quidē rectē facis, nec cōueniētia
 tibi si, q; omniū deorū dominus
 existēs, relinquens me legitimā
 uxorem, in terrā descēdis, ibiq;
 adulteria exerces in aurum uel
 taurū conuersus. Verū tamē illas
 mulieres tibi in terra manent.
 Ideo aut hoc puero rapto, etiā
 in cælum subuolasti, Deorū ge-
 nerosissime, & nūc ille nobiscū
 habitat, ante oculos mihi addu-
 ctus quasi æmulus, scilicet ut po-
 cillaretur tibi, sic. n. aiunt. Itā
 ne uero carebas pocillatori-
 bus? Aut defessi adeo sunt &
 Hebe et Vulcanus ministradoi
 Tū uero etiam calicem non ali-
 ter ab eo accipis, quā simul
 & osculatus fueris ipsum ani-
 tea, omnibus aspiciētibus. Ec-
 de osculatio ista suauior tibi est
 ipso naclare. Atq; ob id sepe
 numero, neq; sitiens, petis bibe-
 re. Interdū aut etiā ubi degusta-
 sti solū, porrigere ipsi soles, dein
 de bibere ipso arripis calicem,
 & quātum in illo reliquū restat,
 omne ebibis, ea etiā parte un-
 de ipse bibit, & ubi applicauit
 labia,

labia, ut et bibas simul, et oscu-
leris. Nuper uero rex ille atq[ue]
omniū pater, depositis Aegide
ac fulmine, sedisti talis ludendo
cum illo, barbā ipse tantā q[uam] iā
pmissam habēs. Omnia igitur
uideo hęc, quare nē te putes la-
tere. Iup. At quid adeo graue
hoc, o Iuno, adolescētē adeo
pulchrū inter bibendum de oscu-
lari, oblectariq[ue] utro p[er] illo; et
esculo uidelicet et neclare, q[uod]
si igitur uel semel cōmittā ipsi,
quo et te osculetur, nō amplius
accusabis me, q[uod] osculū illius
præstantius neclare puto. Iup.
Pædicōnū uerba hęc sunt. E-
go uerō nō ita insani uero, ut la-
bia mea applicē molliculo isti
Phrygi, adeoq[ue] effeminato.
Iu. Ne conuāceris generosissi-
ma tu, amores meos, nā mulie-
rosus et barbarus, et mollicu-
lus iste, suauior et desiderabili-
or, nolo autē dicere amplius. ne
te magis iritem. Iup. Utinā ue-
rō et in uxore illū duxisses, mei
gratia. Memineris igitur, qua-
libet mihi, p[ro]pter egregiū istū
pocillatorē, temulēter insuleas.
Iu. Imo uero Vulcanū istū, filii
p[er]itū oportebat nobis pocilla-
ri, claudicantē uidelicet, et d[e]
fornaco uenitē, adhuc fauillis

plei

χαίλῃ, ἵνα καὶ πίνῃς ἅμα, καὶ
φιλήῃς. πρῶτον δ' ὁ βασιλεὺς,
καὶ ἀπαύσαντος αὐτοῦ, ἀποδύ-
μενος τῷ αἰγίδῳ καὶ τῷ
βραχίονι, ἐκάθισεν ἐγγυχά-
λιν αὐτῷ, πῶς οὐκ ἔστι
καὶ τὸν λαβερμῆν. πᾶσι δ' ἔρ-
οῦ τὰ αὐτὰ, ὥστε μὴ οἷον λαοθά-
λασσαν. Ζ. καὶ τίς αὐτῶν ὃ ὕψος, καὶ
γάμον δ' οὐκ ἔστι καλὸν μεταβαί-
ναι κατὰ φιλήσας, καὶ ὅτι
ἔστι ἀμφοῖν, καὶ τῷ φιλήμα-
τι, καὶ τῷ νύκταρι; ὅν γ' ὅτι
ῥίψω αὐτῷ καὶ ἅπαρ φιλή-
σαι σι, ἐκείνι μίμνη μοι, πορ-
τιμότορον τοῦ νύκταρ. οἷο μί-
νον τὸ φίλημα εἶναι. Η. καὶ
ἀφ' αὐτῶν οὗτοι λόγοι. ἐγὼ δὲ
μὴ εἶτω μαρτυρῶ, ὥς τὰ χεῖλε
προσσυγκῆν τῷ μαλθακῷ τού-
τῳ. φρυγὶ οὗτος ἐκτιθελνμί-
ον. Ζ. μή με λοιδορῇ ὃ γυναι-
κεῖνα τοῖς παισὶν οἷς. οὗτος δ'
γὰρ ὁ θαλυδρίας, ὁ βαρβαρὸς,
ὁ μαλθακὸς, ἐδ' ἰων καὶ ποσει-
δόνι. ἐβέλεμαι δ' ἐν αὐτῷ,
μή σι παρ' ἐμὸν ὀππλῆον. Η.
καὶ αὐτὸ καὶ γὰρ ἔστι αὐτὸν ἵ-
μῳ εἶνα. μίμνησθ' ὅτι οἷα μοι
διὰ τὸν οἶνον τὸν ἱμῶν
ροινεῖς. Ζ. οὐκ. ἀλλὰ τὸν ὕψος
τοῦ ἵματι τὸν σὸν ὅτι οἶνον
ἡμῶν χαλᾶσθοντα, ἐκ τῆς
οὐκ ἔχοντα, ἐστὶ τῶν σπινθέρων
αὐτῶν

ἄνδρῶν, ἄρτι τὴν πυρά·
 φραὶ ἀποτιδίμην, καὶ ἀπ’
 ἐκείνων αὐτῶν τῶν δακτύ-
 λων λαμβάνειν ὑμᾶς τὴν ὑνί-
 λικαν, καὶ ἐπισπασαμένης φιλί-
 λῆσαι μετὰ, ὅρου δ’ αὖ ἢ μή-
 τερ οὐ ἔσθ’ ἡμεῖς φιλόστοιχοι, ὑπὸ
 τῆς ἀβέλει καταβαλλόμενον
 τὸ νόστον; ἢ δ’ ἡμεῖς ταῦτα, οὐ
 γὰρ παρὰ πολὺ ὁ εἰρηχό-
 ῃ ἐμὲ ἱμπερίαι τῷ συμπο-
 σίῳ τῶν διῶν. ὁ γὰρ ὑμῶν
 δὲ, καὶ καταπικρῶς αὖδ’
 ὅτι τὴν ἰδίαν, καθαρὰς γὰρ, καὶ
 φασιδάκτυλῳ, καὶ ἐπταμή-
 νῳ ἐρίῳ τὸ ἱππομα. καὶ δ’ οἱ
 λυπῶν ἡμέτερον, καὶ φίλῳ ἡμῶν
 ὅτι τοῦ ἐκείνου. Ἡρα, νῦν καὶ
 χαλὰς ὡς ἡμεῖς ἡφαιστῶ, καὶ οἱ
 δακτύλοι αὐτοῦ ἀνέξουσιν ὅτι οὗ
 ἡμῶν, καὶ ἀβέλει μετὰ ἐ-
 σσι, καὶ ναυτιῶν ἐρῶν αὐτῶν,
 ὅτι τὸν ἡμῶν ἡμῶν τῶν
 τῶν ἡμῶν ἀνέξουσιν. πάλαι δὲ
 ἐχέωρας ταῦτα, οὐδ’ οἱ σπιν-
 θῆρες, ὅτι ἡ ἡμῶν ἀπὲρ
 πόρσι μὴ ἐχέωρας παρ’ αὐ-
 τοῦ. Ἡρα, νῦν ὡς ἡμῶν ἡμῶν.
 ὅτι ἡμῶν. καὶ μοι ἐπταίρει
 πὸν ἡμῶν ἡμῶν, εἰ δὲ
 ἡμῶν παρὰ πάλαι ὡς αὐτοῦ δι-
 χόμενον τὸ ἡμῶν, οἱ μὲν ὁ ἡμῶν
 ὅτι οἱ ἡμῶν. οὐδ’ ὁ ἡμῶν
 δὲ, ἡμῶν μὲν αὐτῶν τῶν

plenum, deposito paulo ante
 forcipe. Et ab illis ipsis digi-
 tis, accipere nos calicem, at
 tractionis ipsum interea oscu-
 lari, quem neq; mater tu liben-
 ter osculata fueris, prae fuligin-
 e quasi tota illius exusta fa-
 cie. Nimirum suavia, ad hoc
 multum etiam pocillator iste,
 cohonestat deorum convivium.
 nonne? Ganymedes autem hic
 iterum in Idam hinc ablegari
 dux est, quippe putus ac tam-
 didus est, et digitos habet ro-
 seos, etiam scite porrigit pocu-
 lum, et quod te omnium mor-
 det maximè, osculatur dalcius
 ipso necitare. Iupi. Nunc tibi
 et claudus, o Iupiter, Vulcan-
 nus est, et refertus fuligine, ac
 qua nausca afficeris, cum aspi-
 cis ipsum, ex quo formosum et
 capillatum istum Ida enutrit.
 Olim autem non uidebas ista,
 neq; tū fauillae, neq; fornax ipsa
 absterrebat, quo minus biberes
 illo porrigente. Iu. Aegritudi-
 ne Iuno te ipsam afficis, nihil
 aliud agis, et mihi amorem eo
 magis incendis, quia zelotypa-
 es. Quod si uero grauatis, a pue-
 ro formoso accipe poculū, tibi
 qdē filius ministrat potū. Tu uel
 rō Ganymedes mihi soli redde-

calicem, & cum quolibet bis
osculare me, & cum plenū porri-
gis, & cum rursum d me illum
accipis. Quid ita lachrymaris?
Ne metue. Malum. n. feret, si
quis tibi molestus esse uoluerit.

Iunonis & Iouis.

Ixionē hunc uides Iupiter;
quibus nā moribus affectū putas?
I. Hominē esse utilē Iuno, &
cōsibonem, nō. n. cōuerfaretur
nobiscū, si indignus conuiuiū fo-
ret. I. At indignus est, cōsume-
liosus certē exiēs, quā ppter nō
amplius cōuerfetur uobiscum.
I. Quid autē cōsumeliæ intulit?
oportet. n. (ut puto) et me scire.
I. Quid uerō aliud? Ecce enim ei
rubejcodicere ipsū, tale est q̄
tibi sumpsit. I. Atq̄ ob hoc tātō
etiam magis dicere debebas, in-
quātū ille turpia quōq̄ conatus
ē. Nū igitur sollicitauit aliquā
ad superiū intelligo. n. cuiusmoi-
di turpe sit, q̄ reformidaueris
dicere. I. Ipsam me, nō aliam
quāpiam Iupiter, lōgo iam tem-
pore. Ac primū quēdē igno-
rabam quid rei esset, cur accēte
adco in me aspiceret. Ille autē
etiā ingemiscēbat, et sublachry-
mabatur. Et si quādo bibēs tra-
didissem Gan. poculū, hic pete-
bat ex eo iā ipso bibere. E. ca-
piēs osculabatur interea, & ad

οὐκ

κύλινα. καὶ ἰπ' ἑαυτῇ δις φέ-
λει μί, καὶ ὅτι πλεον ὀρίγεις,
καὶ αὐτὸς ἐπεί τ' παρ' ἐμὲ ἀπο-
λαμβάνεις. τί τοτὸ δακρύεις;
μὴ δαδιδί. οἰμώξῃ γ' ὅ, ὅρ-
τις σι λυπηρὸν ἰδίην.

Ἡρας καὶ Διὸς. Ἡρα.

Τὸν ἰξίωνα τοτὸν ἰσῆς ὁ
Ζῷ; ποῖόν τινα τὸν ῥόπον ἢ
γῆ; Ζ. ἀνδραπομ ἄναι χρεστὲρ
ὦ Ἡρα, καὶ συμποτικόν. ὃ γ' ὅ
αὐ σωλὼν ἡμῖν, ἀνὰ ξί. τὰ
συμποσίῃ ὅρ. Ἡρα. ἀλλ' ἀνὰ
ξίς ἐστι, ὅβρις γι ὅρ. ὡς τι
μακίτι σωίσω. Ζ. τί δὲ ὕβρι-
σι; χρεὶ γ' οἰμώξῃ μὲ εἰδέν-
ναι. Ἡρα. τίδ' ἄλλο; καὶ γ' ὅ
ἀισχύνουμαι ἐπ' αὐτό. τοῖς
τόν ἐστιν, δὲ τίτληται. Ζ. καὶ μὴ
διὰ τοτὸ καὶ μάλλον εἰποις
αὐ, ὅσον καὶ ἀισχροῖς ἐπιχέ-
ρσαι. μὴν ὃ ἐπείρα τινά; οὐ
νίημι γ' ἐπεί ὅρ τι τὸ ἀισχρόν,
ἐπ' ὅρ αὐ δανύσας ἐπ' αὐ. Ἡ-
ρα. αὐτίκ' ἐμὲ, ὅκ' ἄλλω τι-
νὰ ὦ Ζ. ὅ, πολὺν ἡδὺν χρεστὲρ.
καὶ τὸ μὲν πρῶτον, ὅ γ' ὅρ τι
πράγμα, διότι ἀτρενὲς ἀφί-
σα ὅς ἐμὲ. ὃ δὲ καὶ ἔσται, καὶ
ὑποδάμναι. καὶ ὑποτι ποιδῶ
παρὰ οἷον τῷ Γαυμύδα τὸ
ἐκπομα, ὃ δὲ ἦται cō αὐτῷ ἐ-
κείνῳ τινῶν. καὶ λαβὼν ἰφί-
λει μεταξὺ, καὶ πρὶς τοῦτ'
ἰφθαλ

ἰδῶμαι τοὺς προσῆγιν· καὶ αὖ-
 τος ἀφ' ἧς ἐς ἐμὴν ταῦτα ἦδεν
 σιωπῶν, ἔρωτικὰ ὄντα. καὶ ἐ-
 πὶ πολὺ μὲν ἡδυνώμενος λίγαν
 πρὸς σὲ, καὶ ὅμως παύσασθαι
 πρὸς μοῖρας τὸν αὐδρηπτον. ἰ-
 πάει δὲ καὶ λόγους ἐπέλυσεν
 μοι προσφρονήσας, ἐγὼ μὲν ἀ-
 φῆσα αὐτὸν ἵτι δακρύοντα,
 προσκυλισθούμενον, ἑσπράξα-
 μέν τὰ ὦτα ὡς μηδὲ ἀκού-
 σαι με καὶ τοῦ ὄντος καὶ ἰνισθ-
 οντος, ἐπελθόντος φράσεν-
 σα. σὺ δ' αὖτε ἴρα, ἵππερ μί-
 πται τὸν αὐδρηπτον. Ζ. ὅστις ἐλά-
 τεραιος ἐπ' ἐμὴν αὐτὸν, καὶ
 μέγας τῶν ἡρῶν γάρμων; το-
 σούτῳ ἱμνύσας τοῦ εἴναι,
 ρ. ἀλλ' ὅμως τούτων αἰ-
 τιοί, καὶ πῶς τοῦ μέγιστον
 λαοδρηπτοι, οἷον καὶ συμπί-
 πτας αὐτοὺς ἐπινοήσασθαι. συ-
 γκαταί οὖν, ἐπὶ πῶς οὖν οὐκ
 ἔμην, καὶ ἰδόντες ἔραυια ἡλῶ-
 λυ, καὶ οἷα οὐ πῶς ἀλλοῦ ἐπὶ
 γῆς, ἐπὶ πῶς οὖν ἀπολαύσαι
 αὐτῶν ἱερῶν ἀλόντων. ἰ δὲ
 ἔγωγε, βίαιόν τι ἔστι, καὶ οὐκ
 αὐδρηπτον μόνον ἀρχαί, ἀλ-
 λά καὶ ὅμως αὐτῶν ἐρίοι.
 ἡρ. σὺ μὲν καὶ πᾶν οὐτὶς
 γι ἀδελφεὺς ὄντι. καὶ ἄγε-
 ραι, καὶ φῖρα τῆς ἐρίως, φα-
 ρισμ, ἰλκον, καὶ ἱππὸν αὐτῶν,
 ἑρῶ

oculos admouebat, & rursus
 prospectum in me intende-
 bat, hæc intelligebam amatoria es-
 se, & multo quidem tempore re-
 recundabam dicere ad te. puta-
 bamq; cessaturum à furore ho-
 minem. Postquam uero & ser-
 mones ausus est mihi adhibere,
 ego dimittens illum adhuc la-
 chrymantem, & ad genua pro-
 uolutum, obturatis aurib. ut ne
 contumelias supplicantis illius
 audirem, abij ut tibi dicerē. Tu
 uero ipse uide, quò explores ui-
 rum. Iu. Euge, sceleratus ille
 in meipsum, et usq; ad Iunonis
 nuptias etiā, adeo ne inebriatus
 est neclare. Caterū nos autores
 horum sumus, & ultra modum
 amatores hominū, qui quidem
 & cōuiuatores nostros ipsos fe-
 cimus. Digni igitur uenia sūt,
 si bibentes similia atq; eadem
 nobiscum, deinde & aspiciētes
 coelestes istas formas, & quales
 nunquam uiderūt in terra, con-
 cupiuerunt frui illis, amore ca-
 pti uidelicet. Est autem amor
 uiolentum quiddā, et nō hominī
 bus solum imperat, sed et nobis
 ipsis interdum. Iup. Tuus qui-
 dem & ualde hic dominus est,
 & ducit te, & fert naso (ut a-
 iunt) exabēs, & sequeris ipsum,
 quos

quocūq; duxerit, & te immuta-
ris facile, in quocunq; iusserit,
et prorsus possessio et ludus A-
moris es tu. Et nūc Ixiōi scio,
qđ ueniā tribuīs, ut q̄ et ipse ad
ulterio cognoueris aliquādo il-
lius uxorem, quā tibi Pirithōi
p̄p̄it. Iu. Adhuc n. tu memi-
nistī illorū, si qđ ego lusi in ter-
rā descēdēs. Sed nosti qđ mihi
uideatur de Ixione, multādum
qđ ē ipsum nequaquā, neq; d̄ con-
uiuio extrudēdum esse, rusticum
enim foret. Sed qđ amat, & ut
ais, lacrymatur, & intolerabi-
lia patitur. Iu. Quid nāō Iupi-
ter, metuo enim, ne & tu cōiū-
meliosum aliquid dicas. Iup.
Nequaquā. Sed simulacrū ex
nube fingētes tibi simile, post-
quā solutū fuerit cōuiuū, et ille
uigilat (ut par est) prae amore,
ad cōcubitus adhibeamus ipsi
afferētes. Sic enim ab angēdo
animo fortassis desistet, putans
se cōsecutū esse desiderii. Iup.
Apage, ut nūquā quicquātem
pestium illi cōingat, quando ea
ita, quae supra ipsum sunt, cōcui-
piscit. Iu. Attamē patereō Iu-
no. Quid enim adeo prae tibi
accidet ex hoc figmento, si cū
nube Ixion congruitur? Iup.
Sed nubes ego esse apparebo.

☞

ἴδω αὐτὸν ὅτι αἰσθάνεται, καὶ ἀλλὰ
την ῥᾶδιν, ἐς δὲ, τι αὐτὸν λελού-
σῃ. καὶ ὅπως λελούμα καὶ πα-
ρὰ τοῦ ἱρωτῆς οὐ γὰρ, καὶ τῶν
τῶν ἱστορίων, οἷός ἐστι, καὶ ὅτι συγγνώ-
μην ἀποδίδωμι, αὐτὸ καὶ αὐ-
τὸς μοιχόσας ποτὶ αὐτὸν τὴν
γυναικα, ὅς ἐστι τὸν παρὶθου
ἱππῆα. Ζεύς. ἔτι γὰρ οὐ μέμνη-
σαι ἱππῶν, ἵτις ἐγὼ ἱππᾶσα
ἐς γῆν λελούθην; ἀτὰρ οἷός ἐστι
ἡμοὶ δὲ καὶ πρὸς τοῦ ἱστοῦ.
λελούσας μὲν μεθ' αὐτῆς αὐ-
τὸν, μὲν δ' ἀποδίδωμι τὸν συμπε-
σίον. σκαίον γὰρ ἱππᾶ δ' ὄρεται,
καὶ ὅς ἐστι, δακρύει, καὶ ἀφά-
ρατα πάσχει. Ηρα. τί ὧς; δὲ;
διδῶκα γὰρ, μέν τι ὑβριστῶν
καὶ οὐ τίς ἐστι. Ζεύς. οὐδ' αὖτως,
ἀλλ' ἰδὲ δουρὶ ἐκ νεφέλης πλά-
σάμενοι αὐτῇ σοὶ ὁμοίον, ἵππῃ.
δουρὶ δὲ τὸ συμπίπτειν, καὶ καὶ
οὐτὶς ἀγρυπνεῖ ὡς τὸ αἰὲς καὶ
τοῦ ἱρωτῆς, παραπαταμένην
μὲν αὐτῷ φέροντος. οὕτω γὰρ
παύσεται αἰὲς μὲν, οἷός ἐστι
τυχευέσαι δ' ἐπιδυμίας. Η-
ρα. ἀπαγε μὲν ὥραισι μὲν ἵππῃ
τῶν ἱππῶν αὐτὸν ἐπιδυμῶν.
Ζ. ὁμοίως καὶ μετ' αὐτὸν ὡς ἡρα. τί
γὰρ αὐτὸ καὶ πάσχει δακρύειν αὐ-
τὸν τοῦ πλάσματος, αἰνεῖται
καὶ ἱστοῦ σωίσαι; Ηρα. ἀλλ'
καὶ ὧς νεφέλη ἐγὼ αἶναι δίδωμι,
καὶ

ἢ τὸ αἰσχρὸν ἢ ἡμίσει
 ἔσσι διὰ τὴν ὁμοίωσιν.
 Ζεύς. ἔδ' οὐ γὰρ φῆς. ἔτι γὰρ
 ὁ νεφέλη ποτὶ Ἥρα γένοιτ'
 αὖ, ἔτι σὺ νεφέλη. ὁ δ' ἰξίωμ
 μόνον ὀζαπαταθήσιν. Ἥρα.
 ἀλλὰ οἷοι πάντες ἀνθρώποι
 ἀπερὶ καλοὶ εἰσιν, αὐχέσει
 κατὰ δὴν ἰσως, καὶ διὰ γὰρ
 σιτὴ ἀπασι, λίγων συγγιγ
 νῶνται τῇ Ἥρᾳ, καὶ οὐδ' ἀλλ' ἄ
 ρος εἶναι τῷ Διὶ. καὶ περὶ τὰ
 χαρῶν με φῆσιν αὐτὸ. οἱ
 δὲ πρὸς οὐρανὸν, ἔκ' αὐτὸν
 ὡς νεφέλη σωλῶ. Ζεύς. ἔκ'
 ἔν' ἔν' τι τοιοῦτον ἄν, ὅς τ'
 ἔδ' ἔν' ἔν' ἔν' ἔν' ἔν' ἔν' ἔν' ἔν'
 ὁ προσδίδει, συμπροσιν
 δῆσιναι μετ' αὐτὸ αἰ, καὶ
 πίνου ἀπασιν ἔξει, δ' ἔν' ἔν'
 διδ' αἰ τοιοῦτον. Ἥρα. ἔ
 γὰρ αἰνὸν τὸ γὰρ ἀπὸ τοῦ με
 γαλῶν χίρας.

Ἀπόλλωνος καὶ Ἡ
 φαίστος.

Εὐρακας ὁ Ἀπόλλων τὸ
 τοῦ Μαίας βριφῶ τὸ ἀπὸ
 τυχόν, ὡς καλὸν τὶ ἔστι, καὶ
 προσγίγ' αὐτῶ, καὶ ἀλλοὶ ἴ
 ἔν' ὡς μίγα ἀγαθὸν ἀποδ
 σόμενον; Ἀπο. ἔκ' αὐτοῦ φῶ
 βριφῶ ὁ Ἥραισι, ἢ μίγα
 ἀγαθὸν, ὁ δ' ἰαπὶ τοῦ προσδίδ
 ἔν' ἔν' ἔν' ἔν' ἔν' ἔν' ἔν' ἔν'
 ἔν' ἔν' ἔν' ἔν' ἔν' ἔν' ἔν' ἔν'

Et turpitudinem istam in me
 committet propter similitudi
 nem. Iu. Nihil istud dicis, neq
 enim nubes hæc unquam Iuno
 erit, neq; tu nubes. Ixion autē
 solum decipitur. Iup. Sed (ut
 omnes homines arrogantes
 sunt) gloriabitur descendens for
 sitan, & narrabit omnibus,
 dicens, coisse cum Iunone, &
 Iouis rivalē esse, forsitan e
 tiam dixerit, me ipsum amare,
 illi uero credetur, quando non
 uiderunt, quomodo cum nube
 coierit Iup. Igitur si quid tale
 dixerit, in infernum præcipite
 tur, ac rotæ miser alligatus, cū
 ipsa perpetuò circumuoluetur,
 & laborem nunquam cessatur
 rum sustinebit. poenas uidelicet
 has pro amore dependens. Iu.
 Non enim graue hoc quidem;
 ob iactantiam.

Apollinis & Vulcani.

Vidistin' Apollo Maia in
 fantulum illū, nuper genitū, ut
 formosus est, & arridet omni
 bus, & iam quocq; tale quiddam
 præ se fert, quasi in magnū ali
 quod bonū euasurus sit. Apol.
 Illū ne ego infantem dicā, ὁ
 Vulcanē, aut in magnū aliquod
 bonū euasurū; qui ipso Iapeto
 antiquior est, quātū ad fraudulē
 lentiam

16
lentiam. Vul. Et quæ adeo iniu-
ria afficere potuerit, iam pri-
mum in lucē aditus. Apol. In-
terrogā Neptunū, cuius triden-
tē sufferatus est, aut Martē, nā
huius subtraxit clā è uagina
gladiū, ut interim de me ipso nō
dicam quē & arcu spoliavit &
fagittis. Vul. Hæc inē infantu-
lus et modo natus ille, q̄ uix dum
moue batur in cunis inter inus-
lucras Ap. Scies Vulcanē, si
modo ad te aliquando uenerit.
Vul. Atq̄ uenit iā pridē. Ap.
Quid igitur, habes ne oē fabrilē
instrumentū, nec dum q̄cquā illi
us tibi amissū est. Vu. Oē Apol
lo. Apo. At tamē inspice dili-
gēter. Vul. Per Iouē, forcipē nō
uideo. Apol. Sed uidebis illū
alicubi inter inuolucra in cui-
nis infantis. Vul. Ad eō ne adū-
cas manus hēc, perinde ac si in
ipso uētre iā tū meditatus esset
furādī rationē. Ap. An nō au-
disti ipsum loquentē quocūq̄ ar-
guta ac uolubili a quādā. At p̄
hic etiā ministrare nobis uult.
Hieri aut uocato ad se Cupidi-
ne, statim illum palæstra supera-
uit, nescio quo pacto pedes illi
subtrahēs. Deinde cū d cæteris
laudaretur, interea Veneri sur-
ripuit cingulū, cū illa amplexa

sanè admonuisti, quare ibo, ut illum recipiam sicubi, ut ais, inter inuolucra in cuius inuicem miri poterit.

Vulcani & Iouis.

Quid me oportet facere, Iupiter? uenio enim ita ut iussisti, securim habens acutissimam, etiam si lapides opus sit uno ictu difficere. Iupiter. Recte sane Vulcane. Sed iam impatiens illa, diuide mihi caput in duas partes. Vulc. Tentas me, non insaniam? Impera igitur uere, quod uis tibi fieri. Iupiter. Diuidi mihi caluariam uolo, si uero non obediens mihi, me experieris non nunc primum irascentem. Veruntamen ferire oportet audacter, & presenti animo, neque cum elari. Peréo enim præ doloribus, qui mihi cerebrum inuertunt. Vulc. Vide Iupiter, ne quid mali faciamus. Acuta enim securis est, & non absque sanguine, neque etiam ad Lucina morem, tibi obstetricabitur. Iupiter. Incute modo Vulcani audacter. Ego enim noui, quid sit conducibile. Vulcanus. Inuitus quidem, sed tamen feriam. Quid enim agat aliquis, te iubente?

quid

γὰρ ὑπὲρ μνησται. ὅστις βαδίζει, μαὶ ἀποληψίμενος αὐτῷ, ἀπὸ ὧς φῆς, ἀνελθείν ἐν τοῖς παραγὰσι.

Ἡραΐτις καὶ Διὸς. Ἡ-

ραΐτις.

Τί μοι ὦ Ζεῦ δάποιον; ἤτοι γὰρ ὡς ἐκείνου, ἔχω ἢ πικρὸν ὄφρατον, ἢ καὶ λίθους δίοι μὴ πλεονεχίαν. Ζ. ὅχι. Ἡραΐτις. ἀλλὰ Διὶ τί μοι, τίς ἐν φαλῶν εἰς ἄνθρωπον, καὶ τῶν ἡρώων. Ἡρα. πᾶσι φῆς μὴ εἰ μὴ μνησται; πρὶς τὰ τῶν δ' ἢ τὰ ληθῆς, ὅτι δὲ ληθῆς σοὶ γράψαι. Ζ. Διὶ τίς δὲ μοι τὸ ληθῆς. εἰ δὲ ἀπαθῆς, ἢ ἐν τῶν πρῶτον ὄργιστον μὲν παρὰ μοι, ἀλλὰ καὶ ἐν ληθῆς εἶδαι πᾶσι τῶν θυμῶν, μὴ δὲ μὴ ληθῆς. ἀπὸ ληθῆς γὰρ ὑπὸ τῶν ὁρίων, αἱ μοι τὸν ἐν κίθαρον αὐτῶν φρονεῖ. Ἡρα. ὅρα ὦ Ζεῦ, μὴ ληθῆς τι ποιήσωμεν. ὅτις γὰρ ὁ πικρὸς ἐστὶ, καὶ οὐκ ἀναιμῶς, οὐδὲ παρὰ τῶν Εἰλάδων μαιώσονται οἱ. Ζεῦ. κατὰ τὴν μίαν ὦ Ἡραΐτις δαρπῶν. οἶδα γὰρ ἐν τῶν συμφορῶν. Ἡραΐτις. ἄ, καὶ μὴν, κατὰ τὴν δὲ. τί γὰρ καὶ ποιῶν, εὐελπίστως;

τί

οὐ τοιοῦτος ἄνθρωπος; μί-
γα ὦ Ζεῦ ἡλικίῳ ἄχθεις ἐν τῇ
ἡλικίᾳ. ἀνέτης γοῦν ὀφύθου
μὲν ἔσθῃ, τηλικαύτῳ ὑπὸ
τῷ μὲνι γὰρ παρθένου ἵσοι
γονῶν, καὶ ταῦτα ἐν ὄπλῳ.
ἔπερ τραπέζῳ, ὃ ἡλικίῳ
ἡλικίῳ ἔχω. ὃ δὲ πηδῆ,
καὶ πυρρὴ χίρῃ, καὶ τῷ ἡ-
σίοις τινάσας, καὶ τὸ δόρυ
πάλῃ, καὶ σόουσι. καὶ
τὸ μίγιστον, ἡλικίῳ πάλῃ
ἀνμάς γινέσται ὅδῳ ἐν
ἡλικίᾳ. γλαυκῶπις μὲν, ἀλ-
λὰ ἡλικίᾳ καὶ τοιοῦτος ὁ πόρος.
ἔστι ὦ Ζεῦ μάλιστα μοι ἡ-
λικίᾳ, ἡλικίῳ μοι αὖ-
τῳ. Ζ. ἀδύνατα αἰεὶ ὦ
ἡλικίᾳ. παρθένῳ γὰρ αἰ-
εὶ ἡλικίᾳ μάλιστα. ἡλικίῳ
μοι ἡλικίᾳ, οὐδὲν ἀντέλε-
γναι. ἡλικίᾳ. τοιοῦτος ὁ πόρος.
μοι ἡλικίᾳ τὰ λοιπὰ. καὶ ὅδῳ
συνοπία αὐτῷ. Ζ. εἰ σοι
ῥῆσις οὕτως, ποῖα. πάλῃ οἱ
ἀνδρὶ ἡλικίᾳ ὅδῳ.

Ποσειδῶν καὶ Ἑρμῆ.

Ἐστὶν ὦ Ἑρμῆ νῦν σὺν
ἡλικίᾳ Διὶ; Ἑρ. ὅδῳ μάλιστα ὦ
Ποσειδῶν. Ποσειδ. ὅδῳ πρὸ
σάγγελον αὐτῷ. Ἑρ. μὲν ἡ-
λικίᾳ, οὐκ. ἀνέτης γὰρ.
ἔστι ἐκ αὐτῶν αὐτῶν ἐν
ὅδῳ πρὸς. Πο. μάλιστα ἡλικίᾳ
σύνῃ

quid hoc? puella armata? Mag-
nū ō Iupiter, malū habuisti i ca-
pite. Merito igitur iracundus fu-
isti, tād intra cerebri pannicu-
lū, uirginē uiuā nutries, idē ar-
matā, nimirum castra, nō caput
habuisti, nō aduertens. Haec ue-
rō etiā saltat, & cū armis tripu-
diat, clypeū cōcutit, ac hastā ui-
brat. & quasi quodā futuro con-
citatur. Et, qđ maximū est, for-
mosa admodū, ac maturis nubi-
lis annis, breui adeo iā facta ē,
ceruleos qđem oculos habēs, sed
tamen & huic gratiā addit ga-
lea. Quare ō Iupiter, obstericā-
di prēmīū hoc mihi refer, de spō
de mihi illā. I. Impossibilia per-
tis Vulcane, ppetuū enī uirgo
manere uult. Ego certē, quātū
in me ē, nihil repugno. V. Hoc
uolebā. Reliquū qđ est, ipse cu-
rabo. Ac iā simul rapiā ipsam.
I. Si tibi facile adeo hoc, facias
licet. Verū tamē illud scio, qđ a-
mas ea, q̄ tibi cōigere nequeat.

Neptuni & Mercurij.

Licet ne Mercuri, cōuenire
Iouē nūc? Me. Nequaquā Ne-
ptune. N. Attamē intro renū-
cia de me ipsi. M. Ne molestus
sis, inq̄, Importunū, n. hoc. Qua-
re nō poteris ipsū uidēre in pte
sentia. N. Nū igitur cū Iunone

πείθει αὐτὸς αὖ παρὰ το Δι
 ῆς, κατὰ βροτῶν καὶ ἀστρά
 πῶν ἡγὰρ παρ' αὐτῶν. ὡς
 δ' ἐπείδῃ, καὶ ἕκός ἔχω
 καὶ τὸν ἱερῶν, ἀνιφλί
 γη ὁ ἥρις, καὶ ὁ Σιμίλη
 μὲν διαφείρῃ τὸν το πῶ
 γός. ἐμὶ δὲ ἰλίδος ἀνὰ
 μόντα τῶν γαστρίων ὅτι γυναι
 κός, ἀναιμίστος ἀτλῆς ἐν
 αὐτῷ τὸ ἱμῆρον ἱπταμῶν
 αἶον. καὶ ἐπείδῃ ἐπείδῃ,
 ἀνιφλί τὸν ἱερῶν, ἀνιφλί
 πίδου, ὡς ἀπὸ τοῦ αἵματος
 ταῦτα, καὶ οὗν ἴδῃ ἡδὲ
 νιόβητος αὐτῷ, καὶ μαλα
 κῶς ἀπὸ τῶν ἡλίων ἔχει.
 Π. οὗν ἔρ πᾶ το βίβῃ ἱ
 γίρ. Εἰς τῶν Νύμφων ἀποι
 κομίας, παρὰ τῶν αἰών
 οὐμῶν ἀνὰ βίβῃ, Διόν
 ος ἐπὶ τοῦ αἵματος. Π. οὗν
 ἔρ ἀμφότερα το Διόνος ἔ
 το καὶ μῆτις καὶ πατὸς δὲ
 ἔρ. Εἰς τοῦ αἵματος δ' ἔρ
 ἔρ αὐτῷ πρὸς τὸ βίβῃ
 οἶον, καὶ ταῖς αἰών, καὶ
 δὲ αὐτῷ πρὸς τὸ βίβῃ.

Εἰς καὶ Ἡλίου.

Ω ἦλιε, μὴ ἰδέσθῃς τέ
 μῆτις, ὁ Ζὸς φῶς, μὴ
 δὲ αὐτῶν, μὴ δὲ βίβῃ
 ὁμῆται, ἀλλ' ἐπὶ τῶν
 καὶ τὸ μεταφύμῃ τῶν ἡλίων
 καὶ

persuadet illi, ut petat d Ioue,
 quo cum fulmine ac fulgure ad
 se ueniat. Quæ cum uerbis hu
 ius iducta credidisset, uenissetq̃
 Iupiter fulmen secum portans,
 conflagrauit coelum. ipsaq̃ Se
 mele ex igne perijt. Me autem
 iubet Iupiter, ut incisa illius
 aluo, partē ad se afferā, imperi
 factū illum quidē adhuc, et intra
 septimū mēsem cōceperū. Quod
 ubi fecissē, illo dissecto fœmore
 suo, intro illū recipit, ut ibi peri
 fieretur. Atq̃ ita iam tertio,
 postquā factū illud est, mense, de
 nuo illū peperit, & nūc ex dolo
 ribus aliquantulū lāguidus est.
 N. Vbi igitur infans ille iam
 est. M. In Nysam hinc abla
 tum, tradidi illum nymphis enu
 triendum, Dionysium cognos
 minatum. Ne. Ergo utrumq̃,
 Dionysij huius & pater et mā
 ter ille est. Merc. Ita uidetur.
 Ab eo igitur, ut illi aquam ad
 uulnus afferam, ac cætera ea,
 quæ ex more atq̃ consuetudo fieri
 solent, quasi puerperæ procurat.

Mercurij & Solis.

O Sol, ne hodie currum ai
 gas, inquit Iupiter, neq̃ in cœ
 lū neque etiam in diem pe
 rendinum, sed intus uiuāt, si
 atq̃ interea perpetua una nox
 longa.

longa. Quare equos quidem iterum solvant Horæ, tu uero resingue ignem, et nunc tandem post longum intervallum temporis te ipsum recrea. Sol. No-ua hæc atq; omnino aliena denuncians uenis. Sed nunquid transgredi, siue peccare uisus sum inter agendum, et extra fines cursum habuisti? atque id nunc irascitur ille mihi, noctemq; triplo maiorem die facere statuit? Mer. Nihil tale neque hoc etiam perpetuofiet, sed ipse nunc opus habet, noctem si bi fieri cōfucto longiorem. Sol. Vbi autem etiam ille est, aut unde ipse emissus es, ut hæc nunciaret mihi? Mer. Ex Boætia, ab uxore Amphitryonis, cum qua concumbit. Sol. Amator illius? atque ita illi satis non est nox una? Mer. Nequaquam. Nasci enim quendam oportet ex hoc cōubitu magnum, atq; multorum certaminum uictorem, deum. Hūc igitur una nocte absolui ac perfici impossibile est. Sol. Sed absoluat atq; ad exitum perducat ille, quod suum felixq; sit. Veruntamē hæc Mercuri, temporibus Saturni non fiebant, (soli enim hic possumus.) Neque ille tum d

Rhet

μαρξέ. ὅστις νοτίωσας μὲν αἰ ὄρει αὐθις τοὺς ἵππους. οὐ δὲ σβίσειν τὸ πῦρ, καὶ ἀ-
τάπαν διὰ μακροῦ σὶ πο-
τόν. H. καὶ τὰ ταῦτα ὦ Ερ-
μῆ καὶ ἀλλότιστα ἔκεις πα-
ρηγγιλῶν. ἀλλὰ μὲν παρὰ
βαίνειν τι ἰδοῦσα ἐν τῷ δρό-
μῳ, καὶ ἔγω ἰδέσθαι τῶν
ἰσχυρῶν, ἡγήσά μοι ἀχθίζ, καὶ
τῶν νύκτα ῥιπλάσιον τῆς
ἡμέρας ποιῶσαι δίδυναι
νοῦ; Ερ. ὅσον τοιούτων,
οὐδ' ὅτι ἐν τῷ τοῦτο ἴσαι. Δαί-
ται δὲ τινῶν αὐτοῖς ἔπιμα-
κτιρίζαι γοῦν δαί σὶ τῶν νύ-
κτα. H. ποῦ δὲ καὶ ὄρει,
ἢ πῶς οὐδ' ἔπιμακτιρίζαι ἔργον
λῶν ταῦτά μοι; Ερ. ἐκ βοί-
ωτίας ὃ κλη, παρὰ τῆς
Αμφιτρυόνος γυναικός, ἣ
οἰώσιν. H. ὅρει αὐτοῖς
ἄτα οὐχὶ καὶ νύξ μία; Ερ.
οὐδ' αὖτως, τιχθῶναι γάρ τε,
καὶ δαί ἐν τῇ; ὁμιλίας τού-
τοις μέγας καὶ πολυάδελφον
διδόν. ποτορ οὐκ ἐν μίᾳ νύ-
κτι ἀποτιλιθῶναι ἀδύνα-
τον. H. ἀλλὰ τιχθῶναι
γαίῃ μὲν ἀγαθὴ τύχη ἔστι. ταῦ-
τα δ' οὐκ ὦ Ερμῆ οὐκ ἐγί-
ντο ἄν τῷ Κρίσῳ. αὐτοῖς
γὰρ ἡμῶς ἰσχυρῶν, οὐδ' ἀ-
πίκναιτο ἡμῶν πῶς ὁ
Ρήτα

Pias

Aggr

b ; Vinci

Veneris & Lu.
na.

Αφροδίτη καὶ Ζυ
λίως.

Quid hæc, ô Luna, facere
se aiunt, quoties ad Cariam
peruenis, ut currum sisiles, ac
desuper aspectes Endymio-
nem dormientem sub dio tan-
quam uenatorem aliquem, in-
cerdum autem etiam descen-
das ad ipsum ex media uias
Lu. Interroga ô Venus fili-
um tuum, qui mihi harum re-
rum autor est. Ven. Sine.
Contumeliosus ille est. Me
quippe matrem ipsius, quibus
modis affecit? nunc quidem in
Idam adigens Anchisæ cau-
sa Troiani, nunc autem in Li-
banum ad Assyrium illum a-
dolescentem, quem & Proser-
pinæ desiderabilem fecit, &
me ex dimidia parte, amori-
bus meis priuauit. Quare iam
sæpe illi interminata sum, ni
desinat talia facere, fractu-
ram esse me ipsius & arcus
& pharetram, amputatu-
ram autem etiam alas. Iam
pridem uero & plagas ipsi in-
nates incussi sandalio, sed il-
le, nescio quo pacto, tum qui-
dem statim metuens ac sup-
plicans, paulo post obliui-
scitur

Τί ταῦτα, ὦ Σελήνη, φα-
σὶ ποιῶνσι, ἵασι ἀδελφεῖ
τῷ Καρίαῷ γόνυ, ἱερῶτα
μεν οὐδὲ ζῶντι, ἀφ᾽ ἡμέρας
ἀπὸ τῶν ἑσθλῶν καὶ ἀδού-
λοντα, καὶ αἰδούμεν ἅπλητος
γίγλω ἴστα, οὐδὲν δὲ καὶ
καταβαίνου ἰσὺ αὐτῶν ἐκ
μύσας δὲ ἰδῶν; Ζη. Ἰδέσθαι
ἢ Αφροδίτη τὸν σὸν υἱόν, ὅς
μοι τούτων αἴτιος. Αφροδί-
τα, ἰκάνω ὑβριστεῖν ὄντω.
ἰμὶ γοῶν αὐτοῦ τὴν μητέρα
οἷα διδρακόν, καὶ μὴ
δὲ τῷ ἰδῶν κατὰ γυν, ἡγ-
χίσου σῶμα τοῦ ἰδῶν, ἀπὸ
τι δὲ ἐκ τῶν Λίβανος, ἰσ-
πὶ τὸ ἀνύσθαι ἰκάνω μαρ-
τυρίαν, ὃ καὶ τῇ Γορφαίνῃ
τῇ ἰπύμαχον ποιήσας, ὃς
ὁμοίως ἀφ᾽ ἡμέρας
ἐπ᾽ αἰῶνα, οὐ μὴ παύσεται
τοιαῦτα ποιῶν, ἡλῶσθαι
μὴ αὐτὸ τὰ τέλῃ καὶ τῷ
καρὶ παρῶν, περιειρήσθαι δὲ
καὶ τὰ πᾶσι. ἴδω δὲ καὶ
πληγὰς αὐτῷ οἷσταναι ὅς
τὰς ποταμῶν τῷ σασσάδῃ.
ὁ δὲ, οὐκ οἶδ᾽, ὅπως τοῖς
παρῶν διδῶν καὶ ἰσ-
τῶν, καὶ ἰσ-τῶν ἰσ-τῶν
901

τα ἀπ' αὐτῶν . ἀτὰρ εἰ
 πῆ μοι , καλὸς ὁ ἐὼν μῖνον
 ἔστιν ; ἀπ' αὐτῶν μῖνον γὰρ
 οὕτω τὸ δαίμων . Ζ . ἔμοι
 μὲν καὶ πᾶν καλὸς ὁ Ἀ-
 φροδίτης δαίμων , καὶ μάλα
 ὅταν ἐκβαλλόμενος ἐπὶ τῇ
 ψίφαι τὴν χλαμύδα κα-
 θύσῃ τῇ λαῖᾳ μὲν ἔχων
 τὰ ἀκίστα , ἡδὲ ἐν τῇ χει-
 ρὶ ὑπερβύσσας . ἡ δὲ ἑξ ἄ-
 λω πρὸς τὴν ἑσπέρην ἐπὶ τῇ
 ἡμέρᾳ ἐκβαλλόμενος ἐπαρ-
 κείνῃ , τῷ προσώπῳ πόρκει μί-
 νον . ὁ δὲ καὶ τὸ ὕπνιον δι-
 λυόμενος , ἀναπνέει τὸ ἀμ-
 βρόσιον ἐκ αὐτοῦ ἁέθμα . τότε
 τοίνυν ἡγ' ἀψοφατὶ κατ' ἴ-
 σα , ἐπ' ἀκρῶν τῶν δακτύ-
 λων βιβανῆα , ὡς αὐτὸν ἀ-
 νιγρὸν μὲν ἐκταραχθεὶς .
 εἶδον , τί αὐτὸν οὐκ ἔτι
 μοι τὰ μετὰ ταῦτα . πλὴν
 ἀπέλλυμαι γὰρ ἐκ τῶν
 τῶν .

Ἀφροδίτης καὶ ἔμοι
 τῶν .

Ω τίς ποτε ἔμοι ὅρα , εἴα
 ποιεῖς . οὐ γὰρ ἐν τῇ γῇ λί-
 γον , ὅπως τὸν ἀνδρῶν ποτε
 ἀναπείσεις , καὶ αὐτῶν ὅ
 κατ' ἀλλήλων ἐργάζονται ,
 ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ὕπνῳ . ὅτε
 πρὸς μὲν Δία πορεύμενον
 ὅτε

scitur omnium . Verum dic mihi
 bi formosus ne Endymion iste
 est ; Nam hoc quidem solatio
 fuerit malo huic . Lun . Mihi
 quidem etiam admodum formo-
 sus , ὁ Venus , uidetur , & ma-
 xime quando instrata super ru-
 pem chlamyde dormit , laeua
 tenens sagittas , paulatim e
 manu prolabentes . Dextra
 autem circa caput sursum uer-
 sus reflexi , decorem affert fa-
 ciei , cui circumfunditur . Ip-
 se uero solutus somno , anhe-
 lat ambrosium illum halitum .
 Tunc igitur tacite equidem
 et sine ullo strepitu descendens ,
 ac summis digitis insistens , ut
 ne expergescens ille , pertur-
 bari possit . Scis igitur , quid
 tibi post haec dictura fue-
 rim , sed perco equidem es
 more .

Veneris & Cupi-
 dinis .

Cupido gnate , uide quae
 facis flagitia . Non iam de his
 loquor , quae te impulsore mori-
 tales in terra , uel in se quisi-
 tae uel inuicem alij in alios
 faciunt , utrum de his ago ,
 quae apud superos quoque de-
 signas , qui quidem Io-
 uem uarias assumere formas
 ostendunt

ostendis, uertens in quodcunq;
tibi pro tempore uisum fuerit.
Lunam uero è caelo deuocas.
Quin & Solem aliquoties com-
pellis lentum apud Clymenem
cessare, aurigandi muneris ob-
litum. nam quicquid iniuriæ
in me matrem etiam commu-
tis, audacter ac tanquam tuto
facis. Verum tu quidem ô deo-
rum omnium confidentissime,
Rheam insuper ipsam iam a-
pium, præterea deorum tam
multorum parentem eò perpu-
listi, ut pusionem adamet, atq;
in Phrygium illum adolescens
culum depereat, ac tuam iam oi-
pera insanie, iunctisq; leoni-
bus, adhibitis item Corybanti-
bus, quippe qui & ipsi furore
quodam sunt afflati per Idam
montem sursum ac deorsum ob-
errat, ipsa quidem Attis amo-
re ciulans. Cæterum Coryban-
tum alius suum ipse penem eni-
se defecat, alius demissa coma
per montes fertur insanus, ali-
us cornu canit, alius tympano
tonat, alius cymbalo perstre-
pit. breuiter, omnis undiquaq;
Ida tumultus atq; insanie pler-
na est. Proinde cuncta timeo,
metuo ne tale quid accidat,
quæ magnæ te malum generas,

ἐπιδεικνύσῃς, ἀλλὰ τῶν ἐν
ὅ,τι αὐτοὶ σοὶ ὅτι τοῦ λαοῦ δού-
κῃ. τίς οὐκ ὀκνῶν δὲ καὶ ἀν-
ρῶν ἐν τοῦ ὕδατος ἑστὸν ἡλίον
δὲ παρὰ τῇ Κλυμένη βρα-
δύναμι ἐν ὅτι ἀναγκάσῃς,
ἐπιπλεονμελὲς ὅτι ἰππασί-
ας. ἂ μὴ γὰρ ἐς ἐμὲ τίς με-
τίμα βεβήσῃς, δαρδύρων ποι-
αί. ἀλλὰ σὺ ὅτι τοῦ μερότατι,
ἡγεὶ τῶν Ρήας αὐτῶν γραῦν
ἤδη, ἡγεὶ μετῖμα τοῦ ἑστῶν
διῶν, αὐτοῖς πᾶσι παλαιῶν
σῶν, ἡγεὶ τὸ φρύγιον μετὰ
κισσὸν ἐν αὐτῷ ποδῶν. ἡγεὶ νῦν
ἐκείνη μίμησιν ὑπὸ σου, ἡγεὶ
ῥαυταμελὲς τὸς διόντας, πα-
ραλαβῶσα ἡγεὶ τὸς Κορύβαν-
τας ἅτις μαυκῶντες ἡγεὶ αὐτὸς
ὄντας, αὐτὸς ἡγεὶ λῆγω τίς ἐν
ἄλλω πορροπολοῖν, ὃ μὴ
ἐκλύσῃς ἐπὶ τῷ Ἀτῇ. οἱ
Κορύβαντες δὲ, ὃ μὴ αὐ-
τῶν τίμνεται φίλα τὸν πῶ-
χον. ὃ δὲ αὐτοὶ τίς ἐν ἑμῶν,
ἵσταται μινυρὸς διὰ τῶν ἐν-
σῶν. ὃ δὲ αὐτῶν τῶν ἐν ἑστί.
ὃ δὲ ἐπιβομβᾷ τῷ τυμπά-
νῳ, ὃ ἐπικτυπᾷ τῷ λυμβά-
λῳ. ἡγεὶ ἴδως δῖον βῆσιν ἡγεὶ
μαοῖα τὰ ἐν τῷ ἰδῶν ἅπαν-
τά ἐστι. διὰ τὰ τοῖνυν ἅ-
παντα. διὰ τὰ τὸ τοῖνυν, ὃ
τὸ μίγασσι λαοῦν τιμῶσα,
μὲ

μη ἀπομαυῶσά ποτι ὁ Ρία,
 ὃ κγεῖ μᾶλλον ἵτι ἐν αὐτῇ ὁ
 σα, λιλαῖον τὸς λιρύβαν
 τας συλλαβόντας σι, διαί
 σπᾶσαομαι, ὃ τοῖς λίουσι
 παραβαλᾶν. ταῦτα δὲ δία,
 πιστωδύοντα σι ἐρῶσα. Ε.
 δᾶρρε μῦτορ, ἰπεί κγεῖ τοῖς
 λίουσι αὐ τοῖς ἡδὺ ζωῶν
 εἰμί. κγεῖ πολλάντις ἰπᾶσαι
 βᾶς ἐπὶ τὰ νῶτα, κγεῖ δὲ νέ
 μης λαβόμεν, ὅτι οὐκ αὐ
 τὸς. σι δὲ σάινσι μί, κγεῖ
 τῶν χῶρα διχόμενοι ἐς τὸ
 γόμα, πόριλχημοσάμενοι
 ἀποδιδάσαι μοι. αὐτὴ μὲν
 γὰρ ὁ Ρία, πόρι αὐ ἰπείν
 σχολῶν ἀγάγοι ἐπ' ἐμὲ, ὅτι
 ὅσα ἐν τῷ Αἴθῃ; καὶ τοι τί
 ἐγὼ ἀλίκω, δεικνύς; τὰ λῆαι
 λᾶ, οἷά ὅσιν; ὅμως δὲ μὴ ἰ
 φίνεσι τῶν λαλῶν. μὴ τοί
 νω ἐμὲ αἰτιᾶσι τέτωρ. ὃ
 θίλεις σὺ ὃ μῦτ' αὐτὴ μακί
 τι ὄρεν, μέτι σὶ το ἄριος,
 μῦτ' ἰπᾶσον σῶ; Αφρο. ὡς δὲ
 οἷς ἂ, κῆ λρατῆς ἀπαῶτων, ἀλ
 λὰ μιν ὁρῶμα ποτὶ τ' ἄριον.

Διὸς, Ἀσκληπιῶ, κγεῖ Η
 ρακλῆος. Ζεύς.

Παύσασι ὁ Ἀσκληπιὶς κῆ
 Ηράκλεις, ἐρίσιντις πρὸς ἀλλή
 λους ὡς πρὸς αὐθῶνται. ἀπριπῶ
 γὰρ ταῦτα, κῆ ἀλλοτρία τ' ὅσον
 πρὸς

ut si quando resipiscat Rheas, vel
 potius si pergat insanire. Cory
 bantib. imperet, ut te correptū
 discerpant. aut leonibus obijci
 ant. Hic me sollicitat metus,
 q̄ uideam tibi periculum immi
 nere. C. Ocioso aio esto mater.
 si quidē leonib. etiā ipsis iā fami
 liaris sum factus, ita ut sapenu
 mero, cōscensis eorū tergis, præ
 hēsa q̄ tuba, equitis ritu infidēs
 illos agitem. At uerō illi inte
 rim mihi caudis abblandiuntur,
 ac manum ori insertam rece
 ptant, lambuntq̄s, deinde mihi
 reddunt innocuā. Porro Rheas
 ipsi, quādo tandē uacauerit, ut
 me ulciscatur, quū in Acte sit
 tota? Postremo quid ego pecco,
 quum res pulchras, ut sunt, offe
 ro, ac demonstros? Vos ne appe
 tite res pulchras, quare his de
 reb. ne in me crimen conferte.
 Nū uis ipsa tu mater, uti neq̄
 tu posthac Matrē ames, neq̄ il
 le te? Ve. Ves peruiçax. & nul
 la in re nō supas? Attamē horū
 quæ dixi, aliquando memineris.

Iouis, Aesculapij &
 Herculis.

Desinite ὁ Aesculapi & tu
 Hercules, cōcedere iter uos iur
 gi. & de ut homines. In de
 cora enim hac, & aliena d con
 uicio

uiuio deorum. *Hercu.* *Ac uis,*
ô Jupiter medicamentarium
istum priore loco accumbere,
quid met. *Acs.* *Quid ni, per Io*
uem melior quocque enim sum.
Herc. *In quo igitur ô attonite,*
an quod te Iupiter fulmine alii
quâdo percussit eô quod, quæ ne
fâs erat, feceras, nunc autem ex
misericordia iterum immortalitatis
particeps factus es. *Acs.*
Oblitus uerô etiam tu es. *Herc.*
cules, quod in Oeta conflagra-
sti, quandoquidem mihi ignem
obijcis? *Herc.* *Nequaquâ aqua*
lia atq; similia sunt quæ uterq;
in uita egimus ut qui ipse quidē
Iouis filius sim, tantos autem
labores sustinuerim, expurgata
uita, deuictis bestiis, & homini-
bus contumeliosis, uindicta ac
pœna affectis. Tu uero radicē
incisor es, & circulator agro-
tatibus fortassis hominibus uti-
lis medicamenta adhibendo, ui-
rile autem nihil quicquam ope-
re præstisti. *Acs.* *Rectè dicis.*
quoniam & inuisiones tuas cu-
raui, quâdo paulô antè ascendi
sti ad nos semiusculat9, corpore
utriq; corrupto ac p̄dito, et â tu-
nica, et post illâ, etiam â flâma.
Ego uerô qd si nihil aliud, tamē
de p̄seruiui, quæ admodū tu, neq;

exeri

πισίω τῶν διῶν, ἤρα. ἀλλὰ
 ἰδίῳσι ὃ Ζεὺς τῶνσι τῶν
 φαρμάκῳ πεπαισῶντι
 ὁδῶν μου. Ἀσκληπ. νῦν Δία.
 καὶ ἄλλων γὰρ ἄνθρωποι. ἤρα.
 ἡμεῖς τί ὃ ἐμὲ βλάπτει; ὃ δὲ
 τι σὶ ὃ Ζεὺς ἐκφράσῃς,
 ἃ μὴ δέμῃσι ποιεῖντα, νῦν
 Διὶ ἡμεῖς ἰλαρὰν δίδωμεν
 σίας μεταλλάξαι; Ἀσκληπ.
 ἐπὶ ἡμεῖς γὰρ καὶ σὺ ὃ ἤ-
 ρα καὶ σὺ τῶν ὀϊτρῶν καταφλέ-
 γῃς, ὅτι μοι ἰατρίῃς τὸ
 πῶν; ἤρα. οὐκ οὐκ ἴσα καὶ
 ἴμοια βιβίοντα ἔμῃ, ὅτε
 Διὶς μὲν ἔστι ἄνθρωποι, τοσού-
 τα δὲ πεπαισῶντα ἰατρίῃς
 τῶν βίων, θυρία ἡμεῖς
 γυνίσι μὲν, καὶ ἀνδρά-
 πῳς ὑβρισταῖς τιμαρῶν
 ἡμεῖς. σὺ δὲ βίσι μὲν ἄ-
 καὶ ἀγύρῃς. τοσούτοι μὲν ἰ-
 σῶσι ἀνδράποισι χρῆσι μὲν ἰ-
 πιδέσθαι τῶν φαρμάκων, αὐ-
 τὰρ ἡμεῖς δὲ οὐδὲν ἐπὶ
 ἀγῶνι μὲν. Ἀσκληπ. σὺ λῆ-
 γεις. ὅτι σὺ τὰ ἰγναύμα-
 τα ἰασάμεν, ὅτι πρῶτον αἱ
 νῦν ἡμεῖς ἐμὲ φλέγῃς, ὅτι ἄν-
 θρωποι δὲ φλέγῃς μὲν τῶν ὁ-
 μάτων, τοσούτοι μὲν, καὶ
 τὰ τοσούτα τοσούτοι. ἔγωγε δὲ
 εἰ καὶ μὲν ἄλλο, οὐτο ἰ-
 ατρίῃς ὡς σὺ, οὐτο

ἰατρίῃς

ἔφατον ἰοία ἐν Λυδία,
πορφυρίδα ἐκιδιδυκὴς, καὶ
παύσατο ἐπὶ τῆς Οὐ
φάλας χροσσοσποδάλῃ. ἀλλ'
οὐδὲν μιλαρχήσας αὖτις
πτανατά τ' ἴσασα, καὶ τὴν γο
σαῖνα. Ηἷα. ἀ μὲν παύσα
λοιδοροῦ μὲν μοι, αὐτίκα
μάλα ἔσθ', ὡς οὐ πολὺ σι εἰ
νόσας ἢ ἀδυνασία, ἐπεὶ ἀρῶ
μυθός σι, ῥίψ' ἐπὶ κεφαλῇ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὅστις μὲν
τὸν παύσας ἰάσαται σι,
τὸ ἱεραιότερον συνβιβέσται.
Ζεὺς. παύσαο δὲ, θυμὶ,
καὶ μὴ ἐπιταράτῃσι ἑμὴν
τὴν φωνοσύνην, ἢ ἀμφοτέρω
ρους ἀπεπείμηναι ὑμᾶς
το συμποσίον. καίτοι δὴ
γυναικὸν ὧν Ἡρακλῆς περὶ
τακλίνισθαι σεν τὸν ἄσκλη
πιόν, ὅτι καὶ πρὶν ὅρου ἀπε
θαύοντα.

exercui lenificiam in Lydia
purpuram indutus, & ab Omu
phale verberatus sandalio am
reo, neque uero etiam insanie
ens, occidi liberos & uxorem.
Hercul. Nisi desinas conui
ciari, statim admodum senties,
quod non multum tibi profutur
a sit immortalitas. Quoniam
sublatum hinc, ē celo præcipi
um dabo te, ut ne ipse quidem
Pæon curauerit te, diminuto
atque effracto tibi cerebro. In
pit. Desinite, inquam, & ne
perturbate nobis conuersatio
nem hanc, aut ambos hinc
ablegabo uos ē conuiuio. Quam
quam etiam æquum est ὁ Hæro
cules, priore loco accumbere
Æsculapio, quippe qui &
prius mortuus est.

Mercurij & Apoll
pollinis.

Ερμῆ καὶ Ἀπόλλωνι
ἰσ.

Τί σκυδρωπὸς εἰ ὦ Ἀ
πολλων; πόλλων. ἔτι
ὦ Ερμῆ δυστυχῶ ἐν τοῖς ἰ
σχυτικοῖς. Ερμῆς. ἄξιον μὲν
λύπης τὸ τοιοῦτον. σὺ δὲ
τί δυστυχῆς; ἢ τὸ κατὰ
τὴν ἀσφάλειαν σι λυγρῶ ἔτι;
ἀπὸ.

Quid uero tristis es Ap
pollo? Apol. Quoniam δ
Mercuri, miser atque infel
ix circa amores sum. Mer
curius. Dignum quidem mon
ere hoc, sed tu quo pacto
miser atque infelix es? Ap
id quod cum Daphne acci
dit, te dolore afficit adhuc
Apo.

Apo. Nequaquam, sed amarum doleo, Laconice illum Oebadi filium. Mercur. An mortuus est Hyacinthus? dic mihi. Apo. Atque admodum. Mer. Unde Apollo? aut quis ita ab omni amore alienus fuit, ut occiderit formosum illum puerum? Apo. Meum ipsius factum hoc est. Mer. Quid igitur, insaniuisti? Apo. Non, sed infortunium quoddam inuito mihi accidit. Mer. Quomodo? cupis enim audire rationem hanc. Apol. Disco ludere discebat, atque ego una cum illo ludebam. Ceterum uentorum omnium pessime perditus Zephyrus amabat quidem longo iam tempore etiam ipse illum. Verum neglecto eo, et contempnitum istum non ferente, ego quidem, quemadmodum consueueramus, discum in altum sursum uersus iaculabar, ille autem deorsum Taygeto spirans, ablatum hunc in caput pueri inflixit, ita ut ex ea plaga et cruor manaret affatim, et ipse puer statim sagittis, fugientemque ad montem usque persequendo. Puerum autem et uulnere extruxi in Amyclis ubi discus cum prostravit,

Απο. ὕδαμῶς. ἀλλ' ὀρώμετον ποσὶ τὸν λάκκον τὸν Οἰβάδου. Ερ. τί θύνηκε γὰρ, εἰ πῖ μοι, ὁ ὕδαμῶς; Απο. καὶ μάλα. Ερ. πρὸς τίς; ὦ Λάκων; ἢ τίς ἔτῃς αὐτὸν ἔσθ' ὡς, ὡς ἀποκτεῖναι τὸ λεγόμενον ἐν αὐτῷ μαρτύριον, Απο. αὐτὸ ἐμὲ τὸ ἔργον. Ερ. οὐκ οὖν ἐμάρεται ὦ Λάκων; Απο. ἔναι, ἀλλὰ δυστύχημά τι ἀκούοιμεν ἰσχύοντε. Ερ. πῶς; ἰδίῳ γὰρ ἀκούσαι τὸν λόγον. Απο. διακόνειμι ἐμάρεσθαι. λέγω δὲ συνδιακόνειμι αὐτῷ. ὁ δὲ Λάκων τὰ αὐτῶν ἀπολούμενος ἱερουργεῖ, ἔλαμψεν ἐν πολλῷ καὶ αὐτὸς. ἀρμυλόμενος δὲ, καὶ μὴ φέρον τῷ ὑπερβίῳ, ἔγωγε καὶ αὐτὸν ἱερῶς, ὡς περ εἰσβάμενος τὸν δίσκον ἐς τὸ αἶψα. ὁ δὲ, ἀπὸ τοῦ ταυγίτου καταπνεύσας, καὶ λευκαλὺν τῷ παιδὶ ἐτίθει φέρον αὐτόν, ὥστε ἀπὸ τοῦ πλοῦτος αἰμὰ τε ρυῖναι πολλόν, καὶ τὸν παιδῶν δὲ ὄντος ἀποθανεῖν. ἀλλ' ἔγωγε τὸν μὲν ἱερουργον, αὐτὴν αἱμῶν μὲν κατατεφθότα, φύγον τι ἐπισπόμενος, ἀχαιὲς τὸ ἔργον. τῷ παιδὶ ἔγωγε, καὶ τὰ φέρον ἰχνοσάμῳ ἐν ἀμύκλαις, ὅπου δὲ δίσκος αὐτὸν κατεβέβηκε.

Ε

καὶ

καὶ ἀπὸ τῶν αἰματῶν αὐτοῦ
 καθαρεύει τὴν γῆν ἵνα
 οὐκ ἔσται ἐν ἔργῳ, καὶ οὐ
 ἀνίσταται αὐτὸν ἄνθρωπος
 ἁπλοῦς. ἵτι καὶ γράμματα ἔ-
 χον, ἵνα ἀφίσταται τῷ σκεπῶ. καὶ
 ῥᾷ σοὶ ἀλλόγως λιλυπησάμε-
 σαί· Ἐφ. τοῦ ἁ Παύλου. ἡ-
 λας γὰρ δικτὸν πειρασμῶ-
 νος τὸν ὄρωμενον, ὥστε μὴ
 ἄλλος ἀποθάνῃ.

Ερμῶ καὶ Ἀπόλλων-
ῳ.

Τὸ δὲ καὶ χαλὸν αὐτὸν
 ἔντα ἤφαιτον, καὶ τυχὸν
 ἔχοντα βαλάνουρον ὦ Απολι-
 λον, τὰς ἀλλήλας γιγασ-
 κούαι, τίλν τε Ἀρροδίτῳ
 καὶ τῷ χάρι; Ἀπο. δύπον-
 μίαι τις ὦ Ερμῶ, πλὴν ἑκάστῳ
 γιγνὼ δαυμάζω, τὸ, αὐτὸν
 ὡς σὺνδσας αὐτῷ, καὶ μά-
 λιστα ἔταρ ἐρῶσιμ ἰδρῶτι ῥι-
 ἔμλρον δὲ τῷ ἀμίνομον ἔπι
 κκυφόντα, πολλὴν αἰθάλλω
 ἐπὶ τῷ πρὸς ὧπ ἔχοντα. καὶ
 ἔμνε τειοῦτον ἔντα αὐτὸν,
 πρὶ βάλλουσι τε, καὶ φιλῶ-
 σι, καὶ συγκαθόλουσι. Ἐρ.
 τὸτο καὶ αὐτὸς ἀγαπηκτῷ,
 καὶ τῷ Ἡραίῳ φθονῷ. σὺ ἡ
 ἑόμα ὦ Απολλων, καὶ ἑ-
 δάρι, καὶ μίγα ἔπὶ τῷ
 ἀλλὰ φρονῶ, ἑαγὼ ἐπὶ
 τῇ

Et ex sanguine florem, terram
 induere feci, suauissimum illum
 quidem Mercuri, atque omnium
 fragrantissimum, præterea et
 litteras quasdam habentem, quæ
 mortuū ipsum quasi deplorant.
 Num tibi igitur præter ratio-
 nem mortuus fuisse uideor? M.
 Sanè uerò Apollo. Nonas e-
 nim mortalem te comparasse
 amasium tibi. Quare dolere nō
 debes, mortuo iam illo:

Mercurij & Apollinis.

Ican' autem Vulcanū, cum
 & claudus ipse sit, & artem a
 deo fabrile & cōtemptā exerce
 at Apollo, pulcherrimas duas
 uxores duxisse, Venerem atque
 Gratiā Ap. Felicitas quā
 dā hāc Mercuri. Verūtamēn
 illud equidē miror, quod cum il
 lo rem habere sustinent, et maxī
 mē quādo uident sudore fluen
 tē, in fornacē demittere atq; in
 curuare sese, multa adeo fuligi
 ne facie illius oppleta. Et ta
 men talis ipse cū sit, amplectun
 tur ipsum, & osculantur, et undā
 dormiūt. M. Hoc et ipse indig
 nor, et Vulcanō iniudeo. At tu
 comam nūtri Apollo, ac cithā
 ram persona, animū ob pulchri
 tudinem elatum atq; superbū
 praeseferens, & ego etiā ob
 habili

habitudinē corporis & Iyram. *Ceterū abi cubitū eundum fuerit, sibi dormiemus.* Apo. Ego uero alias quosq̃ habeo *Venerē minus propitiam ad res amato-
rias.* Quippe etiam, quos duos maxime præter ceteros amaui, *Daphnen et Hyacinthum,* illa quidem aufugit, atque odit me, adeo ut in lignum conuer-
timauerit, quā mecum rem ha- bere, hic autē disco interfectus est, & nunc pro illis, coronas habeo. *Merc.* At ego iam ali-
quando *Venerem*, sed non oportet gloriari. Apo. Noui, atq̃ etiam *Hermaphroditum* istum ex te aiunt peperisse ipsam. *Vc.* rursus tamen illud mihi dic, si no-
sti, quomodo non amulatur *Vei- nus Gratiā*, aut cōtrā illa *Venerem*? *Merc.* Quoniam, *Apol-
lo*, illa in *Lenno* cum ipso con-
suetudinem habet, *Venus* autē in cælo, præsertim autem hæc cū *Marte* plerumq̃ uersatur, atque illum amat. Quapropter non ita multum *fabrum* istum curat. *A.* Atq̃ hæc putas ip-
sum *Vulcanum* scire. *M.* Scit sed qd agat: cū generosum adeo adolescentē, et præterea milita-
rē ipsū esse uideat. Quare silen-
tū agit, nisi qd miratur quidē.

uincui

τῇ συνέσει καὶ τῇ λύρῃ. ἄρα
ἐπιδιδόναι μοι αὐτὰς δίδωμι, μὲν
οὐ καὶ οὐδ' ἔσομαι. ἀποκρί-
σις καὶ ἄλλως ἀποκρίσιν
αἰμι εἰς τὰ ὄρωτικὰ, καὶ εἰς
γοῦν, οὐ μάλιστα ἀποκρί-
πεται, τὴν Δάφνην καὶ τὴν
Ἵακινθον, ἡ μὲν ἀποδιδρά-
σκει μοι, καὶ μοι ἄ, ὡς τι
λατὸ φύλον γυναικῶν μάλ-
λον ἢ ἐμοὶ σωμαίνει, ἡ δὲ
καὶ το δίδωμι ἀπώλειτο. καὶ
οὐκ αὐτ' ἐκείνην τισάνει
ἔχει. Ερ. ἀγὼ δὲ ἔδωκα περὶ
τὴν Ἀφροδίτην, ἀλλ' ἡ χρὴ
αὐχάει. ἀποκρίσις. καὶ τὴν
Ερμαφρόδιτον ἐκ σὲ λήγει
ταί τι τοὺς αἰ. πολλὴν ἐκεί-
νῃ μοι εἰπὶ, ἄτι εἶδον, πῶς
οὐ βολοῦμαι ἡ Ἀφροδίτη τὴν
χαίρει, ἡ χαίρει ταύτης; Ερ.
ὅτι ὡς Ἀπολλων ἐκείνη μὲν
αὐτῷ ἐν τῇ Λέμνῃ οἰκεῖ
τὴν, ἡ δὲ Ἀφροδίτη ἐν τῇ
οὐρανῷ. ἄλλως τε, περὶ τὴν
Ἑρμῶν ἔχει τὰ πολλὰ, καὶ αἰ-
νεῖ ὄρω. ὡς τι ὀλίγον αὐτῇ το
χαλκίως τέτυκται μέλας. ἀποκ-
ρίσις ταῦτα οἶσι τὸν Ἡφαιστον
ἀδελφόν; Ερ. εἶδον. ἀλλὰ τί
αὐτὸν δίδωμι δίδωται, γοῦν
οὐ ὄρω νικαίαν, καὶ τραχί-
ον αὐτόν; ὡς τι τὴν ἑσυχί-
αν ἄγει, πολλὴν ἀπώλει το
δίδωμι

& Didymis, decipit consulenti
 tes se, obliqua, & in utranque
 partem questionis propositæ in-
 clinantia respondendo, ne uide-
 licet erroris possit daminari, ac
 que ita ex hoc quæstum facit, &
 dicescit. Multi enim amentes
 sunt, seque ipsos exhibent præsti-
 gijs deludendos. Verum non igitur
 notatur utique a prudentioribus,
 quod plerumque falsa ac ficta dictu
 eet, quippe ille ipse uates igno-
 rabat, quod interfecturus ama-
 sium suum esset disco, neque præ-
 dixerat ipse sibi, quod fugitura
 ipsum esset Daphne, idque a-
 deo formosum atque comatum.
 Quare non uideo, qua caussa
 pulchriores liberos te quàm Nio-
 ben illam, procreasse putaris.
 Lat. At uero liberi hi, hospiti-
 um macclatrix ista uidelicet, et
 mendax uaticinator ille, scio
 quo pacto mordeant te, dum co-
 spiciuntur inter deos, & maxi-
 me quando hæc quidem ob pul-
 chritudinem laudatur, ille autem
 citharam personat in conuiuio,
 omnibus ipsum admiratione
 prosequentibus. Iu. Neque ori-
 sum continere Latona. Illum
 ne admirantur? Quem Mari-
 fies, si iuste modo iudicare
 Musæ uolui ssent, excoiasset
 moris,

καὶ ἐν Διδύμῳ, ἀπατῶν
 τοὺς χρημείοντες αὐτῷ, καὶ
 εἰ καὶ ἐπαμφοτέρωθεν
 πρὸς ἑκάστην τὴν ἐρωτησίου
 αὐτὸν ἀποκρίνεται, ὥς αὐ-
 τὸν δυνάμεν εἶναι τὸ σφάλμα,
 καὶ πλουτῶν μὴ ἀπὸ τοῦ τοῦ
 οὗτου. πολλοὶ γὰρ οἱ αὐτοῦ
 τοι, καὶ παρίχοντες αὐτὸν
 καταγογγύουσιν. πλὴν οὐκ
 ἀγνοεῖται γιγνέσθαι τῶν σω-
 τήρων, τὰ πολλὰ τῶν
 τοῦ αἵματος. αὐτὸς γὰρ ὁ
 μάλιστα ἔγνω, ὅτι φονεῖ-
 σαι μὴ τὴν ὀφθαλμὸν τῆ
 Δίσκου. οὐ προσημαίνουσα
 τοι αὖ, ὡς φέρεται αὐτῷ
 ὁ δάφνη, καὶ τὰ αὐτὰ ὅτι
 καλὸν καὶ λεπτὸν ὄντα.
 ὡς οὐχ ὅτι, καὶ οὐ καλλί-
 τιστοῖρα τῆς Νίβης ἰδι-
 οῦται. Λα. τὰ αὐτὰ μὲν τοι
 τὰ τέκνα ὁ φοιτῶν καὶ
 ὁ ψευδέμεναι, εἶδεν, ἵππε
 λυπῶσι ἐπὶ ὀφθαλμοῖς ἐν τοῖς
 δίοις, καὶ μέλιντα ἔσται ὁ
 μὴ ἐπαυγῆται ὅτι τὸ καλόν
 καὶ, ὁ δὲ κινδύνησεν ἐν τῇ
 συμποσίῳ δαμασκόμην
 ὅτι ἀπαύτων. Ηρα. ἰ-
 γήλασα ὦ Λατῶν. ἰκάνθη
 δαμασγίς, ὅτι ὁ Μαρσύας,
 εἰ τὰ δίκαια αἱ μούσαι δι-
 κῶς ἐπιδόωσι, ἀπὸ δαμῶ-
 νος.

αὐτὸς ἐρατὴς αὐτῇ μου-
σικῇ ; οὐδὲ κατὰ σοφί-
αν ἄλλαν, ἀπὸ δὲ καλῶς οὐ
παρὰ δὲ οὐτὴν καλῶς οὐ
ἔστι, ὡς ἐμαυτὸς ἰφθαῖμα
ὑπὸ τοῦ Ἀκταίου, φοβή-
σασθαι μὴ ὁ νεανίσκος ὅζου
χορεύσῃ τὸ αἶσχος αὐτῆς,
ἐπαφῶν αὐτῇ τὰς κύνες.
ὡς γὰρ λίγα ἔτι οὐδὲ τὰς
πικρύνουσιν ἐμαυτῶν, παρὰ
δὲ γὰρ καὶ αὐτῇ οὐσα. Δι-
μήναι ὅτι φησὶ, ὅτι εὐ-
στα τῇ Διὶ, καὶ συμβασι-
λόντες αὐτῇ, καὶ διὰ τοῦτο
ὑβρίζετε ἀδελφεῖς. πολλὴν ἀλλ'
ὄψομαι σε μετ' ἡλίαν αὐ-
τὸς δακρύουσας, ἐπὶ τὰς σε
καταδύων, ὅς τιν' ἔτι καὶ
τῇ, ταῦτ' ὁ κύκλος γὰρ ἐ-
μὸς.

Ἀπίλλων καὶ

Εἰμῶ.

Τί γὰρ ἔστι ὁ Εἰμῶ; Εἰ.
ὅτι γὰρ οἰτάται ὁ Ἀπολλων
ἀδελφῶν. Ἀπ. οἶπ' οὐκ, ὡς καὶ
αὐτὸς ἀνέυσας ἔχον φυγῆ-
σθαι. Εἰ. ὁ ἀφροδίτη εἰσὶν
σατῶν ἄρα, κατὰ δὲ πᾶσι, καὶ
ὁ Ἡρακλῆς ἰδύσας αὐτοὺς
φύλαξαι. Ἀπ. πῶς; ὁ δὲ
γάρ τιν' ὄρα ἴσμεν. Εἰμῶ.
ἐκ πειλῶ, οἶμαι, ταῦτα ἰδὼς
ἴδω

merito, ut qui ipse in Musica
uicerat, nunc autem circumuen-
tus miser ille perijt, iniuste sanè
damnatus. Hæc autem formosa
tua uirgo, ita formosa nimium
est, ut posteaq; animaduertit se
se cõspectũ ab Actæone fuisse,
uerita ne adolescens ille, turpi-
tudinem ipsius euulgaret, immi-
serit illi canes. *Vi* interim non
dicam, quòd neq; parturienti-
bus obstetricatura fuisset, si uirgo
utiq; et ipsa foret. *Lat.* Valde
animo elato es Iuno, sed quòd
cum Ioue concumbis, et una
cum coregnas, et propterea
absq; metu contumeliosa es. *Ve*
tamen uidebo te nõ ita mul-
to post rursum lachrymantem,
quando te relicta in terram de-
scenderit ille, in cautum aut cy-
gnum conuersus.

Apollinis et Mercurij.

Quid rides Mercuri Mer.

Quoniã maximè ridicula A-
pollo, uidi. *Apol.* Dicigitur,
ut et ipse auditis illis, tecum
ridere possim. *Mer.* Venus
cum Marte concumbens, de-
prehensa est, ac Vulcanus com-
prehensos illos uinculis cõstrin-
xit. *Apo.* Quomodo? *Suaue.* n.
quiddã dicere uideris. *M.* Lon-
go iã tẽpore, opinor, hæc sciens

uenatus est illos, & lecto occul-
tis quibusdā uinculis circumda-
to, abiens ad fornacem opus fa-
ciebat. Post hac Mars ingre-
ditur secreto, ut quidem ipse puta-
bat. Videt autē ipsam ex alto
Sol, & rem ad Vulcanū deferre.
Vbi igitur lectū cōscendissent,
& in opere essent, & iam intra-
retia tenerētur, circumuolūtur,
ipsis quidē uincula, astat autem
Vulcanus. Illa igitur (nam &
forte tum nulla erat pudore asi-
fecta, non habebat, quo se tege-
ret. Mars uerō, ab initio fuge-
re tentabat, sperabatq; se uin-
cula illa disrupturū esse. Certe-
rum posteaquā intellexit, se un-
diq; capiti teneri, ne p̄effugere
quoquā posse, supplicare capit.
Apo. Quid igitur, soluit ne ip-
sos Vulcanus. Mer. Nondum,
sed cōuocatis dijs, spectandū ip-
sis exhibuit adulterium. Illi au-
tem nudī ambo, et colligati mu-
tuo, inclinatis deorsum capitib.
erubescabant. Atq; adeo spe-
ctaculum hoc dulcissimū mihi
uisum est, cum tantū non ipsum
opus exhiberent. Apo. At fa-
ber ille, an nō pudore afficitur
etiam ipse, cum spectādam ita
exhibet turpitudinem coniū-
gij. Mercurius. Per Iouem,
quippe

ιδέσθους αὐτοὺς, καὶ πρὸς
τὴν δούλῃ ἔφασκε δούμην πε-
ρὶ αὐτῆς, εἰργάζετο ἀπὸ τῆς ἰ-
σῆς τῆς ἑαμένης. ἄρα ὁ μὲν
ἄρως εἰσέρχεται λαθρῶς, ὡς
ἦν τοῖς ἑαυτοῦ διὰ αὐτὸν ὁ ἄλλος
&, καὶ λίγα πρὸς τὴν Ἡρην
ἔσπευ. ἡ δὲ ἐκ τῆς ἰσῆς τοῦ λί-
χους, καὶ ἐκ τῆς ἰσῆς τοῦ ἄλλου,
ἐκ τῆς ἰσῆς τοῦ ἄλλου, τῶν ἀπὸ
αὐτῆς, πρὸς τὴν ἑαμένην μὲν αὐ-
τὴν τὰ δούμην, ἰφίταται δὲ
αὐτοῖς ὁ Ἡρακλῆς &. ἡ δὲ
μὲν οὖν, καὶ γὰρ ἰσῆς γυναι-
κὸς οὖσα, οὐκ ἄχρη, ἵππερ ἰσ-
καλύνεται αἰδομένη. ὁ δὲ
ἄρως τὰ μὲν πρὸς τὴν ἑαμένην
γὰρ ἰσῆς αὐτῆς, καὶ ἄλλῃς ῥέ-
ξεν τὰ δούμην. ἡ δὲ πρὸς τὴν
οὖσα ἐκ τῆς ἀφύκτου ἰσῆς μὲν
ἰσῆς αὐτῆς, ἰσῆς αὐτῆς. Ἀπὸ. τί ἔρ-
απὸ τῆς αὐτῆς ὁ Ἡρακλῆς
& ἔρ. οὐδὲ πῶς, ἀλλὰ ῥέ-
καλίσας τὸς διῶνς, ἐκ τῆς
κρυφαίας τῆς μοιχείας αὐτοῖς.
οἱ δὲ γυναικὶ ἀμφοτέρω ἑα-
μένης οὐκ ἔστιν, ἑαμένης ἑα-
μένης οὐκ ἔστιν. καὶ τὸ διαμ-
ῆς οὐκ ἔστιν ἑαμένης οὐκ ἔστιν.
καὶ αὐτὸ γυναικὶ μὲν τὸ ἑα-
μένης. Ἀπὸ. ὁ δὲ χαλκὸς ἰσῆς
&, ὡς ἀπὸ τῆς καὶ αὐτῆς
ἐκ τῆς ἀφύκτου τῆς αἰσχύ-
νης τοῦ γάμου; ἔρ. μὰ τῇ
ἰσῆς

ἰογὶ καὶ ἐπὶ γὰρ αὐτοῖς ἰφί-
 θυε· ἰγὼ μὲν τοι, εἰ χρεὶ ταῖς
 λυδίαι ἀπὸ τῆς, ἰφθόου τῆ
 ἀρεῆς, μὴ μόνον μοι χόσους
 τι τῶν λαλλήσων διόν, ἀλλ
 καὶ καὶ διὰ διὰ μὲν μὴ αὐ-
 τῆς. Ἀπολ. οὐκ οὐκ καὶ διὰ
 ἀνδρῶν αὐτῶν ὑπὸ μνηστῆρας ἐπὶ
 τῶν τῶν· ἔρ. οὐδ' οὐκ αὐτῶν
 ἀπὸ τῶν· ἰδὲ μὲν ἰφθόου
 δύν. ἰφθόου τοι μὲν γὰρ σι,
 ἢ μὴ τὰ ἴδια καὶ αὐτῶν
 οὐκ ἰδύν.

Ἡρα καὶ Διὸς. Ἡρα.

Εγὼ μὲν ἡσχυρίμην αὐ-
 τῶν, εἰ μὴ τοι εἴ τῶν ἡ-
 ἰφθόου δύν, καὶ ἀπὸ τῶν
 μὲν καὶ τῶν μὲν. μὴ γὰρ
 μὲν ἀπὸ τῶν μὲν τῶν καὶ
 μὲν, τὰ πολλὰ δὲ μὲν μὲν
 καὶ γυναικῶν σιωπῶν, ἀπὸ
 τῶν αὐτῶν ἰφθόου, καὶ
 τυμπάνοις καὶ αὐλοῖς καὶ
 κυμβάλοις χορεύων. καὶ εἰ
 λυσιπαιστὴς μὲν ἰφθόου,
 ἡσυχία τῶν παρὲν. Ζ. καὶ μὲν
 εἴ τίς γὰρ ἰφθόου, εἰ αὐ-
 τῶν τῶν γυναικῶν, εἰ
 μὲν ἡ Ἡρα τῶν λυδίαι ἰ-
 χαρῶσται, καὶ τὰς λαλοῦν-
 τας τὸν Τυμπάνον ἰφθόου, καὶ
 τὰς δρῶντας ὑπὸ γὰρ τῶν, ἀλ-
 λὰ καὶ ἰφθόου ἰφθόου τῶν
 γυναικῶν τῶν τῶν ἰφθόου

τῶν

quippe qui etiam arrideat ipsis
 astans. Ego uero, si opus est uo-
 rum dicere, inuidebam Marti,
 non solum quod cum formosissima
 dea adulterium exercuisset,
 sed etiam, quod colligatus
 cum ipsa unda esset. Apol.
 Proinde et culigari hoc pacto
 sustineres? Mer. Tu uero non,
 Apollo? Aspicce modo et ac-
 cedens, collaudabo enim te, si
 non eadem ipse quoque ore abis,
 ubi uideris.

Iunonis et Iouis.

Et quidem erubescerem à
 Iupiter, si mihi talis esset filius
 ut effeminatus adco. et perdis-
 tus ebrietate. Mitra quidem
 religata coma incedens, ut
 plurimum autem cum infans
 mulieribus consuetudinem ha-
 bens, mollior ipsis illis, ad tym-
 pana et tibias et cymbala
 choreas agens, et in summa
 cuius magis, quam patri ti-
 bi similis. Iup. At uero hic
 mitatus et mulierosus non
 solum, o Iuno, Lydiam sub-
 iugauit, et eos qui ad Imo-
 lum habitant, cepit, præterea
 et Thracas sub se redegit, ue-
 rum etiam contra Indos profe-
 ctus, cum pudicibri isto exercitu,

ε 4

& elephantos cepit, & terra
 potitus est, ipsumq; regem, qui
 aliquantulum resistere ausus
 fuerat, captivum abduxit. Ac
 que hæc omnia fecit, saliens pa-
 riter & choream ducens, ba-
 stis utendo bedervacis, ebrius
 interea, ut ais, atque furore
 correptus. Quod si uero quippi-
 am illum conuiciari aggressus
 sit, contumeliose de sacris illi-
 us loquendo, etiam hunc ulci-
 sci solet, uel palmicibus ipsum
 implicando, uel a matre, per
 inde ut hinnulum, lacerari fa-
 ciendo. Vides quid uirilia
 hæc, & me patre minime indi-
 gna. Si uero lusibus quoque &
 delicijs inter hæc indulget, non
 est, quod inuideas, & maxi-
 me si quis cogitet, qualis hic
 sobrius futurus erat, quando e-
 tiam ebrius hæc facit. Iu. Tu
 mihi uideris etiam laudare in-
 uentum ipsius, uitam uideliq;
 cet, & uinum, & hoc cum ui-
 deas, qualia inebriati isti facti
 tene, titubantes, & ad con-
 tumeliam prolabentes, & in
 summa, insanientes præ uino.
 Itaque & Icarium illum,
 cui primo donauit palmicem,
 ipsi compotiores perdidit
 cædentes

τοῖς τι ἰλιφασται ἰλί, καὶ
 τῆς χώρας ἰκράται, καὶ
 τὸν βασιλῆα πρὸς ἰλίην
 αὐτῶν αἰ τομῶσαντα, αἰχ-
 μάλωτον ἀπὸ γαλ. καὶ τὰ
 τα ἀπαντα ἱμαίον, ὀρχοῖ
 μισθὸν ἅμα καὶ χορεύων,
 δύροισι χρέμμεθ' ἑστῆ-
 οισι, μιδύων, ὡς φῆς, καὶ
 ἐνδιόσων. εἰ δὲ τις ἐπιχαι-
 ρισι τοιδόξου καὶ αὐτῶν
 βέριαι ἐν τῇ τιλιτῶν, καὶ
 ποτὸν ἐτιμωρήσας, ἢ ἑα-
 ταλόσας τοῖς ἑλῶμασιν, ἢ
 διασπαδῶναι ποίῶσαι ὕ-
 πὸ Ἀμορῆς ὡς φησὶ οὐβρόν.
 ὀρχῆς ὡς ἀνδρεία ταῦτα, καὶ
 οὐκ ἀνάξια το παρῶς; ὡ
 δὲ παλαιὰ καὶ βουφὴ πρὸ-
 σισιν αὐτοῖς, οὐδὲν φθί-
 οθ', καὶ μάλιστα εἰ λογίσαι
 τότις, οἷθ' ἀνέφρων ἔσθ'
 ἦν, ὅπιν ταῦτα μιδύων
 ποίῃ. Ἡφαι. σὺ μοι δο-
 καῖς ἱκανοῖσθαι καὶ τὸ σὺν-
 μα αὐτὸ τῶν ἑμπειον, καὶ
 τὸν οἶνον, καὶ ταῦτα, ὀρχῶν
 οἷα οἱ μιδνωδόντες ποιοῦσι
 σφαλλόμενοι, καὶ πρὸς ὕ-
 βρειν βουφόμενοι, καὶ ἔλως
 μεμηνότες ὑπὸ το πῶτον.
 τὸν γοῶν Ἰκαρίον, ὃ πρῶτον
 τῶν ἑλῶν τὸ ἑλῶμα, οἱ συμ-
 πέται αὐτοῖς ἀνιφάσαν,
 παῖθ'

παίσιντες τῆς ἐκείλων.
 Ζ. οὐδ' οὐ τοι φῶς. οὐ γὰρ εἶ
 σ' ταῦτα, οὐδ' ὁ Διόνυσος
 ποιεῖ, τὸ δὲ ἄμφοτερον ἐλ
 πούμεν, καὶ τὸ πῦρ τοῦτο
 λῦε ἔχοντες ἡμετέρῳ δαί
 μονι. ὅς δ' αὖ ἡμῖνα
 πῖνε, ἡλαρώμεθα μὲν, καὶ
 ἐδῶμεν γένουσι αὖ. οἶνον δ' ὁ
 Ἰακάρης ἐπαῖβε, οὐδ' οὐ αὖ ὅρ
 γάσμεν οὐδ' ἐνὰ τῶν θυμῶν
 πῶν. ἀλλὰ σὺ ἐπιγέλοισι παῖ
 νοι καὶ ὦ Ἥρα, καὶ Σιμίλυν
 μετ' ἐμοὶ σύνοισι, ἀγχι διαβάλ
 λαις. Διόνυσος τὸν κάλλιπας.

cædentes ligonibus. Tu. Nihil
hoc dictis. Non enim unum
hæc, neque ipse Dionysius effi-
cit, sed immoderatus potus, &
ultra quàm decet, & satis est,
repleri mero. Cæterum si quis
moderatè bibat, hilarior ille
quidem & suavior fieri solet.
Qualia uerò Icarius passus
est, tale nihil ulli compotorum
facile fuerit. Sed tu adhuc zelo
typia affici uideris, ac Seme-
les reminisci, Iuno, Siquidem
eas res Dionysij calumniaris,
quæ sunt omnium pulcherrimæ.

Φροδ'ιτης ητοι Εην-
76.

Veneris & Cupidinis.

Τί δὲ πατι ὦ Ερως, τὸν
 μὴ ἄλλουσι διόνε καταγνώ-
 σισα ἄπαυται, τὸν Πισσι-
 σίῳ, τὸν Ἀπείλῳ, τίῳ Ρίαντι,
 ἐμὶ τίῳ μ' ἵστα, μίστε δὲ
 ἀπ' ἤχῃ Ἀδίωνος, ἡδὲ ἐπ'
 ἑσάντε ἄνυσθ'· μὲν σοὶ ἢ
 δῶν, κρὴ δὲ διγῶν ἢ φά-
 ρίβρα, σὺ δὲ ἄτοφ'· ἢ ἡδὲ
 ἄνοχ'·; Ερμῆς. Διότι ὦ
 Μῦτ' ὅρ' αὐτίῳ. φοβὸν γὰρ
 ἔστι, ἡδὲ χαροπὸν, ἡδὲ δεινὸν
 ἀνδρῶν. ἱπτάται οὖν σὺ
 πονάμηνθ'· τὸ τέξιν' ἰὼ ἐπ'
 αὐτίῳ, ἔπισσινυσα τὸν λῶ-
 σον, ἐκπλήττει με, καὶ ἐπὶ βό-
 μῃ

Quid tandē in cāsa est, Cui
pido, ut cum reliquos Deos om-
nēs adortus expugnaris, Iovē
ipsum, Neptunū, Apollinem,
Iunonē, me deniq; matrē, ab u-
na Minerva temperes, usq; ad
uersus hāc nec ullū habeat incē-
diū tua fax, & iaculis uacua sit
pharetra, tū & ipse arcu care-
as, neq; iaculari noris? Cu. Es-
quidem hāc metuo, mater, est e-
nim formidabilis truculentosq;
aspectu, ac ferocitate quadam
supra modum uirili. proinde si
quando tenso arcu petam illi-
lam, galeæ cristam quatens,
expauescit me, & tremebun-

dus fio, sic ut arma mihi è ma-
 nibus excidat. *Vc.* Atq; Mars
 an non erat hac formidabilior
 & huc tamen superatū exarma
 fli. *Cup.* Imo ille cupidè me re-
 cipit, atq; ultero euam inuitat,
 uerū Minerva semp adductis
 supercilijs obseruat. qn aliquan-
 do temerè ad illū aduolauī, faci-
 em propius admouens, at illa,
 si quidē ad me accesseris, inq̃t,
 per parentē Iouē, quouis modo
 te cofecero, aut lancea te trans-
 figam, aut pedibus arreptū in
 tartara dabo præcipitē, aut ip-
 sa te discerpā. Plurima item id
 genus cōminabatur. Ad hæc
 acribus obtuetur oculis postre-
 mo & in pectore faciem quan-
 dam gestat horrendam, imperis
 capillorum uice comatam, hæc
 nimirum magnopere formido,
 territat enim me, fugioq; quo-
 ties eam aspicio. *V.* Esto sanē,
 Minervam metuis, ut ais, atq;
 huius gestamē Gorgona refori-
 midas, idq; cū Iouis ipsius ful-
 men non formidaueris. Cæte-
 rum Musæ quā ob causam abs-
 te nō feriuntur, atq; d tuis iaculis
 tuta agūt; nū & hæ cristas qua-
 tiūt, aut Gorgonas præcēdunt?
Cup. Reuertor eas, o mater.
 Graues. n. sunt, et semp aliquid

curant,

μὲν γινώσκω, καὶ ἀπορρῶ μὲν
 τὰ τοξόματα ἐκ τῶν χειρῶν.
 Ἀρρ. ὁ δὲ ἄρα γὰρ οὐ φοβερὸν
 τὸ πρὸς ἡμᾶς, καὶ ὁμοῦ ἀφάρ-
 σης αὐτὸν, καὶ ὑγίαινας.
 Ερ. ἀλλ' ἐκ τῶν ἰκνῶν πρὸς
 σίνταί με, καὶ προσηλαῖ-
 ται, ὃ ἀδυνάτῃ δὲ ὑφάρ-
 ται εἶναι. καὶ ποτὶ ἐγὼ μὲν
 ἄλλως παρίπλω, πλοῦτον
 ἔχω τῷ λαμπράδι. ὃ δὲ,
 εἰ μοι πρόσθεν, φρεσὶ, ἐν τῷ
 πατρίᾳ, τῷ δροσίνῳ οὐδὲν
 πάρασα, ὃ το πῶδὲ λαβο-
 μένῃ, καὶ ἐς τὴν τάρταρον
 ἐμβαλῶσα, ὃ αὐτὴ διασπα-
 σαμένη, διαφθέρῃ. πολλὰ
 τεισῶντα ὑπάρχει. καὶ ἐγὼ
 δὲ δειμῶν, καὶ ἐπὶ το γέ-
 δυνος ἔχει πρόσθεντι φοβη-
 ρὸν, ἐχίδνας κατακόμεν,
 πρὸς ἐγὼ μάστιγα διδία.
 μοι μολύβδιναι γὰρ με. καὶ
 φάσμα ὅταν ἴδω αὐτὴ. Ἀρρ.
 ἀλλὰ τίς μὲν ἀδυνάτῃ δὲ δι-
 ας ὡς φῆς, καὶ τίς Γοργόνα,
 καὶ ταῦτα, μὴ φοβέσθαι τὴν
 ἑδρασθῆναι το Διός. αἱ δὲ
 μέσαι, διὰ τί σοι ἄβρωτοι,
 καὶ ἐξὸ βελῶν εἶσιν; ὃ λέει
 καὶ αἱ λίφες ἐπὶ σῶσιν, καὶ
 Γοργόνας προσφάσονται; Ερ.
 αἰδῶμαι αὐτὰς ὃ μὲν πρὸ-
 σιγγαί γὰρ εἶσι, καὶ αἰσῶ-
 ρησι

θρονοῖς· οὗτοι, καὶ πρὸς ὁσίων
 ἔχουσι. καὶ ἐγὼ παρίσταμαι
 πολλὰς αὐταῖς, ἡμετέρας
 ἐπὶ τῇ μέλει. Ἀφρο. ἰα
 καὶ ταύταις, ὅτι σιμωαί. τὴν
 δὲ Ἀρτιμιρ τίνας οἶκα οὐ
 τίθωσκα; Εἰρ. τὸ μὲν ἴσον,
 ἐν δὲ καταπαθεῖν αὐτὴν οἶον
 τι, φεύγουσα αὐὰ διὰ τῶν οἰ
 γῶν, ἅτα καὶ ἰδίον τινα ἴση
 τα ἴση ὄρεα. Ἀφρο. τίνας ὧ
 τίκωσιν; Εἰρ. δέλφες καὶ ἰλά
 φου καὶ νιβεῖον, αἰεῖν τι
 δύνωσκα, καὶ κατατοξέου
 σιν, καὶ ὅλως πρὸς τῷ τοιού
 τῳ ὄντι. ἰπεί τέρμι ἀδιδ
 γόν αὐτῇ, καὶ τοι τοξέτω καὶ
 αὐτὸν ὄντα, καὶ ἐκβαλεῖν.
 Ἀφρο. εἶδα ὧ τίκωσιν, πολλὰ
 ἐκ αὐτὸν τίθωσκα.

Θεῶν ἡρίσας. ἴσως.

Ερμὸν λαβὼν ταῦτ' ἐπὶ μῦ-
λον, ἀπὸ τοῦ τῆς φρυγίας
παρὰ τὸν Πριάμῳ παῖδα,
τὸν βοόλοιν. εἶμα δὲ Ζεὺς
αἶψ' ἐν τῇ Γαργάρῳ, καὶ λή-
γει πρὸς αὐτόν, ὅτι σιῶ Πά-
ρι, λιγύς τε Ζεὺς, ἰππὸν δὲ
καλὸν τε αὐτὸς ἄλκιρος τε
καὶ ἄρωτινός, ἀπὸς αὐτοῦ
δικαίως, ἣ τις αὐτ' ὁ καλὸς τε
Ζεὺς. ἔξ' ἀγῶντος δὲ ἄλλοι μὲν
κῶσα λαβὼν τὸ μῦλον, ὅρα
ἔσθ' ἐν μὲν αὐταῖς ἀπείναι
πρὸς

curat, et cationib. animu inter
tu gerit, qu ipse etiā nō raro il
lis assisto, carminis suauitate
delinitus. V. Esto, nec has adori
tis ppter ea quod sint reueren
da, at Dianā qua tandē gratia
nō uulneras? C. Ut breuiter di
cā, hāc ne deprehēdere quidē uis
quā sum potis, quippe perpetuā
p mōtes fugitatē, ad hāc alteri
us cuiusdā sui cupidinis illa te
netur cupidine. Ven. Cuius o
gnate? Cup. Venatu ceruorum
et hinnulorum, quos insectatur
ut capiat, ac iaculo figat. Ac
pru tota rerū huiusmodi studio
tenetur, tamen si fratrē eius, qui
nimirū arcu ualet et ipse, feruq
eminus. V. Teneo gnate, cū se
penumero sagitta uulnerasti.

Deorum Iudicium.

Mercuri, accepto hoc po
mo, abi in Phrygiā, ad Priami
filiū, pastorē armēti, pascit autē
i Ida mōte, qua parte Gargarū
uocat. Ac dic illi, Iupiter, inq
uens, o Pari iubet te, postquā
ipse formosus es, & rerū amato
riarū doctus, sententiā ferre iter
deas, quæ nam illarū omnium
formosissima sit. Certaminis
autem præmium, ea quæ uices
ris, pomum accipiat. Hora ue
rō iam, ut & ipse uos abgatis
ad

ad Iudicem. Ego uero ablego & πρὸς τὸν Δικαστὴν. ἰγὼ δὲ
 me arbitrium, ut qui ex aequo om ἀποδύμαι τὴν δίκαν, ὡ
 nes uos amē, ac si modo possibi πίσας τι ὑμῶν ἀγαπῶν. ἢ
 le foret, libenter oēs uos iudici ἀγὰ οἷόν τι ᾧ, ὡς ἴσας αὐτὸν
 ces uidere uellē, praesertim quā πάσας τοσούτας ἀδελφ. ἂν
 do & necesse est, q̄ uni pulchri λωε τι καὶ αὐτῶν μετὰ τὸ
 tudinis summam adiudicabit, καλὸς γάρ ἐστιν ἀποδόντα, παρ
 eum oīo in odium ceterarū plu τας ἀπὸ χροσίου δαι τὰς πλῆ
 rium incurrere. Quare equidem σοι. διὰ ταῦτα μὴ αὐτίς
 ipse uobis idoneus iudex non οὐκ ἐπιτρέδειται ὑμῖν ἀμα
 sum, adolescens autē ille Phry γός. ὁ δὲ νεανίας αὐτίς ὁ
 gius, ad quē hinc abitis, regio q̄ φρὺξ, ἢ φ' ἐν ἄπειρῃ, βασιλι
 dem genere prognatus est, & κίς μὲν ἔστι, καὶ Γανυμέ
 Ganymedis huius cognatus. δωνε ταύτου φυγγοῦς. τὰν
 Ceterū simplex & montanus, λα δὲ ἀφίλῃς καὶ ἱρατός,
 neq̄ quisq̄ illū cognitione hac κ' οὐκ αὐτίς αὐτὸν ἀπαξίω
 indignum merito putauerit. V. σαι τοιαύτους δίκας. ἄρρη.
 Ego uero Iupiter, etiā si Mo ἰγὼ μὴ ὡς Ζεὺς, ὁ καὶ τὸν
 nūipsum praestituas nobis iudi μῦθον αὐτὸν ἐπιτρέσκειας ἢ
 cem, praesenti animo iturus sum, μῖν Δικαστὴν, δακρύουσα βαί
 ad documentū mei praebendum. Διῶμαι πρὸς τὴν ἐπίδαι
 Quid enim adeo reprehenderit ξιν. τί γὰρ αὐτὸ καὶ μνησέαι
 ille in mei Sed oportet etiam hi τό μου; καὶ δὲ καὶ ταύτας
 sce placere hominem. Iu. Ne ἀρίστων τὸν αὐτὸν περ. κα
 que nos, Venus timemus quic γα. ὡς ὁ μῦθος ὁ ἀφροδίτα δὲ
 quā, etiam si Mars iste tuus ele δία μὴ. ὡς αὐτὸν ἄρρη ὁ οἶος
 ctus sit arbiter, sed recipimus ἱερὰ βασιλὴν τὴν δίκαν, ἂν
 & hunc Parim, quisquis etiam λὰ δὲ χροσίου καὶ τοσούτῃς
 fuerit. I. Num igitur et tibi ea αὐτὸν ἢ τὸν Παρίμ. Ζ. ὡς καὶ οἱ
 dem hac, filia, placenti quid re ταῦτα ὡς δὲ γὰρ οἱ σωδῶνται;
 spōdes, auertis te, & erubescis; τί φῆς; ἀποστρέφῃ, ἢ ἴσθῃ
 Est quidem peculiare hoc uir ἔστι; ἰγὼ μὴ ἰδὼν τὸ αἰδῶ
 ginibus uobis, uerecundia affi δαί γὰρ τὰ τοιαῦτα ὑμῶν
 ci erga talia, sed tamē annuis. παρδόνων, ἵκανόντες ἵ μνη
 Abite ἄπειρ

ἄπειται ἔρ. καὶ ἰπὼς μὲν χαλκί-
πυρρῇ τῇ δικαστῇ αἰ ὑγι-
νη μάλιστα, μὲν δὲ κακὸν ἐν-
δύσει τῇ παύσει. ἔ γὰρ
οἶόν τι ἰσχυρὸς αὐτῇ καλὰς
πάσας. Εἰ. πρὸς μὲν οὐδὲν
ἂν φρυγίας, ἰγὼ μὲν ὀγδὺ-
μην, ὅμως δὲ μὲν ἀρετῇ
καὶ ἀπολαύσει μοι, καὶ δαρι-
ῆται, οἶδα ἰγὼ τὴν Πάριον,
παιδείας ὅθι καλὰς, καὶ τὰ ἐλ-
λα ὀρυκτὸς, καὶ τὰ τοιαῦ-
τα ἰσχυρὸν ἰκαρῶτατος, οὐκ
αὐτὸν δὲ δικαστῇ ἰκαρῶτατος.
Αἰρε. ποτὶ μὲν ἄπασαν ἀγα-
θὴν, καὶ πρὸς ἑμὲ λίγας,
τὴν δικαστῇ ἑμὴν αἶσαι τὴν
δικαστῇ. πρὸς δὲ, ἄ-
γαθὴς ἔστιν οὗτος, ὃ καὶ γυ-
νῆτι αὐτῇ συνίστημι. Εἰ.
οὐ παυσιλῶς ἀγαθὴς ἔστιν,
ὃ ἀρετῇ. Αἰρε. πῶς λί-
γας; Εἰ. ὅτι αἱ τὴν αὐτῇ συ-
νικαὶν ἰδαίᾳ γυνὴ, ἰκαρῶ-
μην, ἀγροικῇ δὲ, καὶ δαι-
νῶς ὄρεται, ἀλλ' οὐ σφό-
δρα προσίχεται αὐτῇ ἰοικε-
τίνος δ' οὐδὲν οὐκ αὐτῇ
ὄρεται; Αἰρε. ἀλλως ὁ-
ρίμην. Α. οὐ. παραπρὸς βό-
ας ὃ ἔστι ἰδία ταύτη κοί-
τη, οὐ μὲν; Εἰ. ἔστιν ὃ
ἀδελφῇ δαιμόν, οὐδὲ καδ' ὃ
ἑμὲ. ἀλλ' ἀρετῇ μοι, ὃ ἀγαθὸς
ὃ Πάρι

*Abite igitur. Ac uidete, ne i-
fiores fueritis iudici, quacūq; mē-
te fueritis, neque malū aliqud iu-
feratis ipsi ad adulescentulo. Neq;
n. fieri potest, ut equaliter oēs
formosa sitis. M. Procedamus
ergo rectā uersus Phrygiā. Ac
ego qdē praeibo, uos autē nō lentē
et sequimini me, et bono aio este.
Noui ego Paridem hūc, adde-
scens ē formosus, et qd ad cete-
ra attinet, amori deditus, et ad
talia disceptanda maximē ido-
neus, neq; ille facile iudicauerit
malē. Vt, Hoc qdē toti benē, as-
deoq; p me narras, iustū uideli-
cet nobis iudicē. Vtrū autē et u-
xore adhuc caret hic, an et mu-
lier quapiā ipsi cohabitati. M.
Nō oīo absq; uxore ē Venus. V.
Quō hoc dicis? M. Videtur quē-
dā cū eo habitare mulier Idaea,
sic satis formosa, ceterum rusti-
ca, atq; inter mōtes malē consue-
ta. Sed nō admodū adhibere a-
nimū ipsi uidetur. Qui, igitur
gratia hac interrogas? V. Nul-
lius sanē rei, sed ita temerē in-
mentē uenit. Min. Male lega-
tionē nobis, heus tu, q priuatim
cū hac cōsilia cōfers. Mer. Ni-
hil mali. Minerva hoc, neque
etiam contra uos. Sed inter-
rogabat me, an sine uxore
Paris*

Paris esset. M. Quamobrem igitur hoc superstitiose adeo illa curas Mer. Nescio, ciebat igitur, quod temerè ita in mentem uenisset hoc, neq; ex cōposito interrogasset me. Mi. Quid ergo, caret ne uxore adhuc? M. Non uidetur. M. Quid autem, Bellicæ ne rei studio aliquo tenetur, atq; amans gloria est, an nihil aliud quàm bubulcus? est Mer. Verum quidem nō possum dicere. Cōiecturam autem facere licet, iuuenis cum sit, etiam has res cōsequi illum cupere, ac uelle præcipuum in præliis esse se. V. Videst nihil ego nunc conqueror, neq; crimini uerto tibi, quod cum hac seorsim nunc loqueris. Querulorum enim hoc, non Veneris. M. Etiam hæc ferme eadem interrogauit me, quā ob rem grauius ne feras, ne uerutes eo minus cōsecuturā esse te, quod huic quoque simpliciter & absq; dolo respondi. Verum interea dum sermones cedimus, iam multum progressi, reliquimus post nos stellas, & prope modum Phrygiam contingimus. Ego uero etiam Idam uideo, adeoq; totum Gargarū exactē, & si nō fallor, ipsum quoque iudicem uestrum Paridem.

Iunō.

ὁ παῖς ὅστις; Ἀδρ. αἰετὶ τί τοιοῦτον παραρηγοῦσα; Εἰ. οὐκ οἶδα. φησὶ δ' οὐδ' ἐστὶ ἄλλος ἐπιδιδόν, οὐκ ἔστι πῖπλος ἑρπύμ. Ἀδρ. τί οὐκ ἄγασκός ἐστι; Εἰ. οὐδ' οὐκ. Ἀδρ. τί δὲ τῶν περὶ λαμπρῶν ἐστὶν αὐτῷ ἑσθῶν, μία, καὶ φιλόδοξος τις, ὃ τὸ πᾶν βουκόλῃ; Εἰ. τί μὴ ἀλυσὶς ἐκ ἴχθους ἀγαρῶν; αἰκάζειν δὲ χρὴ, νύκτωρ, καὶ τούτων ἐρύχιδαι τοῦ χάρι, καὶ βούλει δαιμονοῦν τὴν πρώτην εἶναι κατὰ τὰς μάχας. Ἀφρ. ὁρᾷ; οὐδ' ἐγὼ μίμφομαι, οὐδ' ἐπεὶ σὺ καταλῶ σοι, τὸ πρὸς ταῦν τὴν ἰδίαν λαλῶν. μιμνήσκου γὰρ, καὶ οὐκ Ἀφροδίτης τὰ τοιαῦτα. Εἰ. καὶ αὐτὰ σκιδὸν τὰ αὐτὰ μὲν ἔρητο. διὸ μὴ χαλινῶς ἔχει, μήδ' οἶον μοιροκτῶν, εἴτε καὶ ταύτη κατὰ τὸ ἀπλοῦς ἀπικονάμιος. ἀλλὰ μεταφύλογον ἢ δὲ πάλιν προῖδον τὸν, ἀπὸ πᾶσα μελῶν ἀσέβων, καὶ σκιδὸν γὰρ κατὰ τὴν φρυγίαν ἰσμελὲς. ἐγὼ δὲ καὶ τὴν Ἰλῶν ὁρῶ, καὶ τὸ γὰρ γὰρ οὐδ' ἄνεως. εἰ δὲ μὴ ὀκαπαῶμαι, καὶ αὐτὴν ὁμῶν ἢ δ' ἀπὸ τῶν ἢ παρὶν.

H. a.

ducam. nam et ipse frequenter in Ida uersatus sum, quando Iupiter amabat adolescentulum istum Pbrystem, ac sæpius buc ueni, ab illo missus, ut quid ageret puer, obseruarem, & cum iam in aquilam conuersus esset, una quoque cum ipso aderam, & una formosum illum subleuabam. Et si modò facis memini, ab hac ipsa rupe in illum in sublime abrupuit. Nam hic quidem fortè cum fistula canebat ad ouile, Iupiter autem d' cetero ipsi deuolans, leniter admodum unguibus circumieclis, & ore in tianam, quam super caput habebat, impresso, in altum sustulit puerum, perturbatum, & ceruice reflexa in ipsum intuentem. Tum igitur ei go fistulam sustuli, abiecerat enim illam præ timore. At enim arbiter hic propè est, quare compellemus ipsum. Salububulce. Paris. Et tu certè adolescens. Quis autem ipse es, qui buc ad nos aduenis, aut quasnam has adducis mulieres? Non enim eiusmodi apparent, quæ in montibus uersari commodè queant, formosæ adeo cum sint. Merc. At non mulieres sunt.

Iunior

ὁ γὰρ οὐ μὲν. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐν δειξίᾳ τῇ Ἰδῇ, ὅπου δ' Ζεὺς ἔρχετο τοῦ μετακίσετο φρονήσε. καὶ πολλὰ κἀκεῖ δούρειον ἔχον, καὶ ἰκάνειν καταπαιζόμενος εἰς ἐπισκοπῶν τοῦ πατρὸς. καὶ ἐπὶ τῷ ἑδρῳ ἐν τῷ ἄντικρυ, συμπαιζόμενος αὐτῷ, καὶ σωματικῶς τὸν ἡμιλόμ. καὶ ἔχει μέγεθος, ἀπὸ πάντων ἰσχυρῶς αὐτῶν ἀνδρῶν. οὐ μὲν γὰρ τέτις τυχερῶς οὐδὲν πρὸς τὸ πῶς οὖν, καταπλάμβηται δὲ βασιλεὺς αὐτοῦ δ' Ζεὺς, καὶ οὐ μὲν μάλα τοῖς ἑνὶ προβάλων, καὶ τῷ σέματι τῶν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῶν δακτύλων, αὐτῶν φέρει τὸν πᾶντα τετραγώνιον, καὶ τῷ σέματι αὐτῶν τραμυλῶν αὐτῶν ἀπὸ πᾶντα. τέτις δ' ἔγωγε τῶν σέματων ἔλαβον, ἀπὸ τῶν δακτύλων αὐτῶν ἐπὶ τοῦ δ' αὐτοῦ. ἀλλὰ γὰρ δ' αἰσταντὸς οὐτοῖς πολλοῖς, οὐτὶς προσέειπε μὲν αὐτόν. χαῖρε ὦ βασιλεῦ. Πά. οὐ καὶ οὐ γὰρ ὦ οὐαίον. τίς δὲ ὧν δούρειον ἔχειται πρὸς δ' αὐτοῦ; ἢ τίνας ταύτας ἄγεις τὰς γυναῖκας; οὐ γὰρ ἐπὶ τέλειαι ὁρισμέναι, οὐτὶς γὰρ οὐσας καλεῖται. Εἰμύτι. ἀλλὰ οὐ γυναῖκες αὐτοῦ.

Νύμφη

Ηρα ἢ ὦ Πάρι, καὶ Ἀθηνᾶ
 καὶ Ἀφροδίτῃ δῖῃς, καὶ
 ἢ Ἑρμῇ ἀπίστῳ ὁ Ζεὺς.
 ἀλλὰ τί βίβης, ἢ ὀχρεῖς;
 καὶ μὴ δίδω. χαλιπὸν γὰρ
 οὐδὲν. κλέψας δὲ σὶ δικαιο-
 γλίῳ γοῖσαι τὸ κάλλος αὐ-
 τῶν. ἐπεὶ δὲ γὰρ φασί, κλέψας
 τε αὐτοῖς ἄ, καὶ σοφὸς τὰ ἐ-
 ρωτικά, σοὶ τὴν γυναικὶν ἔπα-
 βίω. τὸ δ' ἐγὼν ὅτι τὸν
 ἄλλον ἔσθ, ἀναγνὼς τὸ μῦ-
 λον. Ἀλλ. φίρῳ, τί καὶ
 βούλῃ. ὁ καλὴ, φασί, λαβί-
 τη. πῶς αὐτὴν ὦ ἀίσωπτα
 Ἑρμῇ δωκεῖν ἐγὼ θύο-
 τις αὐτοῖς καὶ ἄγριος ὢν,
 δικαστὴς γοῖσαι παραδίδ-
 νει δίας, καὶ μέισον ἢ ἡ
 τὰ βουκόλων; τὰ γὰρ τοιαῦ-
 τα κτείναν τῶν ἀγρίων μάλ-
 λον, καὶ ἀστικῶν. τὸ δ' ἐ-
 μόν, ἀλλὰ μὴ αἰγὸς ὁποῖο-
 ρα ἢ καλλιῶν, καὶ δάμαλιν
 ἄλλης δαμάλιν, τὰχ' αὐ-
 δινάσθαιμι ἡσυχία τὴν πύχ-
 ολω. αὐτῇ ἢ ὡσαύτι μοι-
 ως καλὰ, καὶ ἐκ οἷδ' ὅπως
 αὐτὴς ἀπὸ τῆς ἱτέρας ὑδὴ
 τὴν ἱτέρα μεταγάρ, τὴν
 ἔψιν ἀποσπᾶσαι. οὐ γὰρ ἐ-
 δέλω ἀφίστασαι βλάβης,
 ἀλλ' αὐτὰ αὐτὴ ἀποφύγει
 τὸ πρῶτον, τούτου ἔρχεται,

καὶ

Iunonem uero ὁ Παρι, & Mi-
 neruam & Venerem uides, &
 me Mercurium uidelicet, Iu-
 piter ad te misit. Sed quid tre-
 mis, & expalescis? ne metue,
 nihil enim periculi hic. Iube
 autem te Iudicem esse pulchri-
 tudinis ipsarum. Quandoquis-
 dem enim, inquit, & formosus
 ipse es, & doctus rerum amato-
 riarum, cognitionem hanc tibi
 commendo, certaminis autem
 praeuium scies, lecto hoc pono.
 Par. Cedo, ut uideam quid sibi
 etiam uelit, Pulchra, inquit,
 capiat. Quo pacto igitur, ὁ ἑ-
 ρε Mercuri, potero ego, morta-
 lis cum sim ipse ac rusticus, in-
 dex esse tam inopinati spectacu-
 li, & maioris adeo, quā
 pro bubulci capiti. Nam huius-
 modi causas disceptare, delica-
 torum atq; urbanorum magis
 est. Quod autem ad me attinet;
 utra capella formosior altera
 sit, & iuuenca num alia aliam
 superet, fortassis ex arte diiudi-
 care possim. Haec uero et formo-
 sae pariter omnes sunt, & non ui-
 deo, quo pacto aliquis ab una
 ad aliam transferendo, aspe-
 ctu auellere queat. Nō enim fa-
 cile abstinere uult, sed cuiusq;
 se primo applicat, ei inheret,

d

ε

Et quod præfens est laudat. In-
 de si ad aliud transierit, etiam
 illud formosum uidet, & immo-
 rat, & semper ab ijs, quæ pro-
 pria sunt, ceu per successionē
 excipitur. Et in summa, citi-
 cumfusa tibi est pulchritudo
 ipsarum, & totum te comple-
 ka tenet. Ac doleo, quod non
 & ipse, quemadmodum Ar-
 gus ille, toto corpore uidere pos-
 sum. Videor autem tibi, bene-
 tum iudicasse, si omnibus poi-
 tum hoc reddidero. Nam &
 rursum illud quoque accedit,
 quod hæc quidem Iouis soror et
 cōiunx est, illæ uero filia. Quoi-
 modo igitur nō periculosum ei
 etiam hoc pacto iudiciū hoc fue-
 rit? Mer. Nescio, nisi qđ non li-
 cet detrectare Iouis imperium.
 Pa. Vñ igitur hoc, Mercuri,
 persuade ipsis, ne succēscāt mi-
 bi duæ illæ reliquæ, quæcunq; ui-
 dæ fuerint, sed qđquid peccatū
 uidebitur, id solis oculis impu-
 tē. M. Ita facturæ se aiūt. tēi
 pus aut iam tibi est, ut peragas
 iudiciū. Par. Faciemus pericu-
 lum. Quid enim agat qui spīa?
 Cæterum illud primū scire uo-
 lo, utrum satis erit spectare ip-
 sas, ut nunc sunt uestitæ, an ue-
 rō etiā exuere se se necesse erit,
 ut aili

καὶ τὸ παρὶν ἰπαιῶ. ἔγω-
 γὼ ἄλλῃ μεταβῆ, ἡ δὲ καὶ
 ἡ αὐτὴ ἐξῆ, καὶ παραμύ-
 καὶ τὸ τῶν παλαιῶν πα-
 ραμύκα. καὶ ἔλας πρὸς
 ἐκείνους καὶ τὸ καλὸν αὐ-
 τῶν, καὶ ἔλας πρὸς ἑαυ-
 τήν. καὶ ἄχθουμαι, ὅτι μὴ καὶ
 αὐτοὶ ὡς πόρ ὁ Ἀργεῖος ἔλας
 βλῆσαν ἀνὰ κρατὶ τοῦ σώ-
 ματος. Δοκῶ δ' αὖ μοι καλῶς
 δικάσαι, πάσαις ἀπιδόν-
 τὸ μῦθον. καὶ γὰρ αὖ καὶ τὸ
 δεῖ, ταύτην μὲν εἶναι συμ-
 βῆκε τοῦ Διὸς ἀδελφὴν καὶ
 γυναικα, ταύτας δὲ θυγα-
 τράς. πῶς οὖν οὐ χαλκί-
 καὶ εὐταὶ ἡ κρίσις; Εἰ. οὐκ
 εἶδα. πῶς οὐκ εἶδον τι αἰῶ-
 ἀνὰ πρὸς τοῦ Διὸς λα-
 λουμένην. Ἀλλ'. εἰ ποτε ἂν
 Εἰ μὴ πᾶσαι αὐτὰς, μὴ χα-
 λκίαις ἔχουσιν μοι τὰς ἀνὰ τὰς
 νοτίαις μέλας, ἀλλὰ μίαν
 τὴν ἐξ ἀλμῶν ὀφθαλμοῦ τῶν
 Διαιμαρτίας. Εἰ. οὐτα φε-
 σὶ ποιῶμεν. ὅρα δὲ σοὶ εἶδαι
 πρᾶξις μὲν κρίσις. Ἀ-
 λλ'. περὶ σόμινδα. τί γὰρ
 καὶ πᾶσαι τις; ἐκείναι δὲ
 πρῶτον εἰδέναι βούλομαι,
 πότερα θάνατον σκοπῶ-
 αὐτὰς, ὥς ἔχουσιν, ἢ καὶ
 ἀποδύσαι θέλουν πρὸς τὸ
 ἀνέμ

ἀρεβίς ὁ ἀγέστης; Ερ. τοιοῦτον μὲν σὺν αὐτῷ ἐν τοῖς Αἰ-
κατῶν, καὶ πρόσθεν ἰσχυρὰ καὶ
δίλως. Πα. ἰσχυρὰ καὶ δίλως;
γυμνὰς ἰδὼν βούλομαι. Ερ.
ἀπιδύσει ὃ αὐταί, σὺ δ' ἐπι-
σκήσει. ἰγὼ δ' ἀποστραφεί-
ω. Ηρ. καλῶς ὃ Παρ. καὶ
πρῶτον γὰρ ἀπιδύσομαι, ὅ-
πως μάθῃς, ὅτι μὴ μόνως
ἰχνητὰς ἀλκυόνας λύναι, μὴ
ἀλλ' ἐν βούλοις εἶναι μέγα
φρονεῖν. ἰκίσεις δὲ εἰμι πα-
σα, καὶ ὁ μοίως ἑαυτῷ. Πα.
ἀπιδύει καὶ σὺ ὃ Ἀφροδί-
τη. Αδ. μὴ πρῶτον αὐ-
τῷ ἀπιδύσῃς ὃ Παρ., πρὶν
αὐτὸν λιγὸν ἀποδοῦναι. φαρ-
μακίς γὰρ ἔστι, μέσση κατα-
γῆσθαι δὲ αὐτόν. καὶ τοι-
γὰρ ἰχνητὴν μὲν οὐτὼ λινα-
ρῶσι μελέων παρῆναι, μὴ
ἀλλ' ὅσα πάντα ἐν τῷ μελέων
χρώματι, λευκά τε ὡς ἀ-
λευκὰ ἰταῖράν τινα, ἀλ-
λὰ γυμνὸν τὸ λεῖον ἐπι-
δανύειν. Πα. σὺ λίγους
οἶτόν ποτε τοῦ κισσοῦ, καὶ ἀ-
πιδύει. Αφρο. τί οὖν οὐ-
χὶ καὶ σὺ ἀδύει τῷ λε-
ύκῳ ἀφιδύσας, ψιλὴν τὴν κε-
φαλὴν ἐπιδανύεις, ἀλλ'
ἰσιτεύεις τὴν λόγον, καὶ
τὴν δικαιοσύνην φοβῆς; ὃ
Αἰ.

ut diligentius examinari eō
possint. Mercu. Hoc tuum
officium erit, uidere, utpote
Iudicis. Ac imperes ipsis li-
cet, quomocumque etiam uo-
les. Par. Quomocumque
etiam uolo? Nudas igitur uide-
re uolo. Mer. Exiite, heus,
uos. Tu uero inspicite eas. Ego
interim auertam me. Ven. Re-
ctē ὁ Paris. Atq; prima certē
exuam me, ut noris, quod non so-
lum lacertos habeam cādidos,
neque etiam magnos & angu-
stos oculos prae me ferendo, su-
perbiā. Aequaliter uero sum
tota, & uniformiter pulchra.
Mi. Ne prius ipsam ex ueris,
ὁ Paris, quam cestum a se depo-
suerit. Incantatrix enim est,
ne te prestigijs circumueniat
per illum. Et certē quidē oportet
cebas, neque etiam studiose ita
exornatam hic adesse, neq; tot
coloribus fucatam esse. perinde
ac uere meretricem aliquam,
sed ipsam formam nudum exhibe-
re spectandā. Par. Rectē sai-
nē admonent illud de cestis atq;
etiam deponere illum. Ven. Cur
non igitur & tu Minerva ga-
lei deposita, nudum caput spe-
ctandū exhibes, sed concutis co-
nū, & peritertes iudicem. An
d. 1 metustis

μεταίῃσι, ne tibi obijciat & re-
prehendat coeruleum istud ocu-
lorum, si dempto terribili islo-
assiciatur. Min. Ecce tibi ga-
lea hac ablata. Ven. Ecce tibi
et celsus hic. Iu. Sed exuamur
tandem. Par. O Iupiter mon-
strifice, quod spectaculum quae
pulchritudo? quae uoluptas? qua-
lis uirgo haec? ut uero regalis il-
la et uenerabilis effulget, adeoq[ue]
uerè digna Ioue. Tuctur autem
suae quiddam & iucundum,
ac blandum & illecebrosum
etiam arrisit. Sed iam satis
habeo felicitatis huius. Si ui-
detur autem, etiam scorsim
quamquamque inspicere uolo,
quoniam nunc certe ambiguus
sum, neque satis scio, ad quid
etiam me referam, uisu in om-
nes partes distracto. Ven. I-
ta faciamus. Par. Absce-
dite igitur uos duæ. Tu uerò Iu-
nobis mane. Iuno. Maneo.
Ac posteaquam me diligen-
ter inspexeris, tempus tibi erit
& cætera iam spectare,
num pulchra uictoria mea do-
na proposita tibi. Nam si me
Pari formosiorē esse iudicas
ueris, uniuersæ eris Asiae do-
minus. Par. Non donis nostra
haec geruntur. Sed tamen abi.

Agitur

Αἰδίας, μὲ σοὶ ἐλίσσεται
τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων ἄ-
ου το φοβερὸν βασιλέμενον·
Αθ. ἰδοὺ σοὶ ἡ κέρυς αὐτῆς
ἀφέρεται. Αφρο. ἰδοὺ σοὶ καὶ
ἡ κινὸς. Ηρα. ἀλλ' ἀποδυ-
σάμεθα. Πα. ὦ Ζεὺς τῆς γῆς
καὶ διὰς, το κάλλος, καὶ ἡ δὴ
νῦν. εἴα μὲν ὁ παρθένος;
ὡς δὲ βασιλικὸν αὐτὴ καὶ
σιμὸν ἀπολάμπωσι, καὶ ἂν
λαθῶς ἄξιον το Διὸς; ὡς ᾗ
ἐρεῖ ὁ δῖος. καὶ γλαυκὸν
τι καὶ προσαγυγὸν ἱμαδίᾳ
σφ. ἀλλ' ἔλα μὲν ἄλλος ἱ-
χὼ καὶ οὐδαιμονίας. εἰ δὲ
καὶ δὲ, καὶ ἰδοὺ κατ' ἰκὴ-
σιν ἐπὶ λαὸν βύλομαι, ὡς
νῦν γὰρ ἀμφίβολός ἐμι, καὶ
οὐκ οἶδα, πρὸς ὃ, τι καὶ ἀπο-
βλήσω, πάντη τὰς ὕψαι πι-
ευσώμεν. Αφρο. οὕτω
ποιοῦμεν. Πα. ἀπὸ τι τοῦ
καὶ Διὸς. σὺ δὲ ὦ Ηρα πόρριμι
σι. Ηρα. πόρρι μὲν. λαίπρην
δαδὲ με ἀκρῶς ἰδοὺ, ὡς
σοὶ καὶ τὰλλα ἔλα σπονδῶν,
ἀκαλὰ σοὶ τὰ δῶρα τῆς νί-
κης τῆς ἡμέρας. ὅν γάρ με
ὦ Πάρι ἀνίκασθαι ἔτι καὶ
ἄλλω, ἀπάσους ἰσὴ τῆς Ἀ-
σίας δισπότης. Πα. οὐκ
ἔδῃ δῶροισι μὲν τὰ ἐμὰ
τόρξ. πλὴν ἀλλ' ἄνωγε,

πιστῆν

παράξῃς γὰρ, ἀπὸ αὐτοῦ δει-
κνύ. σὺ γὰρ ἐστὶς ἀδελφεός. Α-
θρ. παρὶς γὰρ σοι. καὶ ταῦτα ἔν-
μω Πάρι Δικαίους καλῶν,
οὐκ ἔστιν ἄλλων ἄνθρωποι ἐν μά-
χαις, ἀλλ' αἱ κρατῶν. πολλοί
μισῶν γὰρ σὺν, καὶ νικηφόρον
ἀποβράσσωμαι. Πα. οὐδὲν
ἀδελφεά δὲ μοι πολλὴ μὲν καὶ
μάχη. εἰρήνη γὰρ, ὡς ἔρε-
ται οὖν. ἐπὶ χεῖρσι τῶν φρυγίαν
τι καὶ Λυδίας, καὶ ἀπολι-
μνῆται ἡμῖν ὁ πόλεμος ἀφ' ἑ-
κάστου. δῆρ' ἔστι δὲ. ἡ μενοικτύ-
σεις γὰρ, καὶ μὴ ἐπὶ δόξοις
δικαίως μὲν. ἀλλ' ἐν Λυδίᾳ ἡ-
δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν κέρων, ἡ κα-
νὼν γὰρ ἀδελφῶν. τῶν ἀφροδί-
τῶν παρὰ νῦν καὶ καὶ. Αθρ.
αὐτὸς σοι ἐγὼ πολλοί, καὶ
σκέπαι καὶ ἐν ἀκροῦς, μὴ
ἀπὸ παραβίχων, ἀλλ' ἐν-
διαβίχων ἐκαστὸν τῶν μιλῶν.
οἱ δὲ δίκαιοι ἀκαλῶν, καὶ τὰ
δὲ μὲν ἀκροῦν. ἐγὼ γὰρ πά-
λαι ἐρῶσα σὺν ἐν ἡμέταις, καὶ
καλὸν ἐπὶ τῶν ἐν οἴδῃ, εἴ τι
να ἔτρεψεν ὁ φρυγία φίλος,
μακαρίστῃ μὲν τοῦ κάλλους, αἰ-
τιῶμαι δὲ τὸ μὴ ἀπολιπέν-
τα τοῦ σκεπιδίου, καὶ ταυ-
τα εἰ τὰς ψήφους, κατ' ἄν-
θρωπον, ἀλλὰ διαφύξιν τὸ κάλ-
λον ἐν ἐρῶσιν. τί μὲν γὰρ
οὐ

Ageur enim, quicquid æquū
uisum erit. Tu uero accede Mi-
nerua. Mi. Adsum tibi. Q. Si
igitur me o. Pari, formosam
esse iudicio declaraueris, haud
inquā ex pugna uictus abibis,
bellatorē. n. te, & uictoriatū cō-
potē efficiā. Pa. Nihil, Miner-
ua, opus mihi est bello, & pug-
nis. Pax. n. ut uides, in præsē-
tia tenet Phrygiā ac Lydiā, et
ab hostibus quietū est patris im-
periū. Sed tamē cōfide, neq. n.
cōminus feres, tamen si ob mu-
nera nequaquā iudiciū feram.
Sed induc te tandē, & impone
galeam, satis. n. te inspexi. At
nunc Venere adesse tempus est.
Ve. Ecce me ipsam tibi. Ac
cōteplare singillatim unūquodq.
diligenter, nisi cursu præterue-
hendo, sed immorādo singulis e-
tiā mēbris. Q. Si uero placet,
o. formosē, etiā hæc mea dicta ac-
cipe. Ego. n. iādudū aspiciēs te
iuuenem adeo et formosum, qua-
lem nescio, an ullum alium nu-
triat Phrygia, beatum quidem
te puto ob pulchritudinem, re-
prehendo autem, quod non re-
lictis hisce rupibus & saxis, in-
urbe alicubi uitam degis, sed
corrumpi pulchritudinē istam
sinis in solitudine. Quid enim
d. 3. ta

tu fruaris his montibus? Aut
quid perficiunt pulchritudine tua
ista boues? Decebat autem te iam et
uxorē duxisse, nō tamen rusticā
aliquā et indigenam, quales per
Idā passim mulieres sunt, sed ex
Græcia aliquā, uel Argiuam
uel Corinthiā uel Lacedaemōiā, cu
iusmodi Helena illa ē, adolescē
tula et formosa, et nulla parte
me ipsa inferior, et, quod maximū
est, amoris quoque dedita. Nā illa,
si solū etiā aspiciat te, satis scio
relictis omnibus, sequetur,
et cohabitabit tecū. Prorsum
autem et tu audisti iam aliquādo de
ipsa. Par. Nihil etiā o Venus.
Nūc autē lubēs audiero, oē quic
quid est, de illa te narrantē. V.
Est hac filia quod Leda, formo
sa illius, ad quā Iupiter ē cælo
deuolauit, i cygnū cōuersus. P.
Qualis autē aspectu ē? V. Cadi
da quod, qualē cōsentaneū est ef
fe. ē cygno pognatā, tenera autē.
ut quæ in ouo enutrita fuerit,
nuda plerūque exercēs sese, et pa
lestricæ rei dedita. Adeo igitur
magnopere ab omnibus pas
sim expectitur, ut et bellum ipsi
suis causa susceptū fuerit, cum
Theseus nondum nubilem il
lum rapuisset. Veruntamen

οὐ ἀπολαύσασα τὴν ἡμέραν
τί δ' αὖ ἀπέναντο το σὺ
ἐάλλους αἰ βόες; ἔπειτα δὲ
ἔδει σοὶ γυμνασθεῖν, μὴ
μὲν τοι ἀγροικίῃ τινα, καὶ
χωρίτιον, οἷα κατὰ τὴν ἡ
δὴν αἰ γυναικός, ἀλλὰ τι
να ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἢ Ἀργυ
ρῶς ἢ ἐκ Κορίνθου, ἢ Λακε
δαιμον, οἷα πρὸς τὴν ἑλκόν ὄψι
σιν, ὅτι καὶ καλὴ, καὶ κατ' ἐν
δοῦ ἐλάττωρ ἡμοῦ, καὶ τὸ δὴ
μίσγιστον, ὁρμητικὴ. καὶ γὰρ
εἰ καὶ μόνον διδάσκει, οἱ
δ' ἰγὼ, πάντα ἀπολαύσασα,
καὶ παρασχέουσα ἑαυτῇ
ἐκδοτόν, ἔψιται, καὶ οὐκ ἔστι
κῆρος. πάντως δὲ καὶ σὺ αἰ
κῆρος τι πρὸς αὐτῇ. Πά.
εὐχὴ ὅτι Ἀφροδίτη. οὐδ' αὖ
ἔστι μοι αὐτὴ ἀκούσαι μίαν, τὰ
πάντα, διότι μὲν ἔστι. Ἀφρ.
αὐτὴ θυγάτηρ μὲν ὄντι Λέ
δας, ἐκείνης τῆς καλῆς, ἣ
ἦν ὁ Ζεὺς κατέπειθε, κύνῃ
γὰρ ὁ μὲν. ποία δὲ τις τῶν
ἡμέραν; λονὴ μὲν, οἷα αἰ
ἐκ λύνου γυναικὸς μὲν. αἰ
καλὴ ἦ, ὡς ἐὼν παρὰ τὴν
γυναικὸς τὰ πολλὰ, καὶ παλαι
σιν. καὶ ὅτι δὴ τὸ πρὸς πρὸ
δατος, ὡς τὴν καὶ πρὸς πρὸ
αὐτῇ γυναικὸς, το σὺ
ἄλλοι οἱ ἀπέναντο. αἰ
μὲν,

πᾶν, ἀλλ' ἰσχυρότερος εἰς
 ἡμεῶν κατ' ἴσιν, πάντες οἱ
 ἄριστοι τῶν ἀρχαῶν ἐπὶ τῷ
 μνηστέρῳ ἀπώλησαν, πρὶν
 κτεῖσθαι δὲ Μενέλαον το Πρι-
 λουίδην γένους. εἰ δὲ δει-
 λαι, ἔγωγε καταπράξομαι
 τὴν γάμον. Πά. πῶς φησὶ,
 τὸν δὲ γυναικίαν; Ἀφρο-
 διτ' αὖ σὺν, καὶ ἄλλοι. ἐν
 γὰρ τοῖς αἰ, ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα
 ἀρχαῖ. Πά. πῶς; ἰδίαν
 γὰρ αὐτὸς εἰσάγει. Ἀφρο-
 διτ' μὲν ἀποδιδόναι ἐπὶ δει-
 λῶν δὲ ἑλλάδας, καὶ πᾶσι
 δαὲ ἀφίκη δὲ τῷ Δακί-
 λαιμῶν, ἔπειτα σὶ δὲ ἐλπί-
 ναι. τοῦτο δὲ οὐδὲν δὲ, ἰμὲν αὖ
 αὐτὸ ἐγγὺς, ὅπως ὅρα δὲ
 σιταί σου, καὶ ἀποδοῦναι
 σοι. Πά. ποτ' αὐτὸ καὶ αἰ-
 πύου εἶναι μοι δοκῶ, τί αἰ-
 πολεῖσθαι τὸν αὐτὸν, ἰδί-
 λῶσαι βαρβαρὸν καὶ ἑσθλόν
 συνεπιδόσαι. Ἀφρο. δάρι-
 πύου γὰρ εἶναι. πᾶσι γὰρ
 μοι ἐστὶν δὲ καλῶ, ἴμεν
 καὶ ἔρως. τοῦτο σοι παραδύ-
 σαι ἔχουσιν δὲ ἰδίαν γυναι-
 κίαν. καὶ ἰμὲν ἔρως, ὅπως
 παραδύσθαι αὐτῷ, ἀναγ-
 νάσκει τῷ γυναικίαν ἔρως. ἰδί-
 ἴμεν αὐτῷ σοι περιχρῆσθαι,
 ποτ' ἴμεν ἔρως, ἴμεν ἴμεν τῷ

ἴμεν

me postquam iam ad florē aetatis
 pervenisset, optimi quique A-
 chiuonū ad petēdas illius nupti-
 as sese obtulerūt. Antepositus
 autē reliquis tū Menelaus fuit,
 ex genere Pelopidarum natus.
 Quod si autē uoles, ego tibi consi-
 ciam has nuptias. Pa. Quid nar-
 rasti? ne quae iam nupsit alce-
 rit? Iuuenis adhuc es, et rusti-
 cus. Ego uerò noui, quo pacto
 talia perficere cōueniat. P. Quōd,
 cupio enim et ipse scire. V. Tu
 quidem proficisceris ad perlu-
 strandā Graciam, atq; ubi La-
 cedæmona peruenieris, uidebit
 te Helena. Post illa uerò, meū
 iam opus erit, efficere, quo illa
 amore tui capiat, teq; secet
 tur. P. Hoc ipsum etiam incre-
 dibile mihi uidetur, ut illa reli-
 cto cōiuge, cum homine barbaro
 atq; hospite ē patria nauiga-
 re, in animū inducat. V. Bono
 animo esto. Nam huius certē
 rei gratia, liberos duos habeo
 pulchros, Amabilitatem et
 Cupidinem uidelicet, quos tibi
 tradā, qui tibi duces itineris fu-
 turi sint. Ac Cupido quidem,
 totus subingrediens illam ui co-
 get amare mulierem. Amabi-
 litas autem tibi ipsi circumfusa
 id quod ipsa est, desideratumq;

d 4 reddes

reddet & amabilem. Deinde
autem & ego und præsens, toi
gabo Gratiar, quo & illæ co-
mites se præbeant, atq; ita om-
nes ipsam, ad hoc quod uolu-
mus, impellemus. Par. Quomo-
do fortassis hoc procedet, incer-
tum adhuc, Venus est. Verunta-
men amo iam Helenam, et ne
scio quo pacto etiam uidere ip-
sam mihi uideor, & nauigorei
ἐλθὺς uersus Græciā, & in Spar-
ta peregrinor absūm, & redeo und
cum uxore, & doleo quod non
omnia hæc iam nūc facio. Ven.
Ne prius amaueris Pari, q̃
pronubam me & sponsæ conci-
liatricem, iudicio hoc remune-
ratus fueris. Decet enim &
me uictoria compotem factam
adesse uobis, & celebritatem
peragere nuptiarum pariter et
uictoriæ. Omnia enim licet ti-
bi hæc, & amorē & formā, &
nuptias poto ista mercari. P.
At metuo, ne me post latū iudi-
ciū negligas, & cōtῆνες. V. Vis
igitur, ut iurē tibi. Pa. Nequa-
quā, sed cātῶ pmitte denuo. V.
Promitto igitur, Helenā tradi-
turam me esse uxore tibi, & fu-
turā comitem proficiscenti ad
ipsam, deinde & Ilium uentur-
am esse ad uos, & ipsa adero,

δόςαι καὶ ὁραομένην. καὶ πῶς
τὸ ὅσον παρῶσα, διδόναι
καὶ τὴν χαρίτην ἀπολαύειν,
ἀπολαύειν αὐτῇ ἀναπαύειν
μέλι. Πα. ἴσως μὴ τῶτα
χωρῆσαι, ἀλλὰ ὡς ἂν ἀπολαύ-
ται, πῶς ὁρῶ γὰρ ἡδὲ πᾶσι
σοῦς. καὶ ἐκ οἷδ' ἴσως καὶ ἡ
ἐγὼ αὐτῇ εἶμαι. καὶ πῶς
οὐδὲν τῇ Ἑλλάδι &, καὶ τῇ
Σπάρτῃ ἐπιδεῖν, καὶ ἰσχυ-
ρῶς ἔχειν τὴν γυναικα. ἢ
ἀχθεσθαι, ὅτι μὴ πάντα ταῦ-
τα ἦδὲ περιῶ. Αἴρε. μὴ περι-
φόρον ὁραδῆς ἢ πᾶσι, πρὶν
ἰμὶ τὴν προμύθησιν καὶ
συμφαγωγὴν, ἀλλά λαοῦ
τῇ ἑρίσῃ, πρὶν γὰρ ἡμῶν
εὐκατεφόρον ἢ μὴ συμπαρεῖ-
ναι, καὶ ἰσχυρῶς ἄμα καὶ
τὸς γάμοις καὶ τὰ ἐπιτελεῖν.
πάντα γὰρ εὐχρίσοι, τὴν ἰ-
στοῦτα, τοῖς ἡέλλαις, τὴν γάμον,
τούτου τοῦ μέλου πρὶν λαοῦ.
Πα. διδοίμῃ, μὴ μὴ ἀπολαύ-
σαι μετὰ τὴν κρίσιν. Αἴρε.
βέβαιον οὐδ', ἰσχυροῦμαι; Πα.
μυθῶμαι, ἀλλ' ἔτι σὺς πᾶ-
σι. Αἴρε. ἔτι σὺς πᾶσι
σοὶ τὴν Ἑλλάδα παραδόν-
σαι γυναικα, καὶ ἀπολαύ-
ειν ὁρῶ γὰρ ἡδὲ αὐτῇ, καὶ αἰ-
φίδια παρ' ὑμῶν εἰς τὴν
Ἑλλάδα, καὶ αὐτὴ παρῶσα,
καὶ

καὶ συμπράξω τὰ πάντα.
 Πα. καὶ τὴν ἱκανὰ καὶ τὴν ἱκανὴν
 γον καὶ τὰς χαρίτας ἄλλας;
 Α. φρε. δαῖρται. καὶ τὴν πόδον,
 καὶ τὴν ὑμνολογίαν πρὸς τούτοις
 παραλάβωμαι. Πα. ἐκινῶ
 ἐπὶ τούτοις δίδωμι τὸ μῦθον,
 ὅτι τούτοις λάμβαναι.

Αἰνῶ καὶ Ἑρμῇ.

Ηκαστος ὡς Ἑρμῇ, εἰς ἡμέραν
 λαοφῶν ἡμῖν ἡ Ζεὺς, ὡς καὶ ἡ
 ἀπὸ τῆς καὶ ἀπὸ τῆς καὶ ἡ
 λῶσαι, φασὶν, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ
 ἑρμῆος σαρὰ παύσω, ὑμῶν
 δ' ὅν ἀποκριμαδόντες, καὶ
 τασπῶν βιάσθαι μὲν, μάλιστα
 πορεύσιν. οὐ γὰρ δὲ ἡ καθ' ἑαυτοῦ
 εἶναι. αἱ δ' ἐγὼ διὰ τὸν αἰ
 νῶσαι, οὐ μόνον ὑμῶν,
 ἀλλὰ καὶ τῶν γλῶσσαι καὶ
 τῶν δάκρυων συναρτήσας,
 μιτυνῶν. καὶ εἰς ἄλλα, ἡ
 σα καὶ οὐ ἀκύναι. ἐγὼ δὲ
 εἶναι μὲν καὶ ἐν ἀπαύτων
 αἰσάνων καὶ ἰσχυρότερος ἢ
 τῶν, οὐκ αὖ ἀποβῶμαι. ἡ
 μὲν δὲ τῶν τοσούτων καὶ
 φέρων, ὡς μὲν καταβαρύν
 σαι αὐτὸν, καὶ τῶν γλῶ
 σσαι τῶν δάκρυων προσλα
 βῶμαι, οὐκ αὖ παύσθαι.
 Ερ. οὐδέμα ὡς ἄρτι. οὐ γὰρ
 ἀσφαλὲς λέγειν τὰ τοιαῦ
 τα, μὴ καὶ τι κακὸν ἀπο
 λαί

σ adiuuabo omnia. Pa. Etia
 Cupidinem et Amabilitatem
 σ Gratiar tecum adduces? V.
 Bonum animum habe, quin σ
 desiderium et Hymenæum præ
 terea comites assumam. Par.
 Ob hæc igitur do tibi potum,
 ob hæc accipe.

Martis σ Mercurij.

Audisti? Mercuri, cuius
 modi nobis minatus sit Iupi
 ter, q̄ sup̄ba, quamq̄ dictu abi
 surdat Ego, inq̄, si uoluerō, ca
 chenam ex æthere denittam,
 unde si uos suffēsi me ui dectra
 bere conemini, luseritis op̄erā,
 nunq̄ enim me deorsum trahet
 eis. Cōtrā ego uos, si uelim, in
 altū attrahere, nō uos modo: ne
 rumeciā tuam terrā ipsam, tuam
 mare pariter subiectū in subli
 me sustulero. Ad hæc alia peri
 multa, quæ tu quoq̄ audisti. Ad
 ego, si qd̄ cū uiuo quolibet sin
 gulati cōferatur, ita præstatiore
 cū esse, uiribusq̄ sup̄iorē, haude
 quaq̄ negaueri, uerū unū tam
 multis pariter in tantū antecel
 lere, ut cū ne pōdere qd̄ uicere
 queamus, etiā si terrā ac mare
 nobis adiunximus, id neutiquā
 crediderim. M. Bona uerba
 Mars. Neq̄. n. sat iutū ē ista lo
 q̄, ne qd̄ fortē mali nobis concii
 d s licmus

licemus petulātia . Mars. Pu-
tas uero me apud quēlibet hęc
dicturū timo apud te solum id au-
deo, quem lingua cōtinentis es
se sciebam . Sed quod mihi ma-
ximē ridiculum uidebatur, cum
quum hęc minitātem audirem
haud queam a te reticere .

Etenim memineram, quem nō
ita multo ante Neptunus , Iu-
no ac Pallas , mota aduersus
eum seditione , machinarentur
comprehensum illū in uincula
conijcere , quancopere formida-
re, usq; in omnem speciem sese
perterit , idq; cum tres dunta-
xat essent dij . Quod ni Thetis
misericordia cōmota , Briareū
Centimanum illi auxilium ac-
cessiisset ipso pariter cum ful-
mine ac tonitru uinctus erat .

Hęc reputanti mihi reddere
libebat eius magniloquentiam
iactantiamq; . Mer. Tace, bo-
na uerba, neq; n. tutum est ista
uel tibi dicere, uel audire mihi .

Panis & Mercurij .

Salue o pater Mercuri . M.
Salue utiq; et tu . Sed quo mor-
do ego pater tuus sum? P. An
nō Cyllenius ille Mercuris es
tui M. Atq; admodū . Quo pacto
igitur filius meus es? P. Adul-
terinus sū, ex amore tibi natus . E.

Per

λαύουμην ὅτι φλυαρία . Α-
ρε . οἱ αἱ γὰρ με πρὸς πάντας
αὐτὰντα εἰπὴν, οὐχὶ ἢ πρὸς
μῶν σὶ, ὃν ἰχθυόων ὑπὲρ
τάμην ; ὃ γυνὴ μάστιγα γυ-
νοῖον ἰδοῦ μοι, ἀκούοντι με
ταυτὸ ὅτι ἀπειλῆς, ἐκ αὐτῶν
ταίμην σιωπῆσαι πρὸς σὶ .
μίμνημαι γὰρ οὐ πρὸ πολλοῦ
λῆ, ἐπὶ οἱ προσδῶν καὶ ἡ
Ἥρα καὶ ὁ Ἀθηνᾶ ἐπαρσάδ-
του, ἐκ τούτου σου φωνῆ
σαι αὐτὸν λαβὴν ἴδου, ὡς παρ
τοῖς ὃν διδίδως, καὶ ταῦτα,
ῥᾶς ὄντας . καὶ οἱ μὲν γὰρ
Θεῖς καταλίσσασα ἰκέλευ-
σεν αὐτῷ σύμμαχος Βριάρι-
ον ἰατρίχην ὄντα, καὶ ἐν
δίδιδε αὐτῷ κόραον καὶ
βροντῇ . ταῦτα λογιζομένης,
ἐπὶ μοι γιγῶν ὅτι τῇ καλῇ
λιγνμοσύνῃ αὐτοῦ . Ερ . σὶ αὖ
πα, σέφμα, ἢ γὰρ ἀσφαλὲς
ἔστι σοὶ λίσσασθαι, οὔτι μοι αὖ
κῆρ τὰ τοιαῦτα .

Πανὸς καὶ Ερμῆ .

Παύ .

Χαῖρ ὦ πατὴρ Ερμῆ . Ερ .
ὃ καὶ σὺ γὰρ . ἀλλὰ πῶς ἐ-
γὼ σὺ πατὴρ ; Πά . ἐκ ὁ Κλυ-
λέωνος Ερμῆς ὁ Ἰουχάστος ;
Ερ . καὶ μάλα . πῶς οὖν ἦς ἐ-
μὸς πατὴρ ; Πά . μοι γὰρ οἶός ἐστι,
ὃς ἔμελλε σοὶ γονεῖσθαι . Ερ .

ὃ

νὴ Δία ῥά γε ἴσμε τί νῆς μοι
 χόσουσιν αἶγα. ἡμῶς γὰρ
 πῶς κίχρατα ἔχουσιν, καὶ ῥίνα
 τοιαύτην, καὶ πύγωνα λάρ-
 σιον, καὶ σκίλη διχυλὰ καὶ
 ῥαγινὰ, καὶ ἕρῳ ὑπὲρ τὰς
 πυγὰς; Παύ. ὅσα αὖ ἀπο-
 σκώψῃς ἀς ἐμὶ, τὸν σικαντοῦ
 ἕρῳ ὃ πατέρ' ἐπινέειδισον
 ἀποφαίνεις, μᾶλλον ᾧ σικαν-
 τῶν, δε τοιαῦτα γονεῖς, καὶ
 παιδοποιεῖς, ἢ γὰρ ᾧ αὐαίτι-
 σθ. Ερ. τίνα δὲ καὶ φῆς σε
 μητέρα; ἔπειν ἱλαδὸν αἶγα
 μοιχόσας ἔχουσι; Παύ. ἐν
 αἶγα ἡμοίχουσας, ἀλλ' ἂν
 νάμνησον σικαντῶν ἃ ποτιτὶ
 Ἀρκαδία πᾶσα ἱλαδὸν ἔ-
 γαν ἱβιάσιν. τί δ' αὖ τὸν
 δάκτυλον φοῖτῃς, καὶ ὑπὸ
 λυ ἀπορῆς; τίς Ἰκαρίη λέγου
 Πηνελόπειν. Ερ. ἄρα τί πα-
 θῶσα ἡνέον αὐτ' ἡμῶς ῥά-
 γῳ σιθμοῖον ἔτιχον; Παύ.
 αὐτῆς ἡνέονος λόγον σοι ἔ-
 ρω. ὅτι γὰρ μεθ' ἡμῶν ποτιτὶ
 τὴν Ἀρκαδίαν, ὃ πᾶσι, μὲν
 τυρ μὲν σου, ἔχου, ἢ γὰρ αἶμα
 Πηνελόπειν ὃ σπαρτιάτις,
 τὸν πατέρα δὲ γένουσι δι-
 ὀν ἔχουσιν Ἐρμῶν τὸν Μαίαν
 καὶ Διὸς. ἃ δὲ κούρῳ φέ-
 ρῃ καὶ ῥαγινὰ καὶ αἶμα, μὲν
 λυπάται σε, ἰστέτι γὰρ μοι
 σικαντῶν

Per Iouē hirci fortasse cuiusdā,
 q caprā adulteriū cognouit.
 Nam meus quō fueris, q cor-
 nua habes, et nasum talē, et bar-
 bam hirtam, et pedes bifidos,
 hircinosq, præterea et caudā
 sup natibus; P. Quacūq in me
 cōiciādo dicis, hīs tuā ipsius fi-
 liū, pater, pbrosum ac turpē de-
 claras, imo potius te ipsum quī
 eiusmodi generas et tales libe-
 ros procreas. Ego uero extra
 culpā sum. M. Quā aut etiam
 matrē tuā ais esse? Nū ignorās,
 alicubi cū capra adulteriū exer-
 cui ego; P. Nō cū capra, sed ti-
 bi ipse in memoriā reuoca, nū
 in Arcadia quandoq puellam
 liberam puim stupraris. Quid
 mordendo digitū, queris, ac diu
 dubitas? Icarij filiā dico Pena-
 lopen. M. Quid igitur illi acci-
 dit, qd p me hircō similē te pe-
 perit; Pan. Dicam tibi, quae ex
 illa ipsa audiui. Quando enim
 me in Arcadiam ablegabat,
 O puer, inquit, Mater quidem
 tua ego sum, Penelope, ex Spar-
 ta nata. Cæterum patrem noris
 habere te deum, Mercurium
 illum Maiae ac Iouis filium.
 Quod si igitur cornutus ipse es,
 ac pedes hircinos habes, ne id
 agere feras. Quando enim mei
 cum

cū rem habebat pater tuus, bir-
co seipsum assimulauerat, quo
facilius laceret, & ob id similis
birco tu quoque euasisti. Merc.
Per Iouē, memini me tale quid
dā facere. Ego igitur formosus
ille, qui ob formā ac pulchritu-
dinem animū elatum prae me fe-
ro, q̄ adhuc imberbis ipse sum,
pater tuus uocabori et ab omni-
bus risu accipiar ob praeclaram
liberorum procreationē? Pan.
At uero de decori tibi pater, nō
sum. Nam et Musicus sum. et
fistula cano, admodū pleno spiri-
tu. Et Bacchus ille, nihil absq̄
me facere quicquam potest, sed
et socium et cōsultatorem fecit
me, & duco ipsi chorū. Iam &
ouilia mea si uideas, qđ per Tē-
geā et per Parthenium habeo,
admodum delectaret te. Impe-
ro autē et Arcadiā toti. Nur-
per uero etiam Atheniensib.
auxilium ferens, ita praeclare
rē gessi in Manthone, ut ceu
donum militare quoddā retule-
rim, antrū illud, quod est sub ar-
ce. Quod si igitur Athenas ue-
neris, cognosces quantū ibi sit
nomē Panos. M. At dic mihi,
duxisti ne uxore iā? Hoc. n. opi-
nor, diclitant te. Pan. Nequa
quā, pater, amator enim sū, &

non

σωλῶ ἰπατὲρ ὁ σὺς, φάγο
ἑαυτὸν ἀπὲς καὶ σὺς, ὡς λάβοι.
καὶ διὰ τοῦτο ὁμοῖοι ἄν-
θρωποι τῷ φάγῳ. Εἰ. οὐ Δία
μή ποτε μοι ποιήσας τι τοιοῦ-
τον. ἰγὼ οὐκ ὅτι καλὰ μέ-
γα φρονῶ, ἵτι ἀγνοῶ ὡς
τοῖς ἄλλοις, σὺς πατὲρ λιχάρο-
μαι, καὶ γὰρ ἡ ἀφροσύνη πα-
ρὰ τῷ αἵματι ὥς τῇ θύραδι.
Πατ. καὶ μὴ οὐ κατασχῶ
οὐδὲ ὡς πᾶσι. μουσικὸς τι
γάρ σιμι, καὶ συρίξιν παρὸν
καταφέρῃ. καὶ ὁ Διόνυσος
οὐδὲν ἐμῷ αἵματι ποῖται δύ-
ναται, ἀλλὰ ἵτα ἄλλοις καὶ δια-
σώτῳ κατασώζει με, καὶ ἵ-
γῶμαι αὐτῷ το χορῶ. καὶ τὰ
ποιήματα δὲ, αἰδιάσειέ με
ὁπότε παρὶ Τίγριος καὶ Ἀ-
νὰ τὴν Παρδοσίην ἔχῃ, παρὸν
καταφέρει. ἀρχὴ δὲ καὶ ἡ Ἀρ-
καδίας ἀπάσας. πρῶτον δὲ
καὶ ἀδελφαῖσι συμπαροῦσαι,
ἵτις ἐξ ἑστέονα καὶ Μακρόν-
οι, ἵτις καὶ ἄλλοις ἐξ ἑσ-
τέον μοι. τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει
σπύλαιον. ἡμῶν γὰρ ὡς αἰδῶ-
σαι ἰλδοι, εἰσφύσσον ἵνα το-
πανὸς ὄνομα. Εἰ. ἀπὲς Δί-
μοι, γιγάμηναι ὡς Πατὸς ἵ-
δῃ; τοῦτο γὰρ εἶμαι, καλῶς
σίσι. Πατ. οὐδὰμῶς ὡς πᾶ-
σι τοῖς, ὁρατικὸς γάρ σιμι, καὶ
ἐν

οὐκ αὖ ἀγαπῶσαι σιωῶν
 μιᾷ. Ερ. ταῖς οὖν αἰξί διαι
 νασθῆ ἑπιβαίνουσ. Πάυ. σὺ
 μὲν οὐκ ἔστις. ἰγὼ δὲ τῆτι
 ἤχοι καὶ τῇ Πίτυϊ σιώωμι,
 καὶ ἀπάσας τὰς το Διο
 σῶσον Μαινάσι. καὶ πᾶν
 σπονδάζομαι πρὸς αὐτῶν.
 Ερ. εἰδὼ οὖν ὅ, τι χάρις ἔ
 τίησιν τὰ πρῶτα αἰτουῦντί
 μοι; Πάυ. πρόσθε ἔῳ πᾶ
 τερ, ἔμμεν ἵδμεν ταῦτα.
 Ερ. καὶ πρόσθι μοι, καὶ φι
 λοφροῦν, πατέρα δὲ ἔρα,
 μὲ καλίστης με, ἀκούοντός
 γε τινός.

Ἀπόλλωνος καὶ

Διονύσου.

Τί αὖ λίγοι μὲν ὁμομοι
 ρίους ὡ Διόνυσος ἀδελφούς
 αἰται, Ερμῆ καὶ Ερμαφρό
 διτον καὶ Πρίαπον, αὐτο
 μίους ὕτας τὰς μορφάς,
 καὶ τὰ ἱπποδάμομα; ὁ
 μὲν γὰρ πᾶν καλὸν καὶ
 ποτὶς, καὶ αἰώων οὐ
 μιν καὶ πρὸς βέλγη μὲν, αὐ
 πᾶντων ἀρχον. ὁ δὲ Διόνυ
 σος, καὶ ἑμίανος, καὶ ἑμφί
 βος, πλὴν ὅτι. οὐκ αὖ δια
 κρίναι, εἰ ἰσχυρὸς ἔστιν, εἰ
 τι καὶ παρὲν. ὁ δὲ καὶ
 πρὸς ὁ δὲ παρὲν αὐτὸς οὐδὲ
 ὁ Πρίαπ

non cum una aliqua rem ha
 bere contentus forem. Mer
 curius. Capras uidelicet con
 scendis. Pan. Tu quidem ir
 rides me, , at ego tamen &
 cum Echone, & cum Pity
 rem habeo, praterca & cum
 omnibus Bacchi Manadibus,
 atque admodum studiose ab il
 lis obseruor. Mercu. Scis
 igitur, quid te gratificari mihi,
 fili, omnium uelim? Pan.
 Impera pater, nos autem uide
 bimus, hæc uti fiant. Mer
 curius. Et accedas ad me, &
 prehenses licet, patrem autem
 uide ne me appellaris, quoquā
 audiente.

Ἀπολλινὸς καὶ Βα
 χι.

Quid igitur, dicendum ne
 est, Bacche, fratres esse Cupi
 dinem, Hermaphroditum &
 Priapum? adeo dissimiles for
 ma & studijs cum sint. Nam
 hic quidem formosus omnino
 & iaculator est, & potestate
 non parua comparata sibi, om
 nibus imperat. Ille autem mul
 lierosus ac semiuir, ambiguam
 quoque faciem præse ferens, ut
 non facile dignoscas, adole
 scens ne sit, an uirgo. Hic ue
 ro & supra modum utilis est
 Priap

Priapus uidelicet. Bac. Ne muteris Apollo, non enim ipsa Venus in causa est, sed patres, qui diuersi fuere. Quando quidem & ij qui eodē patre, eadēq; matre nascuntur, saepe numero alius uir, alius femina, quē admodū & uos, nascuntur. Apo. Ita sane est, ut dicis, sed nos tamen similes sumus, & circa eadem studia uersamur, Sagittarij enim ambo sumus. Bac. Quantum quidem ad arcum et sagittas attinet, eadem ambo exercetis, Apollo. Illa uero si milia nequaquā sunt, quod Diana quidem hospites mactat apud Scythas, tu autem uaticinans, & medicans aegrotantibus. Apo. Accu putas sorore delectari Scythas? quae quidem etiam adornauit. si quis Graecus aliquando in Tauricam ad uenerit, ut cum eo inde enauiget, iam olim perosa mactationes illas. Bac. Rectē sanē illa. Sed hic Priapus? Ridiculum enim quiddā narrabo tibi, quod cū Lampfaci nuper essem mihi accidit. Ego qdē ad urbē accesseram, ille autē me recepit, hospitio apud se praebito. Postea quā igitur quieti nos dedimus, in conuiuio affacim madefacti,

circa

ὁ Πρίαπος. Διδ. μολὲν δαυμάσῃ ὁ Ἀπόλλων. οὐ γὰρ ὁ Ἀφροδίτη αἰτία τοῦτου, ἀλλὰ οἱ πατέρες, διὰ φορεῖ γίγνεται. ἴσους γὰρ ὁμοπάτεροι πολλὰ καὶ καὶ γαστρί, ὁ μὲν ἀρσέν, ὁ δὲ θήλειον, οὐ γὰρ ὁμοῦ γίνονται. Apo. ναί. ἀλλ' ἡμᾶς ὁμοῖοι εὐμεν, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπιτελοῦμεν. τοῖς γὰρ ἄμφω. Διδ. μή καὶ μὲν τόξου, τὰ αὐτὰ ὁ Ἀπόλλων, ἡ δὲ δὲ ὁμοῖα. ἴτι ὁ μὲν Ἀρτεμίδος ἐκτετακτοῦ ἐν Σκύθαις, οὐ δὲ μακρόν, καὶ ἴα τοὺς ἡμέτεροι. Απολ. οἶα γὰρ τίς ἀδελφῶν χαίρει τοῖς Σκύθαις, ὅτι καὶ παρθενοῦσας, ὅτι τις ἄλλω ἀφίκοιται ποτὶ εὐ τὴν ταυρικὴν, συνωπλοῦσαι μὲν αὐτοῦ, μυσταγομενίας τὰς σφαγὰς. Διδ. οὐ γὰρ ἐκείνη ποιοῦσα. ὁ μὲν γὰρ τοὶ Πρίαπος, γὰρ τοῖς γὰρ ἴσους διαγέσσομαι, πρῶτον ἐν Λαμψάκῃ γαστρί, καὶ ὁ μὲν παρὲς τὴν πόλιν. ὁ δὲ ἐκδοῖς ἐκ μέρους μί, καὶ φοῖσας παρ' αὐτῶ, ἡμεῖς δὲ αὐτῶν παυσάμεθα ἐν τῷ συμποσίῳ ἡμεῖς ἐκδοῖς γαστρί. κατ'

καὶ αὐτὰς πᾶν μίσησιν οὐκ
 παρ' ἐκαστὰς ὁ γυναικῶν,
 πιδουμαι ἢ λίγαρ. Απο. ἰ.
 πᾶρα σιφ. Διδ. τοιούτῳ ἔστι.
 Απο. σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα;
 Διδ. ἦ γὰρ ἄλλο, ἢ ἰγίλασα;
 Απο. ὄχι, τὸ μὲν χαλινῶς,
 μὲν ἢ ἀγγίως. συγγνωστὸν γὰρ,
 ἀλλὰ λέγουσι ὅτις ἔντα ἐπεί-
 ρα. Διδ. τοῦτο μὲν οὐδὲν συν-
 κα καὶ ἐπὶ σι αὐτῷ, ὃ Ἀπολλων
 ἀγάγοι τὴν ψῆραν. Καλὸς
 γὰρ σὺ, καὶ κομῆτης, ὥς καὶ τὸ
 φρεσὶ αὐτῷ σι τὴν Πριάπον
 ἐπαχρῆσαι. Απο. ἀλλ' ἐν
 ἐπαχρῆσιν γὰρ ὃ Διδόνει. ἔχου
 γὰρ μὲν ἄλκιμος καὶ τίς.

Ερμῆ καὶ Μαίας.

Ἐστὶ γὰρ τις ὃ μὲν τὸν ἐν
 οὐρανῷ διὸς ἀθλιώτερος ἢ
 μου; Μαί. μὲν λίγῃ ὃ Ερμῆ
 τοιοῦτον μὲν ἐστίν. Ερ. τί μὲν
 λίγῃ, ὅς τοι αὐτὰ πράγμα-
 τα ἔχου μίαν ἑκάστην, καὶ
 πρὸς ταῦτα ἐκπερίβιας
 διασπώμενος; ἰνδοὺ μὲν
 γὰρ ὁ βροχασαῖα, σάειν τὸ
 συμπόσιον αὐτῷ, καὶ διασπώ-
 σατα τὴν ἐκκλησίαν, ἅτα
 εὐδοκίαντα ἑκάστα, παρ-
 σάου τῇ Διδῇ, καὶ διαφύειν
 τὰς ἀγγίλιας τὰς παρ' αὐ-
 τοῦ, αὐτὸ καὶ πᾶσι ἡμῶν ὁμο-
 μῆτα, καὶ ἐκκαλεῖσθαι ἵτι

circa mediā φρεσὶ nocte exurgēs
 generosus ille: sed pudet dicere.
 Apo. Sollicitus ut ne tet Bac.
 Huiusmodi quæpiam est. Apo.
 Quid tu autem porro ad hæc Ba.
 Quid.n. aliud, q̄ nisi. A. Recte
 sanē, q̄d neq̄ accetbē, neq̄ rusti-
 cē q̄cquā. Venia.n. dignus est, si
 te formosum adeo sollicitavit.
 B. Huius igitur gratia, etiā te,
 Apollo, sollicitatū merito uene-
 rit. Formosus enim es tu, et
 præterea comatus, ut uel sobrius
 Priapus ille aggredi te queat.
 Apo. Sed non aggreditur
 Bacche, me facili. Nam præ-
 ter comam etiam arcum gero.

Mercurij et Maia.

Est uero, mater, deus q̄squā
 in cælo me inferior? M. Caue
 ne qd istiusmodi dixeris Mercu-
 ri. M. Quid nō dicā? q̄d ē tantū
 negotiorū solus sustineā, q̄b. de-
 lassus, in tā multa ministeria di-
 stractus? Nā mane prius sur-
 gen. lū est mihi, statimq̄ ut tren-
 dum cœnacium ubi dii compo-
 tant. Tum ubi curiam in qua
 cōsultant, undiq̄ strauero, ac sin-
 gula ita, ut oportet, cōposuero,
 Ioui necessum est. ἄβ. stere, ac
 perferendis illius mandatis to-
 to die sursum ac deorsum curri-
 sitate, et redeuntē in super-

puluerulentum ambrosiam ap-
ponere. Porro priusquam novi-
tius iste pocillator aduenisset,
ego nectiar etiam ministra-
bam. Quodq̃ est omnium in-
dignissimum, soli omnium ne
noctu quidem agere quietem li-
cet, uerum id quoque temporis
necesse habeo defunctorum ani-
mas ad Plutonium deducere,
maniumq̃ gregi me ducē prae-
bere, tum autem et tribunali-
bus assistere. Neque enim mi-
hi sufficiebant scilicet diurna
negocia, dum uersor in palae-
stris, dum in concionibus prae-
conis uices ago, dum oratores
instruo, ni haec quoque provin-
cia accedat, ut simul etiam um-
brarum res disponam. Atqui
Leda filij alternis inter ipsos
uicibus apud superos atq̃ infer-
ros agitans. Mihi necesse est
quotidie tum hoc tum illud pri-
uiter agere, deinde duo illi,
Alcmena ac Semele miseris
prognati mulieribus, ociosi in
conuiujs accumbunt, at ego
Maia Atlantide progenitus
illis ministro scilicet. Qui nunc
quum recens Sidone a Gad-
mi filia reuersus essem, nam
ad hanc me legarat, uisum quid
ageret puella, neque respuer-
tem

λευκοιμελὲς, παρατιθέμαι
τῇ ἀμβροσίᾳ. περὶ δὲ τὴν
νύκτα τὸν ποτήριον ἢ
καὶ, καὶ τὸ σὺνταφίσθαι ἐν-
χον. τὸ δὲ πάντων δαι-
μότατον, ὅτι μὲν νυκτὶς
καὶ οὐδὲν μὲν τῶν ἄλ-
λων, ἀλλὰ δὲ με καὶ τῆς
τῶ Πλούτωνι ψυχῶν,
καὶ νεκροπομπῆς εἶναι, καὶ
παριστάει τῷ δικαστηρίῳ.
οὐ γὰρ ἰκαίᾳ μοι τὰ τῆς ἡ-
μέρας ἔργα, ἐν παλαιῇ τῇ
εἶναι, καὶ τῶν ἰκλήσιν
καὶ κατὰ τὴν, καὶ ῥήματα
ἰκλήσιν, ἀλλ' ἐν καὶ
νεκρὰ σωδία πρὸς τὴν
μεισιμελὲς. καὶ τοι τὰ μὲν
τῆς Λέδας τέκνα, παρ' ἡ-
μέρας ἰκαίᾳ ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐν ἄλῳ εἶναι. ἡμεῖς
δὲ, καὶ ἰκαίᾳ ἡμέρας
καὶ ταῦτα καὶ οὐρανῷ
ἀναγκάζειν. ὁ μὲν ἄλ-
κμήνης καὶ Σιμίλης ἡγε-
τῶν, ἐκ γυναικῶν δυσίων γν-
οίμενοι, σὺν τοῖς ἀφ' ἡ-
τῆς, ὁ δὲ Μαίας Ἰατῶν
καὶ, διακονοῦμαι αὐτοῖς.
καὶ οὐκ ἄρτι ἔκοντά με ἀπὸ
Σιμῶν καὶ καὶ Κλέμε-
νους, ἐφ' ἧν πῶς
με ὁ φέμερος, ὅ, τι πρὸς τὴν
καὶ, μὲν δὲ ἀναπιδύσας
τα,

τῆ, ὡς πομπὴν αὐτοῖς οὐ τὴν
 Ἀργεῖον ἐπισκεψόμενον τὴν
 Δαναῶν. ἔτι δὲ αὐτὸν, οὐ Βοι-
 ωτίαν φασὶν ἰλθόν, σὲ παρὶ
 αὐτῆς Ἀπτιῶν ἰδέσθαι. καὶ
 ὅλος, ἀπαγορεύειν ἡμῶν. εἰ
 γὰρ μοι δαυατὸν ἔν, ἡ δὲ
 αὐτὴ ἔστιν αὖτις παρὰ δαί, ὡς
 παρὸι σὲ γὰρ ἡλικίῳς ἀσθεν-
 οντος. Μαῦ. ἐὰ ταῦτα ὡς τὴν
 οὐν. καὶ γὰρ πάντα ὑπερ-
 τὰν τῷ παρὶ, νικῶν οὐτα.
 καὶ οὐν ὡς παρὶ κίμῳς, σὺ
 βαίς Ἀργεῖον, εἴτα ἐς τὴν Βοι-
 ωτίαν, μὴ καὶ πλεονὰς βρα-
 χύων λαβοῖς. ὁ δὲ καὶ γὰρ
 οἱ ὄρῳντος.

ΕΝΑΔΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Δορίδης καὶ Γαλατίας.

Καὶ γὰρ ὁρῶντος ὡς Γαλα-
 τῆς φασὶν τὴν σικλην ποτε
 ποιῶντα ἐπιμεινέσθαι σοι.
 Γα. μὴ σκῶπῃ. Δορί. Ποῖος
 αὖτις γὰρ ἡμεῖς ἐσμ, ἀποῖ
 αὐτῆ. Δορί. τί δὲ, εἰ καὶ τὸ Δο-
 ρίδης αὐτὸ πάντες οὐν, ἀγχοῖ
 σὺ καὶ λαοῖς ἐφαίνετο, καὶ
 τὸ πάντων ἀμεινότερον,
 μονοφθαλμῶν. οἷον τὸ γένος
 ἐπὶ σοι αὐτὸι αὐτὸ πρὸς τὴν
 μορφῇ; Γα. ὅτι τὸ λαοῖον
 αὐτὸ, καὶ ὡς φησὶ ἀγχοῖ, ἀ-
 μεφὶ ἐσμ. αὐτὸ δὲ οὐδὲ γὰρ.
 β, τὸ ὁρῶντος ἐπιμεινέ-
 τῃ

cem legauit rursum in Argos
 inuisurū Danaē. Rursum inde
 in Boetiā profectus, inquit, obiter
 Antiopā uisito, adeo ut planē
 iā pariturū me negarim. Quod si
 mihi licuisset, lubēs profecto fe-
 cissem, id quod solent ij, qui in ter-
 ris durā seruitūe seruitutem. M.
 Missa fac ista gnate, decet enī
 per omnia morē gerere patri;
 quū sis iuuentis, ac nunc quod ius-
 sus es, Argos cōcedē, deinde in
 Boetiā, ne si cessaris, fuerisq̃
 lentior, plagas etiam auferas.
 Nā iracundi sunt qui amant.

DORIDIS ET GAL-
 latiae.

Formosum amatē Galatēā,
 nēpe Siculiū istū pastorē aiūe
 amore tuū deperire. G. Ne ri-
 de Doris, nā qualis qualis est,
 Neptuno patre p̃gnatus est.
 Dor. Quid tū posita; si uel Ioi-
 ue ipso sit progenitus, quū usq̃
 adeo agrestis atq̃ hispidus ap-
 pareat, quodq̃ est omnīū defor-
 missimum, unoculus. An uerō
 credis genus illi quicquam p̃fu-
 turum ad formam? Gal. Ne ist-
 huc quidem ipsum, quod hispi-
 dus est atq̃ agrestis, ut tu uocas,
 illū deformat, quin uirile magis
 est. Porro oculus decet etiam
 frontē

stridulum cantum & ridicu-
lum. Adhæc gestabat in ulnis
amasius iste delicias suas, urfi
catulum pilis hirtum, ipsi non
dissimulem. Quis autem non in-
uideat amicū istum Galateæ
Gal. Quin tu igitur Dori, tuū
ipsius amicū nobis common-
stra, qui eo sit formosior, quiq̃
doctus ac melius uel uoce ca-
nat, uel cithara? Dor. Mihi
quidem nullus est amator, neq̃
me hoc nomine iactō, quasi sim
uehementer amabilis, uerūta-
men istiusmodi amicū, quasi
lis est Polyphemus, nempe toi-
tus hircum olens, cum crudis ui-
dicans carnibus, & hospites, si
qui appulerint, deuorans, tibi
habeas, cumq̃ tu mutuam a-
mes.

Cyclopis & Neptu-
ni.

O Pater, qualia passus sum
ab execrabili isto hospite, q̃ me
inebriatum excæcauit, somno
grauatū aggressus. Nep. Quis
uero est, qui isthæc facere ausus
fuit, Polyphemet? Cyc. Principi-
pio quidem se ipsum Neminem
uocabat, postquam autē effugit,
at pextra tela, ut dicitur, fuit,
Ulyssē nominari se aiebat.
N. Noui, quæ dicis, Ithacēs ē,

ex

ραχέας ὡς ἄλλῃ καὶ καταγί-
λατο. ἰδοὺ ἢ ἐπὶ ἄρα
ἐν ταῖς ἀγαλαῖς ἀδυρμά-
τοις, ἀφ' ὧν σκύναντα, καὶ τὸ
λάσιον αὐτῷ προσποιότα.
τίς οὐκ αὖ φρονήσει σοὶ ὦ
Γαλάτεια, τοιούτου ὄρατος.
Γαλά. οὐνοῦ σὺ Δαρι, δῶ-
ρον ὑμῖν τὸν σιανῶ, καλλι-
δουλοῖσι ἴστα, καὶ ὡς μάλιστα
τοῖς, καὶ καθ' ἑαυτὴν ἀμνη-
στία μένον. Δω. ἀλλ' ὄρα
σὺς μὲν ἐδ' αἰς ἴσθι μοι, ἐλ-
σι μὲν οἶμαι ἐπὶ ἄρατος ἔ-
να. τοιῶτος δέ, οἷος δ' ὑπὲρ
κλῶν δὲ, κινάδρας ἐπὶ ὄρω
ὡς πρὸς ῥάτος, ὡς ἀφ' ὧν,
ὡς φασί, καὶ σιτὸς μέρος τὸ
ἐπὶ ἀμνηστίας τῶν ἐχθρῶν,
σοὶ γένοιτο, καὶ σὺ αὖτ' ὄρατος
αὐτό.

Κύνων & καὶ Πισσῶ
Δώνος.

Ὡς ἄρα, οἷα πικρὰ
ἐπὶ τοῖς καταγίλατον ἐχθρῶν,
δε μὲν ὡς ἀφ' ὧν ἐπὶ τῶν
λοιμῶν μένῃ ἐπὶ ἀμνηστίας. Πι.
τίς δὲ ὁ ταῦτα τοιμήσας
ὦ Πολύφημι; Κω. τὸ καὶ
πρῶτον οὐτὶν ἰαυτὸν ἀπ-
ανάλα. ἐπὶ δὲ ἀφ' ὧν, καὶ
ἐξ ὧν ὡς βίλους, ὡς ἀφ' ὧν
ἐπὶ ἀμνηστίας ἐπὶ. Πι. οἷ-
α ἐπὶ ἀφ' ὧν, τὸν ὡς ἀφ' ὧν.

δ

ὃς Ἰλίου δ' αὖτις πλοῖα· ἀλλὰ
 πῶς ταῦτ' ἱεραφεῖ, οὐδὲ
 πᾶν δὲ θύει ἔρ; Κύ. ἡ
 τίλαβηρ ἐν τῷ αὐτῷ ἔρ; ὃ
 κερμὲς ἀναγρίψαι, πολλοὺς
 τινας ἐπιβουλόμεντας ἀν-
 λόντι τοῖς ποιμνίοις· ἐπεὶ
 δὲ ἰδὼκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα,
 πῶρα δὲ ἐστὶ μοι παμμι-
 γίδος, καὶ τὸ πῦρ αὖτις κα-
 σα ἐκαστὸν ἐμὲ· ὃ ἐφόρου
 ἀσάδρου ἐπὶ τοῦ ἔρως, ἐφ' ἃ
 νουαὶ ἀποκρύπτειν αὐτὸς πρὸς
 ῥάμνους. ἐγὼ δὲ συλλαβὴν
 αὐτῶν τινας, ὡς περ εἰκὸς
 ἔρ, κατὰ φασγὸν ληστὰς ἔν-
 τας· ἐνταῦθα δ' αὖτις παμμι-
 γίδος ἐκαστὸν, ἐπὶ Οὐτίς,
 ἐπὶ Οὐτίς· ἔρ, ἀδιδωσὶ
 μοι πᾶν φέρμακόν τι ἐγὼ
 χίαι, ἐπὶ μὲν καὶ οὐδὲ
 μόν, ἐπιβουλόμεντας ἀν-
 λόντι ταραχόμεντας. ἀπὸ
 ταῦθ' οὐδὲ ἰδὼκα μοι πᾶν
 ἐπὶ ῥάμνους πᾶντι, καὶ τὸ πῶ-
 λον αὐτὸ ἀναγρίψαιτο, καὶ
 ἐνταῦθα ἔρως ἐμὲ αὐτὸν ἔρ-
 μῶ. τίλῃ δὲ, ἐπὶ ἔρως
 κατὰ πᾶν δὲ. ὃ δὲ ἐπὶ ῥά-
 σαι τὴν μὲν, καὶ πᾶν ῥά-
 γι, πᾶν ῥάμνους ἐμὲ καὶ
 δὲ ῥάμνους. καὶ αὖτις ἐκαστὸν
 τοῦ ῥάμνους αὐτὸς ἐμὲ πᾶν ῥά-
 μῶ. ὡς βαδὺν ἐκαστὸν

ex Ilío autem nauigabat. Sed
 quo pacto hæc peregit, cū alio
 qui nō ita audax atq; animosus
 fuit Cyc. Deprehendi in antro,
 ἐρᾶσθαι domum reuersus, mul-
 tos quosdam, insidiantes uideli-
 cet pecuarijs. Posteaquam au-
 tem apposui foribus operculū,
 (saxum autē quoddam mihi est,
 perquam magnum) atq; ignem
 resuscitavi, accēsa arbore, quā
 de monte mecum ferebam, uisi
 sunt abscondere sese parare. Er-
 go uero comprehensis ipsorum
 quibusdam, ut par erat, deuora-
 ui, ut qui prædones essent. Hic
 igitur uersutissimus ille, siue
 Nemo, siue Vlysses fuit, dat
 mihi bibere, infuso quodā ueneri-
 no, dulci illo quidem et fragran-
 ti, cæterum ad insidias struēdas
 præsentissimo & maximē tur-
 bulento. Nam statim omnia
 uidebantur mihi, posteaquā
 bibissem, circumagiari, & an-
 trū ipsum inuvertebatur, & pror-
 sum, apud me amplius ipse non
 erā. Postremo aut somno corre-
 ptus iacui. Ille uero exacuato
 uerte, eodemq; igne succenso,
 insuper etiam excæcauit me
 dormientem. Et ex eo iam tem-
 pore cæcus tibi sum Neptune.
 Nep. Vt alte nimis dormissti
 e 3 ὄφις,

ὦ fili, qui non interea exilueris, cum excæcareris. *V*lysses igitur ille quo pacto effugisset. Non enim, sat scio, potuit dimovere saxum a foribus. *Cy.* At ego amoui ipsum, quo facilius illum comprehenderem inter egrediendum. *Ac* collo cato meipso ad fores, extensis manibus uenabar, scdis dimissis in pascua ouibus, et arietis negotio dato, quænam ipsum agere pro me oporteret. *Neptunus.* Intellico rem. Sub illis latuit te, clam se subducens. *At* ceteros certe *Cyclopas* conueniebat te inuocare contra ipsum. *Cyclops.* Conuocaui illos, pater, atque etiam uenerunt. *Sed* postquam me interrogassent insidiatoris nomen, atque ego dicerem Neminem esse, insanire me arbitrati, relicto me iterum discesserunt. Ita imposuit mihi execrabilis, nomine *Et* quod maximè mihi ægrè fuit, contumeliose obiecta mihi elade hac, *Ne* pater quidem *Neptunus*, inquit, leuabit te hoc malo. *Neptunus.* Confide fili, ulciscar enim ipsum, ut sentiat, etiamsi cæcitate oculorum mederi im-

ποτένορ. δε οὐκ ἐξίθορθε μὲν ταφύτηφλουμένη. ὁ δ' ἔμ-
Οδυσσεὺς πῶς ἐξέφυγον; ὁ
ζαὶ αὖ οὐ οἶδ'. ὅτι ἰδὼν
δὲ ἀποκινήσαι τὴν πέτραν
ἀπὸ τῶν θυρῶν. Κύ. ἀλλὰ ἐ-
γὼ ἀφείλον, ὡς μάλλον αὐ-
τὸν λάβοιμι ἐξίοντα. καὶ κα-
θίσας παρὰ τὴν θύραν, ἐ-
θέρων τὰς χεῖρας ἐκπύσσας,
μὲν παρὰ τὰ πρί-
βανα ἐς τὴν τομὴν, καὶ τὰ
μὲν τῷ ἑσθῶ, ἐπὶ τὰ ἐ-
χθρῶν πρῶτον αὐτὸν ὑπὲρ
ἐμοῦ. Πο. μακάρεσσιν ἐ-
κείνοις, ὅτι γιγνάσκων ὑπὲρ
ἐνδύομαι. ἀλλὰ τοὺς ἄλλους
γὰρ κύκλωπας ἰδεὶ ἐπὶ τοῦ
σαοῦ αὐτὸν. Κύ. σὺ,
εὐκάλδεια ἢ πατέρ, καὶ ἔ-
νομ. ἐπεὶ δὲ ἤρουντο τοῖς ἐπι-
βυτῶσι, τὸ ὄνομα, καὶ γὰρ
ἐφ' ἡμῶν, ὅτι οὐκ οἶδ', μὴ ἀγ-
χολῶν οἰνὸς ἐνέθωμι, ὥς ἔστι
ἀπίοντες. οὕτω κατὰ τοῖς
σῶντέ μοι ὁ κατὰ τὸν τῷ
ὀνόματι. καὶ ὁ μάλιστα ἦ
ρίσκει μοι, ὅτι καὶ ἐνεδίξων
ἐμοὶ τὴν συμφορὰν, οὐδ' ὁ
πατέρ φησιν, ὁ Ποσειδῶν ἰά-
σινταί σοι. Πο. δαρσέει ἢ τί-
νον. ἀμυνοῦμαι γὰρ αὐ-
τὸν, ὡς μάθης, ὅτι ἐκείνῳ
ἐμοὶ μοι ἐφθαλμῶν ἰάσινταί
ἀδύρ

ἡδυνώσασιν, τὰ γούν τ' πλείον
τῶν τὸ σώζειν αὐτὸς καὶ ἀ-
πολλύουσι, ὥς ἰμοὶ πρὸς ἑταί-
ρῳ ἵ' ἵτι.

Αλφειῦ καὶ Ποσει-
δάωνος.

Τί ποτὶ ὦ Αλφειῖ, μὲν
οὐ τῶν ἄλλων ἱμνῶν
ἀεὶ τὸ πῆλαι, ὅτι ἀναμί-
γνυσαι τῇ ἀλμῇ, ὡς ἴδ' οὐ πο-
ταμοῖς ἅπασιν, οὔτε ἀνα-
παύσει σιαυτὸν διαχυθῆς,
ἀλλὰ διὰ τὴν θαλάττης φύσιν
τῶς, καὶ γλυκὺ φυλάττων
τὸ ῥέειν, ἀμυγῆς ἵτι καὶ
ἡσυχίας ἐπέχῃ. οὐκ οἶδ' ὅ-
πως βύδιος ὑποδύς, καδὰ
πορὶ οἱ λαοὶ καὶ ὀφθαλμοί,
ἰοικας ἀνακύνειν πόντον, καὶ
αὐτὸς ἀναφάνειν σιαυτὸν.
Αλ. ὀφθαλμῶν τι τὸ πρᾶγ-
μα ἔστιν ὃ πίσις, ὥς τε
μὴ ἐλπίχῃ. ἡράδης δὲ καὶ
αὐτὸς πολλὰ κί. Πο. γυναι-
κὲς ὦ Αλφειῖ ὁ νόμος ὅρῳ,
ἢ καὶ τὴν Νηρηίδων αὐτῶν μι-
αί; Αλ. ἐκ. ἀλλὰ πρῶτος ὢ
πίσις. Πο. ἢ δὲ πῶς σοι
γῆς αὐτὴ βῆ; Αλ. νησιῶν τίς
ἐστὶ σικελική. ἀρίδιστος αὐ-
τὸν καλεῖσιν. Πο. οἶδ' ἂν αἰ-
μορφοῦ ὢ Αλφειῖ τὸν ἀρίδισ-
τον, ἀλλὰ διακύνῃς τὴν ἐστὶ,
καὶ διὰ κίθ' ἡ ἀναβλύσας,

possibile, nauigantes certe et
men seruare uel perdere, penes
me esse, nauigat autem adhuc.

Alph. & Neptuni.

Quid hoc, Alph. quod tu
solus aliorum in mare delapsus,
neq. cū salugine misceris, peri-
inde ut solent cætera flumina
omnia, neq. cohibes te ipsum, a-
quas diffusis, sed per mare, uelut
cōcretus, ac dulci custodio fluo-
re, incorruptus etiam & purus
cursu laberis? Nescio quo loco
rū in profundum te ipso, quem ado-
dum g. iuiat atq. ardea faciunt,
submerso. Ac uideris rursus
emergere quosq. alibi, & te ip-
sum iterum spectandum exhibe-
re. Alph. Amatoria quæ-
dam res hæc est, Neptūne. quā
obrem, ne mihi iūctio uertas.

Amasti autem & ipse sepe neu-
mero. Nep. Mulierem ne, Al-
ph. an nympha[m] amas, an ei-
am Nereidum ipsarū uiam
aliquam? Alp. Nō, uerūm fons
tem Neptūne quendam. Ne-
ptunus. Vbi igitur terrarū ille
manat? Alp. Insularis est, in
Sicilia, Arethusam ipsum uo-
cant. Nep. Scio. Non de for-
mem sane, Alphen, Arethui-
sam amas; sed & liquidius fons
ille est, & per purum ebullit,

καὶ

64

¶ ipsi aquae etiam calculi gra-
tiam addunt, supra quos tota ea
velut argentea apparet. Al.
Vt vere nosse fonte hūc, Neptu-
ne, ad illū igitur abeo nunc. N.
Sed abi quidem, et feliciter ute-
re amore. Illud autē mihi dic, ubi
tu Arethusam conspicias
es, Arcas ipse cum sis, fons autē
ille in Syracusis manet? Al.
Properantem me moraris Ne-
ptune, curiosē nimis interro-
gando. Nep. Probē dicis. Abi
igitur ad amatum. Ac emer-
gens iterum ē mari, eodem al-
ueo cum fonte illo miscalis, ¶
in unam aquam redigamini.

Menelai ¶ Protei,

Ac in aquam conuertit te
Proteu, incredibile adeo nō est,
marinus utique cum sis, etiam
arborem fieri, tolerabile, praeter
terea ¶ in leonem aliquando
muteris licet, tamen neque hoc
supra fidem est. Quod si autem
¶ ignem fieri te possibile est,
cum in mari habites, hoc omni-
no miror, neque adducor, ut cre-
dam. Proteus. Ne mireris
Menelae, fieri enim soleo.
Menelaus. Vidi ¶ ipse, ue-
runtamen uideris mihi (di-
cetur enim hic apud te) praefi-
gias quasdam adhibere rei,
atq;

¶ καὶ τὸ ὕδωρ καταπίπτει ταῖς
ψυφαίσι, ὅθεν καὶ αὐτὸ φα-
νέμεται ἀργυροσφαις. Αλ.
ὡς ἀληθῶς οἶδα τὴν πηγὴν
ὃ Πόσειδον. παρ' ἐκείνῳ ἔμ-
αισχρομαι. Πο. ἀλλ' ἀπίθε-
μεν, καὶ δοῦναι ἐν τῇ ἱερῇ
τι. ἐκείνο δὲ μοι εἰπὲ, πῶς
τὴν Ἀρεθυσάαν ἀΐσει, αὐτὴς
μεν ἀρπάζει ὧν, ἡ δὲ ἐν Συρα-
κούσαις ὄσιν. Αλ. ἐπαγγέμει
ὅν με κατέχεις ὃ Πόσειδον,
παρίσθαι ὄντων. Πο. οὐδέ
γινεαι. χάρις παρὰ τὴν ἀγαπο-
μενίαν. καὶ ἀναδύσει ἀπὸ τῆς
θαλάττης, ξυκαυλίας μίγνυ-
σας τῇ πηγῇ, καὶ ἐν ὕδατι γί-
νεται.

Μοιτιάς καὶ Πρω-
τίως.

Αλλὰ ὕδωρ μεν οὐ γίγνεται
δαί, ὃ Πρωτοῦ, οὐκ ἀπίθα-
νον, ἐν ἀλίῳ γὰρ ὄντα, καὶ ἀπὸ
δρυὸς ἐν ποταμῷ, καὶ ἐν λί-
μνῃ ὄντα ἐπὶ ἀλλοτρίοις, ὅμως
ἔστι ποτὶ ἕξιν πίσις. εἰ δὲ
καὶ πῶς γίγνεται δρυάτων
ἐν τῇ θαλάτῃ οἰκιστά, το-
τε πάντων θαυμάζω, καὶ ἀπὸ
σῶ. Πρω. μὴ θαυμάσεις ὃ Μι-
ντιάς. γίγνομαι γὰρ. Μι. ἀ-
δυν καὶ αὐτὴς. ἀλλὰ μοι δε-
κνῆς, ἀρπάζεται γὰρ ἡρὲς σι-
γούσιαν τινὰ προσέχον τῷ
πράγματι

πράγματι, καὶ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς θάπαται τῶν ὀφθαλ-
μῶν, αὐτοὶ οὐδ' ἐν τοιαύτῳ γί-
γνεται. Πρω. καὶ τίς αὖ
ἢ ἀπάτη ἐπὶ τῶν ὅτις ἐὰν
γῶν γένετο; οὐκ αὐτοῦ γί-
νεται τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀλλ' οὐ,
ὡς ἴσα μεταίεσσα ἱμα-
τόν; εἰ δὲ ἀπὸ αὐτοῦ, καὶ τὸ
πράγμα ψευδὲς εἶναι δο-
κᾷ, φαντασία τις πρὸ τῶν
ὀφθαλμῶν ἰσχυρὴ, ἡ ἴσα
δὲ πρὸ γένεσθαι, προσείγ-
καί μοι ὅ γινώσκεται τῶν
χρῶν. εἴη γὰρ, εἰ ὁρῶμαι μὲν
οὐκ, ἢ καὶ τὸ ἴσα ἐπὶ μοι
πρίσσιτιν. Μι. οὐκ ἀσφαλὲς
ἢ πῆρα ὅ Πρωτεύς. Πρω. οὐ
δὲ μοι Μενέλαος δοκῆς ἢ δὲ
πολύπυον ἰσχυρὴν πῶπο-
τι, οὐδ' ὅ πῶσχα εἰ ἰχθὺς εἰ-
τ' εἰδέναι. Μι. ἀλλὰ τὸν
μὲν πολύπυον ἴδον, ἢ πῶ-
σχα δὲ, ἢ δὲ αὖ μάθουμι
παρά σ. Πρω. ἰποῖα αὖ πῶ
πρὸ πρὸς ἰδῶν ἀρμίστηται
λοτύλας, καὶ πρὸς ὅτις ἴχα-
ται κατὰ τὰς πλεγμασίας,
ἐκείνη ὁμοίον ἀπὸ γράσεται
ἑαυτὸν, καὶ μεταβάλλει τῶν
χρῶν, μιμούμενος τῶν πῶ-
πρῶν, ὡς αὖ λάβη τοὺς ἀνι-
σταί, μὲν διαλλάττον, μὲν δὲ
φανερὸς ὡς διὰ τοῦτο, ἀλλ'

ἡ καὶ

atque inuentium oculos deci-
pere, cum interim ipse nihil ca-
lefiat. Pro. Et quæ nam adeo
deceptio in rebus sic manife-
stis fieri queat. An non aperi-
tis oculis uidisti inquam multa
ipse me transformauerunt
Quod si uero non credis, & res
hæc tibi falsa uidetur, nempe
apparentia quædam inanis an-
te oculos obuersans, posteaquã
ignis factus fuero, applicami-
hi, heus genose te, manum.
Nimirum senties, uidear ne
tantum ignis, an & urendi
um habeam. Menelaus.
Periculosum est experimen-
tum hoc Proteu, Proteus. At
tu Menelae uideris mihi nequã
Polypum uidisse unquam, nequã
etiam quid pisci hinc accide-
re soleat, scire. Men. Verũ Po-
lypum ipsum quidem uidi, quæ
uero accidunt illi, libet ex te
cognouerim. Pro. Cuiuscumq; sa-
xo accedens, acetabula sua ap-
plicuerit, atque affixus inhae-
serit cirramentis, illi seipsum
similem efficit, mutatq; co-
lorem, imitando saxum, quo
uidelicet lateat piscatores, ni-
hil ab illo uarians, neque ma-
nifestus existens ob hoc, sed as-
simis

e s

Similatus lapidi. Men. Ferunt hac. Sed tuum hoc multo magis omnem opinionem excedit Proteu. Pro. Nescio, Menelaë, cui nam alteri facile credas, qui tuis ipsius oculis non credas. Men. Videns equidem vidi, sed tamen res ipsa monstro similis est, eundem uidelicet ignem atq; a quam fieri.

Panopes & Galenes.

Vidisti ne Galene heri, quælia fecit Eris ad cenā in Thesalia propterea quod non & ipsa uocata fuerat ad cōuiuium Gale. Haud conuiuata equidem uobiscum tum fui. Nam me Neptunus iusserat, transillum interea, Panope, serpare pelagus. Sed quid fecit. Eris, cum præsens non adesset? Pan. Thebis ac Pelæus concesserant intro in thalamum deducenribus ipsos Amphitrite ac Neptuno. Interea autem Eris, clam cæteris omnibus (id quod facile illi tum fuit, alijs bibentibus, quibusdam autem applaudentibus, uel Apollini citharam personanti, uel Musis ore modulantibus adhibendo animum.) præfecit in conuiuium potum quoddam admodum pulchrum,

αμρσιπυ

ισικώς τῷ λίθῳ. Μι. φασὶ ταῦτα. τὸ δ' ἰσὺ πολλῶ παρὰ τὸ φέρον ὡς πρῶτον. Πρω. οὐκ οἶδα, ὦ Μοῖσαι. τίς αὖ ἄλλω πιστεύσας, τοῖς σπασί το δφθαλμοῖς ἀπιστῶν; Μι. ἰδὼν ἄδωρ. ἀλλὰ τὸ πρῶτον ματοράσιον, ὃ αὐτὸν πῦρ καὶ ὕδωρ γίγνεται.

Παιόπαι καὶ Γα. λῶναι.

Εἰδὼς ὁ Γαλῶν χεῖς, οἷα ἐπίσσοις ἢ Ερις παρὰ τὸ δᾶπνον ἐν Θιτῇ ἀλῆ, ὁ ἰδὼν καὶ αὐτὴν ἐκλῶν δὲ τὸ σὺμπόσιον; Γα. ὃ ξυμεινῶμεν ὑμῖν ἰγῶν. ὃ γὰρ Ποσειδῶν ἐκίλευσέν με ὡς Παιόπαι, ἀκὴν μανθῶν ἐν τῷ στήθε φηλάτῃ τὸ πῖλαγ. τί δ' αὖ ἐπίσσοις ἢ Ερις μὴ παρούσα; Πα. ἢ Θίτις καὶ ὁ Πηλὸς ἐπιλαλύθεισαν δὲ τὸν δᾶρλαμον, ἐπὶ δ' Ἀμφιβρίτης καὶ τὸ Ποσειδῶν παρὰ πρὸς ἐντὸς. ἢ Ερις δ' ἐν τῷ στήθε λαδύσα πάντας, ἰδὼν δὲ ῥαδίως, τῶν μὲν πινόντων, ἐνέκρδ' ἐκροτούων, ὃ τῷ Ἀπόλλωνι λειδαρίζοντι, ὃ τᾶς μούσαις ἀδύουσαις προσκόντων τὴν νοῦν, ἐβλάσαν δὲ τὸ σὺμπόσιον μὴ λῆν τι πᾶγκαλον

χρῆναι

aurum totū, o Galene. Inscriptum autē erat his uerbis, For-
mosa accipiat. Dum igitur uo-
lūtatur hoc, tanquam ex compo-
sico iactum, peruenit eo loci, ubi
bi Iuno et Venus et Minerva
accumbebāt. Deinde ubi Mer-
curius sublato illo, legit ea, qui-
bus illud inscriptum erat. Nos
quidem Nereides cum silentio
sedebamus, quid enim agēdum
erat, illis praesentibus; illae uero
inter se contendebant ac quae-
bet suum illud esse uolebat. Et
nisi Iupiter se ipsum interpo-
suisset, etiam ad manus uisores
haec processisset. Verum ille,
ipse quidem, inquit, non feram
iudicium de hoc, tamen si illae
ipsum iudicare uellens, sed in
Idam ad Priami filium abite,
qui et discernere nouit, quae nā
formosior sit, utpote elegantiae
studiosus et ipse, et non facile,
talis cum sit, iudicauerit male.
Gal. Quid igitur ad haec Dea
illae, Panope? Pano. Hodie ar-
bitor, in Idam abeunt. Gal.
Et quis ueniet paulo post, qui
nobis renunciet eam, quae uice-
rit? Pan. Etiam nūc tibi affir-
mo, quod nulla alia uincet, ueni-
ente in certamen Venere, nisi
arbitret ipse omnino caecutiāt.

Tis

χρυσίου θησαυρόν τὰ ἀλλήλων. ἰ-
πτικὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐν ταύτῃ λαβί-
ναι τὸν χρυσόν. οὐ μὲν οὖν διὰ τοῦτο
ἡ ἑστὶν ἐπὶ τῆς ἀφ' ἧς ἐστὶν ἡ
ἐκείνη. καὶ τὴν Ἀφροδίτην καὶ
τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὴν Μινέρβαν
καὶ τὸν Ἑρμοῦ ἀντιθέμενον. ἡ
ἐκείνη τὴν τὴν γυναικῶν
καὶ μὴ Νηρηίδων ἡμῶν ἀ-
πὸ τοῦ χρυσοῦ. τί γὰρ ἰδέ-
σθαι, ἡ ἀφ' ἧς παρὰ τοῦ
αὐτοῦ δὲ ἀντιποικίλονται. καὶ
καὶ αὐτὴ ἀναί τὸ μῦθον ἡ-
φαιστῶ. καὶ αὐτὴ μὴ γὰρ ὁ Ζεὺς
ἀντιποικίλονται αὐτὴν, καὶ ἄλλοι
χρυσόν. πρὸς χρυσόν τὸ χρῶ-
μα. ἀλλ' ἡ καὶ αὐτὴν ἡ,
ὡς ἡμεῖς, φησὶ, περὶ τούτων,
καὶ τοὶ ἡμεῖς αὐτὴν δι-
κάζουσι ἡφαιστῶ. ἀπὸ τοῦ δὲ
τῆς ἰδέσθαι παρὰ τὸν Πριάμῳ
παῖδα, ὃς εἰδὼς τὴν διαγνώ-
σαι τῶν ἡμεῖς ἀλλήλων φιλονει-
κῶν, καὶ οὐκ ἀντὶ τῆς
ἡφαιστῶ κακῶς. Γα. τί οὖν
αὐτὴ αὐτὴ, ὡς Πανόπη. Πα. τῶν
μῦθων, εἰμαι, ἀπὸ τοῦ πρὸς
τῶν ἰδέσθαι. Γα. καὶ τίς ἡ
μὲν τὰ μικρὸν ἀπαγγέλλων
ἡμῖν τῶν κρατοῦσων. Πα. ἡ
δὲ σοὶ φημι ὅτι ἄλλο κρατῶ-
σιν, ὅτι Ἀφροδίτης ἀγνοῖσθαι
οὐκ, ἡ μὴ τὴν αὐτὴν ὁ δὲ καὶ
τῆς ἀφ' ἧς ἡ.

Tis

frontē, quo qđem nihilo segnius
cernit, qđ si duo foret. D. Vide
vis Galatea nō amantē habere
Polyphemū, sed illū potius ada
mare. sic eū prādicās. G. Eqđē
baud adamo, sed tamen insignē
istā uestrā insultādī opprobran
dīqđ petulantiā ferre nō queo. Ac
tibi nimirū inuidētia quadam
isthuc facere uidemini, propte
rea qđ ille quū forte aliquando
gregē pasceret iuū, nosqđ ē litto
rali specula in litore ludentes
cerneret in p̄minentib. Actnae
pedib. quā uidelicet inter montē
et mare litto se se in longū porri
git, uos ne aspexerit qđē, at ego
omnium una uisa sim formosissi
ma, eoqđ in unum me cōiecerit
oculū. Ea res uos malē hēt, nā
argumentū est, me forma prae
stantiorem esse ac digniorē, quae
amer, uos contrā fastiditas esse.
Dor. An istud tibi putas inui
dendum uideri si primū pastori,
deinde lusco formosā uisā sis?
quāquam quid aliud ille potuit
in te probare, prāter candorē?
Is illi placet, opinor, quōd car
sco et lacti affucuerit, prom
de quicquid his sit simile, id pro
tinus pulchrum indicat. Alio
qui ubi libebit scire, qua sis fa
cis, de scopulo quoriam, si
quani

τῇ μετώπῳ, οὐδὲν ἐνδὲ ἰσχυ
ρον ὄντων, ἢ ἂν δύο ἦσαν. Δι
οικας ὃ Γαλατεῖα οὐκ ὄρα
σθαι, ἀλλ' ὀφθαλμοῖς ἔχον
τὸν πολυφῆμον, εἰς ἡμᾶς
ταῖς αὐτῆς. Γ. οὐκ ὀρώμε
νεν, ἀλλὰ τὸ παρὸν ὁρᾷς τῆς
κῆρ τοτο οὐ φέω ὑμῶν. καὶ
μοι δοκεῖτε πρὸ φθόρου αὐτῶ
ποιεῖν. ὅτι ποικαίνων πο
τὶ, ἀπὸ δὲ σκοπιᾶς παύσου
σας ὑμᾶς ἰδοῦν ὑδὶ τῆς ὑπὸ
τοῦ, ἐν τοῖς πρὶν τοῖς δὲ αἰ
τῆς, καὶ δὲ μεταξὺ τοῦ ὄρους
καὶ τῆς θαλάττης αὐγιάδης
ἀπομονώνεται, ὑμᾶς μὲν
οὐδ' ἐπισείλητος, ἰγὼ δ' ὅ
ἀπασῶν ἢ καλλίστη ἰδοῦσα,
ἢ καὶ μὲν ἡμοὶ ἰσχυρὸν τὸν
ὀφθαλμὸν. ταῦτα ὑμᾶς ἄ
νιξ. δαῖμα γὰρ ὡς ἀμάντων
ἀμὶ, καὶ ἀφίερατο. ὑμᾶς
δὲ παρώρδοντι. Δω. εἰ πο
μὲν καὶ ἐνδὲ καλὴν τὴν
ὕψιν ἰδοῦσας, ἐπὶ τοῖς οἷς
γενεσάαι; καὶ τοὶ τί ἄλλο
ἐν σοὶ ἰκάνεισαι ἄχον, ἢ τὸ
λόνον μόνον. καὶ τοτο οἷ
μαι, ὅτι φωνῆς ὅτι τῆς καὶ
γάλακτι. παύσα οὖν τὰ ὅ
μοια τῆτοις ὁ γὰρ καλὰ. ἰ
πὲρ τὰ γὰρ ἄλλα, ἐπὶ αὐτῶν
λόνος μαδῶν οἷα τῆς καὶ
οὖσα τὴν ὕψιν, ἀπὲρ πῆρας
τινός,

τινός, ὡς ποτὶ γαλήνῃ, ἐκ
 ἐκείνης αὖτε ἐν ὕδατι, ἰδί
 σι αὐτῶν, οὐδ' ἄλλο ἢ χρὸ
 δὸ λουκῶ ἀκρίβως. οὐκ ἔ
 παύεται δὲ τοιοῦτον, ἢ μὴ ἔ
 πίπρῃ πρὸ αὐτῶ καὶ τὸ ἴσθ
 μα. Γα. καὶ μὲν ἐγὼ μὲν
 ἢ ἀκρίβως λουκῶ, ὅμως ὁρᾷ
 σῶ καὶ τοιοῦτον ἔχω. ὑμῶν
 δὲ οὐκ ἔστιν ἕν τινα, ἢ ποί
 μῶν ἢ οἰκίτης, ἢ πορδιστῶν
 ἢ παυρῶ. ἰδί Πολύρυμῳ,
 τίττι ἄλλα καὶ μουσικῆς ἔ
 σι. Δο. σιῶπα ὦ Γαλά
 τια, ἢ κοῦσα μὲν αὐτὸ ἄδον
 τῷ, ὅπῃ ἐκώμασι πρῶτον
 ἰσῖσι. Ἀφροδίτη φίλη, ὅσον
 αὐτὴς ὁρᾷ αὐτὴ ἰδί. καὶ
 αὐτὴ δὲ ἢ οἰκίτης, οἷα κρα
 νίον ἰλάφει γυναικῶν τῶν σαφ
 κῶν, καὶ τὰ μὲν κέρατα, πύ
 χεις ὡς πορ ἦσαν. συγώσας
 ἢ αὐτὰ, καὶ σάφας τὰ πρῶ
 τα, οὐδὲ κέλλοι πορδιστῶ
 ν, ἐκείνῃ αὖτε ἀμυστρί
 ῃ ἀπώλῃ, ἄλλο μὲν αὐτὸς
 βιῶν, ἄλλῃ ἢ ἢ λύρα παύει.
 ὡς οὐδὲ κατέχειν τὸν γέ
 λωτα ἰδιωχίμῳ, ὡδὲ τῷ ἔ
 ρωτικῷ ἐκείνῳ ἄσματι. ἢ ἢ
 γὰρ ἔχω οὐδ' ἀποκρίνεται
 αὐτῷ ἢ διανοῶ, οὕτω λέγει
 οὐτα βεργολύφῳ, ἀλλ' ἢ τῷ
 κτε, εἰ φασίη μιμενόμεν
 ραι

quando serenitas esset, desper
 atus in aquam, et necesse iam cō
 temperare, uidebis aliud nihil ni
 si perpetuum candorem, uerum
 is quidem non probatur, nisi ru
 bor admixtus illi, decus illi iun
 xerit. Gal. Atqui ego illa im
 modicè candida, tamen eiusmo
 di habeo amantem quum inte
 rim è uobis nulla sit, quam uel
 pastor uel nauta, uel portitor
 aliquis miretur, ceterum Poly
 phemus (ut alia ne dicam) eci
 am canendi peritus est. Dor.
 Tace ὦ Galatæa. audiuius il
 lum canentem quū nuper pru
 riret in te, sed ὦ sancta Venus
 asinum ruderem dixisses. Nam
 lyre corpus simillimū erat cer
 uino capiti ossibus renudato,
 dum cornua perinde quasi cu
 bici prominebant, his iunctis, in
 ductis ἢ fidibus, quas ne collo
 pe quidem circumtorquebat ag
 gresse quiddam & absenti can
 tilla bat, quum aliud interim p
 se uoce caneret, aliud lyra suc
 cineret, ita ut te temperare nobis
 nequuerimus, quin ruderemus
 amatoriam illam cantionem.
 Nam Echo ne respondere quē
 dem illi uoluit balanti. quum
 sit adeo garrula, imo puduis
 set, si uisa fuisset imitari
 c 2 stridui

stridulum cantum & ridicu-
lum. Adhæc gestabat in ulnis
amasiu*s* iste delicias suas, ur*s*i
catulum pilis hirtum, ipsi non
dissimulem. Quis autem non in-
videat amicū istum Galateas
Gal. Quin tu igitur Dori, tuū
ipsius amicū nobis common-
stra, qui eo sit formosior, quiq*ue*
doctus ac melius uel uoce ca-
nat, uel cithara? Dor. Mihi
quidem nullus est amator, neq*ue*
me hoc nomine iactō, quasi sim
uebementer amabilis, uerūta-
men istiusmodi amicū, quai-
lis est Polyphemus, nempe toi-
tus hircum olens, tum crudis ui-
ducans carnibus, & hospites, si
qui appulerint, deuorans, tibi
habeas, cumq*ue* tu mutuū a-
mes.

Cyclopis & Neptu-
ni.

O Pater, qualia passus sum
ab execrabili isto hospite, q*ui* me
inebriatum excæcauit, somno
grauatū aggressus. Nep. Quis
uero est, qui isthac facere ausus
fuit. Polyphemei? Cyc. Principi-
pio quidem seipsum Neminem
uocabat, postquam aut effugit,
at p*er*extra tela, ut dicitur, fuit,
Ulyssē nominari se aiebat.
N. Noui, quē dicis, Ithacēs ē,

ῥαχῆας ὡς ἄλῳ καὶ καταγί-
λατον. ἰφθίμῳ δ' ἐπὶ ῥατῶ-
ν τὰς ἀγυιάλας ἀδυρμά-
τιον, ἄρκτε σκύλακα, καὶ τὸ
λάσιον αὐτῷ προσοικόντα.
τίς οὐκ αὖ φρονήσει σοὶ ὦ
Γαλάτεια, τοιούτου ὄρατ' ἔ-
Γαλά. οὐκοῦν σὺ Δωρί, δαΐ-
φορ ὅμῃ τὴν σιαι, καλλιῶ
ἀληθεύει ὄντα, καὶ ὡς πᾶσι
ρον, καὶ καθάρσει ἄμεινον
ἐπὶ τὰ μέλλον. Δω. ἀλλ' ὄρα
τὸς μὴ ἐδ' εἰς ἴσθι μοι, ἐδὲ
σιμνύομαι ἐπὶ ῥατῶν ἃ
ναί. τοιῶν δ' εἰ, οἷον δ' ἐν
κλωψ' ὄστ' κινᾶσαι ἐπὶ σὺν
ᾧ σπρὸ ῥάτῳ, ὡς φάτῳ,
ὡς φασί, καὶ σιτὸς μέλῳ τὸς
ἐπὶ δαμνιῶται τῶν ξένων,
σοὶ γυνώισθαι, καὶ σὺ αὖθις ὄρατ' ἔ-
αὐτο.

Κύκλωπ' & καὶ Ποσει-
δῶν.

Ὡπάτορ, οἷα πικρὸν δα-
κρύον το κατὰ ῥάτον ξείνον,
δε μινύσας ἐξίτρυλῶσί μοι,
λοιμὸν μέλῳ ἐπὶ χερσὶν. Πο-
τίς δ' ἐδ' αὐτὰ τελέμῳσαι
ὦ Πολύρρη; Κώ. τὸ καὶ
πρῶτον οὐτὶν ἑαυτὸν ἀπ-
μάλα. ἐπ' αὖθις δ' εἰφύγι, καὶ
ἔξω ἦν βίλους, Ὁ Λυσσὸς
διομάζωσαι ἰφθ. Πο. οἷον
δα ἰμ' ἀγύσει, τὸν Ἰθακόν.

ἢ Ἰλίου δ' αἰὶπλά . ἡλλὰ
 πῶς ταῦτ' ἱεράξῃ , οὐδὲ
 πᾶν δύσχευς ἔρ ; Κύ . ἡ
 τίλασθαι ἐν τῷ αὐτῷ ἀπὸ τῶ
 κμήε αἰσχυρίζαι , πολλοὶ
 τινὰς ἐπιβουλεύοντας δι-
 λυῖναι τοῖς ποιμνίοις . ἰπὸ
 δὲ ἰδὼνα τῇ δούρᾳ τὸ πῦμα ,
 ὡς ἴδῃ δὲ ἴσῃ μοι παμμι-
 γίδος , καὶ τὸ πῦρ αὐτοῦ
 σα ἐκαστὰ μὲν ὁ ἰφθίμου
 ἀσπιδίου ἐπὶ τοῦ ἵππου , ἰφά-
 νου ἀπὸ τῆς ἀπὸ αὐτῶν πρὸς
 ῥά μιν . ἰγὼ δὲ συλλαβῶν
 αὐτῶν τινὰς , ὡς πρὸς ἀνδρῶν
 ἔρ , κατὰ φασιν λατὰς ἔρ-
 τας . ἐνταῦθα δ' αὖτε παρὰ γό-
 νας ἰκάνῃ , ἀπὸ οὐτοῦ ,
 ἀπὸ οὐτοῦ : ἔρ , ἀπὸ οὐτοῦ
 μοι πῶς φέρμακόν τι ἰγί-
 χας , ἀπὸ μὲν καὶ δὲ οὐ-
 μιν , ἐπιβουλεύοντάς τε δὲ
 καὶ παραχρῆσταί τε , ἀπὸ
 τε γὰρ δὲ οὐτοῦ ἰδὼνα μοι πρὸς
 ἀπὸ τῆς ἀπὸ οὐτοῦ , ἀπὸ
 λατῶν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀπὸ οὐτοῦ , καὶ
 ὡς ἴσῃ δὲ ἰπὸ αὐτῶν ἔρ
 μιν . τίλῃ δὲ , ἰσὺ ἔρ
 κατὰ πᾶσιν . ὁ δὲ ἰπὸ τῶν
 σαι τὸν μοχλόν , ἡ πρὸς τῶν
 γ , πρὸς τῶν ἰπὸ τῶν ἰπὸ
 δὲ οὐτοῦ . καὶ αὖτ' ἰπὸ τῶν
 τῶν δὲ αὐτῶν ὡς πρὸς τῶν
 ἰπὸ . ὡς βαδὺν ἰπὸ μὲν

ex Illo autem nauigabat. Sed
 quo pacto hæc peregit, cū alio-
 qui nō ita audax atq; animosus
 fuit Cyc. Deprehendi in aniro,
 ἐπ' αἰσχυρίζαι, πολλοὶ
 τινὰς quosdam, insidiantes uideli-
 cet pecuarijs. Posteaquam au-
 tem apposui foribus operculū,
 (saxum autē quoddam mihi est,
 perquam magnum) atq; ignem
 resuscitavi, accēsa arbore, quā
 de monte mecum ferebam, uisi
 sunt abscondere sese parare. E-
 go uero comprehensis ipsorum
 quibusdam, ut par erat, deuora-
 ui, ut qui prædones essent. Hic
 igitur uersutissimus ille, siue
 Nemo, siue Vlysses fuit, dat
 mihi bibere, infuso quodā ueni-
 no, dulci illo quidem et fragran-
 ti, cæterum ad insidias struēdas
 præsentissimo & maximē tur-
 bulento. Nam statim omnia
 uidebantur mihi, posteaquā
 bibissem, circumagitari, & an-
 τὴν ipsum inuertebatur, & pror-
 sum, apud me amplius ipse non
 erā. Postremo aut somno corre-
 ptus iacui. Ille uero exacuatō
 uectē, eodemq; igne succenso,
 insuper etiam excæcauit me
 dormientem. Et ex eo iam tem-
 pore cæcus tibi sum Neptune.
 Nep. Vt alte nimis dormisli,
 ε 3 ὁ φίλι,

ὦ fili, qui non interea exilueris, cum excacereris. *Ulysses* igitur ille quo pacto effugit: Non enim, sat scio, potuit di mouere saxum a foribus. *Cyclops*. At ego amoui ipsum, quo facilius illum comprehenderem inter egrediendum. At collo cato meipso ad fores, extensis manibus uenabar, filis dimissis in pascua ouibus, et arieti negotio dato, quenam ipsum agere pro me oporteret. *Neptunus*. Intelligo rem. Sub illis latuit te, clam se subducens. At ceteros certe *Cyclopes* conueniebat te inuocare contra ipsum. *Cyclops*. Conuocaui illos, pater, atque etiam uenerunt. Sed postquam me interrogassent insidiatoris nomen, atque ego dicerem Neminem esse, insanire me arbitrati, relicto me iterum discesserunt. Ita impositum mihi execrabilis, nomine Et quod maxime mihi aegre fuit, contumeliose obiecta mihi clade hac, Ne pater quidem *Neptunus*, inquit, leuabit te hoc malo. *Neptunus*. Confide fili, ulciscar enim ipsum, ut sentiat, etiamsi cecitatem oculorum mederi im-

ποτίνορ. δε οὐκ ὀφείλομαι μὲν ταῦτο τυφλοῦ μὲν. ὁ δ' ἔμ' ὀφθαλμοῦς πῶς ἀγνοῦσιν; ἔ-
γὰρ αὖ οὐ οἶδ' ὅτι ἰδωμένος ἀποκινῆσαι τίμω πείσασαι ποτὶ δύναις. Κύ. ἀλλὰ ἐ-
γὼ ἀφείλον, ὡς μάλλον αὐ-
τόν λαβοίμαι θύοντα. καὶ κα-
θίσας παρὰ τίμω δύναι, ἰ-
δύμων τὰς χεῖρας ἐκπύσας-
σας, μέγα παρὰ τὰ πρό-
βαρα ἐς τίμω νομῶν, ἐν τῇ λα-
μῇ τῷ ἑσπέρῳ, ἰπύσας ἐ-
χέλω πρὸς τὴν αὐτὴν ἐκεί-
νῳ. Πο. μακάρεσσιν ἐ-
κείνοις, ἐπὶ γὰρ ἰλασθῶ ἐκεί-
νῳ δύναι. ἀλλὰ τοὺς ἄλλους.
γὰρ Κύκλωπας ἰδὲ ἐπὶ βού-
σασθαι ἐπ' αὐτὴν. Κύ. σὺ,
ἐκείνους ὡς πᾶσι, καὶ ἔ-
κον. ἐπὶ δὲ ἔραστο τοῦ ἐπὶ
βουδύοντος τὸ ὄνομα, καὶ γὰρ
ἔγωγε, ὅτι οὐκ ἔστι, μὴ ἀγ-
νοῦμαι οἰδὲν ἐν τῷ, ὡς ὅτι
ἀπίστον. οὕτω κατὰ βού-
σασθαι μὲν ὁ κατὰ τὸ τῷ
ὄνοματι. καὶ ὁ μάλα καὶ ἡ-
ρίσας μὲν, ἐπὶ καὶ ἐν ἀδίστα-
τοις τίμω συμφέρει, οὐδ' ὁ
πατέρ φησιν, ὁ Ποσειδῶν ἰά-
σεται σὺν. Πο. εἰσὶν ὡς τί-
νον. ἀμυνοῦμαι γὰρ αὐ-
τὴν, ὡς μάλα, ἐπὶ ἐκείνῳ πᾶ-
σι ἐν μοι ὀφθαλμῶν ἰατρίαν
ἰδύει

ἐλεύσαστον, τὰ γούτ' πλείον
τῶν τὸ σῶσθαι αὐτὸς καὶ ἂν
πολλύοναι, ὅτι μοι πρόσσιτι.
πλῆθ' ἔστι.

Ἀλφειὸς καὶ Ποσει

ἰδὼν.

Τί ποτε ὦ Ἀλφει, μὲν
τῶν ἄλλων ἱμπεδῶν
ὡς τὸ πῆλαγος, ὅτι ἀναμί-
γνυσθαι τῇ ἁλμῇ, ὡς ἴδ' πο-
ταμοῖς ἁπασιν, ὅτε ἀνα-
παύει σιαντὴν διαχυδαί,·
ἀλλὰ διὰ τὴ θαλάττης ξυνο-
τῶς, καὶ γλυκὺ φιλάτῳ
τὸ ῥέειν, ἀμικρὸς ἔστι καὶ
καθαίρει ἐπ' αἴγῃ. οὐκ οἶδ' ὅ-
σοι βύδι' ὕδατος, καὶ ἀ-
πὸ οἱ λαοὶ καὶ ἔρμαιοι,
ἵστικας ἀνακλύειν πόν, καὶ
αὐτὸς ἀναφάειν σιαντὴν.
Ἀλ. ὅρμηκόν τι τὸ πῆλαγ'
μὰ ἔστιν ὡς Πόσειδον. ὡς
μὲν ἔστι. ὅρα αὐτὸς δὲ καὶ
αὐτὸς πολλὰκις. Πο. γυναι-
κὶς ὡς Ἀλφειὸς ὁ νόμος ὅρα,
ὅ καὶ τὸ Νερειδῶν αὐτὸ μὲν
ἔστι. Ἀλ. ἐκ. ἀλλὰ πῶς ὡς
Πόσειδον. Πο. ὅ δὲ πῶς σοι
γῆς αὐτὴ. ῥά. Ἀλ. νοσὶ τίς
ἐστὶ οικολογία. Ἀρ. ὁ δὲ αὐτὸς
τῶν καλῶσιν. Πο. οἶδ' ἂν αἰ-
μορρῶν ὡς Ἀλφειὸς τῶν Ἀρ. ὁ
δὲ αὐτὸς, ἀλλὰ διὰ γῆς τὸ ἔστι,
καὶ δὲ καὶ κίθρον ἀναβλύσας,
καὶ

possibile. nauigantes certè tai-
men seruare uel perdere, penes
me esse, nauigat autem adhuc.

Alphei & Neptuni.

Quid hoc, Alphee, quod tu
solus aliorum in mare delapsus,
neq; cū salugine misceris, peri-
inde ut solent cætera flumina
omnia, neq; cohibes te ipsum, as-
quus diffusis, sed per mare, uelut
cōcretus, ac dulci custodito flua-
re, incorruptus etiam & purus
cursu laberis? Nescio quo loco
rū in pfundum te ipso, quem ado-
rum g. uia atq; ardeat faciunt,
submerso. Ac uideris rursum
emergere quosq; alibi, & te ip-
sum iterum spectandum exhibe-
bere. Alph. Amatoria qua-
dam res hæc est, Neptune, quā
obrem, ne mihi iactio uerteas.
Amasti autem & ipse scerpene-
mero. Nep. Mulierem ne, Al-
phee, an nympham amas, an es-
tiam Nereidum ipsarū unam
aliquam? Alp. Nō, uerūm for-
tem Neptune quendam. Ne-
ptunus. Vbi igitur terrarū ille
manat? Alph. Insularis est, in
Sicilia, Arethusam ipsum uo-
cant. Nep. Stio. Non de for-
nem sane, Alphen, Arethu-
sam amas; sed & liquidus fons
ille est, & per purum ebullit,

Et ipsi aquae etiam calculi gra-
tiam addunt, supra quos tota ca-
velut argentea apparet. Al.
Vt uere nosti fontē hūc, Neptu-
ne, ad illū igitur abeo nunc. N.
Sed abi quidem, et feliciter ute-
re amore. Illud autē mihi dic, ubi
tu Arcthusam conspicias
es, Arcas ipse cum sis, fons autē
ille in Syracusis manet? Al.
Properantem me moraris Ne-
ptune, curiose nimis interro-
gando. Nep. Probē dicis. Abi
igitur ad amatum. Ac emer-
gens iterum ē mari, eodem al-
ueo cum fonte illo misceris, et
in unam aquam redigamini.

Menelai et Protei,

At in aquam conuertit te
Proteu, incredibile adeo nō est,
marinus utique cum sis, etiam
arborem fieri, tolerabile, prae-
terea et in leonem aliquando
muteris licet, tamen neque hoc
supra fidem est. Quod si autem
et ignem fieri te possibile est,
cum in mari habites, hoc omni-
no miror, neque adducor, ut cre-
dam. Proteus. Ne mireris
Menelae, fieri enim soleo.
Menelaus. Vidi et ipse, ue-
runtamen uideris mihi (di-
cetur enim hic apud te) prae-
flugas quasdam adhibere rei,
atque

καὶ τὸ ὕδωρ ἐκπεριπαταίη
ψοφίσιν, ὅλων καὶ αὐτὸ φαι-
νόμενον ἀργυροειδές. Αλ.
ὡς ἀληθὺς οἶδα τὴν πηγὴν
ὃ Πόσειδον, παρ' ἡμεῶν ἔρ-
αίερχομαι. Πο. ἀλλ' ἀπίθε-
μεν, καὶ δυνύχαι ἐν τῇ ἰσχυ-
ρῇ. ἡμεῖς δὲ μοι εἰπὲς, ποῦ
τὴν Ἀρcthusam ἄδεις, αὐτὸς
μὲν Ἀρκας ὢν, ὃς ἐν Συρα-
κούσιν ὄγειν. Αλ. ἐπαγγέμην
ὅσον με κατέχευε ὃ Πόσειδον,
ψοφίστρα ὄρωτων. Πο. οὐδέ
γιναι. χάρις παρὰ τῆς ἀγαπο-
μελῆς. καὶ ἀσάδους ἀπὸ τοῦ
θαλάττης, ξυκαυλίας μίγνυ-
σσετὶ πηγῇ, καὶ ἐν ὕδωρ γί-
νεται.

Μοστιάς καὶ Πρω-
τίως.

Ἀλλὰ ὕδωρ μὲν σιγῇ
δαί, ὃ Πρωτῶν, οὐκ ἀπίθε-
τον, ἐν ἁλίῳ γὰρ ὄντα, καὶ ἀπὸ
ὄρου ἵτι φορετὸν, καὶ ἐν λι-
μνῇ ἐπὶ ἀλλοτρίῳ, ὅμως
ἔστι τοιοῦτον ἰσχυρῶς. αἱ δὲ
καὶ πῶς γίνονται δυνάμεις
ἐν τῇ θαλάττῃ οἰκιστὰς, το-
σοῦτον θαυμάσιον, καὶ ἀπὸ
τῆς Πρω. μὴ θαυμάσης ὃ Μι-
νέλαος. γίγνομαι γὰρ. Μι. εἴ-
δωρ καὶ αὐτὸς. ἀλλὰ μοι δο-
κεῖ, ἀρῶνται γὰρ καὶ σὺ
ροστέλλω τινὰ προσάγειν τῇ
πηγῇ.

πρᾶγματι, καὶ τοὺς ὀφθαλ-
 μούς θάπαται τῶν ὀφθαλ-
 μῶν, αὐτοὺς οὐδ' ἐν τοῖσ' τοι-
 γνόμεν. Πρω. καὶ τίς αὖ
 ἢ ἀπάτη ἐπὶ τῶν ὅτις ἐσθ' ὅτι
 γὰρ γινώσκω; οὐκ αὖτις γινώ-
 σκει τοῖς ὀφθαλμοῖς ἄλλοι,
 ἢ ἴσα μεταπίσσω ἱμῶν
 τὸν; εἰ δὲ ἀπιστῶς, καὶ τὸ
 πρᾶγμα ψευδὲς εἶναι δο-
 κῶ, φαντασία τις πρὸ τῶν
 ὀφθαλμῶν ἰσχυρὴν, ἢ πρὸ
 δαδ' ὅτι γινώσκω, προσεί-
 καί μοι ὃ γινώσκω τὴν
 χεῖρα. εἴη γὰρ, εἰ ὅτι μοι
 οὐκ, ἢ καὶ τὸ ἴσως τί μοι
 πρὸς τὴν. Μι. οὐκ ἀσφαλ-
 ῖς ἢ πρὸς τὴν. Πρω. οὐ
 δὲ μοι Μενέλαε δοκῶς ὅτι
 πολὺ πῶς ἰσχυρὴν πῶς
 τι, οὐδ' ἢ πᾶσ' ἢ ἰσχυρὴν ἢ
 τὸ εἰδέναι. Μι. ἀλλὰ τὸν
 μὲν πολὺ πῶς ἴσως, ἢ πᾶ-
 σ' αὖ, ὅτι αὖ μάλιστα
 παρὰ σ. Πρω. ἰσχυρὴ αὖ πᾶ-
 ρα προσείδω ἀμύση τὰς
 ἱσχυρὰς, καὶ προσφῶς ἰσχυ-
 ρὰς κατὰ τὰς ἱσχυρὰς,
 ἰσχυρὴν ὁμοίαν ἀπὸ γινώσκω
 ἰσχυρὴν, καὶ μεταβάλλει τὴν
 χεῖρα, μὴ μὲν τὴν πᾶ-
 ρα, ὡς αὖ λάβη τοὺς ἀνι-
 ῖας, μὴ διαλλατῶν, μὴ δὲ
 φανερὸς ὡς διὰ τοῦτο, ἀλλ'

ἰσχυρὰς

atque intuentium oculos decipere, cum interim ipse nihil car-
 le fias. Pro. Et quæ nam adeo
 deceptio in rebus sic manife-
 stis fieri queat. An non aperi-
 tis oculis uidiſti in quæm multæ
 ipse me transformauerim
 Quod si uero non credis, & res
 hæc tibi falsa uidetur, nempe
 apparentia quædam inanis an-
 te oculos obuersans, posteaquã
 ignis factus fuero, applicami-
 hi, heus generose tu, manu.
 Nimirum senties, uidear ne
 tantum ignis, an & urendi
 uim habeam. Menelaus.
 Periculosum est experimen-
 tum hoc Proteu, Proteus. At
 tu Menelæe uideris mihi nequæ
 Polypum uidisse unquam, nequæ
 etiam quid pisci hinc accide-
 re soleat, scire, Men. Verũ Po-
 lypum ipsum quidem uidi, quæ
 uero accidunt illi, libet ex te
 cognouerim. Pro. Cuiuscumque sa-
 xo accedens, acetabula sua ap-
 plicuerit, atque affixus in hæ-
 serit cirramētis, illi seipsum
 similem efficit, mutatque co-
 lorem, imitando saxum, quo
 uidelicet lateat piscatores, ni-
 hil ab illo uarians, neque ma-
 nifestus existens ob hoc, sed as-
 e s simia

similatus lapidi. Men. Ferunt hac. Sed tuum hoc multo magis omnem opinionem excedit Proteu. Pro. Nescio, Menelaë, cui nam alteri facile credas, qui tuis ipsius oculis non credas. Men. Videns equidem vidi, sed tamen res ipsa monstro similis est, eundem uidelicet ignem atq; a quam fieri.

Panopes & Galenes.

Vidisti ne Galene heri, quæ lia fecit Eris ad cenā in Thesalia propterea quod non & ipsa uocata fuerat ad cōuiuium Gale. Haud conuiuata equidem uobiscum tum fui. Nam me Neptunus iusserat, transquillum interea, Panope, ferre mare pelagus. Sed quid fecit. Eris, cum præsens non adesset? Pan. Thebis ac Pelæus concesserant intro in thalamum deducentibus ipsos Amphitrite ac Neptuno. Interea autem Eris, clam cæteris omnibus (id quod facile illi tum fuit, alijs bibentibus, quibusdam autem applaudentibus, uel Apollini citharam personanti, uel Musis ore modulantibus adhibendo animum.) protæcit in cōuiuium potum quoddam admodum pulchrum,

αἰγυπία

ἰοικῶς τῷ λίθῳ. Μι. φασὶ ταῦτα. τὸ δ' ἐστὶ πολλῶ παλαιόθεν ἔχον ὡς πρωτόθεν. Πρωτὸν οὐκ οἶδα, ὡς Μοῦσαι, τῇσι αὐτὰ ἄλλω ποιήσασκε, τοῖς σπασί τοι θοδάλμοις ἀπαιτῶν. Μι. ἰδὼν ἄδον. ἀλλὰ τί πρὸς ἡμᾶς τὸ φάσιον, ὃ αὐτὸν πῦρ καὶ ὕδωρ γίγνεται.

Παύπης καὶ Γαλῆνης.

Ἐἶδόν ὃ Γαλῆνη χθὲς, οἷα ἰπποῖσσι ἡ Εἰρις παρὰ τὸ δειπνόν ἐν Θιβηλίᾳ, δίδωμι καὶ αὐτῇ ἱκεθῆναι τὸ σῆμα πόντου; Γα. ὡς ξυνοικίῳ μὲν ὑμῖν ἴσχυς. ὃ γὰρ Ποσειδῶν ἐκίλευσέν με ὡς Παύπης, ἀπὸ μακρόν ἐν τῷ στήθερ φηλάτῳ τὸ πῖλινον. τί δ' οὖν ἰπποῖσσι καὶ ἡ Εἰρις μὴ παροῦσα; Πα. ἡ Θέτις καὶ ὁ Πηλεΐδης ἀπὸ λαλῶν ἀσπασθῆναι τὸν δάμαμον, καὶ ὃ Ἀμφιρύτης καὶ τὸ Ποσειδῶν παρὰ τῷ μυχῷ ἐν τῷ. ἡ Εἰρις δ' ἐν τῷ στήθερ λαθῆναι παύτας, ἰδὼν δὲ δὴ ῥαδίως, τῶν μὲν πόντου, ἐν τῷ δὲ κροτούτω, ὃ τῷ Ἀπὸλλωνι ἡδαισίσσεται, ὃ τῶν Μουσῶν ἀδούσαις προσκίοντων τῶν νοῦν, ἐκβαλόν δὲ τὸ σῆμα πόντου μὴ ἴμ τι πᾶγκαλον

χρῆς.

χριστοῦ θρονῷ ἑτάλλω. ἐ-
 πιγέγραπτο ὅ, ὃ ἐκλήλαβεν
 τῷ ἡνωθιθούμειον δι' τοῦ
 ὅπου ἐρῶζι πῖτος δὲ, ὅπου ἐρῶ
 θα. καὶ τι καὶ Αφροδίτη καὶ
 Αἰθῶν ἡ ταυτὴ ἵστον. ἡ καὶ
 δι' ὃ ἐρῶν ἀνιόντων ἐ-
 πιγέγραπτο τὰ γέγραμμένα,
 αἱ καὶ Νεφέρες ὅπου ἀ-
 πὸς ἐκπύρα μὲν. τὶ γὰρ ἐρῶ
 ποιῶν, ἡ ἐρῶν παρὶς θῶν
 αἱ δι' αὐτοποικίωτα ἡ καὶ
 καὶ αὐτὴ ἂναι τὸ μῦθον ὅ-
 ξιστον. καὶ αἱ μὲν ὁ Ζεὺς
 διέσποντο αὐτὴς, καὶ ἄλλοι
 χαρῶν. πρὸ χαρῶν τοῦ πρῶ-
 μα. ἀλλ' ἐκείνῃ αὐτὴς ἦν,
 ἐρῶν, φρεσὶ, ὡφρὶ τούτων,
 καὶ τοὶ ἡκῶναι αὐτὴν δι-
 κάσαι ὅξιστον. ἀπὶ τι δι' ἐρ-
 τῶν ἰδὼν παρὰ τὸν Πηγάμω
 πᾶντα, ὅς ἐίδε τι διαγνώ-
 ναι τῶν ἡλλήωντα φιλόκα-
 λῶν, καὶ οὐκ αὐτὴ ἐκείνῃ
 ἡρῶναι κακῶς. Γα. τί οὐκ
 αἰδῶ, ὦ Παιῶν. Πα. τή-
 μόνον, εἶμαι, ἀπὶ αὐτοῦ πρὸς
 τῶν ἰδὼν. Γα. καὶ τὸ ὅξισ-
 μὲν ἀ μικρὸν ἀπαγγέλλων
 ὅμῃ τῶν κρατῶσαν. Πα. ὅ-
 δε σοι θυμὸς ἐκ ἄλλου κρατῶ-
 σι, ὅ Αφροδίτη ἀγνοῖσθαι
 νης, ὅ μὲν πᾶν ὁ δίκαιον
 τῆς ἀμείνων ὅξισ.

Ti-

*Tritonis. Anymones &
Neptuni.*

Ad Lernam, Neptune,
quotidie uenit aquatum uirgo,
pulchra omnino species. Haud
equidem scio, formosiorē ul-
lam puellam uidisse me. Nept.
Liberam ne dicis Triton, an
neto serua quæpiam est, quæ a-
quam ferre solet. Tri. Minime
neto, sed Danaï illius filia, ui-
ua ex quinquaginta istis, etiam
ipsa est. Anymone nomine.
Interrogavi enim, & quæ uo-
caretur, & genus ipsius. Dai-
maus autem duriter admodum
educat filias, & opus manu fa-
cere ipsas docet, & ad aquam
hauriendam mittit, & ad alias
res agendas instituit, impigra
ipse ut sint. Neptu. Sola ne
autem uenire solet longam a-
deo uiam, ex Argis ad Ler-
nam usq;? Tri. Sola, nam siti-
culosum ipsum Argos est, ut
nostis. Quare necesse est, semper
aquatum uenire illam. Nept.
Non mediocriter affecisti me
animo, ô Triton, qui mihi hac
de puella narras. Quare eai-
mus ad ipsam. Triton. Eamus,
iam enim tempus quoque est,
cum aquatum ire solet. Ac
prope alicubi circa mediam
uiam

*Τρίτωνος, Ἀνυμῶνος
καὶ Ποσειδῶνος.*

Τρίτωνος.

Ἐπὶ τῇσι λίγραις, ὡς Πίσας
δουρ, παραγίγνεται καὶ ἐνέ-
στω ἡμίανον ὑδροσπομέων
παρθένοι, πάγκληρον τε χερ-
μα, οὐκ οἶδα ἡγερέσειαν δὲ
παῖδα ἰδῶν. Πο. ἰδού ἡ-
γαν τινὰ ὃν Τρίτωνος λίγραις,
ὃ δὲ πάντων τις ὑδροφόρος
ἔστιν. Τρί. οὐ μέντοι ἐπὶ
λὰ τοῦ Δαναοῦ ἐκείνου δύ-
γαντες, μία τῶν ποτήριον
καὶ αὐτὴ, Ἀνυμῶνος τοῦ-
νομα. ἐπὶ δὲ μέντοι γὰρ, ὃ τις κα-
λεῖται, καὶ τὸ γένος. ὁ Δα-
μαῖος ὃ σκληραγωγὰς τὰς θυ-
γατέρας, καὶ αὐτοὺς γὰρ δι-
δάσκει, καὶ πῶς αὐτὰς τε
ἀρροσμέας, καὶ πρὸς τὰ
ἄλλα παιδύει ἀδύοντες αἰ-
ναι αὐτὰς. Πο. μέντοι δὲ πα-
ραγίγνεται μακρὰν οὕτω τῇσι
ἰδίαν ἐξ Ἀργεὺς ἐς Λέρναν;
Τρί. μέντοι. πολλὴ δὲ ἴστω δὲ
τὸ Ἀργός, ὥς οἶδα, ὥστε ἀ-
νάγκη αὐτὰς ὑδροφορεῖν. Πο. ὦ
Τρίτων, οὐ μὲν πρὶν μὲν δι-
ταράξας, ἀπὸν τὰ πρὸς τὴν
παιδίαν. ὥστε ἰσχυρὰ ἐπ' αὐ-
τῇ. Τρί. ἰσχυρὰ. ὅσα γὰρ
ἡμεῖς τὴν ὑδροφορίαν. καὶ
σχέδον πρὸς κατὰ μέσῳ τῇσι
ἰδίαν

ἰδὲν ἔστιν, ἴσα ἰς τὴν Λίρ-
 ραν. Πο. οὐκοῦν σὺ φοῖτῶν
 ἄρμα. ὃ τότε μὲν πολλὴν
 ἔχε τὴν διατελλῶν ὑπὸ γυν-
 τοὺς ἱπποῦς τῇ σὺ γὰρ, καὶ
 τὸ ἄρμα ἐπιτινάζει; σὺ δ'
 ἀλλὰ θαλάσῃ μοι τινὰ τῶν
 ναύων παρὰ τῆς πόλεως, ἵππων
 σομαι γὰρ ἐν αὐτῷ τάχῃ
 τα. Τρί. ἰδοῦσαι οὐτοσί δ'
 θαλάσσης ἀνέστηται. Πο. ὦ
 γὰρ ἀπὸ λαοῦ αὐτοῦ, σὺ δὲ πα-
 ραίχου ὡς Τρίτων. καὶ πᾶσι
 παρὰ σοὶ ἰς τὴν Λίρραν,
 ἵππων μὲν λοχίῳ ἐν αὐτῷ
 πῶ, σὺ δ' ἀποσκόπει, ἀπὸ
 αὐτῶν αἰεὶ προσιοῦσας αὐ-
 τῶν. Τρί. αὐτῶν οὐκ ἔστιν
 οἱ. Πο. καλὴ ὡς Τρίτων, καὶ
 ὑπὸ τῆς παρὰ τῆς πόλεως, ἀλλὰ συν-
 λαπνῶν ἡμῖν ἔστιν. Amy.
 αὐδρῶναι ποῖ μὲν ξυμπαρά-
 σαι ἄγεις; αὐδρῶναι ποῖ
 αὐ, καὶ ἵππων ἡμῖν ἀπ' αὐ-
 τοῦ πῶ τοῦ δαῖος ἐπιτινάζου
 ναι. ὥς τε βούλομαι τὸν πο-
 τῆρα. Τρί. οἰώπασον ὡς Α-
 μυνῶναι. ποῖ αὐτῶν ἔστι. Α-
 μυν. τί ποῖ αὐτῶν ἄγεις; τί
 βιάσῃ μὲν αὐδρῶναι, καὶ ἰς
 τὴν δαλάραν λαθῶναι;
 ἵππων δὲ ἀποποιήσομαι ἡ
 λία λαθῶναι. Πο. δαῖος,
 ἰδὲν αὐτῶν παρὰ τῆς πό-
 λεως, ἀλλὰ

καὶ

uiam est petendo Lernā. Ne-
 proinde currum iunge, uel, an
 hor longiorē rebus moram ini-
 ciet, submittere equos iugo, &
 currum apparare? Tu uero por-
 tius delphinem mihi aliquē, ex
 uelocibus illis huc siste, inequi-
 tando enim illi quam celerrimē
 prouehar. Tri. Ecce tibi hunc
 delphinum omnium uelocissu-
 mum. Nep. Probē sanē, proue-
 hamur igitur. Tu uero iuxta
 natando consequere me Triuō.
 Ac posteaquam ad Lernam
 iam aduenimus, ego quidem hic
 in insidijs ero, tu autē speculādo
 obserua, quando illam acceden-
 tem sentias. Tri. Ecce am tibi,
 propē est. Nep. Formosa, Tri-
 ton & in ipso aetatis flore puel-
 la hæc sed cōprehendēda nobis
 est. Amy. Hecus homo, quō me
 hinc correptā abducis? plagia-
 rius quispiam es, ac uideris ab
 Aegypto, patruo nostro, alle-
 gatus esse, quare clamando pa-
 trem uocabo. Tri. Tace Amy-
 mone, Neptunus hic est. A-
 my. Quid Neptunum mihi
 narras? Cur mihi o homo uim
 facis, atq; hinc in mare abstrai-
 his? Ego uero suffocabor misce-
 ra, submersa aquis. Nep. Bono
 aiosis, Nihil graue patiaris, sed

ο

Ἐκ fontem cognitionem tibi er
manere hic sinam, percusso tri
den: saxo hoc, iuxta aestuariū,
Ἐ tu ipsa felix atq; beata eris,
ac sola sororum obita morte,
aquam non gestabis.

Noti Ἐ Zephyri.

Num hanc, Zephyre, iuuen
cam, quam per matrem Aegy
ptum Mercurius ducit, Iupi
ter, amore captus, uitiauit;
Zeph. Hanc ipsam, Note, sed
iuuena tum non erat, sed puel
la, Inachis filia. Nūc autē
Iuno talē ipsam effigiauit, æ
mulatione amoris comota, pro
pterea qđ uidebat Iouem illam
prorsus deperire. Not. Proinde
etiam nūc bouem illum amat;
Zeph. Atq; admodum, Ἐ pro
pterea in Aegyptum ipsam
misit, nobisq; edixit, ne contur
baremus mare, donec illa trans
nataisset, ut quæ illic paritura
sit, fert autem uterum modo,
Deusq; fiet, cum ipsa, tū quod
ex ea partum erit. Not. An
iuuena Deus; Zeph. Atque
admodum. Note, imperabitq;
inquit Mercurius, nauiganti
bus, ac nostra erit domina, ut
quemcunque nostrum uolet, e
mittat, uel prohibeat aspirare.

Not.

καὶ πηλὸν ἐπὶ τὸν μέγαν ποταμὸν
ἐλθὼν ἡμεῖς ἐπὶ τὸν ποταμὸν
κατάφασι τῇ βίαιᾳ τῆς πῆλ
ρως, πλεῖστον τὸ κλύσμα
τῶν καὶ οὐδὲν αἰμαρῶν ἴσῃ,
ὡς μὲν τὸ ἀδελφῶν ἐκ ὑδρῶν
φορῶσι ἀποβαῖναι.

Νότι καὶ Ζι.

φύνη.

Ταύτην ὡς Ζήφυρ πῆλ
δάμπλην, ἐν δὲ τὸ πηλῶ
ρως ἐν ἀγυπτον ἐ Ερμῆς ἄ
γα, ὁ Ζῶς διακρίσας, ἀ
λὸς ἴσῃ; Ζι. καὶ ὡς Νό
τι, οὐ δάμαλις δὲ τότε, ἀλ
λὰ πᾶσι τὸ ποταμὸν ἰσῇ
χου. οὐδὲ δὲ ἡ Ἡρα τοιαύτην
ἰσῇσιν αὐτὴν ἰσῇσιν
σας, ἐτι καὶ πᾶσι ἰσῇ
ρῶτα τὸν Δία. Νό. οὐδὲ
οὐδὲ ἐτι ἴσῃ βίαι; Ζι. καὶ
μάλα. καὶ διὰ τὸ τοιοῦτον
αὐτὴν ἰσῇσιν, καὶ
ἐμὲν προσίτασι, μὲν λυμᾶ
σιν τῆς δάλασας, ἴσῃ αὐ
διακρίσας, ὡς ἀποκρίν
σαι ἰσῇ, καὶ δὲ ἴσῃ, διὸς γί
νειτο καὶ αὐτὴ καὶ τὸ τυχ
θῶν. Νό. ὁ δάμαλις διὸς;
Ζι. καὶ μάλα ὡς Νότι. ἀρῇ
τι δὲ ἴσῃ ἐπὶ τὸ πᾶσι τῶν,
καὶ ἴσῃ ἴσῃ δὲ ἴσῃ,
ὅμ τινα αὐτὴ ἴσῃ ἴσῃ
πᾶσι, ὡς κλύσμα ἐπὶ αὐτῇ.

Νι.

Νό. ὁ βραχυτέρα τοιχαρύν
ὦ Ζεφυρε, ἦ δὲ διόσπειρά γι
οὔσα, οὐ Δία. οὐνεγά γὰρ
ἐτα γένετο. Ζι. ἀλλ' ἦ δὲ
γὰρ διενήρασι, καὶ ἔξενον
σεν ἐς τὴν γῆν. ὁρᾷς ὅπως
ἐκίτε μὲρ τι βραχυτέρι βρα
χίστα; αἰσθησάσθαι αὐτὴν
ὁ Ερμῆς, γυναικα παγκρά
τῳ αὐδὲς ἐποίησι; Νό. πα
ράδοξα γού ταῦτα ὦ Ζεφυ
ρε, οὐκ ἐτι τὰ κίρατα, οὐδὲ
οὐρά, καὶ διχυνὰ τὰ σκέλη,
ἀλλ' ἐπίρατα κίρα. ὁ μὲν
τοι Ερμῆς τε παθὼν, μεταβί
βληκεν αὐτόν, καὶ αὐτὶς ἐν
αὐτῷ λωοπερόσκει γιγνώ
σκει. Ζι. μὴ πελοπραγμοῦ
μην, ὅτι ἄμεινον ἐκείνῳ οἴ
σθαι τὰ πρακτικά.

Ποσειδῶν καὶ Δελ
φίνων.

Εὐγε ὦ Δελφίνε, ὅτι καὶ
φιλανώδρωποι εἶσι, καὶ πά
λαι μὲν τὸ ἐν Ἰονὺς παύσιον
ἐπὶ τὸν ἰσθμὸν ἐκομίσαντι,
ὑπερβύμβροσι ἀπὸ τῆς Σκί
ρονίδων μετὰ τὴν μηρὸς ἐμ
πρόν. καὶ νῦν οὐ τὸν κίδα
ρυστον ἔσται ἢ ἐν Μεθύμνῳ
πύλαδων, ἔξενον ἐς Τάι
ναρον αὐτῇ σκονὴ καὶ κιδάρῃ.
ἰδὲ πρὶς τῆς, λακῶς ὑπὸ τῆ
ναυτῶ ἀπολλύμενον. Δελφί.
μή

Not. Colenda igitur observan
daq; nobis erit Zephyre iam
domina certe cum sit. Nam per
Iovem, benevolentior eo pacto
nobis erit. Zeph. Sed enim iā
traiecit, et in terram enatauit.
Vides, ut nō amplius quadrupes
incedat, sed erecta ipsam, Mer
curius denuo mulierem, formo
sam prorsus reddidit. Not. Mira
niminū hæc Zephyre, nusquam
amplius neq; cornua illius, neq;
cauda, neq; tibiæ bifidæ, sed as
mabilis puella est. Ceterū Mer
curio quidnam accidit, qui scip
sum mutavit, et ex adolescente
facilius est quispiam, caninam
faciem præ se ferēs. Zeph. Ne
curiosius persequamur ista, quā
doquidem melius ille, quæ faci
enda sint, novit.

Neptuni et Delphinum.

Laudo, rectè facitis Del
phines, quod semper amantes
hominum estis. Nam et olim
Inonis filium in Isthmum por
taistis, exceptum à Scironi
scopulis, unde cum matre præ
cipitatus fuerat. Et nunc tu
Citharædo isto Methymnæ
si, cum ipso ornatu et citha
ra recepto, in Tænarum enata
isti, neque passus es indigne à
nautis perire illum. Delph.
Ne

Ne miseris Neptune si homi-
nibus bene facimus, nam et ipsi
ex hominib. pisces facti sumus.
Ne. Ασπεquidem ob id repre-
bendo Bacchū, quod uos nauali
prælio superatos ita transforma-
uit, cū deberet captiuos solum
in deditionem accipere, quætu
admodum et cæteros in potesta-
tem redegit. Sed quo pacto, cū
Arione hoc, quod accidit, sese
haberi Delph. Perianther iste,
puto, delectabatur homine, ac
sæpe illum ad se accersēbat ar-
tis gratia. Ille autem diues iam
factus a tyranno, concupiscit, na-
uigando in patriā, Methymnā
uidelicet, spectandas ibi diuitias
suas exhibere. Ac cōscensa ad
traijciendū nauē, hominū quorū
dam sceleratorū, posteaq; cogni-
tus ē, multū auri secū ferre, ubi
ad mediū ferme Acgeū peruen-
tum fuit, insidiari illi nauæ cō-
perunt. Ille uero (nam auscul-
tabam omnia, iuxta nauigium
natando) quoniam iam hoc uo-
bis ita uisum est, inquit, ac me
saltē assumpto ornatu, et de can-
tato prius mihi ipsi funebri ali-
quo carmine uolentem sinite
præcipitare meipsum. Concesi-
serunt nauæ. Tum ille assumpsit
ornatum, et cecinit oīo lene. ceci

μὴ θαυμάσῃς ὃ Πίσσαδρος,
εἰ τοὺς ἀνδρώπους ὧ ποι-
οῦμαι, ὃς ἀνδρῶπων γὰρ καὶ
αὐτοὶ ἰχθύες γυνήσονται. Πο-
καὶ μίμωμαι γὰρ τῷ Διὶ
νόσω, ὅτι ὑμᾶς λαπαρῶν καὶ
χόσας μετέβαλε, Δίον χερσὶ
σαοῦ μόνον, ὥσπερ τοὺς
ἄλλους ὑποβάλλειτο. ὅπως γὰρ
τὰ κατὰ τὸν Δίονα ποτε
ἔγχετο ὃ Διότις; Διὲ. ὃ
Πίσσαδρος, οἶμαί, ἔχαιρε
αὐτῷ. καὶ πολλὰς μετὰ
πίμπιτο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχ-
νῃ. ὃ δὲ πλουτήσας παρὰ τῷ
τυράνῳ, ἐπιθύμησι πολλὰς
οἰκίας ἐς τὴν Μέθυμ-
νον, ἐπιλείψαδαι τὸν πλοῦ-
τον. καὶ ἐπὶ αὐτῷ πορρωτέρως
οὐκ ἐκκέρειν αὐτῶν, ὥς ἔ-
δειξε πολλὴν ἄγαν χρυσίῳ
καὶ ἄργυρῳ. ἐπεὶ κατὰ μί-
στον τὸ Λιγαῖον ἔγχεοντο, ἐ-
πεὶ βουλόμην αὐτῷ εἰ εἶναι.
ταῖς δὲ ἡμετέροις γὰρ ἀπαρ-
ταῖς, παρῶν τῷ σκάφει,
ἐπεὶ ταῦτα ὑμῖν Διόδοτος,
ἴφαι, ἄλλα τὴν σκουλὴν ἀ-
ναλαβόντα με, καὶ ἄσαστα
δρῶν ὅν τινα ἐπὶ ἑμαυτῷ,
ἐκόντα ἰδῶσαι βίβαι ἑμαυ-
τόν. ἐπὶ τριῶν εἰ ταῦτα.
καὶ αὐτὰς τὴν σκουλὴν,
καὶ ἡσὶ παρὼν λιγυρῶς, καὶ
ἐπὶ αὐτῷ

ἰσθός ἐς τὸν θάλαττον, ὡς
αὐτίκα πάντως ἀπαυαύ-
μιλῳ. ἐγὼ δὲ ὑπελαβὼν,
καὶ αὐτὰρ ἄμειλῳ αὐτὸν, ὅθι
φρυγὰ μὲν ἔχων ἐς ταίνα-
ρον. Πο. ἰσχυρὸν ἢ φιλομα-
σίας. ἄξιον γὰρ τὸν μετὶ
ἀποδείκναι αὐτῷ τῆς αἰ-
κροσύνης.

cecidit in mare, tanquam sta-
tim omnino moriturus. Ego
vero excepto ac p̄imposito illo,
enataui un. l. cum ipso in Tena-
rum. Nep. Laudo studium et
ga Musicam tuam, dignam
enim mercedem retulisti ipsi
pro eo quod auscultatas.

Περσεύδῃ καὶ Νε-
ρείδῃ.

Neptuni & Nerei
dum.

Τὸ μὲν γὰρ ποτό, ἐς ὃ
ἢ πᾶς καταλύχθη, ἢ ἄλλῃ
σποντῇ ἢ αὐτῇ κατα-
δυ. τὸν δὲ νεκρὸν, ὑμᾶς ὡς
Νηρηίδες παραλαβούσαι,
τῇ Τροάδι προσέγκειται,
ὡς ταφῇ ὑπὸ τῶν ἑπικυρί-
ων. Νη. μάλα μὲν ὡς Πόσει-
δον. ἀλλ' ἐνταῦθα ἐν τῷ ἰ-
ππύμῳ πλάγῳ τιθάφθῃ.
ἰλιπύμῳ γὰρ αὐτίς, οἰκτιρεῖ
ὑπὸ τῇ μετρητῇ πονοβύῃ.
Πο. ποτό μὲν ὡς Ἀμφιτρίτη
ὡς δὲ μετρητῇ ἄλλως κα-
λὸν ἐνταῦθα πινυμένη ὑ-
πὸ τῇ ψάμμῳ αὐτίς, ἀλλ'
ἰππύμῳ ἐν τῇ Τροάδι,
ἐν τῇ Χερσονήσῳ τιθάφθῃ.
ἰκῶν δὲ παραμύδιον ἔχει
αὐτῇ, ὅτι μετ' ἐλπίσιν τὰ αὐ-
τὰ καὶ ὅτι ἰσχυρὸν τῇ αὐ-
τῇ πινυμένη ὑπὸ τοῦ Ἀδά-
μῃ καὶ Διὶ καὶ μὲν ἐς τὸ

Fretum hoc quidem angus-
tum, in quod puella delapsa,
submersa est, Helle sponte
ab ipsa uocetur, Cadaver au-
tem ipsum, uos Nereides ac-
ceptum, in Troadem auferre,
ut ibi ab incolis sepeliatur.
Ner. Nequaquam, Neptu-
ne, sed hic in cognomini pelai-
go sepeliatur. Misereamur ei
nim ipsius, ut quae misera-
bilis maxime a nouerca pas-
sa fuerit. Neptunus. At
hoc quidem, Amphitrite,
fas non est, neque etiam aliids
honestum, hic illam alicubi
sub arena iacere, Sed quod
dixi, in Troade, in Oberfenei
somo sepelietur. Illud autem
pro solatio ei erit, quod paulo
post cadem, ipsa quoque Ino pa-
uictur, & praecipitabitur, perse-
quens illam Athamante, in

πλάγῳ

f pelai

pelagus ex summo Cithेरone, qua in mare porrigitur, und cū filio, quem in ulnis gestabit.

Ner. Sed & illam feruare cōueniet gratiam hanc Baccho faciendo. Educauit enim illum Ino, eademq; nutrix illius fuit. Nep. Non decebat, adeo prauam. Sed tamen Baccho non gratificari, Amphitrite, indignum foret. Ner. Sed quid accidit huic, quod ab ariete decidit? frater autem eius, Phryxus, tuto uehitur? Nep. Merito, adolescens enim est, & contra impetum obfistere potest. Illa uero, eò quod insuetæ eius rei erat, consensu uidelicet uehiculo nouo & inopinato, & despicendo in profundum imitensum, percussa animo, & pauore pariter attonita, præterea & uertigine correpta, præ uehementia et impetu uolatus, retinere cornua arietis amplius non potuit, quibus se eò usque sustentauerat, atque ita in mare decidit. Ner. An non igitur matrem ipsius Nephelen decebat opem ferre cadenti? Neptunus. Decebar sane, sed Parca quam Nephelē multo potentiore est.

ὠϊλαγῶ, ἀπ' ἄμμου τοῦ Κεθαίρων, καὶ ὅπου καὶ ὁ καὶ τὸν δάλασσαι, ἔχουσα καὶ τὸν ὕδρ' ἐπὶ τῇ ἀγκυρῇ. Νη. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ὅσῳ δαίμονι, χαριστέον τῷ Διόνῳ. ὅστις γὰρ αὐτὸ καὶ τίθηται ὁ ἰσῶ. Πο. οὐκ ἔχρην οὕτω ποιεῖν αὐτῶν. ἀλλὰ τῷ Διόνῳ ἀχαριστῶν ὧ ἀμφίτριτι, οὐκ ἔστιν. Νη. αὐτὴ δὲ ἀπ' αὐτῆς παρθένῳ κατὰ πῶτον ἀπὸ τῆς κρητῆς; ὁ ἀδελφεὸς δὲ ὁ Φρύξῳ ἀσφαλῶς ἔχεται; Πο. εἰς τῆς. ναιάει γὰρ, καὶ αὐτῶν αὐτῶν καὶ πρὸς τὸν φορέον. ὁ δὲ, καὶ ὁ αὐτῶν αὐτῶν βαῖσα ἔχεται, παραδόντος, καὶ ἀπιδόντος ἐς βαλῶν ἔχεται, ἐκπλαγῆσα, καὶ τῷ δάμονι ἀμα σχιδῆσα, καὶ ἡλιγγιάσασα πρὸς τὸ σφοδρὸν ἐπὶ τῷ ὅσῳ, ἀκρατῆς ἔχεται τῇ κρητῆτι τῷ κρητῶν, ὅμ' ὅστις ἀπὸ ἀπῶν, καὶ κατὰ πῶτον ἐς τὸ ὠϊλαγῶ. Νη. οὐκοῦν ἔχρην τὴν κατὰ τὴν Νηφελὴν βουδῶν πεπλῶσθαι; Πο. ἔχρην. ἀλλὰ ὁ μῶρα πολλῶν ἐπὶ Νηφελῇ σφαττήσθαι.

ἰεῖδῶ

Lydis

Iridis & Neptuni
δῶν.

Iridis & Neptuni.
ni.

Τὴν νῦν τὴν πλανομένην ὡς Πισσιδον, ἀποσπασθεῖσαν τῆς Σικελίας, ὕψα, μετέπειθε δαίμονι συμβίβηκε, καὶ τὴν φασὶν ὁ Ζεὺς εἶναι οὐρανῶν, καὶ ἀνάρκτου, καὶ οὐρανοῦ ὕψα δῶν ἐν τῇ αἰγείῃ μεταβιβαίως μένειν, περιέχας πᾶν ἄστρον. λέγεται γάρ τι αὐτῆς. Πι. περιέχεται τοτὶ ὡς Ιρις. τίνα δὲ ἴμμε περιέχει αὐτῇ τὴν χρεῖαν ἀσφαλεῖσα, καὶ μεκίτι πλανοῦσα. Ιρις. τὴν Λατοῖν ἐν αὐτῇ δαῖμον πλανοῦσα. ἴδε γὰρ πλανοῦσα ἐν τῶν ἀστέρων ἵχα. Πι. τί οὖν; οὐχ ἱκανοὶς ὁ οὐρανὸς ἐν τῇ αἰγῇ; αἱ δὲ μὴ οὐτῶν, ἀλλὰ γὰρ πᾶσα ἢ γὰρ οὐκ αὐτῇ, ποδίστα δαίμονα τοτὶ αὐτῇ τῆς γονάδας. Ιρις. οὐκ ὡς Πισσιδον. ἢ Ἡρα γὰρ ὄρεα μετὰ τὴν ἑατίλαβιν τὴν γλῶσσαν, μετὰ τὴν παρασχῶν τῇ Λατοῖν τῶν ἀστέρων ὑποδοχὴν. ἢ τοῖσι τοῖσι αὐτῇ ἀνόμενῃ δαίμονι. ἀφασὶν γὰρ ἴδε. Πι. σωίως. εἴθε ὡς νῦν, καὶ ἀνάρκτου δαῖμονις ἐν τῷ βυθῷ, καὶ μεκίτι ὑποφύου, ἀλλὰ βιβαίως μένει. καὶ ὑποδοχῆς ὡς δῶν

Insulam istam errantē Neptune, quæ d Sicilia reuulsa atque undis submersa, mari innatat. Eam, ita iubet Iupiter, consistere facias iam atque apparere, & ut eandem manifesta atque conspicua in medio Aegæo inconcussa maneat, fundata firmiter admodum illa. Opus enim illa nonnihil habet. Nep. Fict hoc, Iri, sed tamen quem usum illi præbebit, manifesta apparens, et non amplius fluctuans Iri. Latq nē in ipsa oportet parere, iam enim male habet d doloribus. Nep. Quid igitur tunc non sufficit illi cœlum, ut in eo pariat. Quod si minus autem illud, ac certē nec toto terra partus illius recipere poterat? Iri. Non, Neptune. Nam Iuno obstrinxit iurciurando magno Tellurem, ne præberet Latoræ parturienti ullum receptaculum. Hæc igitur insula, iura mento non tenetur, Abscondita enim cū fuit. N. Intelligo recte. Igitur subsiste Insula atq emerge iterū ex profundo, & nō amplius fluctues aut titubes, sed immota mancas. Ac suscipe, f. 2. ofellio

ὁ felicissima, fratris mei liberos
duos, deorum omnium pulcher-
rimos. Et uos, Tritones, traici-
te Latonem in ipsam, omniaq̃
tranquilla sint. Serpentem au-
tem istum, qui nunc uelut astro
exagitat illam, perterrefacien-
do, ipsi infantes posteaquam in
lucem educti fuerint, aggredien-
tur, ac matrem uindicabūt. Tu
uero uade, renuncia Ioui, om-
nia bene habere. Stabilita ē in
sula. Veniat Latona ac pariat.

Xanthei & Maris.

Suscipe me, ὦ Mare, gra-
uia enim passus sum, extingue
mibi uulnera. Mar. Quid hoc
rei est Xanthe? quis te deussit
Xan. Vulcanus, sed igne can-
desco prorsus, miser, & effrue-
sco. Mar. Cur autem iniecit
tibi ignē Xan. Propter filium
Thetidis. Postquam enim oc-
cidentem illum Phrygas, sup-
plex deprecatus sum. Ille au-
tem ab ira nihil remisit, sed oc-
cisorum corporibus etiam obi-
struxit mibi alucum, ego miser
uus miseriorum, occurrī, ut a-
quis inuandarem atque inuolue-
rem illum, quo eo periculo abi-
fuerim, ab occisione uiro-
rum cessaret. Ibi igitur Vulca-
nus, (adeo enim prope forte

ὁ δὲ δαίμωνισάτω το ἡ δειλ-
ροῦ τὰ τέκνα δέε, τὸν καλ-
λίστων τῶν διῶν, καὶ ὁ μᾶλλον
ἢ βίττωσθ, διαπυρρῶσθαι
τι τῶν Λατῶν ἐς αὐτῶν, καὶ
γαλῶν ἅπαντα ἔγω. τὸν
δράκοντα δὲ, ἐς τοῦ θῆρος
στῆναι αὐτῶν φοβῶν τὰ νεο-
τὰ, ἐπαδῶν τυχθῆναι, αὐτίκα
μίτῃσι, καὶ τιμωρῆσαι τῇ
ματρὶ. σὺ δὲ ἀπάγγυλλαι τῇ
Διὶ, πάντα ἄνω ἀνερπῶ.
ἔγωκός ὁ Ὀδῶν. ἐκίτω ὁ
Λατῶν, καὶ τικτίτω.

Ξαῖος καὶ Θαλάσσιος.

Δίφαι μὴ ὦ δάσασθαι, δέ-
σθαι πικρότητα, κατὰ σθένος
μου τὰ βλάμματα. Θά. τί
τοῦτο ὦ Ξαῖδι; τίς σε κατῆ-
κασσεν; Ξαῖ. Ἡφαιστος, ἀλλ'
ἀπὸ λωβήσεσθαι ἔλκω ὁ ἑλκὺς
δαίμων, καὶ ἴω. Θά. διατί
δὲ σοι ἐνέβαλε τὸ πῦρ. Ξαῖ.
διὰ τὸν ἦν ὅτι θίττωσθαι.
ἐπεὶ γὰρ φονεύοντα τοῦ φρέ-
γας ἐκίτῃσθαι, ὁ δ' οὐκ ἐ-
παύσατο ὅτι ὀργῇ, ἀλλ' ὅ-
τι τῶν νεκρῶν ἀπὸ φραγῆ-
μοι τὸν ποῦν, ἐλπίσας τὸς ἀν-
θρώπους, ἐπὶ ἄλυσθαι δὲ
λαῶν, ὡς φοβηθῆς ἀπὸ σχοίτο
τὸν δῶν. σὺ ταῦτα ὁ Ἡφαι-
στος, ἔγω γὰρ πλεονέκτης
ἔμ,

ποιήσανθ' αὐτῶν. Δι.
καὶ μετὰ λαμψύσαι ποίησαι.
ἀλλ' ἔσθ' ἔτι τι δύναιται; Θι.
ὡς λαμψύσαι, εὐχεται γὰρ ἔτι ὁ
ἐκείνους ἀμφὶ τῷ Σερφίῳ,
ἵππας αὐτοὺς φυλάττουσα.
Δι. τί οὖν οὐχὶ σώσωμεν αὐ
τῶν, τοῖς ἀλυσούσι τούτοις ἐν
βαρυνθῶν τὰ δίκτυα τοῖς
Σερφίοις; εἰ δὲ ἀποσπᾶ
σονται, σώσουσι λαοὺς ἐτι.
Θι. οὐ λίγους, οὐτω ποιεῖ
μεν. μὲν γὰρ ἀποκρίσθαι μὲν τι
αὐτῶν, μὲν τι τὸ παλαιόν ἔ
στιν ὅν κελίμ.

Πιστάδων & Ἡρα
Εἰπίου.

Ὅν ἡμετέρα ταῦτα ὡς ἴσμεν
δομ. ἀρβόρην γὰρ τὰ λαοὺς.
ἐκείνους μὲν τῷ ὄρω μὲν ἐν,
ἀπασθῆναι ἐμοί, ἀπασθῆναι
τῷ παλαιῷ. ὁ δὲ ἔχεται ἐν
ἐμῶν ταῦτα πικρὸν εἶναι, καὶ
διὰ ποτὸ παρ' αὐτοῦ ἰαυτῶν.
Π. οὐ γὰρ ὡς ἐπὶ πᾶσι, ἐκεί
νους ἐκείνους, καὶ ἡμετέρας,
ὅς κελίμ οὐτω κελίμ ποιεῖ
σας ὅσοι μὲν παρὰ σὲ, ἀπασ
θῆναι ἐκείνους ἐκείνους, ἐκεί
νους, καὶ ἡμετέρας ἐκείνους
αὐτῶν. ὁ δὲ παρὰ τὰς ἡμέρας
ἀπασθῆναι, καὶ ἀπασθῆναι
καὶ ἀπασθῆναι, εἰς τὴν αὐτὴν
καὶ εἰς τὴν αὐτὴν. οὐ δὲ ἐκείνους
ἐκείνους.

cum in mentem illius uenit.

Do. Et me flere fecisti. Sed
numquid iam mortui sunt? The.
Haud quaquam, natus enim
ad hoc circa circa Seriphum,
uiuis illis custodiis. Do. Cur
igitur non conseruamus ipsam,
piscatoribus istis Seriphys, in
retia immittendo? Qui extra
ctos illos, incolumes praestabunt
scilicet? The. Recte dicis,
atq; ita faciamus. Non enim pe
rire decet, neque ipsam, neq; in
fantem adeo cum sit formosus.

Neptuni & Enipei.

Minime uero praeclara

haec, Neptune (dicitur enim
unum) qui circumuenta ami
ca mea, assimilatus in formam
meam, uiciasti puellam. Pu
rabat enim illa mecum reme
se sibi, & ob id exhibebat sese.
Neptunus. Tu enim, Enipeu
fastuosus es & tardus, qui puel
la adeo formosa quotidie ad te
nanet, ac pre amore percun
te, despexeris illam, & graui
sus sis, si posses illi agere facere.
Illa uero iuxta ripas mori
rore affecta, atque ibi inam
bulans, seseq; lauans, non se
mel optabat in cōspectum sibi
uenire te. Tu uero lasciuiebas

f + contra

contra eam. Eni. Quidigituri
an propterea oportebat te prae-
pere amorem mihi, & uelut hi-
strionem aliquē pro Neptuno,
Enipeū te gerere, atque uia deci-
pere Tyron istam, puellam adeo
simplicem. Nec. Sero nunc ue-
ro zelotypus es, Enipeu, cum
prius superbū et contempnorem
te gesseris. Ipsa autem Tyro ni-
hil graue passa est, quādo se pu-
tauit à te uiciatam esse. Enip.
Nihil autē? Dixisti enim abiēs
Neptunum esse te, q̄ uel maxi-
mē dolore effecit ipsam, atq̄ ip-
se cō abs te iniuria affectus sum,
q̄ & quae mea esse debuerat,
eam uoluptatem percepisti tu,
& praeterea cōposito circa uos
fluctu purpureo, sub quo abscon-
diti iaculis cum puella pro me-
tute rem habuisti. N. Tū enim
non uolebas Enipeu.

Tritonis & Nereidum.

Balena ista uestra, Nereides,
quā cōtra filiā Cephei Andro-
medā emisistis, neq̄ puellā ipsā
iniuria aliqua affecit, perinde
ut uos putatis, & ipsa iam mor-
tua est. Ne. A quo, Τρίτων? Νῦν
Cepheus, tāquā illeclāmēto ali-
quo proposita puella, aggressus
illam occidit, ex insidijs cum
multa ui adortus? Τρί. Νῦν. Sed
noslis,

πρὸς αὐτὸν. Εἰ. τί δὲ
διὰ τοῦτο ἐχρῶ σε προσπα-
πᾶσαι τὴν ἔργον, καὶ λα-
θυσχερίσθαι Εἰς τὰ αὐτὴ
Προσδῶν & ἀνα, καὶ λα-
τασχερίσθαι τὴν Τύρην ἀ-
φίλῃ κέρως οὐδέν; Πο. ὅτι
ἐλθόντων ὡς Εἰς πρὸς, κα-
σπᾶντες πρὸς ὅσον ὡρ. ὅ Τυ-
ρὴν δὲ, οὐδὲν ἀνὰ πρὸς πρὸς
ὅσον, οἷο μέλῳ καὶ σὺν διακα-
νοῦνθαι. Εἰ. οὐ μὲν οὖν;
ἔφες γὰρ ἀπὸ τῶν, ὅτι Πόσει-
δῶν ἦν ἡ δα. ὅ καὶ μέλῳ καὶ
λύπῃσιν αὐτῶν, καὶ ἐγὼ το-
τε ὁδὸν καὶ, ὅτι τὰ ἐμὰ σὺ
σὺν αἰσιν τίτῃ, καὶ πρὸς τῶ
σας πορφυρέῳ τι κύμα, ὅ-
πως ὡς οὐκ ἀνὰ πρὸς; ὅμα
συνῶν τῶ πρὸς αὐτὴ ἡ-
μῶν. Πο. οὐ γὰρ οὐκ ἐλθόν
ὡς Εἰς πρὸς.

Τρίτων & Νηρηίδων.

Τὸ ἐκ τῶν ὡς Νη-
ρηίδων, ὅ ἐκ τῶν τοῦ Κεφεί-
ως θυγατέρα τὴν Ανδρομέ-
δαν ἐπιμύσει, οὐτε τὴν πρὸς
δα ὁδὸν καὶ ὡς εἶναι, καὶ
αὐτὸ ὡς εἶναι. Νο. καὶ
τῶν ὡς Τρίτων, ὅ ἐκ τῶν
καθὰ πρὸς ἀνὰ πρὸς πρὸς,
τὴν κέρως ἀνὰ πρὸς ὡρ
ὡρ, λαχόντες μετὰ πολλῶν
ἀνὰ πρὸς; Τρί. οὐκ. ἀλλ'
ἔστι,

ἰστῶμαι, ὡς Ἰφιδάνασα, τὸν
 Περσεΐα, τὸ τῆς Δανάης παι
 διον, ὃ μὲν τῆς μητρὸς ἐν
 τῇ κίβωτι ἑμβλωδὸν ἐς τὴν
 θάλασσαν ὑπὸ τοῦ μητροφά
 τορος, ἰσώσεται, οἰκτιρῶ
 ναι αὐτούς. Ἰφι. οἶδα ὅν
 λίζεις. αἰεὶ δὲ ἡδύτατον
 αἶναι, καὶ μάλα γοναίοντι
 καὶ λαλῶν ἰδῶν. Τρι. οὐ
 τὸ ἀπίκτανε τὸ λῆτο.
 Ἰφι. διὰ τί ὦ Τρίταρ; ἔγὼ
 δὲ οὐκ ἔχω ἑμὲν τοιαῦτα ἰκ
 τισαίμεν αὐτὸν ἔχον. Τρι. ὦ
 γὰρ ἑμὲν φέρον τὸ παῦ ὡς
 ἔχοντες. ἰσάμεν μὲν οὐκ
 ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἀλλὰ τι
 να τῶν τῷ βασιλεῖ ἔστι
 λῶν. ἰπὶ δὲ αἰφύκτω ἐς τὴν
 Λιβύην. Ἰφι. πῶς ὦ Τρί
 ταρ, μὲν, ἢ καὶ ἄλλους
 συμμαχοὺς ἔχει; ἄλλως γὰρ
 δύσπορος ἔσθις. Τρι.
 διὰ τοῦ αἵματος. ὑπέκτι
 μιν γὰρ αὐτὸν ὁ Ἀδλῶα ἰ
 δκον. ἰπὶ δὲ οὐκ ἔχω ἰ
 πον διηγεῖσθαι, αἱ μὲν ἰπὶ
 δονδον ἰμαί. ὁ δὲ, ἀπὸ
 τιμῶν δὲ Μιδόουτος μὲν κ
 φαλῶ, ὅχει ἀποπλημῶν.
 Ἰφι. πῶς ἰδῶν; ἀδίατοι
 γὰρ αἶσιρ. ὁ δὲ αὖ ἰδῶ. οὐκ
 ἔτ' ἄλλο μὲν τὰ ταῦτα ἰδοί
 Τρι. ὁ Ἀδλῶα τὴν ἡσπίδα

πρὸς

nostris, arbitror, Iphianasse,
 Perseum illum, Danaes puerū
 illum parvū, quē und cū matre
 in arca abiectum in mare ab
 aīo materno, cōseruastis, miser
 te illorū uidelicet. Iphi. Noui
 quem dicis. Consentaneū uero,
 illum iam adolescentem factum
 esse, ac p̄ admodum generosum,
 & pulchrum aspectu. Tri. Hic
 occidit Balenam. Iphi. Quam
 obrem Tritoni Neq̄ enim hu
 iusmodi cōseruationis prēmīa
 persolvere nobis debebat. Tri.
 Ego uobis exponam oēm rem,
 ita ut gesta esset. Missus hic fuit
 ad Gorgonas, ut hoc quasi
 quoddam certamen regi pera
 geret. Postquam autem perue
 nit in Lybiam. Iphi. Quomoi
 do Triton, solus ne, an & alios
 secum socios abduxit. nam alio
 qui difficile hoc iter. Tri. Per
 aērem profectus est, alatum ei
 nim ipsam Minerva reddidit,
 postquam autem coloci uenit,
 ubi illa agebant, ille quidē dor
 micbant, opinor. At hic ampu
 tato Medusæ capite, iterū aus
 lauit. Iphi. Quo pacto autem
 aspexit illas? Aspici enim nei
 queunt, uel quisquīs illas aspe
 xerit, non amplius quicquā post
 hac aspiciet. T. Minerva scutū

f 3 prae

praefrens. (Talia enim audi-
at ipsum narrantem apud An-
dromedam, postea & apud
Cepheum.) Minerva igitur,
inquam, in clypeo refulgen-
te, tanquam in speculo ali-
quo, exhibuit ipsi spectandam
Medusae imaginem. Postea
sinistra, arrepta illius coma,
& inspecta imagine, dextra
autem sublata barpe, abscidit
caput illius, atque ita praeus-
quam sorores reliquae expergi-
screntur, auolavit. Porro ubi
circa maritimam hanc Ae-
thiopiae oram uenisset, terra-
iam propinquior aliquanto uo-
lans, uidet Andromedam, exi-
positam, in rupe quadam pro-
minente palo affixam, pulcher-
rimam, o Dii, promissa co-
ma, & seminudam, longe us-
que infra ubera. Ac primum
quidem misertus fortunae illius,
interrogat causam damnatio-
nis huius. Paulo autem post,
amore captus, (oportebat ei
nim incolumem seruari puel-
lam) opem ferre illi statuit. Ac
que ubi iam Balana accessi-
set terribilis admodum & qua-
si mox absorptura Androme-
dam, in altu sublatus adolescens,

προβαίνουσα, τοιαῦτα γὰρ
ἔκωσα διανομήν αὐτῇ
πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ
πρὸς τὸν Κεφείαν ὕψιστον, ὃ
Ἀθηνᾶ δ' ἔπειθ' ἂν ἀπείδῃ
ὑπερβόουτος, ὥς ὁρ' ἔκ' αὐ-
τῇ τῶν παρίσχεσθαι αὐτῇ
ἰδ' αὖ τὴν αἰνία δ' Μιδεύ-
σος. αἶψα λαβόμενος τῇ λαίῃ
δ' κίμων, σφύρων δ' ἐπὶ τὴν αἰ-
κία, τῇ δεξιᾷ τὴν ἀφ' ἧς
ἔκωσεν, ἀπ' ἑταίρου μὲν τὴν κεφαλὴν
αὐτῆς. καὶ πρὶν αὐτὸν
γρηῃσαι τὰς ἀδελφάς, αὐτῇ
ἔλτα. ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν πα-
ράλιον ταύτην Ἀιθιοπίαν ἐ-
γένετο, ἔδωκεν ὁρᾶν αὐτῇ
τίμωσθαι, ἰδ' αὖ τὴν Ἀνδρ-
ομέδαν προσημείων, ἐπὶ
τῇσι παρὰ τὴν προβαλῆναι
προσημειωμένην, λαλ-
ήσων αὐτῇ, λαλῶν αὐτῇ
τὰς κίμας, ἡμίγυμνον πε-
ρὶ σφύρων τῶν ματῶν. καὶ
τὸ πρὶν εὐκτεράς τῃ
τύχῃ αὐτῆς, ἀνδρώτα τὴν
αἰτίαν τῆς καταδ' ἰσσε. καὶ
τὰ μικρὸν δὲ αὐτῆς ἔκωσεν,
ἔκωσεν γὰρ σφύσασθαι τὴν
παῖδα βουδ' αὖ δέξιν. καὶ
ἐπείδ' ἐπὶ τῇσι ἐπὶ αὐτῇ
λα φεβ' ὁρᾶν, ὥς καταπρὸν
μῆτον τὴν Ἀνδρομέδαν, ὥς
παρὰ τὴν εὐκτεράς ἐπὶ παρὰ τὴν
πρὸ

πρὸς κεφαλὴν τὴν ἀπὸ τῆς
 τῆ μητρὸς βαδινούσας, τῆ δὲ
 περιδέρχου τὴν Γοργόνα, λί-
 θον ἐπέσπευσε αὐτῇ. τὴ δὲ, τὴ
 θύει γυνῇ, καὶ ὡς πρὸς αὐτὴν
 ποτὶ τὰ πολλὰ, ὅσα αἰετὶ τὴν
 Μελίαντα. ἰδὲ, λύσας τὰ
 δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ὑπο-
 στήν τὴν χεῖρα, ὑπερῆξετο
 ἀνταποδιδέξαι κατιῦσαν ἐν αὐ-
 τῇ, ὅτι οὐδὲν αὐτῇ οὐκ. καὶ
 οὐ γὰρ αὐτὴ τὸ Κρητὶς, καὶ
 ἀπὸ αὐτῆς αὐτὴν ἐς Ἀργεῖον. ὅς
 ἐστι αὐτῇ δαυκόν, γὰρ οὐκ
 τὴν τοχότα σφύρεται. Νη. ἰ-
 γὰρ μὲν οὐκ αὐτὴ τὴν γυναι-
 κὴ ἀνδρῶν. τί γὰρ ὁ παῖς
 ὁ Αἰνείας ἔμας, ἔτι ὁ μήτηρ
 ἡμιγαλακτῆς τίττι, καὶ ὅτι οὐ
 βαλὼν αὐτῇ; Τρί. ὅτι οὐ-
 τὸς αὐτὴν ἡγήσασθαι τὴν δυ-
 γατρί, μήτηρ γινώσκουσα. Νη.
 μακρὴ μινύμεθα ὁ Δωρὶς
 ἐπὶ τὴν αἰσῶν, ἔτι βαρβαρὸς γυν-
 ρὴ ὑπὲρ τὴν αἰσῶν ἐλάλη-
 σεν. ἡ αὐτὴ γὰρ ἡμῖν τιμω-
 ρία ἐλάλει, φοβηδύσα δὲ τὴν
 τὴν παῖδα. καὶ γὰρ οὐκ οὐκ
 γὰρ.

Ζεφύρος καὶ Νότις.

Ὁ πῶς ποτε πομπὴν ἰ-
 γὰρ μεγαλοπρεπῆσαι ἀ-
 λεινὸν τὴν δαλέτην, ἃς οὐ
 ἔμει, καὶ πρὶν. οὐ δὲ οὐκ
 αἰδῶ

manu ad caput admoto, barba
 tenēs altera quæ ferit, altera au-
 tē Gorgona spectatā pferēs, in
 lapidē illā cōvertit. Illa igitur
 mortua est, & dirigere ipsius
 mēbra oīa, quæcūq; Medusam
 aspexerunt, at hic solutis uinculis,
 quæ uirgo alligata fuerat, sup-
 positaq; manu suscepit illā, sum-
 mis pedū digitis descendentem ē
 rupe, ardua illa quæ atq; pcliui,
 & nūc cū cadē nuptias peragie
 in ædibus Cephæi, abducentq; il-
 lam secū Argos. Quare p mor-
 te, nuptias neque eas uulgares
 illa inuenit. Ner. Eodē nō ita
 ualde egrefero factū hoc. Quid
 enim adeo nobis iniuria fecit
 puella, si mater ipsius superbe
 extulit sese tūc, ac pulchrior no-
 bis esse uoluit? Trit. Quod hoc pa-
 cto magnum dolorē perceptura
 fuisset ob filiam, mater certē il-
 lius cum sit. N. Ne memineri-
 mus Dori istorū amplius, si quid
 barbara mulier, superā quā dece-
 bat, loquax fuit. Satis enim sup-
 plicij tulit, quæ tanto in metu, si-
 lia causa constituta fuit, Gratu-
 temur igitur nuptiis.

Ζεφύριος καὶ Νότις.

Nunquā eodē pōpā magnificē-
 tiorem uidi in mari, ex quo ego
 sum, & spiro. Tu uero non
 uidisti

vidisti ô Note. Not. Quā nam
 nā hāc dicis Zephyre pōpāi aut
 qui nam sunt qui illā duxerunt;
 Zeph. Suavissimo spectaculo
 caruisti, et quale nō facili aliud
 unquam uideris. Not. Iuxta ru
 brū mare occupatus fui, afflavi
 aut & partē Indiæ nōnullam,
 quātum uidelicet eius terra ma
 re adiacet. Proinde nihil eorum
 noui, quæ tu dicis, Zephyrus.
 Quid Sidonium illum Ageno
 rem uidisti? Not. Etiam, Euro
 pæ patrem scilicet. Quid tum?
 Zephy. De illa ipsa narrabo ti
 bi. Not. Nū, quod Iupiter iam
 olim amare puellā cepit? Nam
 hoc etiam pridem sciu. Zeph.
 Igitur quod ad amorē attinet,
 nosti. Quæ uerō postea cōsecuta
 sunt, ea nunc audi. Descende
 rat Europa ad litus, ludendi
 gratia, assumptis secum æqua
 libus suis. Iupiter autem in for
 mam tauri assimulatus, lude
 bāt und cum ipsis, pulcherri
 mus tum apparens. Nam &
 candidus erat, ut nihil suprà, &
 cornua habebat reflexa pul
 chre, multūq; præ se ferebat ad
 modū māsuetū ac placidū. Sal
 tabat igitur et ipse in littore, &
 mugiebat suauissimè ita ut Eu
 ropa auderet etiam cōscendere
 ipsum

αἰδῶ ὦ Νότῃ; Νό. τίνα τοῦ
 τῶν λίγας ὦ Ζήφυρε τῶν
 πομπῶν; ὃ τίςδ' ἔστι πῶς
 ποστὸς ἦσαν; Ζή. ὁδ' ἴστω
 διάματ' ἀπὸ λάρδας, εἰ
 οὐκ ἄλλο ἰδοίς τι. Νό.
 παρὰ τῶν Εὐρώπας γὰρ δά
 λασαν ἔγραψέ μιν. ἐκ τῶν
 σα δὲ τι καὶ μίς' ὅτι Ἰο
 δινῆς, ὅσα παραλία ἔχει
 γὰρ. οὐδέ τις οὐκ οἶδα, ὡς λί
 γας. Ζή. ἀλλὰ τὴν σιδῶ
 νιον Ἀγλῶνα ἴδεις; Νό.
 ναί. τὸν δὲ Εὐρώπης πατρί
 γα. τί μιν; Ζή. ὅτι αὐτὴ
 τῆς ἑλάνης διαγέστομαί σοι.
 Νό. μῶν ἔτι ὁ Ζεὺς ὄρατος
 ἐκ πολλοῦ δὲ παιδός; τότε
 γὰρ καὶ πάλαι ὤπιστά μιν.
 Ζή. οὐκ οὐκ τὸν μὲν ἔφατα
 ἴδω. τὰ μὲν τὰ πάντα δὲ ἔτι
 δὲ ἀκούσω. ὃ μὲν Εὐρώ
 πης λαοδαλῶν ἐπὶ τῶν ἡϊεί
 σα παύσινσα, τὰς ἰδουότε
 δας παραλαβῶσα. ὁ Ζεὺς
 δὲ ταύτην ἀνάσας ἰαυτὸν,
 σὺν ἡμῶν αὐταῖς, καὶ ἄλλοι
 σ' ὁραί μιν. λαοὶς τι
 γὰρ ἦν ἀκρίβης, καὶ τὰ κίρ
 τα δυνάμεις, καὶ τὸ βλῆ
 μα ἡμῶν. ἰοκίρτα οὐκ ἔ
 αὐτὸς ἐπὶ δὲ ἡϊεί, καὶ ἰμοι
 κατὸ ἡδυστον, ὥστε τῶν Εὐρώ
 πης τοιμῶσιν καὶ ἀναβλῶ
 αὐτὸν.

αὐτὴν. ὡς δὲ τοῖ' ἰχθύες, ἄρσενος ὅπῃ τῆς θάλαττης φέ-
ρουσιν αὐτὴν, καὶ ἐνέχουσιν ἐν
πλοῦν. ἡ δὲ πᾶν ἰκθυὶν
γῆσα τῷ πρᾶγματι, τῇ λαοῖ
μὲν ἔχουσιν τὸ κίρατον, ὡς
μὲν ἀπολιθῶσι. τῇ ἐν
θαλάτῃ, ἐν μὲν μὲν τὸν πῖ-
νον φωνάζει. Ν. ἡ δὲ τοῖ
το διαμαρτυρεῖται Ζεφύρος ἀδελφὸς,
καὶ ὄρνιθες, πεχέμενοι
τὸν Δία, φέρονται τῷ ἄγαι
πυλῶν. Ζ. καὶ μὲν τὰ
μὲν αὐτὰ ἡδὲν παρῶσι
λὺν ὡς Νότι. ἡ τι γὰρ θάλαττα
τα σὺν δὲ ἀκύνους ἰχθύες,
καὶ τῆς γαλῶν ὅπως πᾶσα
μὲν, λείπει παρῶν ἰαυ-
τῶν. ἡ μὲν δὲ πᾶν τὸν ἰσ-
χίον ἄγοντες, εὐδὲν ἄλ-
λο ἢ διατὰ μῆνους τῶν γι-
γνῶσκων παρῶν ἰαυτῶν.
ἡ μὲν δὲ παρῶν ἰαυτῶν,
μικρὸν ὑπὲρ τῆς θάλαττης,
ὡς εἰσὶν ἀνδρες τοῖς ποσὶν
ἐπὶ αὐτῶν τοῖς ὕδασι, ἡ μὲν
μὲν τὰς ἀδελφὰς φέροντες,
ἡ δὲ ἡ μὲν τὸν ὑμῶν. αἱ
Νηρηίδες δὲ ἀνὰ δὲ, πα-
ρίπτοντες ἐπὶ τῶν Αἰλφίνων
ἐπὶ ποσσὶν, ἡ μὲν μὲν αἱ
πολλὰ. τό, τι τῶν Τριτωνί-
ων γένος, ἡ δὲ τι ἄλλο μὲν

ipsum. Ceterū ubi hoc factum
est, citato cursu Iupiter quidem
und cum illa in mare prorupit,
atq; ibi, uti inciderat, natabat.
Illa uero admodum percussa an-
nimo ex hac re, sinistra appre-
hendit ac tenuit cornua, ut ne
delaberetur, altera autem ma-
nu, diffluentem uento uestem cō-
tinebat. N. Dulce hoc specta-
culum, Zephyre, uidisti, & a-
matorum, natantem uidelicet
Iouem et ferentem secum amo-
res suos. Zeph. At uero quæ
cōsecrata sunt, suauiora multo,
Noce. Nam & mare statim
compositis fluctibus quædum
fuit, et tranquillitate ultro acta
est, placidam ac planū seipsam
præbuit. Nos aut omnes silenti-
um agentes, nihil aliud quàm
spectatores tantum, eorum quæ
fiebant quasi quidam comites,
sequebamur. Cupidines uero
iuxta uolitantes, paulum supra
mare, ita ut interim summis
pedibus coningerent aquam,
accensas ferentes faces Hyne-
næum cantabant. Nereides
autē emersæ undis, delphinum
tergis infiduciter obequitabāt,
applaudentes, seminudæ ple-
tæq;. Præterea & Tritonum
genus, & si quid aliud non
horri

horribile visu marinorum, om-
ni illa circum puellam quasi
choram ducebant. Nam ipse
quidem Neptunus conscenso
carru, & quasi pronubus ince-
dens, und cum Amphitrite la-
tus praibat, ueluti uiam ape-
riens natanti fratri. Supra om-
nes autem, Venerem duo Trito-
nes uehebant in concha recuban-
tem, ac flores omnis generis as-
pergentem sponsa. Atque hac
d. Phoenicia usque in Cretam
fiebant. Postquam autem in In-
sulam ascendit, ipse quidem tau-
rus non amplius adparebat. In-
picer autem apprehensam mai-
nu Europam, in antrum Di-
ctaeum abduxit, erubescens,
atque oculos demittentem. In-
telligebat enim iam, ob quam
rem ita duceretur. Nos autem
incumbentes mari, alius aliam
illius patrem fluctibus agitaba-
mus. Nos. O beatum Zephy-
re, te, qui isthuc uideris. Ego
uero interea Gryphas & Ele-
phantos, & nigras homines
aspiciebam.

Diogenis & Pollu-
cis.

O Pollux, commendo tibi.
postquam celestium ascenderis
(cum

φοβόν ἰδὼν τῶν θαλάσσι-
ων, ἀπαντα περιχέοντο
τὴν πᾶσιν. ἰμὲν γὰρ Πο-
σειδῶν ἐπιβήμενος ἄρμα-
τος, περιχέμενος τε, καὶ
τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων, προ-
ῶν γιγνόμενος, προεισιφέρει
σχεμὲν τῷ ἀδελφῷ. ὑπὲρ
πάντων δὲ τῶν Ἀφροδίτης δύο
Τριτωνὶ ἰσθόρῳ, ὑπὲρ πύ-
χας κατακείμενον, αὐτὸν
παντοῖα ἐπιπάλουσαν τῇ
οὐμῳ. ταῦτα ἐν τοῖς ἰσθόροις
ἔχει ὁ Κρόνος ἐχέμενος. ἰ-
σθόρος δὲ ἐκείνου τὸν νότον, ἰμὲν
ταῦτα ὅτι ἰσθόρος. ἰ-
σθόρος δὲ καὶ ὁ δὲ ἄλλος
ὁ Ζεὺς, ἀπὸ τῆς Εὐρώπης
ἐν τῷ Δίκτηϊ ἀφ' ὅρου, ὅρου
δεῦν αὐτοῦ, καὶ κατὰ ὅρου αὐτοῦ.
ἐπίστατο γὰρ ὅτι ἰσθόρος, τε
ἔχοντο. ὅμως δὲ ἰσθόρος
τῶν, ἄλλος δὲ ἄλλος τοῦ πᾶ-
ντος μίαν δὲ ἀντιπάλουσαν.
Νο. ὡς μακάριος Ζεφύρος ὁ θε-
ός. ἐγὼ δὲ γρύπας, καὶ ἐλέ-
φαντας, καὶ μέλας ἀνθρώπους
πρὸς ἰσθόρον.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑ-
ΛΟΓΟΙ.

Διογένης καὶ Πολυδῶν
καὶ. Διογένης.

Ὁ πολυδῶν, ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ
σοί, ἰσθόρος ἀνθρώπων ἀνθρώπων.
οὐκ

ὅν γὰρ ἔτιν οἶμαι τὸ ἀνα-
βιῶναι αὐτοῖς, ἢν πον ἰδῇς
Μένιπρον τὸν λυῖα, σύριε
δ' αὖ αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ ἡ
τὰ τὸ Κρανεῖον, ἢ ἐν Λυ-
κεῖῳ, τῶν ὁρίστων πρὸς
ἑλληνοφιλοσόφων κατα-
γελῶντα, εἰπῶν πρὸς αὐτὸν,
ὅτι σοι ὦ Μένιπρον κίλδου
ὁ Διογένης, ἢ σοι ἰκαίως
τὰ ὑπὲρ γῆς καταγίλα-
ται, ὅκιν ἐνθάδε πολλῶν
πλείων ἐπιγλωσσισμῶν. ἰκῶ
μὲν γὰρ ἐν ἀμφιβόλῃ σοι ἔ-
τι ὁ γίλα, ὡ, καὶ πάλιν τὸ,
τίς γὰρ ὅπως οἶδεν τὰ μετὰ
τὸν βίον. ἐνταῦθα δὲ, οὐ
παύσῃ βδελύεσθαι γελῶν, ἡ
δάψῃ ἐγὼ τοῦ. καὶ μάλι-
κα ἰπασθ' αὐτὸν ὁρᾷ τὸν πλου-
σίους, καὶ σαράπας, καὶ
τυράνους, οὕτω ταπεινοὺς
καὶ ἀσύνους, ἡ μόνος οἰμω-
γῆς διαγινωσκομένους. καὶ
ἔτι μαλ' αὐτὸν καὶ ἀγορεύει
σοι, μιμνῶμενοι τῶν αὐτῶν. ταῦ-
τα λίγιν αὐτῶ. καὶ προσ-
ἔτι, ἡ πολλὰ μὲν τῶν πῶν
καὶ ἡνάρ διέμων τι πολ-
λῶν, καὶ εἰπὼν ὑποὶ ἐν τῇ
τελείῃ Εὐκλείης δαίμων καὶ
μῶν, ἢ ὅν ἐκκαθαροῖον,
ἔτι τοιούτο. Πολ. ἀλλ' ἀπ-
αγγιλῶ ταῦτα, ὦ Διογένης.

ἔπειτα

(cum enim est, ni fallor, cras
reminiscere) ut, sicubi uideris
Menippum, canem illum, in-
uenies autem ipsum Corinthi,
circa Craneum, aut in Lyceo
deridentem contendentes istos
inter se Philosophos, dicas illi,
Menippe, inquit, iubet te
Diogenes, si satis ea, quae su-
per terram sunt, derisisti, quo
et huc ad inferos descendas, ubi
multo plura, quae rideas, habitu-
rus es, Illic enim in ambiguo
tibi adhuc risus fuit, & frequēs
illud obijci potuit, Quis enim o-
mnino scit, quae post uitā futura
sint? Hic aut, nō desines cōstan-
ter atq; perpetuo ridere, quem
admodum ego quoq; nūc facio.
Et maxime postquam uideris,
diuites istos ac satrapas & ty-
rannos ita humiles & obscuros
esse, soloq; eiulatu ab alijs digno
sci. Tum quod & molles & igr-
nauī sunt, reminiscences eor-
um quae in uita geruntur.
Hec illi quaeso ut dicas, & ut
praeterea etiam per te ueniat im-
pleta & multo lupino, & sicut
bi in triuio positam inueniat,
Hecates coenon, aut ouum ex
lustratione relictum, aut simi-
le quippiam. Pol. At remu-
ciabo haec, ὦ Diogenes.

Sed

Sed quo melius illum agnosce-
re queam, cuiusmodi facie est?
Diog. Senex est, caluastet,
pallio indutus laccro, & uento
cuius permo, praeterea & di-
uersorum pannorum assumentu-
tis uariegato. Ridet autē sem-
per, ac plerumq; arrogantes i-
stos philosophos acerbè perstrin-
git. Pol. Facile erit inuenire il-
lum, ex his utiq; signis. Diog.
Vis ne ut adipfos quoq; philoso-
phos illos aliquid tibi mandem?
Poll. Mandes licet, non enim
graue neq; hoc mihi fuerit. D.
In uniuersum, adhortare illos,
ut desistant a nugis suis, neque
de toto contendant, neque cor-
nua sibi mutuo affingant, ne-
que crocodilos faciant, neque
huiusmodi sterilia atque icie-
na interrogare, animum insti-
tuant. Pol. At indoctum me
& inruditum esse dicent, qui
doctrinam illorum reprehen-
dam. Diogenes. Tu uero plo-
rare illos meo nomine iube.
Pollux. Et haec nunciabo il-
lis. Diogenes. Diuitibus au-
tem, olepidissimum caput, haec
nostro nomine annuncies quae-
so. Quid, o uani, aurum cui
stoditis? Quid autem cru-
ciatis nos ipsos, cogitantes

usui

ἵπας ὃ εἶδ' αὖ μάλιστα, ὅπως ἔ-
στις ὅτι τὴν ἕψιν; Διο. γί-
γνω, φασαυρὸς, τοῖς τοῖς ἱ-
κῶν πολυδύνητον, ἀλλ' αὐτὸς ἀνέ-
μῳ ἀναπνεύσει, μὴ τὰς
ἐκ τῆς ἰσχυρῆς τῶν ῥακίων ποι-
κίλων. γὰρ δ' αὖ, καὶ τὰς
πολλὰ τοὺς ἀλαστῶνας τοῦ-
τον φιλοσόφους ἐκ τῆς αὐτῆς.
Πολύ. ῥέλει δὲ οὐδ' αὖ ἀπὸ γὰρ
τούτων. Διο. βούλει καὶ
πρὶς αὐτοὺς ἐκείτους ἐπὶ
τάλωμαί τι τοὺς φιλοσό-
φους; Πολύ. λίγαι, οὐ βέλ-
λῳ γὰρ οὐδ' αὖ τοῖς. Διο. τὸ
μὴ ἴσον, παύσασθαι αὐ-
τοῖς παρηγγέλλειν, καὶ
πρὶς τῶν ἴσων ὀφείλουσι, καὶ
ἐφ' ὅσα φύσει ἀλλήλοις,
καὶ κρυμμένας ποιοῦσι,
καὶ τοιαῦτα ἄπορα ὄντα αὐ-
τὸς διδάσκουσιν τὸν τοῦ. Πο-
λύ. ἀλλ' ἐμὶ ἀμαθῶ καὶ αἰ-
σῶντος αἰσῶντος φύσει, καὶ
καταγορεύοντα τὸ σοφίας αὐ-
τῶν. Διο. οὐδ' αὖ οἱ μάλιστα
αὐτοῖς παρ' ἑμὶ λέγει. Πο-
λύ. καὶ τὰς αὐτὰς Διόγηνος
ἀπαγγέλλω. Διο. τοῖς πλε-
σίους δὲ ὅς φιλῶντες Πολύ-
μῳ, ἀπαγγέλλει τὰς αὐτὰς
παρ' ἑμὶ, τί ὅ μάλιστα
τὸν χρυσὸν φυλάττει; τί δὲ
τιμηρεῖ αὐτὸς ἐκείνους λογισ-
μεῖς

μεν

μερὲς τοὺς τέκοντες, καὶ τὰ
κατὰ τὰς θαλάσσιους σωμα-
τοχίας, οὐδὲ χρὴ εὐχόμενον
ἔχοντες, ἡδυνάμει δόξωμεν
Πολυ. ἀρξάνται καὶ ταῦτα
πρὸς ἐκείνους. Διο. ἀλλὰ
καὶ τοῖς καλοῖς γὰρ καὶ ἰσχυ-
ροῖς λέγει, Μιγίλλω τι τῷ Λα-
κεδώνῳ, καὶ Δαμοφρόνῳ τῷ
παλαιῷ, ὅτι παρ' ἡμῶν οὐ-
τε ἡ ξανθὴ λέξις, οὐτε τὰ χαί-
ροπα, ἢ μελανα ὄμματα, ἢ
ὀρθύσμα ἐπὶ τῷ προσώπῳ
ἔτι ὄσιν, ἢ νοσήρα ὄντονα, ἢ
ἡμοὶ λαροφροί. ἀλλὰ πάν-
τα μία ἡμῶν κείρι φασι, καὶ
ἡ γυμνασία τοῦ κάλλους. Πο-
λυ. οὐ καλὴν οὐδὲ ταῦ-
τα εἰσῶν πρὸς τοὺς καλοὺς
καὶ ἰσχυροὺς. Διο. καὶ τοῖς
πρόσθετον ἢ λάκων, πολλοὶ
δ' εἰσι, καὶ ἀχρόμυλοι τῷ
πράγματι, καὶ οὐκ ἀρεστοὶ
τῷ ἀπορίῳ, λίγιστον μὲν δα-
κρύων, μὲν οἰμώων, δὲ
γυμνασίου τῷ σῶματι ἰ-
σχυρίῳ. καὶ ὅτι ὄφονται
τὸς ἐκείνους πλοῦτος ἢ δὲν ἀμεί-
νους αὐτῶν. καὶ Λακεδαιμονίῳ
ἢ τοῖς σοῖς, ταῦτα εἰ Λοκῶν,
παρ' ἡμῶν ἐπιμύσων, λίγων
ἐκελύδαται αὐτοὺς. Πολυ.
κατὰ τὸν Διόγροντον παρ' ἡμῶν
καταμύσων λίγιστον, οὐ γὰρ

usuras, & talentum aliud sui
per aliud accuſculantes, quos
non plus quam unum obolum
habentes; uenire huc paulo post
oportet. Pol. Dicentur & hæc
ad illos. Diog. Sed & formo-
sis istis, & robustis dicas, Mei
gillo puta Corinthio, & Da-
moſeno paleſtrita, quod apud
nos neque flaua coma, ne coeui
lei nigriue oculi, neque rubor
faciei, amplius ullus est, neque
præterea nerui intenti & robu-
ſti, neque humeri laborum tole-
rantes, sed omnia unus pulvis,
ut aiunt, nobis, caluaria forma
nudata ſcilicet. Pollux. Non
moleſtum erit, neque hæc ad forti-
mosos & robustos illos dicere.
Dio. Etiam pauperibus o Læ-
con, dicas licet, (multi autem
sunt, quibus & ea res perquam
moleſta est. & inopiam lugent)
ut neque lachrymentur, neque
plorent, expoſita illis æqualita-
te hæc, quæ hic est, & quod ui-
debunt, eos qui illic diuites
sunt, nihilo meliores, quam ſeſe
hic eſſe. Lacedæmonijs autem
tuis, hæc ſi uidetur, nomine
meo obijcias, molles & enervā-
tos ipſos eſſe dictitans. Pollux.
Ne de Lacedæmonijs, Dio-
genes quicquam dicas, non

enim ferā. Sed quæ ad cæteros
mandasti, ea illis renuntiabo.

Diog. Missos igitur faciamus
hos, quando tibi ita uidetur. Tū
uero quibus antea dixi, ad eos
sermones hos meos deferas.

Pluto seu contra Menippum.

Crasus.

Non poterimus ferre, Plu-
to, Menippū hūc, canē, cohabi-
tācē nobiscū. Quapropter aut il-
lū hinc amotū alio loco colloca,
aut nos hinc aliō commigrabi-
mus. Plut. Quid aut vobis mali
adeo facit, quando eodem modo
mortuus est, ac uos? Cras. Post
quā nos ploramus & ingemisci-
mus, illorū reminiscētes, quæ
apud superos habuimus, utro-
te, Midas hic auri, Sardana-
palus autem multæ uoluptatis,
ego uero thesaurorum, irridet,
& cum conuiciis exprobrat ea
nobis, mancipia et piacula nos
uocitando. Interdum autem e-
tiam cātado, cōcurbat ploratus
nostros. & in summa, ualde noi-
bis molestus est. Plu. Quid hæc
audio de te. Menippe? Men.
Vera Pluto. Odi enim ipsos, ig-
nauī ac perditī adeo cū sint, qui-
bus non satis fuit uixisse malē,
sed etiā mortui, insuper cogita-
tione atq; aio illis inherēt, quæ

apud

αὐτὸν φομαίγῃ. ἀ δὲ πρὸς τὰς
ἄλλους ἰσχυρὰ, ἀπαγγελλῶ.
Διο. ἰάσομεθ' αὐτοὺς, ἐπεὶ
σοὶ δοκᾷ. σὺ δὲ οἷς προῶ-
πον, ἀπερίηκται παρ' ἑμοῦ
τὰς λόγους.

Πλουτῶρ, ὃ κατὰ Μενίπῳ
πρὸς Κράσιον.

Οὐ φίρομεθ' ὡς Πλουτῶρ,
Μενίπῳ περ τοιούτῳ τὸν λυ-
να παροικισῶντα, ὥς τε ἡ ἐκ-
τέρῳ κατὰ τὸν σῶμα, ὃ ἡμῶς
μνηστικῶς μὲν εἰς ἐνθρον-
τισμῶν. Πλουτ. τί δ' ὑμᾶς δει-
νὸν ὀργάζεται, ἡμῶν καὶ
ἡμῶν; Κράσιον. ἰσχυρὰ δὲ ὡς
μᾶς οἰμώσομεθ' ἢ τρεῖς μὲν,
ἐκείνων μνηστικῶς τ' αὖτις,
Μιδάς μὲν οὐτεσι το χρυ-
σίον, Σαρδανάπαλ' ὃ τῶν
πολλῶν θυφῶν, ἐγὼ δὲ τῶν
θεσaurῶν, ἐπιγλαῶ, καὶ ὅσοι
νειδίσει, αὐτὰρ ἀπὸ παλαιῶν καὶ
δαρμάτα ὑμᾶς ἀπὸ παλαιῶν.
εἰς ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλων, ἐπιπαι-
νῶντες ὑμῶν τὰς οἰμωγὰς.
καὶ ὅλως, λυπηρὲς ἔστι. Πλου-
τ. τί ταῦτα φασὶν ὡς Μενίπῳ
πρὸς Μέν. ἀλλ' οὐδ' ὡς Πλουτῶρ.
μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀγορεύει,
καὶ ὅλως οὐκ ὄντας, οἷς οὐκ
ἀπὸ χρεῶν βιωῖναι ἡμῶν, ἀλλ'
καὶ ὡς ἀπὸ θαυμάσιον ἐστὶ μὴ
βιωῖναι, καὶ πρὸς ἡμῶν τ'
αὐτῶν.

ἡσ. χαίρει τοιγαρὲν αὐτῶν
αὐτοὺς. Πλού. ἀλλ' οὐ χρεὶν,
λνπιῶνται γὰρ οὐ μικρῶν τι
μήμενοι. Μί. καὶ σὺ μὴ
φαίνεις ὡς Πλούτων, ὁ μόνος
φθῶρ τοῖς τούτων θρασυ
μοῖς; Πλού. οὐδαμῶς. ἀλλ'
ἐκ αὐτῶν ἰδιότησαι τασιάζου
ἡμᾶς. Μί. καὶ μὴν ὡς ἰσά
μιστοι Διδοῶν, καὶ Φρυγῶν,
καὶ Αἰουρίων, ὅτε γινώσκου
τι, ὥς οὐδ' ἐπαυτομέλου μιν,
εὐθα γὰρ αὐτῶν, ἀπολυοῦ
σιν αὐτῶν, καὶ κατὰ δυνάμιν
καταγινώσκου. Κροῖ. ταῦτα
οὐχ ὕβρις; Μέν. οὐκ. ἀλλ'
ἐκείνα ὕβρις ἡν, ἃ ὑμεῖς ἐ
ποιεῖτε, προσκυνοῦσθαι ἀφι
κυῖντο, καὶ ἰσοδύναμοι αὐ
τοῖς αἰσιν ἐρρωπῶντο, καὶ ἔ
δοκᾶν τὸ παρὰ πᾶσι ἔμνη
μονόοντο. τοιγαρὶν οἱ μὴ
ἴσιν, πάντων ἐκείνων ἀφ' ἡ
ρημέτοι. Κροῖ. πολλῶν γὰρ ὡ
δυν, καὶ μεγάλων λατρημά
των. Μί. ἴσιν μὲν ἰσὺν χρε
σθῶ. Σαρ. ὅπως δ' ἰσὺν ἔ
φθῃ. Μί. ὡς αὐτῶν ποιεῖτε.
ἰσὺν ἰσὺν μὲν ὑμῶν. ἰσὺν ἔ
τὸ γινώσκου σαυτὸν πολλάνισ
συνέειναι, ἰσὺν ἰσὺν ὑμῶν.
πρῶτοι γὰρ αὐτῶν τοιαύ
της οἱ μὴ αἰσὶν ἰσὺν ἰσὺν
ἰσὺν.

apud superos sunt. Delector
ita β' ἀγρὲς ἰσὺς faciēdo. Pluto.
Sed nō decet. Dolent enim. nō
exiguīs reb. priuati. M. Esiā tū
deliras Pluto, q' gemitus istorū
tuo quoq' calculo approbas; P.
Haudquaquā, uerum nolim uos
discordes ac seditiosos esse mu
tuo. Men. At uero, ὁ πῶσιμι
Lydorum, Phrygum, & Assy
riorum, ita de me cognoscite ut
qui neq' unquam desiturus sim.
Nam quocunq' abieritis hinc,
eodem sequar ἀγρὲς faciēdo, cam
tando atq' irridendo uos. Croc.
An non hæc contumelia est?
Men. Non, sed illa contumeli
a erant, quæ uos facere soleba
tis, quādo et adorari uos uoleba
tis, & hominibus liberis pro li
bidine abutehamini, neque tum
mortis quicquam memores era
tis. Proinde deplorate nūc, om
nib. illis despoliati. Croc. Multo
tis certè. ὁ Διῶ, & magnis pos
sessionibus. Mid. Quanto equi
dem ipse auro; Sard. Quanto
uero ego uoluptate; Men. Res
est sanè, ita facite, lugete uos
quidem, ego ætὸ τριτὸν illud,
Nosce teipsum, identidem con
nectendo, uebis occinam, decet
enim huiusmodi ploratus, si cre
bro illis accinatur.

Μί.

g. Μεί

Menippi, Amphiloche & Trophonij.

Vos nimirum Trophoniæque Amphiloche, quum sitis mortui, tamen baud scio quonam modo phantæ estis dei nati, uatesq̃ credimini, ac stulti mortales deos esse uos arbitrantur. Troph. Quid? an nobis igitur imputandum, si per inscitiam illi de mortuis huiusmodi opinantur? Men. At qui non ista fuissent opinati, ni uos, tum quum uiueretis, eiusmodi quædam portenta ostendissetis, tanquam futurorum fuissetis præcij, quasiq̃ prædicere potuissetis si qui percontarentur. Trophonius. Menippe, nouerit Amphilocheus hic, ipsi pro sese respondendum esse. Cæterum ego Heros sum, uaticinorq̃ si quis ad me descenderit. At tu uidere nunquam omnino Lebadiam adijisse, neque enim alioqui ista non crederes. Men. Quid ais? quidem nisi Lebadiam fuissetem profectus, ac linteis amictus, offam ridiculè manu gestans, per angustum aditum specum irrepissem, nequaquam fieri potuisset, ut te defunctum esse cognoscerem. perinde atque nos, solaque præstigi

Μενίππε, Ἀμφίλοχῃ, καὶ Τροφώνει. Μενίππε.

Σὺ μὲν τοὶ ὦ Τροφώνει, καὶ Ἀμφίλοχῇ, νεκροὶ ὄντες, οὐκ οἶδ' ὅπως νεκρὰ καταξιάσθην, καὶ μαντικὰ λαλῶμεν. καὶ οἱ μάλιστα τῶν αἰνιδράπων, θεῶν ὑμᾶς ὑπελάφασιν ἄναι. Τρο. τί οὖν ὑμᾶς αἰτιοί, εἰ ὑπ' αἰσίας ἐκείνοι τοιαῦτα περικερῶν λεγέσθουσιν; Μενί. ἀλλ' ἐκ αὐτοῦ λεγέσθων, ἐμὴ σὺν τούτοις καὶ ὑμᾶς τοιαῦτα ἰδράσαντι, ὡς τὰ μάλιστα προσελόντες, καὶ προσπαύοντά μενοι τοῖς ὄρωμενοις. Τρο. ὦ Μενίππε, Ἀμφίλοχῇ μὲν οὐτῷ αὐτοῖς λέγει, ὅτι αὐτῷ ἀποκεκτίον ὑπὲρ αὐτῶν. ἐγὼ δὲ, ἥρως εἰμὶ, καὶ μαντεύομαι, ὅς τις λαοὶ τέλῃσι παρ' ἐμὶ. σὺ δ' ἐμὴ καὶ ἐκτελεσθῆναι λέγεις. ἀλλὰ τὸ παράπαν. οὐ γὰρ ἐπίσταις σὺ ταῦτοις. Μενί. τί φῆς; ἐμὴ ὅν Λεβιάδαον γὰρ παρὶνδω, καὶ ἰσαλμενῶταις ἰδόναις, γιγνώσκω μάλα σαφῶς τῶν χροῖν ἐχῶν, ἰσθύνω δ' ἰὰ τὰ τομὴν ταπηνῶν οὐτῷ ὅν τὸ σπῆλαιον, οὐκ αὖτ' ἰσθύνω ἐξ ἐμῶν ὅτι νεκρὸς εἶ, ὡς περ ὑμᾶς, μόνον τῷ

μετέβα διαφύγῃν· ἀλλὰ
πρὶς τῆς μαστικῆς, τί δὲ
ἰσχυρὲς ἐστὶν; ἀγνοῶ γάρ. Τρο.
ὅτι αὐθιγὰ παρὶ καὶ διὸ σὺ οὐ
διττον. Μι. ὁ μῆτις αὐθιγὰ
πρὸς ὅτι, ὡς φησὶ, μῆτις δι
οὐ, καὶ σωμαφύς ὅτι ἐστὶ
πρὸς οὐ πρὸς σὺ τὸ διὸ ἐ
κείνο ἡμίτεμον ἀπὸ λυδοῖς;
Τρο. Χρῆσθαι Μενίππῃ ἐν Βοι
ωτίᾳ. Μι. οὐκοῦτα ὡς Τρο
φῶνι ὅτι, καὶ λίγαι, ὅτι μὲν
τοὶ ὅλῳ αὐτοῖς, ἀκριβῶς
ὄν.

Ερμῆ καὶ Χάρμῃ.

Λογισώμεθα ὡς πορθεῖται,
ἀδικῶν, ὅπως μοι ἐφάλας
ἔδω, ὅπως μὲν αὐτοῖς ὄρι
σημεῖοι παρὶ αὐτῶν. Χα.
λογισώμεθα ὡς Ερμῆ. ἄμα
παρὰ γὰρ ὄρισαι παρὶ αὐτῶν,
καὶ ἡ παραγωγὴ ὄριον. Ερ.
ἄκουσαι ἐνταλαμῶν ἐν
μισα πρὸς δραχμῶν. Χα.
πολλοῦ λίγαι. Ερ. οὐ τὸν
Αἰδωνίαν, τῶν πρὸς οὐ
σάμῳ, καὶ ῥομπυτῶν δύο
δραχμῶν. Χα. τίς αὖ πρὸς
δραχμῶν, καὶ ὁλοῦς δύο.
Ερ. καὶ ἀκίστην ὅτι τὸ
ἰσὺ πρὸς ὁλοῦς ἰσὺ κα
τίσῳ. Χα. καὶ τούτους
πρὸς ἰσὺ. Ερ. καὶ παρὸν,
ὡς ἀπὸ λυδοῖς τὸ σκαριδίον
τὸ

prastigiatura reliquos antecel
lere. Sed age p ipsam diuinādi
arte, qd tādē est Hieros; neq; n.
intelligo. Troph. Est qddā pari
tim ex homine, partim ex deo
cōpositū. Men. Nēpe qd neq;
sit homo, quē admodū audio, neq;
deus, utū pariter utrumq;. Eri
go dimidia illa tui, ac diuina
pars, quō nūc recessisti Tro. Red
dit oracula Menippe, in Boeoi
tia. Men. Haud intelligo quid
dicas Triphoni, nisi quod illud
planē uideo, te totū esse mortuū.

Mercurij & Charontis.

Rationē supputemus porti
tor. si uidetur, quantum mihi de
beas iam, ne denuo aliquando
de eo inter nos contendamus.
Cha. Supputemus Mercuri,
Satius enim est, mature id age
re, deinde & minoris negocij.
Mer. Anchorē ut mandares,
comparavi tibi quinque drach
mis. Cha. Caro, dicis. M. At
per Plutonem, quinque emi il
lam, & præterea lotum, quo res
tum alligares, obulis duobus.
Cha. Pone quinque drachmas,
& obulos duos. Merc. Ec pro
resarciendo uelo, quinque obu
los, ego exolui. Cha. Etiam
hos appone. Merc. Ec ceram,
ad oblinendas nauigij rimas
g i tibi

tibi emi, & clauos praeterea, & funiculum, unde Hypera fecisti, oia haec duab. drachmis. Cha. Rectè, laudo, haec uili emisisti. Mer. Haec sunt, quae tibi exposui, nisi si quid reliquū est q. me fugit inter cōputandū. Quando aut haec redditurū te promittis? Cha. Nunc quidē, Mercuri, nō posū. Si uero pestis aliqua, aut bellū, cōfertor et frequentes huc demiserit aliquos, licebit mihi cum allucrari aliquid, subtrahēdo clā nonnihil ex portorio. Mer. Proinde ego nūc sedebo, pessima quae put eueniant precando, ut inde fructum aliquem capiam. Cha. Fieri aliter non potest, Mercuri. Nam pauci nunc, uides, ad nos descendunt. Pax enim est. Mer. Sātius est ita esse, etiam si ob hoc abs te prorogatur nobis debiti istius solutio. Verum enim uero prisci illi, Charon nosti quales aduenire solebant, quā fortes atq. animosi omnes, cruore madidi, & uulneribus pleni plerique? Nunc autem, aut ueneno aliquis a filio interfectus, aut ab uxore, aut pra nimia uoluptate, tumefacto uentre et cruribus adueniūt. Pallidi enī oēs, & ignaui, neq. similes priorib. illis.

Plurimi

τὰ ἀνιόντα, καὶ ὄλονε δὲ, καὶ καθώδιον, ἀπ' οὗ τίνε ὑπάραι ποίησας, δύο δραχμῶν ἀπαντα. Χα. ἰὼ γὰρ ἄξια ταῦτα ἐνόησεν. Ερ. ταῦτά ἐστιν, καὶ μήτι ἄλλο ὁμῶς διήλασεν ἐν τῷ λογισμῷ. τίτι δ' οὖν ταῦτα ἀποδώσει μοι; Χα. νῦν μὲν ἔορμῇ ἀδύνατον. ἔν δὲ ποιήσεις τις ἢ πόνειμα καταπίνεις ἀθρήσεις τινὰς, ἐνθα τότε ἐπισηφισάσαι ἐν τῷ πλῆθει παραλογισίμῃ, σερτὰ πορτορία. Ερ. νῦν οὖν ἔγω καθύσθαιμαι, τὰ λάνθασι δὲ μέλῃ γρηῃσθαι, ὥς αὐτὰ ἀπὸ τότων ἀποδώσωμι. Χα. ἔν ἐστιν ἄλλως ὡς Ερ. μῦ. νῦν δ' ἐλπίσθαι ὥς ἐρῶς ἐφικνοῦνται ἡμῖν. ἀρλῶν γάρ. Ερ. ἄμεινον οὕτως, καὶ ἡμῖν παρατρέσσοιτο ὅτι πὸ σου τὸ ἔσθαι. πλῆθ' ἀλλ' οἱ μὲν πᾶσι καὶ ἡμῖν, οἷα οἱ παρὶνόντο, ἀδράσθαι ἀπαντῶν, αἱ μάλιστα ἀνάπλησ, καὶ φασματίαι οἱ πολλοί. νῦν ἢ φαρμάκῃς ὑπὸ τῷ παιδὶ ἀποθανόν, ἢ ὑπὸ τῷ γυναικὶ, ἢ ὑπὸ τῷ φθιέθῃ δυνάμει τίνε γαστήρα, καὶ τὰ σκίτη. ὡχοί γὰρ ἀπαντῶν, καὶ ἄγαντες, ἐλπίσθαι οἱ καὶ οἱ.

καὶ οἱ.

καίτοις. οἱ δὲ πλεῖστοι αὐτῶν
διὰ χρήματα ἤκουσι, ἐπι-
βουλόμενοι ἀλλήλοις, ὥς
ἰσχύονται. Χά. πᾶν γὰρ πω-
λείται ἐξ ἡμετέρων. Ερ. οὐ
καὶν οὐδ' ἰγὼ δέξαιμι αὐ-
τῶν τὰ ἱεροφάνεια παρὰ
σοῦ.

Πλουτῶν & Ἡρμῆς.

Τὸν γόργοντα εἶδα, τὸν
πᾶν γυροπατά λήγν, τὸν
πλοῖσιον Εὐκράτην, ὃ πᾶσι
δὲ μὴ οὐκ ἴσιν, οἱ τ' ἰσθ-
μὸν δὲ θυρῶντες, ποτα-
μὸν μύροις. Ερ. ναί, τὸν σι-
κυνόριον φῆς. τί οὖν; Πλού.
ἱκανὸν μὴ ὡς Ἡρμῆς ἴσιν ἱα-
σθαι ἐπὶ τοῖς ἐνορέουσιν ἰ-
σθῆναι, ἀλλὰ βέλτερον, ἐπιμύ-
σαι ἄλλα τοιαῦτα, ἃ γινώσκου-
σιν, καὶ ἴτε πλοῖα. τὸ δὲ
γινώσκουσιν αὐτὸ, Χαρίνιον
τὸν νόμον, καὶ Δαμόνα, καὶ
τὸς ἄλλους κατὰ πᾶσαν ἰφί-
ξιν ἀπαιτοῦσι. Ερμ. ἄπορον
αὐτὸ δέξιν τὸ τοιοῦτον. Πλού. οὐ
μὲν, ἀλλὰ δικαίωτον.
τί γὰρ ἱκανὸν παρὸντες, οὐ-
χὲν ἀποθανόντων ἱκάνου; ὃ τ'
χρημάτων ἀντιστοιχόντων, ὃ δὲ ἐν
προσώπῳ. ὃ δὲ πᾶντα ἰ-
σι μισθώματα, ἴτε καὶ τοιαῦ-
τα ἀνέχουσιν, ὅπως θρασύ-
σι

Plurimi autem ipsorum etiam
pecuniarum causa ueniunt, fa-
ctis, ut uidetur, mutuo sibi infa-
ctis. Cha. Omnino enim expe-
cibiles illæ sunt. Mer. Proinde
neque ego uideat peccare gra-
uius aliquid, si uel acerbius abo-
te exigam, ea quæ mihi debes.

Plutonis & Mercurij.

Senem ne nosti, istum ætate
omnino cōfectum dico, Eucra-
tem diuitem, cui liberi quidem
nulli sunt, hereditatis autē capta-
tores plus quàm quinquaginta
millia. Merc. Noui, Sicyoni-
um illū dicis. Sed quid postea;
Plu. Viuere illum quidē, Mer-
cure sine, ultra eos quinquagin-
ta annos quos ætate peregit, al-
teris totidē accumulatis, si moi-
do possibile sit, atq; etiam pluri-
bus. Adulatores autem ipsius,
Charinum adolescentē, & Da-
monem, & cæteros abripe huc
ordine omnes. Mer. Acqui ad
surdum hoc uideri queat. Plu.
Haudquaquam, imo iustissimū.
Quam enim ob causam illi a
deo optat illum mori? nisi quia
pecuniam illius ambiunt, nulla
propinquitate iuncti. Quod au-
tem omnium sceleratissimum
est, interea cū talia precan-
tur, tamen obseruant & colunt

manifeste utiq; illum. Ac quæ agrotante illo, apud se consul-
tente, nemo ignorat, attamen sa-
crificaturos sese promittunt, si
convalescat denuo, & in sum-
ma, varia quadam adulandi ra-
tio illorum hominū est. Quam
obrem ipse quidem immortalis
sic, illi autem præ ipso abeant,
frustra hiantes. Merc. Ridicu-
la patitur, scelerati cum sint.
Sed tamen & ille admodum
scitè circumducit illos, & spe
pascit inani, & in summa, sem-
per morituro similis, multo ual-
idius magis est, quàm quisquam
iuuenis. Illi autem hæreditate
inter se diuisa, pascuntur, uitam
quandam beatam secum ipsi
animo præcipientes. Pluto.
Proinde ipse exuta senectute,
quemadmodum Iolaus ille, in
iuuenem redeat. Illi autem in
ipsa media spe, diuitijs illis, qua
si per soninum spectatis, desti-
cuti abeant iam huc, mali mai-
orè mortui. Mer. Alias res cu-
ra, Pluto, iam enim accersam
tibi illos, alium super alium or-
dine, septem autem, opinor,
sunt. Plut. Deducas licet. Il-
le autem mittat singulos præ se,
ex sene iterum in adolescentem
conuer-
us.

οὐδ' ἐν γὰρ τῷ φανερῷ. καὶ σοὶ
σοῦνται, ἃ μὴ βουλεύον-
ται, πάντες περίδουλα. δύσαν-
ται δὲ ὅμως ὑποσχεσθῶνται, ἂν
ῥαίῃσιν. καὶ ὅλως, ποιήσαντες
ὁ Ἰολαὸς αὐτῶν ἀδελφῶν.
διὰ ταῦτα, ὁ μὴ ἴσθι ἀδελ-
φάει. οἱ δὲ, προκαίτως αὖ-
αὐτοῦ μάτῳ ἐπαχύνοντες.
Ερ. γιγνώσκω πάντοτε, παρ-
εργαίοντες. πολλὰ καὶ αἰ-
νῶ δὲ μάλα διαβουκολῶ
αὐτοὺς, καὶ ἐπιλαπίζω. καὶ
ὅλως, ἃ ἂν δαίμοντι ἰοικέσθαι,
ἱρρῶνται πολὺ μᾶλλον τῶν
τίμων. οἱ δὲ, ἔσθ' ἐν τῇ κληρονομίᾳ
ἐν σοφίᾳ διατηρήσει, βίον
κονταί. ἡ δὲ μακαρίᾳ πρὸς
ἑαυτοὺς τιθέντες. Πλου-
τονίου δὲ μὴ ἀποθυσάμηναι
τὸ γέρας ὡς ὁρῶ Ἰόλαιον
ἀποθυσάμενον. οἷός' ἐστι μὴ
σάρτῳ ἐλπίδων τὴν ἰσχυ-
ρομένην ἐν τῷ πλοῦτον ἀπο-
λεπόντων, ἐκτίττωσαν ἔσθ' ἡ κα-
κοὶ κακῶς ἀποθασόντες. Ερ.
ἃ μείζονα ἢ πλοῦτον. μὴ
τιλδύσομαι γὰρ σοὶ ἔσθ' αὐ-
τοὺς καδ' ἐν ἡμέρᾳ. ἐπὶ δὲ
οἷμά ἐστι. Πλου. κατὰ πάντα.
ὁ δὲ προκαίμῃ ἐκατομ-
μῶν γίγνεται αἷθις πρὸς
οἱ γονίμῃ.

Τῆς

Τῆς

Τερψίωνος καὶ Πλούτου
τῶν.

Terpsionis & Pluton
nis.

Τούτῳ ὁ Πλούτων δίκαιον

ον, ἐμὶ μὲν τιθέναι φαί-
νεσθαι γίγνεται, τὸν δὲ
καὶ τὰ ἐνθάδε γίγνον-
τα θύκωσιν ἴσῃ ἐστι; Πλου-
δικαίον μὲν οὖν ὁ Τερ-
ψίων, εἰ γὰρ μὲν εἴ, μὴ δὲ
οὐδὲν μὲν ὁ ἀποθανόντων
φίλων. οὐ δὲ, παρὰ πάν-
τα τὸν χρόνον ἐπιβούλῳ
αὐτῷ, πρὸς μὲν τὸν κλη-
ρον. Τερ. οὐ γὰρ ἐχρὴν γί-
γναι ὅσα, καὶ μάλιστα χρό-
νον τῷ πλούτῳ αὐτὸν
διωάμενον, ἀποδιδόναι το-
βίον, πρὸς ἀποδοῦναι τοῖς
εἰσῆσι; Πλου. ἵκανον ὁ Τερ-
ψίων νομοθετῶν, τὸν μὴ
κίττι τῷ πλούτῳ χρῆσθαι
διωάμενον, πρὸς ἀποδοῦναι
ἀποδοῦναι. τὸ δὲ, ἀλ-
λως ὁ μὲν καὶ ὁ φύσις αὐ-
τῶν. Τερ. οὐκοῦν τὰ
αἰτιῶμαι τῆς διατά-
ξης. ἐχρὴν γὰρ τὸ πρῶ-
τον εἶναι πρὸς γίγναι, τὸν
πρὸς γίγναι, πρὸς γίγναι. καὶ
μὴ τὸν, ἵκανον καὶ τῷ
ἐλπίδι μὴ ἀποδοῦναι, μὴ
δὲ ἴσῃ μὲν τὸν ἐπὶ γίγναι,
ἵκανον τῶν ἐστι λοιπὸν
ἐχρὴν

Iustum ne hoc est ὁ Pluton
me quidem ē uita obijisse, trigin-
ta cum sim annorum, Terpsi-
onem uero senem septuagena-
rium, & ultra, adhuc uiuere?
Pluto. Iustissimum quidem ē
Terpsio. Nam & si ipse uiuit,
certe ad nullius tamen mortem
affectus est, tu uero omnitem-
pore illius hereditatem expe-
ctans, eum mori auidiſſime ca-
piebas. Terpsio. Non ne
opus fuerat, quom ſenex ſit,
nequeatq; de cætero ſuis uti di-
uitijs, locum dare iuuenibus?
Plu. Nouas ὁ Terpsio ſta-
tuas leges, quom ad uolupta-
tem diuitijs uti nequeat, ip-
ſum ē uita decedere. Autē
autem & Parca & natura ſta-
tuiſſe uidetur. Terpsio. Pro-
inde hanc ob huiusmodi ac-
cuſo ordinem, decebat enim
has res ſucceſſione gradu-
que fieri, ſenem primo, de-
inde qui in ea ætate ſequi
retur mori. Haudquaquam
autem exerceri, aut uiue-
re, qui ſenectute decrepituſ
eſſet, qui tres duntaxat dentes
habebat,

babeat, cui uix deferuiunt oculi
 li, qui curuatus à quatuor fami-
 lis deducitur, deguttantes na-
 res, lipposq̃ oculos habens, ni-
 hil denique uoluptatis degu-
 stans, haud aliter existens,
 quàm animatum quoddam se-
 pulchrum, ab ipsa iuuentute
 derisum. Et contra mori opti-
 mos atque robustissimos adole-
 scentes. Nam hoc perinde esse
 uidetur, ac si flumina sursum
 deferantur. Aut saltem scire
 necesse foret, quando & senum
 quilibet obiturus esset, ne quos,
 prout eis mos est, fallerent.
 Nunc uero illud accidit, quod
 proverbio dici solet, Quadri-
 ga bouem sepiusmè ducit. Plu-
 to. Hæc quidem ò Terpsio pru-
 dentius fiunt, quàm tibi profe-
 cto uidentur. Verum & uos
 quid passi estis? quod rebus a-
 lienis gaudetis, & senibus, fi-
 lijs orbatis, uosmet tantope-
 re in adoptionem tradatis,
 quamobrem in derisum addu-
 cti, ab illis sepelimini, quod qui-
 dem plurimis fit periucundum.
 Nam quanto uos magis mori
 illos peroptatis, tanto plus omi-
 nibus quàm gratissimum est, si
 ante eos uos mori cōtingat. E-
 tēnι nouά quādam artem in

ἔχοντα, μέγας ὄφνητα, οἰκί-
 τας τῶν πατρὶν ἐπακκυφόντας,
 λογύνας μὲν πλὴν ῥήγα, λυ-
 γναι δὲ τοὶ ὀφθαλμοὶ μέ-
 γαν ὄντα, οὐδὲν ἔτι θάψαι ἔ-
 σθαι, ἐμφυχόν τινα τάφον
 ὑπὸ τῶν νέων καταγελῶμι-
 νον, ἀποδουσκον δὲ ἑλληνί-
 σιν, καὶ ἱερῶν μνηστῶν τοὺς
 νεανίσκους. αὐτὸν γὰρ ποτα-
 μὸν τοτὶ γὰρ τὸ τοῖς νεοῦται-
 σιν ἀδύνατον ἔχειν, ποταμὸς καὶ
 τινὲς εἰσὶν αὐτῶν γρόντων ἔ-
 καστῶν, ἵνα μὴ μάτλη αὐ-
 τήν τις ἰδοράσθων. οὐδὲν δὲ
 τὸ ὅτι πορριμῶμεν, ἢ ἡ μά-
 ξα τὸν βοῦν πολλὰ κίς ἐκ-
 φέρει. Πλου. ταῦτα μὲν ὅ
 Τερψίω πολλὰ συνιστά-
 ρα γίνονται, ὅπως σοὶ δο-
 καῖ. καὶ ὑμᾶς δὲ τί πα-
 θόντες, ἄλλοθι οἰσὶν ἐπαχαι-
 ρεῖν, καὶ τοῖς ἀτίκτοις τῶν
 γρόντων εἰσποιᾶν, φί-
 λους αὐτοὺς; τοιγαροῦν
 γέλωτα ὀφλισκάνει, πρὸς
 ἑκάστου καταγεγελῶσι.
 καὶ τὸ πρῶγμα τοῖς πλε-
 οῖς ἕδιστον γίνονται. ὅ-
 σον γὰρ ὑμᾶς ἐκείνους ἀπει-
 θαῖν οὕτως ἀδαι, τοσούτῳ ἂν
 πασιμ ἢ αὐτῶν προαποδαῖν
 ὑμᾶς αὐτῶν. καὶ οὐ γὰρ
 τινα ταύτῳ τίχων ἵπαι-

εργασίᾳ, γράμῳ καὶ γόρῳ
 τῶν ὀρώντων. καὶ μάστιγα,
 εἰ ἄτιμοι αἶψα. οἱ δὲ σὺν
 σοί, ὅμῳ αὐτοῖς. καὶ τοῖς,
 πολλοὶ ἔσαν τῶν ὀρμηλῶν
 σωόντων ὅμῳ τῶν παλαιῶν
 ρίαν τοῖς ἰσχυροῖς, ὅρ καὶ τῶν
 χυσοῖς πᾶσι δὲ ἰσχυροῖς, μι
 σῶν αὐτοῖς πλάττονται, ὡς
 καὶ αὐτοὶ ὀρμηλῶν ἰσχυροῖς.
 ἅπαντα δὲ ταῖς διαδοχαῖς, ὡς
 περὶ ἀπορίας μὲν οἱ πᾶσι
 λαὸν ἀποφασίζοντες. οἱ δὲ
 πᾶσι, καὶ ὅς φησὶ, ὡς ὁρ
 ἔστι δίκαιον, κατὰ τοῖς πᾶσι
 τῶν. οἱ δὲ, ὑπερβύουσι τοὺς
 ἀλλοτρίους, ἀποσπῶντες.
 Τῶν δὲ ἀλλοτρίων ταῦτα φησὶ. ἰ
 μῶ γὰρ οὐκ ἐστὶ πῶσα
 ἀντίφασις, ἀλλὰ τὸν ἑαυτοῦ
 ἀποῶν; καὶ ὅτι οὐκ ἔστιμι,
 ὑπερβύουσι, καὶ μὴ τῶν
 ἀποῶν ὁρ δὲ ὡς ἑαυτοῖς αὐτοῖς
 λῆς ὑπερβύουσι, ὡς ἑαυ
 τοῖς ὅσον αὐτοῖς οἰόμενοι ἑ
 πὶ ὅσον αὐτοῖς ὁρ δὲ, ὡς
 πᾶσι τῶν πολλῶν, ὡς μὲν ὅ
 πρὸς ἀλλοτρίους μὲν οἱ αὐτοῖς
 τῶν τῶν μεγαλοδωρίῳ. καὶ
 τὰ πολλὰ ὑπὲρ φροντίδων,
 ἀγρυπνίᾳ καὶ μῶν, ἀριθμῶν
 ἑαυτοῦ, καὶ διατάξεων. ταῦ
 τα γὰρ μοι καὶ τὰ ἀποῶν
 ἅπαντα γὰρ ὅσον, ἀγρυπνία,
 καὶ

medium adducitis, aniculas
 atq; decrepitos cū amatis, prae
 fertim quidem si liberis sint ori
 bati. qui uero liberos habet, illo
 rum uobis non est cura. Atqui
 ex ijs qui amantur plurimi, mi
 nimè uestri ignari astus, etiā si
 ipsis liberos esse cōtingat, illos
 odisse dissimulat, ut et ipsi habe
 ant amatores. Inde ijs in testa
 mēto exclusis, q̄ munera diuisci
 sime obtulerūt, liberi, sicuti pro
 fecto dignū est, oēm eorū substan
 ciā consequuntur, at illi tristitia
 affecti, suaq; spe delusi, dētibz
 fremūt. Ter. Omnia haec uera
 sunt, quae de me et Tuccito au
 tumas. Quantū enim meorū il
 le deuorauit, quā semper eū mor
 ri putat. Ac quoties ad eū in
 grediebar, gemēdo, et internū
 quiddā, perinde atq; ex ouo pul
 lus aliquis immaturus, stridēdo
 agnitudinem simulabat. Vnde
 quāto citius eum ad se pluchrū
 duci existimabā, tanto plus illi
 donorum mittebam, ut ne ijs, qui
 amore concurrebant; muneri
 bus me praeclaris uincerēt. Ple
 rumq; etiam praenimia sollici
 tudine in somnis iacebam, sin
 gula enumerās, ac unumquidq;
 disponens. Ea quae etiam cau
 sa interitus mihi fuit, curā
 et uigi

Καλ. ἰσῆμεν αὐτὸν καὶ ἐν
 ὁράπνοον, ὑπὸ χυνοῦ μὲν
 ἐπ' ἐμοὶ κληρονομίαν τιθεῖν
 οὐκ, ἐπ' αὐτὸν τὸ πρῶτον οὐ
 μόνον ἐπιτίθει, καὶ ὑπὸ
 πρὸς τὸν Τιθωνὸν ἡ γέννησις
 ἐν, ἐπιτομήν τινα ἐδὲν ἐπὶ
 τὸν κληρὸν ἡδύνην. περὶ
 μὲν γὰρ φάρμακον, αὐτὸ
 πᾶσα τὸν οἰνοχόον, ἵνα
 δαὲ τὰ χυνοῦ ὁ Πτολεμαῖος
 αὐτὸς ἡ πρὸς, πρὸς δ' ἐπὶ
 αὐτῷ, ἡδύνην ἡδύνην
 ταῦτα οὐκ ἔστιν, ἵνα μὲν ἔχον
 αὐτὸ, καὶ ἐπιδιῶμι αὐτῷ.
 αὐτὸ τὸ πρῶτον, ἡδύνην
 ἐν πᾶσι μὲν αὐτῷ
 αὐτῷ. Ζη. τί οὐκ ἔχοντο;
 πᾶν γὰρ τι παρὰ δόξαν ἡ
 γὰρ ἵκναι. Καλ. ἐπὶ τοῖς
 οὐκ οὐκ ἔστιν, ἡδύνην, δύο
 ἡδύνην ὁ μαιρακίσκος οὐκ ἔστιν
 ἵνα μὲν ἔχον, τὸν μὲν τῷ
 Πτολεμαῖῳ τὸν ἔχοντα τὸ
 φάρμακον, τὸν δ' ἐπὶ τῷ
 μοι, ὁ φάρμακον ὁ οὐκ ἔστιν
 ἡδύνην τὸ φάρμακον, Πτολ
 δὲ τὸ φάρμακον ἡ
 πρὸς τὸν. ἡδύνην ἡδύνην
 ἡδύνην αὐτῷ αὐτῷ ἡδύνην
 αὐτὸ ἡδύνην ἡδύνην
 γὰρ ἡδύνην ἡδύνην ἡδύνην
 μὲν ἡδύνην ἡδύνην αὐτῷ
 ἡδύνην

Cal. Illum semper captabam,
 colebamq̃, id mihi pollicens
 fore, ut meo bono quamprimum
 moreretur. Verum quum
 ea res in longum proferretur,
 fene uidelicet, uel ultra Tibonios
 annos uiuente, compendiariam
 quandam excogitauim, qua ad
 hereditatem peruenirem. Siquidem
 empto ueneno, pocillatori persua-
 seram, ut simulatq̃ Ptoleodorus
 posceret, bibebat autem prolixius,
 praesentius in calicem iniiceret,
 haberetq̃ in promptu, porrecturus
 illi. Quod si fecisset, iure iurando
 confirmabam, me illum manu-
 missurum. Zeno. Quid igitur
 accidit? nam inopinatum quid-
 dam narraturus mihi uideris.
 Vbi iam loti uenissimus, puer
 duobus paratis poculis, altero
 Ptoleodoro cui uenenum erat
 additum, altero mihi, nescio
 quo modo errans, mihi uenenum,
 Ptoleodoro porrexit innoxium.
 Mox ille quidem bibit, at ego
 protinus humi porrectus stratus
 sum, supposititium uidelicet
 illius loco funus. Quid hoc?
 Rides Zenophanta? Acqui
 non conuenit amici malis illu-
 dere.

dere. Z. Rideo profecto, nā elegā-
ter ac lepidē tibi hęc res eue-
nit. Porro senex ille, qđ interit
C. Primū ad casum subitū atqđ
inexpectatū sanē cōturbatus ē.
Deinde simul atqđ intellexit,
id qđ acciderat, puta pocillato-
ris errore factū, risit et ipse. Z.
Recte sanē. Tamen si non oportuit
ad cōpendium illud diuertere,
si quidem uenisset tibi popu-
lari, uulgataqđ uia, tutius cer-
tiusqđ, etiam si paulo serius.

Cnemonis & Damippi.

Hoc illud ē qđ uulgo dici cō-
suevit, Hinulus leonē. D. Quid
isthuc est, quod tecū stomachare
Cnemō? C. Quid stomacher ro-
gas? Egdē heredē reliqui quēdā
præter as sententiā, uidelicet astu-
delusus miser, ijs quos maxime
mea cupiebā habere, præteritis
D. Sed isthuc quinā euenit? C.
Hermolaū nobilē illū diuitē, cū
orbis esset, imminēte morte ca-
pebā, assidens atqđ inserviens.
Neqđ ille grauitum officiū me-
um admittebat. At interim il-
lud quod mihi uisum est scitū,
consultumqđ, ut testamentum
proferrem ac publicarem, quo
illum rerum mearū in solidum
heredem institueram, nimirum
ut ille uicissim idē faceret, meo

proi

ἐπιγλαῶ. Ζ. ἄρα καὶ γὰρ ὁ
καλλιδουμίδου πιπνῶδας. ὁ
γίγνηται δὲ, τί πρὸς ταῦτα;
καλ. πρῶτον μὲν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς
ὅτι πρὸς τὸ αἰφρίδιον. αἰσ-
σωαίς οἶμαι τὸ γίγνεσθαι
νομ, ἰγίλα καὶ αὐτίς, οἷά γο
ὁ εἰσὶν ἡ ἀρχαί. Ζ. κα-
πλῶ ἀλλ' ἰδὲ οἱ τῶν ἐπὶ
τομορὶ χρεῶν βασιλεῖς. ὅνα
γὰρ αὐτοὶ διὰ τὴν λιποψόρου
ἀσφαλείας ὁδόν, εἰ καὶ ὀλίγον
φραδύτῃ. ὡν.

Κνημίνης καὶ Δάμ-
νιππε.

Τοῦτο ἐκείνο τὸ ὅτι παρ-
ουσίας, οὐδὲν τὸν λήοντα.
Δ. τί ἀγανακτᾷς ὦ Κνη-
μων; Κ. πωδῶν ὁ, τι ἀ-
γανακτῶ; κληρονομία ἀκού-
οις. καταλίποις, κατασθ-
ριῶν δὲ ἡ ἀδελφὴ, οὗς ἴδου,
λόμῳ αὐτῶν μάστιγα σχῆνται
μὰ, παραλίπων. Δ. πῶς
τοῦ ἰγνύτο; Κ. Εὐμείλα-
ον τὸν πᾶν πλουσίον ἔτι
νομ ἵστα, ἰδὲ ὁρᾶνον ὑπὸ
δακτύλῳ. καὶ ἡ οὐκ ἔστι
ἀδὲς τῶν ὁρᾶν ὡς πρὸς ἡ-
πο. ἰδὲ δὲ ἡ μοι καὶ οὐδὲν
ποτ' αἶται, διὰ δὲ διαθήκας
ἐς τὸ φανερὸν, ἐν αἷς ἐκείνῃ
καταλίποις τὰ μὰ πᾶν, ὡς
καὶ ἡ οὐκ ἴσθῃς, καὶ τὰ
αὐτὰ

αὐτὰ πράξει. Δά. τί οὖν
 δὲ ἰκάνει; Κη. ὅτι μὴ
 οὐ αὐτὸς ἐνέγραφε ταῖς ἐν-
 αὐτο ἀπαθήσας, οὐκ εἶδα.
 ἐγὼ γὰρ ἄφρον ἐπίδαυρον,
 ποτὶ γὰρ μοι ἐπαυθύνει.
 καὶ νῦν Ἑρμόδωρος ἔχει τὰ
 μὲν, ὥσπερ τις λάβραξ καὶ
 τὸ ἀγκυροῦν τῷ δελιάδι συγ-
 κατασπᾶσαι. Δά. ὦ μόνον,
 κἀλλὰ καὶ αὐτὸν σιτὸν ἀ-
 λεία. ὥς τι σόφισμα κατὰ σου
 ποσωνιδεσας. Κη. ἰοίκα,
 εἰ μὴ σοι γαρεύω.

Πιμύλης καὶ Πολύ-
 στρατη.

Κη. καὶ ποτὶ ὦ Πολύστρα-
 τῃ σὺ παρ' ἡμᾶς, ἐπεὶ οἶμαι
 οὐ πολὺ ἀποδύοντα τῶν ἱκαν-
 τῶν βιβιωκῶν. Πολύ. ἐν τῷ
 ἐπὶ τοῖς ἐνδομήστοις ὦ Σί-
 μωλι. Σι. πῶς δὲ τὰ μὲν ἐ-
 μὲ ταῦτ' ἐβίως βιάκοιτα;
 ἐγὼ γὰρ ἀμφὶ τὰ ἐβδωμάκον-
 τα σου ἵστημι, ἀπὶ δαυρον. Πο-
 λύ. ὡς βιάσθαι, ἥ καὶ σοι πα-
 ράδοξον τότο δόξει. Σι. πα-
 ράδοξον. εἰ γὰρ ὡς τε, καὶ ἀ-
 δυνῆς, ἄτικνός τι προσίτι,
 ἥ ἀδυνατοῖς ἐν τῷ βίῳ ἰδύ-
 νατο. Πολύ. τὸ μὲν πρῶτον,
 ἀπαρτα ἰδωδάμω. ἐπεὶ καὶ
 πᾶσι δὲ ὡραῖοι ἦσαν πολλοί,
 καὶ γυναικὲς ἀβρότατας,

καὶ

promocatus exemplo. Dam.
At quid tandem ille? Cne. Quid
ille suo in testamento scripserit,
id quidem ignoro. Caterum ego
repente atque insperato ē uita des-
cessi, te ceterum oppressus. Ea
nunc Hermoldus mea possidet,
lupi cuiuspiam in morem ipse
homo cum esca pariter auulso.
Dam. Imo non escam modo
cum hamo, quin etiam te quoque
piscatore simul abstulit. Itaque
technam istam, in tuum ipsius
caput struxeras. Cne. Sic ap-
paret, idque adeo deploro.

Simyli et Polystrati.

Venisti tandem et tu Polystra-
te ad nos, quum annos uixeris
haud multo pauciores centum opi-
nor. Pol. Nonaginta octo Si-
myle. Sim. Sed quinam trigin-
ta istos annos egisti, quibus mi-
hi fueras superstes? Nam ipse
perii te ferme septuagenario.
Pol. Quam suauissimè profe-
cto, etiam si hoc mirum tibi ui-
debitur. Sim. Mirum uero si
quidem tibi primū seni, deinde
inualido, postremo etiam orbo
quicquam poterat esse in uita
suaue? Pol. Principionibil e-
rat quod non possem, præterea
pueri formosi complures ade-
tant, cum mulieres nitidissimæ,

inguent

unguēta, uinū mirē fragrās, po-
stremono mēse ul' Siculis illis lau-
tiores. S. Noua narras, nā ego
te planē sordidū ac parcissimū
esse sciebā. P. Atqui praeclare
ex alienis arcis opes mihi sub-
scatebāt. Tū diluculo p̄tinus q̄
plurimi mortales ad fores meas
uētebāt simulq̄ ex oīterū ge-
nere, quae terrarū ubiuis pulcher-
rimae repiūtur, munera de porta-
bātur. S. Nū me defūcto regnū
geßisti. P. Minimē, uerū amātes
habebā innumeros. S. Nō pos-
sum nō ridere tū ne amātes, tan-
tus natu cū esses, uixq̄ tibi den-
tes superēēt quatuor. P. Habet
bā p̄ Ioue eq̄le optimates ciui-
eatis, cūq̄ essēt cum senex tū cal-
uis, sicuti uides, praeterea lippi-
ens etiā ac senio caecutiens, po-
stremono narib. muccosis, tamen
cupidissimē mihi inscruēbāt, ai-
deo ut is felix uideretur, quē cūq̄
ul' aspexissēt modo. S. Nū tu quo-
que quēadmodū Phaō ille, Venē-
tē aliquā ē Chio trāsuexisti, ut
ob id optātū tibi illa dederit rur-
sum ad iuuentā redire, ac denuo
formosum atq̄ amabilem fieri?
Pol. Haudquaquam, quin mi-
gis quātalis essem qualem dixi,
tamen supra modū adamabar.
Sim. Acnigmata narras. P.

Atqui

καὶ μῦρα, καὶ εἰς αὐτοὺς
μίας, καὶ ῥάπισαι καὶ ῥά-
σις Σικελία. Σι. καὶ τὰ ταύ-
τα, ἐγὼ γὰρ σιωπῶν φειδέ-
μενον ὁμιτῶμαι. Πολυ.
ἀλλ' ἐπὶ ῥῶμαι ὃ γοναῖς
καὶ ἄλλων τὰ γὰρ ἀδὰ. καὶ ἴω-
δοι μὲν εὐδὺς ἰδὼν δὲ
ἰφείτωρ μάλα πολλοί. μί-
τὰ δὲ, παντοῖα μοι δῶρα
προσέχρητο, ἃ πανταχόθεν
οὐκ ἔστιν ἐλάττω. Σι. ἐν-
ταῦθα οὐκ ἐπὶ πολλοῖς με-
τ' ἐμὲ; Πολύ. οὐκ. ἀλλ' ὅρα-
ταις ἄχον μυρίους. Σι. ἐγὼ
λασα. ὅραταις σὺ τηλικού-
τῃ ὅν, ἰδύσθαι τέτταρα
ἔχον; Πολυ. νῦν Δία τοὺς
ἀρίστους γὰρ τῶν σὺ τῇ πό-
λει, καὶ γίγνεται μοι, καὶ φα-
λακρὸν ὡς ὅραταις ἔντα, καὶ
λαμπρὸν προσίτι, καὶ κο-
ρυζῶντα, καὶ ὁρῶντο ὁρῶ-
ντο οὐκ ἔστιν. καὶ μακάριον
ἔν τῶν, ὅν τινὰ αὐτὸ καὶ
μόνον προσέβλεψα. Σι. μὴ
καὶ σὺ τινὰ ὡς πρὸς ὁ φάτωρ
τῶν ἀφροδίτῃ ἐν Χίου Δι-
απρόδοστας, εἰτά σοι δῶρα
μὲν ἰδῶν ἐν ἑαίῃ, καὶ
καλὸν δὲ καρχῆς, καὶ ἄξιον
τοῦ; Πολύ. οὐκ ἀλλὰ τοιοῦ-
τῃ ὅν, περιπέδοντο. Σι.
Σι. αὐτὸ γὰρ λίγος. Πολ.
καὶ

καὶ μὴν πρόσθετός γε ὁ ἐ-
 ρως οὐτοσί ποτὺς ὦρ, ὁ πι-
 ρι τοὺς ἀτίκτους καὶ πλου-
 ούς γέροντας. Σι. νῦν μὲν
 δαύμ σου τὸ ἐλάλλῃς ὡς δαυ-
 μάσῃ, ὅτι παρὰ τὴν χρυσῆς
 Αφροδίτης ἐν. Πολυ. ἀταρ
 ὡς Σίμωνι, οὐκ ὀλίγα τῶν ἱ-
 ραγῶν ἀποκρίλαυκα, μόνου-
 χι προσκυκλώμενος ὑπὸ
 αὐτῶν. καὶ ἰδρυθήμεν δὲ
 πολλὰς, ἢ ἀπὸ κλειῶν αὐ-
 τῶν τινὰς εἰσὶν. οἱ δὲ ὁμιλ-
 λῶντε, καὶ ἀλλήλους ὑπερί-
 βάλλοντο ἐν τῇ πόρῃ ἐμὴ φη-
 μιμίῃ. Σι. τί γὰρ δ' οὐκ,
 πῶς ἰδουλόσῃς πόρῃ τῶν
 ὑπεμάτων; Πολυ. ὅτ' τὸ φα-
 νορὸν μὲν ἔκαστον αὐτῶν κλη-
 ρονίμου ἀποκρίων ἴφασ-
 κει. ὁ δ' ἐπίσθιόν τι, καὶ
 ὑποκακωτικῶς πόρῃ παρὰ
 κόρυς αὐτῶν. ἄλλας δὲ
 τὰς ἀλλήλους διαδύνας ἐκεί-
 ναι ἔχουσιν, κατέλιπον, εἰ μὴ
 ἴσῃς ἀπασί φράσας. Σι. τί
 οὐ δ' αἰ τιλόνταια τὸν κλη-
 ρονίμου ἴσῃς; ὡς πῶς τινὰ
 τῶν ἀπὸ το γένους; Πολυ. ὡς
 μὰ Δί', ἀλλὰ ὑπὸ τῶν τι-
 να τῶν μετὰ τὴν ὥρην
 φέρει. Σι. ἀπὸ πόσα ἔτη
 ὡς Πολύστρατος; Πολυ. οὐκ
 ὡς ἀμφὶ τὰ ἔτη. Σι. ὡς
 μὲν

Atqui notissimus ē hic amor,
 cū vulgo sit frequēs, nēpe erga
 senes orbos diuites. Sim. Nunc
 tua forma unde tibi pfecta fue-
 rit intelligo vir egregie, nimirū
 ab aurea illa Venere. Pol. Ver-
 ſutamē nō parū multas cōmodi-
 tates ab amātibz tuli, Simyle,
 propemodū etiā adoratus ab il-
 lis. Porro sapius etiā quasi pro-
 cax illis illudebā, excludēs inter-
 dū nōnullos eorū, interim illi in-
 ter se se decertabāt, & in ambie-
 dis primis apud me partibus, al-
 liū alius antecire nitebatur. Si.
 Sed age, de facultatibus tuis qd
 tandē statueras? Pol. Palā quā-
 dem affirmabam, me unūquem-
 que illorum relictorū hāredem,
 idē illi quā crederent futurum,
 certatim se quisq; obsequentiō-
 rem atq; adulatiorē præbebat.
 Ceterū alteras illas ueras
 tabulās, quas apud mē seruauē-
 ram, reliqui, in quibus omnes il-
 los plorare iussi. Sim. At po-
 strenne illæ tabulæ quæ pronun-
 ciabant hāredem unum ē cognā-
 tis quēpiam? Pol. Nō per Io-
 uem, imo nouitiū quēndā ex
 formosis illi: adolescentūlis na-
 tione Phrygeni. Sim. Quot an-
 nos natum Polystratē? Pollux.
 Viginti fermē. Sim. Iam

h intel

intelligo, quibus obsequijs ille te demeruerit. Pol. Attamē mul-
 to illis dignior qui scriberetur
 haeres, etiā si Barbarus erat ac
 perditus, quē iam ipsi etiā opti-
 mates colūt captivū. Is igitur
 mihi exisist haeres, iamq̃ inter
 patricios numeratur, subra-
 mento, barbaroq̃ cultu ac lin-
 gua, quin cū Codro generosior
 rem, Nireo formosiorē, Vlyssē
 prudētorē esse pradicant. Sim.
 Non laboro, ut totius Graciae
 sit imperator, si libet, modo nē
 illi potiantur hereditate.

Charon, Mercurius, Mortui,
 Menippus, Charmoleus, Lā-
 pichus, Damascias, Philoso-
 phus, Rhetor.

Audite quo loco sint res no-
 stre. Egdē parua ē nobis, quē ad
 modū videtis, et cariota navicu-
 la, & quae undi p̃p̃fluit, q̃q̃ si in
 alterā partē se inclinarit, planē
 submersa p̃ibit, atq̃ uestrū tam
 multi simul cōfluunt & singuli
 plurimas sarcinas adferūt. Q̃
 si cū his naviculā cōscēderitis,
 vereor ne postea vos facti poeni-
 teat, maxime uero eos, qui nan-
 di sunt imperiti. Mort. Quid
 igitur faciendū erit, ut sine
 periculo nauigemus? Charon.
 Ego uobis dicam, nudos uos
 ingre-

μαυδαίνω, ἢ τιθέναι ἐν αὐ-
 τοῖς ἰχθυήσιν. Πολυ. πλὴν
 ἀλλὰ πολὺ κείνου ἡξιώτε-
 ρος ἡλορονομήν, ἢ καὶ βαρ-
 βάρους ἦν, καὶ ἡλιδος. ὁ μὲν
 ἦδ' οὐ καὶ αὐτοὶ οἱ ἄριστοι δι-
 ραποδύουσιν. ἐκ αὐτοῦ τοῦτω
 ἡλορονομάσιν μου. καὶ νῦν
 ἐν τοῖς σὺν πατρίδαις ἀριθ-
 μῶνται, ὑπερφυγελίους καὶ
 τὰ γένειον, καὶ βαρβαρίζων.
 Κόδρου δὲ σύγγονος εἶμι, καὶ
 Νιρέως ἡσπλίου, καὶ Ὀδυσ-
 σέως σωιστῆτος λιγυρί-
 νος ἀναι. Σι. οὐ μοι μέλει.
 καὶ στρατηγασάτω ἡ Ἑλλάς
 αὐτοῖς, εἰ δύναι. ἐκ αὐτοῦ ὅ, μὲν
 ἡλορονομήτασαν μόνον.

Χάρων & καὶ Εὐμῆς.

Λογούσιντες ὡς ἔχει ὁ μῦθος
 τὰ πράγματα. μικρὸν καὶ
 ὁ μῦθος, ὡς ὁρᾷ, τὸ σκαφί-
 διον, καὶ ὑπὸ σκαφίδιον ὅτι, καὶ
 διαρρεῖ τὰ πολλὰ, καὶ ἦν
 βαπὴ ὑπὸ δάκρυα, οἰχόμε-
 ναι πόρρωθεν. ὁ μῦθος δὲ,
 τοσούτοι ἅμα ἔκινται, πολλὰ
 ἐπὶ ὁρδόμενοι ἐκαστος. ἦν
 οὐκ οὐκ τὰ τέταρτα ἡμῶν, δι-
 οῦσα μὲν ὑστέρων μετανοήσιν.
 καὶ μάστιγα ἐπὶ οἱ σὺν οὐκ
 ἐπίστασι. Νι. πῶς οὐκ οὐκ
 σαστέον, σὺν πλοῦσι μὲν; Χά.
 ἔγωγε ὁ μῦθος φράσων γυμνοὺς ἐπὶ
 βαίνοντες

ἰκίοντο χρεὶς, τὰ περὶ τὰ ταῦτα πάντα ἡδὲ τῆς αἰῶνος καταλιπόντας. μέλλει γὰρ αὐτὸς οὕτω δίστατο ὑμᾶς τὸ περιδμεῖν. σοὶ δὲ ὦ Ερμῆ, μέλλουσι τὸ ἀπὸ τοῦ πενταδύνα παραδίχουσαι αὐτῶν, ὅς αὐτὸν μὴ ψιλὸς ᾖ, καὶ τὰ ἐπιπλά ὡς ἐπὶ ῥέον, ἀπεθαλόν. παρὰ δὲ τὴν ἀποβάδην ἐξ ὧς, διαγίνωσκε αὐτοὺς, καὶ ἀναλάμβαν, καὶ, γυμνοὺς ἐπιβαίνοντες ἀναγκάζων. Ἐρ. εὖ λέγεις. καὶ οὕτω ποιεῖς μελ. οὐτὶς γὰρ ὁ πρῶτος ἐστὶ; Μι. Μενίππος ἔστι. ἀλλ' ἰδοὺ ὁ πρῶτός μοι ὦ Ερμῆ, καὶ τὸ βάνειον, ὅς τὴν χιτῶνα ἀπερρίψω. τὴν ῥίβωνα δὲ δὲ ἐκίμωσα, ὡς ποιεῖς. Ἐρ. ἵμω βαίνε ὦ Μενίππε αὐτῶν ἀρίστη, καὶ τὴν προδρίαν ἐκ παρὰ τὴν λυδρῶν τὴν ἰφ' ὑψηλοῦ, ὡς ἐπὶ σκαπῆς ἀπασταε. ὁ βαλὸς δ' οὗτος, τίς ἐστὶ; Χαρ. Χαρμόδιος ἐστὶ γαίκοις, ἐπὶ γὰρ οὗτὸ φιλῆμα διτάλαντον ἦν. Ἐρ. ἀπὸ δούσι τοι γαροῦν τὸ βάλλειν, καὶ τὰ χεῖρα αὐτοῖς φιλόμασι, καὶ τὴν κόμην τὴν βαδῆσαι, καὶ τὸ ἐπὶ τῶν παρῶν ὀφύδωμα, καὶ τὸ δίσμα

ingredi oportet, atque ista omnia quae superflua sunt, in litore relinquere. Nam sic etiam uix capiet uos nauicula. Tibi uero Mercuri deinceps curae erit, neminem ex illis recipere, nisi nudus sit, et suppellectilem abiecerit. Itaque ad ipsas scalas te statuas, ipsosque cognoscito, et suscipies, nudosque ingredi cogito. Mercurius. Rectè dicis, atque sic faciemus. Quis est ille primus? Menippus. Ego Menippus sum. Ecce autem peram et baculum in paludem abieci, uerum rectè feci, qui pallium non acceperim. Mercurius. Ingredere ὦ Menippe uir optime, primumque apud gubernatorem nauis, locum accipe, in ipsa summitate, quo omnes possis intueri. Verum quis ille formosus est? Charon. Charymoleus sum. Megarensis ille amator, cui osculum unum duobus talentis conuenit. Mercurius. Exue igitur istam pulchritudinem, et labia una cum osse istam etiam densam comam, et genarum ruborem, adeoque totam

totam cutē. Beneferes habet, *διερμα ἴσθρ. ἔχα παλῶς. σὺ*
 expeditus es, ingredi nunc. *ἴσθρ. ἄ. ἐπίβαινε ἤδρ. ὁ δὲ*
 Quis uero ille est purpuratus et *τὴν πορφυρίδα σὺ σοί, καὶ*
 diademate praecinctus, grauita *τὸ διάδημα, ὁ βλαδύρως,*
 tem quādam praese ferēs? Quis *τίς ὁρ τυγχάνεις; Δά. Δάμ*
 est tu. Lamp. Lampichus sum *πιχ. Γιλών τύραν. Ερ. τί τοῦ ὧ Λάμπιχι τοσού*
 Geloortyrannus. Merc. Quid *τα ἔχου παρὰ; Δά. τί ἔρ*
 igitur cum tot sarcinis uenisti? *ἔχων ὧ Ερμῆ, γυμνὸν ἢ*
 L. An ne nudum aduentare *καρ τύραντορ αὐτὰρ; Ερ.*
 cōueniebat tyrannum? Merc. *τύραντορ μὲν οὐδαμῶς, συ*
 Nequaquam tyrannū, sed mori *κρόν δὲ μάλα. ὥστε ἀπὸ*
 tuum, itaque de pone ista. Lam *δου ταῦτα. Δά. ἰδοὺ σοί ὁ*
 pad. Ecce abiecti diuitias. *πλοῦτ. ἀπὲρρίπτει. Ερ.*
 Merc. Sed superbiam ὦ Lam *καὶ τὸν τύραν ἀπὲρρίψον*
 piche ~~et~~ fistum etiam abijce, *ὧ Λάμπιχι, καὶ τὴν ὑπὸ*
 nam ista ~~si~~ in nauiculam coin *ψίαν. βαρύνει γὰρ τὸ πορ*
 cidene uehementer grauabunt *δυμῶν, συνειμωβύντα. Δά.*
 eam. Lam. Igitur sine ut dia *οὐκ οὐν ἀλλὰ τὸ διάδημα*
 dema habeam saltem ~~et~~ stragu *ἰσθρ. με ἔχου, καὶ τὴν ἰ*
 lum. Merc. Nequaquam, imo *φυρίδα. Ερ. οὐδαμῶς, ἀλλ*
~~et~~ haec relinguto. Lamp. Sit *λὰ καὶ ταῦτα ἄφθρ. Δά.*
 ita. Quid praeterea uis? Nam *ἄφρ. τί ἔτι, πάντα γὰρ ἀ*
 omnia, ut uides, abiecti. Merc. *φῆκα ὡς ἔρῃς. Ερ. καὶ τὴν*
 Crudelitatem etiam, ~~et~~ amen *ὀμύττα, καὶ τὴν αἰσίου,*
 tiam, ~~et~~ uiolentiam ~~et~~ iracun *καὶ τὴν ὕβειν, καὶ τὴν ἔρ.*
 diam, atque his similia de pone. *γλῶ, καὶ ταῦτα ἄφθρ. Δά.*
 Lampichus. Ecce nudus *ἰδοὺ σοί, φίλος εἰμι. Ερ.*
 sum. Mercurius. Ingredere *ἐμβαίνει ἤδρ. σὺ δὲ ὁ πω*
 nunc. Tu uero pinguis admoi *χὺς, ὁ πολύσαρρ. τίς*
 dum ~~et~~ carnosus quis es? Da *ἔ; Δπ. Δαμασίου ἀδελφ*
 masius. Damasius ego sum *τῆς. Ερ. οαὶ ἰομαι. εἶδα*
 athleta. Mercurius. Certē, *γὰρ σὶ, πολλάντις ἐν ταῖς*
 uideris ille esse, scio enim te sa *παλαιόφρων ἰδὲν. Δπ.*
 pe in palestris a me uision. Da.

Ita

οαὶ

οὐκ ἔγωγε Ερμῆ. ἀλλὰ παρὰ
 Διὸς με γυμνὸν ὄντα. Ερ.
 οὐ γυμνὸν ὡς βέλτερι, τοσαύ-
 τας σαρκας περιβύλημί-
 σοι. ὥς τι ἀπὸ δυνεῖ αὐτὰς,
 ἐπεί καταδύσεις τὸ σκάφος,
 τὸν ἑσπέρην νόσθα ὑπὸ δ' αἴ-
 μ' ὄσον. ἀλλὰ καὶ τοὺς τιφά-
 ρους τοὺς ἀπὸ ῥίψον, καὶ
 τὰ λυγύματα. Δα. ἰδοὺ
 σοι γυμνὸς ὡς ὄρεαι ἀλωδῶς
 αἶμι, καὶ ἰσχυρὰς τοῖς ἀλ-
 λοῖς νεκροῖς. Ερ. οὕτως ἄ-
 μαινον ὁρᾷ ἄναι. ὥς τι ἰμ-
 βῶσι. καὶ σὺ δὲ τὸν πλου-
 τὸν ἀπὸ ῥίψον ὡς Κράτῳ,
 καὶ τὴν μαλακίαν δὲ πρὸς
 ἴσι, καὶ τὴν ῥυτίδα, μὴ δὲ
 τὰ σκάφια νόμισι, μὴ δὲ
 τὰ τῶν προγόνων ἀξιώμα-
 τα. καταλίσσι ἢ καὶ γὰρ,
 καὶ Διὸς, καὶ ἑπεί σοι ἢ
 πόλις ἀνέκρυσεν, δύσγ' ἰ-
 τὴν ὁδὸν ἐτί. καὶ τὰς τῶν
 αὐδ' αἰώνων ἐπαγγελίας, μα-
 δὲ ὅτι μίσησιν ἑπεί σοι
 ἔχουσαι λίγη. βαρύνει γὰρ
 καὶ ταῦτα μνημεῖον ἀνέμωσα.
 Κα. οὐκ ἔγωγε μὲν, ἀπὸ ῥί-
 ψον δὲ. τί γὰρ αὐτὸ καὶ πάθει-
 μι; Ερ. βαλῆ. σὺ ἢ ἰσχυρὰς.
 τί βούλῃ; ἢ τί τὸ ῥόπαιον
 ποτὶ φέρει; Σβ. ἔτι σὺ κινῶ-
 σα ὡς Ερμῆ, καὶ ὁρίσθουσα,
 καὶ

Ita est o Mercuri, uerum ac-
 cipe me, nudum existentem.
 Mercurius. Nequaquam o bo-
 ne uir, nudus es tanta carne
 circumdatus, itaque exue eam.
 Nam si uel alterum tantum
 pedem in nauem posueris, subi-
 merges eam. Sed & coronas
 istas & praeconia abijcito. Da-
 masius. En plane nudus sum,
 ut uides, et simili cum alijs mor-
 tua statura. Mercurius. Sic
 praestat leuem esse, itaque in-
 scende iam. Et tu o Crato di-
 uitias abijce, praeterea molli-
 ciem & delicias, neque feras
 te cum Epitaphia, neque mai-
 orum tuorum dignitates. Re-
 linque etiam genus, et gloriam.
 Item ciuitatum de quibus sci-
 licet bene meritus es, publica
 praeconia, statuarum inscriptio-
 nes, & dicas, ne tibi magnam
 sepulchrum construant, nam et
 haec grauant, si in memoriam
 reuocentur. Crato. Inui-
 tus certe, sed tamen abijciam,
 quid enim faciam? Mercur-
 rius. Pape, Quid tibi uis ar-
 matus? aut quid istud tro-
 phaeum tecum circumfers?
 Crato. Quia uici Mercur-
 ri, & res praeclaras gessi,
 h : 3 p r a i

propterea civitas hoc me hono-
re adfecit. Merc. Relinque tro-
phæum in terra, apud inferos ei-
nim pax est, neq[ue] ullis armis oi-
puse est. Verū quis ille est, ipso ba-
bitu grauitate quandam præ se
ferens, clatus, et contractis su-
percilijs, propter curas, longa
barba, quis est? ipse Men. Philo-
sophus quidam est o Mercuri,
imò prestigiorum et nugarum
plenus. Itaq[ue] et hunc exue, ui-
debis enim multa, eaq[ue] ridicu-
la sub palliolo occulta esse. M.
Depone tu hunc habitum pru-
mum, deinde hæc quoq[ue] omnia.
⊙ Iupiter, quantā ille arrogan-
tiam, quantā inscitiam, et quan-
tum contentionum et inanis glo-
ria, quantū questionū dubiarū,
quantum spinosarum disputa-
tionum, et cogitationū perple-
xatum, circumferet imò q[ui] mul-
tos uanos labores, et deliarmen-
te non pauca, quantas item nu-
gas, et quantam curiositatem.
Sed per Iouem aurum etiam
hoc, et uoluptatem, et impuden-
tiam, iracundiam, delicias et
mollitiem secū habet, neq[ue] enim
latent me ista, etiā si studiose ce-
las. Vtrum obijce mendacia ei-
tiā et superbiam, et opinionem
illā, quæ existimas te præstatiore
esse

καὶ ὁ πόλις ἐτίμησέν με. Ἐγὼ
ἄφ' οὗ ἐκ τῆς πόλεως. ἐν
ἅδου γὰρ εἰρήνη, καὶ οὐδὲν
ἐπικύρ διότι. ἰσχυρὸς δὲ
οὗτος, ἀπὸ τοῦ σχήματος,
καὶ βροχούμενος, ὁ τὰς ἐν-
φύς ἱκανός, ὅστις τὸ φρον-
τίζων, τίς ἐστιν, ὁ τὸν βασι-
λεύοντά γε καὶ ἀδελφεὸς
μή. φιλοσοφίᾳ τις ἢ ἡμεῖς.
μᾶλλον δὲ γέρας, καὶ τὸ φα-
τῆρας μισθός. ὥστις ἀπὸ τοῦ
σοῦ καὶ τοῦτο. ὅστις γὰρ πάλ-
λῃ καὶ γυμνασία καὶ τῶ ἱμα-
τίῳ ἡμεῖς. Ἐγὼ. καὶ
καὶ οὗτος τὸ σχῆμα πρῶτον.
ἅτα καὶ ταῦτα πάντα. ὁ
Ζεὺς, ὅσῳ μὲν τῷ ἀλαφ-
ρίᾳ νομίζω, ὅσῳ δὲ ἡμῶν
δίῳ, καὶ ἔργῳ, καὶ ἡσυχασί-
ᾳ, καὶ ὁρμητικῇ ἀπὸ
φύσεως, καὶ λόγῳ ἀκαθάρτου,
καὶ συνέσιος πολυπλοκῆς,
ἀλλὰ καὶ ματαίᾳ νομίζω μά-
λα πολλῶν, καὶ ἄλλων οὐκ
ὀλίγων, καὶ ὁδῶν, καὶ μικρο-
λογίαν. οὐδὲ δίῳ, καὶ χερσὶν γε-
νατὶ, καὶ ἡδοναῖς καὶ, καὶ
ἀσασχλωτίᾳ, καὶ ὄργῳ,
καὶ θυμῷ, καὶ μαλακίᾳ.
ὁ δὲ καὶ γὰρ με, εἰ καὶ μάλα
περικυβιτῶς αὐτὰ. καὶ τὸ
ψεῦδος δὲ ἀπὸ τοῦ, καὶ τὸν
τύπον, καὶ τὸ εἶναι αὐτὸν
ἀνθρώπου

ἀναίτ' ἄλλων, ὡς ἄγε παύ-
 σα ταῦτα ἔχωρ ἰμβαίνεις,
 ποῖα ποταμίστορ; δὲ
 ζᾷτο αὖσι; φιλό. ἀποτίθω
 μαι τοῖνυν αὐτὰ, ἰπείπερ ὁ
 τῷ κλισεῖται. Μί. ἀλλὰ καὶ
 τὸν πύργον ποταμὸν ἀποδίδω-
 ῶν ὦ Ερμῆ, βαρύνει ὄντα,
 καὶ λάσιον ὡς ὄρεα. ποτί-
 μων φέρεσσι ἀσὶ τοῦ λήχι-
 σιν. Ερ. ὦ λήσις. ἀποδοῦ
 καὶ ποταμὸν. φιλό. καὶ τίς ὁ
 ἀποδοῖς ἔσται; Ερ. Μί-
 νιππος οἷτος, λαβὼν σί-
 λικον τῶν ναυπηγικῶν, ἀ-
 ποδόξω αὐτὸν ὑπὸ κίβω τῇ
 ἀδαδάρῃ χερσὶ μέλρ. Μί.
 οὐκ ὦ Ερμῆ. ἀλλὰ πρὶς
 οὐ μοι ἀνάδ. γιλοῖσιν
 γὰρ γὰρ ποταμὸν. Ερ. ὁ πρὶς
 καὶ ἰκανός. Μί. ὦ γι. ἀδρῶ
 πινώτορ γὰρ οὐκ ἀδρῶ
 φησας, ἀποδίδωμ' αὐτὸ
 τῷ λιναίῳ. βούλει μικρὸν
 ἀφείλωμαι καὶ τῶν ὀφρύνων;
 Ερ. μάλιστα. ὑπὲρ τὸ μέτω-
 πον γὰρ καὶ ταύτας ἰπὺν κερ-
 οὐκ εἶδ' ἔφ' ὅτ' ἀδαδάρῃ
 ἰκωτέρ. τί ποταμὸν; καὶ λα-
 σὶς ὦ λιναίῳ, καὶ πρὶς δά-
 ναντον ἀποδοῖσθαι; ἰμβα-
 δὲ οὐκ. Μί. ἐν ἰπὶ τὸ βαρύν-
 οντα ὑπὸ μάλας ἔχει. Ερ. τί
 ὦ Μένιππος; Μί. λιναίῳ
 ὦ Ερ.

esse omnibus reliquis. Nam si
 cum rebus omnibus ingredias
 ris, qua quinquere mis te acci-
 peret? Phil. Depono igitur
 ea, quandoquidem sic iubes.
 Menippus. Sed et barbam
 hanc deponat Mercuri, gra-
 uem equidem et hirsutam, ut ui-
 des, capilli sunt trium minas
 tantum et minus. Philip. Sed
 quis abradet? Mercurius.
 Menippus ille securim acci-
 piens, quibus naues fabrican-
 tur, eam refecabit, utetur au-
 tem scellis nauiculis, quibus sa-
 perposita barba refecetur. Me-
 nippus. Nequaquam Mercu-
 ri, sed da mihi ferram, hoc eo-
 nim erit magis ridiculum.
 Mercurius. Sufficit bipen-
 nis. Menippus. Euge, Hui-
 manior nunc ad pares, deposi-
 to bircino fectore, utis ne ut par-
 rum etiam de supercilijs aufe-
 ram? Mercurius. Maxime.
 Nam has super frontem etia-
 am attollit, neque scio quò se-
 ipsum extendat. Quid hoc rei
 est? Etiam ploras scelesti? et
 mortem times? ingredere igitur.
 Menippus. Vnum quid-
 dam adhuc grauius mihi gestat
 sub alis. Mercurius. Quid mo-
 nippos? Men. Adulationem.

Mercuri, quæ illi dum uiue- ὦ Ἑρμῆ, πολλὰ ἐν τῇ βίῃ
 ret, multum profuit. Philo. χρησιμώσασα αὐτῷ. Φιλο.
 Igitur & tu Menippe, tuam οὐκ αὖ καὶ σὺ ὦ Μένιππε,
 abijce libertatem, & loquens ἀπέθου τὴν ἐλευθερίαν, καὶ
 di audaciam, læticiam, animi παρρησίαν, καὶ τὸ ἄλκιμον,
 magnitudinem, & risum. καὶ τὸ γοργαῖον, καὶ τὸν γί-
 An λυτα. μήν & γοῶν τῶν ἄλλων
 tu solus alios omnes ridebis? λυτῶν γιγῆς; Ἐρ. μολαμῶς.
 Mercurius. Nequaquam, sed ἄλλα καὶ ἔχει ταῦτα, καὶ οὐ φα-
 retine ista, leuia enim sunt γδ καὶ πᾶν αὐτοῖς ἔντα,
 & planè facilia portatu, & καὶ πρὸς τὸν καταπληκτὴν χρό-
 ad nauigandum profunt. Tu σιμα. καὶ ὁ ῥύτης δι' οὐ, ἁ-
 uero Rethor, abijce istam πίδου τῶν βρομάτων τῶν τοι-
 tantam uerborum contradi- σαύτων ἀπορροτολογίαν, καὶ
 ctionem & antihesei, & si αὐτιδίαν, καὶ παρρησίαν,
 militudines, item periodos & καὶ περιόδους, καὶ βαρβα-
 Barbarismos, atque alia sexi ερισμούς, καὶ τὰλλα βαρ-
 monis pendera. Rhetor. τῶν λόγων. Ρη. ἦν, ἰδὲ ἅ-
 En abijcio. Mercurius. ποτιθίμην. Ἐρ. δὲ ἔχει. ὅτε
 Bene se habent res. Itaque τι λύνει τὰ ἀπύγιστα. τίς ἀπὸ
 solue funem, attollamus scas βάδραν ἀνελώμεθα. τὸ ἀγ-
 las, attrahatur anchora, expan κύριον ἀνελώμεθα. τίτα
 de uelum, tuq; nauta clauum di σου τὸ ἰγίον. οὐδὲν ὦ παρ-
 rige, Simus hilares. Quid ploι ροῦ τὸ πῶς ἄλιον. δὲ πᾶς
 ratis o uos amantes: præsertim θαμν. τί εἰμύσται ὦ μά-
 tu Philopophe, qui paulo antè ταιοι, καὶ μάλιστα ὁ φιλόσο-
 tua barba spolitaus es. Phi. φος σὺ, ὁ ἀρτίως τὸν πῶν
 Quia existimabam immorta- να διδόνμελός; Φιλο. ἴτι
 lem esse animam. Menippi ὦ Ἑρμῆ ἀθανάτορ ὅμω τῶ
 pus. Mentitur, nam alia sunt, ψυχῶν ἐπαρχεῖν. Μι. ψόβου-
 quæ uidentur eum mœrore ad- ται. ἄλλα γδ ἵσται λυτῶν,
 ficere. Mercurius. Qualia; αὐτέρ. Ἐρ. τὰ πῶτα; Μι. ἴτι
 Men. Quæ non amplius tam μνηστὴρ ἀσπρῶσα πλουτι-
 opiparas cenas habebit, neque λῶ δαῖψαι, καὶ δὲ οὐκ ἔστι
 postea

ῥήϊον, ἀπαύει λαοδυνάμει,
τῷ ἱματίῳ τῷ ὑποπλάτῳ ἑα-
ταλῶσαι, ὁρίσιν ἐν ἑνί,
καὶ τὰ ἡμαυτοῦ. καὶ
ἑκαστὸν ἀπαύει τὸν εἶον
ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, ἀργύριον δὲ
ψιταί. ταῦτα δὲ αὐτῶν.
Φίλο. οὐ δὲ ὦ Μενίππε, οὐκ
ἄλλοι ἀπαύει; Μι. πῶς,
ὡς ἑκαστὸν ἐπὶ τὴν δαδῶ-
τον, ἑλπίσιν αὐτῶν;
ἀλλὰ μεταξὺ λίγων, ἡ κρῶ-
ν τῶν ἀκούσται, ὡς πρὶν τι-
νων ἀπὸ γῆς βούτῳ; ἔρ-
ναι ὦ Μενίππε. οὐκ ἀφ'
οἷος γὰρ χάριον. ἀλλ' οἱ μὲν
ἐν τῷ ἑκαστῷ σιωπῶν-
τες, ἄλλοι γὰρ γλῶσσι παύ-
τες ἐπὶ τῷ Λαμπίχῳ δα-
νάτῳ. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ συ-
νέχεται πρὸς τῶν γυναικῶν.
καὶ τὰ παιδία νιγνὰ ἔο-
τα, ὁμοίως καὶ ἄλλα ἐκ τῶν
παίδων βάλλεται ἀφ' ὁ-
νοῖς τοῖς λίθοις. ἄλλοι δὲ
Διόφαντον τὸν ῥήτορα ἐν
παυσίῳ ἐν Σικυνῶνι, ἐπὶ
ταφίους λόγους ἀντιθέτα
ἐπὶ Κράτῳ τούτῳ. καὶ ἐν
Δία γὰρ, ἡ Δαμασίου μή-
τηρ κακύνουσα, ὁρᾷ τὰ
δελῶν σου γυναικῶν ἐπὶ τῷ
Δαμασίῳ. οὐ δὲ ἐδῶ ὦ Μι-
νίππε δαυρὶς, καὶ ὅσυχον
αἰ

noctu exiens, clam omnibus
circumvoluto palliolo capiti, et
dine omnia accedet scorta, nec
manē deceptis adolescentibus
sua sapientia, pecuniam acci-
piet, hæc sunt quæ illi dolent.
Philo. An tibi molestum non
est, Menippe, quod mortuus
es? Men. Quomodo posset esi-
se molestum mihi, qui ad mori-
tem festinaui, nemine uocan-
te. Verum non ne clamor qui-
dam interim dum nos confabui-
lamur, exauditus est? ueluti
quorundam in terra uociferan-
tium? Mer. Certè Menipi-
pe, uerum non uno tantum lo-
co exauditur clamor, sed quis-
dam in unum cœtum conueni-
entes, cum uoluptate deridene
mortuum Lampichum, et il-
lius uxorem mulieres circum-
strepunt, atque illius pueri nui-
per admodum geniti, multis la-
pidibus a pueris obtruntur.
Quidam Diophantum Rheto-
rem laudant, in Sicyone fune-
bres orationes recitantem, de
hoc Gratone. Et per Iouem
Damasia mater ululans, la-
mentationem inceptat und-
cum mulieribus pro Damasia.
Te uero, Menippe, nemo est qui
deploret, et tranquillius iaces
solus.

solus. Menippus. Nequaquam,
nam baud ita multo post, audies
canes miserabiliter latrantes
propter me, & conuolatas con-
cutientes, quando ad sepelien-
dum me conuenient. Mercurius.
Fortis es, Menippe. Sed quia
iam transfretauius, abite uos
rectâ per hanc uiam ad forum
iudiciale. Ego uero & nauta
alios transuectabimus. Menip-
pus. Feliciter nauigate ô Mer-
curi, nos quoque progrediemur.
Verum quid præterea de uobis
futurum est? Iudicium de uoi-
bis ferre oportebit, & quidem
aiunt poenas esse graues, ro-
tas, aquilas, & lapides, uni-
us cuiusque autem uita exami-
nabitur.

Cratetis & Dio-
genis.

Moerichum diuitem, noi-
ueras ne Diogenestillum, in-
quam, supra modum diuitem,
illum Corintho profectum, cui
roe erant naues onustae merci-
bus, cuius cōsobrinus Aristei-
as quum ipse quosq; diues esset,
Homericum illud in ore sole-
bat habere: Aut me cōfice tu,
aut ego tete. Diog. Cuius rei
gratia sese captabant inuicem
Crateti Q. Hæreditatis causa,
quum

ἢ λῦσαι μὲν. Μί. οὐδ' αὖ-
μῆς, ἀλλ' ἀκούει τῶν λυ-
νῶν μὲν ἑλπίων ὡρομελῶν
οἰκτιρῶν ἐπ' ἡμοί, καὶ τῶν
λογάνων τυπτομελῶν τοῖς
πτόροις, ὅπως αὐτοσωθῶν
τὸν δάπλῳσί μιν. Ερ. γοῦ-
νά τις εἰ μὲν Μοίριον. ἀλλ'
ἐπεὶ καταπυπλόκαμος ὁ
μῆς, ὅπως μὲν ἄπειτι πρὸς
τὸ δίκαστέμεν, αὐδ' αὖ ἐ-
κείλῳ προΐοντες. ἐγὼ δέ,
καὶ ὁ περ μόνος, ἄλλους με-
διθυσόμεθα. Μί. δὴ πλοῦ-
τι ὁ Ερμῦ. προΐοντες δέ καὶ
ἡμεῖς. τί οὖν ἔτι καὶ μάλα
τι; δικάσῃς αὖ δίκας. καὶ
τὰς καταδίκας φασὶν ὄναι
βαρύνει, ῥοχθὲς, καὶ γύπας,
καὶ λίθους. δεχθῶσιν τῶν ἰδ' ἰ-
κάσιν βίῃ.

Κρατὴς & καὶ Διό-
γενος.

Μοίριον τὸν πλούσιον,
ἐγίνεσκον ὁ Διόγενος, τὸν
πᾶν πλούσιον, τὸν ἐκ Κο-
ρίνθου, τὸν τὰς πολλὰς δὴ
κάδας ἔχοντα, ὃν αὐτοῖς
Λευσίας, πλοῦσι & καὶ αὐ-
τοῖς ὢν; τὸ ὁμοεικὸν ἑαῖν
ἀνδρα ὁπλίτην. Ἡμ' αὐτὰρ,
ὃ ἐγώ σοι. Διό. τίς & εἴνα ὁ
Κράτης, ἰδ' ὁρᾷς ὢν ἄλλος
ἄλλος; Κρα. τὸ κλέρεν εἴνα
ἐκεί

ἐκείνῳ, ὁ δὲ καὶ οὕτως ἔσται. καὶ τὰς διαθήκας ἐν τῷ πα-
 ρόντι ἵδουσι. Αἰσίων μὲν
 ὁ Μοίριχος, ὁ πρῶτος ἀ-
 νὴρ, ἀδελφὸς τῶν ἀφ' ὧν τῶν
 ἑαυτοῦ πατέρων. Μοίριχος
 δὲ ὁ Αἰσίων, ὁ πρῶτος ἀ-
 νὴρ αὐτῶν. ταῦτα μὲν ἔστι
 γραπτόν. οἱ δὲ, ἰδόντες αὐτῶν
 ἀλλήλους, ὑπερβαλλόμε-
 νον τῷ βολακτικῷ καὶ οἱ μᾶλλον
 τῆς ἀπὸ τῶν ἀστρον-
 ομικῶν μὲν τὸ μᾶλλον,
 ἔτι ἀπὸ τῶν ἐσθίων, ὡς
 γὰρ Καλδαίων παῖδες, ἀλ-
 λὰ καὶ ὁ Πύδιος αὐτὸς, ἀ-
 νὴρ μὲν Αἰσίων παρ' ὧν τὸ
 ἑρμῆς, ἀπὸ δὲ Μοίριχου.
 καὶ τὰ τέλματα, ποτὶ μὲν
 ἔτι ποτε, νῦν δ' ἐν ἑα-
 νὴν ἱερῶν. Διὸς οὖν πᾶ-
 ρας ἐγείντο ὡς Κράτης; ἀν-
 σαι γὰρ ἄξιον. Κρα. ἄμφω
 τὸν αὐτὸν ἐπὶ μιᾷ ἐμύσας. οἱ
 ἡ κληρονομία, ἡ εὐνομία καὶ ὁ
 οὐκ ἔστιν ἡ ἀφ' ἧς οὐκ ἔστι
 γὰρ ἔστι, οὐδὲ πᾶσι
 πρὸς αὐτὸν μὲν ἔστι γὰρ
 οὐκ ἔστι. Διαπλῆνός γὰρ
 ἐπὶ Σικωνῶν δὲ Κίρρων, κα-
 τὰ μίσην τὸν πόλεμον πλεονέ-
 κτησεν ἐν τῷ ἱερῷ,
 αὐτὸς ἑαυτοῦ. Διὸς οὖν ποί-
 ον. ἡ μὲν δὲ, ἐπὶ τῷ τῷ
 αἴτι

quam essent aequales uterque alte-
 ri caperebat. Iamque testamenta
 publicauerant ambo, in quibus
 Moerichus (si prior moreretur)
 Aristeam omnium rerum suarum
 dominum relinquebat: Moerichum
 vicissim Aristeam, siquidem ipse
 prior euita decederet. Hæc igitur
 quam essent in tabulis scrip-
 ta, illi inter se se captebant, et
 alter alterum adulationibus obse-
 quijque superare contende-
 bat. Porro diuini, haud scio utrum
 ex astris id quod futurum sit conie-
 ctantes, an somnijs, quemadmo-
 dum Chaldaei faciunt, quin et
 Pythius ipse, nunc Aristeam ui-
 ctorem fore pronuntiabat, nunc
 Moerichum, ac trutinam quidem
 interrim ad hunc, interim ad il-
 lum propende-
 bat. Diog. Quid
 igitur tandem euenit? nam au-
 dire est operæ precium Grates.
 Grates. Eodē die mortui sunt am-
 bo, cæterum hereditates ad Eu-
 nomium ac Thrasycle deuenierunt,
 quorum uterque cognatus illis erat,
 atqui de his nihil prædixerat di-
 uini futurum, ut tale quippiam acci-
 deret. Etenim quam Sicyone
 Cirrham uersus nauigarēt, me-
 dio in cursu, obliquo orto Iapy-
 ge, euerfa naui perierunt. D.
 Recte factum, ac nos cum in uita
 esse

essemus, nihil eiusmodi alter de
 altero cogitabamus. Neque enim
 ego unquā optabā ut moreretur
 Antisthenes, quo nimirū bacu-
 lus illius ad me rediret heredē,
 neque tu Crates opinor, desidera-
 bas, ut me mortuo, in possessione
 auctū successionē uenires, puta
 dolij ac perā, in qua quidē
 lupini choenices inerāt duæ. C.
 Neque enim mihi ququā istis re-
 bus erat opus, imō ne tibi quidē
 Diogenes, siquidē quæ ad rem
 pertinebāt, quæq̃ tu Antisthe-
 ni succedēs accepisti, deinde ei
 go succedēs tibi ea nimirū mul-
 to sunt potiora, multoq̃ splēdidi-
 ora, q̃ uel Persarū imperium.
 D. Quæ nā sunt ista quæ dicis?
 Cra. Sapientiā, inquā, frugali-
 tatē, ueritatē dicēdi, uiuēdiq̃ li-
 bertatē. Diog. Per Iouē memi-
 ni me in istiusmodi opū heredi-
 tatem Antistheni successisse, ti-
 biq̃ eas lōge etiā maiores reli-
 quisse. C. Vtū reliqui mortales
 hoc possessionū genus asperna-
 bātur, neq̃ q̃squā nos ob spē po-
 tiūdiæ hereditatis obsequijs ca-
 rebat, sed ad aurū omnes intē-
 debāt oculos. D. Nec iniuria,
 neq̃. n. habebāt, quo facultates
 eiusmodi a nobis traditas acci-
 perēt, q̃ppe rimosi iā, uiciatīq̃
 dela-

βίω ἤμετε, οὐδὲν τοιοῦτον
 ἐννοοῦμεν παρὶ ἀλλήλων.
 οὔτε πώποτε συζάμεν Αν-
 τιθεόνω ἀποδοῦναι, ὥς κλη-
 ρονήσασθαι μὲν αὐτὸν βακτηρίας
 αὐτοῦ. ἄχρη δὲ πάντων καρτε-
 ραὺ ἐκ κοτίου πειρασάμε-
 ν. οὔτε εἶμαι οὐδ' ὡς Κράτης
 ἐπιθύμεις κληρονομῶν ἀ-
 ποδαίνεσθαι ἐμῷ, τὰ κτήμα-
 τα, καὶ τὸν πότον, καὶ τὴν πύ-
 ραν, χεῖνικας δύο δίδυμων ἱ-
 χουσας. Κρά. οὐδ' ἐγὼ γὰρ μοι
 τούτων ἴδω. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ
 ὡς Διογένης. ἀ γὰρ ἱχθῦν, σύ-
 τι Αντιθεόνους ἐκκληρονομή-
 σαι, καὶ ἐγὼ σοῦ, πολλῶ μά-
 λω καὶ σιμνέτορα τῆς Πό-
 ρης ἀρχῆς. Διο. τίνα ταῦ-
 τα φῆς; Κρά. σοφίαν, αὐ-
 τάρκειαν, ἀλήθειαν, παρρη-
 σίαν, ἰλευδρίαν. Διο. οὐ
 Δία μίμνημαι. ποτεμ δια-
 συζάμεν. ὃ πλεῖστον παρ'
 Αντιθεόνους, καὶ σοὶ ἐτι
 πλείον καταλιπών. Κρά.
 ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἡμίλειον τῶν
 τοιούτων λιτημάτων, καὶ ἐν
 δαίς ἰδὼράπνοον ἡμᾶς, κλη-
 ρονήσασθαι προσδοκῶν. ὅς ᾗ
 τὸ χρυσίον πάντες ἐβλήον.
 Διο. ἀκύνε. ὃ γὰρ ἄχρη ἐ-
 θε δ' ἐξαιρετο τὰ τοιαῦτα παρ'
 ἡμῶν, ἀνδρῶν κέτερος ὕπο-
 βρυ

την φῶν, καὶ ἀκροῦ τὰ σαθρὰ
τῶν βαλάντιον. ὥστε ἂν πο-
τε καὶ ἰμῶνλοι τις ἐς αὐ-
τοὺς ὁ σφοδρῶς, ὁ παρρησίαν,
ὁ ἀνδρείαν, ὁ ἐπιπλοῦν δὲ
δύο, καὶ δι' ἑρῶς, το πυνμί-
τῳ σίγαν οὐ διωαμελόν,
οἷον τι πάροχσιρ αἰ το Δα-
ναῶν αὐτῇ παρδρόοι, ἐς τὸν
τίβρημελόν πῶτον ἵσαν-
τλοῦσαι. τὸ δὲ χρυσίον, ὁ.
Δαῶσι, καὶ ὄνου, καὶ πᾶσι
μυχαῶν ἰφύλαττον. Κρα.
οὐκοῦν ἡμῶς πᾶς ἱξομερ καὶ
ταῦτα τὸν πλοῦτον. οἱ ἃ ὁδοί
λὸν ἄφουσι κομίσσονται, καὶ
τοῦτον ἄχει το πορθμῶν.

Αλέξανδρον, Ἀντίον, Μι-
νῶν, καὶ Σκιπίων.

Εμὶ δὲ πρὸς κριθῶν αἰ σε
ὁ Δίον. ἀμείνων γὰρ εἰμι.
Αν. οὐ μενῶν, ἀλλ' ἡμῶν.
Αλι. οὐκοῦν ὁ Μίνως Δινα-
σάτω. Μι. τίς δὲ δ' ἐστὶ;
Αλι. οὗτῳ μὲν, Ἀντίον ὁ
καρχιδάων. ἐγὼ δὲ, Αλέ-
ξανδρον ὁ Φιλίππου. Μι.
οὐ Δίον οὐδ' ὁδοί γι ἀμφοτέ-
ροι. ἀλλὰ πρὸς τίνῳ ὑμῶν ὁ
ἐστὶ; Αλι. πρὸς πρὸς τῶν.
Φοι γὰρ οὐτῳ ἀμείνων γι-
νοῦνται στρατοὺς ἡμῶν. ἐγὼ
δὲ, ὡς πρὸς ἀπατάς ἰσασιν,
ὁχὶ τότῳ μίνω, ἀλλὰ πᾶσι-

τιν

delicijs, non aliter q̄ uasa carie
putrida. Quos ite, ut si quādoq̄
in illos infundat uel sapiētiam,
uel libertatem, uel ueritatē, esi
fluat illico perskilletq̄, fundo q̄
immissum est continere non ua-
lente. Cuiusmodi quiddam &
Danaī filiabus auunt accides
re, dum in doliū pertusum hau-
stam aquam importat, at iidem
aurum dentibus & unguibus,
omniq̄ uia seruabant. C. Proin-
de nos hic quoq̄ nostras posside-
bimus opes, illi simul atq̄ hic ue-
nerint, obulum duntaxat secum
ferent, ac ne hunc quidem ulte-
rius quā ad portitorem.

Alexander, Hannibal, Mi-
nos, Scipio.

O Libyce, me decet praeponi,
nī, melior equidē sum. Han. I-
tē uerō me. Alex. Iudicet eri-
go Minos, qui semper iustus
iudex est habitus. Min. Quis
est tu? Alex. Hic est Hā-
nibal Carthaginēsis, ego autē
Alexander Philippi regis fi-
lius. Min. Per Iouem utriq̄
gloriosi. Sed qua de re uobis al-
tercatio est? A. De praestācia,
dicit enim is sese meliōrē quā
ego ducem exercitus fuisse, ego
uero quemadmodum omnes
sciunt, non hoc solum sed omni-

bis

bus ferme, qui ante meam aetatem fuere, in re militari praestantiorum me esse affirmo. Minos. Dicat ergo uterque uicissim pro uirili, tu uero o Libyce prius loquaris. Hannibal. Vnum hoc me iuuat, quod & hic sermonem graecum didicerim, ut neque etiam hac in re Alexander me superet. Porro illos maxime laudis dignos puto, qui quum parati a principio fuere, propria uirtute ad magnam gloriam euasere, potentis que per se ipsi facti, & principatu digni habiti. Ego igitur cum paucis quibusdam Hispaniam primum inuadens, quem subconsul essem, fratri additus, maximis rebus idoneus atque optimus iudicatus. Ibi tum Celtiberos cepi, atque Gallos ipsos deuici. Et quum magnos montes transmigrassem, omnem Eridanum transcurri, multasque ciuitates euerti, & planam Italiam subiugauim, usque ad suburbia Romae grassatus sum, totaque uno die Romanos cecidi, ut annulos eorum modis

των σχεδὸν τῶν πρὸ ἐμοῦ
φουμι διοικητῶν τὰ πολέ-
μια. Μιν. οὐκ οὐδὲν ἐν μέρει ἐ-
κείνῳ εἰπάτω. οὐδ' ἢ πρῶ-
τον ἐλπίσιν λέγει. Λυ. ἐν
μὴν τότε ὁ Μίνος ἀνέμεινε,
ὅτι ἐν ταῦτα καὶ τὸν ἑλάν-
θα φωνὴν διμαδον, ὡς το
οὐδὲ ταύτης πλείον οὐδ' ἐν
ἐγκαιρό μου. φουμι δὲ τοῦ
τοῦε μάλιστα ἐπαύου ἀξί-
ωναι, ὅσοι τὸ μὲν δὲ ἀρι-
χῶς ὡς τὸν, ὅμοι ὡδὲ μίγα
προχόμενον, δι' αὐτῶν δὲ
ναμίρ τι πρὸ βαλλόμενοι,
καὶ ἀξίαι διαφαντοῦ ἀρχῶν.
ἐγὼ γοῦν μετ' ἐλπίων διερ-
μέσας ὅς τινος ἑβρίαν, τὸ
πρῶτον, ὑπαρχῶ ὡς τῷ ἀ-
δελφῷ, μεγίστων ἐξιδίω,
ἀριστερῶ καὶ δέξ. καὶ τοῦ γε
Κελτίβερους ἱλόν, καὶ Γαλατῶν
ἐκράτησα τῶν ἐσπέρων, καὶ
τὰ μεγάλα ἔργα καὶ ὁρῶν, τὰ
πρὸ τῶν ἑρμεσίων, ἀπασ-
ταις λατίδραμον. καὶ ἀσπασ-
τοῦ ἐκποίησα τοσαύτας πό-
λεις. καὶ τὸν πλείον Ἰτα-
λίαν ἐχρησάμην, καὶ μίχρη
τῶν προαγίων ἂν πρὸ ἐχρῶ-
σας πόλιν ἐλθον. καὶ τοσού-
τους ἀπὸ κτενὰ μίαν ἐμί-
γας, ὡς τὸν δακτυλίον
αὐτῶν

αὐτῶν μελίμνους ἀπομνήσκει
σαι, καὶ τοὺς ποταμούς γε
φυρῶσαι οὐκ οἶς. καὶ τὰυτὰ
πάντα ἱεράξα, οὐτὶ Αμμο-
νός ὅς ἐστι θεομασίμενος, οὐ-
τὶ Διὸς ἄρκος προσποιούμε-
νος, ὃ ἀνύμνεια τῆς μητρὸς
διεφύων, ἀλλ' ἀνδρῶν αἰ-
ναι ὁμοιοῦν, πρᾶκτοῖς τι
τοῖς συνωπιατοῖς αὐτίξιστα
ῖμηνος, καὶ τρατιώταις
τοῖς μαχιμωτάτοις συμπλη-
νόμενος. οὐ Μήδους καὶ
Αρμενίου καταγωνισίμην-
ος ὑποφύγοντας, πρὶν δι-
ῶκεν τινὰ, καὶ τῷ τοῦ μέ-
σασσι παραδιδόντας οὐδὲν
τὸν νίκην. Αλέξανδρος δὲ,
παρῶν ἀρχὴν παραλα-
βὼν, ὕψους, καὶ παραπο-
λὸν ὄρεσιν, χροσάμενος τῇ
τὸ τύχης ἐρμῇ. ἐπ' αὖτ' οὖν
οὐκ οἶσιν τι, καὶ τὸν ὄλεθρον
ἐκείνου Δαρείου ἐν Ἰσῶν τι
καὶ Ἀρβύλοισι ἐκράτησεν, ἀ-
ποστὰς τῶν παρῶν, προσ-
κυνῶν αὐτὸν ὅτιον. καὶ δια-
τασ τὸν μηδὲν μιντιδι-
ῆτοσιν ἰκοντέρ. καὶ ἱμῶν
ῆτοσιν ἐν τοῖς συμποσίοις τὸς
φίλους, καὶ συνολάμμενος
ἐν Δανάτῳ. ἐν δὲ ἡρι-
κα ἐπίστα τὸς παρῶν.
καὶ ἐπ' αὐτὸν μιντιμῆτο,

modijs mensurari oportuerit,
ex cadaueribus pontes flu-
minibus fecerim. Atque hæc
omnia peregi, nec Ammon-
is dictus filius, neque deum
me fingens, aut matris inso-
mnia narrans, sed me homi-
nem facebar, pugnabamq; con-
tra duces magna prudentia,
contra milites magna audacia
atque fortitudine præditos.
Non aduersus Medos, aut
Armenios, qui antequam
quispiam sequatur, fugiunt,
et facile cuius audenti victo-
riam tradunt. Alexander
uero regni patris successor,
et id fortunæ quoddam impe-
tu ampliavit. Qui quum de-
uicto misero illo Dario, et
pul Isum et Arbelas ui-
ctoriam cepit, antiquam ex
patre consuetudinem omit-
tens, adorari sese uoluit, sed
seque ad Medorum delicias in-
uitari libenter tulit, atque in
conuiujs amicos interemit, in-
terficiētibz auxiliū tulit.
Ego autem patriæ dominatus
sum, quæ quum me reuocaret,
hostium

hostium magna classe aduersus Lybiam nauigante, pariter, continuoq; me hominem priuatum dedi, & damnatus equo animo remtuli. Atque hæc egi barbarus cum essem, omnisq; Græcorum disciplinæ expertus, & neque Homerum, ut hic, edidici, neque Aristotele sophista magistro eruditus fui, sed solum mea natura optima sum usus. Hæc sunt quibus me meliorem Alexandro esse puto. Si uero ea causa mihi hic præferendus est, quod caput diademate ornauerit, id decorum forsan apud Macedones est, non tamen ob id præstantior hic uideri debet generoso duce, & uiro, qui mentis sententia magis quam fortuna est usus. Minos. Hic certè orationem neque ingenerosam, neque ut Libycum decebat, dixit: tu uero Alexander, quid ad hæc inquis? Alexander. Oportet quidem o Minos, homini adeo temerario nihil respondere. Sola enim te fama scitis edocere potest, qualis ego rex, qualis hic latro habitus fuerit. Aduerte tamen,

τῶν πολεμίων μεγάλην τῶν ὀππιδωσάντων τῆς Λιβύης, ταχίως ὑπέκουσα. καὶ ἰδιώτῳ ἱκανὸν παρίσχω. καὶ καταδικαζόμενος, ἤνγκας ὀνυμαίνων τὸ πρᾶγμα. καὶ ταῦτ' ἐπραξα, βαρβαρῶν, καὶ ἀπαιδούτων καὶ ἀείας τῆς ἐλλωικῆς. καὶ οὔτε Ομηρον, οὔτε ὅστις, ἰπποκράτειον, οὔτε ἕν' Ἀριστοτέλῃ τῷ σοφιστῇ παιδευόμενος, μόνον δὲ τῇ φύσει ἀγαθῇ χρυσάμενος. ταῦτά ἐστιν, ἃ ἐγὼ Ἀλεξάνδρου ἀμείνων φημι εἶναι. εἰ δ' ἐστὶ καλλίων οὗτοι, διότι διαδήματι τὸ κεφαλὴν διαδίδωτο, μακροδοὶ μὲν ἴσως καὶ ταῦτα σιμνὰ, οὐ μὲν διὰ τοῦ ἀμείνων ἀδείξω αὐτὸν γενναίου καὶ γενναίου ἀνδρός, τῇ γνώμῃ πλείον ἢ ὅρτῃ τύχῃ κικέρμελλον. Μί. ὁ μὲν ἔρανος οὐκ ἀγνοεῖ τὸν λόγον, οὐδ' ὡς λίδω εἰκὸς ἔμ' ὑπὲρ αὐτοῦ. σὺ δὲ ὦ Ἀλέξανδρε, τί πρὸς ταῦτα φῆς; ΑΛΕΞ. ἐγὼ μὲν ὦ Μίνωε, μετὰ τὸν πρὸς αὐτὸν οὕτω δρασκόν. ἰκανὸν γὰρ ἐφύμην διαλέξασθαι. οἷός μ' ἐγὼ βασιλεὺς, οἷός μ' ἐγὼ ἀληθὲς ἐχέω. ὅμως δὲ ὅρα

an parum ipsum superauerim; qui cum adolescens adhuc essem rem aggressus, regnum obtinui, & de patris mei interemptoribus supplicium sumpsi. At quum Thebas subuerissem, toti Græciæ terror fui, ab ea dux electus. Neque dignum putavi, Macedonum regno me contentum esse, quod pater reliquerat, sed totum terrarum orbem sibi, durumque putans, nisi rerum omnium dominus essem, paucos quosdam mecum agens, in Asiam, exercitum traduxi, & apud Granicum magna pugna uici; Lydiam, Ioniam, & Phrygiam cepi. Et tandem quæcunque transieram subiugans, ueni ad Issum, ubi Darius me expectabat, infinitos exercitus secum agens. Post hæc ô Mino, uos ipsi scitis, quot ad uos uno die mortuos miserim. Dicit enim Charon, tunc sibi scapham non suffecisse, sed ratibus compositis, illorum plerosque se transportasse, atque hæc confecti me ipsum periculis opponens

& in pugna uulnerari non ti-
 mens. Et ut quæ apud Tyrum
 & Arbelas gesta sunt omittā,
 usq; ad Indos ueni, atq; Occa-
 nium mei regni terminum feci,
 & illorum hominū elephantēs
 cepi, ac Porum captiuū addu-
 xi. Scythas uero homines certē
 non spernendos Tanaim tran-
 siens, magna equitum pugna ui-
 ci, ac amicos meos remunera-
 ui, inimicos autem ultus sum,
 Si uero Deus hominibus iude-
 bar, parcendum illis erat. Nam
 rerum magnitudine, ut tale ali-
 quid de me crederent, inducti
 sunt, tandem mors me regē oc-
 cupauit. Hic autem Hannibal
 apud Prusiam Bithyniæ exula-
 uit, ut crudelissimo & pessimo
 homini conueniens erat. Nam
 quo pacto Italos uicē omitto
 dicere, nam non uirtute, sed ma-
 licia atq; perfidia & dolis id
 peregīt, nunquam autem alicuius
 claritudinis aut iusti me-
 mor. Sed quoniam, quod delicio
 se uixerim, uituperāuit, obli-
 tus mihi uidetur eorum, quæ a-
 pud Capuim admisserit. Ibi e-
 nim mulieribus deditus fuit, &
 uoluptatibus uir iste mirabi-
 lis, belli gerendi occasiones
 produ-

νόνων, καὶ τὴν βίωσιν δαίει
 ξῶν. καὶ ἴσα σοι μὲν τὰ ἐν
 Τύρῳ, καὶ τὰ ἐν Ἀρβέλοις
 διαγέσσομαι, ἀλλὰ καὶ μίχου
 Ἰνδῶν ἤνδρων, καὶ τὸν Ὠκεανόν
 ἐξ ἐμοῦ ἐποίησά μιν ὡς ἀφ'
 ἡμῶν, καὶ τοὺς ἐλὶ φασγάνους αὐ-
 τῶν ἵλαον, καὶ Πῶρον ἐχέ-
 ρουσά μιν. καὶ Σκύθας δὲ,
 ἐν δυνάσσει φρονήτους αὐδρας,
 ἰσθόρας τὸν Τανάϊον, κοί-
 νουσαν μεγάλην ἱππομαχίαν.
 καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἱππίας,
 καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμιμαχίαν.
 εἰ δὲ καὶ Διὸς ἐδέκνυντο τοῖς
 ἀνθρώποις, συγγενετοὶ ἱκανοί
 νοί, παρὰ τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν
 πρᾶγμα τῶν, καὶ τοιούτων τι
 πισθόσαι τὸ πρὸς ἡμῶν. τὸ
 δ' οὐκ ἐπιδέχεται αὐτοῖς, ἰγὺ μὲν
 βασιλεύοντες ἀπὸ βασιλείας, ὅτι
 δὲ ἐν φυγῇ ὄντων, παρὰ Περ-
 σίαν τῶν βιβλίων, καθάπερ ἄ-
 ξιον ἔστιν, παροργιστάτων καὶ ἡ-
 μέτατων ὄντων. ὥς γὰρ δὲ ἐν
 κράτεσι τῶν Ἰταλῶν, ἐν ἡμέ-
 ραις, ὅτι ἐν ἰσχυρί, ἀλλὰ πε-
 νηρίαν, καὶ ἀπιστίαν, καὶ δόλῳ.
 νόμιμον δὲ, ὃ προφαίνε, οὐκ
 ἀδύ. ἰπὲρ δὲ μοι ἀνέδιδε
 τῶν βουφῶν, ἐκτελεῖσθαι μοι
 δόξαν οἷαν ἱππίας ἐν Καπύῃ,
 ἰταίρας συνῶν, καὶ τὰς τοῦ
 λήματος καίρου ἐν δαυμάσει

καθ' ἑαυτὸν. ἐγὼ δ' ἵ, εἰ μὴ με
 πρὸς τὰ ἰσχυρὰ δέξαι, ἐπὶ
 τίς ἢ μάλλον ὀρμησά, τί
 αὐτὸ μίγα ἱπράξα; Ἰταλίας
 πύλαι μὲν παλαιαί, καὶ Λιβύ-
 λω, καὶ τὰ μίχα Γαδάρων
 ὑπάρχοντα. ἀλλ' ἐν αἰθί-
 μῃ αἰδοῦμαι μοι ἰκάνειν, ὑπο-
 πύσσοντα ἔσθαι, καὶ δὲ πύσσοντα
 ὁμοιογενή. ἔρκεα. σὺ δ' ἐν
 Μίνωε δίκασαι. ἰκανὸν γὰρ αἰ-
 ποῖ πολλῶν καὶ ταῦτα. Σκίπ.
 μὴ πρὸς φόβον, ἢ μὴ καὶ ἰμὴ
 ἀνέσθης. Μί. τίς γὰρ αἰὲν βίβλιν
 πύσσῃ; ἢ πύσσῃ ὡς ὁρᾷς; Σκίπ.
 Ἰταλιώτης Σκηπίων, στρατη-
 γὸς, ὁ καθ' ἑαυτὸν Καρχηδόνια,
 καὶ ἱερὰ τῆς Λιβύης μεγά-
 λαις μάχαις. Μί. τί οὖν καὶ σὺ
 ὁρᾷς; Σκίπ. Ἀλέξανδρος μὲν
 ἑστὶν ἄνθρωπος, τοῦ δ' Ἀντί-
 μῆδον. ὅς ἐστιν ἡγεμὸν τῆς
 αὐτῆς, καὶ φονεὺς καταπονεύ-
 σαις ἀνέμους. πῶς οὖν ἢ αἰ-
 ποῖσιν ὅσοις ὅτοις, ὅς πρὸς Ἀ-
 λέξανδρον ἀμιλλᾶται, ὃ οὐδ' ἐν
 Σκηπίων ἐγὼ ὁ νεώτερος
 αὐτῶν, παρὰ ἅλῃ αἰσθάνομαι;
 Μί. οὐ δ' ἐν δὲ σὺν ὁμοίᾳ φῆς ὡς
 Σκηπίων. ὡς περὶ τῶν μὲν
 ἑστὶν ὁ Αλέξανδρος. καὶ
 αὐτῶν δ' αἰσθάνομαι. ὅς
 τῶν Ἀντί-
 μῆδον, ὅς ἐστιν ὁ
 καταπονεύς ὡς.

Διότι

phidit. Ego uerò nisi ea quæ sub
 occiderent sunt, parua quæ putās,
 uersus Oriētē me impulsisse, quod
 nā adeo magni profecisse? Qui Li-
 taliā absq; sanguine capere, ac
 Libyā, omnēq; eam orā usq; ad
 Gades, sub potestate redigere
 facile potuisset? Sed hæc ego tam
 ea cōtentione digna nō putavi,
 præsertim iā antea illis percul-
 sis, ac dominū agnoscenibus.
 Dixi: Tu uero, Minor, iudica.
 Nā hæc ē multis optulisse, sa-
 tis est. Scip. Nō, nisi me quoq;
 prius audias o Minor. Mi. Quis
 tu uir optime es aut undē? qd; hī
 sce clavis ducibus te cōferre au-
 des? Sci. Scipio Romanus, qui
 Carthaginē deleui, & Afros
 multis magnis præliis deuici.
 Quid igitur et tu dicis? S. Ale-
 xandro quæ minorē esse me, Annī-
 bale autē præstantiorē. ut q; ipsū p-
 secutus fueri, & ad turpē fugā
 cōpuleri. Quō igitur nō impudēs
 iste uideatur, q; cū Alexandro se
 cōparet, cui ne ipse quæ Scipio,
 qui istū deuici, cōparare me
 ausum. M. Per Iouem æqua di-
 cis, Scipio. quapropter primus
 quidē iudicetur Alexander, de
 inde post illū tu, atq; cū si placet,
 tertius hic Hannibal qui ppe qui
 nec ipse contemnendus existat.

Διότι

Diogenis & Alexandri.

Quid hoc rei Alexander ita
ne defunctus es tu quosq, pinde
atq, nos oēs? *Alex.* Vides nimirū
Diogenes, tamesi mirādū non
ē, si homo cū fuerim, defunctus
sim. *D.* Num ergo Iupiter ille
Hāmō mētiebatur, cū te suū es
se filiū diceret, an uero tu Phi
lippo patre pgnatus eras? *A.*
Haud dubie Philippo, neq, n.
obijsē, si Hāmone parēte fuisē
pgenitus. *D.* Atqui Olympia
de, etiam consimilia quēdā fere
bantur, puta draconē quendam
cum ea fuisse congressum, ui
sumq, in cubiculo, ex ego graui
dam peperisse, te porro Philip
pum errare, falliq, qui se tuum
patrem esse crederet. *Alex.*
Inaudieram quidem & ipse i
sta, quemadmodū tu, at nunc ui
deo, neque matrem, neq, Hamu
monios illos uates, sani quic
quam aut uerē dixisse. *D.* At
tamen istud illorū mendacium,
Alexander, ad res gerendas
haudquaquam tibi fuit inutile,
propterea quod uiglus te uere
batur, metuebaturq, quum deum
esse crederet. Sed dic mihi, cui
nam tam ingēs illud imperium
moriens reliquisti? *Alexand.*
Id equidem ignoro Diogenes.

cele

Διόγονος καὶ Ἀλὲξ
ἁνδρου. Δι

ογι.

Τί ποτὸ ὦ Ἀλὲξάνδρ,
καὶ σὺ τιθνηκας ὡς πρὸς ἡ
μῶς ἀπαντῶν; Ἀλὲ. ὅγῃς ὦ
Διόγονε. οὐ παρὰ λόγον ᾗ,
εἰ αὐθιγὰς ὦρ, ἀπὲς λαοῦ.
Διο. οὐκοῦν ὁ Ἀμμων ἐψόβη
αὐτῷ, λίγυρ ἰαυτοσεῖναι
ἦν. σὺ δὲ Φιλίππου ἄρα ἦ
δά; Ἀλὲ. Φιλίππου δα
λάδῃ. οὐ γὰρ αὐτὸς τιθνηκερ
Ἀμμωνι ὦρ. Διο. καὶ μὲν
καὶ πρὸς τὴν Ὀλυμπιάδα
ἴμοις ἐλήγντο, δρᾶκοντα
ὁ μιλῆρ αὐτῇ, καὶ βλήπυ
δάμ ἐν τῇ οὐνῇ. ἄτα οὕτω
σι τιχθῆναι. τὸν δὲ Φίλιπ
πον θῶα παυῖναι, οἱ ἐμῶν
πατὴρα σε εἶναι. Ἀλὲ. ἡ
γὰρ αὐτὰ ἦκενον ὡς πρὸς σὺ.
οὐκ δὲ ἴρῃ ἐστὶ ἐν ἄλῃ ὑγιῖ
οὔτε ὁ μῆτερ, οὔτε οἱ τῶν Ἀμ
μωνίων προφῆται ἐλιγόν.
Διο. ἀλλὰ τὸ ψόβῃ αὐτῷ,
οὐκ ἄχρηστὸν σοὶ ὦ Ἀλὲξάν
δρ, πρὸς τὰ πράγματα ἐγί
ντο. πολλοὶ γὰρ ὑπὲρ τοῦτον,
διὸν εἶναι σιστομίζοντες. ἂ
ταρ ἴπῃ μιν, τίς τίς τοσαύ
τῳ ἀρχῇ καταλίλοιπαι;
Ἀλὲ. οὐκ εἶδα ὦ Διόγονε.

οὐ

οὐ γὰρ ἰσθῆσαι ἔστιν ἐν ψαί τε
 πορὶ αὐτῆς. ἢ ποτο μόνον,
 οἷον ἀποθνήσκων, Περδίκκῃ.
 τὸν δαυτύλιον ἐπέδωκα.
 πλὴν ἀλλὰ τὴν γιγῆς ὡς Διό-
 γονος; Διο. τί γὰρ ἄλλο, ἢ
 αὐτοῖσι δὴν εἶα ἱππῆσι ἢ Ἐλ-
 λᾶς, ἀπὶ τοῖς παραληφόμενοις
 τῶν ἀρχῶν λογακόντων,
 καὶ προσηύχων αἰρουμένων,
 καὶ στρατοῦν ἐπὶ τῶν βαρ-
 βάρων. οὐκοῦν δὲ καὶ τοῖς δώ-
 δωκα διῶν περιεσφύοντο, καὶ
 οὕτως οἰκοδομούμενοι, καὶ
 δύοντο ὡς ἀράκωντες ὧς;
 ἀλλ' εἰπὶ μοι, πῶς οἱ Μα-
 κεδόνες ἰσθῆσαι; Ἀλλ' ἔ-
 τι ἐν Βαβυλῶνι κείμεαι, ῥί-
 τῳ ταύτῳ ἡμέραν. ἐπι-
 σχῶνται δὲ πτολιμαῖος ὁ
 ὑπασπιστής, ἢ ποτὶ ἀγά-
 γῃ σχολῶν ἀπὸ τῶν δορυ-
 φων τῶν ἐν ποσὶν, ἢ ἐν Αἴ-
 γυπτον ἀπαγαγόν μοι, δά-
 ψων ἑκά, ὡς γονίμῳ ἱε-
 ρῶν Αἰγυπτίων διῶν. Διο.
 μὴ γιγῆσαι ὡς Ἀλίσανδρος, οἱ
 γὰρ ἐν ἑλίου ἐστὶν τοῖς μαυραῖς
 νύκτα, καὶ ἱλπίοντα Ἀν-
 ούβιν, ἢ Οσίριν γένεσθαι;
 πλὴν ἀλλὰ ταῦτα μὴ ὡς
 δαίμονι, μὴ ἱλπίοντι. οὐ
 γὰρ δέ μοι αὐτῶν τίνα
 τῶν ἀπαξ διαπλοσάμεναι
 τίς

celerius enim ē uita submoueri
 bat, quā ut esset ocium de illo
 quicquam statuendi, prater id
 unum, quod moriens Perdiccae
 annulum tradidi. Sed age, quid
 rides Diogenes? Diog. Quid
 ni rideās an non meministi quid
 Graeci fecerint, quum nuper ei
 bi arrepto imperio adularētur,
 principemq; ac ducē aduersus
 Barbaros deligerent; nonnulli
 uero in duodecim deorum nume-
 rum referret, ac phana con-
 stituerent, deniq; sacra facerent
 tanquam Draconis filios. Sed
 illud mihi dicito, ubi te sepelie-
 runt Macedones? Alexander.
 Etiamdum in Babylone iaceo
 tertium iam diem, porro Pto-
 lemaeus ille satelles meus si quā-
 do detur ocium ab his rerum
 tumultibus, qui nunc insunt,
 pollicetur in Aegyptum depor-
 taturum me, atque inibi sepul-
 turum, quo uidelicet unus fiam
 ex dijs Aegyptijs. Diog. Non
 possum non ridere Alexan-
 der, qui quidē te uideam etiam
 apud inferos desipientem, spe-
 rantemq; fore, ut aliquando uel
 Anubis fias uel Osiris. Quin
 tu spes istas omittis ὁ διυμνισ-
 με, neq; enim fas est reuereri quē
 quam, qui semel transmissis

paludem atq; intra specus biva-
tium descenderit, propterea qđ
ne p̄ indulgens est Acacus, ne
que cōtemnendus Cerberus. Ve-
rum illud abs te discere perue-
lim, quo feras animo quoties in-
mentem redit, quanta felicitate
apud superos relicta, huc sis pro-
fectus, puta corporis custodib. sa-
cellitibus, ducibus, tum auti tan-
ta ui, ad hoc populis qui te ad-
orabant, præterea Babylone,
Bactris, immanib. illis beluis,
dignitate, gloria, deinde quod
eminebas conspicuus, dū uelā-
veris, dum amiculo candido ca-
put haberes reuinctū, dum pur-
pura circumtinctus esset nun-
quid hæc te discrutiant, quoties
recurfant animo? Quid lacry-
maris stulte; an nō id te sapiens
ille docuit Aristoteles, ne res
eas quæ d. fortuna proficiant,
tur, stabiles, ac firmas existima-
res? Ale. Sapiens ille, quum sit
assentatorum omnium perditissi-
mus? Sine me solum Aristote-
lis facta scire qđ multa d. me pe-
tierit, quæ mihi scripserit, dein-
de quemadmodum abusus sit
mea illa ambitione, qua cupie-
bam eruditione ceteris præsta-
re, cū mihi palparetur interim,
ac prædicaret me, nūc ob formā

canj

τὴν διμῶν, καὶ ἐς τὸ εἶναι
το γομίου παρλόντων. εὐ-
χαρὶς αἰνέσις ἰλιανὴς, οὐδ'
ἰ βίβλ' εὐ δυνάτα φέρων-
τος. ἐκείνα ἡ ἰδὲ αὐτὸς αὐτὸς
δοίμι παρὰ σοῦ, πῶς φέρει
ἰπὲρ αὐτὸν οὐκ οὐκ ἔστιν ἐπὶ
δαίμονιαν ὑπὲρ γὰρ ἀπολα-
πῶν, ἀφίξει, σωματοφύλα-
κας καὶ ὑπασπιγὰς, καὶ σα-
ράπας, καὶ χρυσὸν τοσού-
τον, καὶ ἴδιον προσκυκλῶν-
τα, καὶ Βαβυλῶνα, καὶ Βά-
κτρα, καὶ τὰ μεγάλα θυρία,
καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν καὶ
τὸ ἰπὸς ἑμὸν αἶμα, ἰδανόν-
τα, διαδιδιμελίσαντα ἰσ-
λὸν καὶ τὴν ἰσφάλλων, πορφυ-
ρίδα ἰμπιπορην μίλον. ἔλ-
πει ταῦτά σοι ὑπὸ τὴν μὲν-
μῶν ἰδὲ αὐτὸς; τί δακρύεις ὅ-
μῶνται; οὐδὲ ταῦτά σοι
σοφὸς λεγομένης ἐπαί-
δουσι, μὴ οἰσθῆαι βίβαν
ἔχειν τὰ παρὰ τῆς τύχης;
ἀλλ. σοφὸς, ἀπάντων ἐκεί-
νος ἰσφάλλων ἐπὶ πᾶσι
τοῖς ὄν; ἰγὲ μόνον ἰσφί-
λες λεγομένης εἰδέναι, ἴσα
μὲν ἔχουσι παρ' ἐμοῦ, οἷα δὲ
ἐπὶ γίλλων. οἷα δὲ καὶ τῶν
μὴ τῶν παρὰ τῆς τύχης
τιμῶν, δαπάνων, καὶ ἰσφί-
λων, ἀφ' ἧς μὲν ἐς τὸ ἰσφάλλων,

ὅς

ραι ὑπομεναίτων ἐλθόν ἰ-
 κάνων, ἀλλὰ πρὶν ὑτέρου-
 μα θῆναι αἰῶνα, φυγόντων·
 Αλλ. ἀλλ' οἱ Σκύθαι γὰρ πᾶ-
 ντες, καὶ οἱ Ἰνδῶν ἰλίφαν-
 τες, οὐκ ἀναπαφρόνότερ
 τι ἔργον. καὶ ὅμως οὐ δια-
 γόσας αὐτοὺς, ὅτι ἐπιδό-
 σιαις ὠνέμεθα τὰς νίκας,
 ἡφάνοντο αὐτῶν. οὐδ' ὅτι
 ὀρκισαμένοι, ὃ ὑποσχό-
 μεθα ἐφ' αὐτάμεν, ὃ ἀπι-
 πομ ἱπράξαι το νικᾶν ἴ-
 νικα. καὶ τοὺς Ἑλλήνας δὲ,
 τοὺς μὲν αὐταίματι παρίλα-
 βον. Θεβαίους δὲ ἴσως ἀ-
 κούσας ὅπως μετῆλθον. Φι.
 εἶδα ταῦτα πάντα. Κλε-
 τῶ γὰρ ἀπύγχαί μοι, ἐν
 οὐτῷ δοξατίῳ διαλάσας με-
 ταφύ ἀσπινούωτα, ἰφόνου-
 σας, ὅτε με πρὸς τὰς σάς πρᾶ-
 ξας ἱπαινόσαι ἰτέλμεσι, σὺ
 δὲ καὶ τῷ Μακεδονικῷ χλα-
 μύδα καταβαλὼν, καὶ ὅτε
 ὡς φασὶ μετῴθους, καὶ τῶ
 ζαυ δρῶν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ προσ-
 κυνᾶσαι ὑπὸ Μακεδόνων,
 καὶ ἰλσὺδόντων ἀνδρῶν ὃ-
 φίους. καὶ τὸ παύτων γυλαί-
 τατον, ἰμι μὲν τὰ τῶν νοτι-
 κημελόνων. ἰὼ γὰρ λίγερ ἴσα
 ἀλλὰ ἱπράξας, λίγερ σὺ κα-
 τακλέων παπαιδουμένους
 αὐτοῖς

gam actos anteaquā ad manus
 uentū fuisset. A. At uero Scy-
 thæ pater, et Indici elephantes
 res sunt nō usq̃ adeo abieciæ &
 cōtemptibiles. Et tamē neq̃ cō-
 citatis inter ipsos intestinis ei-
 dijs, neq̃ per prodicionem mihi
 uenundari passus sum uictoriā.
 Sed neq̃ deieram unquam, aut
 per nugas d pollicito recessi, si
 deq̃ solui uictoriæ gratia. Ad-
 de, quod & Græcos alios sine
 sanguine in deditiōnē accepi,
 Thebanos autem fortassis ipse
 audisti, quomodo aggressus fue-
 rim. Phi. Noui hæc omnia ex
 Cito. quem tu inter epulas, eo
 quod nomen meum celebraret,
 & meas res gestas cū tuis cōfer-
 re auderet. traiecto per corpus
 telo ium iugularas. Tu uictor &
 Macedonicā chlamydem abij-
 ciens, candyn, Persicum ami-
 ctum recepisti (ut aiunt) & tia-
 ram rectā. Vt ne interim com-
 memorem, quod d Macedonij
 bus, uiris utiq̃ liberis, adorari
 debere te, in animū duxeris. Et
 qui, quod maxime omnium erat
 ridiculum, hominum abs te ui-
 ctorum mores imitatus es. Tem-
 pero mihi, ne memorem alia,
 quæ turpiter admisferis in leo-
 num clausura inclusis, doctis
 uiris

uiris & nuptijs talib. peractis.
 Quodq̃ Ephæſlionē plus q̃ es-
 ſet ſatis amaris. Vñ eſt qđ ſolū
 laudo abs te geſtū, in Darij uxo-
 re uidelicet, forma præſtāte, qđ
 ab illius cōplexu abſtinueris, et
 gēitricis illius, atq̃ filiarū, ne iā
 paterētur, curā ſuſceperis. Re-
 gū certe id opus exatit, qđ ū fā-
 ctiaſſe te accepimus. A. Quō-
 dū tibi nō p̃batur, pater, qđ in
 Oxydracis gētē Indica, lubēs
 me in periculū cōiecerim, atque
 acceptis plurimis uulneribus,
 uiros primus oim trāſilierū? P.
 Nō p̃bo, Alexāder. Neq̃ id,
 quia pulchrū eſſe negem, uulne-
 rari quādoq̃ imperatorem, et in
 ſubeūdis periculis præſtāre ui-
 am, ſed quia ex te tua iſtba e-
 rat minimē. Siquidē pro deo ha-
 bitus, quos oro, riſus præbebas
 ſpectatorib. quādo poſt acceptū
 uulnus, ab exercitu magno tu-
 multus direptus, moriens ac ciu-
 lās ſanguine ſluitabas? Adde qđ
 Iupiter Hāmō, cāquā præſugia-
 tor quiſpiā, & uanus propheta,
 reus mendaciū palātū argueba-
 tur. Nō enim uideo qualiter ri-
 ſum cōcineat, qui Iouis filiū ui-
 derit aīm deijcere, et in deſpera-
 tione rerū c̃ſſlagitare medicorū
 auxilia. Deniq̃ quum tandem

iam

αὐδρας, καὶ γάμονε τέλει
 τοὺς γαμῶν, καὶ ἡφαιστίω-
 να ὑπὸ δρυάπῶν. ἐν ἐπὶ τοῖς
 σα μόνον ἀκούσας, ὅτι ἀπὲς
 σχοῦ τῆς τοῦ Δαρείου γυναι-
 κὸς καλῆς οὖσης, καὶ ὅλ' μοῖ-
 ρος αὐτὸ, καὶ τῶν θυγα-
 τῶν ἐπιμυλῶν. βασιλε-
 κὰ γὰρ ταῦτα. Ἀλλ'. τί φε-
 λοιθῶσιν δὲ ὃ πάτορ οὐκ
 ἐπαυεῖς, καὶ τί ἐν Ὀξυδρά-
 κας πρῶτον καθάλασθαι
 αἶ τοῦτο τὸ τάχους, καὶ
 τοσαῦτα λαβὼν τραύματα;
 Φι. οὐκ ἐπαυῶ τοτὶ ὃ Ἀ-
 λέξανδρι. οὐχ ὅτι μὴ καλὸν
 αἶναι οἶμαι καὶ τι βῶσκοντα
 ποτὶ τὴν βασιλίαν, καὶ προ-
 κινῶσθαι τὸ στρατὸν, ἀλλ'
 ὅτι σοι τοιοῦτο ὕψιστα σωμα-
 τὸς. διὸς γὰρ αἶναι δοκ-
 κῶν, ἢ ποτὶ τρυφῶν, καὶ
 βλίσσας σὶ φορέσθαι τῶν
 πολέμων ἐκκομισίμῳ, αἶ-
 ματι ριμῶν, οἰμῶσιν
 ταῖς ἐπὶ τῷ τραύματι, ταῦ-
 τα γίγναι ὡς τοῖς ἰσῶσι. καὶ
 ὁ ἄλλων, γένε, καὶ ψοφ-
 δέμας τις ἡλίχθη. καὶ ἐν
 προφῆταις, λέλασθαι. ὃ τίς
 οὐκ αὖ ἐγέλασσε, ἰσῶν τὴν
 τοῦ Διὸς ἦν λοιποφουχί-
 τα, διόμῳ τῶν ἰατρῶν
 βουδῶν; οὐκ μὲν γὰρ ἐπὶ ταῖς

ἔσθ

ἔδω τίδυσσας, οὐκ εἰσπολ-
 λούς εἶναι τοὺς τῶν προσποι-
 ούμενον ἐκείνῳ ἐπικριτοῦ μου
 τας, ἐρῶντας τὸν νεκρὸν το
 θεοῦ ἐκτάδῳ ἡσάμενον, μὴ
 δῶντα ἔδω καὶ ὅπως περὶ τα,
 ἡσάτῃ νόμον αἰμάτων ἐν
 παύτων; ἄλλως τε, καὶ τὸ
 χρεῖσι μου εἰς τὴν Ἀλῆξανδρῆ,
 πὲρ διὰ τοῦ ἡσάτῃ παδί-
 με, πάλσι δὲ δέξας ἡφῆ-
 γῆτο τῶν κατορθομένων.
 παῦ γὰρ ἰδὲν ἐοικὼς ὑπὸ
 δι᾽ ἡνιόχου Διοκῆ. Ἀλῆ.
 οὐ ταῦτα προσοῖσι οἱ ἄνθρω-
 ποι ὡς ἐμὸν, ἀλλ' Ἡρακλῆ
 καὶ Διονύσῳ ἐοικέντων τῶν
 δίκαις μοι. ἡσάτῃ τοῖς Λορ-
 νοῖς ἐκείνῳ οὐδ' ἐπὶ τῶν ἐκεί-
 νοι λαβόντες, ἐγὼ μὲν
 ἡσάτῃ ἐοικέντων. Φι. ἐρῶς ἐπὶ
 ταῦτα ὡς ἡμεῖς Ἀμύντες ἐλ-
 γοις, ὅς Ἡρακλῆ καὶ Διονύ-
 σῳ παραβάλλοις σικαντὸν,
 καὶ ἐν αἰσχυρῇ ἡ Ἀλῆξαν-
 δρῆ, ἐπὶ τὸν τύπον ἡσάτῃ
 θύσῃ, καὶ γυνὴ σικαντὸν, καὶ
 σικαντὸν ἡσάτῃ θύσῃ;

Ἀχιλλῆος καὶ Ἀντι-
 λόχου.

Οἷα πρὸς Ἀχιλλῆος πρὸς
 τὸν Οδυσσεῆα σοὶ ἐρῶς πρὸς
 γι τοῦ Δαίδαλου, ὡς ἡσάτῃ
 quae tu Vlyssii iam primum cōmemorando in mortē executus es,

mortē obieris, quē credas obse-
 cro, q̄ cōfictā illā adoperione, quae
 Iouis dictus es filius, nō carpat
 maledictis? Potissimū ubi dei isti
 us cadauer porrectū iacere, iux-
 tidū sanē, & iuxta aliorū corpo-
 rū mortē contactu suo oīa labefā-
 ctans, aspexerit. Ceterū q̄d ais
 Alexander, tibi fuisse cōducibē-
 le, quo facilius rerū potireris, id
 p̄fecto multū tibi gloria ex be-
 ne etiā ac strenuē gestis eripuit.
 Nā quāquā insigniter multa, ta-
 mē dñs longē inferiora agere ui-
 sus, uacillare ob hoc iudicatus
 es, et tota ratione deficere. A.
 Haudquāquā de me isthuc sen-
 tiū mortales. Sed cū Hercule
 me & Baccho cōferunt, ueluti
 amulū, pariq̄s cū illis gloria cer-
 tantem. Nam & Aornum, &
 neutro etiam illorū armis sub-
 actum, ego facile cepi. Phi. E-
 tiamdum uideris ista ut Ham-
 monis filius dicere: quando nec
 Baccho quidē cedis, aut Her-
 culi. Sed nec erubescere noscē
 Alexander, solitam ne dedisce-
 re arrogantiam, te ipsum dein
 noscere, uel iam tandē sapere ei-
 tiā si scrip, ubi fixo occubueris.

Antilochi & Achilles.

Quenam sunt illa Achilles,

ut minimè generosa, ac Chirōe
atq; Phœnice, q̄b. tu aliquando
usus es præceptoribus, parū dig-
na. Audiri. n. magis ex te tua
futurū tibi uideri si uilis agrico-
le munus obiēs, inopi, cui nec ui-
ctus suppetat, locet operā, quā
ut oib. uita functis domineris.
Quasi rudis qdā plebei, ex me-
dia Phrygia ortus, atq; imodico
isup etiā uitæ affectator diceret
ferēdū fortē id esset, atq; cōdonā-
dum nōnibil rusticitati, Verū ex
Peleo p̄gnatū, ex oī heroum
numero p̄iculorū cōiēptorē acer-
rimū, in tā abiectā et humilē de-
seipso descendere opinionē. fœdū
sanē atq; pudēdū iprimis. deniq;
ijs quā uita strenuē gesseris eq̄
dē haud scio quō ista cōueniant.
Nā dū in Psychio regnate tibi
ad senectam usq; licuisset, citra
gloriā tamē, tu gloriosā oppete-
re mortē maluisti, q̄ potiri reg-
no. A. At ō Nestoris fili, nondū
etiā tū fecerā rerū catū p̄iculū,
ex q̄d cui præferrē ignorās glo-
riolā hāc infelicē proponebā ui-
ta. Atq; sero iā eadē uelligo q̄
egeri prudētē. Apud uiuos. n.
repies fortē qui res bene gestas
celebrē literarū munimētis, sed
hic apud manes nō uideo q̄ fru-
giferū opus effecerim, ubi unuse

καὶ ἀνάξια τῶν διδασκάλων
λοιμὰ φέρειν, Χείρηνός τε καὶ
Φοίνικος. ὑπερώμην γὰρ ὁ-
πότε ἴσως βίλιασαι ἐπαρῆν
ἐγὼ ὦν, θυγίστην παρὰ τῶν
νικῶν ἀκλόνην, ὃ μὴ βίον
τὸ πολὺν εἶναι μάλλον, ὃ
παντὶ ἀνάσσειν τὸν νεκρὸν.
ταῦτα μὲν οὐκ ἀγνοῦν τινα
φύγα δαλόν, καὶ πέρα το-
σαύτως ἔχοντες φιλήσουσιν ὁ-
σος ἔχελυ λίγην. τὸν Παι-
λίως δὲ γόν, τὸν φιλοκινδυν-
εστάτην ἥρώων ἀπάντων,
τάπεινά οὕτω πρὸς αὐτὸν δι-
ασκιδάσαι, πολλὰ αἰσχύνου, καὶ
ἐκαστοῦ ἰότητος πρὸς τὰ πικρὰ
μύασαι ἐν τῷ βίῳ. ὡς δὲ γόν
ἀκλόνητος ἐν τῇ Φιδιώτιδι πο-
λυκρότιστον βασιλεύσαν, ἐκὼν
πρὸς ἅλιν τὸν μετὰ τὴν ἀγ-
λῆς δόξης δαύατον. Αχι. ὦ
παῖ Νίστος, ἀλλὰ τότε μὴ
ἄπαρ ἐγὼ τῶν ἐν ταῦτα
ὦν, καὶ τὸ βίλητον ἐκείνων
ὁ πέντε θρονὸν ὦν ἀγροῶν, τὸ δὲ
γλυκὸν ἐκείνο δεξάμενον πρὸς
νίκην τοῦ βίου. οὐδὲ δὲ σοι
οἶμαι ὕδα, ὡς ἐκείνη μὲν αἰ-
σχυρή, εἰ καὶ ὁ, τι μάλισ-
τα οἱ αὐτῶν ἀφελήσουσιν. με-
τὰ νεκρῶν δὲ, ὁμοτιμία. καὶ
ἔτι τὸ καλλὸς ἐκείνο ὃ Ἀντί-
φις τὸν ὅλον ἐφείκετο, οὐκ
ἀδύνατον

λαχεῖ, οὐτε ἢ ἰσχυρὸς παρίστημι, ἀλλὰ ἡσέμινθα ἅπαντες ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἔργῳ ἑμιοιοι, καὶ κατ' οὐδὲν ἀλλήλων διαφίροντες. καὶ οὐτε οἱ τῶν Τρώων νεκροὶ διὰ Διάσιν, οὐτε οἱ Τρῳαίων θόρακες οὐδ' οὐσι. ἰσχυρὸς δὲ ἀκροῖς, καὶ οὐκ ὁμοῖος, ἢ μὲν κακός, ἢ καὶ ἰσχυρός. ταῦτά μιν ἀνίσταται, καὶ ἔχθρομαι, ἔτι μὲν δευτέρῳ ἔμ. Ἀντι. ὅμως τίς ἐν αὐτοῖς πάδοι ὁ Ἀχιλλεύς; ταῦτα γὰρ ἰδοὺ τῇ φύσει, παύτως ἀποδυσόμενοι ἅπαντες. ὅστις γὰρ ἐμμελὲς τῷ νόμῳ, καὶ μὴ ἀνίσταται τοῖς διαταγμένοις. ἄλλως τι, ὅστις ἔτι αἰρώμενος ὁδοῖ σὺ, δὲ μὲν οἷον; μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ἀφίξει τῷ παύτως. Φέρει ἢ παραμυθία καὶ ἢ ἡσυχία ἢ παράγματος, καὶ τὸ μὲν μέντοι αὐτὸν περιποιεῖται. ὅστις ἢ Ἡρακλῆα, καὶ τὸν Μελισσάρην, καὶ ἄλλους θανόντας αὐθιγὰς, οἱ δὲ αὐτοῖς μαίει δὲ φαῖντο ἀνίσταται, ἔτι αὐτὸς ἀνὰ πῆλιν θητεύουσιν. ἀκλήρους καὶ ἀδίοις ἀδίοισιν; Ἀχι. ἔτι αἰρώμενος μὲν ἢ παρὰ τοῖς. ἐμὲ δὲ οὐκ ἰδὲ ὅπως ἢ μὲν τῶν πονηρῶν τὸν βίον ἀνίσταται ἢ καὶ ὑμῶν

adsunt corporis Antiloches, aut forma, intercederunt oia, pari rerū statu uisuntur oia, nullū sapiētiae, aut alterius rei discriminē ē. Ad de qđ nulli iā ex Troianorū mortuis formidabilis sū, nemini græcorū uenerādus, prorsus oīni de mortuis existimatio ē. siue boni fuerit siue impii. Hæc sūt quæ me angūt et miserē sollicitāt, et ob quæ doleo, qđ nō potius loco opas et uiuo. A. At uerō Achilles, qđ agat qđ spiciat, quādo sic natura cōparatu est, ut oēs prorsū cōgratur semel uitā reliquere, quæ lex cū in uniuersū iā obtinuit, nec abrogari ullo modo queat, patiēter hāc feras oportet. Ceterū aspice nos, quotquot penes te sumus, deniq; et Virgys quosq; post pusillū adueniet. Vnde sola tū tibi meritō affret societas, id qđ et alijs i reb. plerūq; usu uenire solet. Nō. n. solus uidetis i hæc mala cōiectus. En tibi Hercule, Meleagre, et alios plerosq; qđ nō parū multos i admirationē traxere, qđ qđc (ni fallor) hauri quā i uitā uidetur redituri, si qđ eos adiopes et uictu indigos mittat. ut illis qđ mercede seruiant. A. Sociorū hæc qđ admonitio ē, uerū haud scio quo pacto eorū, quæ i uita aguntur, memoria, ipse

dio me exetuciat. Arbitror autem et uestrum unūquēque ita affici, etiam si nō palam cōsueami ni, negotores sanē in eo, qđ tacite huiuscemodi p quietē toleratis.

A. Nō eqđē Achilles, sed longe tibi pręstamus, quippe qui in celligimus qđ sit inutile, de ijs rebus uerba facere. Silere. n. ex a quo aio sustinere oia, quę accidunt, datū nobis est, ne tibi affictu illo similes ipsi quosq, ridiculi omnibus merito uideamur.

Diogenis & Herculis.

Nūqđ Hercules hic ē? Haud qđquā me hercule alius, Arcus, claua, pellis leonina, magnitudo ipsa, totus deniq, Hercules ē. Igitur ē uita decessit, q Iouis erat filius? Dic quęso diuictorio se moratus ne es? Ego. n. cū ter re supersē, tibi haud secus q deo sacrificauī. H. Rectē quippe sacrificasti. Hercules. n. ipse i celo und cū dijs immortalib. cōsistit, Hebē apud se habēs crurib. for mosissimā. Ego uero qui te alloquor, sua sū ūbra. D. Quidnā dicis amabo? ūbra ipsius deī? Fieri. n. potest, altera eūdē ex parte deum esse, altera uita decessisset. H. Vciq, Ille. n. nequaquā mortuus ē, sed ego diuaxat imago ipsius sū. D. Intelligo rē. Tē utrūq uiro Plutoni p se dedit, & tu

ὑμῶν ἑκάστην. ἃ ἔμειψεν ὁ θεὸς γὰρ, ταῦτα ἡ χάρις ἐστίν, καὶ θουχία αὐτὸ πλεονεχέτω. Ἄντι. ἔκ. ἀλλ' ἡ μέντοι ὧ Α. χιλλοῦ. τὸ γὰρ αἰσχροπρεπὲς τὰ λίγην ἰδῆ. μὴ. σιωπᾶν γὰρ, καὶ φέρειν, καὶ αὐτοχρῆσθαι, δ' ἰδοῦν ἡμῖν, μὴ καὶ γίγνωσται ὅρῳ μὴ ὡς περ σὺ, τοιαῦτα δὲ χέμενοι.

Διογένης καὶ Ηρακλῆος.

Οὐχ Ηρακλῆς ὅστις ἔστιν; ἔμμενον ἄλλῃ, μὰ τὸν Ηρακλῆα, τὸ τέκνον, τὸ βέβαιον, ὃ λωστὸν, τὸ μέγιστον, δ' ἄλλῃ, Ηρακλῆς ὅστις. ἄτα τὴν θουκίαν Διὸς ἦν; εἰπέ μετ' ὧ ἡσυχάζειν, τυχεῖς εἰ; ἐγὼ γάρ σοι ἴδωμαι ὡς ἐστίν, ὡς δὴ. Ηρα. καὶ ὅπως ἴδωμαι. αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ Ηρακλῆς ἐὼν ἔρανον τοῖς θεοῖς σὺνίστη, καὶ ἔχει ἡσυχίαν σφύρον Ηΐλω. ἐγὼ δ' εἰδωλὸν εἰμὶ αὐτό. Διο. πῶς λίγεις εἰδωλὸν τοῦ θεοῦ; καὶ ἀνωτόν; ἢ μίσηται μὲν τίνα διὸν εἶναι, τιθεσθαι δὲ τῷ ἢ μίσηται; Ηρα. ταί. ἢ γὰρ ἐκείνου τ' εἶδωμαι, ἀλλ' ἐγὼ ἢ εἰκὼν αὐτό. Διο. μανθάνω. αὐτοχρῆσθαι τῷ Πλούτωνι παραδόντες αἰδ' ἰσχυρό. καὶ σὺ οὖν αὐτ' ἐκείνου

nunc

ὅτι τοιοῦτό τι. Διο. πῶς οὖν ἀκριβὲς ὡς ὁ αἰσθητὴς, οὐκ ἔγνωσι μὴ ὅσα ἐκείνου, ἀλλὰ παρὰδίδωτο ὑποβολιμαῖον Ἡρακλῆα παρὸντα; Ἡρα. ὅτι ἰώκειν ἀκριβὲς. Διο. ἀλλ' οὐκ ἔγνω. ἀκριβὲς γὰρ, ὥστε αὐτὸς ἐκείνου αἰσθῆναι. ὅρα γοῦν μὴ τὸ ἐκείνου ὅτι. σὺ μὲν εἶ ὁ Ἡρακλῆς, τὸ δὲ εἰδωλόν γυνάμνην τῷ Ἡρώ ἐπὶ τοῖς θεοῖς. Ἡρα. θρασυὲς εἶ, καὶ λάλος. καὶ εἰ μὴ πᾶσι σκώπτων ὅτι ἐμὴ, εἴς τε αὐτίκα οἶον διὸ εἰδωλόν εἰμι. Διο. τὸ μὲν τόσον γυναικὶν, καὶ πρὸ χαίρου. ἐγὼ δὲ, τί αὖ ἐτι φοβοίμην σε, ἀπαξ τιθέντες; ἀτὰρ εἰπὶ μοι πρὶς τὸ σὺ Ἡρακλῆος, ἐπὶ τὴν ἐμὴν, οὐκ ἔγνω αὐτῷ, καὶ τότε εἰδωλόν ὡς; ὅτις μὲν ἔτι πρὸ τῶν βίων, ἐπὶ δ' ἀπὸ τῶν, ἀπαιδένοντες, ὁ μὲν ὅτι διὸς ἀπὸ τῶν, σὺ δὲ τὸ εἰδωλόν, ὥς πρὸ αἰσθῆναι, εἰς αὐτὸν παρὰ; Ἡρα. ἐχέτω μὲν μὴ ἀποκρίσθαι πρὶς αὐτῶν ἐπὶ τοῖς ὁρῶν χιλοῦντας. ὁ μὲν δ' αὖ καὶ τὸν ἀκούσας. ἐπίσταν μὲν Ἀμφιτρυόνει. ἐπὶ τῷ Ἡρακλῆϊ ὡς,

nunc pro illo mortuus es. Herc. Sic res se habet. D. Quo pacto igitur callidissimus cū sit Aca- cus, te nequaquam illum esse nō no- vit. sed admisit tanquam suppo- situm Herculem. H. r. Quo- niam ille ipse esse uideor. Dio. Vera autumas. nam ita persi- milis es, ut si ille ipse sis. Caue- as igitur ne contrā sit ut tu qui- dem Hercules existās, imago uero apud illos immortales He- bem in uxore duxerit. H. Au- dax nimium es atq; loquax: nisi a scōmatib. quæ in me ia- cis, abstinueris, senties quāpri- mū qualis dei imago sim. Ari- cis enim nactus es atq; para- tus. Diog. Cur autem de cæte- ro te timeam, quum semel mor- tuus sis? Sed p. cū Herculem dic quæso, dū ille uiuebat, erat ne und cum ipso, et tunc imago existens, aut unus qdem eratis in uita: posteaquam autem è ui- ta decessistis separati, ille quidē ad deos immortales aduolauit, tu uero umbra, ut dignum uide- tur, ad inferos aduenisti? Her. Ecce si fas equidē foret, nequaquā respondere uiro sophisticè per- cunctanti, attamen aures quoq; ad hos porrigas. Quicquid enim Amphitryonis in Hercule erat

id ipsum morte affectū est, qđ nē
 pe ego sum (ut dixi) totū, qđ autē
 ex Ioue erat, cū dijs immortali-
 bus cōuersatur. Diog. Perspi-
 cue nunc intelligo, autumas ei-
 nim eadē uice Alcmenā duos
 peperisse Hercules, unū quidē
 ex Amphitryone, alterū uero
 ex summo Ioue ex quo factū est,
 ut gemini uiuius matris utero la-
 ceretis. Herc. Nequaquam ō
 insine, idē profecto ipsi eramus
 ambo. Diog. Neqđ adhuc ad in-
 telligēdū id facile est, duos Her-
 cules in unū esse cōpositos, nisi
 quis diceret, uos tanquā Hippo-
 centauryū in unum fuisse copula-
 tos hominem uidelicet et deum.
 Her. An nō et homines eodē
 pacto ex duobus cōponi tibi ui-
 dentur, animo uidelicet et cor-
 pore? Vnde quod phibet animū
 quidē ipsum ex summo Ioue na-
 tum, adesse cōelo, me uero mori-
 talē ad inferos uenisse? D. Vtiqđ
 eleganter hæc differuisses. ō opti-
 me Amphitryoniade, si corpus
 hac tēpestare esses, sed incorpo-
 rea es imago, itaqđ periculū est,
 te triplicē iam fecisse Hercule.
 Herc. Quonam modo triplicē?
 Diog. Hoc quidem modo, nam
 si unus in cōelo existit, tu uero
 apud nos imago, corpus autē in

το το τίθικαι, καὶ εἰμὶ ἐν
 ἐκείνῳ παύ. ὁ γὰρ τὸ Διός,
 ἐν οὐρανῷ οὐκ ἔστι τοῖς θεοῖς.
 Διο. σαφῶς νῦν μαθαίνω.
 δύο γὰρ φησὶ ἵναι καὶ τὴν Ἀλκμήνῃ
 ἐκκατὰ τὸ αὐτὸ Ἡρακλῆας,
 τὸν μὲν ἐκ τῆς Ἀμφιτρυονίδος,
 τὸν δὲ παρὰ τὸ Διός. ὥστε
 ἰλιχθέντι δίδυμοι ὄντες
 ἰμομήριοι. Ἡρα. οὐκ ὦ μά-
 ται. ὁ γὰρ αὐτοὺς ἀμφω ἤ-
 μω. Διο. οὐκ ἔστι μαδᾶν
 τοτο ράδιον, συνιδέτους δὲ
 ὄντας Ἡρακλῆας, ἵκτορ ἂ
 μὴ ὡς περὶ ἵπποκένταυρος τις
 ὦν, εἰς ἐν συμπλεκόμεν,
 ἀνδρῶν καὶ θεῶν. Ἡρα.
 οὐ γὰρ καὶ αὐτὸν οὕτως οἱ
 δακνοῦσι συγκαταθεῖν ἐν
 αὐτῷ, ψυχῇ καὶ σώματι;
 ὥστε τί τὸ κωλύει σφί, τί
 μὲν ψυχῇ ἐν οὐρανῷ εἶναι,
 ἢ παρὰ τὸν Διός, τὸ δὲ δι-
 τὸν ἐμὶ, παρὰ τοῖς θνητοῖς;
 Διο. ἀλλ' ὡ βέλτεσι ἀμφι-
 τρυονιάδῃ, καλῶς αὐτῶν
 ἰλιχθεῖ, εἰ σῶμα ἦσθα, νῦν
 δὲ ἀσώματον ἰδὼλον ἂ.
 ὥστε λιποδυσθεὶς τετραπλῶν
 ἦσθα ποιῆσαι τὸν Ἡρακλῆα.
 Ἡρα. πῶς τετραπλῶν. Διο.
 ὡς ἔπος. εἰ γὰρ ὁ μὲν τις ἐν
 οὐρανῷ, ὁ δὲ παρὰ ἡμῖν οὐ
 τὸ ἰδὼλον, τὸ δὲ σῶμα ἐν

Octa,

Θίτη

φῆς, καὶ τὸ ἰαλλεῖν ἢ τῷ βάρ-
ρει το τάρον; Μαύ. νὺ Δι-
ὅτι τότοις. Διο. ἀλλ' ὅ μα-
λὶ Μαύσωλι, οὐκ ἔστι χυρὸς ἢ
τι σοὶ ἰαλλεῖν, οὐκ ἔστι μισθὸς
παρόντων. ἀ γοῦν τινα ἰδοί-
μιθα δικάζων δυνάμειαι πῶ-
ς, οὐκ ἔχω εἰπεῖν τίς ἐστὶν
καὶ τὸ σὺν ἑκατέρῳ προτιμῶ
βαρὺ αὐτῶν. φάλαγγα γὰρ
ἔμφω, καὶ γυμνά, καὶ τοὺς
διδότας ἰσοῦς προφαίνου-
μεν, καὶ τὸς ἰφθαλμοὺς ἀ-
φ' ἑαυτῶν, καὶ τὰς ῥίνας ἀ-
ποσπασμένους. ὁ δὲ τὰ φῶς,
καὶ οἱ πολυτελεῖς ἰκάνοι δέ-
λοι, ἑλικαρνακιστοὺς μὲν ἰ-
σοὺς εἶναι ἐπιδείκνυσθαι, καὶ
φιλοτιμῶναι πρὸς τοὺς ξέ-
νους, ὥς εἶναι μέγα οἰκοδόμου
μα αὐτοῖς ὄναι. σὺ δ' ἔτι βίβλι-
τις, ἔχ' ἑρῶ ὅτι ἀπολαύεις
αὐτῶν, πλὴν εἰ μὴ τοιοῦτος
ὅτι μᾶλλον ἑαυτῶν ἀχθομένης
ὑπὸ τελευτήτοις λήθεις πικρῶ
μυθῶς. Μαύ. αὐτόν γε οὐ μοι
ἰκάνοι πάντα, καὶ ἰσότημ' ἔ-
χει Μαύσωλος, καὶ Διογέ-
νης. Διο. ἐκ ἰσότητος ὡς γο-
ραύεται. ὃ γὰρ. Μαύσωλος
μὲν γὰρ οἰκώσεται, μισθὸν
μὲν τῶν ὑπὲρ γῆς, ἐν οἷς
σὺ δαίμων ὢς. Διογέ-
νης δ' ἐκαταγλήσεται αὐτόν.

καὶ

ob formā, atq; ob sepulchri mo-
lēs. M. Per Iouē ob hæc inquam.
D. Atqui ὁ formose Mausole;
neq; uirescam illa, neq; forma cū
bi iā adest, adeo ut si quem arbi-
trū de formæ præcellētia delege-
rimus, haudquaquā dicere potis
sit, quā obrem tua caluaria meae
sit anteferēda, siquidē utraq; pe-
ritur tum calua, tū nuda, utriq;
dentes pariter ostendimus, pariter
oculis orbati sumus, pariter
narib. simis ac sursum hiantib.
deformati. Ceterū sepulchrum
ac saxa illa preciosa, Halicar-
nassēis forsitan iactare licebit,
et hospitibus gloriæ causa o-
stentare; tanquā qui magnificā
quādā apud se structurā habet,
uetū quid hinc cōmoditatis ad-
de redeat, uir egregie, nequaquā
uideo, nisi forsan illud cōmodum
uocas, quod p us oneris, atq; nos
sustines, sub tam ingentibus sa-
xis pressus ac laborans. Mausoleus.
Ita ne nihil illa mihi condū-
cunt omnia, planeq; pares erūt
Mausolus ac Diogenes? D. Imo
haud pares, inquam. uir clā-
rissime, nam Mausolus discru-
ciabitur, quoties earum rerum
in mentem ueniet, quibus in ui-
ta florere consuevit, ac Dio-
genes interim cum ridebit.

l

Atq;

Atque ille quidem de suo illo monumento, quod est in Halicarnasso, memorabit, ab uxore Artemisia atque sorore parato, contra Diogenes ne id quidem suo de corpore nouit, num, quid habeat sepulchrum. Neque enim illi res ea cura est, uerum apud uiros excellentissimos sui memoriam famamque reliquit, ut qui uitam peregerit uiro digna, tuo monumento, Carum abiectionissime, celsiorem, ac tutiorem in loco substructam.

Nirei, Therfite, et Menippi.

Ecce denique uel Menippus hic iudex erit, uter nostrum sit formosior. Dic Menippe, an non tibi uideor forma prestantior. Menippus. Imò quinam sitis, prius arbitror in dicandum, nam hoc opinor, scito est opus. Nireus. Nireus ac Therfites. Menippus. Vter Nireus, uter Therfites, nondum enim uel hoc satis liquet. Ther. Iam uinum hoc uinco, quod tibi sum similis, neque tantopere me precellis, quantopere te cæcus ille Homerus extulit, unum omnium formosissimum appellans,

quin

καὶ τὰρον ὃ μὲν ἐν Ἀλικαρνασσῷ ὄρεται ἵκοντο καὶ Ἀρτεμισίας καὶ θυγατρὸς, καὶ ἀπὸ Διογέους δὲ, το μὲν σῶματ' εἰ καὶ τίνα τὰρον ἔχῃ, οὐκ οἶδον. ἐδὲ γὰρ ἵκοντο αὐτῷ τὰς. λέγον ὅτι τοῖς ἀφ' ὧν πρὶ αὐτοῦ καταλείποντο, ἀνδρὲς βίον βελτιώτως ὑπελάττειν ὡς Καρὺν ἀδελφὰς λέγουσι το σὲ μόνον τ', ὡς ἐν βέλτεστί τω χωρίῳ καταδύνασθαι μέλει.

Nireus, Therfites, καὶ Μενίππος. Νιρέους.

Ἰδοὺ δὲ Μενίππος οὗτος εἰ δικάσει, πότερ' εἶ σύμερ φώτερός ἐσται. ἀπὲρ ὡς Μενίππος, οὐ καλλίον σοι δοκῶ; Μί. τίνας δὲ καὶ ἔστι, πρὸ τούτου εἶμαι. καὶ γὰρ τοτο εἰδέναι. Νί. Νιρέους καὶ Θερσίτου. Μί. πότερ' ὃ Νιρέους, καὶ πότερ' οὗτος ὃ Θερσίτης; οὐδ' ἐπεὶ γὰρ τοτο δῆλον. Θερ. ἔν μὲν ἔδω τοτ' ἔχον, ὅτι οἱ μάλιστα εἰμίοι, καὶ οὐδὲν τι λιγυτέρω διαφέρω, ἢ ἴκοντο οἱ Ομηρ' ἐκείν' ὃ τὸν φῶς ἐκείνου, ἀπ' αὐτοῦ σύμμερτάτατον προσεπών. ἀλλ'

esse. M. At quā te mortis cu-
pido tenebat, rei uidelicet quā
uulgus hoīm horreat? C. Dicā
apud te, uirū neutiquā stultū ac
que ipitū. Iam mihi desierat es-
se iucūdū immortalitate frui. M.
Quidā in iucundū erat tē uiue-
re, lucēq; tueri? C. Erat inquam
Menippe, nā q; iucūdū uocat, id
ego neutiquā simplex, sed uariū
quiddā esse arbitror. Vtū quā e-
go semp uiuerē, atq; iisdē ppetuo
reb. uterer, sole, luce, cibo, tum
horā eadem recurrerēt, reliqua
itē oīa, quæcūq; cōtingunt in ui-
tā, reciproco quodam orbe redi-
rent, atq; alijs alia quices succe-
derent, satietas uidelicet eorum
me cepit. Neq; n. i eo uoluptas
ē sita, si ppetuō fruāris iisdē, sed
oīo i pmutādo posita est. M. Pro
bē loqueris Chirō, ceterum hæc
quæ apud inferos agitur uita, q;
nam tibi pcedit, posteaquam ad
hāc tāquā alio potiore te cōtulisti?
C. Haud isua uiter Menippe si-
quēdam equalitas ipsa quiddā hēt ad
modū populare. Nihil autē interi-
est, utrū i luce q; agat, ac i tene-
bris, præterea neq; sitiedū est no-
bis quæadmodū apud supos, neq;
esuriēdū, sed eiusmodi rerum om-
niū egētia uacamus. M. Vide
Chirō ne temetipsē inuoluas, neue eodē tibi recidat oratio. C.

διωάμεν. Μί. τίς δὲ σὺ
ἔχεις τὸ θανάτου ἰσχυρὸν, αὐ-
τορά γε τοῖς πολλοῖς χρέμα-
τος; Χά. ἔγωγ πρὸς σὶ οὐκ
ἁσιώτερον ἵστα. ἐκ ἧρ ἵτι ἔ-
δὲ ἀπολαύει τὴν ἀθανασίας.
Μί. ἐκ ἧδὲ ἧρ, ὥντα ἧρ
τὸ φῶς; Χά. ἐκ ὧ Μένιπ-
πι. τὸ γὰρ ἧδὲ, ἔγνωσι ποικί-
λον τι καὶ ἐκ ἀπλοῦ ὁ γῶ-
μαι εἶναι. ἐγὼ δὲ ὥν αἰ, καὶ
ἀπλοῦν τῶν ὁμοίων, καὶ
λίον, φαῖν, βροῦς, αἰ ὡρα-
καὶ αὐτὰ, καὶ τὰ γινόμενα
ἀπαντα ἔστι ἐκαστον, ὡς πρὸς
ἀπολαύοντα θάνατον, καὶ
ἐκ. ἐν πλείοντι γὰρ αὐτῶ. οὐ
γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ αἰ, ἀλλὰ καὶ
ἐν τῷ μετασχῆν ὅλων, τὸ τῶ
πρὸν ἧρ. Μί. οὐ λίγος ὧ Χά-
ριον. τὰ ἐν ἧδὲ καὶ πῶς φέρε-
ται; Χά. ἐκ ἀνδρῶν ὧ Μένιπ-
πι. ὧ γὰρ ἰστομῖα, πᾶν ὅσον
μοικῖον, καὶ τὸ πρῶτον ἐδὲ ἐν
ἔχῃ τὸ διάφορον ἐν φαῖν ἧ-
σαι, καὶ ἐν σκίῳ. ἄλλως γὰρ ἐδὲ
διελύω ὡς πρὸς αὐτῶ. ἔτι πᾶν
ὅλον αἰ, ἀλλὰ ἀντιπιδίαις τῶν
ἡμῶν ἀπάντων ἰσχυρῶν. Μί. ὅρα
ὧ Χάριον, μὴ πρὸς πῶς σὶ
αὐτῶ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ σὶ ὁ λόγος
πρὸς ἧρ. Χά. πῶς ποτὶ φέρε-
ται.

Quam-

Μί. ὅτι δὲ τῶν ἐν τῇ βίῳ τὸ
ἴδιον αἰεὶ καὶ τὸ αὐτὸ ἐγγί-
ναι σοὶ προσκορεῖς, καὶ ἐν ταύ-
τῃ ὁμοίᾳ ὄντα, προσκορεῖς ὁ-
μοίως αὐτὸ γένετο, καὶ διότι
ἐκβαλλὼν γὰρ ἵσταται τινα.
καὶ ἐν αὐτῷ δὲ ἄλλοι βίον,
ὡς περ εἶμαι ἀδύνατον. Χα.
τί οὖν αὐτῷ παρὰ τῆς ὁμοιότη-
τος; Μί. ἐπεὶ εἶμαι, καὶ πα-
ρὰ τῆς οὐσίας ὄντα, ἀφ' ἑκείνου
καὶ ἀγαπᾶται τοῖς παρῶσι,
καὶ μὴ ἐν αὐτῷ ἀφ' ἑκείνου
εἶναι.

Διογένης, Ἀντισθένης
καὶ Κράτης.

Ἀντισθένης καὶ Κράτης,
σχολῶν ἀγυμνῶν. ὥστε τί οὐ
ἀπὸ μὲν οὐδὲν ἔλαττον ἐν
ἐκπαίδευσιν, ἐν δὲ μὲν τὰς
καταστάσεις οἷοι τινες εἶναι, καὶ
τί ἕκαστος αὐτῶν ποιεῖ; Α. ὁ
ἀπὸ μὲν ὁ Διογένης. καὶ γὰρ
αὐτὸ τὸ δίκαιον ὅλον γένετο,
ποῦς μὴ δακρύοντας αὐ-
τῶν ὄρεται, τοῦς δὲ ἰμπεδύον-
τας ἀφελῶν. τοῖς δὲ μὴ
καταστάσεως, καὶ ὑπὸ τῶν
χρησίων ὡδοῦναι τὸ ἑρμῶς,
ὁμοῦ ἀντιβαίνοντας, καὶ
καταστάσεως ἀντιπράδοντας, ἐ-
κείνους δὲ. Κρά. ἔγωγε οὖν
καὶ δι' ἑκείνου αὐτῶν ἔ-
κείνους, ἐπεὶ κατὰ τὴν κατὰ τὴν
ἰδέαν.

Quāobrem isthuc ais? M. Nepe se
illud tibi fastidio fuit, qđ in uita
sepe iisdē similibusq; reb. utendū
erat, cū hic itidē similia sit oīa,
eūdē ad modū parient fastidiū. Ac
de integro tibi querenda erit ui-
tæ cōmutatio, atq; hinc quopiā
aliā i uita demigradū id qđ arbi-
tror fieri nō posse. C. Quid igitur
faciendū Menippe? M. Illud
nimirū, uti sapiēs cū sis, quemad-
modū opinor, et uulgo prædicat,
præcētib. reb. sis cōcētus, boniq;
cōsulas qđ adest, neq; qđquam in
his esse putes, qđ ferri nō queat.
Diogenes, Antisthenis, &
Cratetis.

Ociū nunc agimus, Antisthe-
nes et tu Crates, quare, cur non
obsecro, imus deambulati, recte
ad ingressū & fauces orci, ut ibi
spectemus eos, qđ descendunt, quā-
nam siue, & quid quisq; eorum
agat? A. Eamus Diogenes.
Etenim spectaculum hoc iucun-
dū fuerit, uidere alios quidē ip-
sorū lachrymari, alios aut ut di-
miteretur, supplicare, quosdā autē
agere descendere, & quanquam
cervicem urgēte ac impellente
Mercurio, reluctari tamen, &
resupinos obniti, nulla necessita-
te aut commodosuo. C. Ego ue-
ro etiam exponā uobis, quæ ipse

vidi in uia, quādo huc descende-
bam. D. Exponas licet, Gra-
tes, uideris enim quaedam om-
nino risu digna dicturus esse.
Gra. Tum alij multi nobiscum
descendebant tum uero inter
ip̄os maxime nobiles, Ismeno-
dorus ille diues, ex nostris, &
Arsaces Medorum praefectus,
& Armenius Orates. Ismeno-
dorus igitur (occisus enim fue-
rat à latronibus circa Citheroi-
nem, quando Eleusinem, ut ari-
bitror, proficiscebatur) & ge-
mebat, & uulnus in manib. prae-
se ferebat, liberos suos paruos,
quos reliquerat identidem mo-
cando, sibiq; ipsi ob audaciam
succensendo. qui cum Citheroi-
nem transisset, ac loca illa cir-
ca Eleuteras deserta, ac bellis
uastata peragrasset, nō amplius
q̄ duos seruos secum adduxisset,
utq; etiam, cum phialas quinq;
aureas, & cymbia quatuor secu-
haberet. Arsaces autem (senior
enim iam erat, & p̄ Iouem, pro
Barbarico illo ritu, facie non a-
deo inhoneſta aut cōtemnenda)
grauiter ferebat atq; indignaba-
tur, qđ pedibus incederet uole-
batq; sibi equū suū adduci. Nā
et equus unū cū eo mortuus fue-
rat, una plaga ambobus transosi-

ιδόν. Διο. διόρυσαι δ' ἐκρά-
της. ἰσιναι γάρ τινα παγγύ-
λοια ἔρῃ. Κρά. καὶ ἄλλοι
μὴ πολλοὶ συγκατέβαινον
ἡμῖν. ἐν αὐτοῖς δ' ἐπίσυν-
μοι, Ἰσμενίδου τοῦ ἐπὶ τοῦ
σίου, ὁ ὑμῖν δοξῶν, καὶ Ἀρ-
σάκης ὁ Μεδίας ὑπαρχῶν,
καὶ Οὐράτης ὁ Ἀρμενίου. ὁ
μὴ οὖν Ἰσμενίδου, ἐπὶ
φόνοντι γὰρ ὑπὲρ λεγόντων πα-
ρὰ τὸν Κιθαιῶνα, ὅθεν ἔλθον
οἶμαι εἶμαι βαδίσαν, ἰσχυ-
ρι, καὶ τὸ πρῶτον ἐν ταῖς
χερσὶν ἄχι. καὶ τὰ παλαιὰ
τὰ νεωτέρα, ἃ κατελαιοῖσιν,
ἀνικαλῶτο, καὶ ἑαυτῷ ἐπι-
μίμνητο τὰ τέλματα. ὁ Κι-
θαίῳτα ἐκ ὀρθάλλων, καὶ
τὰ πρὸ τὰς Εὐβοῦσας χη-
ρία παύεινμα ἵστα ἐπὶ τῶν
πολέμων, Λιοδόου, δύο
μῆνους ἐκίταται ἐπ' ἄγχι, καὶ
ταῦτα, φιλῶντες πόντι χερ-
σῶν, καὶ λυμῶν τὰ τέλματα μὴ
ἰκνοτοῖσαν. ὁ δ' Ἀρσάκης,
γοραίως γὰρ ἦδεν, καὶ οὐ Δι-
ὸν ἄστρον τὴν ἔψιν ἐν τῷ
βαρβαρικῷ, ἔχοντο, καὶ ἔλα-
τάντα πρὸς βαδίσαν, καὶ ἔ-
ξιν τὸν ἵππον αὐτῷ προσε-
δωῶν. καὶ γὰρ ὁ ἵππος αὐ-
τῷ συνετίθοντο, μὴ πλε-
ον ἔμφοιλοι διαπαρσί-
σι, δ

πῶς ὑπὸ δρῆμαίς τις πω-
 λησού, ἐν τῇ ἐπὶ τῷ Ἀράξῃ·
 πρὸς τὸν Καππαδόκῳ συμ-
 πλοκῇ. ὁ μὲν γὰρ Ἀρσάκου
 ἐπύλαιον, ὡς διηγέτο, πο-
 λὺ τῶν ἄλλων πρὸς πειριμῶ-
 νας. ὑποτάς δὲ ὁ Δραξ, τῇ
 πώλτῃ μὲν ὑποδύς, ἀποσάι
 πάλιν τὸν Ἀρσάκου ὑποτῆμ. ὅ-
 τῃ δὲ ὑποδύς τίς σαρίσ-
 σαι, αὐτῆμ τε διαπείρας, καὶ
 τὸν ἵππον. ΔΥ. πῶς εἶμ
 γε, ὦ Κράτης, μιᾷ πλῆγῃ τοι-
 το γούιδαι; Κρά. ῥᾶρα ὡ-
 ἀντίδουδ. ὁ μὲν γὰρ ἐπύ-
 λαιον, ἢ ἀποσπῶν τισι
 ὑποτῆμ πρὸς ἵππον. ὁ
 Δραξ δὲ, ἵππων τῇ πώλτῃ
 ἀπικρύσσας τὴν πρὸς ὀ-
 δῶν, καὶ παρῶν αὐτῆμ ὁ
 ἀπικρῶς, ἐν γένε ὀκλήσας, δὲ
 χιτῶν τῇ σαρίσῃ τίς ἐπὶ ἵπ-
 πον, καὶ τὸ πρὸς τὸν ἵ-
 ππον ὑπὸ τὸ σῆμα, ὑπὸ δὲ
 μὲν καὶ σπιδρῆται ἵπ-
 πον τὸν διαπείρας. δεικνύν-
 ται ὅτι καὶ ὁ Ἀρσάκου ἐν τὸν
 βιβλῶνα διαμπαξ, ἄλλως
 καὶ τίς πρὸς τὴν πρὸς τὴν
 ἵππον. ὅταν αὐτῶν δὲ ὁμοι-
 ας, δὲ μὲν ὡς τὸν ἄλλως,
 καὶ ὅτις ἵππων κατιστά.

sis d Thracēsi quodā scutato, in
eo praelio, qđ cū regne Cappado
ciā ad Araxē fluminē cōmissū fue
rat. Nā Arfaces quidē in festo
cursu in hostē ferebatur, longe,
ut quidem ipse narrabat, ante al
ios cunctus. Thrax autē expecta
to illo subsistens, ac scutum præ
se tenens, uenientē Arfacis ba
stā excutiendo diuertit, ipse
autē submissā parumper sarissā
sua, et equū et insidētē illū trans
uerberat. A. Sed quo pacto fie
ri potuit, Crates, ut uno ictu am
bos transuerberaret? C. Facillē
mē Antisthenes. Nam ille qui
dem cursu ferebatur, cōtū quē
dā uiginti cubitalem prætectum
habens, Thrax autē ubi pelta ob
iecta, plagā excussisset, & iā cu
spis ipsum præteruectā esset, in
genu p̄cumbens excipit sarissā
uenientis impetum, ac equū sub
pectus uulnerat, quo mox præ
furore ac uehementia cursus seip
sum trāsfoligēte, eadē bastā etiā
Arfaces p̄ inguina utriusq; ad na
tes usq; penetrante, trāsfoliditur.
Intelligis nimirum quo pacto
acciderit, cum non uiri, sed equū
magis hoc opus fuerit. Verū tamē
indignabatur ille, qđ nō am
pliore honore, q̄ ceteri. habeba
tur, uolebatq; eques descendere.

14

24' Orca

Orotes aut, priuatus quissiam
 erat, atq; admodū debilis pedi-
 bus, quippe qui neq; stare humi,
 nedum incedere ullo modo pote-
 rat. Accidit autem hoc primum
 Medis omnibus, ut postquam ab
 equis descenderint, ueluti qui su-
 per spinas ingrediuntur, sum-
 mis pedū digitis, uix atq; agrē
 incedāt. Quamobrē, cum per se
 ipsum humi detectus iaceret, ne-
 que ullo prorsum pacto resurgete
 uellet, bonus ille Mercurius
 sublatum in se hominem, ad cym-
 bam usq; portauit, ego uero sa-
 quens ridebā. A. Et ego porro,
 quādo huc descēdebam, neq; ad-
 misit me ipsum ceteris, sed re-
 lectis plorantibus illis, ad cym-
 bam accurrendo, praeo cupaui
 mihi locū, quo cōmodius nauiga-
 rem. Inter nauigandū uero, alij
 quidem lachrymabantur, alij au-
 tem nauscabant, ego uero inter
 ipsos sedens admodum oblecta-
 bar. D. Tu quidē Orates et tu
 Anaxibenes huiusmodi sortiti
 estis itineris comites. Mecū au-
 tem Biepsias ille fornicator, ex
 Piraeo et Lampis Acarnam,
 qui mercenarios milites ducta
 uerat, et Damis diues ille Co-
 rinthius, simul descēdebant.
 Quorum Damis quidē a puero
 uenit

ὁ δὲ καὶ Ορίτης ὁ ἰδιώτης,
 καὶ πάντες ἀπαλὸς τὸ πῶς,
 καὶ οὐδ' ἐξαύαι χαμαὶ, οὐχ
 ὅπως βαδίζον ἰδιώται. πρῶ-
 στος δ' αὐτοὶ ἀνιχνύει Μῆ-
 ρος πάντες, ἐπὶ τὴν ἀποβύου-
 τῶν ἵππων, ὅπως οἱ ἐπὶ τῇ
 ἀναβύου ἐπιβαίνοντες ἀπο-
 ποδῶσι, μόλις βαδίζουσιν.
 ὅστις ἐπὶ καταβαλὼν ἵππου
 τὸν, ἵκαστο, καὶ ἐδραμῆ μὴ
 χαρὶ αὐτοῖς καὶ αἰδῶν, ὁ
 βελτίος ἔφηρς ἀφ' ἑμῶν
 αὐτῶν, ἐκείνους ἄχει πρὸς
 τὸ περιβαλῆ. ἐγὼ δ' ἐξ ἱλίου.
 Α. καὶ γὰρ δὲ ἐπὶ καταβαλὼν, ἐ-
 δ' αὐτοῖς ἐμῶν τῶν
 ἄλλοις. ἀλλ' ἀφ' αὐτοῖς οἰμῶν
 τας αὐτὸς, προσδραμῶν ἐ-
 πὶ τὸ περιβαλῆν, πρῶτος
 λαβὼν χῶρον, ὡς αὐτὸς
 αὐτὸς πλοῦσαι. πρὸς τῇ
 πλοῦν δὲ, οἱ μὲν ἐκείνους
 τι, καὶ ἐκείνους. ἐγὼ δὲ
 μάλα ἐκείνους ἐπὶ αὐτοῖς.
 Διο. οὐ μὲν ὁ Κράτης καὶ
 Ἀντίδοτος, τοιοῦτον ἵπ-
 πον χιτῶνος ἐμῶν. ἐμοὶ δὲ
 Βλεψίας τι ὁ δακτύλος, ὁ
 ἐκ Περαιῶν, καὶ Λάμπρις ὁ
 ἀναρτῶν, φοραγὸς ὢν, καὶ
 Δάμις ὁ πλούσιος ἐκ Κο-
 ρίνθου συγκαταβῆναι. ὁ μὲν
 Δάμις ἐκ τοῦ παιδὸς
 ἐκ

κ. φαρμάκων ἀποθανόντων· ὁ δὲ
 Δάμωρις, δι' ἔρωτα Μυρτίου
 ἀποθανόντος, ἀποσφάζει ἑαυ-
 τόν· ὁ δὲ Βριψίας λαμβάνει
 θάλασσαν ἐκπυκνάνει
 ναι, καὶ ἰσχυρὸν ὥχρον ἐν τῷ
 πρὸς θάλασσαν, καὶ λαμβάνει τὸ
 ἀκροβύσιον φαιούμενον·
 ἐγὼ δὲ, καὶ πρὸς αὐτὸν, ἀνι-
 κνέσκω ἐν ῥίπῳ ἀποδάσσει.
 ἅτα τῷ μὲν Δάμωρι αὐτὸν
 μέγαν τὸν ἦν, οὐκ ἄδικα
 μέγα τοι ἐπείθετο ἵφην ὑπὲρ αὐ-
 τόν, ὅτε τάλαστα, ἔχων ὁ μὲν
 χίλιαι, καὶ ῥυφῶν αὐτὸς σὺν-
 τεκονταίχας ἦν, ἰσχυρὰ δὲ
 καὶ τὰ νειοσίῳσι τὸ τῶρα δι-
 βολὰς παρ' αὐτὸν· σὺ δὲ ὡς
 κερταῖον, ἵππῳ γὰρ ἡ ἀνίκητος,
 καὶ λατρεῖς τῷ Μυρτίῳ, τὸ
 αἰτίῳ τὸν ἔρωτα, σκωτὸν δὲ
 σὺ; ὅτε τοὺς μὲν πολέμιους
 οὐδέ τι σέβεται ἵππῳ, καὶ
 λαὸς φιλοκινεῖται ὀνομαίῳ
 πρὸς τῶν ἄλλων· ὑπὲρ δὲ το-
 τυχέστερον παίδισμαίῳ, καὶ
 λακρύων ἐπιπλάτων, καὶ
 τραγῶν, ἰάλας ὁ γρηναίος·
 ὁ μὲν γὰρ Βριψίας αὐ-
 τὸν, ἑαυτὸν λατρεῖς φθά-
 σας, πολλὰ τῶν αἰσίων, ὅ-
 τι χρύματα ἱφύλατ' ἡ τῶν
 μετὰ πρὸς σκηνῶν κληρο-
 νόμοι, ὡς καὶ βιωματικῶν
 ὁ μὲν

ueneno interceptus fuerat, Lam-
pis autem ob amorē Martij me-
retriciſ, ſcipſum iugularat. Ble-
pſias uero famē miſer periſſe
dicebatur, & apparebat ſanē
adhuc pallidus ſupra modum ac
tenuis maximē. Ego uero quan-
quam antea noram interrogau-
bam tamen, quo pacto quiſque
mortuus eſſet. Ac Damidi quā-
dam accuſanti filium, non in-
iuſta uero, inquam, paſſus es ab
illo, qui talenta cum haberes cor-
aceruata mille, ac ipſe in deli-
cijs uiueres, annos non ginta
natus, adoleſcenti illi quatuor
obulos ſcilicet ſuppeditabas.
Tu uero Acarnax, (gremebat
enim & ille, ac deuouebat Myr-
tium) quid amorem accuſas, in-
quam, & non potius te ipſum
qui hoſtes quidem haud unquam
perhorrueris, ſed te ultro per-
iculis offerendo, ante alios in
prælium deſcenderis. A puella
uero uulgari illa quidē ac fortē
oblata. & d lachrymis atq; ſini-
gulis ſicticijs, generoſus ipſe
tu captus fueris. Nam Ble-
pſias quidē ipſe ſeſe accuſat, ob
nimiam ſtultitiam, quod pecu-
niam uidelicet cuſtodieris hære-
dibus nulla neceſſitudine ſibi cō-
iunctus, dū in perpetuū uicturū

esse uanum ipse se putat. Verum
 mihi quidem nō uulgarem uolu-
 ptatem praeberūt tunc lamen-
 vantes isti. Sed iam circa fau-
 ces sumus. Aspicere nos illuc
 oportet, atq; à longe contempla-
 ri aduenientes. Papæ, multi cer-
 tē, & uarij, omnesq; lachryman-
 tes, præter pullos istos & infan-
 tes. Quin & ætate nimia conse-
 cti illi lugēt. Sed quid hoc? num
 philtro aliquo uitæ tenentur? I-
 stum igitur decrepitem inetroi-
 gare lubet. Quid ploras heu-
 tu, tā prouecta ætate mortuus?
 Quid indignaris bone uir, præ-
 sertim cum senex huc aduene-
 ris? Eccubi rex fuisti? Mend.
 Haudquaquam. Dio. Verum sa-
 trapes. M. Neq; hoc. D. Num
 igitur diues fuisti, ideoq; malè
 te habet, qđ relictis multis deli-
 cijs ac uoluptatibus mori coa-
 ctus fueris? Mend. Nihil tale,
 sed annos quidem circiter nona-
 ginta natus fui, uitam autem
 difficilem egi, arūidine & linea
 uictum queritans, ultra modum
 egenus ac pauper, liberis ca-
 rens, et præterea claudus quoq;
 & parum oculis uidens. D. Et
 uiuere cupiebas cum talis esses?
 M. Certè quidem, dulcis enim
 erat lux. Mori autem graue

ὁ μάλιστα νομίζω. πῶλόν
 ἴμοι γὰρ ἢ τῶν τυχεύσαντων
 πῶλόν παρίσχειτό τι ποῖόν
 τὸν. ἀλλ' ὕδ' οὐ μὲν ἐπὶ τῷ πο-
 μίῳ ἰσμεν, ἀποβλέψαντες
 καὶ ἐκ ποσὶ καὶ πρὸς ἑαυτοῦ
 τοῦ ἀφικόμενον. βαβαί,
 πολλοὶ γὰρ καὶ ποικίλοι, καὶ
 πάντες δακρύοντες, πῶλόν
 τῶν νεογνῶν τοῖς καὶ καὶ οὐ-
 πίων. ἀλλὰ καὶ εἰ πάντες γὰρ
 γοῦν κείνους ἰδύμεν. τί το-
 το; ἄρα τὸ φίλ' ἔστιν αὐτῶν ἵ-
 χαι το βίη; ποτε οὖν τὸν ὑ-
 πέρ γε καὶ ἰδεῖναι βόλομαι.
 τί δακρύεις ταλικῶς; ἀπο-
 θανῶν; εἰ ἀθανάτως ὁ βίη
 τίς, καὶ ταῦτα, γίγναι ἀφ' ἡ-
 μέρας; ἔπε βασιλεὺς ὕδα;
 Πτω. οὐδ' αὖτε. Διο. ἀλλὰ
 σαρῶπης; Πτω. οὐδὲ ποτε.
 Διο. ἄρα οὖν ἐπλήτεις, ἅπα-
 σιν εἰ τὸ πῶλόν σου πῶλόν
 ἀπολιπόντα τιθασῶς; Πτω.
 οὐδ' ἐν τοιοῦτον. ἀλλ' ἔπε
 μὲν ἰγνύμεν ἀμφὶ τὰ κοινά
 οὐκ οὔτα. βίον δ' ἐκ ποσὶ καὶ
 πρὸς καλῶμεν καὶ ἰσμεν ἅ-
 χον, ἵνα ἐκ πρὸς πῶλόν
 ὦν, ἅτις τις τι, καὶ πρὸς τι
 χαλῶς, καὶ ἀμφοτέρω βίη.
 Πτω. Διο. ἅπα τοιοῦτος ὦν,
 πῶν ὕδα; Πτω. αἰ. ἦδ' οὐ γὰρ
 ὡς τὸ φῶς, καὶ τὸ τιθασῶς, εἰ

νερ, καὶ φανταίω. Δι. παρὰ
παίαις ἢ γέρον, καὶ μαρ-
μαρὸν πρὸς τὸ χριῶν, καὶ ταῦ-
τα, ὑλικιώταις ὡς το πορ-
φύρις. τί οὖν αὐτὶς λίγας π-
ρίτων νῆων, ὅπῃ οἱ τοῖ-
κῆται φιλάσκει αἰσίν; οὐδ' ἔ-
χρην δύναιτο τὸν δαύατον,
ὡς τ' ἐν τῇ γῆρᾳ λακῶν φα-
μακον. ἀλλ' ἀπίστω, μὴ
καί τις ἡμᾶς ἐκίδηται, ὡς
ἀπίστωσι βυλδόντας, ὅ-
ς ὡς πρὸς τὸ γέρον, ἵλον-
μεν.

Μερίππυ καὶ Ταρβία.

Ω Ταρβία, εἰ μὴ καὶ
τυφλὸς εἶ, οὐκ ἔτι διαγνώσκει
ῥέσιον. ἀπασί γδ' ἡμῖν ὁ-
μοίως τὰ ὅματα κοινά, μέ-
νον δ' εἰ καὶ ὡς αὐτῶν. τὰ
δ' ἄλλα, οὐκ ἔν' αὐτῶν
ἔχοις, τίς ὁ φησὶς ὡς, ὅ τις
ὁ Λυκεύς. ἔτι μὲν τοι μᾶ-
λλον ἔοδα, καὶ ἔτι ἀμφότερα
ἔγχεον μὲν αὐτῶν καὶ γ-
νῆ, τῶν ποιετῶν ἀκούσας
οἶδα. πρὸς τῶν διῶν τοιγα-
ροῦ. εἰπέ μοι, ὅποιον ἔστι
ῥέσιον ἢ δ' ὅστις τ' ἴστω, ὅπῃ
αὐτῶν ἔοδα, ὅ ἢ γυναικῶ;
Τα. ἀμείνον ὡς παραπολὺ
ὡς Μορίππυ ὁ γυναικῶς. ὡς
πραγματικῶς γδ' καὶ δὲ πᾶσι
ῥέσι τ' αὐτῶν αἰ γυναικῶς.

καὶ

et horrendam. D. Deliras o se
nex, et iuueniliter te geris erga
necessitatem, et hoc, cum sis co-
equalis portatori huic. Proinde
quid iam de adolescentibus dica-
mus, quando etiam decrepiti ia-
sti tantopere uiuere cupiunt, quos
decebat ipsam mortem etiam eo
seclari, tanquam remedium quod-
dam eorum malorum, quae se-
cum fert senectus? Sed abeamus
iam, nequis et nos suspicetur ta-
les esse, qui hinc aufugere cu-
piamus, quando circa fauces
hic nos oberrare uiderit.

Menippi et Tiresiae.

An uero et caecus sis, Tires-
iae, non amplius cognitu facile
est. Nobis enim cunctis, aequē
sunt uacui oculi, ac solae illorum
sedes relictæ: quod autē ad cætera
attinet, nō facile dixeris, qui Phi-
neus, aut q Lyncæus fuerit. At
uero, quod uates fueris, et quod
utrumque solus te ipsum perhibue-
ris, matrem ac foeminam, audis-
tis aliquando poetis, noui. Pro-
inde, per deos, dic mihi, utram
uitam expertus es suauiore, ut
uir ne quando fuisti, an cum
foemina? Tires. Potior multo
fuit, Menippe, muliebris ui-
ta expeditior enim. et domi-

ac.

id ipsum morte affectū est, quod nē
 pe ego sum (ut dixi) totū, quod autē
 ex Ioue erat, cū diis immortalibus
 cōuersatur. Diog. Per spī-
 cuc nunc intelligo, autumas ei
 nim eadē uice Alcmenā duos
 peperisse Hercules, unū quidē
 ex Amphitryone, alterū uero
 ex summo Ioue ex quo factū est,
 ut gemini unius matris utero la-
 ceretis. Herc. Nequaquam ō
 insine, idē profecto ipsi eramus
 ambo. Diog. Neq̄ adhuc ad in-
 telligēdū id facile est, duos Her-
 cules in unū esse cōpositos, nisi
 quis diceret, uos tanquā Hippo-
 centaυrū in unum fuisse copula-
 tos hominem uidelicet et deum.
 Herc. An nō et homines eodē
 pacto ex duobus cōponi tibi ui-
 dentur, animo uidelicet et cor-
 pore? Vnde quod prohibet animū
 quidē ipsum ex summo Ioue na-
 tum, adesse cōelo, me uero mori-
 talē ad inferos uenisse? D. Vix
 eleganter hæc differuisses. ō opti-
 mē Amphitryoniade, si corpus
 hac tēpestate esses, sed incorpo-
 rea es imago, itaq̄ periculū est,
 te triplicē iam fecisse Hercule.
 Herc. Quonam modo triplicē?
 Diog. Hoc quidem modo, nam
 si unus in cōelo existit, tu uero
 apud nos imago, corpus autē in

το το τίθεται, καὶ αὐτὸ ἐγὼ
 ἐκ αὐτοῦ παῦ. ὁ ἄλλω το Διὸς,
 ἐν οὐρανῷ οὕτως τῶν θεῶν.
 Διο. σαφῶς νῦν μαθαίνω.
 αὐτὸ γὰρ φησὶ ἵνα καὶ ὁ Ἀλκμή-
 νη κατὰ τὸ αὐτὸ Ἡρακλῆας,
 τὸν μὲν ἐκ Ἀμφιτρυονί-
 τος διὰ παρὰ το Διὸς. ὥστε
 ἐκτελεῖται δίδυμοι ὄντες
 ὁμομήτριοι. Ἡρα. οὐκ ὦ μά-
 ται. ὁ γὰρ αὐτὸς ἄμφω ἡ-
 μῶν. Διο. οὐκ ἐστὶ μαθῆναι
 τοτὶ πρόσθεν, σιωπῶντες δὲ
 ὄντας Ἡρακλῆας, ἐκτὸς ἂν
 μὴ ὥσπερ ἵπποκένταυρος τις
 ἦτι, εἰς ἐν συμπλεκόμεν-
 οῦ ἀνδραῶν καὶ θεῶν. Ἡρα.
 οὐ γὰρ καὶ πάντες οὕτως οὐ
 ἀπονοῦσι συγκαταθεῖν ἐκ αὐ-
 τῶν, ψυχῆς καὶ σώματος;
 ὥστε τί τὸ κινῆσθαι ὅτι, τίς
 μὲν ψυχῇ ἐν οὐρανῷ ἔσται,
 ἡ πόρῳ ἐν Διὶ, τὸ δὲ διδοῖ
 τὸν ἐμὲ, παρὰ τοῖς νεκροῖς;
 Διο. ἀλλ' ὥβριτισι Ἀμφι-
 τρυονιάδην, καλῶς αὐτῶν
 ἐλεῖν, εἰ σῶμα ἔσται, νῦν
 δὲ ἀσώματος ἔσθωλον ἔ-
 ὥστε λιπιδωδύας τριπλοῦ
 ἔσθω ποιῆσαι τὸν Ἡρακλῆα.
 Ἡρα. πῶς τριπλοῦ. Διο.
 ὥς ἵππε. εἰ γὰρ ὁ μὲν τις ἐν
 οὐρανῷ, ὁ δὲ παρ' ἡμῶν ἐν
 τῷ ἔσθωλον, τὸ δὲ σῶμα ἐν

Octa,

Θίττ

φῆς, καὶ τὸ ἰδέσθαι ἢ τῷ βάρ-
ρει το τάρου; Μαύ. οὐ Δι-
ὅτι τῶτοις. Διο. ἀλλ' ὅτι μα-
λὶ Μαύσῳλῳ, οὐτὶ ἢ ἰσχυρὸς ἢ
τι σοὶ ἰκάει, οὐτὶ ὁ μισθὸς
παράστιμ. ἂ γοῦν τίνα ἰδοί-
μιθα δικάζων ἀμφοτέρων πῶ-
τε, οὐκ ἔχω ἀπαρτίσθαι. οὐ
κα τὸ σὺν ἡρώδῳ προτιμῶ
θεῶν αὐτῷ. φάλαγγα γὰρ
ἄμφω, καὶ γυμνά. καὶ τοῦ
διδότας ὁμοίως προφαίνου-
μεν, καὶ τὸς ἰφθαλμοὺς ἀ-
φ' ἑαυτοῦ, καὶ τὰς ῥίνας ἀ-
ποσφύζοντα. ὁ δὲ τάρου,
καὶ οἱ πολυτελεῖς ἰκάνει λί-
θοι. Ἀλικαρνασσῶσι μὲν ἰ-
σως εἶναι ὅτι δ' ἀκούσθαι, καὶ
φιλοτιμῶμαι πρὸς τοὺς ξέ-
νους, ὥς ὅτι μίγα οἰκοδόμη-
μα αὐτοῖς ὄψι. σὺ δ' ἢ βίβλι-
τις, ἢ χερσὶ, τι ἀπολαύεις
αὐτῷ, πλὴν εἰ μὴ τοῦ φῆς,
ὅτι μάλλον ἢ μὲν ἀχθοφορῶς
καὶ τελευτήσας λήθεις πρὸς
μῆρος. Μαύ. αὐτοῦ γὰρ οὐ μοι
ἰκάνει πάντα. καὶ ἰσότης
ἔχει Μαύσῳλῳ, καὶ Διογέ-
νῳ. Διο. ἢ ἰσότης ὡς γο-
ραῖσιν. ὁ γὰρ Μαύσῳλῳ
μὲν γὰρ οἰκονομῆται, μεμνη-
μένῳ τῶν καὶ γὰρ, οὐ οἷς
οὐδ' αὖ μὲν ἢ το. Διογέ-
νης δ' ἡ καταγέλαστος αὐτῷ.

καὶ

ob formā, atq; ob sepulchri mo-
lēs. M. Per Ioue ob hæc inquam.
D. Atqui ὁ formose Mausole-
neq; uirescam illæ, neq; forma cū
bi iā adest, adeo ut si quem arbi-
trū de formæ præcellētia delege-
rimus, haudquaquā dicere potis
sit, quāobrem tua caluaria meæ
sit anteferēda, siquidē utraq; pæ-
riter tum calua, tū nuda, utriq;
dentes pariter ostendimus, pari-
ter oculis orbati sumus, pariter
narib. simis ac sursum hiantib.
deformati. Ceterū sepulchrum
ac saxa il' a preciosa, Halicar-
nasseis forsitan iactare licebit,
et hospitibus gloriæ causa o-
stentare; tanquā qui magnificā
quādam apud se structurā habeat,
uetū quid hinc cōmoditatis ad-
ce redeat, uir egregie, nequaquā
uideo, nisi forsā illud cōmodum
uocas, quod p us oneris, atq; nos
sustines, sub tam ingentibus sa-
xis pressus ac laborans. Mausō-
lus. Ita ne nihil illa mihi condu-
cunt omnia, planeq; pares erūt
Mausolus ac Diogenes? D. I-
mō haud pares, inquam. uir clā-
rissime, nam Mausolus discru-
tiabitur, quoties earum rerum
in mentem ueniet, quibus in ui-
ta florere consueuit, ac Dio-
genes interim cum ridebit.

l

Atq;

Atque ille quidem de suo illo monumento, quod est in Hali-
carnasso, memorabit, ab uxo-
re Artemisia atq[ue] sorore parat-
o, contra Diogenes ne id qui-
dem suo de corpore nouit, nisi
quid habeat sepulchrum. Neq[ue]
enim illi res ea cura est, uerum
apud uiros excellentissimos sui
memoriam famamq[ue] reliquit, ut
qui uitam peregerit uiro dignā,
tuo monumento, Carum abie-
ctissime, celsiorem, ac tutiore
in loco substructam.

Nirei, Therſitæ, & Me-
nippi.

Ecce denique uel Menip-
pus hic iudex erit, uter nostrum
sit formosior. Dic Menippe,
an non tibi uideor forma præ-
stantior. Menippus. Imò
quinam sitis, prius arbitror in-
dicandum, nam hoc opinor,
scito est opus. Nireus. Ni-
reus ac Therſites. Menip-
pus. Vter Nireus, uter Ther-
ſites, nondum enim uel hoc
ſatis liquet. Ther. Iam ui-
num hoc uinco, quod tibi ſum
ſimilis, neq[ue] tantopere me præi-
cellis, quantopere te cæcus ille
Homerus extulit, unum omni-
um formosissimum appellans,
quin

καὶ τὰ φερὶ ἐ μὲν ἐν Ἀλκάρῳ
ἐκαστὸν ὅρα ἑαυτὸ ὑπὸ Ἀρτε-
μισίας ἀγωνιστὴς, καὶ Ἀρ-
τεμίδης κατασκευάσας μνημεῖον
ὁ Διογένης δὲ, το μὲν σὺ οὐ
ματ' αἰ καὶ τίνα τὰ φερὶ ἐ-
χα, οὐκ εἶδ' οὔ. ἐδὲ γὰρ ἔστι
λεπ' αὐτῷ τάδε. λέγειν ὅ τοις
ἀριστοῖς πρὸς αὐτὸ καταλίσ-
σειεν, ἀνδρὸς βίον βιβλι-
κὸς ὑψηλότερον ὡς Καρῶν ἀν-
δραπεδίσταται το σὺ μνημεῖον
τ', ὡς ἐν βιβλιοτέρῳ χαλεπὸν
κατασκευάσας μνημεῖον.

Nireus, Therſites, καὶ Μεν-
νίππης. Νιρέους.

Ἰδοὺ δὲ μένιν π' οὗτο
οἱ δικάσει, πότερ' οὐ μὲν
φώτορ' ἐστίν. ἀπὲρ ὧ Μεν-
νίππης, οὐ καλλίωρ σοι δο-
κῶ; Μέν. τίνας δὲ καὶ ἐ-
στίν, πρὸτόρον εἶμαι. καὶ γὰρ
τοτο εἰδέναι. Νί. Νιρέους
καὶ Θερσίτης. Μέν. πότερ'
εἶ Νιρέους, καὶ πότερ'
εἶ οὗτος ὁ Θερσίτης; οὐδέ
πῃ γὰρ τοτο εἶδεν. Θερ.
ἐν μὲν ἔδει τοτ' ἔχον, ὅτι οἱ
μαίος εἰμί σοι, καὶ οὐδὲν το
λικοῦτον διαφίσεις, ὅλκον
οἱ Ομηρ' ἐκείν' ὁ τυ-
φλὸς ἐπέμβου, ἀπαύτων
σύμφορτάτων προσεπών.
ἀλλ'

ἄλλ' ἰφοῖς ἔγω, καὶ ψιδ-
 νός, ὡς ἐν χάρων ἰσάμενος τῷ
 ἀμάρτῃ, ὥρα δ' ἴσσι ὦ Μι-
 νίππῃ, ὅτι τινα καὶ σύμφορῶτι
 γορ ὄγῃ. Νί. ἐμὶ γι' ἤ Αἰλαί-
 ας καὶ Χάρων, ὅτι ἀλλοιῶ-
 ῶς ἔρ' ἐκὶ ἰλιον ἦλθον. Μί.
 ἄλλ' ἔχι καὶ ἐκὶ γλῶ, ὡς οἱ
 καὶ ἀλλοιῶ- ἔλθον. ἀλλὰ
 τὰ μὲν ἴσα ἔμοιρα, τὸ δ' ἔλα-
 νίον, ταῦτα μόνον ἀπὸ ἀμα-
 κύνοντο ἀπὸ τῶ ὅσοιτα κραι-
 νίς, ὅτι σὺν πτόν τὸ σόν. ἀ-
 μακύνον γὰρ αὐτῷ, καὶ ἐν αὐ-
 τῷ ἔλθον ἔχεις. Νί. καὶ μὲν ἔρ'
 ὁμηρον ἰπῶντες ἐν, ἀπὸ τῶ συν-
 φέρει τῶν τῶν ἀχαιῶν.
 Μί. ἰσάμενος μοι λήγεις. ἔγω
 ἢ ἀβλίπῃ, καὶ νῦν ἔχεις, ἐκ αὐ-
 τῶ ὅτι τῶ ἰσάμενος. Νί. ἐν-
 ὅν ἔγω σὺ ταῦτα σύμφορῶτι
 εἰς αἶμα ὦ Μενίππῃ. Μί. ὦ-
 ρι σὺ, ὅτι ἀλλοιῶ σύμφορῶ-
 ἰσάμενος γὰρ ἐν αὐτῷ, καὶ ὅ-
 μοιοι ἀπαιτῶν. ὅρ. ἰμοι μὲν
 καὶ τοτο ἰκανόν.

Μενίππῃ καὶ Χάρων.

Ηἰκοα ὦ Χάρων, ὡς θίξῃ
 ὦ ἐπιθυμίασαι ἀπαιτῶν.
 Χά. ἀλλοιῶ ταῦτ' ἔκονοι
 ὦ Μενίππῃ. καὶ τῶ ἰσάμενος,
 ὡς ἰσάμενος, ἀδανῶν ἐναι
 εἰς ἐσσε, τὰ μὲν οἶσσε mortē. C. Vēra ista audisti ὦ Μενίππῃ,
 plane mortuus sū, sicuti uidēs, cū mibi licuerit immortalē

quē ego sustuligato uertice, variis
 que & ipexis capillis, nihilo te
 inferior uisus sū arbitror. Iā uerō
 tēpus ē, uti φησὶτες Menippe, u-
 trū altero formosiorē aestimes. N
 mirū in me Aglaia Charopeq̃
 φognatū. Qui uir pulcherrimus
 unus Omnibus ē Graijs Pria-
 meia ad Pergama ueni. M. Ac
 q̃ nō itē sub terrā opinor, pulcher-
 rimus uenisti, q̃ppe q̃ reliquis q̃
 dem ossib, alijs appareas astimē-
 lis, porrō caluaria hoc uno insig-
 ni d' Tberstia caluaria dignoscē
 possit, q̃d tua delicata ē ac mol-
 licula, quādoq̃dem isthuc habes
 effeminatū ac neutiquā uiro de-
 corū. N. Attamē Homerū peri-
 cōtare, qua specie cū fuerim, cū
 inter Græcorū copias militare.
 M. Tu qdē somnia mihi narras,
 at ego ea specto. quae uideo quae
 que tibi adsunt in praesentia, ca-
 terū ista norūt, q̃d tēporis uiuer-
 bāt. N. Quid igitur tādē? an nō
 ego formosior Menippe? M.

Neq̃ tu, neq̃ quisquā alius for-
 mosus hoc loco, si qdē apud infer-
 ros aequalitas ē, paresq̃ sūt oēs.
 T. Mihi quidem uel hoc sat est.
 Menippi & Chironis.

Egdē inaudiui Chirō, te deū
 cū esses, tamē optasse mortē. C. Vēra ista audisti ὦ Μενίππῃ,
 plane mortuus sū, sicuti uidēs, cū mibi licuerit immortalē

esse. M. At quānā te mortis cu-
pido tenebat, rei uidelicet quā
uulgus hominū horreat? C. Dicā
apud te, uirū neutiquā stultū at-
que ipitū. Iam mihi desierat esi-
se iucūdū immortalitate frui. M.
Quid itā iniucundū erat tē uiue-
re, lucēq̄ tueri? C. Erat inquam
Menippe, nā q̄ iucūdū uocat, id
ego neutiquā simplex, sed uariū
quiddā esse arbitror. Verū quā e-
go semp uiuerē, atq̄ ijsdē ppetuo
rebus. uterer, sole, luce, cibo, tum
hora eadem recurrerēt, reliqua
itē oīa, quæcūq̄ cōtingunt in ui-
ta, reciproco quodam orbe redi-
rent, atq̄ alijs alia quāces succe-
derent, satietas uidelicet eorum
me cepit. Neq̄. n. i eo uoluptas
ē sita, si ppetuo fruaris ijsdē, sed
oīo i pmutādo posita est. M. Pro
bē loqueris Chirō, cāterum hęc
quæ apud inferos agitur uita, q̄
nam tibi p̄cedit, posteaquam ad
hęc tāquā ad potiorē te cōtulisti?
C. Haud iſuauiter Menippe si-
quidem æqualitas ipsa quiddā hēt ad
modū populare. Nihil aut̄ inter-
est, utrū i luce q̄s agat, ac i tene-
bris, præterea neq̄ siciēdū est no-
bis quæadmodū apud sup̄os, neq̄
esuriēdū, sed eiusmodi rerum om-
niū egētia uacamus. M. Vide
Chirō ne temetip̄e iuoluas, neue eodē tibi recidat oratio. C.

διωκόμενος. Μι. τίς δὲ σε
ἔχει το σάος τὸ ἰσχυρὸν, αὐτὸ
ὄραται τοῖς πολλοῖς χεῖρα-
τος; Χεί. ὅρῳ πρὸς σὲ οὐκ
ἁσιμώτερον ἴστα. ἐκ ἧρ ἵτι ἐί
δὲ ἀπολαύει τὴν ἀθανασίας.
Μι. ἐκ ἧδὲ ἧρ, ὥστα ἐρῶ
τὸ φῶς; Χεί. ἐκ ὧ Μένιπ-
πι. τὸ γὰρ ἧδὲ, ἰγνῶσι ποικί-
λον τι καὶ ἐκ ἀπλοῦν ὁ γὰρ
μαί ἐναί. ἰγὼ δὲ ἰσῶν αἰά, καὶ
ἀπλοῦν τῶν ὁμοίων, ἐί
λίον, φαίος, βοφῆς, αἰ ὥστα
ἡ αἰ αὐτὰ, καὶ τὰ γινόμενα
ἀπλοῦν ἐφῆς ἱκαστον, ὡς πρὸ
ἀπλοῦντα θάττορον δακί-
ρον. ἐν ἀπλοῦν γὰρ αὐτῶ. οὐ
γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ αἰά, ἀλλὰ καὶ
ἐν τῷ μετασχῶν ὁμοῖος, τὸ τῆ
πρὸς ἧρ. Μι. οὐ λίγος ὧ Χεί
ρον. τὰ ἐν ἧδὲ ἡ πῶς φήεις,
ἀφ' ὧ πρὸς ἀπλοῦν αὐτὰ ἧ-
νης; Χεί. ἐκ ἀπλοῦν ὧ Μένιπ-
πι. ὧ γὰρ ἰστομία, παρὸς ὧ
μοικίον, καὶ τὸ πρὸς ἧμα ἐδὲ
ἰχθὲς τὸ δὲ ἀφορὸν ἐν φητὶ ἧ-
σαι, ὧ ἐν σκότῳ. ἀλλὰ καὶ ἧδὲ
δὲ ἰσῶν ὡς πρὸς αὐτῶ. ὡς πρὸς
ὧ δὲ αἰά, ἀλλὰ ἀντιπιδίαις τῶ
λαρ ἀπλοῦν ἰσμοῦ. Μι. ὅρα
ὧ Χείρον, μὴ πρὸς πῶς οἶ
αὐτῶ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ σοι ὁ λόγος
πρὸς ἧ. Χεί. πῶς ποτὶ φήεις;

Quam-

Μί. ἔτι δὲ τῶν ἐν τῇ βίῳ τὸ
ὁμοίον αἰὲν ἔχει τὰ αὐτὰ ἐγγί-
ναι σοι προσκέρει, καὶ ἐν τῷ αὐ-
τῷ ὁμοίᾳ ἵστα, προσκέρει δὲ
μοίᾳ αὐτῷ γένετο, καὶ διότι
μεταβολὴν γὰρ ἵσταται τινα.
καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ὅτι ἄλλοι βίον,
ὡς περὶ οἱ μὲν αἰδύοιται. Χρ.
τί οὖν αὐτῷ παρὰ τῆς ὁμοιότη-
τος; Μί. ἔπερ, οἱ μὲν, καὶ φα-
σί, σιωπῶντες ἵστα, ἀφ' ὧν οἱ μὲν
καὶ ἀγαπῶν τοὺς παρῶντες,
καὶ μὴ ἐν αὐτῷ ἀφ' ὧν οἱ μὲν
οἰοῖται.

Διογένης, Ἀντισθένης
καὶ Κράτης.

Ἀντισθένης καὶ Κράτης,
σχολῶν ἀγυμνῶν. ὡς τὶ τὸ ἐν
ἀπὸ μὲν οὖν δὲ καὶ οὖν πε-
ριπατήσαντες, ἐφ' ὧν οἱ μὲν τὰς
καταστάσεις οἰοῖται τῆς αἰῶνος, καὶ
τὶ ἕκαστος αὐτῶν ποιῶν; Α. ὁ
ἀπὸ μὲν οὖν Διογένης, καὶ γὰρ
αὐτὸ τὸ δῆγμα ὅλον γένετο,
τοὺς μὲν διακρίνοντας αὐ-
τῶν ὅτι, τοὺς δὲ ἐκτείνον-
τας ἀφ' ὧν οἱ μὲν. οἷον δὲ μὴ
κατακρίνοντας, καὶ ὡς τὸ
χολῶν ὡς οὖν τὸ Εὐμῶν,
ὁμοίως αὐτῶν αἰνώντας, καὶ
ἐκτείνοντας αὐτῶν ἀφ' ὧν οἱ μὲν,
ἀφ' ὧν οἱ μὲν. Κρά. ἔγὼ γοῶν
καὶ διυγέσσομαι ὑμῖν ἀφ' ὧν
οἱ μὲν, ἐπὶ τὴν κατὰ τὴν
ἀφ' ὧν.

Quāobrem isthuc ais? M. Nepe se
illud tibi fastidio fuit, qđ in uita
sepe isde similibusq; reb. utendū
erat, cū hic iude similia sit oia,
eūde ad modū parient fastidiū. Ac
de integro tibi quaerenda erit ui-
tae cōmutatio, atq; hinc quopiā
aliā i uita demigrāū id qđ arbi-
tror fieri nō posse. C. Quid igitur
faciendū Menippe? M. Illud
nimirū, uti sapiēs cū sis, quema-
d modū opinor, et uulgo praedicat,
praesentib. reb. sis cōcētus, boniq;
cōsulas qđ adest, neq; qcquam in
his esse putes, qđ ferri nō queat.

Diogenis, Antisthenis, &
Cratetis.

Ociū nunc agimus, Antistho-
nes et tu Crates, quare, cur non
obsecro, imus deambulati, recte
ad ingressū & fauces orci, ut ibi
spectemus eos, qđ descendunt, quā-
nam sint, & quid quisq; eorum
agat? A. Eamus Diogenes.
Etenim spectaculum hoc iucun-
dū fuerit, uidere alios quidem ip-
sorū lacrymari, alios aut ut di-
mittatur, supplicare, quosdā aut
agere descendere, & quanquam
cervicem urgere ac impellente
Mercurio, reluctari tamen, &
re supinos obniti, nulla necessita-
te aut commodō suo. C. Ego ue-
ro etiam exponā uobis, quae ipse
l 3 uidi in

vidi in uia, quādo huc descende-
bam. D. Exponas licet, Gra-
tes, uideris enim quaedam omo-
nino tibi digna dicturus esse.

Cra. Tum alij multi nobiscum
descendebant tum uero inter
ipsos maximè nobiles, Ismeno-
dorus ille diues, ex nostris, &
Arsaces Medorum praefectus,
& Armenius Oroetes. Ismeno-
dorus igitur (occisus enim fue-
rat à latronibus circa Cithero-
nem, quando Eleusinem, ut ari-
bitror, proficiscèbatur) & ge-
mebat, & uulnus in manib. prae-
se ferebat, liberos suos paruos,
quos reliquerat identidem mo-
cando, sibi ipsi ob audaciam
succensendo. qui cum Cithero-
nem transisset, ac loca illa cir-
ca Eleuteras deserta, ac bellis
uastata peragrasset, nō amplius
q̃ duos seruos secum adduxisset,
sed & etiam, cum phialas quinque
aureas, & cymbia quatuor secū
haberet. Arsaces autem (senior
enim iam erat, & p̃ Iouem, pro
Barbarico illo ritu, facie non a-
deo inhonesta aut cōtemnenda)
grauiter ferebat atq̃ indignaba-
tur, qđ pedibus incederet uole-
batq̃ sibi equū suū adduci. Nā
et equus undē cū eo mortuus fue-
rat, una plaga ambobus trasfosi-
sis, &

ιδὲν. Διη. διήρξατο ὁ Κρά-
της· ἰσικας γάρ τινα παγγί-
νοια ὄρῳ. Κρά. καὶ ἄλλοι
μὲν πολλοὶ συγκατέβαινον
ὁμίῳ. ἐν αὐτοῖς δ' ἐπίση-
μοι, Ἰσμενίδου ὅς τε ὁ πλεόν-
στοι, ὁ ὑμῖν φησὶ, καὶ Ὀρο-
ετίας ὁ Μεδίας ὑπαρχός,
καὶ Οροίτης ὁ ἀρμενικός. ὁ
μὲν οὖν Ἰσμενίδης, ἰκνυ-
μένοντος γὰρ ὑπὲρ λαγῶν πα-
ρὰ τὴν Κιθαιρῶνα, ἐν ἑλάν-
οισιν εἶμαι βαδίζον, ἰστοῖ
τι, καὶ τὸ πρῶμα ἐν ταῖς
χερσὶν ἔχει. καὶ τὰ παρὰ
τὰ νύχτα, ἃ κατελίσσεται,
ἀδικαλῶτο, καὶ ἰαυτῷ ἐπι-
μίμντο ἅ τὸ λῆμα. ὁ δὲ Κι-
θαιρῶνα ὑπερβάλλον, καὶ
τὰ περὶ τὰς ἑλάνθους χω-
ρία παύρμα ἴστα ὑπὸ τῶν
πολέμων, λιποδύον, δύο
μένους εὐκίταται ἐπ' ἄγχι, καὶ
ταῦτα, φιλίας περὶ χρο-
σῆς, καὶ ὑμῶν τίτληται μὴ
ἰαυτοῖς ἔχον. ὁ δ' Ἀρσάκης,
γυραίος γὰρ ἦν, καὶ οὐ Δι-
ὲν ἄσπετον τὴν ἔψιν ἐς τὸ
βαρβαρικόν, ἔχοντο, καὶ ὅτε
νάκτοι πρὸς βαδίζον, καὶ ὅ-
τις τὴν ἰκνον αὐτῷ προσε-
θλῶναι. καὶ γὰρ ὁ ἴππος αὐ-
τῷ σωτηριόνηκα, μὴ πλεον-
γῆ ἀμφοτέρω διαπαρύν-
το

νός καὶ ὁ ἄρχὸς τῆς πύ-
λας αὐτῆς, οὗ τῇ ἐπὶ τῷ Ἀράξῃ
πρὸς τὴν Καππαδοκίαν συμ-
πλοκῇ. ὁ μὲν γὰρ Ἀρσάκης
ἐπὶ ἡλίκου, ὡς διεγέρτο, περ-
λὺ τῶν ἄλλων πρὸς πειξομένη-
ται. ὑποτάς δὲ ὁ Δράξ, τῇ
πίλτῃ μὲν ὑποδύς, ἀποσεί-
πει τὴν Ἀρσάκου λιντήν. ὅ-
τε δὲ ὑποδύς τὴν σάρι-
σαν, αὐτὸν τε διαπείρει, καὶ
τὴν ἵππον. ἄν. ὡς οἶον
το, ὃ Κράτης, μὲν πλεῖστοι
το γονιῶσαι. Κρά. ῥῆθ' αὖ
ἀντιῶσαι. ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ
ἡλίκου, ἐκείνου παρὸν τινὰ
λιντήν προβέβηκεν. ὁ
Δράξ δὲ, ἐπὶ αὐτῇ τῇ πίλτῃ
ἐπιπρὸς αὐτοῦ τὴν πρὸς
ἡλίκου, καὶ παρὸν αὐτὸν ὁ
ἀπὸ καὶ, ἐκ γένου ἐκλάσας, δὲ
χίτων τῇ σάρισι τὴν ἐπίλ-
σιν, καὶ τὴν ἵππον τὴν ἵ-
πον καὶ τὸ πρὸν, καὶ ὁ
μὲν καὶ σφιδεῖται. ἵπ-
τὸν διαπείρει. ἐκλάσας
ταὶ ἵ καὶ ὁ Ἀρσάκης ἐς τὴν
βόλῃν διαπείρει, ἔχει
καὶ τὴν πύλιν. ὅς, οἶον
τε ἐγέρτο, οὗ το αὐτὸς,
ἀλλὰ το ἵππον μᾶλλον τὸ
ἔργον. ὅταν αὖτε δὲ ὁ μὲν,
ὁ μὲν καὶ ὡς τοῖς ἄλλοις,
καὶ ὅς, ἐκ γένου κατὰ τὴν.

ὁ δὲ

sis d Thracēsi quodā scutato, in
co pnelio, qđ cū regne Cappado-
cū ad Araxē fluvium cōmissū fue-
rat. Nā Arſaces quidē in festo
cursu in hostē ferebatur, longe,
ut quidem ipse narrabat, ante al-
lios euectus. Thrax autē expecta-
to illo subsistens, ac scutum prae-
se tenens, venientē Arſacis ha-
stam excutiendo diuertit, ipse
autē submissa parumper sarissa
sua, et equū et infidētē illū trans-
uerberat. A. Sed quo pacto fie-
ri potuit, Crates, ut uno ictu am-
bos transuerberaret? C. Facillē
mē Antisthenes. Nam ille qui
dem cursu ferebatur, cōtū quena-
dā uiginti cubitalem praeſectum
habens, Thrax autē ubi pectus ob-
iecta, plagā excussisset, et iā cu-
spis ipsum praeteruecta esset, in
genu p̄cumbens excipit sarissa
uenientis impetum, ac equū sub-
pectus uulnerat, quo mox prae fu-
rore ac uehementia cursus seip-
sum transgredere, eadē hasta etiā
Arſaces pinguina utrinq; ad na-
tes usq; penetrante, transoditur.
Intelligis nimirum quo pacto
acciderit, cum non uiri, sed equi
magis hoc opus fuerit. Veritatem
mē indignabatur ille, qđ nō am-
pliore honore, q̄ ceteri habeba-
tur, uolebatq; eques descendere.

l 4 ΟΤΩ

Orates aut, priuatus quissiam
 erat, atq; admodū debilis pedi-
 bus, quippe qui neq; stare humi,
 nedum incedere ullo modo pote-
 rat. Accidit autem hoc primum.
 Medis omnibus, ut postquam ab
 equis descenderint, ueluti qui su-
 per spinas ingrediuntur, sum-
 mis pedū digitis, uix atq; aggre-
 incedāt. Quamobrem, cum per se
 ipsum humi detectus iaceret, ne-
 que ullo prorsum pacto resurge-
 re uellet, bonus ille Mercurius
 sublatum in se hominem, ad cym-
 bam usq; portauit, ego uero se-
 quens ridebā. A. Et ego porro,
 quādo huc descēdebam, neq; ad-
 misui me ipsum ceteris, sed re-
 lectis plorantibus illis, ad cym-
 bam accurrendo, praeoccupauī
 mihi locū, quo cōmodius nauiga-
 rem. Inter nauigandū uero, alij
 quidem lachrymabantur, alij au-
 tem nauscebant, ego uero inter
 ipsos sedens admodum oblecta-
 bar. D. Tu quidē Crates et tu
 Antisthenes huiusmodi sortiti
 estis itineris comites. Mecū au-
 tem Biepsias ille foenerator, ex
 Piraeo et Lampis Acarnam,
 qui mercenarios milites ducta
 uerat, et Damis diues ille Co-
 rinthius, simul descēdebant.
 Quorum Damis quidē a puero

υενει

ἰ δ' ἐπεὶ Ὀρίτης ὁ ἰδιώτης
 καὶ πάντων ἀπαλὸς τὸ πῶδες,
 καὶ οὐδ' ἐξαίτια χαμαὶ, οὐχ
 ὅπως βαδίζον ἰδιώτατο. καὶ
 οἱ αὐτοὶ ἀτυχῶς Μή-
 δει πάντες, ἐπὶ τὴν ἀπεθῆσε
 τῶν ἵππων, ὡς περ οἱ ἐπὶ τῇ
 ἀκαυθῶν ἐπιβαίνοντες ἀνέ-
 ποδῶσι, μόλις βαδίζουσιν.
 ὡς τε ἐπὶ καταβαλὼν ἴππο-
 τὴν, ἵστατο, καὶ ἰδμεν μὲν
 χαρὴν αὐτοῖς καὶ αἰδῶν, ὁ
 βελτίος Ἡρμῆς ἀράμελλος
 αὐτῶν, ἐκόμενος ἄχει πρὸς
 τὸ περιβαλῆναι. ἐγὼ δ' ἐκίλουν.
 Α. καὶ γὰρ δὲ ἐπὶ καταβαλὼν, ὁ
 αὐτὸς ἐπὶ ἱμασίῳ τῶν
 ἄλλοις. ἀλλ' ἄρα οἱ μὲν ὄντο
 τὰς αὐτὰς, περιβαλὼν ἐν
 πρὶ τὸ περιβαλῆναι, περιβαλὼν
 λαβὼν χόρτον, ὡς αὐτὸς ἐπὶ τῷ
 δάκτυλῳ πλύνει αὐτοῖς. πρὸς τὸ
 πλύνει δὲ, οἱ μὲν ἰδμεν αὐτῶν
 τε, καὶ αὐτῶν. ἐγὼ δὲ
 μάλα ἰσχυρόμην ἐν αὐτοῖς.
 Διο. οὐ μὲν ὡς Κράτης καὶ
 Ἀντίσθενης, τοιοῦτων ἰσχυ-
 ροτέρων ἐπὶ τῶν.
 ἱμοὶ δὲ
 Βληψίας τι ὁ δακτύλος, ὁ
 ἐν Παραμῆ, καὶ Λάμπις ὁ
 ἀκαυθῶν, φοραγὲς ὢν, καὶ
 Δάμις ὁ πλύνει ἐν Κο-
 ρίνθῳ συγκαταβῆναι. ὁ μὲν
 Δάμις καὶ τοῦ πᾶσις
 ἐν

καὶ φαρμάκων ἀποθανόντων· ὁ δὲ
 Δάμις, δι' ἔργα Μυρτίου
 ὁ γὰρ αἰτίας, ἀποσφάλας ἰαν-
 τέρ, ὁ δὲ Βλεψίας λιμῶν
 θλιῶν ἐλπίστον ἀποθνήσκου-
 σαι, καὶ ἰδόντων ὅτις ἐν τῷ
 περὶ θανάτου, καὶ λιπῶν· ἐν τῷ
 ἀπεριβίωτον φανερὸν·
 ἐγὼ δὲ, καὶ περὶ αἰτίας, ἀν-
 κεινον ἐν ῥήτορι ἀποθανόντι.
 αἶτα τῷ μὲν Δάμει· αἰτίων
 μὲν τὸν ἦν, οὐκ ἄδικα
 μὲν τοι ἰπασθὲν ἴφην· καὶ αὐ-
 τὸ, δε τάλαντα, ἔχον ὁ μὲν
 χίλια, καὶ ῥομφύων αὐτὸς ἐν-
 νεκροτάτοις ἦν, ἐκ τῶν καὶ
 καίτοι νεανίσκων τίτλας δι-
 δοκὰς παρὰ χεῖρ. οὐ δὲ ὡς ἄ-
 καρπὸν, ἵσται γὰρ καὶ ἄλλος·
 καὶ καταρτίζοι τῷ Μυρτίῳ, τὴν
 αἰτίαν τὴν ἔργα, σκεπτόν· ὁ δὲ
 οὐ· ὁ δὲ τοὺς μὲν πολυμίονες
 οὐδὲ πῶποτε ἴφισας, ἀλλ'
 καὶ φιλοκελεύωντες ἐγχεῖν
 πρὸ τῶν ἄλλων· καὶ δὲ τὸ
 τυχερὸν· παρὰ δὲ σκαρὶα, καὶ
 δακρύων ἐπαλάστων, καὶ
 τραγυμῶν, ἰάκων ὁ γοῶν·
 ὁ δὲ μὲν γὰρ Βλεψίας αὐ-
 τὸς, ἰκνύτο κατατρυφεῖν φθά-
 σας, πολλῶν τῶν αἰσίων, ὁ
 τε χρέματα ἱφύλατ' ἑ τῶν
 μολῶν προσέκεινται κλυρο-
 νόμοις, ὅς ἐκ βίωσαν· αὐ-
 τὸν μόνον

ueneno interēptus fuerat, Lam-
 pis autem ob amorē Martij ma-
 retricis, seipsum iugularat. Ble-
 psias uero fame miser perisse
 dicebatur, & apparebat sanē
 adhuc pallidus supra modum ac
 tenuis maximē. Ego uero quan-
 quam antea noram interrogas-
 bam tamen, quo pacto quisque
 mortuus esset. Ac Damidi qui-
 dem accusanti filium, non in-
 iusta uero, inquam, passus es ab
 illo, qui talenta cum haberes co-
 acervata mille, ac ipse in deli-
 cijs uiueres, annos non·ginta
 natus, adolescenti illi quatuor
 obulos scilicet suppeditabas.
 Tu uero Acarnan, (grembeae
 enim & ille, ac deuouebat Myr-
 tium) quid amorem accusas, in-
 quam, & non potius te ipsum
 qui hostes quidem haud unquam
 perhorrueris, sed te ulro perī-
 culis offerendo, ante alios in
 praelium descenderis. A puella
 uero uulgari illa quidē ac fortē
 oblata. & a lachrymis atq; sin-
 gulis fictitijs, generosus ἔ-
 se tu captus fueris. Nam Ble-
 psias quidē ipse sese accusat, ob
 nimiam stultitiam, quod pecu-
 niam uidelicet custodierit haere-
 dibus nulla necessitudine sibi cō-
 iunctus, dum perpetuū uicturū
 ὁ μόνος

esse uanum ipse se putat. Verum
tibi quidem nō uulgarem uolu
ptatem praeberūt cūc lamen
tantes isti. Sed iam circa fau
ces sumus. Aspicere nos illuc
oportet, atq; à longe contempla
ri aduenientes. Papae, multi cer
te, & uarij, omnesq; lachryman
tes, praeter pullos istos & infan
tes. Quin & aetate nimia conse
cti illi lugēt. Sed quid hoc? num
philtro aliquo uita tenentur? I
stum igitur decrepitem interro
gare lubet. Quid ploras heu
tu, tā propecta aetate mortuus?
Quid indignaris bona uir, prae
sertim cum senex huc aduene
ris? Eccubi rex fuisti? Mend.
Haudquaquam. Dio. Verum sa
trapes. M. Neq; hoc. D. Num
igitur diues fuisti, ideoq; male
te habet, qđ relictis multis deli
cijs ac uoluptatibus mori coa
ctus fueris? Mend. Nihil tale,
sed annos quidem circiter nona
ginta natus fui, uitam autem
difficilem egi, arūdine & linea
mictum queritans, ultra modum
egenus ac pauper, liberis ca
rens, et praeterea claudius quoq;
& parum oculis uidens. D. Et
uiuere cupiebas cum talis esses?
M. Certē quidem, dulcis enim
erat lux. Mori autem graue

ὁ μάλιστα νομίζω. πῶς
ἔμοι γὰρ ἐν τῇ τυχεύουσῃ τῇ
πολλῶν παρίσχετό τι ποῦν
τοῦ. ἀλλ' ὕδρ' μὲν ἐπὶ τῇ πο
μῇ ἰσχυρῶς ἀποβλήσκει χρεῖ
αὶ ἀποσκοπῶν πόρρωθεν
τοῦ ἀφικνομένου. βαβαί,
πολλοί γὰρ καὶ ποικίλοι, καὶ
πᾶσι τοῖς δακρύουσι, πῶς
τῶν τοιοῦτων τίς τιν' καὶ νο
μίω. ἀλλὰ καὶ εἰ πάντες γε
γορακτοῖς ἰδύμεντες. τί το
τε; ἄρα τὸ φίλτερον αὐτῶν ἐ
στὶν το βίον; τοιοῦτον οὖν τὸν ὕ
περθερον ἰσχυρῶς βόλομαι.
τί δακρύεις τυλακτοῖς ἀπο
βαίνων; εἰ ἀγαθοκτοῖς ὁ βίος
τις, καὶ ταῦτα, γίγνεται ἀφ' ἡ
μέρας; ἢ παρὰ τοῦτο ὕδα;
Πτω. οὐδ' αὖτως. Διο. ἀλλὰ
σ' ἀράπει; Πτω. οὐδ' ἐν τούτῳ.
Διο. ἄρα οὖν ἐπὶ λέτῃ, ἀτὰρ
αὐτῶν οἱ τὸ πολλὴν τροφὴν
ἀπολαμβάνοντες τὸ βίον; Πτω.
οὐδ' ἐν τούτῳ. ἀλλ' ἐπε
μὲν ἐγγύθεν ἀμφὶ τὰ κοινὰ
νόμιστα. βίον δ' ἐπὶ ἀπορῶν
πρὸς καλὰ μὲν καὶ ἰσχυρῶς ἀ
χρον, ἐν ὑπερβολῇ πλοχρῶς
ἔρ, ἀτιμῶς τι, καὶ πρὸς τι
χαλῶς, καὶ ἀμυδρὸν βίον.
Διο. ἀτὰρ τοῦτο ὁ ἄρ,
βίον ἡδύτατον; Πτω. ναί. ἢ οὐ γὰρ
ὡς τὸ φῶς, καὶ τὸ καθαρόν, εἰ

νερ, καὶ φανταίον. Δις. παρα-
παίσεις ὃ γίγναι, καὶ μαρμα-
ρισθὲν περὶ τὸ χριῶν, καὶ ταῦ-
τα, ἡλικιώτης ὡς το παρθε-
νίας. εἰ οὖν αὐτὸς λίγος πε-
ρὶ τῶν νῦν, ὅπως οἱ πολλοί
καὶ τοὶ φιλοσοφῶντες; οὐδὲ ἴ-
χνη δὲ ἴσως τὸν δαύκτιν,
ὡς τὸ ἐν τῇ γῆρᾳ ἡλικίᾳ φαν-
ταίον. ἀλλ' ἐπὶ αὐτῷ, μὴ
καὶ τις ἡμᾶς ἐκείνηται, ὡς
ἐκείνηται βελούοντα, ἐ-
κτὼν περὶ τὸ πρῶτον ἰδὼν
μύθους.

Δις. πρὸς καὶ Τερψίαν.

Ω. Τερψία, εἰ μὴ καὶ
τυφλὸς εἶ, οὐκ ἔστι διαγνώσκειν
ῥέειον. ἀπασί γὰρ ἡμῖν ὁ
μοῖος τὰ ὁρματὰ ποῦν, μέ-
ρος δὲ αἰχῶναι αὐτῶν. τὰ
δ' ἄλλα, οὐκ ἔστι αὐτῶν
ἴσως, τίς ὁ φησὶν ὡς, ὃ τις
ὁ Λυγκεύς. εἰτι μὲν τοῖς μᾶλλον
τις ἴσως, καὶ εἰτι ἀμφότερα
ἴσως μὲν αὐτῶν καὶ γὰρ
οὐδὲ, τῶν ποιοτῶν ἀκούσας
εἶδεν. περὶ τῶν δὲ τοῖς γο-
ργῶν. εἰπὶ μοι, ὅπως ἔστιν ἰσχυ-
ράς ἐκείνης τὸ βίον, ὅπως
αὐτῶν ἴσως, ὃ ἰγνακῆς;
Τα. ἀμείνων ὡς παραπλὺ
ὁ Μενίππος ἰγνακῆς. ὃς
πραγματίζεται γὰρ, καὶ δὲ πρὸς
ἴσως τὸ αὐτῶν αἰγνακῆς.

καὶ

et horrendum. D. Deliras ô se-
nex, et iuueniliter te geris erga
necessitatem, et hoc, cum sis co-
equalis portitori huic. Proinde
quid iam de adolescentibus dica-
mus, quando etiam decrepiti is-
sti tantopere uiuere cupiunt; quos
decebat ipsam mortem etiam co-
secrari, tanquā remedium quoda-
m eorum malorum, quae se-
cum fert senectus? Sed abeamus
iam, ne quis et nos suspicietur ta-
les esse, qui hinc aufugere cu-
piamus, quando circa fauces
hic nos oberrare uiderit.

Menippi et Tiresiae.

An uero et caecus sis, Tiresi-
siae, non amplius cognitu facile
est. Nobis enim cunctis, aequè
sunt uacui oculi, ac solae illorum
sedes relictae: quod autē ad cetera
attinet, nō facile dixeris. qui Phi-
neus, aut q̄ Lynceus fuerit. Ac
uero, quod uates fueris, et quod
utrimq̄ solus teipsum perhibue-
ris, matrem ac foeminam, audis-
tis aliquando poëtis, noui. Pro-
inde, per deos, dic mihi, utram
uisam expertus es suauiore, ut
uir ne quando fuisti, an cum
foemina? Tires. Potior multo
fuit, Menippe, muliebris ui-
ta expeditior enim. et domi-
nantur quoque uiris mulieres,

neq̄

neq; ipsis necesse est in bellum
 officij, neq; ad propugnacula
 stare, neq; in cōcionibus deside-
 re, neq; in foro atq; iudicij con-
 tendere, Men. Quid? an non au-
 disti, Tiresia, Euripidis Me-
 deam qualia dixerit, cum mulie-
 rum genus deplorando commo-
 morat, quā miserā sint, & in-
 tolerabilem parturiendo labo-
 rem sustineant? Verum dic mihi
 (cōmonefecerunt enim mē uerfi-
 culi isti Medea) peperisti ne e-
 riam aliquando, cum mulier ef-
 fes, an uero sterilis, & absq; semi-
 ne uitam illam degisti? T. Quid
 hoc Menippe interrogas? M.
 Nihil acerbe, Tiresia. Verum
 responde. si tibi molestum non
 est. Tires. Non fui sterilis
 quidem, sed neq; peperī tamen.
 Men. Sufficit hoc. Vtrum e-
 nim & uulua habuisses, scire
 uolebam. Tir. Habui scilicet.
 M. Successu autem temporis,
 uulua ne illa euauuit, & mem-
 brum muliebri obturatum est,
 mamillaeq; iterum complanatae,
 deinde uirile succreuit & bar-
 bam produxisti, an uero repente
 ex muliere uir factus prodixisti?
 Tir. Non uideo quid sibi ue-
 lit interrogatio haec. Videris
 autem mihi pro dubio habere,
 factum

καὶ οὐτε πολὺ μᾶλλον ἀνδρῶν
 αὐτῶν, οὔτε παρ' ἱκανῶν
 ἰσχυρῶν, ἢ ἐν ἐκκλησίᾳ δι-
 ἀφριθῆναι, ἢ ἐν δικαστη-
 ρίοις θητάσθαι. Μι. ἔγὼ
 ἀκούσας ὅτι Τερσβία ἦ Εὐρυ-
 πίδου Μαιδείας οἷα ἄνθρω-
 πῶν ἐκτρέφουσα τὸ γυναικῶν,
 ὡς ἐδήλως οὖσας, καὶ ἀφ' ἑν-
 τέρ τινος τῶν ἐν τῶν ἀνδρῶν
 πόσιν ὑφίσταμένης; ἀπαρ-
 ἀνί μοι, καὶ ἔμνησι γὰρ με-
 τὰ ἢ Μαιδείας ἰαμβῶν, καὶ
 ἱταῶν ποτὶ δαίτη γυνὴν ἡ-
 δα. ὃ τῆρα, καὶ ἔγωγε δει-
 τίλουσας ἐν ἱκανῶν τῷ βίῳ;
 Τα. τί ποτὸς ὅτι Μοίρατι ὄρου-
 τῆς; Μι. οὐδέτι χαλκῶν
 ὅτι Τερσβία. πλὴν ἀπὸν ἐ-
 ναι, ἢ σοι ῥήδιον. Τα. οὐ
 γὰρ μὲν ἔμνη, οὐκ ἔτι μιν
 ἂν ἴδω. Μι. ἱκανὸν ποτὸς.
 αἱ γὰρ μὲν ἄνθρωποι, ἰσχυροί
 μιν ἀδύνατοι. Τα. ἄλλοι δὲ
 λαοὶ. Μι. χρόνον δὲ σοι ὃ
 μὲν ἔμνη ἡφαισθῆναι, καὶ τὸ μί-
 κρον τὸ γυναικῶν ἀπὸν ἐ-
 γέναι, καὶ οἱ μακάροι ἀπὸν ἀ-
 σκεῖν, καὶ τὸ ἀνδρῶν ἀν-
 φῆναι, καὶ πῶν ἡ ἀβλύγ-
 κας, ὃ αὐτῶν ἐν γυναικῶν
 αὐτῶν ἀνφῆναι; Τα. ἔχ' ἔγω-
 γὶ σοι βούληται τὸ ὄρωτον.
 Ἀπῶν δ' οὐδὲ μοι ἀπὸν τῶν,
 ἂν

αὐτῶν οὕτως ἔχοντο. Μι.
οὐχὲν γὰρ ἀπιτάρ ὦ Τερψι-
σία τοῖς τοιούτοις, ἀλλὰ κα-
δάπ' ἑνὶ βλάκῃ μὲν ὄν-
ταίοντα, ἔτι δ' αὖτ' ἔτι;
ἔτι καὶ μὴ παραδίχουσι;
Τα. σὺ οὖν οὐδὲ τὰλλα πι-
πύσεις οὕτω γοοῖσαι, ἐπεὶ
αὐτὸς αὖτ' ὄντα ἐν γυναι-
κῶν ἔχοντες τινὲς, ὃ δ' ἄρ-
α ἢ Δαρία, τίς Ἀελία,
ἢ τίς Δάφνη, ἢ τίς τὸ Λυ-
κάωνος θυγατέρα; Μι. ὅν-
των ἑκάστης ἐν τῷ, ἔσ-
μαι ὅ, τι καὶ λήγουσι, σὺ δὲ
ἢ βέλτε, ἐπεὶ γυνὴ ὄντα,
καὶ ἑμαυτὸν τίς ὡς ὅρ-
καὶ ὅτ' ὄντα, ἢ ἄμα αὖτ'
καὶ μάλιστα ἑμαυτὸν ἄντα;
Τα. ὄντα; ἀγνοεῖς τὰ πόρι-
μοῦ ἀπαντα, ὡς καὶ Δι-
κασά τινα ἔχον τῶν διῶν,
καὶ ἢ μὴ Ἡρα ἐπ' ἑμὸν μί-
σος δὲ Ζεὺς παρ' ἐμὸν ἔσ-
μαυτὸν τίς συμφορὰς. Μι.
οἶπ. ἔτι ἔχ' ὦ Τερψίς τῶν
ψοφμάτων; ἀλλὰ κατὰ
τοὺς μάλιστα τοῦτο ποιεῖς.
ὅτ' γὰρ ὅμ' ἑμὸν, καὶ δὲ ὅμ' ἑμὸν
λίγαν.

Αἰάντος καὶ Ἀγαμέμ-
νονος.

Εἰ σὺ μάλιστα ὦ Αἴαν, σιαντ'
ἑμὸν δουρὸς, ἑμὸν δουρὸς δὲ καὶ
ἑμὸν

factum ne hoc ita sit, an nō. M.
Quid: an non dubitare, Tiresia,
de huiusmodi reb. cōuenit: sed
perinde ac fatuum aliquem, non
perpensis, fieri ne possint an nō,
protinus pro ueris recipere? Ti.

Tum igitur neq; cetera credis
hoc pacto cōcigisse, puta quum
audieris, ut quaedā ex mulierib.
aues facta sint, aut arbores, aut
ferae, Philomela uidelicet aut
Daphne, aut Lycæonis istius
filia. Men. Quod si quando
in illas incidero, tum quid ipse
dicant, quoque scibo. Tu uerò, ὅ
optimè, ecquid cum mulier es-
ses, uaticinatus quoque es tum,
quemadmodum & postea, an ue-
ro pariter & uir & uates didi-
cisti esse? Tir. Vides: ut cuncta
ea quæ de me feruntur, ignoras,
puta quo pacto & litem quan-
dam Deorum diremī, & Iuno
uisu me priuauit, Iupiter autem
in solatium damni eius uaticin-
nandi artem mihi dedit. Men.
Adhuc ne Tiresia, mendacijs
istis caperis? Sed facis hoc mor-
re uatum. Consuetū enim nobis
hoc est, nihil iam sanū dicere.

Aiacis & Agamem-
nonis.

Si tu, dū furore correptos fuisti,
Ajax, te ipsū interfecisti, nos autē
cunctos

Πολλοὶ μὲν ὦ Αἴαν, αἰ αὖτε
 πρὸ ὧν, ὡς ἔχου δίδου ἐδίδου
 πρὸς ἀνδράσι, ὡς ἔχου ἐδίδου
 ἡμῶν ἰκάνει· ἀνδρῶν δὲ
 ὑπομένει, ὡς ἔχου ἰκάνει
 οἱ σον, ὡς τὰντα, πρὸς Τρῶν
 οἱ δὲ δικαιοσύνη. Αἰ. ἰδὼ ἔ
 γὼ, ὅτι μὲν ἡσυχίασας,
 ἀλλ' ἐδίδου λίγαν τι πρὸς
 ἡμῶν. τὸν γὰρ Ὀδυσσεὺς
 μὲν ἐχὶ μισθῶν ἐκ αὐθιγῶν
 μὲν ὦ Αἰαν, οὐδ' αὖ
 αὐτὰ μοι Ἀθλῶν τοῦτο ἔπει
 τήν τ' οἱ

Μίνω· ὡς Σωκράτης.

Ὁ μὲν λατρεῖς ἔτι Σά.
 τρετ·, ὡς τὸν Πυρριφλεγέθοντα
 ἰσχυρὰ ἐμὴ δὲ δῶν, ἰδ' ἰσχυρὰ
 σὺν τῷ Χιμαίρῳ. ἰδ' ἰσχυρὰ
 διασπασθῆναι. ἰδ' ἰσχυρὰ
 τῷ, ὡς Εὐμῆ, πρὸς τὸν Τρῶν
 τὸν ἀπὸ τῆς, ὡς τῶν γο
 πρὸς κερῶν ὡς αὐτὸς τὸ δὲ
 παρ. ὡς ἔτι ὡς ἀγαθοὶ ἀπὸ
 ἡσυχίας ἐκ τῶν ἡλυσίων πρὸς
 δῶν, ὡς τὰς μακαρίων νόσους
 ἡσυχίας ἐκ, αὐτὸ ὡς δικαιο
 ἡσυχίας παρὰ τὸν βίον. Σω.
 ἡσυχίας ὡς Μίνω, ἡσυχίας δὲ
 ἡσυχίας ἀδελφῶν λίγαν. Μι. οὐκ
 ἡσυχίας αὐτῶν. ὡς γὰρ ἐκ τῆς
 φαί ὡς Σωκράτης πρὸς τὸν
 ὡς τοσούτους ἀπὸ τῶν; Σω.
 ἡσυχίας μὲν, ἀλλ' ὅρα, αἰ
 δικαιοσύνη

rit. A. Ignoscendum o Aia
 est: si homo cum esset, appetiuit
 gloriam, rem dulcissimam, cu
 ius gratia etiam nostrum qualis
 bet obire pericula sustinet, prae
 cipue quando et nunc te postea,
 et hoc, Troianis ipsis iudicib.
 A. Noui ego quae me damna
 rit, sed fas non est, de dijs aliquid
 dicere. Uyssem igitur aliud
 odisse; non possum. Agamem
 non, non si ipsa mihi Minerva
 hoc imperet.

Minos et Socrati.

Prædo hic quidem Socras
 tus, in Pyriphlegethonte præ
 cipitetur, sacrilegus autem ille
 d Obimara discerpatur, Tyran
 nus uero iste, Mercuri, iuxta
 Tityum in longum extentus, at
 rodendum et ipse hepato præbe
 uulturibus. Vos autem boni ac
 probi abite quædam celeriter in
 campum Elysium, in insulasque Bea
 corum habitate, pro ijs, quæ re
 ctè ac iustè in uita fecistis. Socr
 ratus. Audi o Minos, num tibi
 iusta dicere uidear. Minos.
 An ego denuo nunc audiam
 An non conuictus es Socrate,
 quod et malus fueris, et tam
 multos occideris? Socr. Conui
 ctus quidem fui, sed uide, num
 iustè

iuste ob id supplicio afficiat.
M. Atque admodum, si modo id iu-
 stum est, quod merito quondam suo poenā
 dependere. **S.** Attamen respondere
 tibi o Minos, Breue. n. quiddam
 interrogabo te. **M.** Dic, sed ne phi-
 lix modo, quod deinceps et cetera
 nos diiudicare possimus. **S.** Quae
 tu ipse uita egi, utrum uolens ea fe-
 ci, an ita a Parca's agglomerata
 tui mihi fuit? **M.** A Parca scilicet
 cetera. **S.** Proinde et boni pariter
 oēs, et nos, quod mali uidemur, eadem
 agimus, dum illi obsecundamus.
M. Ita profecto, Clotho uidelicet
 illi parentes, quae unicuique iniun-
 git, cum primū natus est, quae agere
 ei ipsi sunt. **S.** Si quid igitur ut co-
 pulsus ab alio, occiderit aliquem,
 cum non possit illi contra dicere, a
 quo cōpescitur. ut uerbi gratia,
 si carnifex, aut sate'lles quod speriam
 alter iudici parendo, alter tyran-
 no, quemnam cadis istius reum
 agere? **M.** Quem alium, nisi iudi-
 cem aut tyrannum. Quoniam
 neque ipsum gladium accusare
 possumus, subseruit enim hic,
 tanquam instrumentum quod-
 dam, animis atque furori ac-
 commodatus illius, qui primo
 causam hanc praebuit. **S.** Re-
 cte sane o Minos, laudo quod
 haec etiam exemplo, quasi quodam auctario locupletas. Si

δικαίως λοκάδωσμαι. Μι-
 νος γάρ, ἔγι ἀπετίνας
 τὸν ἄξιον δίκαιον. Σω. ὅ-
 μως ἀπίνευται τοι ὦ Μί-
 νος. βραχὺ γάρ τι ἡρώσομαι
 σι. Μι. λίγην μὲν μακρὰ μέ-
 νον, ὅπως καὶ τῶν ἄλλων δια-
 κρίνωμεν ἡδύ. Σω. ὁπίσθε
 ἱπράτων ἐν τῷ βίῳ, πότερα
 ἡδὺν ἱπράτων, ἢ ἰπυκλή-
 σθαι μοι καὶ τῆς μείρας; Μι.
 καὶ ἡ μείρα δὲ καλὴ. Σω.
 ἡδὺν καὶ οἱ χρεοὶ ἀπαυθεῖ,
 καὶ οἱ πονεῖσι δοκαῖν τὸν ἢ
 μέγας, ἡδὺν καὶ πονεῖν,
 ταῦτα ἀρῶμεν. Μι. ναί, τῇ
 κληδοί, ἢ ἡκάστῳ ἐπὶ τῷ
 γρηγορῶντι τὰ πρακτικά.
 Σω. ὅ γε ἀναγκαῖός ἐστι
 ἄλλο φρονέσασθαι τινα, ἢ δὲ
 δάμνησθαι ἀντιλήγειν ἡδύ,
 καὶ βιάσθαι, οἷον δό-
 μι, ἢ δεινφίε, ἢ μὲν
 δίκας ἢ πονεῖν, ὁ δὲ τυ-
 γάνων, τίνα αἰτίας το φέ-
 νον; Μι. δῆλον ὡς τὸν δι-
 καλὸν, ἢ τὸν τύραννον, ἡδύ
 οὐδὲ τὸ ξίφος αὐτό. καὶ
 τὰ γὰρ τοιοῦτων ὄντων
 τὸν θυμὸν, τῷ πρώτῳ παρὰ
 σθέντι τὸν αἰτίαν. Σω. ὡγί
 ὦ Μίνος, ὅτι καὶ ἐπὶ δαψί-
 λότητι τῷ παραδείγματι. ἢ
 quis

ὅτι τῶν ἑλπίδων ἔδωκεν ἡμεῖς, καὶ
 ῥίαν δὲ ταῦτα γίνονται. καὶ
 σκέπῃ δὲ τῶν δὲ πατέρων
 ῥίτον ὑπονοήσας τῷ σώματι
 τι. Ἡρα. ὁραοῦς τις εἶ, καὶ
 σοφιστής. τίς δὲ καὶ ὅρτυγ
 χαράς; Διο. Διογενὲς τὸ
 σινωπικὸν εἰδωλόν. αὐτὸς ὅ,
 οὐ μὰ Δία μετ' ἀθανάτοισι
 διαίσιμ, ἀλλὰ τοῖς βελτίστοις
 περὶ σὺναιμι, Ομήρῳ, καὶ
 τῷ τισαύτῳ ψευδολογίας
 καταγλυφῶ.

Oeta, iam in puluerem uer-
 sum, haec tria iam sunt, an-
 tiquitas igitur uelim, quem
 tertium corpori esse intelligas
 patrem. Hec. Audax es;
 atq; sophista, sed quod nomen
 tibi est? Diog. Diogenis Sino-
 pici imago, ipse autem, per Ioi-
 uem, minimè cum dijs immor-
 talibus, sed cum mortuorum
 optimis conuersor, Homerum
 atque huiusmodi fabulas de-
 ridens.

Μενίππος καὶ Τάν-
 τάλῳ.

Menippi & Tantali.

Τί κλέεις ὦ Τάνταλι; ὃ
 τί σε αὐτὸν ὀδύνη, ἐπὶ τῇ λή-
 μνῃ ἰσθῆς; Τάν. ὅτι ὦ Μενίπι-
 ππ, ἀπὸ λῶλα καὶ τῇ δ' ἰσθῆς.
 Μι. οὕτως ἀργῶς εἶ, ὥς μὴ
 ἐπικύβῃς ποτὶν, ὃ καὶ ἐν
 Δί' ἀρυσάμεν ἡμῖν τῇ
 χαρῇ; Τάν. οὐδὲν ὄφελος εἰ
 ἐπικύβῃμι. φάσκει γὰρ τὸ ὄ-
 λωρ, ἐπεὶ δὲ πρὸς ἰσθῆτα αἰ-
 σθηταί μοι, ὅρτυγος καὶ
 ἀρυσάμεν, καὶ προσοίηκα
 τῷ σώματι, οὐ φάσκει βρῆ-
 ξας ἀνερῶν τὸ χαλῶν. καὶ
 διὰ τῶν δακτύλων διαρ-
 ρυεῖ, οὐκ οἶα ἵππος αὐθις ἀ-
 πολῆπ' ἐξαρὰν τῶν χερσῶν μου.
 Μι. τοδράστιον τι πάσχεις ὦ
 Τάνταλι. ἀτὰρ ἐπὶ μοι, τί
 γὰρ

Quid ciulas o Tantale, aut
 quid tuam deploras fortunam;
 stagno imminens? Tantalus.
 Quoniam siti enecor Menip-
 pe. Menippus. Usque adeo pi-
 ger es atque iners; uti non uel
 pronus incumbens bibere no-
 ris, uel caua uola hauriens?
 Tantalus. Nihil profecero si
 procumbam, refugit enim a-
 qua simulatque me propius ad-
 moueri senserit, quod si quan-
 do hausero, oris coner appli-
 care, prius effluxit, quam sumi-
 mā rigem labia. Atq; inter digi-
 tos effluens aqua, haud scio quo
 modo rursus manū meā arridā
 relinquit. Men. Prodigiosum
 quiddam de te narras Tintale,
 uerūm dic mihi isthuc ipsum;

h quoti

quorsum opus est bibere, quum γὰρ δ' ἐν τῷ πινῶν; οὐ γὰρ σῶ-
 corpore careas, nam illud quod μα ἔχει. ἀλλ' ἐκείνο μὲν
 esurire poterat, aut sitire, in ἐν Ἀνδρία πινόμενα, ὅπερ
 Lydia sepultum est. Cæterum καὶ πινῶν καὶ διψῶν ἐδύ-
 tu quum sis animus, quinā post νατο, σὺ δὲ ἡ ψυχὴ, πῶς αὖ
 hac aut sitire queas aut bibe- ἵτι ἡ διψῶν, ἡ πίνεις; Ταύ-
 re; Τάν. Atqui hoc ipsum sup- τῶν αὐτὸ ἡ ἡδοναίς ὅτι, τὸ
 plicij genus est, ut anima perin διψῶν μετὰ τῆς ψυχῆς ὡς σῶ
 de quasi corpus sit, ita situat. μα εὔσκει. Μί. ἀλλὰ τότε
 Menip. Age, hoc ita habere μὲν οὕτω πιστεύετε μὲν, ἐπεὶ
 credamus, quandoquidem affir- φῆς τῷ δ' ἴψα λογαζέσθαι.
 mas te si tu punire. At quid hinc τί δ' ἔρ σοι τὸ δεινὸν ἴσαι;
 acerbi tibi poterit accideret; ἡ δ' ἰδίας μὲν οὐδ' εἰα τῷ πιν-
 Non metuis ne potus inopia το ἀποθάνει; οὐχ' ἔρ γὰρ
 moriaret. At equidem haud ui- ἄλλον μετὰ τῶτον ἔσθαι, ἢ
 deo alteros inferos, si quis hos δεινότερον οὐκ οὐδ' εἰς ἐν-
 relinquat, neq; locum alium in τερνίσκον. Ταύ. ἐρῶς μὲν
 quæ morte demigres quispiam. λίγαι. καὶ τότε δ' οὐ
 Tanta. Recte tu quidem dicis, μὲν τῆς καταδίκης, τὸ
 uerum hoc ipsum supplicij ge- ἐπιδυμῶν πινῶν, μετὰ δὲ δι-
 nus est. sitire, quum nihil sit οἰ- δυμῶν. Μί. λογαίς ὡς Ταύ-
 pus. Men. Desipis Tantale, τάλι, καὶ ὡς ἀποθῶς πιν-
 & uti uerum tibi fatear, non αἰ το δεινὰ δυνάει, ἀνέ-
 lio potu uideris egere quid uer- του γὰρ ἡλιβόρου πὺ Δία.
 ratro mero, nam diuersum quid ὅς τις τοῦναντίον τοῖς ὑπὸ
 dam pateris, ijs quos canes rabi τῶν λυγρόντων λεωτῶν δι-
 osi momorderint. ut qui non α' δολυμύσις πίπεται, οὐ τὸ
 quam quemadmodū illi sed si- ὕδαρ, ἀλλὰ τῶν δ' ἴψας πιν-
 eim horreas. Τάν. Ne ueratū φοβεμύς. Ταύ. οὐδὲ τ'
 quidem recusatum bibere Mei ἡλιβόρου ὡς Μοῖρα πιν-
 nippe si liceat modo. Μ. Bono αἰνομαι πινῶν, γὰρ οὐτὸ μοι
 es animo Tantale, certū habens μένον. Μί. δάρρεις ὡς Ταύ-
 nūquā fore. ut uel tu. uel reliquo τάλι, ὡς οὔτι, σὺ, οὔτι ἄλ-
 rum manum quispiam bibat, & πίνται τῶν δικῶν.
 Nec ἀδύ

ἡ δὲ αὐτὴν γὰρ. καὶ τοι οὐ
παύσῃ ὡς περ οὐδὲν ἐν καται-
δίῃσι δὲ ἴψῳσι, τὸ δ' αὖτ' αὐ-
τὸς δὲ ἐκ τῶν μελῶν.

Μενίππε καὶ Ερμῆ.

Πῶς δὲ εἰς ἡμετέρας, ἢ
αἰ καὶ αἰ ὦ Ερμῆ; ξανάγχι
οὐ μιν ἐκλεῖψῃς. Ερ. οὐ
σχολὴν μὲν ὦ Μενίππε. πλὴν
κατ' ἐκείνῃ αὐτὸ ἀπέβλη-
ψον, ὡς ἐπὶ τὰς Διδυκάς, ἐν δὲ
Υάκινθος τίς ἐστι, καὶ ὁ Νάρ-
κισσος, καὶ Νειρεὺς, καὶ Ἀ-
χιλλεύς, καὶ Τυρῶ, καὶ Ε-
λένη, καὶ Λήδα, καὶ ὅλως
τὰ ἀρχαῖα ἀλλὰ καὶ παύτα.
Μί. ὅσα μόνον ἱερῶν, καὶ ἡρα-
νίας, τῶν σαρκῶν γυμνά, ὅ-
μοια τὰ πολλά. Ερ. καὶ μὴν
ἐκείνῃ ἐστίν, ἃ παύσῃ εἰ
ποιεῖται δὴ μὴ μόνον τὰ
ὅσα, ὡς οὐδὲν ἴσθης, καὶ ταφρο-
νῶν. Μί. ὅμως τίς ἐκείνῃ
μοι δῆξιν. οὐ γὰρ αὐτὴν Δία
γυνοῖν ἔγνω. Ερ. ταῦτ' ἐκείνῃ
εἶον ὅ ἐκείνῃ ἴσθιν. Μί. ἄτα
αἰ χίλιας εὐδὲς Δία ποτὶ
πληρώθῃσαν ὅς ἀπάσους τῆς
ἡλλάδος, καὶ τοσῶτοι ἐπι-
σσομ ἑλλῶν τι καὶ βαρβάρ-
οι, καὶ τοσῶται πόλεις ἀνά-
στασι γιγνέσθην; Ερ. ἀλλ'
οὐκ ἔστιν ὦ Μενίππε ἵσθαι
εἰς γυναικῶν, ἴφως γὰρ αὐ-
καὶ

Nec enim fieri potest, quāquā
non omnibus quēadmodū tibi,
poeta adiudicata est, ut sitiant,
aqua illos non expectante.

Menippi & Mercurij.

At ubinā formosi illi sunt, ac
formosae Mercuri; ducto me do-
cetis, utpote recēs huc pfectū
hospitē. M. Haud mihi licet p-
ociū Menippe, quin tu isthuc: p-
se è loco dextrorsū oculos defle-
cte. Illic et Hyacinthus est &
Narcissus ille, & Nireus, &
Achilles, & Tyro, et Helena,
& Leda, breuiter qui cquid est
ueterū formarū. M. Equidē prae-
ter ossa nihil uideo caluaria: q̄
carnib. renudatas, iter quae oia
nihil sit omnino discriminis. M.
Atqui haec sunt quae poetae cū-
cti mirātur ac celebrāt, ossa sc̄l
licet quae tu uideris cōtemnere.
M. At Helenam saltē mihi
commonstra, nam ipse quidem
haud quēdā dignoscere. M. Haec
uidelicet caluaria, Helena est.
M. Ex huius scilicet ossis gra-
cia, mille naues ex uniuersa
Graecia acto delectu, sūt imple-
tae tantaq̄ tū Graecorū, tū Bar-
barorū multitudo cōfluxit, tot ur-
bes sunt euersae. Men. Ceterū
Menippe nō uidisti mulierem
hanc uiuam, quod si fecisses;
k = fert

forſan diceret tu quoqꝫ, uicio dā-
dum non eſſe, Pro tali muliere
diu tolerare labores. Alioqui
ſi quis flores etiā arefactos mar-
cidosqꝫ contempletur, poſtea
quam coloris decus abiecerint,
deformes nimirum uideantur.
At ijdem donec florent colo-
remqꝫ obtinent, ſunt ſpecioſiſ-
ſimi. Menippus. Proinde
illud iam demoror Mercuri, ſi
Græci non intellexerunt ſeſe
pro re uſque adeo momentanea,
quaqꝫ tam facile emarceſceret,
elaborare. Merc. Haud mihi
uacat tecum Philoſophari, qua-
re delecto loco ubicumque ue-
lis, proſterne te met ac recum-
be, mihi iam aliæ ſunt traducen-
tæ umbra.

Acaci, Proteſilai, Meni-
lai, ac Pari-
dis.

Quamobrem, Proteſilae
in Helenam irruens, ſtrangu-
las illam? Proteſilaeus. Quia bu-
ius cauſa Aeace, imperfecta
quidem domo relicta, & ui-
dua uxore quam nuper duxi,
reddita, mortuus ſum. Aea.
Accuſa igitur Menelaū, qui
uos omnes pro tibi coniuge re-
cuperanda, contra Troiam du-
xit. Men. Nequaquam me,
ſed

ἢ οὐ ἀνιμίσπονδοι ἄναι, τοίῳ
δ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρό-
νον ἄλγιστα πάσχειν. ἵπαι ἢ
τὰ αὐτὰ ζῆναι ἔστιν, ἃ τις
βλίπτοι ἀποβιβλῆκετα πλὴν
βαρύν, ἀμορφα θαλονέτι αὐ-
τῷ δόξει. ὅτι μὲν τοι αὐτῷ,
ἡγεῖ ἔχει πλὴν χρόνου, ἡ δὲ λλ-
γὰ ἔστιν. Μι. οὐκ οὖν τότε
ὦ Ἑρμῆ θανομάτῳ, εἰ μὴ συ-
νέθεσθε οἱ Λαχοὶ ποδὶ πρῶ-
γματ' οὕτως διλογουέιν,
ἡγεῖ ῥα δέως ἀπανδοῦντ'
πρηνῶντόν. Ερ. οὐ σχολή μοι
ὦ Μενίππ, συμφιλοσοφῆν
σοι. ὥς τι ἐπὶ ληξάμεντ' ἐό-
πον, οὐδ' αὖ ἐν ἰδίῳ, ἡ ἄσπε-
λα βαλὼν σταντὴν. ἰγὼ δ',
τὰς ἄλλους νεκρὸς ἤδη μετι-
λῶσομαι.

Αἰαντῆ, Πρωτοσίλῳ, Μυ-
νιδῶ, ἡγεῖ Πάρι-
δ' Αἰ.

Τί ἄγχις ὦ Πρωτοσίλῳ
πλὴν ἑλόνῳ προσπρόν;
Πρω. ὅτι διὰ ταῦτ' ὦ Αἰαν-
τὲ ἀπὶ δαῖτον, ἡμιτιλῶ μὲν
τὸ δόμον καταλιπὼν, χάρι-
τι πλὴν νύσταμον γυναικῶν.
Αἰ. αἰτῶ τοίνυν τὸ Μοῦσαι-
ον, ὅς τις ὑμᾶς ἐπὶ τοιαύ-
της γυναικὸς ἐπὶ Τροίᾳ ἤγα-
γῃ. Πρω. οὐ λίγαις ἐκείνῳ
μοι αἰτιατέον. Μοῦ, ὅκ' ἐμὶ
ῶ

ὦ βίλιτις, ἀλλὰ δικαιοσύνην τὴν Πάριον, ἵε ἱμῶ το ξύνη καὶ τὴν ἰουστίνην παρὰ παύται τὰ δίκαια ἔχοντο ἀρκάσαι. οὐτῶ γὰρ οὐκ ἐκ σου μένον, ἀλλ' ἐκ παύτων Ελληνισμῶν καὶ βαρβάρων ἄλλῶν ἡγεμονίαι, τοσούτοις δασύταιν ἀντιῶ γιγνόμεναι. Πρω. ἄμαρτυροῦμαι. σὶ τοιοῦτον ὦ δίσπαρι, οὐκ ἀφύσσω περὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν. Πά. ἄδικα ποιῶν ὦ Πρωτῶν ἵλασι. καὶ ταῦτα, δέμετιχου ὄντα σοι. ὅρατι καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἐμῶ, καὶ τῷ αὐτῷ διῶ κατ' ἰσχυρῶν. οἶδα δὲ ὡς ἀκούσιδ' ἐστι, καὶ τις ἡμῶν δαίμων ἄγαθὸν αὐτῷ ἰδίῳ. καὶ ἡ δούατ' ἐστὶν αὐτῶν ἰδίῳ. αὐτῶ. Πρω. ὦ δέχαι. εἶδε ἰὼ μοι τὴν ἱερὰ καὶ ταῦτα λαβῶν δωατῶν ἰὼ. Αἰ. ἐγὼ σοι καὶ περὶ τοῦ ἰουστίνην ἀποκρινόμεναι τὰ δίκαια. φῶσαι γὰρ αὐτὸς μὲν, το ὅρατι τῷ Πάριδι ἵλασι γιγνόμεναι ἀντιῶ. το δαύατον δὲ σοι, οὐδὲν ἄλλο, καὶ ὦ Πρωτῶν ἵλασι, ἡ σιαντῶν. ἵε ἱκλαδόμεναι τῆς τοιοῦτον γυναικὸς, ἵε καὶ προσίφριδι τῇ Τρωάδι, ὅτι

sed multo iustius Paridem, qui hospiti mihi, uxorem contra omne ius eripuit. Hic enim non modo abs te, uerum ab omnibus tum Græcis tum Barbaris merito strangulari debebat, ut qui tam multis, mortis causa extiterit. Prot. Melius hoc. Proinde malè nominate, Paridi, nunquam te dimittam è manibus. Paris. Iniuriam adeo num facis Protefilæ, idq̃ eo magis. quodeandem tecum artem exerceo. Nam & amorì etiam deditus ipse sum, & ab eodẽ deo quasi uinctus teneor. Nosti autem quòd quædã sunt, quæ inuitis nobis geruntur, & nescio quis deus nos ducit, quocunque ipsi placet, atq̃ impossibile est, illi repugnare. Prot. Rectè dicis. Vtinam igitur Cupidinem ipsum hic comprehendere mihi liceat. Acac. At ego etiam pro Cupidinẽ tibi respondēbo, quæ iussa uidentur. Sic enim ille dicet, Sese quidem Paridi fuisse fortassis causam amãdi, sed mortis causam tibi fuisse neminem aliũ, quàm te ipsum, Protefilæ, qui clam uxore nuper ducta, postquam appropinquabatis Troadi,

ita oī cōtēpto piculo, et uelut de
spatus ante reliquos oēs in litte
exilijsi gl'orie nimirū cupidus,
ppter quā et primus in egressu
nauis occisus fuisti. P. Proinde
et ego p me ipso, tibi, Aeace,
respōdebo, multo iustiora, q̄ tu.
Nep̄. n. ego mihi horum causa
fui, sed fatū, et qđ iā inde ab ini
tio ita praedestinātū fuerat. A.
Probē, quid ergo istos accusasti
Menippi et Aeaci.

Per Plutonē, o Aeace, expo
ne mihi, quāso, hic quae apud isē
vos sūt, oia. Ae. Haud facile,
Menippe, oia. Verū quae summa
ē et uelut p capita idicari posi
sunt haec accipe, Hic qđ, quod
Cerberus sit, nosti. Deinde et
portitorē hūc nosti, q̄ te traiecit,
præterea et lacū, et Pyriphlei
gethoiē iā uidisti, cū ingressus es.
M. Noui haec, et præterea te
quosq, qđ hic in uestibulo sedes,
atq, aditū obseruas. Etiā regē
ipsum iudi, et Furias. Homi
ne: uero priscos, quāso, ostēde, et
maximē eos, q̄ inter cæteros no
biliorez fuisse. Ae. Hic qđ A
gamēnon est, ille aut Achilles.
Rursus hic Idomenes, qui p
gius assidet. post hunc Ulysses.
Deinceps Ajax et Diomedes,
et cæteri græcorū præstātissimi
Men.

οὕτω φησὶ καὶ δύνως καὶ ἀπορε
ντων μέλως προειδέσθαι τ
ἄλλων, διότι οὐρανόθεν, ἀ
πὸ πρῶτον· καὶ τῷ ἀποφάσας
ἀπεθαιέναι. εὐκαὶ καὶ καὶ τῷ
ἐμαὶ το σοὶ ὦ Λίαν· ἀπορε
ντοῦμαι δικαιοσύνην. ἔ γὰρ ἐ
γὼ τούτων αἰτίαι, ἀλλ' ὅ
μοῖρα, καὶ τὸ δὲ ἀρχῇ ὅτι οὐ
ἐπικυκλώσασαι. Αἱ, ἐρῶν, τῷ
οὐ τῶν αἰτίαι;

Μενίππης καὶ Λίαν.

Πρὸς τὸ Πλὺτων· ὁ
Λίαν, πρὸς ἡμᾶς μοι πα
ρὰ ἡμῶν παύσασθαι. Αἱ. οὐ γὰρ
δύναμις ὁ Μενίππης ἀπαύσας.
ὅσα μὲν τοι λησπαιώδης,
μαύδαν. οὐτοὶ μὲν, ὅτι
Κερβέρους ἔτην, οἶδα. καὶ
τὸν ποταμὸν ποταμὸν, ὅς σε
ἀνέβησας, καὶ τὸν λίμνην,
καὶ τὸν Πυριφλεγέστον καὶ
τὸν Ἰώρακας δεινόν. Μί. οἶ
δα ταῦτα, καὶ σὺ, ὅτι πρὸς
λαρῶν. καὶ τὸν βασιλέα ἡ
μῶν, καὶ τοὺς ἑταίρους. τού
τοι αὐτοὶ μοι τῶν πᾶ
ντων ἀνδρῶν, καὶ μάλα τῶν
ἐπιστήμων αὐτῶν. Αἱ. οἶ
τε μὲν Ἀγαμέμνων, οὗτος
δ' Ἀχιλλεύς, οὗτος δ' Ὀδυσσεύς.
οὗτος δ' Ἰδωμένης, καὶ Διομή
δης, καὶ οἱ ἄλλοι τῶν ἑλλήνων.

Μί.

Μερόπη. βαβαὶ Ὀμηρι, οἷά σοι τῶν ραψωδιῶν τὰ
 ἐκφάλαρα χαμαὶ ἱρρίπται,
 ἔγνωτα, καὶ ἄμορφα, ἔλε
 νος πάντα, καὶ λῆξ' ὡς
 λῆξ, ἀμνηστικῶς ὡς ἀλφειὸς
 ἐκέρχεται. οὐκ ἔστι δὲ ἡ Λία,
 κί, τίς ἐστὶ; Λί. Κύρις ἐ
 στίν. οὐκ ἔστι δὲ Κροῖσος. ὁ
 δ' ἔστι αὐτὸν, Σαρδανιά
 παλος. ὁ δ' ἔστι τούτους,
 Μίδας. ἰκάνῃ δὲ, Σίγ
 ητος. Μί. ἄτασι ὡς ἀδερ
 μα ὁ Ἑλλὰς ἱφειτὶ, ἴσ
 γνωτὰ μὴ τὸν Ἑλλήσπον
 τον, διὰ τὴν ὄρεων πλάτην
 ἐπιδυμοῦντα; οὐκ ἔστι δὲ καὶ
 ὁ Κροῖσος ἐστίν; τὸν Σαρ
 δανιάπαλον δὲ ἡ Λία κί, πα
 τάξαι μοι κατὰ κέρρεος ἐ
 πίρριπον. Λί. μαλακῶς.
 Διαδρύψας γὰρ αὐτὸ τὸ κρη
 νίδιον, γυναικῶν ὄρεα. Μερό
 πη. οὐκ οὐδ' ἀλλὰ περισπύξαι
 μαί γε πάντως ἀνδρὸς γύ
 νω ὄντι. Λί. βούλῃ σοι ἐ
 πιδράψαι καὶ τὰς στροφάς; Μί
 νη. νὴ Δία γε. Λί. πρῶ
 τ' οὐτός σοι ὁ Πυθαγόρας
 ὄντι. Μερόπη. χαῖρε ἡ Εὐχό
 ρη, ὁ Ἀπολλών, ὃ ὅτι αὐτὸς
 δίδωκε. Πυ. νὴ, καὶ σὺ γε ἡ
 Μερόπη. Μί. ἔκλειπε χρυσὸς
 ὁ μοῖρ' ἐστὶ σοι; Πυ. οὐ γάρ.
 ἀλλὰ

M. Pape Homere, ut ibi Ra
 psodiarum tuarum capita, humi pr
 iecta iacet, ignobilia atq; obliu
 ra, cinis ac pulvis omnia. Et nuga
 mēta, deniq; uerē, ut abs te di
 cum est, capita infirma et cas
 duca. Sed hic, Aeace, quis nā
 est Aeac. Cyrus est. Ille autē
 Cræsus, et iuxta ipsum Sarda
 napalus. Ultra hos autem Mi
 das; et deinceps ille Xerxes.
 Men. Ecce te, ô scelestē, tota ex
 borruit Græcia iungentē pon
 tibus Helleſpontū, et per ipsos
 montes nauibus traicere affe
 ctantem; Qualis uero et ipse
 Cræsus est? Ceterū, Sardanas
 palo, quæso, huic Aeace, per
 mitte, ut demulcēa caput, inflis
 eto colapho. Aeac. Nequa
 quam. Comminuere enim ipsa
 caluariā, muliebris ac fragilis
 adeo cum sit. Men. Ac certē
 tamen amplexabor illū, ut pote
 seniuirū ac mulierosum plane.
 Aeac. Vis ne tibi ostendā, et
 doctos illos? M. Per Iouē etiā.
 Aeac. Primus eni hic tibi Py
 thagoras est. M. Salue Euphor
 be. Siue Apollo siue deniq; qd
 cumq; uoles. Pyth. Ita sanē, et
 tu utiq; Menippe. Me. Quid
 an non amplius aureum istud
 femur habes? Pyth. Non,
 h + sed

sed age cedo, siquid māducabile
tibi hēt pera ista. M. Fabas ha-
bet, quare nihil hic ē, q̄ tu mālu-
care queas. P. Da modo. Nā
hic apud manes alia dogmata
atq̄ instituta didici, nēpe, q̄d ni-
hil hic iter se similes sunt, sūba
et patrantū testiculi. Acac.
Porro hic Solō est, filius Exece-
stidis. præterea ille Thales, et
iuxta ipsos Pittacus, et cæteri
illi, septē aut oēs sunt, ut uideri
Men. Laeti hi sunt Acace, soli
atque alacres præt̄ cæteros.
Sed hic oppletus cinere, tāquā
subcinericius panis aliquis, hic
crebris pustulis quasi sufferucfa-
ctus, quis nā est? Acac. Empe-
docles, Menippe, semicrētus ab
Aetna mōte huc profectus. M.
O Aeripes optime, quid obse-
cro acciderat tibi, cur te ipsum
in crateres Aetnæ injceres?
Emp. Insania quādā, Menip-
pe. M. Nō. per Iouē, sed inanīs
quādā gloriæ affectatio, et fu-
stus, et multa demētia. Hæc te
cōflagrare fecerūt, unā cū ipsis
crepidis, cū dignus minimē es,
ses. Verūtāmē nihil tibi cōmētū
istud profuit, deprehensus enim
es et ipse mortuus. Ceterū So-
crates ille, Acace, ubi locorū
tandē est? Acac. Cū Nestore

ac

ἀλλὰ τίς ἐστι, ἂν τις οἱ ἐλά-
διμον ἢ πύρα ἔχῃ. Μι. ὡς
ἀμυνεῖ ὧ γὰρ. ὥστε οὐ πῶ-
τί σοι ἐλάδιμον. Πυ. δις
μόνον, ἄλλα παρὰ νεκρῶν
δύματα. ἱμαδον γὰρ, ὡς ἰ-
δὲν ἴσμεν νῦν αὖτοι, καὶ λειφαί
καὶ τομύρον ἐν δάδι. Αἰ. εἴ
τοῦ δὲ Σίλων ὁ Εὐκλείης
διδου, καὶ Θαλῆς ἐκ αἰῶνος. ἢ
παρ' αὐτοῦς, Πιττακὸς, καὶ
οἱ ἄλλοι. ἐπὶ δὲ πᾶσι τοῖς
αἰσιν, ὡς ἴσμεν. Μι. ἄλυσθη
οὔτοι ὧ Ἀϊακί μοῖνοι, καὶ φαί-
δροι τῶν ἄλλων. ὁ δὲ ποῦ
δοῦ πλὴν, ὡς περὶ ἱγκυ-
ρίας ἀρτῶν, ὅτι ταῖς φλυκταί-
ναις γὰρ βέλονται, τίς ἴ-
σμεν; Αἰ. Εὐμπίδοκλῆς ὧ Μι-
νίππῃ, ὁμίφῃ ἀπὸ τοῦ Αἰ-
τνῆς παρῶν. Μι. ὧ χαλκί-
νον βίλτισι, τί παθὼν σάνι-
τον ὅς τοὺς κρατῆρας ἐνέβα-
λθῃ; Εμ. μελαγχολία τις
ὧ Μενίππῃ. Μι. οὐ μὰ Δία,
ἀλλὰ κοροδοξία, καὶ τύφος,
καὶ πολλὰ λέρυσα. ταῦτά
σε ἀπλωδράκωσον αὐταῖς
λερυσίσι, οὐκ ἄξιον ὄντα,
πλὴν ἀλλ' εὐδαιμόνεια τοῦ σί-
φισμα ὄντος. ἰφωράδης
γὰρ τιθιμῶς. ὁ Σωκράτης
δὲ ὧ Ἀϊακί, ποῦ ποτὶ ἄ-
ρά ἐστι. ἰ. μετὰ Νίση, καὶ

καὶ

ἢ Παλαμῆδους ἐκείνου· καὶ
 ῥα τὰ πολλὰ. Μὲν. ὁμοίως ἴ-
 σουλήμην ἰδὲν αὐτὸν, εἴ πο-
 τὲν ἐνθάδε ὄσιν. Αἰ. ἴσῃς τὸν
 φαλακρὸν; Μὲν. ἀπαντὶς
 φαλακροὶ εἰσιν. ὥστε πάν-
 τω αὐτῷ ἐν τοτὶ τὸ γυναι-
 σμα. Αἰ. τὸν σιμῶν λίγην.
 Μὲν. καὶ τοῦ ὁμοίου. σι-
 μοί γὰρ ἀπαντὶς. Σω. ἴ-
 μὲν ἴσῃς ὃ Μενίππει; Μεν.
 καὶ μάλα ὃ Σώκρατες. Σω.
 τί τὰ οὐ ἀδύναται; Μὲν.
 καὶ τῶν νῦν φιλοσοφῶν λί-
 γονσι. καὶ τὰ γὰρ σχήματα αὐ-
 τῶν, καὶ τὰ βαδίσματα αὐ-
 τῶν διάσαι τί τις, ἄνθρωποι φιλό-
 σοφοι. Σω. Μάλα πολλοὺς
 ἴσῃς. Μὲν. τὰ δ' ἄλλα
 ἴσῃς οἶμαι, οἷον ὅτι πα-
 ρέσοι. Ἀρίστιππον, καὶ Πλά-
 τωνα αὐτοὺς. ὃ μὲν ἀποπνέ-
 ων μύθον, ὃ δὲ τινὲς ἐν Σι-
 κελίᾳ τυράννου δόξαν ἔ-
 σιν ἐκμαδῶν. Σω. περὶ ἱ-
 μῶν δὲ τί φρονῶσιν; Μεν.
 οὐ λαίμων ὃ Σώκρατες αὐ-
 δρωσθ' αἶ. τὰ γὰρ τῶν αὐτῶν
 πάντων οὐκ οἶ δαυμάσιον
 οἶοντα αὐτοὺς γινώσκειν,
 καὶ πάντα ἰσχυροῦναι ταῦ-
 τα. ὅτι γὰρ οἶμαι τὰ λεγόμε-
 να, οὐδὲν ἀδύνατα. Σω.
 καὶ αὐτοὺς ἰσχυροῦν ταῦτα
 πρὸς

ac Palamede ille plerumq; nu-
 gatur. Men. Cuperem eas
 men uidere ipsum, sic ubi loco-
 rum hic foret. Acac. Vides
 ne caluum illum? Men. Ac
 omnes hic calui sunt, quare om-
 nium aequè notati ob hæc fuerit.
 Acac. Simum istum dico.
 Men. Etiam hoc simile om-
 nium est. Nam & simi omnes
 sunt. Socr. Me ne queris
 Menippe? Men. Te ipsum
 Socrates. Soc. Quo pacto
 res Athenis se habent? Men.
 Multi iuniorum philosophari
 se profitetur. Ac habitum cer-
 te ipsum, & incessum si quis as-
 spiciat, meriti philosophi uidentur
 admodum muli. Ceterum
 autem uidisti opinor, qualis &
 Aristippus huc ad te uenerit,
 & Plato ipse, alter quidem oi-
 lens unguenta, alter autem in
 Sicilia tyrānis adulari doctus.
 Socr. At de me quid sentiunt?
 Men. Beatus, Socrates, qui
 spiam es, quod ad huiusmodi
 res utiq; pertinet. Omnes itaq;
 te admirabilem fuisse uirum
 existimant, atq; omnia cognos-
 uisse hæc (deceat enim opinor,
 uerum hic dicere) cum nihil sci-
 res. Soc. Et ipse dicebam hæc

k s ad

ὅτις ἔστιν ὁ δὲ γονεὺς, ὅτις
 ῥίαν δὲ ταῦτα γίνονται. καὶ
 οὐκ οἶμαι ἔν τινι δὲ πατέρᾳ
 ῥίτον ἐπινοήσας τῷ σώματι.
 Ηὖ. ὁραοὺς τις εἶ, καὶ
 σοφιστὴς. τίς δὲ καὶ ὡς τυγ-
 χάναι; Διο. Διογενὲς τὸ
 σινωπικὸν εἰδωλόν. αὐτὸς ὅ-
 ν μὰ Δία μετ' ἀθανάτοισι
 διαίσι, ἀλλὰ τοῖς βελτίστοις
 νεκρῶν σὺναιμι, Ομήρῳ, καὶ
 τῇς τοσαύτης φιλοσοφίας
 καταγελῶν.

Μενίππος καὶ Τάν-
 τάλου.

Τί κλέεις ὦ Τάνταλε; ὅ-
 τί σε αὐτὸν δαύρη, ἐπὶ τῇ λί-
 μνῃ ἵσθαι; Τάν. ἔτι ὦ Μενί-
 ππε, ἀπὸ λωλᾶ καὶ τῆς δίψης.
 Μι. οὐτως ἀργῶ εἶ, ὥς μὴ
 ἐπικύψας πιᾶν, ὃ καὶ εὖ
 Δί' ἀνυσάμενος ἠοίλη τῇ
 χειρὶ; Τάν. οὐδὲν ὀφείλω εἰ
 ἐπικύψαιμι. φέβεται γὰρ τὸ ὄ-
 λωρ, ἵνα δαυὲν προσέηται αἱ
 οὐραὶ με. ἢρ δ' ἵππετι καὶ
 ἀνύσασαι, καὶ προσεέηκον
 τῷ σώματι, οὐ φεάσθαι βρέ-
 ξας ἄνθρωπὸν τὸ χαλῶν. καὶ
 διὰ τῶν δακτύλων διαρ-
 ρύων, οὐκ οἶδ' ἵππετι αὐθις ἀ-
 πολάπει ξυγὰν τὴν χεῖρά μου.
 Μι. τὸ δράστιον τι πάσχεις ὦ
 Τάνταλε. ἀτὰρ ἀπὲρ μοι, τί
 γὰρ

Oeta, iam in puluerem uer-
 sum, hæc tria iam sunt, ante
 maduerctas igitur uelim, quæ
 tertium corpori esse intelligas
 patrem. Herc. Audax es,
 atq; sophista, sed quod nomen
 tibi est? Diog. Diogenis Sino-
 pei imago, ipse autem, per Ioi-
 uem, minimè cum dijs immor-
 talibus, sed cum mortuorum
 optimis conuersor, Homerum
 atque huiusmodi fabulas de-
 ridens.

Menippi & Tantalii.

Quid etulas ô Tantale, aut
 quid etulam deploras fortunam;
 stagno imminens? Tantalus.
 Quoniam siti enecor Menip-
 pe. Menippus. Usque adeo pi-
 ger es atque iners; uti non uel
 pronus incumbens bibere no-
 ris, uel caua uola hauriens?
 Tantalus. Nihil profecero si
 procumbam, refugit enim a-
 qua simulatque me propius ad-
 moueri senserit, quod si quan-
 do hausero, oriâs coner appli-
 care, prius effluxit, quam sume-
 mâ rigem labia. Atq; inter digi-
 tos effluens aqua, haud scio quo
 modo rursus manū meā aridā
 relinquit. Men. Prodigiosum
 quiddam de te narras Tantalē,
 uerūm dic mihi isthuc ipsum;
 h quōti

quorsum opus est bibere, quum γὰρ δ' ἐν τῷ πιῶν; οὐ γὰρ σῶ-
 corpore careas, nam illud quod μα ἔχει. ἀλλ' ἡμεῖς μὲν
 esurire poterat, aut sitire, in αὐτὸν ἰσχυροῦς ἐστὶν ἀπαι-
 Lydia sepultum est. Cæterum ηγεῖται πᾶσι καὶ διψῶν ἐν
 tu quum sis animus, quinā post πατο. οὐδὲ γὰρ ψυχὴ, πᾶσι αὖ-
 hac aut sitire queas aut bibe- ἵτις ἡ διψῶν, ἡ πίνουσιν; Ταύ-
 re; Tán. Atqui hoc ipsum sup- τοῖς αὐτὸς ἡ λύπῃσι ὅτι, τὸ
 plicij genus est, ut anima perin διψῶν μετὰ τὴν ψυχὴν ὡς σῶ-
 de quasi corpus sit, ita situat. μα εὔσας. Μί. ἀλλὰ τότε
 Menip. Age, hoc ita habere μὴ οὕτως πιστεύομεν, ἵνα
 credamus, quandoquidem affir- φῆς τῷ δίδωαι λογάζεσθαι.
 mas te siti punire. At quid hinc τί δ' ἔρῃ σοι τὸ δεῖν ἐσθαι;
 acerbi tibi poterit accideret; ἡ δίδωαι μὴ οὐδὲν αὖτε πο-
 Non metuis ne potus inopia το ἀποθάνει; οὐχ ἔρῃ γὰρ
 moriaret. At equidem haud ui- ἄλλον μετὰ τὸτον ἄλλω, ἡ
 deo alteros inferos, si quis hos δαύατον οὐτὸν οὐδὲν εἰς ἔτι-
 relinquat, neq; locum alium in ρον τίποτον. Ταύ. ἰσχυρῶς μὲν
 quē morte demigres quisquam. λίγας. καὶ τότε δ' οὐ
 Tanta. Recte tu quidem dicis, μὲν τῇ κατανάγκῃ, τὸ
 uerum hoc ipsum supplicij ge- ἐκδυμῶν πιῶν, μετὰ δὲ δι-
 nus est. sitire, quum nihil sit ο- ἴμην. Μί. λυγρῶς ὡς Ταύ-
 pus. Men. Desipis Tantale, ταλι, καὶ ὡς ἀποθῶς πο-
 uti uerum tibi fatear, non αἰ το δίδωαι δεῖν, ἀνα-
 lio potu uideris egere qudm ue- του γὰρ ἡλλείβρον τὸ Δία.
 ratro mero, nam diuersum quid ἵς τις τοῦναντίον τοῖς ἐκ
 dam pateris, ijs quos canes rabi πῶν λυγρῶντων λεωῶν δι-
 osi momorderint. ut qui non α- δολογμοῖς ὡς πιῶν, οὐ τὸ
 quam quemadmodū illi sed si- ὕδωρ, ἀλλὰ τὴν δίδωαι πι-
 tim horreas. Tán. Ne ueratrū ποδὲν μὲν. Ταύ. οὐδὲ γὰρ
 quidem recusarim bibere Mei ἡλλείβρον ὡς Μοῖρα πι-
 nippe si liceat modo. M. Bono αἰνομαι πιῶν, γὰρ οὐτὸ μοι
 es animo Tantale, certū habens μένον. Μί. δαῖρρς ὡς Ταύ-
 nūquā fore. ut uel tu, uel relquo ταλι, ὡς οὐτι, οὐ, οὐτι ἄλ-
 rum manium quisquam bibat, λῶ πίνται τῶν νεκρῶν.
 Nec αἰδύ

ἡ δὲ αὐτὴ γὰρ . καὶ τοι οὐ
παύσῃς ὡς περ σὺ ἐκ κατα-
δίκης διψῶσι, ἔτι δ' αὖτ' αὖ
τὸς ἐχέτω μέλιτος .

Μενίππης καὶ Ερμῆ.

Ποῦ αἱ εἰς ἡρώεις εἰσι, ὅ
αἱ καλαὶ ὡς Ερμῆ; φοῦγχι
ὅσον μενέτω δύναι. Ερ. οὐ
σχολὸν μὲν Μενίππης . πλὴν
κατ' ἐκείνο αὐτὸ ἀπὸ βλι-
ψου, οἷ ἐπὶ τὰ διξία, σὺ δ' αὖ
Υάκινθος τί ἐστὶ, καὶ ὁ Νάρ-
κισσος, καὶ Νίρεος, καὶ Ἀ-
χιλλεύς, καὶ Τυρὼ, καὶ Ἑ-
λένη, καὶ Λήδα, καὶ ὅπως
τὰ ἀρχαῖα κάλλη παύται.
Μι. ὅσα μόνον ἱρῶ, καὶ ἡρα-
νία, τῶν σαρκῶν γυμνά, ὅ-
μοια τὰ πολλά. Ερ. καὶ μὴ
ἐκείνῃ ἐστὶν, ἃ παύσῃς εἰ
ποιεῖται δυνάμει τὰ
ὅσα, ὡς σὺ ἵσθαι, καταφρο-
νείν. Μι. ὅπως τὸν Ἑλένη
μοι δέξιν. οὐ γὰρ αὖτ' αὖτ'
γνοῖν ἵστα. Ερ. τὰ τὸ ἡρα-
νίου ὅ Ἑλένη ἵστα. Μι. αἶτα
αἱ χίμαια νῦν δὲ διὰ ποτὶ
πληρώσασαι ὅς ἀπάσους τῆς
ἐλλάδος, καὶ τοῦτο ἐπι-
σορ ἑλλῶν τι καὶ βαρβα-
ροι, καὶ τισὶ αὐταὶ πόλεις ἀν-
τατει γιγνόμεναι; Ερ. ἀλλ'
οὐκ εἶδον ὡς Μενίππης ἴσως
εἶναι γυναικα. ἴσως γὰρ αὖ
καὶ

Nec enim fieri potest, quāquā
non omnibus quāmodū tibi,
poena adiudicata est, ut ficiant;
aqua illos non expectante.

Menippi & Mercurij.

At ubinā formosi illi sunt, ac
formosae Mercurio ducto me do-
cetis, ut pote recēs huc pfectū
hostitē. M. Haud mihi licet p-
ociū Menippe, quin tu isthuc; p-
se ē loco dexteriorū oculos desle-
cte. Illic et Hyacinthus est &
Narcissus ille, & Nireus, &
Achilles, & Tyro, et Helena,
& Leda, breuiter qui cquid est
ueterū formarū. M. Equidē prae-
ter ossa nihil uideo caluaria: q̄
carnib. renudatas, iter quae oia
nihil sit omnino discriminis. M.
Atqui haec sunt quae poetae cū-
cti mirātur ac celebrāt, ossa scilicet
quae tu uideris cōtemnere.
M. At Helenam salē mihē
conmonstra, nam ipse quidem
haud quē dignoscere. M. Haec
uidelicet caluaria, Helena est.
M. Et huius scilicet ossis gra-
cia, mille naues ex uniuersa
Graecia acto delectu, sūt imple-
tae tantaq̄ tū Graecorū, tū Bar-
barorū multitudo cōfluxit, tot ur-
bes sunt euerseae Men. Caeterū
Menippe nō uidisti mulierem
hanc uiuam, quod si fecisses;
k a fert

forſan diceres tu quoqꝫ, vitio dā-
dum non eſſe, Pro tali muliere
diu tolerare labores. Alioqui
ſi quis flores etiā arefactos mar-
cidosqꝫ contempletur, poſtea
quam coloris decus abiecerint,
deformes nimirum uideantur.
At iſdem donec florent colo-
remqꝫ obtinent, ſunt ſpecioſiſ-
ſimu. Menippus. Proinde
illud iam demivor Mercuri, ſi
Græci non intellexerunt ſeſe
pro re uſque adeo momentanea,
quæqꝫ tam facile emarceſceret,
elaborare. Merc. Haud mihi
uacat tecum Philoſophari, qua-
re delecto loco ubicumque ue-
lis, proſterne temet ac recum-
be, mihi iam aliæ ſunt traduce-
n-
dæ umbræ.

Acaci, Proteſilai, Meni-
lai, ac Pari-
dis.

Quamobrem, Proteſilæ
in Helenam irruens, ſtrangu-
las illam? Proteſilaus. Quia bu-
ius cauſa Acace, imperfecta
quidem domo relicta, & ui-
dua uxore quam nuper duxi,
reddita, mortuus ſum. Aca.
Accuſa igitur Menelaū, qui
uos omnes pro celi coniuge rei-
cuperanda, contra Troiam du-
xit. Men. Nequaquam me,

ἢ οὐ αὐτὴν ἴστωρ ἄναι, τοῖς
δ' ἀμφὶ γυναικὶ πολλὰ χρεὶ
σιν ἄλγιστα πάσχειν. ἢ αἱ καὶ
τὰ αὐτὰ φορὰ ἵστα, ἢ τις
βλίπῃ ἀποβιβληνέτα πλὴν
βαρύν, ἀμορφα δαλουέτι αὐ-
τῷ δόξα. ὅτι μὲν τοὶ αὐτοὶ,
καὶ ἔχει πλὴν χειρῶν, ἡ ἀλλο-
τρία ἔστιν. Μι. οὐκ οὖν τότε
ὡς ἐμὴ θάνατον, αἰ μὴ συ-
νέδουσι Λαλαὶ πόρι πρῶτα.
γματοῦ οὕτως ἐλὶ γοχοροῖς,
καὶ ῥαδίως ἀπαιδοῦνται
πονοῦντος. Ερ. οὐ σχολή μοι
ὡς Μενίππῃ, συμφιλοσοφῆν
σοι. ὥς τι ἐπὶ ἐξάμηναι τὸ
πορ, οὐδ' αὖ ἐν ἰδίῳ, ἡ εἴσο
ἡ ἀταλαιώρησιαντίρ. ἰγὰρ ἦ,
τὰς ἄλλους νεκρὰς ἤδη μετὰ
λόνσομαι.

Λίανδ, Πρωτοσίλας, Μι-
νίλας, καὶ Πάρι-
δος. Αἱ.

Τί ἄγχις ὡς Πρωτοσίλας
πλὴν Εὐκλῆν προσπεσών;
Πρω. ὅτι διὰ ταύτην ὡς Λίαν-
κὶ ἀπιδασον, ἐμὴν μὲν
τὸ δόμον καταλιπών, χῆρας
τι πλὴν νεόγαμον γυναικα.
Αἱ. αἰτῶ τείνω τὸ Μοῦσαι
ον, ὅς τις ὑμᾶς ἐπὶ τοιαύ-
της γυναικὸς ἐπὶ Τροίᾳ ἔγα-
γον. Πρω. οὐ λίγεις. ἐν αὐτῇ
μοι αἰτιατίρ. Μοῦ, ὅκ ἐμὴ
τ

ἄβίλτισι, ἀλλὰ Δικαίῳ
 ρον τὸν Πάρι, δεῖ μὲν τοῦ ξέ-
 νου τὴν τιμὴν αἰσθάνεσθαι παρὰ τῶν
 ταῦ δίκαια ἔχοντες ἀρπα-
 σαι. οὐτῷ γὰρ οὐκ ἐκ σοῦ
 μένον, ἀλλ' ἐκ τῶν πάντων Ελ-
 λήνων τι καὶ βαρβάρων ἄ-
 ρῃ ἄγχιθαι, τοσούτοις
 δαράται ἀντιῷ γιγνησέ-
 σθαι. Πρω. ἄμαρνον οὐτῷ. σὶ
 τειγαροῦν ὃ δίσπαρι, οὐκ
 ἀφ' οὗ ποτε ἀπὸ τῶν χει-
 ρῶν. Πά. ἄδικα ποιεῖν ὃ
 Πρωτὸν εἶναι. καὶ ταῦτα, δε-
 μέντισον ὄντα σοι. ὅρατι
 κὸς γὰρ καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος, καὶ
 τῷ αὐτῷ διῷ κατὰ σχομά.
 οἷα δὲ ὡς ἀκούσιμ' ἵ-
 σι, καὶ τις ἑμᾶς δαίμων
 ἄγχιθαι αὐτὸν ἰδῆναι. καὶ ἡ-
 δυνάτῃ ἐστιν ἀντιτάτῃ
 αὐτῷ. Πρω. οὐκ ἔστι.
 ἔστι οὖν μοι τὸν ἔρως ἐκ
 ταῦτα λαβὼν δυνάτῃ ἴναι.
 Αἰ. ἐγὼ σοι καὶ πρὸς τοῖς
 ροῖς ἀποκενοῦμαι τὰ δί-
 καια. φέσει γὰρ αὐτὸς μὲν,
 τοῦ ἔρως τῷ Πάριδ' ἵσως γι-
 γνησέσθαι ἀντιῷ. τοῦ δα-
 ράτου δὲ σοι, οὐδένα ἄλ-
 λου ὃ Πρωτὸν εἶναι, ἢ σίαν
 τῷ. δεῖ ἐκλαδόμεν' ἡ
 νογάμεν γυναικὶς, ἐπεὶ
 πρὸς τῷ τῷ Τρωάδ' ἵ-
 στω

sed multo iustius Paridem, qui
 hospiti mihi, uxorem contra oi-
 mine ius eripuit. Hic enim non
 modo abs te, verum ab omni-
 bustum Græcis tuam Barbaris
 merito strangulari debebat, ut
 qui tam multis, mortis causa
 extiterit. Prot. Melius hoc.
 Proinde malè nominate, Pa-
 ri, nunquam te dimittam è ma-
 nibus. Paris. Iniuriam adeo
 num facis Protefilæ, idq̃ eo
 magis. quodeandem tecum ar-
 tem exerceo. Nam et amoris
 etiam deditus ipse sum, et ab
 eodē deo quasi uinctus teneor.
 Nosti autem quod quædā sunt,
 quæ inuitis nobis geruntur, et
 nescio quis deus nos ducit, quos
 cunque ipsi placet, atq̃ impos-
 sibile est, illi repugnare. Prot.
 Rectè dicis. Vtinam igitur Cu-
 pidinem ipsum hic comprehen-
 dere mihi liceat. Acac. At ego
 etiam pro Cupidine tibi res-
 pondebo, quæ iussa uidentur.
 Sic enim ille dicet, E sese qui-
 dem Paridi fuisse fortassis cau-
 sam amandi, sed mortis causam
 tibi fuisse neminem aliū, quàm
 te ipsum, Protefilæ, qui clam
 uxore nuper ducta, postquam
 appropinquabatis Troadi,

ita oī cōtēpto piculo, et uelut de
spatus ante reliquos oēs in litto
exiliisti gloriae uimū cupidus,
ppter quā et primus, in egressu
nauū occisus fuisti. P. Proinde
ego p me ipso, tibi, Acace,
respondebo, multo iustiora, q tu.
Necq. n. ego mihi horum causa
fui, sed fatū, et qd iā inde ab ini
tio ita praedestinātū fuerat. A.
Probē, quid ergo istos accusas?

Menippi & Acaci.

Per Plutonē, o Acace, expo
ne mihi, quāso, hic quae apud iſe
nos sūt, oīa. Ac. Haud facile,
Menippe, oīa. Verū quae summa
ti et uelut p capita idicari posi
sunt haec accipe, Hic qdē, quod
Cerberus sit, nosti. Deinde et
portitorē hūc nosti, q te traiecit,
praeterea & lacū, & Pyriphlei
gethōtē iā undisti, cū ingressus es.
M. Noui haec, & praeterea te
quofq. qd hic in uestibulo sedes,
atq. aditū obseruas. Eciā regē
ipsum uidi, & Furias. Homi
ne: uero priſcos, quāso, ostēde, et
maximē eos, q inter ceteros no
bilioreſ fuerē. Ac. Hic qdē A
gamēnon est, ille aut Achilles.
Rursum hic Idomenes, qui p
gius assidet. post hunc Vlyſſes.
Deinceps Ajax et Diomedes,
et caeteri graecorū praestātissimi.

Men.

οὕτω φιλονεικῶντες καὶ ἀπα
γορεύοντες προσηύδασι τ
ἄλλων, δίδως ὅρα δ' αὖτε, δι
ὅν πρῶτον ἐν τῇ ἀπολόσει
ἀπεθαιβή. εὐκοῦν καὶ εὐφ
ῖμαί τοι σὺ ὦ Αἴανι ἀποκα
νοῦμαι δικαιοσύνην. ἔ γάρ ἐι
γὰ τούτων αἵτις, ἀλλ' ὁ
μοῖρα, καὶ τὸ δὲ ἀρχῆς ὅτι
ἐπικυκλώσασθαι. Αἰ. ὁρῶν, τί
οὖν τέτταε αἰτίη;

Μενίππης καὶ Αἰάντ.

Πρὸς τὸ Πλούτωνος ὦ
Αἴανι, περιήγισαί μοι τὰ
ἐν ᾧ δέου πάσι. Αἰ. εὖ ῥά
διδόν ὦ Μενίππης ἀπαντα.
ὅσα μὲν τοι λιπαρταῖά εἰσι,
μαύδασι. οὐτοσί μιν, ὅτι
Κερβερος ἔστιν, εἶδα. καὶ
τὸν ποταμὸν τοῖον, ὅς ἐστι
Αἰαίρας, καὶ τὴν λίμνην,
καὶ τὸν Πυριφλεγέοντα ὅν
ἀσπίδα καὶ δεινόν. Μι. οἷ
δα ταῦτα, καὶ σὺ, ὅτι πυ
ρὸς εἶσι. καὶ τὸν βασιλεῖα ἔ
στιν, καὶ τὰς Εὐρινύς. τοὺς
δ' ἀνδράποδες μοι τοὺς πάν
τας δάξον, καὶ μάλιστα τοὺς
ἐπὶ ἡμῶν αὐτῶν. Αἰ. οἷ
τον μὲν Ἀγαμέμνονα, οὐτ
δ' Ἀχιλλεύς, οὐτ' ἔτι Ἰφί
κλῆς Πηλεΐδου. ἔπειτα Θού
κλος, ἄτα Αἴας, καὶ Διομή
δης, καὶ οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων.

Μι.

Μένειπ. βαβαί Ὀμηρι, οἷά σοι τῶν ῥαψωδιῶν τὰ
 ἐμφάλαμα χαμαὶ ἱρρίπται,
 ἄγρυπτα, καὶ ἡμορφά, ἡέ-
 νεις πάντα, καὶ λή; πω-
 λὺς, ἡμῆλινά ὡς ἡλυνῶς
 ἡαρίλωα. οὐτ' δὲ ὦ Αἴα,
 κί, τίς ἔστι; Αἰ. Κύρις ἐ-
 στίν. οὐτ' δὲ Κροῖος. ὁ
 δ' ἔστι αὐτὸν, Σαρδάνα-
 παλ. ὁ δ' ἔστι τούτου,
 Μίλας. ἡμῶν δὲ, Ξίρ-
 φος. Μί. ἄτα σὶ ὦ ἡάδαρ-
 μα ὁ Ἑλλὰς ἱφελί, ζου-
 γνῶτα μὴ τὸν Ἑλλήσπον-
 τον, διὰ τὸ τῶν ὄρεων πλά-
 ῖν ἐπιδυμῶτα; οἷ δὲ καὶ
 ὁ Κροῖος ἔστιν; τὸν Σαρ-
 δανάπαλον δὲ ὦ Αἴανί, πα-
 τάει μοι κατὰ κίρρε ἐ-
 πίρριον. Αἰ. μαλαμῶς.
 Διαδρύσει γὰρ αὐτὸ τὸ κρη-
 νόν, γωαῖκόν ἔστι. Μέν.
 οὐκοῦν ἀλλὰ προσπύσει
 καὶ γι πάντως ἀνδρογύ-
 νῳ ὅστι. Αἰ. βούλει σοὶ ἐ-
 πιράει καὶ τὰς σιφάς; Μέν.
 νιν. οὐ Δία γι. Αἰ. πρῶ-
 τ' οὐτός σοι ὁ Πυθαγόρας
 ὄστι. Μένειπ. χαῖρι ὦ Εὐχέρι-
 βι, ὁ Ἀπολλόν, ὁ δ' ἐστὶ αὐτὸς
 Δίλγος. Πυ. οὐ, καὶ σὺ γι ὦ
 Μένειπ. Μί. ἀνὴρ χρυσός
 ὁ μολίς ἐστὶ σοι; Πυ. οὐ γάρ.
 ἀλλὰ

M. Pape Homere, ut ibi Ra-
 psodiarū tuarū capita, humi q̄
 lecta iacēt, ignobilia atq; obliu-
 ra, cunctis ac pulvis oīa. & nigræ
 mæra, deniq; uerè, ut abs te di-
 ctum est, capita infirma & cas-
 duca. Sed hic, Acace, quis nā
 est Acac. Cyrus est. Ille autē
 Cræsus, & iuxta ipsum Sarda-
 napalus. Ultra hos autem Mi-
 das; & deinceps ille Xerxes.
 Men. Ec te, ὁ σceleste, tota ex-
 borruit Græcia iungentē pon-
 tibus Hellespontū, & per ipsos
 montes nauibus transire affe-
 ctantem; Qualis uero & ipse
 Cræsus est? Ceterū, Sardana-
 palo, quæso, huic Acace, per-
 mitte, ut demulcā caput, insli-
 cto colapso. Acac. Nequa-
 quam. Communueres enim ipsi
 caluariā, muliebris ac fragilis
 adeo cum sit. Men. At certē
 tamen amplexabor illū, ut pote
 femurū ac mulierosum plane.
 Acac. Vt ne tibi ostendā, &
 doctos illos M. Per Iouē etiā.
 Acac. Primus en hic tibi Py-
 thagoras est. M. Salue Euphor-
 be. Siue Apollo siue deniq; q̄
 cumq; uoles. Pyth. Ita sanē, &
 tu utiq; Menippe. Me. Quid
 an non amplius aureum istud
 femur habes? Pyth. Non,
 h 4 sed

sed age cedo, siquid māducabile
tibi hēt pera ista. M. Fabas ha-
bet, quare nihil hic ē, q̄ tu mālu-
care queas. P. Da modo. Nā
hic apud manes alia dogmata
atq̄ instituta didici, nēpe, q̄ nī-
hil hic iter se similes sunt, sūba
et patrantū testiculi. Acac.
Porro hic Solō est, filius Exece-
stidis, præterea ille Thales, et
iuxta ipsos Pittacus, et ceteri
illi, septē aut oēs sunt, ut uides?
Men. Latī hi sunt Aeace, soli
atque alacres præt̄ ceteros.
Sed hic oppletus cinere, tāquā
subcinericius panis aliquis, hic
crebris pustulis quasi sufferuefa-
ctus, quis nā est? Acac. Empe-
docles, Menippe, semicoctus ab
Aetna mōte huc profectus, M.
O Aetripes optime, quid obse-
cro acciderat tibi, cur te ipsum
in crateres Aetnae iniiceret?
Emp. Insania quaedā, Menip-
pe. M. Nō per Iouē, sed inanīs
quaedā gloria affectatio, et su-
stus, et multa demētia. Haec te
cōflagrare fecerūt, undē cū ipsis
crepidis, cū dignus minimē es,
ses. Verū tamē nihil tibi cōmētū
istud profuit, deprehensus enim
es et ipse mortuus. Ceterū So-
crates ille, Aeace, ubi locorū
eandē est? Acac. Cū Nestore

ac

ἀλλὰ τίς ἐστι, καὶ τί σοι ἰδὲ
διμορὸς ὁ πόρος ἔχει. Μι. ἔν-
αυτος ὁ γὰρ ἐστίν. ὡς οὐ πο-
τί σοι ἰδὲ διμορὸς. Πυ. δι-
μόρῳ, ἀλλὰ παρὰ νεκροῖς
δύματα. ἱμαδιον γάρ, ὡς ἐ-
δὲ ἐστὶν νῦν αὖτοι, καὶ λιφαί
καὶ τοιαῦτα ἐνθάδε. Αἰ. αὖ-
τις δὲ Σίλων ὁ Εὐρυκίης
αὖτος, καὶ Θαλῆς ἡκῆϊος. καὶ
παρ' αὐτοῦς, Πιττακὸς, καὶ
οἱ ἄλλοι. ἐπὶ δὲ πάντων
αὐτῶν, ὡς ἴσῃς. Μι. ἀλυσσῶ-
νται ὁ Ἀϊακὶ μόνος, καὶ φε-
ροῖ τῶν ἄλλων. ὁ δὲ σπυ-
δαῖος Πηλεΐδης, ὡς οὐκ ἔχοντος
φίλου ἀπ' αὐτοῦ, ὁ ταῦς φλυκταί-
νας γὰρ ἐξελθὼν, τίς ἐ-
στιν; Αἰ. Εὐρυπύκλος ὁ Μι-
νίππης, ὁ μάλιστα ἀπὸ τοῦ Αἰ-
ακῆος παρ' αὐτοῦ. Μι. ὁ χαλεπὸς
ποῦ βίλτις, τί παθὼν σαρ-
τὸν ἐν τοῦς κρατῆρας ἐνθά-
δε; Εμ. μεγαχολία τίς
ὁ Μενίππης. Μι. οὐ μὰ Δία,
ἀλλὰ λιποθυμία, καὶ τύφος,
καὶ πολλὰ λήρηνα. ταῦτά
σε ἀπλωδράκυσον αὐτὰς
λερυσίον οὐκ ἄξιον ὄντα,
πλεον ἄλλ' αὐτὸς σε τὸ σί-
φισμα ὤνυσεν. ἰφικράδης
γὰρ τιδοῖς. ὁ Σωκράτης
δὲ ὁ Ἀϊακὶ, ποῦ ποτὶ αὐ-
τὸν ἔστι. ἰ. μετὰ Νίστερος,
καὶ

ἢ Παλαμήδους ἐκείνου· λυ
ρεῖ τὰ πολλὰ. Μέν. ὁμοίᾳ ἰ
βουλόμενος ἰδεῖν αὐτὸν, εἴ πο
τε θάδῃ ὄσσην. Αἰ. ἴρᾳς τὸν
φαλαγγεῖν; Μέν. ἀπαντὸς
φαλαγγεῖς εἰσι. ὥστε πάν
των αὐτῶν ἐν τῷ τὸ γινώσκ
σθαι. Αἰ. τὸν σιμῶν λέγεις.
Μέν. καὶ τοῦ ὁμοίου. σι
μοί γὰρ ἀπαντὸς. Σω. ἰ
μὲν ἴσθαι ὡς Μενίππει; Μέν.
καὶ μάλα ὡς Σώκρατες. Σω.
τί τὰ οὐ ἀδύνατα; Μέν.
λοιτῶν ἐν φιλοσοφίᾳ λεί
γονσι. καὶ τὰ γὰρ σχήματα αὐ
τὰ, καὶ τὰ βαδίσματα ἀ
διάσαι τί τις, ἄνθρωποι φιλό
σοφοι. Σω. Μάλα πολλοὺς
ἰώρακα. Μέν. τὰ δ' ἄλλα
ἰώρακα οἶμαι, εἰς ἣν πα
ρεῖσι Λεγισπῆται, καὶ Πλά
των αὐτοῖς. ὁ μὲν ἀποπνέ
ων μύρον, ὁ δὲ τοὺς ἐν Σι
κίλιᾳ τυράντους δραπεδύ
ων ἐκμαδύρ. Σω. περὶ ἰ
μοῦ δὲ τί φρονεῖς; Μέν.
οὐ λαίμων ὡς Σώκρατες αὐ
δραπέτῃ. τὰ γὰρ τοιαῦτα
πάντες οὗτοι δαυμάσιον
οἶονται αὐδρα γιγνέσθαι,
καὶ πάντα ἰγνυμέναι ταῦ
τα. αἱ γὰρ οἶμαι τὰ λεγόμε
να, οὐδὲν ἀδύνατα. Σω.
καὶ αὐτοῖς ἰφθαλμοὺς ταῦτα
πρὸς

ac Palamede ille plerumq; nu
gatur. Men. Cuperem eas
men uidere ipsum, sic ubi loco
rum hic foret. Acac. Vides
ne caluum illum? Men. Ac
omnes hic calui sunt, quare om
nium aequè notatio hæc fuerit.
Acac. Simum istum dico.
Men. Etiam hoc simile om
nium est. Nam & simi omnes
sunt. Socr. Me ne quæris
Menippe? Men. Te ipsum
Socrates. Soc. Quo pacto
res Athenis se habent? Men.
Multi iuniorum philosophari
se proficètur. Ac habitum cer
te ipsum, & incessum si quis as
piciat, meriti philosophi uiden
tur, admodum multi. Cæterum
autem uidisti opinor, qualis &
Aristippus huc ad te uenerit,
& Plato ipse, alter quidem oi
lens unguenta, alter autem in
Sicilia tyrānis adulari doctus.
Socr. At de me quid sentiunt?
Men. Beatus, Socrates, qui
spiciam es, quod ad huiusmodi
res utiq; pertinet. Omnes itaq;
te admirabilem fuisse uirum
existimant, atq; omnia cognos
sisse hæc (deceat enim opinor,
uerum hic dicere) cum nihil sci
res. Soc. Et ipse dicebam hæc
h s ad

ad illos, sed illi tū simulationem
quandā, eam rem esse putabāt.

Men. Sed quinam isti sunt: cir-
ca te? *Soc.* Charmides, Menip-
pe, & Phædrus, & Clinia fili-
us ille. *Men.* Euge, Socrates
quoniā & hic artem tuam exer-
ces, neque formosos istos negli-
gis. *Soc.* Quid enim aliud quod
quidem suavius sit, agere? Sed
huc propius nobiscum recūbe,
si videtur. *Men.* Non, per Io-
uē. *Ad Cræsum* enim & Sar-
danapalū, redeo, prope illos ha-
bitaturus. *Videor* quippe mihi,
nō pauca habiturus ibi esse, quæ
videam, quando plorantes illos
audiam. *Acac.* Et ego quod-
iam abeo, ne quis mortuorum
clam nobis subducatur sese. Plei-
ra præ autē alia videbis Menip-
pe, quando iterū conueniemus.

Men. Abeas licet, nam et hæc
Acace, uidisse sufficit.

Menippe & Cerberi.

Heus Cerbere, quādoquē mi-
hi tecū cognatio quædā interce-
dit, cū & ipse sim canis, dic mi-
hi p Stygiā paludē, quō se habe-
bat Socrates, cum huc accede-
ret: Verisimile ē autē te, deus cū
sis, nō latrare modo, uerū etiā hu-
mano more loq̃, si quando uelis.

Cer. Quēprocul adhuc abesse

Mei

πρὸς αὐτούς. οἱ δὲ, ἄρουνται
ῥόντο τὸ πρᾶγμα ὄναι. Μί-
τινός δὲ οὗτοί εἰσι; οἱ πε-
ρί σοι; *Σκ.* Χαρμίδης ὁ Μί-
σιππι, καὶ Φαίδρου, καὶ ὁ
τὸ Κλινίου. *Μεσ.* ὄντι ὡς
Σώκρατες, ἐπὶ καὶ ταῦτα μέ-
τη τῶν σαυτὸ τέχνη, καὶ
οὐκ ἐλιγνῆς τῶν καλῶν.
Σκ. τί γὰρ αὖ ἄλλο ἔστιν
πράττειν; ἀλλὰ πλεσίον
ἡμῶν κατακείσοι, εἰ δεκά.
Μεσ. μὰ Δι' ἐπὶ τὸν Κροῖ-
σον γὰρ καὶ Σαρδανάπα-
λον ἄπειμι, πλεσίον εἰκῆ-
σιν αὐτῶν. τοιαυτοῦ οὐκ
ἐλπίκα γιγασκῆσαι, εἰμυσίον
τῶν ἀνθρώπων. Αἱ. καὶ γὰρ ἡ-
δὴ ἄπειμι, μὴ καὶ τις ἡμᾶς
νεκρῶν λάθρα διαφυγῶν. τὰ
πολλὰ δ' ἑαυτῶν ἔφη ὁ Μί-
σιππι. *Μεσ.* ἀπίθι, καὶ ταυ-
τὶ γὰρ ἰκανὰ ὦ Αἰανί.

*Μεσὶππου καὶ Κίρ-
βου.*

ὦ Κίρβου, συγγράς γὰρ
ἐμὶ σοι, λυγρὸν καὶ αὐτὸς
ῶν, ἀπὶ μοι πρὸς τῆς Στυ-
γὸς, οἷός ἐστιν ὁ Σουκράτης ἐ-
πίτη παύει πρὸς ὑμᾶς. εἰ
κὼς δὲ οἱ διὸν ὄντα, μὴ ὑλαί-
κτεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ αἰ-
θερικῶς ἐθιγγῆσαι ἐπὶ
ἰδίῳις. *Κίρ.* πέρρωδον
μὲν

μὴν ὃ Μενίππει, παντάπασι
 σιμ ἰδέσθαι ἢ ῥίπῃ προσώ-
 πῳ προσέειναι, καὶ οὐ πάν-
 διδιδέσθαι τὸν θάνατον δο-
 κῶν. καὶ τοῦ ἰμῶναι τοῖς
 ἔξω το σπόμεν ἰσῶσιμ ἰδί-
 λωμ. ἰπὰ δὲ κατίκνυσε ἄ-
 σον το χάσματι, καὶ ἄδι-
 τὸν ῥήγην, καὶ ὥτι διαμεί-
 λοντα αὐτὸν ἀκνῶν τῷ κω-
 κῶν, κατίσπασα το ποδὶς,
 ὡς περ τὰ βῆρυ ἐκώκνυ, καὶ
 τὰ ἰαυτο παυδία ὠδύριτο,
 καὶ παντοῖς ἰζόντο. Μί.
 οὐκ οὐ σοφιστὴς ὁ αὐδρῶπος
 ἦν, καὶ οὐκ ἀλαδῶς κατι-
 φρέσῃ το πρήγματι; Κίρ.
 οὐκ. ἀλλ' ἰπὰ περ ἀναγκῶν,
 ἢ αὐτὸ ἰώρη, κατωδραού-
 νιτο, ὡς ἀδῶν οὐκ ἄκνῶν
 παυδία, ὁ παύτως ἰ-
 δει παυδῶν, ὡς θανμάσων-
 ται οἱ διαταί. καὶ ὅλως, πνι-
 γῇ παύτων γι τῶν τοιούτων
 εἰπῶν αὐ ἰχοίμι, ἵνα τοῦ
 σπόμεν πολυμοῖ, καὶ αὐ-
 δρῶσι. τὰ δ' οὐδῶν, ἰ-
 λιγγῇ ἀκνῶν. Μί. ἰγὼ
 δὲ πῶς σοι κατιλῶδῶναι
 ἰδοῖα; Κίρ. μὲν ὃ Μί,
 νιππῇ ἀξίως το γένους, καὶ
 Διογενὲς πρὸς σὺ, ὅτι μὴ αὐ-
 ἀγκασίμῶσι ἰσῶσι, μὴ δ'
 αὐδρῶσι, ἀλλ' ἰθιλούσι οἱ

γν

Menippe, uisus ē cōflari atq; in
 territo adire uultu, perinde quā
 si mortē nihil omnino formida-
 ret, tāquā hoc ipsum uellet ijs, q
 pcul d specus ingressu slabāt,
 ostēdere, uerū simulatq; de specie
 in hiatū uiditq; p fundū atq; a-
 trū antri recessū. simulq; ego cū
 cūcātē etiā illū aconito mordēs pe-
 de correptū detraberē, infantiū
 ritu eiulabat, suosq; deplorabat
 liberos, nihilq; nō faciebat i oēm
 speciem sese cōuertēs. M. Nūi gī
 tur fucatē sapiens erat ille, neq;
 uerē mortē cōtēnebat; C. Haud
 uerē, ceterū ubi uidit id esse ne-
 cesse, audaciā quādā prae se fere-
 bat, quasi uerò uolēs i desset pas-
 surus, q; aliq; uolētī nolētī tamē
 omnino fuerat ferēdū, uidelicet:
 quo spectātoribus esset miracu-
 lo. Egdē illud in totū de uiris isti
 usmodi uerē possum dicere, ad
 fauces usq; specus intrepidī sūt
 ac fortes, porro intus cū sunt, ni-
 hil mollius neq; fractius. M. Cae-
 terum ego quonam animo ubi
 uisus sum subijisse specum? Cer.
 Vnus mortalium Menippe, sic
 mihi uisus es subire, ut tuo dig-
 num erat genere, & prior te
 Diogenes. propterea quod neu-
 tiquam adacti subieritis, aut
 intrusi, uerum tum ultro neq;

tum

eum ridentes, atq[ue] omnibus plo-
rare renunciantes.

Charontis & Menippi.

Redde nauis sceleris. Men.

Vociferare, si quidem isthuc tibi
uoluptati est Charō. Charon.

Redde, inquam, quod pro traie-

ctione debes. Men. Haudqua-

quā auferre queas ab eo qui nō

habeat. C. An est quispiā, qui

ne obitu quidē habeat? M. Sic

ne alius quispiā praeter ea, equi

dē ignoro, ipse certē nō habeo.

C. Atqui praefucabo te p[er] Dite

impurissime, ni reddas. Men.

At ego illiso bacculo tibi cōmi-

nūā caput. Char. Nū ergo te

ēā longo traiectu gratis trasue-

xero? M. Mercurius meo nomi-

ne tibi reddat, ut qui me tibi tra-

diderit. Mer. Belle mecum a-

gatur per Iouem, si quidem fu-

turum est, ut etiam defuncto-

rum nomine persoluam. Cha.

Haud comittam te. Men. Quin

igitur uel huius gratia perge,

ut facts, nauim trahere, quan-

quam quod non habeo, quinam

auferas? Cha. At tu nescie-

bas, quid tibi fuerit adportan-

dum? Men. Sciebam quidem,

merum non erat. Quid igitur?

num ea gratia erat mihi sem-

per in uita manendum? Cha.

Solus

γλυπτόν, οἰμώζην πρῶτα
ζήλοισι πάνσι.

Χάρων & καὶ Μένιππος
πρὸς Χάρων.

ἀνὴρ & ὁ καταράται τὰ

πρὸς δμία. Μι. βόα, ἐ το-

τέ σοι ἤδιον ὢ Χάρων. Χά.

ἀνὴρ & φημι, αὐτὸς ὢν σε

διηπερδουσάμην. Μι. ἐκ

αὐτῶν λόγους παρὰ το μὲν ἐ-

χοντο. Χά. ἵτι δὲ τις ἐ-

βόλην μὴ ἔχω; Μι. εἰ μὲν

καὶ ἀλλότεις, οὐκ οἶδα. ἐ-

γὼ δὲ, οὐκ ἔχω. Χά. καὶ

μὴ ἄγχι σι οὐ τὸν πλοῦ-

τουσα ὢ μισρὶ, ἢ μὴ ἀπο-

δῶς. Μι. ἡ γὰρ τῷ φύλῳ

σιν πατάξας, διαλύσῃ τὸ

βρασίον. Χά. μή τι ὅν ἴσῃ

πικροκῶς τοσούτον πλεῖον.

Μι. ὁ Ἑρμῆς ὑπὲρ ἑμοῦ σοι

ἀποδίδω, ὅς μιν παρίδωκί

σοι. Ερ. οὐ Δία ἐν αἰμίῳ,

εἰ μίλλω γι καὶ ὑπερματί-

σων τῶν νεκρῶν. Χά. οὐκ

ἀποστέλλομαι σοι. Μι. τότε

γι εἴ τινα πωλεῖσας τὸ πρὸς

θμῶν, παρήλθῃ. πλὴν ἂν

ἴ, γι μὴ ἔχω, πῶς αὐτῶν;

Χά. οὐ δ' οὐκ ἔδωκ ὡς νο-

μίστη διερ; Μι. ἔδωκ μὲν

οὐκ ἄγχι δὲ. τί οὖν, ἔχῃ

δικαίω μὴ ἀποδοῖν; Χά.

μὴ

μήτ' αὐτὸν αὐχέσσει προί-
κα πωπλουκεύει ; Μί. οὐ
προίκα ὅ βίλτισι. καὶ γὰρ
ἔνταλμα, καὶ ἀκώπυς ἐπὶ
λαβείμην, καὶ οὐκ ἐκλασσο-
μήτ' τῶν ἄλλων ἐπαβα-
τῶν. Χά. ὁ δὲ τὰ αὐτὰ πρὸς
τὰ πορθμῖα. τὸν ὀβολόν αἰ-
ποδοῦναι σὺ δέ. οὐ γὰρ δι-
μις ἄλλως γυναικεί. Μί.
οὐκοῦν ἀπάγαγέ με αὐτὸς
ὅς τὸν βίον. Χά. χαρίσσο λί-
γους, ἵνα καὶ πολυγὰρ ἴδῃ
τοῦτο παρὰ τὸ Λίανθ' προσ-
λάβω. Μί. μὴ ἐν ὀχλῳ αὐ-
τά. Χά. δέξομαι ἐν τῇ πόλει
χαίρει. Μί. δέχομαι ἐν δόλῳ,
καὶ ἐν Εὐκλείῃ τὸ δέχομαι.
Χά. πόθεν ποτὶ μὲν ὦ Ερ-
μῆ τὸν κύον ἔγαγες ; οἶα
δὲ καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν
πλοῦν, τῶν ἐπιστάτων ἀπαύ-
των καταγλιῶν, καὶ ἐπισκώ-
πτων, καὶ μέτ' ἄλλων, οἰ-
μωφόρων ἐκείνων. Ερ. ἀγ-
νοῶς ὦ Χάρμ, ὁποῖον αὐ-
δρα διπρόβουλας ; ἐλθὼν
θόρον ἀκρίβως, λαύλαος αὐ-
τῷ μίλει. οὐτὶς ἔστη ὁ Μί-
νιππος. Χά. καὶ μὲν αὐ-
τοὺς λάβω ποτὶ ; Μί. αὐτὰ
ὅς βίλτισι, αἷς δὲ οὐκ
αὐτὰ λαβέω.

Solus ergo gloriaberis te gra-
tis fuisse transuēctum ; Me-
nippus. Haud gratis ὁ πρæ-
clare, siquidem ὁ sentinam
exhausi, ὁ remum arripui, ὁ
uectorum omnium unus non ei
iulauī. Charon. Ista nihil
ad nautum, obolum reddas o-
portet, neque enim fas est secus
fieri. Menippus. Proinde
tume rursus in uitam reuehe-
Charon. Belle dicis, nimirum
ut uerba etiam ab Aca-
co tibi lucrifaciam. Menip-
pus. Ergo molestus ne sis.
Charon. Ostende quid habes
as in pera. Menip. Lupi-
num si uelis, ὁ Hecata cæ-
nam. Char. Vnde nobis hunc
canem adduxisti Mercurit
cum qualia garriebat inter nau-
uigandum ; uectores omnes ir-
ridens, ac dictoribus incessens,
unusque cantillans, illis plo-
rantibus. Mercurius. An
ignoras Charon quem uitam
transuēxeris, p' an ἐ liberum,
cuiq; nihil otioso curæ sit.
Hic est Menippus. Cha-
ron. Atqui si unquam posthac
te recepero. Menippus. Si
receptis ὁ πρæclare, ne possis
quidem iterum recipere.

πλῆ

πλῆ

Plutonis & Protefilai.

Πλουτωνος καὶ Πρωτοβίλαι.
λας. Πλουτῆρ.

O Domine o rex, o noster
Iupiter, & tu Cereris filia, ne
despicite preces amatorias. P.
Tu uero quid precaris d nobis,
aut quis denique es? Prot. Equi-
dem Protefilaeus sum, filius I-
phicli. patria Philacenses, qui
cum reliquis Graecis in expedi-
tione ad Troiam profectus, ac
primus omnium contra Ilium
pugnando, occisus sum. Precor
autem ut dimissus hinc, modi-
cum temporis, in uitam redire
denovo permittar. Plut. Hunc
amorem, Protefilae, omnes
mortui amat, sed nullus tamen
ipsorum potitur eo. Prot. At
non uitam, o Pluto, tantope-
re amo, uerum equidem uxo-
rem, quam nuper ductam, do-
mi reliqui, atque in bellum na-
uigando profectus sum. Deino
de infelix, in egressu nauis
um, ab Hectore occisus sum.
Amor itaque iste uxoris, non
mediocriter me, o Domine,
enecat, uoloq; si uel paululum
ab ipsa conspectus fuero, ruri-
sum huc descendere. Plut. Nō
bibisti, Protefilae, aquam
Letheam? Protefilaeus. Bi-
bi equidem, sed haec res praeua-
luit pondere. Pluto. Igitur

expei

Ω Δίσποντα, ἡ βασίλισσα,
καὶ ὁ μίτρη Ζεῦ, καὶ σὺ Δία
μυρὶ δυνάτορ, μὴ ὑπερβῇ
ἀπὸ δέουσι ἱεραικῶν. Πλου-
τὸν δὲ τίς τις Δίος παρ' ὁ-
μῶν; ἢ τίς ὦν τυχεύσας;
Πρω. ἂν μὲν Πρωτοβίλαις
ὁ Ἰφίκλου θυλάκιον, συστρε-
φίως τῶν Ἀχαιῶν, καὶ
πρὸς ἁποδανῶν τῶν ἐν
Ἰλίου Δίωματι ἀφιδέας πρὸς
ὁλίγον; ἀναβῆναι πάλιρ.
Πλου. ποτὲ μὲν τὸν ἱερῶν
ὦ Πρωτοβίλαι, πάντες ἐν-
κροὶ ὄρωσι. πᾶν οὐδέ. αὖ
αὐτῶν τύχη. Πρω. ἀλλ' οὐ
τὸ βῶν Αἰδωνοῦ ὄρω ἱερῶ
γι. Ἀγωναίης δὲ, ὅν τι ἐ-
γαμῶν ἐτι ἐν τῷ θαλάμῳ
καταλιπὼν, ὀχέμην ἀπο-
πλῆν. ἅτα ὁ κακοδαίμων
ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπὸ Δανου
πρὸ τοῦ Ἑκτορος. ὁ οὖν ἱερῶ
τῆς γωναίης, οὐ μὲν βίω
ἀποκινῶναι με ὦ Δίσποντα.
καὶ βούλομαι λατὴν πρὸς ὁ-
λίγον ὀφθαλμοὺς αὐτῇ, κατα-
βῆναι πάλιρ. Πλού. οὐκ ἔ-
πισθε ὦ Πρωτοβίλαι τὸ Διὸς
θεοῦ δαμ; Πρω. καὶ μάλα ὦ
Δίσποντα. τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπερ-
ἱεροῦ ἔμ. Πλού. οὐκ οὖν

πν

πρόκεινται, ἀφίξεται γὰρ ἰ-
κέειν ποτὶ, καὶ οὐδὲν σὶ ἀ-
νελθὼν διήσας. Πρ. ἀλλ' ἔ-
φί, ὡς τὴν διαβόλῃν ὃ Πλού-
των. ἡράδης δὲ καὶ αὐτὸς
ἦλθ, καὶ οἶδα εἶναι τὸ ἐγὼ
ἔστη. Πλού. ἄρα τί σὶ ἐν-
σαι μίαν ἡμίραν ἀναβῶν
σαι, μὴτ' ἐλίσσον τὰ αὐτὰ δ-
αυρούμενον; Πρ. οἶμαι
πέπεισμαι ἐξελθὼν ἀκοιλευθὼν
παρ' ὑμᾶς. ὥς τε αὖθ' εἰς
ἀντικρὺς ἀφ' ἡμῶν ἐλί-
σον. Πλ. ἔθιμις γὰρ ἰσθῆσαι
ταῦτα ἐλὶ ἐνέστο πᾶσι. Πρ.
αἰαμύνεσθαι ὡς Πλού-
των. Οἱ γὰρ γὰρ αὐτὴν ταύ-
την τὴν αἰτίαν τὴν Εὐρυδί-
κην παρ' ἡμῶν, καὶ τὴν ἡμι-
ραν μὴ Αλκμήν παρ' ἡμῶν
φανὶ Ἡρακλῆ χαρισίμενοι.
Πλού. διήσας δὲ οὕτω κρα-
σίον γυμνὸν ὦν, καὶ ἄμορ-
φον, τῇ καλῇ σου ἐκείνῃ οὐμ-
φῇ φαλῶσαι; ὡς δὲ καὶ ἐλ-
θῃ προσέφεται σὶ, οὐδὲ δια-
γῶσαι Διωμαλῆν; φοβήσι-
ται γὰρ οὐδὲ ἡμῶν, καὶ φοβή-
ται σὶ. καὶ μέτω ἴση τοσαύ-
την ἔλθῃ ἀνελθὼν. Πρ.
ἐνδὺν ὡς αὐρ, σὺ γὰρ ἴσας.
ἔθιμις κίλισσον, ἐπειδὴ
ἐν τῷ φωτὶ ἦλθ ὁ Πρωτοσίλαος
ἦ, καλὸν ἴσας ἐν τῇ ῥάβδῳ,
ναίαι

expecta, adueniet enim & illa
quādoq, neq, nūc opus q̄quā e-
rit, uterū ascēdere te. P. Sed mo-
rā hanc ferre nequeo. Amas-
tū tu quoq, aliquādo, ac nosti,
qualis res, Amor sit. P. Ecq̄
adeo iuuabit te, unū diē remi-
sceret deinde aut paulo post eas
demi hāc lugere? P. Spero me
etiā illā adducturū esse, ut huc
aduos sequatur me, quare pro
uno mortuo paulo post duos re-
cipies. P. Haud fas est, illa fieri,
neq, etiā simile unquā factū est.
P. At ego in memoriam tibi
reuocabo, Pluto. Nā Orpheo
ob ipsam hanc causam Euridi-
cen uxore reddidisti, & cognā
tam meam Alcestem emisisti,
Herculi gratificātes. P. Opta-
ris aut cum ista nuda atq, de for-
mi caluaria, formose illi sponse
tuæ in conspectum uenire? Quo
pacto aut illa etiam aspiciat
te? quæ ne dignoscere quidē am-
plius te poterit? Terrebitur ei-
nim, sat scio atq, aufugiet, tuq̄
frustra tantū ita exanclauertis.
Pro serpina. Proinde mi uir, tu
isti quoque rei medicinam aliā
quam adhibe. Ac Mercurium
iube, ut postquā ad lucem per-
uenerit Protefilaus. cōtactum
uirga, mox in adolescentem
formos-

formosum cōuertat illū, qualis uidelicet ante a fuit, cū ex spōse thalamo prodiret. P. Quoniā, Proserpina, et tibi hoc uidetur, age pductū hūc iterū ad supos, Mercuri, spōsum facito. Tū uel to memineris, nō amplius q̄ unum diem tibi permissum esse.

Diogenis & Mausoli.

Obe tu Car, quare tandē in solēs es, tibi q̄ places, ac dignū te credis, q̄ unus nobis omnib. an teponare? M. Primū regni nomine o tu Sinopensis. quippe q̄ Carie imperauerim uniuersae, praeterea Lydiae quoq̄ gētib. a liquot, tū autē & insulas nonnullas subegerim, Miletū usq̄ per ueneri, plerisq̄ Ioniae partib. uastatis. Adhac formosus erā ac procerus, ac bellicis in reb. praeualidus. Postremo, quod est omnium maximū, in Halicarnasso monumentū erectū habeo, singulari magnitudine, quantū uidelicet defunctorū alius nemo possidet, neq̄ pari etiā pulchritudine cōditū, uiris scilicet atq̄ equis, pulcherrimo ē saxo, ad uicā formā absolutissimo artificio expressis. adeo ut uel phanū ali quod simile haud facile quis iniuriat. Nū iniuria tibi uideor has ob res mihi placere atq̄ effrui? D. Num ob imperū al,

ναρίαν δὲ δὲν ἑαλόν ἀπ' ὅς γάσσαι αὐτὸν, οἷον ἢ ἢ ἐκ τοῦ πατρὸς. Πλού. ἔπειτα Περσέων οὐκ ὀλοχῆ, ἀναγαγὼν τοτὸν αὐδὲς, ποίησον θυμὸν. σὺ δὲ μίμνησο, μίαν δὲ τὴν ἡμέραν.

Διογένηος καὶ Μαυ.

σωλ.

Ωκαρ. ἰδὲ τίς μίγα φρεῖ οἷς, καὶ πάντων ἡμῶν πρὸ τιμᾶσαι ἄξιοι; Μα. καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν ὡς σὺ πρὸς, ὅς ἑβασίλευσα Καρίας μὲν ἀπάσης, ἔρξα ἢ καὶ Λυδῶν καὶ ἰών. καὶ οὐδὲν δὲ τίνας ὑπεργάμου, καὶ ἄλλοι Μιλήσιον ἐπὶ δὲ, τὰ ποτὶ δὲ ἡ ἰωνίας καταστρεφόμενοι. καὶ καλὸς ἦν, καὶ μίγας, καὶ ἐν πολλοῖς καρτέρους. τί δὲ μίγιστον, ὅτι ἐν Ἀλικαρνασσὶ μνημα παμμίγιστον ἔχω ἐπὶ μέγιστον, ὅς ἄλλοι οὐκ ἄλλος νεκρὸς, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ὅς ἑαλόν ὅς πικρὸν, ἰσχυρὸν καὶ ἀνδρῶν δὲ τὸ ἀνεύριστατον ἑκαστοῦ λίθου τοῦ καλλίστου, οἷον οὐδὲ νεῶν ὑψηλῆς αὐτῶν ῥαχίως. οὐδὲ δὲ οὐδὲ καίως ἐπὶ τούτοις μίγα φρεῖν; Διο. ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ

ἔτι το ἀποστέλλει· τὸ δὲ
σπέντον, ἢ καὶ αὐτὸς χρυσὸν ἢ
ἀργυρὸν δοῦναι, τί τοι τῶν
χάρις ἴσθης, ἢ τίνα σφόδρῶς
τῶν ἀσυνεργῶν; Μι. τὸν
πῶς μάλιστα ὁ Σόφρατι. δὶ δὲ
νοῦ· γὰρ ὁ λαμψὸς λῶ. Σο.
ἐκείνῳ ἔργῳ, πῶς ἀδικα ποί-
ης λαλῶν ἡμᾶς ὑπερίστα-
σομελῶντες, ὅν ὁ Κλωθὼ
προσέειπεν, καὶ ταυτὸν τι-
μῶν τοὺς διακονήσαντας
ἀλλοφίλοις ἀγαθοῖς; οὐ γὰρ
δὲ ἐκείνῳ εἰπὼν ἔχει τις αἰ-
δῶς αὐτοῦ ἕνεκα ἀσυνεργῶν,
ποῖς μετὰ πάσης ἀδύκῃς
προσέταγμα λῶντες. Μι. ὁ Σώ-
φρατι πολλὰ ἰδοὺς αὐτὸ καὶ
ἄλλα οὐ κατὰ λόγον γινώ-
σκων, εἰ ἀκριβῶς ἐξετάσῃς.
πλὴν ἀλλὰ οὐ τότε ἀπολαύ-
σεις τῆς ἀποφωτισμένης. δὶ δὲ
ἔλθῃς μόνον, ἀλλὰ καὶ σο-
φιστὴς τις εἶναι δοκεῖς. ἀπὸ
λυσσας αὐτὸν ὁ Εὐμῆ, καὶ με-
κίτι λολασθῆναι. ὅρα ἦ, μὴ καὶ
τὸς ἄλλοις οὐκ ἐπὶ δῶκεν τὰ
ὁμοία διδάξῃς.

Μενίππ· ὁ Νικυμομα-
τεία. Μενίππ·

Ὡ χαῖρε, μέλαθρον, πόρ-
τῳ δ' ἴσθης ἡμῶς. ὡς
ἄσμελῆς εἰς αὐτὸν, ὡς φά-

⊗

Siquis autē mittēre vero, ueniat
ipse aurū uel argentum afferēs,
utri nā ea gratia haberi debet,
aut utri beneficiū hoc acceptū
referendum est? Min. Ei qui mi-
sit; Softrate. nam ille qui attul-
lit, minister tantum fuit. Sofl.
Vides ne igitur, quā inuēta
facis, dum supplicio afficis nos,
qui ministri tantum fuimus eo-
rum, quæ Clotho nobis impera-
uit, et rursum, dum honore ꝑse-
queris eos, qui in alienis bonis
ueluti dispensatores quosdam se
se gesserunt. Non enim illud di-
cere quisquam poterit, quod con-
tradidere, aut imperata detre-
clare licitum fuerit in ijs, quæ
cum omni prorsum ui ac neces-
sitate imperata fuerē. Min.
Multa, ὁ Softrate, et alia ui-
deas licet, minimè secundum ra-
tionem fieri, si diligenter expen-
das. Veruntamen tu ex hac quæ-
stione hoc boni cōsequeris, quā-
doquidē non prædo solū, uerū etiā
Sophista quā esse uideris. Sol-
ue ipsum Mercuri, neue deinceps
amplius puniatur. Ceter-
um illud uide, ne et ceteros ma-
nes similia interrogare doceas.

Menippus, Philonides.

Salue atriū, domusq; uestru
lum meū, ut te lubēs aspicio lū-
m ci red-

ei redditus. Phil. Non Menip-
 pus est cantis? Non hercle ali-
 us, nisi ego forte ad Menippos
 omneis hallucinator. At quid si
 tibi uult habitus huius insolentia,
 claua & lyra, leontis exuuiæ?
 Adeundus tamen est. Salue
 Menippe. Vnde nobis adueni-
 sti? diu est quod in urbe non ui-
 ditus. Men. Adsum reuer-
 sus mortuorum è latibulis, For-
 ribusq; tristium tenebrarum ni-
 gris. Manes ubi inferni ma-
 nent superis procul. Phil. O
 Hercules clam nobis Menip-
 pus uita functus est, reuixitq;
 denuo. Men. Non, sed me ad-
 huc uiuum recepit Tartarus.
 Phil. Quæ nam causa tibi fuit
 nouæ huius atque incredibilis
 uiæ? Menip. Iuuenta me incita-
 uit, atque audacia. Quid pro
 iuuenta haud paululum impo-
 tentior. Phil. Siste ô beate Tra-
 gica, & ab Iambis descen-
 dens, sic potius simpliciter elo-
 quere, quæ nam hæc uestis, quæ
 causa tibi itineris inferni fuit,
 quum alioqui neque iucunda,
 neque delectabilis sit uia? Mei-
 nippus. Res dilecte grauis
 me infernas egit ad umbras,
 Consularem manes ut uacis
 Tiresiai. Philonides. Ille,
 atqui

οι μολών. Φίλων. ὦ Μενίππε
 ὅτις ἔστιν ὁ κύριος; ἔμερου
 ἄλλῃ, εἰ μὴ ἐγὼ παραβλή-
 πω Μοίριππος ἔλας. τί δ' αὖ
 τῷ βούλει; τὸ ἀλλήλοισιν το-
 σχέματ', πῶν καὶ λύγῃ
 καὶ λιοντῇ; προστίθω δ' ἐν-
 ρυμῇ αὐτῷ. χαῖρ' ὦ Μενίπ-
 πε. καὶ πῶς ἐστὶν ἡμῖν ἀφίει;
 πολλὸν γὰρ χρόνον οὐ πῶς
 εἶδες ἐν τῇ πόλει. Μεν. Καὶ
 οὐκ ἔχω συνθέμενα, καὶ συνέ-
 τε πύλας Λιπῶν, ἢ ἔλας
 χαρὶς εἶναι διῶν. Φίλων. οἱ
 γὰρ κληροῖ. ἐλθὼν Μενίππος
 ἡμῶν ἀποθανόντων, ἡ δ' ἔκ-
 αρχὴς αἰαδίσιν κρη; Μεν. ὦκ,
 ἀλλ' ἐν ἡμῶν αἰδῶς μ'
 ἰδίστατο. Φι. τίς δ' ὁ αἰ-
 τία σοι τῆς κακῆς καὶ πα-
 ραδίφου ταύτης ἀποδομί-
 ας; Μεν. εἴς τις μ' ἐπέει-
 καὶ θράσος τὸ οὐ πλῆρον.
 Φι. πᾶν σὺ μακάριον ἦ-
 γηδῶν, καὶ λίγῃ οὐκ ἔστι
 πῶς ἀπλῶς, καταβάς ἀ-
 πὸ τῶν ἰαμβέων. τίς ὁ πο-
 λῶς; τί σοι τῆς πάσης παρὰ
 ἀδίκου; ἄλλως γὰρ οὐκ
 ἰδίσταται, οὐδ' ἀποπᾶσι
 ὁ δῶς. Μενίπ. ὦ φίλτατος
 χρῶμαι κατέγαγον εἰς αἰ-
 δῶς, ψυχῇ χρεομέλῃον δε-
 βαίνω ταρβύλας. Φι. οὐτ',
 ἀλλ'

ἀλλ' ὁ παραπαίει, οὐ γὰρ
αὐτοῦτος ἐμὶ βροτοῖς ἱεράν
δαι πρὸς αἰθέρας φίλους.
Μέν. μὴ δαυμάσῃς ὡς ἰταλ
φι. νιντὶ γὰρ Εὐριπίδῃ καὶ
Ομήρῳ συγγασίμελός, οὐκ
οἶδ' ἵππερς ἀνὰ πλάγῃ τῶν
ἱπῶν, καὶ ἀνέματα μοι τὰ
μίτρα ἐπὶ τὸ τίμα ἵσχυται.
ἀταρ' ἐπὶ μοι, πῦρ τὰ ἔκ
γῆς ἔχῃ, καὶ τί ποιῶσιν ἐ
πὶ πέλοι; Φι. καὶ οὐδ' ἴδον,
ἀλλ' οἷα καὶ πρὸ τοῦ ἀφ' ἁ
ζουσι, ἐπιρηνῶσι, τοκογλυ
φῶσι, ὁλοκαυτοῦσι. Μέν.
ἀθλιοὶ καὶ λαοκταίμονες.
οὐ γὰρ ἴσασιν, εἴα ἐναγχ
κινύμεται παρὰ τοῖς κήδεσσι,
καὶ εἴα ἡγεροτίνεσσι τὰ
ψυφίσματα κατὰ τῶν πλου
σίων, ἃ μὰ τὸν ἡέροφρον ἔ
δὲ μία μηχανὴ τὸ διαφ
γῶν αὐτοῖς. Φι. τί φῆς;
ἀδικοῦται τι νιντὶ ὅσον τοῖς
κῆδεσσι πρὸς τῶν ἐνθάδε;
Μέν. π. νὺν διὰ καὶ πολλὰ,
ἀλλ' οὐδ' ἐμὶς ἐκφύειν αὐ
τὰ πρὸς ἅπαντας, οὐδ' ἐπὶ
ἀπέρρητα ὀραροῦναι, μὴ
καί τις ὑμᾶς γράψεται γραι
φῶν ἀσέβειας ἐπὶ τοῦ ραδα
μαύδου. Φι. μελαμῶς
ὡς Μένιππος πρὸς τοῦ δι
δε, μὴ φρονέσῃς τῶν λόγων
φίλῃ

Atqui deliras, alioqui non
hoc pacto caneres apud am
icos consarcinatis uersibus.
Menippus. Ne mireris am
ice, nuper enim cum Euripide
atque Homero uersatus, nec
scio quo facto uersibus sic im
pletus sum, ut numeri mihi in
os sua sponte confluant. Ve
rum dic mihi, quo pacto res hu
mana hic se habent in terris
et quid nam in urbe agitur?
Phil. Nihil noui. Sed quem
admodum prius acclitabant, na
piunt, petierant, foenerantur,
usuras colligunt. Menip
pus. Omiseri atque infelices.
Nesciunt enim, qualia de no
stris rebus nuper apud inferos
decreta sunt, qualesq; sorte iai
cti sunt in diuites istos calculi,
quos per Cerberum nullo pa
cto poterunt effugere. Phil.
Quid ais? Noui ne aliquid a
pud inferos nostris de rebus de
cretum est? Menippus. Per
Iouem, et quidem multa, ne
qua prodere non licet, nequa
arcana quae sunt, reuelare, na
quis forte nos apud Rhada
manthum impietatis accuset.
P. Nequaquā o Menippe, per
Iouem, ne inuideas sermones
m z amē

amico . Nam apud hominem
 eacendi ignarum, & initiatum
 praterca sacris edifferes. M.
 Dura profectò iubes, & neuti-
 quam tuta, uerum tua gratia
 camen audendum est. Decre-
 tum est ergo, diuites istos ac
 pecuniosos aurum tanquã Da-
 naen seruantes abstrusum. P.
 Ne prius ò beate, quæ sunt de-
 creta dixeris, quàm ea percur-
 ras omnia, quæ abs te audire li-
 bentissime uelim. Quæ uideli-
 cet descensus causa fuerit, quis
 itineris dux, deinde ex ordine,
 & quæ illic uideris, & quæ au-
 dieris omnia. Verisimile est e-
 nim te, quom res pulchras ui-
 dendì curiosus sis, eorum quæ
 uisu aut auditu digna uideban-
 tur, nihil omnino pratermis-
 se. Men. Parendum etiam in
 his tibi est. Nam quid facias,
 urgente amico? Ac primum
 sanè tibi expediam, quæ res a-
 nimum meum adhuc descen-
 sum impulerit. Ego igitur
 quum adhuc puer essem, audi-
 remq; Homerum atque He-
 siodum, seditiones ac bella cai-
 nentes, non semideorum mo-
 do, sed & ipsorum iam deor-
 um, adhuc uerò & adulte-

φίλῳ ἀδελφί. πρὶς γὰρ ἀδελ-
 φα σιωπᾶν ἴσῃς τὰτ' ἀλ-
 λα, καὶ πρὶς μιμνησκόντων.
 Μεν. χαλὶπὲρ μὲν ἑστίαται
 τῆς τὸ πῖταγμα, καὶ ὁ πᾶς
 τῆ ἀσφαλείς, πᾶν ἡλλὰ σὲ
 γὰρ οὐκ ἀτολμοῖον. ἰδοὺ
 δὲ τοὺς πλεονεῖς τοῦτον
 καὶ πολυχρημάτους, καὶ τὸ
 χρυσίον κατὰ κλητὸν ὡς πᾶ-
 τὸς Δαυδάω φυλάσσοντας.
 Φι. μὴ πρὸς ὅσον ἔπης ὧ γὰρ
 βί τὰ διδωλμένα, πρὶν ἢ
 να διπλᾶν ἢ μάλιν' αὐ-
 τὸς ἀκούσαι μί σου, ἔτι
 αἰτία σοι ἂν ἡ ἀδελφὸν ἰχέ-
 το, τίς δὲ ὁ ἀπορίας ἔγ-
 μων, αὐτ' ἔφη ἄντι ἀδελφῷ,
 αὐτὸς ἔκαστος παρ' αὐτοῖς. ἀ-
 νὲς γὰρ δὲ φιλέκτορος ὄντα
 σι, μετὰ τῶν ἀφίων δια-
 τὴ ἀκούς παρακατᾶν. Μεν.
 ἡ πρὸς τὸν καὶ ταῦτά σοι.
 τί γὰρ αὐτὸ καὶ πᾶσι τίς, ὅ-
 πῃ φίλῳ ἀδελφῷ βιάσονται;
 καὶ δὲ πρὸς τὸν δίδωμι τὴν
 γνώμην τὴν ἐμὴν, καὶ ὁ δὲ
 ὁρμήθην πρὸς τὴν κατὰ δα-
 σιν. ἰγὼ γὰρ ἄχρη μὲν εἰς πᾶσι
 σιν ὡς ἀκούων Ομήρου καὶ
 Ησίοδου πολέμους καὶ γάστρε
 διυγμῶν, οὐ μόνον τῶν
 ἡμιθίων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
 ἡδὲ τῶν διῶν, ἔτι δὲ καὶ μοι-
 χίας

χάσας αὐτῶν καὶ βίας καὶ
ἀρπαγὰς καὶ δίκας, καὶ πα-
τέρων ὀφιλόντας, καὶ ἀδελ-
φῶν γάμους, πᾶντα ταῦτα
ἐγὼ μὲν αὐτὰ καλὰ, καὶ οὐ
παρέρχουσι κινουμένων πρὸς
αὐτά, ἐπεὶ δὲ αἱ αὐδραὶ τι
λαῶν ὀφείλω, πάλιν αὖ οὐ
παύδα ἤκουον τῶν ἑμῶν τὰ
ναυστία τοῖς πολιταῖς λεγόντων
ἐστὶν, μὴτι μοιχόμεν, μὴτι
παισιάζομεν, μὴτι ἀρπάζομεν.
τὸν μυχὸν οὖν λαδιστάμεν
ἀμφιβολίᾳ, ὅτι ἴδως ὅτι χρη-
σταίμεν ἑμαυτοῖς. ὅτι γὰρ τὸν
θεόν αὐ ποτε ἐγὼ μὲν μοι-
χόμενος, καὶ παισιάζων πρὸς
ἀλλήλους, εἰ μὴ ὡς περὶ λα-
λῶν τούτων ἱγνώσκον, οὐτ'
αὐ τοὺς νομιζόμεν ταῦτα κο-
τεῖν τέτοις παραιεσίμ, ἀ μὴ
λυσσέμεν ἀνελιγμένους. ἐ-
πεὶ δὲ διαπίπτω, ἴδοι μοι
ἡλδόντι παρὰ τοὺς καλῶν
μυθῶν τούτους φιλοσόφους,
ἵχναρίσκει τι ἑμαυτὸν καὶ
διεθλῶναι αὐτὸν χρῆσθαι μοι,
ὅτι βούλει το, λαί τινα ἰδὼν
ἀπλῶ καὶ βιβλαῖον ἔχει
ἀείδει το βίον. ταῦτα μὲν
δὲ φρονῶν προσέειπεν αὐτοῖς.
ἡλιγδὸν δ' ἑμαυτὸν ἰς
αὐτί, φασί, τὸ πῶρ ἐκ τοῦ κα-
πνοῦ βιασόμεθα. παρὰ
γὰρ

ria eorum & violentias, rapi-
nas, supplicia, patrum expul-
siones, & fratrum & sororum
nuptias, hæc me Hercle om-
nia bona pulchraq; putabam,
& studiose erga ea afficiebar.
Postquam uerò in uirilem iam
ætatem peruenirem, hic les-
ges rursus iubentes audio poe-
tis adprime contraria, neque
uidelicet adulteria committere
re, neque seditiones mouere,
neque rapinas exercere. Hic
igitur hæsitabundus constiti,
incertus omnino quomodo pacto
gererem. Neque enim deos
unquam putavi moechaturos,
aut seditiones inuacem fuisse
moturos, nisi de his rebus pene
inde ac bonis iudicassent. Ne-
que rursus legumlatores his ad-
uersa iussuros, nisi id conduc-
ere existimarent. Quoniam
igitur in dubio eram, visum
est mihi philosophos istos adire
, atque his me in manus de-
dere, rogareq; uti me, utcum-
que liberet, uterentur, uitamq;
uiam aliquam simplicem ac
certam ostenderet. Hæc igitur
cum mecum reputans ad eos ueni-
nio, imprudens profecto, quod
me ex fumo (ut aiunt) inflam-
mam conijcerem. Apud
m 3 enim

enim hos maxime diligenter
 obseruans, summam reperi ig-
 norantiam, omniaq; magis in-
 certa, adeo ut præ his illico mi-
 hi uel idiotarum uita iam au-
 rea uideretur. Alius etenim
 soli me iussit uoluptati studere,
 atq; ad eum scopum uniuersam
 uitæ uersum dirigere. In eo ip-
 sam sitam esse felicitatem. A-
 lius rursus omnino laborare,
 corpusq; siti, uigilijs, ac squalo-
 re subigere, misere semper ad-
 fedum, contumelijsq; obnoxio-
 sum assidue, Hesiodi sedulo in-
 culcans celebra illa de uirtute
 carmina, & sudorem uidelicet,
 & acliuem in uerticem mon-
 tis ascensum. Alius contem-
 nere iubet pecunias, earumq;
 possessionem indifferentem pu-
 tare. Alius contra bonas ip-
 sas etiam diuitias esse pronun-
 ciat. De mundo uero quid di-
 cam de quo ideas, incorporeas
 substantias, atomos, & inane,
 ac talem quandam pugnantem
 inuicem nominum turbam in-
 diem audiebam, et quod absurdo-
 rum omnium maxime fuit absur-
 dissimum, dē contrarijs unusquis
 que quum diceret, inuincibiles
 admodum & probabiles ser-

mones

γὰρ δὲ τέτοις μάλιστα εὐδαί-
 μον ἐπακτιπῶν τὴν ἀγνοί-
 ας καὶ τὴν ἀπορίαν πλείους,
 ὥστε μοι τάχιστα χερσὶν αὐ-
 τῶν ἀνθρώπων οὗτοι τὸν τ' ἰδίω-
 τῶν βίον, ἀμύλας, ὁ μὲν αὖ-
 τ' ἀφ' ἑνὸς τοῦ πᾶν ὁδὸν ἀ-
 γῶν, καὶ μίσην ποιεῖ ἐν πάσῃ
 μετιέσθαι, ποτὶ γὰρ εἶναι τὸ
 οὐδέναιον. ὁ δὲ τις ἱμνα-
 λῶν, ποτ' αὖτ' ἐν πᾶσι, καὶ
 ποτ' αὖτ' ἐν πᾶσι, καὶ τὸ σῶμα ἡμέ-
 ραν καὶ νύκτα, καὶ αὐ-
 χμῶντα, καὶ πᾶσι δυσχε-
 ρεῖντα, καὶ λοιδορέμενον,
 σωεχὲς ἐπαρρησιάζων τὰ
 πᾶντα ἐν αἷμα τοῦ ἡσίου
 δουρὸς ἀνθρώπων, καὶ
 τὸν ἰδίωτα, καὶ τὴν ἐπὶ τὸ
 ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος, ἀλλὰ ἡ
 παρρησίαν χρημάτων παρ-
 κλησύντο, καὶ ἀδιδόχους οἶ-
 σθαι τὴν κτῆσιν αὐτῶν, ὁ δὲ τις
 αὖ πάλιν ἀγαθὸν εἶναι καὶ τ'
 πλεονεξίαν αὐτῶν ἀποφαίνει. πε-
 ρὶ γὰρ γὰρ τ' ἐκείνων καὶ καὶ κα-
 γῶν; ὅτι ἰδίωτα καὶ ἀσώματα
 καὶ ἀτόμα καὶ ἡσίου, καὶ τοῦ
 τίνα ὄλοντο ὀνομάζων ἰσομή-
 ραι παρ' αὐτῶν ἀνθρώπων ἐσώσι-
 μων, καὶ τὸ πᾶν αὐτῶν εἶναι
 πῶταλον, ὅτι περὶ τ' ἐσώσι-
 μων ἡσίου αὐτῶν λέγον,
 σφίδρα νικῶντας καὶ πλεονε-
 χίας

λέγουσι ἐπιτίθεσθαι, ὥς τι μόνον
τῷ θερμὸν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα
λέγουσι, μὴ τὸ ψυχρὸν, ἀλλ'
πᾶν ἔχει, καὶ ταῦτα
ἀδίδακτα σαφῶς, ὥς οὐκ αὖ πο-
τε θερμὸν τι εἶναι καὶ ψυχρὸν
ἐν ταῦτῃ χρόνῳ. ἀτιχῶς ἔν
ἐκαστῇ τοῖς οὐράζουσιν τοῦ
νοῦ ἱμοῖον, ἅρτι μὴ ἐπι-
σάβην, ἅρτι δὲ ἀσάβην
ἐμπαλιν. ἴτι δὲ πολλὰ τοῖ
ποικίλων ἀποπέσοι. τὰς
γὰρ αὐτοῦς τέτταρ' ὑβρισκόν
ἐπιτιμῶν, ἐναντιώματα τοῖς
αὐτῶν λόγοις ἐπιτιμῶν
ταῖς. τὴν γὰρ καταφροσύνην
παραινοῦντας χερμάτων,
ἐν ἧν ἀπρίξιμι μόνον αὐ-
τῶν, καὶ περὶ τέκνων δια-
φρομῶν, καὶ ἐπὶ μετὰ
παίδουσι, καὶ πάντας
ἐν ἧν τούτων ἐπιμύουσας,
τοὺς τι τὴν δόξαν ἐποβαλ-
λομένους, αὐτοῖς ἐν ἧν παύ-
τα ἐπιτιμῶντας, ἡ δὲ οὐ
τι αὖ σχεδὸν ἀπαντας ἐπι-
τιμῶντας, ἰδίᾳ δὲ μί-
νῃ ταύτῃ προσωπαμένους.
σφαλῆς οὖν καὶ ταύτης οὐ
ἐλπίδῃ, ἴτι μᾶλλον ἰδυ-
σχεῖσθαι, ἢ ἴμα παραμυ-
θῆναι. ἱμοῖον, ἴτι μετὰ
πολλῶν ἢ σοφῶν, ἢ σφίδων
ἐπὶ συνίσει διαφρομῶν
αὐτοῖς

mones adferebat, ut nec ei qui
calidum, nec ei qui frigidū idem
prorsus esse concenderent, cōtra
quicquam hiscere potuerim, at-
que id, quum tamen manifestē
cognoscerem fieri nunquam pos-
se, ut eadem res calida simul frī-
gidāq; sit. Propterea igitur tale
quiddam mihi accidebat, quale
solet dormitātibz, ut interdum
capite annuerem, interdum con-
trā abnuerem. Præterea quod
multo erat illis absurdus, uitam
eorū diligenter obseruans, com-
peri eam cū ipsorū uerbis præ-
ceptisq; summopere pugnare.
Eos enim qui spernendam cen-
sebant pecuniam, audivissimē cō-
spexi colligendis diuitijs inbia-
re, de fœnore litigātes, promeri-
cede docentes, omnia denique
nummorum gratia tolerantes.
Ii uerò qui gloriā uerbis asper-
nabantur, omnem uitā suā ta-
tionem in gloriam referebant.
Voluptatem rursus omnes fer-
mè palmā incessebant, clancu-
lum uero ad eam solam liben-
ter confluebant. Ergo hac quocū-
que spe frustratus magis ad-
huc agrè molestēq; tuli. Ali-
quantulum tamen inde memet
cōsolabar, quod unā cum multis
& sapientibus & celeberrimis

formosum cōuertat illū, qualis uidelicet ante a fuit, cū ex spōsae thalamo prodiret. P. Quoniā, Proserpina, et tibi hoc uidetur, age pductū hūc iterū ad supos, Mercuri, spōsum facito. Tū uero te memineris, nō amplius q̄ ueniam diem tibi permissum esse.

Diogenis & Mausoli.

Obe tu Car, quare tandē in solēs es, tibiq̄ places, ac dignū te credis, q̄ unus nobis omnib. anteponare? M. Primū regni nomine ōtu Sinopenfis, quippe q̄ Cariae imperauerim uniuersae, praeterea Lydiae quoq̄ gētib. a liquot, tū autē & insulas nonnullas subegerim, Miletū usq̄ perueniri, plerisq̄ Ioniae partib. uastatis. Ad haec formosus erā ac procerus, ac bellicis in reb. praeualidus. Postremo, quod est omnium maximū, in Halicarnasso monumentū erectū habeo, singulari magnitudine, quantum uidelicet defunctorū alius nemo possidet, neq̄ pari etiā pulchritudine cōditū, uiris scilicet atq̄ equis, pulcherrimo ē saxo, ad ueniam formā absolutissimo artificio expressis, adeo ut uel phanū ali quod simile haud facile quis iniuriat. Nū iniuria tibi uideor

ναρίαν δίδως λαλὼν ἀπὸ γάσασθαι αὐτὸν, οἷός ἑν ἐκ το πασῶν. Πλού. ἔπει πορσιφίον συνδοχῇ, ἀναγαγὼν ποτὶ το αὐδὲς, ποίησον νυμφίον. σὺ δὲ μίμνησο, μίαν δαδὼν ἑμέγας.

Διογένηος καὶ Μαύ.

σωλα.

Ὡκαρ, ὡδὲ τίς μίγα φροναῖς, καὶ παύταιν ἑμῶν πρὸ τιμᾶσαι ἀξιοῖς; Μαύ. καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν ὦ σιωπῶν, δεῖ βασιλίσσουα Καρίαε μὲν ἀπάσης, ἥρφα ἧ καὶ Λυδῶν κοίων. καὶ εἴς τοις δὲ τίνας ὑπεργόμω, καὶ ἀρχὴ Μιλήτου ἐπὶ δὴ, τὰ ποτὶ δὲ Ἰωνίας καταστρεφόμενος. καὶ καλὸς ἦν, καὶ μέγας, καὶ ἐν πολέμοις καρτόρος. τὸ δὲ μέγιστον, ἐτι κοῦ Αἰκαρνασῶ μνημα παμμέγδον ἐχω ἐπὶ κέλευθον, δεῖ λίαν οὐκ ἀλλὸς νεκρὸς, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως δεῖ λαλῶν δεῖ κοκκυμέλιον, ἵππων καὶ αὐτῶν δεῖ τὸ ἀκρεβέστατον ἐκασμύων λίθον το καλλιόνου, οἷον οὐδὲ νεῶν ἐξ ἡ τις αὐτῶν ἀλῶς, οὐ δοκῶ σοι διακαίως ἐπὶ τούτοις μίγα φροναῖν; Διο. ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ

ob

τίς τις ἀποτάλαται το δι
σπίτον, ἢ καὶ αὐτὸς χρυσὸν ἢ
ἀργυρὸν κομίσω, τίς πλὴν
χάρις ἴστω, ἢ τίνα σύβρι-
τὴν ἀσπασθήσεται; Μι. τὸν
πῶς φαστα ὃ Σώφρατι. Διά.
νοσθ' γὰρ ὁ κομίσας ὡ. Σω.
ἔκαστος ἴσθης, πῶς ἄδικα ποιεῖ
ἢς κομίσας ἡμᾶς ὑπερίστας
γονομελούς, ὧν ὁ Κλυδὼ
προσέταται, καὶ τούτους τε
μῶν τοὺς διακονησαμένους
ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς; οὐ γὰρ
δὲ ἐκείνο εἰς αὐτὸν ἵσχοις αὐτὸν,
ὡς αὐτὸν ἔχον διωκτὸν ὡν,
τοῖς μετὰ πάσης ἀδύγκης
προσέταγματόις. Μι. ὃ Σώ-
φρατι πολλὰ ἰδοὺς αὐτὸν καὶ
ἄλλα οὐ κατὰ λόγον γινώ-
μεθα, εἰ ἀκριβῶς ἐζητήσῃς.
πλὴν ἀλλὰ σὺ τοτο ἀπολαύ-
σεις ἢ ἐκφρατέσῃς. Διά.
ἢ ληγὴς μόνον, ἀλλὰ καὶ σο-
φιστὴς τις εἶναι δοκεῖς. ἀπὸ
λυσσας αὐτὸν ὃ Ερμῆ, καὶ μὴ
κίς κολαστέσθω. ὅρα ἢ, μὴ καὶ
τὸς ἄλλοις οὐκ ὄντως ὄντως τὰ
ὁμοία διδάσῃς.

Μένιπ' ὃ Νικυνομασ,
τέτα. Μένιπ' ὃ.

Ὡ χαῖρι μίλαθρον, πρό-
πολά δ' ἴσθης ἡμῶς. ὡς
ἄσμελές σ' ὅτι αὐτὸν, ὅτι φά-

Siquis autē, mittere hero, ueniat
ipse aurū uel argentum afferēs,
utri nā ea gratia haberi debet,
aut utri beneficiū hoc acceptū
referendum est? Min. Ei qui mi
sit, Softrate. nam ille qui attu-
lit, minister tantum fuit. Sof.
Vides ne igitur, quā inuista
facis, dum supplicio afficis nos,
qui ministri tantum fuimus eo-
rum, quæ Clotho nobis impera-
uit, et rursum, dum honore ꝑse-
queris eos, qui in alienis bonis
ueluti dispensatores quosdam se
se gesserunt. Non enim illud di-
cere quisquam poterit, quod con-
tradicare, aut imperata detre-
ctare licitum fuerit in ijs, quæ
cum omni prorsum ui ac neces-
sitate imperata fuerit. Min.

Multa, ὃ Softrate, et alia ui-
deas licet, minimè secundum ra-
tionem fieri, si diligenter expen-
das. Veruntamen tu ex hac quæ-
sitione hoc boni cōsequeris, quanti-
doquidē non prædo solū, uerū etiā
Sophista quā esse uideris. Sol-
ue ipsum Mercuri, neue de in-
ceps amplius puniatur. Cæte-
rum illud uide, ne et cæteros ma-
nes similia interrogare doceas.

Μένιππος, Φιλονίδης.

Salue atriū, domusq; uestibū-
lum meæ, ut te lubēs aspicio tur-
m ci red-

ei redditus. Phi. Non Menip-
 pus est cantis i Non hercle ali-
 us, nisi ego forte ad Menippos
 omneis hallucinor. At quid si
 bi uult habitus huius insolentia,
 claua & lyra, leontis exuuiæ?
 Adeundus tamen est. Salue
 Menippe. Vnde nobis adueni-
 sti? diu est quod in urbe non ui-
 dimus. Men. Adsum reuer-
 sus mortuorum è latibulis, For-
 ribusq; tristium tenebrarum ni-
 gris. Manes ubi inferni ma-
 nent superis procul. Phil. O
 Hercules clam nobis Menip-
 pus uita functus est, reuixitq;
 denuo. Men. Non, sed me ad-
 huc uiuum recepit Tartarus.
 Phil. Quæ nam causa tibi fuit
 nouæ huius atque incredibilis
 uiæ? Menip. Iuuenta me incita-
 uit, atque audacia. Quid pro
 iuuenta baud paululum impo-
 tentior. Phil. Siste ô beate Tra-
 gica, & ab Iambis descen-
 dens sic potius simpliciter elo-
 quere, quæ nam hæc uestis, quæ
 causa tibi itineris inferni fuit,
 quum alioqui neque precunda,
 neque delectabilis sit uia? Mei-
 nippus. Res dilecte grauis
 me infernas egit ad umbras,
 Consularem manes ut uatis
 Tiresiai. Philonides. Ille,
 atqui

σε μολών. Φίλων. ὦ Μενίππε
 ἔτις ἔστιν ὁ νῦν; ὁ μὲν ποῦ
 ἄλλῃ, εἰ μὴ ἐγὼ παραβῶ
 πῶ Μενίππε δὲ ἄλλος. τί δ' αὖ
 τῷ βούλῃ; τὸ ἀλλόκοτον τὸ
 σχῆματ', οὐδ' ἡγὼ καὶ λύρα
 καὶ λιοντὴ; περιστρίψας δ' ἰ-
 μῶς αὐτῷ. χαῖρε ὦ Μενίπ-
 πε. καὶ πῶς ἐμὲ ἀφίξαι;
 πολλὸν γὰρ χρόνον οὐ πύρ-
 ρας ἐν τῇ πόλει. Μεν. Ἦν
 οὐκ ὤν κούμῳ, καὶ οὐκ ὄν
 τὴ πόλει Λιπῶν, ὅν ἄλλος
 χαρὶς ἔκειται δῖον. Φίλων. ὅτι
 γὰρ λέγεις. ἰλλοῦ Μενίππος
 ἑμᾶς ἀποθανόντων, ἡ αὖτ' ὅτι
 ἀρχὴ ἀδελφίσκου; Μεν. Ἦν,
 ἀλλ' ἐγὼ ἱμῶν αἰδῶς μὴ
 ἰδίφατο. Φίλ. τίς δ' ὁ αἰ-
 δῶς σοι τῆς κακότητος καὶ πα-
 ραδόξου ταύτης ἀποδομή-
 ας; Μεν. νῦν μὴ ἐπὶ ἡμῶν,
 καὶ δεῖν τὸ τοῦ πλῆθους.
 Φίλ. πᾶσαι μακάρεσι φαν-
 γῶν, καὶ λίγῃ οὐκ ὀλί-
 γως ἀπλῶς, καταβάς ἄ-
 πο τῶν ἱαμβέων. τίς ὁ πο-
 λῦς; τί σοι τῆς κακότητος παρὰ
 αἰδῶς; ἄλλος γὰρ οὐκ
 ἰδίφατο, οὐδ' αἰσπᾶσι
 ὁ ἰδῶς. Μενίπ. ὦ φίλῳ
 χρᾶμί κατὰ γὰρ εἰς αἰ-
 δῶς, ψυχὴ χρᾶμί μὲν δὲ
 βαίει ταρβέτιος. Φίλ. οὐκ ἔστι,
 ἀλλ'

ἀλλ' ὅτι παραπαίετε, οὐ γὰρ
αὐτοὺς ἐμὲ βουλομένους ἱερῶν
ἀλλ' ἐπὶ αὐτοῖς φίλους.
Μέν. μὴ δαυμάσῃς ὡς ἰτα-
ρί. οἰνιστὶ γὰρ Εὐρυπιδῆς καὶ
Ὁμήρου συγγροῖμιν, οὐκ
οἶδ' ἔκως ἀνὰ πλάγιον τῶν
ἐσθλῶν, καὶ ἀντίματά μοι τὰ
μέγιστα ἐπὶ τὸ τίμα ἔρχεται.
ἔταρ' ἐπὶ μοι, πῶς τὰ ἐκεί-
νου ἔχει, καὶ τί ποιῶσιν ἐν
ἐπιλήσει; Φι. καὶ τὸν ἑλόν,
ἀλλ' οἷα καὶ πρὸς τὸ ἀρπάζ-
ουσι, ἐπιρροῦσι, τοκογλυ-
φῶσιν, ἡλοστατοῦσι. Μέν.
ἄθλιος καὶ βαρυνόμενος.
οὐ γὰρ ἴσασιν, οἷα ἐναγχεῖ
ἐκκλῆναι παρὰ τοῖς κῆρσι,
καὶ οἷα ἐκκλῆναι τὰ
ψυδρίσματα κατὰ τῶν πλου-
σίων, ἃ μὰ τὸν ἑρῆβρον ἔ-
στι μία μηχανὴ τοῦ διαφ-
εῖν αὐτοὺς. Φι. τί φῆς;
ἀπολαύει τὸν νότον τοῖς
κῆρσι πρὸς τῶν ἐνδύων;
Μέν. οὐκ ἀλλὰ καὶ πολλὰ,
ἀλλ' οὐ δέ μοι ἐκφίρειν αὐ-
τὰ πρὸς ἅπαντας, οὐδ' ἐπὶ
ἀπέρρητα διαγορεύειν, μὴ
καί τις ἐμὰς γράψεται γρά-
φῃς ἀποδίδας ἐπὶ τὸ ραδι-
μαδόν. Φι. μὴ δαυμά-
σῃς Μένιππε πρὸς τὸ δι-
δεῖν, μὴ φθορῶς τῶν λόγων
φίλη

Atqui deliras, alioqui non
hoc pacto caneres apud am-
icos confarcinatis uersibus.
Menippus. Ne mireris ami-
ce, nuper enim cum Euripide
atque Homero uersatus, nec
scio quo facto uersibus sic im-
pletus sum, ut numeri mihi in-
os sua sponte confluant. Ve-
rum dic mihi, quo pacto res hu-
mana hic se habent in terris;
et quid nam in urbe agitur?
Phil. Nihil noui. Sed quem
admodum prius actitabant, na-
piunt, petierant, fenerantur,
usuras colligunt. Menip-
pus. Omiseri atque infelices.
Nesciunt enim, qualia de no-
stris rebus nuper apud inferos
decreta sunt, qualesq; sorte ias
est sunt in diuites istos calculi,
quos per Cerberum nullo pa-
cto poterunt effugere. Phil.
Quid ais? Noui ne aliquid a-
pud inferos nostris de rebus des-
cretum est? Menippus. Per
Iouem, et quidem multa, ue-
rum prodere non licet, nequa
arcana quæ sunt, reuelare, nec
quis forte nos apud Rhada-
manthum impietatis accuset.
P. Nequaquã ô Menippe, per
Iouem, ne inuideas sermones
m 2 amq

ei redditus. Phi. Non Menip-
 pus est cantis; Non hercle ali-
 us, nisi ego fortè ad Menippos
 omneis hallucinor. Ac quid si
 tibi uult habitus huius insolentia,
 claua & lyra, leonis exuuiæ?
 Adeundus tamen est. Salue
 Menippe. Vnde nobis adueni-
 stis? diu est quod in urbe non ui-
 ditus. Men. Adsum reuer-
 sus mortuorum è latibulis, For-
 ribusq; tristium tenebrarum ni-
 gris. Manes ubi inferni ma-
 nent superis procul. Phil. O
 Hercules clam nobis Menip-
 pus uita functus est, reuixitq;
 denuo. Men. Non, sed me ad-
 huc uiuum recepit Tartarus.
 Phil. Quæ nam causa tibi fuit
 nouæ huius atque incredibilis
 uiæ? Menip. Iuuenta me incita-
 uit, atque audacia. Quid pro
 iuuenta haud paululum impos-
 tentior. Phil. Siste ô beate Tra-
 gica, & ab Iambis descen-
 dens, sic potius simpliciter elo-
 quere, quæ nam hæc uestis, quæ
 causa tibi itineris inferni fuit,
 quum alioqui neque iucunda,
 neque delectabilis sit uia? Mei-
 nippus. Res dilecte grauis
 me infernas egit ad umbras,
 Consulere manes ut uacis
 Tiresiai. Philonides. Ille,
 atqui

οὐ μολὼν. Φίλων. ὦ Μενίππε
 ὅτ' ἐστὶν ὁ νῦν; ὁ μὲν γὰρ
 ἄλλ', εἰ μὴ ἐγὼ παραβλή-
 πω Μενίππεος ὄλβε. τί δ' αὖ
 τῷ βούλει τὸ ἀλλόκοτον το-
 σχήματι; πῶς καὶ λύγῃ
 καὶ λιοντῇ; προστίτοι δ' ἑ-
 μας αὐτῷ. χαῖρε ὦ Μενίπ-
 पे. καὶ πῶς ἐν ἡμῖν ἀφίκα;
 ποῦ καὶ γὰρ χεῖρον οὐ πείθε-
 ραι ἐν τῇ πόλει. Μενο. Ἡμεῖς
 οὐκ ἔμ' αὐθιμῶνα, καὶ σὸς
 τε πύλας Λιπῶν, ἐν αἷμα
 χαρὶς ἔκτισται διῶν. Φίλων. ὅ
 γὰρ λέγει. ἐλπίσθαι Μενίππεος
 ἡμᾶς ἀποθανόντα, καὶ ὅτι
 ἀρχὴν αἰαδισίμων; Μενο. ὅκ,
 ἀλλ' ἐν ἡμῶν αἰδέας μ'
 ἰδίφατο. Φί. τίς δ' ὁ αἰ-
 τία σοι τῆς κακῆς καὶ πα-
 ραλίφου ταύτης ἀποδημί-
 ας; Μενο. νύκτας μ' ἐπύρει,
 καὶ δρασθ' τοσούτου κλίον.
 Φί. πᾶσαι μακάρεσσι πα-
 γοῶν, καὶ λίγα οὐτως
 πᾶσι ἀπλῶς, καταβάς αὖ
 πρὸ τῶν ἰαμβίων. τίς ὁ πο-
 λὺς; τί σοι τῆς κατὰ πόλιν
 αἰδίσκου; ἄλλως γὰρ οὐχ
 ἰδέσθαι τις, οὐδέ τι ἀσπασί-
 ον ἰδέσθαι. Μενίπ. ὦ φίλτατε
 χρεώμεται καθύλακον εἰς αἰ-
 δας, ψυχὴ χρυσόμυθον δα-
 βάς ταρβύτας. Φί. οὐτ',
 ἀλλ'

ἀλλ' ὅτι παραπαίετε, οὐ γὰρ
 αὐτοῦτος ἑμὶ βουεῖ ἱρραφῶ
 δας πρὸς αὐδρας φίλους.
 Μέν. μὴ δαυμάσης ὡς ἰτα-
 ρι. νιντὶ γὰρ Εὐριπίδῃ καὶ
 Ομήρῳ συγγρομῶν, οὐκ
 εἶδ' ἔπαις ἀντιπλάδω τῶν
 ἱπῶν, καὶ αὐτόματα μοι τὰ
 μέτρα ἐπὶ τὸ γέρας ἔρχεται.
 ἄταρ εἰπὶ μοι, πῶς τὰ κτήρ
 γὰρ ἔχει, καὶ τί ποιῶσιν ἐν
 οἷσιν; Φι. καὶ οὐδ' ἔστιν,
 ἀλλ' οἷα καὶ πρὸ τοῦ ἀφ' ἁ-
 ρουσι, ἑπικρινῶσι, τοκογλυ-
 φῶσιν, ὀλοοσάτωσιν. Μέν.
 ἄλλοι καὶ ἡλιοκαίμονες.
 οὐ γὰρ ἴσκειν, εἴα εὐαγγῆ
 ἡλικύρηνται παρὰ τοῖς κήδεσιν,
 καὶ οἷα ἡλικυροτίνονται τὰ
 ψυρίσματα ἡντὰ τῶν πλου-
 σίων, ἃ μὰ τὴν ἡλικυροτίνον.
 ἀλλ' εἰ μὴ μὴ καὶ τὸ διαφύ-
 γῶν αὐτοῦς. Φι. τί φῆς;
 ἀδιδρατὶς τι νιντὶ οὐδ' ἔστιν
 ἡντὰ πρὸς τῶν ἐνθάδε;
 Μέν. νὴ Δία καὶ πολλὰ,
 ἀλλ' οὐδ' εἰ μὴ ἐκφίγειν αὐ-
 τὰ πρὸς ἀπαντας, οὐδ' ἔστιν
 ἀπὸ βήρυττα ὁ ἀγορεύειν, μὴ
 ἡντὰ τις ἡμᾶς γράφεται γραι-
 φῶν ἀσπίδας ἐπὶ τοῖς ῥαδά-
 μασιν. Φι. μελαμῶς
 ὡς Μέν. πρὸς τὸ δι-
 δεῖν, μὴ φθονῶσι τῶν λόγων
 φίλων

Atqui deliras, alioqui non
 hoc pacto caneres apud am-
 cos confarcinatis uersibus.
 Menippus. Ne mireris am-
 ce, nuper enim cum Euripide
 atque Homero uersatus, nes-
 scio quo facto uersibus sic im-
 plectus sum, ut numeri mihi in-
 os sua sponte confluant. Ve-
 rum dic mihi, quo pacto res hu-
 manae hic se habent in terris;
 et quid nam in urbe agitur?
 Phil. Nihil noui. Sed quem
 admodum prius adlitabant, na-
 piunt, peierant, fenerantur,
 usuras colligunt. Menip-
 pus. Omiseri atque infelices.
 Nesciunt enim, qualia de no-
 stris rebus nuper apud inferos
 decreta sunt, qualesq; sorte iai-
 cti sunt in diuites istos calculi,
 quos per Cerberum nullo pa-
 cto poterunt effugere. Phil.
 Quid ais? Noui ne aliquid a-
 pud inferos nostris de rebus de-
 cretum est? Menippus. Per
 Iouem, et quidem multa, ue-
 rum prodere non licet, nequa
 arcana quae sunt, reuelare, ne
 quis forte nos apud Rhada-
 manthum impietaris accuset.
 P. Nequaquā o Menippe, per
 Iouem, ne inuideas sermones
 m. 2. amh

ei redditus. Phil. Non Menip-
 pus est cantis i Non hercle ali-
 us, nisi ego forte ad Menippos
 omneis hallucinor. At quid si
 bi uult habitus huius insolentia,
 claua & lyra, leonis exuuiæ?
 Adeundus tamen est. Salue
 Menippe. Vnde nobis adueni-
 sti? diu est quod in urbe non ui-
 ditus. Men. Adsum reuer-
 sus mortuorum è latibulis, For-
 ribusq; tristium tenebrarum ni-
 gris. Manes ubi inferni ma-
 nent superis procul. Phil. O
 Hercules clam nobis Menip-
 pus uita functus est, reuixitq;
 denuo. Men. Non, sed me ad-
 buc uiuum recepit Tartarus.
 Phil. Quæ nam causa tibi fuit
 nouæ huius atque incredibilis
 uiæ? Menip. Iuuenta me incita-
 uit, atque audacia. Quid pro
 iuuenta baud paululum impo-
 tentior. Phil. Siste ô beate Tra-
 gica, & ab Iambis descen-
 dens, sic potius simpliciter elo-
 quere, quæ nam hæc uestis, quæ
 causa tibi itineris inferni fuit,
 quum alioqui neque iucunda,
 neque delectabilis sit uia? Mei-
 nippus. Res dilecte grauis
 me infernas egit ad umbras,
 Consularem manes ut uacis
 Tiresiai. Philonides. Ille,
 atqui

οι μοῶν. Φιλῶ. ὦ Μενίππῳ
 ὅτις ἔστι ἐνύμν; ὁ μέντοι
 ἄλλῃ, εἰ μὴ ἔγω παραβῶ
 πῶ Μοίππῳ ὅλας. τί δ' αὖ
 τῷ βούλει τὸ ἀλλόκοτον το
 σχήματ', ὡιδ' καὶ λύρα
 καὶ λιοντή; πρὸς τίον δ' ἐ-
 μμε αὐτῷ. χαῖρ' ὦ Μενίπ-
 πῳ. καὶ πόθεν ἔμῃν ἄρτις;
 ποῦν ὃ χρίνον οὐ πείρη-
 νας ἐν τῇ πόλει. Μεν. Ημε
 ρήτων καὶ μῶνα, καὶ οὐδ'
 τὸ πύλας Λιπῶν, ἴν' ἄλλῃ
 χαρὶς ὤνισται δειῶν. Φιλῶ. ὅ
 γὰρ κλητὶ ἐλπίσθαι Μοίππῳ
 ὅμῃς ἀποθανῶν, κατ' ὃν
 ἀρχῇς ἀδελφίστην; Μι. ὦν,
 ἀλλ' ἐν ἱμαντοῦ αἰδῶς μ'
 ἰδ' ἔφατο. Φι. τίς δ' ὁ αἰ-
 τία σοι τῆς καυῶς καὶ πα-
 ραδόξου ταύτης ἀποδημί-
 ας; Μεν. εὐτύχῃ μ' ἐπύρη,
 καὶ δρασ' τοῦ πλῆθους.
 Φι. πάνσαι μακάρε' ἔρα-
 γηδῶν, καὶ λίγῃ οὐνοσφ
 ρας ἀπλῶς, καταβάς ἀ-
 πὸ τῶν ἱαμβέων. τίς ὁ πο-
 λό; τί σοι τῆς πάτῃ πορεί-
 ας ἰδίον; ἄλλως γὰρ οὐχ
 ἰδιῶτά τις, οὐδ' αὖ ἀποπᾶσι
 ὁ ἰδίος. Μενίπ. ὦ φίλτε
 χρῶμι κατὰ γὰρ εἰς αἰ-
 δῶς, ψυχῇ χρῶμι μῆρον δε-
 βαίνταρ βίαιος. Φι. οὐτ',
 ἀλλ'

[illegible]

Atqui deliras ; alioqui non
hoc pacto caneres apud ami-
cos confarcinatis uersibus .
Menippus . Ne mireris ami-
ce , nuper enim cum Euripide
atque Homero uersatus , ne-
scio quo facto uersibus sic im-
pletus sum , ut numeri mihi in
os sua sponte confluant . Ve-
rum dic mihi , quo pacto res hu-
mana hic se habent in terris ;
et quid nam in urbe agitur ?
Phil . Nihil noui . Sed quem
admodum prius astitabant , na-
piunt , puerant , foenerantur ,
usuras colligunt . Menip-
pus . O miseri atque infelices .
Nesciunt enim , qualia de no-
stris rebus nuper apud inferos
decreta sunt , qualesq[ue] sorte iai-
cti sunt in diuites istos calculi ,
quos per Cerberum nullo pa-
cto poterunt effugere . Phil .
Quid ais ? Noui ne aliquid a-
pud inferos nostris de rebus des-
cretum est ? Menippus . Per
Iouem , et quidem multa , ue-
rum prodere non licet , nequa
arcana quæ sunt , reuelare , nè
quis fortè nos apud Rhada-
manthum impietatis accuset .
P . Nequaquã ô Menippe , per
Iouem , ne inuideas sermones

amico. Nam apud hominem
tacendi ignarum, & initiatum
præterea sacris edisseres. M.
Dura profectò iubes, & neuti-
quam tuta, verum tua gratia
tamen audendum est. Dece-
tum est ergo, divites istos ac
pecuniosos aurum tanquã Da-
naen servantes abstrusum. P.
Ne prius ò beate, quæ sunt de-
creta dixeris, quàm ea percur-
ras omnia, quæ abs te audire li-
bentissime uelim. Quæ uideli-
cet descensus causa fuerit, quis
itineris dux, deinde ex ordine,
& quæ illic uideris, & quæ au-
dieris omnia. Verisimile est e-
nim te, quum res pulchras ui-
dendi curiosus sis, eorum quæ
visu aut auditu digna uideban-
tur, nihil omnino prætermis-
se. Men. Parendum etiam in-
bis tibi est. Nam quid facias,
urgente amico? Ac primum
sanè tibi expediam, quæ res a-
nimum meum adhuc descen-
sum impulerit. Ego igitur
quum adhuc puer essem, audi-
remq; Homerum atque He-
siodum, seditiones ac bella ca-
nentes, non semideorum mo-
do, sed & ipsorum iam deo-
rum, adhuc uirò & adulte-

φίλων ἀδελφί. πρὶς γὰρ ἀδελ-
φῶν σιωπῆν ἴσως τὰτ' ἄλ-
λα, καὶ πρὶς μινυμυλίων.
Μετ. χαλὶπὲρ μὲν ἑσπέρ-
της τὸ πῖταγμα, καὶ ὃ παρ'
τῆ ἀσφαλείς, πλὴν ἁλλὰ σὲ
γὰρ οὐκ ἀπολαύσεις. ἰδοὺ
δὲ τοὺς πλουσίους τοῦτους
καὶ πτωχεύματους, καὶ τὸ
χρυσίον κατὰ κλησὶν ὡς πρὸ
τῆς Δανάης φυλάττονται.
Φι. μὴ πρὸς ὅσον ἔπης ὃ γὰρ
θὶ τὰ διδωμῆα, πρὶν ἐν
οὐκ ἀνιδρῶν ἢ μάστιγ' ἀπὸ
ἡδύων ἀκούσαι μί σου, ἥ τις
αἰτία σοι ᾗ καὶ ἰδοὺ ἐχέ-
τε, τίς δὲ ἢ ᾗ πορείας ἔχει-
μῶν, εἰδ' ἔφη ἄντι εἰδὼς, ὃ
τε ἔκρινες παρ' αὐτοῖς. ἁ-
νὸς γὰρ δὲ φιλικότατον ἔστα-
σι, μηδὲν τῶν ἀφ' ἑμὶν δια-
στῆσαι ἀκούεις παρακινῶν. Μετ.
ὑπεργατίον καὶ ταῦτά σοι.
τί γὰρ ἀπὸ καὶ πᾶσι τοῖς, ὃ
πᾶσι φίλον ἀνὴρ βιάσσοις
καὶ δὲ πρῶτά σοι δῖαιμι τῶν
γνώμων τῶν ἐμῶν, καὶ ἰδοὺ
ὁρμήθην πρὸς τῶν κατὰ βα-
σιμ. ἰγὼ γὰρ ἄχει μὲν σὺ πᾶσι
σὶν ὡς ἀκούων Ὀμήρου καὶ
Ἡσιόδου πολέμας καὶ θάσσε
διωγμῶν, οὐ μόνον τῶν
ἡμιθίων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
ἡδὲ τ' διῶν, ἔτι δὲ καὶ μοι-

χάσας

χάσας αὐτῶν καὶ βίας καὶ
 ἀρπαγὰς καὶ δίκας, καὶ πα-
 τέρων φιλαδελφείας, καὶ ἀδελ-
 φῶν γάμους, πάντα ταῦτα
 ὁ γυνὴν ἀπὸ λαοῦ, καὶ οὐ
 παρ' ἑγγύης καὶ συγγενῶν
 αὐτῆς, ἐπεὶ δὲ εἰς αὐθράς τι
 λαὸν ἠρξάμην, πάντες αὖ οὐ
 ταῦτα ἤκουον ἢ νόμων τῶν
 νομισμάτων τοῦ πολιτοῦ λαοῦ
 ὄντων, μήτι μοιχεύειν, μήτι
 παοιάειν, μήτι ἀρπάζειν.
 οὐ μὴν οὐδὲ λαοὺς ἑκείνων
 ἀμφηθολίαν, ἐκ τῶν ἐπιχει-
 ρημάτων ἐμαυτοῦ. ὅτι γὰρ τοὺς
 θεοὺς αὐτὸν ὁ γυνὴν μοι-
 χεύουσα, καὶ παοιάουσα πρὸς
 ἀλλήλους, οἱ μὲν ὡς πρὸς λα-
 οὺς τούτων ἐγίνωσκον, οὐδ'
 αὐτὸν νομοδότης ταῦτα νο-
 μίσας τούτοις παρατάει, ἀλλὰ
 λυσιστάτην ἐκτελέσασσαν. ἐ-
 πεὶ δὲ διαπίστω, ἰδοὺ μοι
 ἐλθόντων παρὰ τοὺς λαοὺς
 μελόντων τούτων φιλοσόφων,
 ἐγκαρίσαι τι ἐμαυτῶν καὶ
 διηλῶμαι αὐτῶν χρῆσθαι μοι,
 ὅτι βούλονται, καὶ τινὰ ἐδὼν
 ἀπλῶ καὶ βιβλίων ἐπι-
 δειξάτω το βίου. ταῦτα μὴ
 δὲ φρονῶν προσήκοντα αὐτοῖς.
 ἐλθόντων δ' ἐμαυτοῦ ἐς
 αὐτοὺς, φασί, τὸ πῦρ ἐκ τοῦ λα-
 οῦ βιαζόμενον. παρὰ
 γὰρ

ria eorum & violentias, rapi-
 nas, supplicia, patrum expul-
 siones, & fratrum & sororum
 nuptias, hac me Heracle con-
 nia bona pulchraque putabam,
 & studiose erga ea afficiebar.
 Postquam uero in uirilem iam
 etatem peruenirem, hic les-
 ges rursus iubentes audio poe-
 tis adprimè contraria, neque
 uidelicet adulteria committere
 re, neque seditiones mouere,
 neque rapinas exercere. Hic
 igitur basitabundus confitii,
 incertus omnino quomodo me pacto
 gererem. Neque enim deos
 unquam putavi morcbaturos,
 aut seditiones inuicem fuisse
 moturos, nisi de his rebus per-
 inde ac bonis iudicassent. Ne-
 que rursus legumlatores his ad-
 uersa iussuros, nisi id condu-
 cere existimarent. Quoniam
 igitur in dubio eram, uisum
 est mihi philosophos istos adie-
 re, atque his me in manus de-
 dere, rogareque uti me, utcum-
 que liberet, uterentur, uitaque
 uiam aliquam simplicem ac
 certam ostenderet. Hac igitur
 cum mecum reputans ad eos ueni-
 o, imprudens profecto, quod
 me ex fumo (ut aiunt) inflami-
 nam conijcerem. Apud

enim hos maxime diligententer
 obseruans, summam reperi-
 norantiam, omniaq; magis in
 certa, adeo ut præ his ilico mi-
 hi uel idiotarum uita iam au-
 rea uideretur. Alius etenim
 soli me iussit uoluptati studere,
 atq; ad eum scopum uniuersum
 uitæ uersum dirigere. In eo ip-
 sam sitam esse felicitatem. A-
 lius rursus omnino laborare,
 corpusq; siti, uigilijs, ac squalo-
 re subigere, misere semper ad-
 fectum, contumelijsq; obnoxio-
 sum assidue, Hesiodi sedulo in-
 culcans celebra illa de uirtute
 carmina, & sudorem uidelicet,
 & acliuem in uerticem mon-
 tis ascensum. Alius contem-
 nere iubet pecunias, earumq;
 possessionem indifferentem pu-
 tare. Alius contrâ bonas ip-
 sas etiam diuitias esse pronun-
 ciat. De mundo uero quid di-
 cam de quo ideas, incorporeas
 substantias, atomos, & inane,
 ac talem quandam pugnantem
 inuicem nominū turbam in-
 diem audiebam, et quod absurdo-
 rum omnium maxime fuit absur-
 dissimum, de contrarijs unusquis-
 que quum diceret, inuincibiles
 utroque & probabiles ser-

mones

γὰρ δὲ τοῖσις μάλιστα εὐδα-
 σκον ἐπισκεπτῶν τῶν ἀγνοο-
 ῶν καὶ τῶν ἀπορίων πλείονα,
 ὥστε μοι τάχιστα χερσὶν αὐ-
 τῶν ἀνδρῶν αὐτοὶ τὸν τ' ἰδίω-
 τῶν βίον. ἀμίλητος, ὁ μὲν αὖ-
 τ' ἀφ' ἑνὸς τὸ πᾶν ἔδιδασκεν,
 καὶ μόνον τοτό ἐν πάσῃς
 μετιέναι, ποτὶ γὰρ εἶναι τὸ
 εὐδαίμων. ὁ δὲ τις ἱμνω-
 λην, ποτ' αὖ τὰ πάντα, καὶ
 μοχθῶν, καὶ τὸ σῶμα κατα-
 σαρκάζειν, ῥυπῶντα καὶ αἰ-
 χμῶντα, καὶ πᾶσι δυσχε-
 ρεῖντα, καὶ λοιδορέμενον,
 σιωπῇς ἐπιρραφῶν τὰ
 πᾶντα ἐκείνα τοῖς ἡοῖς
 δουρὶ δ' ἀριτῆς ἰσθ, καὶ
 τὸν ἰδρῶτα, καὶ τῶν ἐπὶ τὸ
 ἄκρον αἰνέλασι. ἄλλος δὲ κα-
 ταφρονῶν χρημάτων παρ-
 κιδόντο, καὶ ἀδιάφορον οἶ-
 σθαι τὴν κτῆσιν αὐτῶν, ὁ δὲ τις
 αὖ πάλιν ἀγαθὸν εἶναι καὶ τ'
 πλεόντων αὐτῶν ἐπιφάνει. πρὶ
 γὰρ γὰρ τ' κέκομεν τὴν γῆν καὶ
 γῆν; ὅστις ἰδέσθαι καὶ ἀσώματα
 καὶ ἀτόμους καὶ ἡσοῦς, καὶ τοις ἑτέ-
 ροις ὅχλον ὀνομάτων ἰσομή-
 ραι παρ' αὐτῶν ἀκύνουσαν ὁ-
 ναν, καὶ τὸ πᾶν δένειν ἔτε-
 πώτατον, ὅτι πρὶ τ' ὁρατῶν
 τῶν ἡμετέρων αὐτῶν λίγων,
 σφόδρα νικῶντας καὶ πλεονέ-
 λους

λήγουσιν ἐπιτίστο, ὥς τι μὲν
τῷ ὁρμῶν τὸ αὐτὸ πᾶν γὰρ
λίσσονται, μὴ τὸ ψυχρὸν, ἀλλ'
πυλίσσον ἔχον, καὶ ταῦτα
ἀδίδατα σαφῶς, ὥς οὐκ αὖ πο
τι ὁρμῶν τι αὖ καὶ ψυχρὸν
ἐν ταύτῃ χρόνῳ. ἐτιχῶς δ' ἔν
ἡσυχίᾳ τοῖς οὐρανῶσι τοῦ
πολλοῦ ἡμῶν, ἀπὸ μὲν ὅτι
οὐδὲν, ἀπὸ δὲ αὐτοῦ οὐδὲν
ἡμῶν. ἔτι δὲ πολλῶν τοι
πολλῶν ἀποκρίσεων. τὸς
γὰρ αὐτοῖς τήνδε ὑπόθεσιν
ἐπιτελεῖν, ἐν αὐτῇ τῇ τοῖς
αὐτῶν λόγοις ἐπιτελεῖν
ταῖς. τοῖς γὰρ κατὰ φύσιν
παρὰ φύσιν χρεώματα,
ἡμῶν ἀπὸ ἡμετέρων αὐ
τῶν, καὶ πρὸ τῶν δια
φορῶν, καὶ ἐπὶ μὲν
παιδίσκους, καὶ πᾶσι
ἐν ταῖς αὐτῶν ὑποθέσεσιν,
τοῖς τε τῶν δόξαν ἀποβαλ
λομένων, αὐτῶς ἐν ταῖς πα
τα ἐπιτελεῖν, ἡμῶν
τι αὖ σχεδὸν ἀπαντας λα
τῶν γινώσκοντας, ἰδίᾳ δὲ μὲν
ἐν ταῖς προσημασίαις.
οὐδὲν οὖν καὶ ταύτης οὗ
ἐλπίδῃ, ἔτι μᾶλλον ἰδυ
σχεδόν, ἢ ἡμῶν παρὰ
θῆμῶν ἡμῶν, ἔτι μὲν
πολλῶν καὶ σαφῶν, καὶ σφίδῃ
ἐν οὐκ οὐκ διαφύσσιν
αὐτῶν

mones adferebat, ut nec ei qui
calidum, nec ei qui frigidū idem
prorsus esse concenderent, cōtra
quicquam hiscere potuerim, at
que id, quum tamen manifestē
cognoscerem fieri nunquam pos
se, ut eadem res calida simul frī
gidaq̃ sit. Prorsum igitur tale
quiddam mihi accidebat, quale
solet dormitātibz, ut interdum
capite annuerem, interdum con
tra abnuerem. Præterea quod
multo erat illis absurdus, uitam
eorū diligenter obseruans, com
peri eam cū ipsorū uerbis præ
ceptisq̃ summopere pugnare.
Eos enim qui spernendam cen
sebant pecuniam, audivimē cō
spexi colligendis diuitijs inbia
re, de fenore litigātes, pro meri
cede docentes, omnia denique
nummorum gratia tolerantes.
Ii uerò qui gloriā uerbis asper
nabantur, omnem uitæ suæ ra
tionem in gloriam referrebant.
Voluptatem rursus omnes fer
mē palam incessebant, clancu
lum uero ad eam solam liben
ter consuebant. Ergo hac quo
que spe frustratus magis ad
huc agere moles leq̃s tuli. Ali
quantulum tamen inde mem
brā cōsolabar, quod unā cum multis
et sapientibus et celeberrimis

insipiensq̄ essem, atque uerè ad
huc ignarus oberrarem. Perui-
gilanti mihi tandem, atq̄ hisce
de rebus mecum cogitanti, ue-
nit in mentem, ut Babylonem
profectus, magorum aliquem ex
Zoroastri discipulis ac succe-
soribus conuenirem. Audici-
tam siquidem eos inferni por-
tas carminibus quibusdam ac
mysterijs aperire, & quem li-
buerit, illuc tunc deducere, ac
rursus inle reducere. Optime
ergo me facturū putauī, si cum
horum quoriam de descensu pa-
ciscens, Tiresiam Bæocium cō-
sulerem, ab eoq̄ perdiscerem
(quippe qui uates fuerit & sapi-
ens) quæ uita sit optima, quāq̄
sapientissimus quisq̄ potissimū
elegerit. Ac statim quidem exi-
iens quā poteram celerrimè
Babylonem uersus rectè contē-
di. Quò quum uenio, diuersor
apud Chaldaeorum quendam
hominem certè sapientem, atq̄
arte mirabilem, comā quidem
canum, admodumq̄ promissa
barba uenerabilem. Nomen au-
tem illi fuit Mithrobarzanes,
orans igitur obsecransq̄ uix
exorauī, ut quauis mercede
uelleret, in illam me uiam dedu-
ceret. Suscipiens uerò me

uit,

αὐοῦνός τε ἐμὶ, καὶ τὰ λαθὼν
ἴτι ἀγνοῶν πωρίσσομαι.
καὶ μοι ποτὶ διαγρυπνοῦναι
τε τούτων εἶσα, ἰσοφοῶ
βαβυλῶνα ἰλδόντα, ἀνδρῶ-
ν αἰσιν ὅ τῶν μάγων, τῶν
ζωροάστρων μαθητῶν καὶ δια-
δόχων ἕκαστον δ' αὐτοὺς ἐν
πυλάῃς τε καὶ τειχεσίν τι-
σιν αὐσίγῃν τε το ἕδ' & τὰς
πύλας, καὶ κατὰ γὰρ ἐν αὐ-
τῷ βύβονται ἡσφαλῶς, καὶ ἐπὶ
το αὐτῷ ἀναπίμπαν. ἀρι-
στον οὖν ὅ γ' ἐμὲ εἶναι, παρὰ
τῶν τούτων διαπραξάμε-
νον τὴν κατὰ βάσιν, ἰλδόντα
παρὰ τειχεσίν αὐτῶν βεβῶντι-
ον, μαδῶν παρ' αὐτόν, & τε
μαύτως καὶ σοφῶ, τίς ὅστις
ὁ ἀριστος βίῃ, καὶ ἐν αὐτῷ
ἴσοις ἀφροσύνην, καὶ δ' αὖ αὐτῶ
πυλῶναι ὡς ἄχον τάχους, ἐν
ταῖς οὖν βύβωνται. ἰλ-
δὼν ὅ, συγγίνομαι τινὲ τῶν
χάλδαιων σοφῶν αὐτῶν καὶ
ὁδεπείθω τὴν τέχνην, πρὸ
λεῖψ' ὅ τῶν κέμεν, γένετον
δ' ἡ μάλα σιμῶν καὶ ἀσμί-
ον, τοῖνομα δ' ἐμὲ αὐτῶ μοι
βροβαρζάνης. διὰ δὲ ὅ καὶ
δικαιοσύνης, μέλλω ἔτι γὰρ
παρ' αὐτόν ἐφ' ὅτῳ βούλοισι
μαδῶ καὶ ἐν ἡσφαλῶν μοι τ'
δαῶν παραλαβῶν. δὲ μοι δ'
αὐτῶ,

αὐτῶν, πρῶτα μὲν ἡμέρας εἰς
 ἑκατὶ καὶ ἑκοσίην ἡμέρας σι-
 λῶν ἀρξάμενος ἔλκει, κα-
 τὰ γὰρ ἐπὶ τὸν ὁρίζοντα, ἐν
 ὅσῳ προσωατὶλλοῦται τὸν ὅ-
 λον, ῥῶσιν τινα μακρὰν ἐ-
 πιλήγων, οὗ ἐσφίδα κα-
 τέκοντο. ὡς ποῦ γὰρ οἱ φῶ-
 λοι τῶν οὐ τοῖς ἀγῶσι λυγ-
 ρῶν, ἐπὶ ῥοχέρτι καὶ ἄσα-
 φος ἐσφίγγειτο, πλὴν ἀλλ'
 ἰὼν καὶ τινὰς ἐπικαλεῖσθαι
 φάμενος. μετὰ γοῦν πλὴν
 ἐπὶ πλὴν ῥίσι αὐτῶν πρὸς τὸ
 πρὸς ὅσον ἀποστήσεις, ἐπα-
 ρέει πάλιν, ἡ δὲ αὖ τῶν ἀ-
 παύτων προσβλήπων. καὶ οἱ
 τίνα μὲν ἡμῖν τὰ ἀκρόαται,
 ποτὲν δὲ γάλα, καὶ μελὶ
 κρεῖτον, καὶ τὸ το χοῖον
 ὕδωρ, οὐδὲ δὲ ἐκείνου ἐ-
 πι δὲ πῶς. ἐπὶ δὲ ἄλλοις
 ἀχέει πρὸς αὐτὸν πρὸς
 μίσην οὐκ αὖτε, ἐπὶ τὸν τίγρι-
 να ποταμὸν ἀγαγὼν, ἐκεί-
 νῳ τὶ με καὶ ἀπὶ μαφί, καὶ
 πρὸς ὅσῳ δὲ ἀπὸ καὶ οὐκ
 καὶ ἡ ἄλλοις πλάσσειν, ἡμα-
 καὶ πλὴν ἐπὶ πλὴν ἐκείνου καὶ
 τοῖς οὐκ αὖτε. ἅτα ὅλα με κα-
 ταμαρτύσεις, καὶ παρὶ δὲ
 ἴσα μὲν βλαπτέμενον καὶ τὸ
 φασκασμάτων, ἐπὶ αὖτε ἐκ
 πλὴν οὐκ αὖτε, ὡς ἔχει ἀναπο-
 δέξομαι

uir, primum quidem dies no-
 vem ac uiginti cum luna si-
 mul incipiens abluie ad Eu-
 phratem, mane solem orientem
 uersus perducens, ac feri-
 monem quempiam longum mus-
 sitans, quem non admodum
 exaudiebam. Nam (quod in
 certamine præcones inepti so-
 lent) uolubile quiddam atque
 incertum proferebat, nisi quod
 quosdam uisus est inuocare dei-
 mones. Post illam igitur incan-
 tationem ter mihi in uultum
 spuens deducit rursus, oculos
 nusquam in obuium quenquam
 deflectens. Et cibus quidem
 nobis glandes erant, potus au-
 tem lac atque mulsum, &
 Choaspi lymphe, lectus ue-
 ro in herba sub diu fuit. Ac
 postquam iam præparati sa-
 tis hac diæta sumus, medio non-
 ctis silentio ad Tigridem me-
 fluuium ducens, purgauit si-
 mul, atque abstersit, faciem
 lustrauit ac squilla, cum plu-
 ribus itidem alijs, & magis
 cum simul illud carmen subo-
 murmurans, deinde totum me
 iam incantans, ac ne d' spe-
 ctis lederet, circumiens, re-
 ducit domum, ita ut eram, reci-

m s præ

procanem, ac reliqua noctis
 parte navigationi nos præ-
 paravimus. Ipse igitur ma-
 gicam quandam uestem indu-
 it, Medorum uesti ut pluri-
 mum similem, ac me quidem
 his quæ uides, ornauit, cla-
 ua uidelicet, leonis exuijs,
 atque insuper lyra. Iussis præ-
 terea ut nomen si quis me vo-
 get, Menippum quidem ne
 dicerem, sed Herculem aut
 Ulyssen aut Orpheum. Pbi-
 lon. Quid ita ô Menippe?
 neque enim causam aut ba-
 bitus, aut nominis intelligo.
 Menippus. Atqui perspicu-
 um id quidem est, ac neuti-
 quam arcanum. Nam hi qui
 ante nos ad inferos olim uiui
 descenderant, putauit si me
 his asimularet, fore ut faci-
 lius Acaci custodias fallerem,
 atque nullo prohibente transi-
 rem, ut pote notior tragico ad
 modum illo cultu emissus.
 Iam igitur dies apparuit,
 quum nos ad flumen ingres-
 si in recessum incumbimus.
 Parata siquidem ab illo fue-
 rant, cymba, sacrificia,
 mulsæ, & in id mysterium dei
 niq̃ue quibuscunq̃ue opus e-
 rit. Imponentes ergo omnia

δίσοντα, καὶ τὸ λοιπὸν ἀμ-
 φὶ πολλῶν ἀρχόντων. αὐτοὶ δὲ
 οὖν μαγικὴν τινὲν ἱδὴ το-
 κίαν, τὰ πολλὰ ἰσχυροῦς τῇ
 μολικῇ, ἐμὶ δὲ τευτοῖσι φέ-
 ρουσ ἐδουλόσασιν τῷ πόλει καὶ
 τῇ λυσιῇ, καὶ προσίτι τῇ
 λύρῃ, καὶ παρακλώσασιν, ἕρ-
 τος ἱερταί μὲν τοῦτομα, Μί-
 νιππον μὲν μοι λίσσων, Ἡρα-
 κλῆα δὲ ὃ Οὐρανία ὃ Ορ-
 φέα. Φι. ὡς δὲ τί τοιοῦ-
 τος ἔστι; οὐ γὰρ σιωπῇ μι-
 τῶν αἰτίων οὕτω το σχῆμα-
 τος, οὕτω τῶν ἱερομάτων.
 Μοῦ. καὶ μὲν πρίσθληρ γε-
 τῶτο, καὶ οὐ παλαιῶς ἀπὸ ῥ-
 ρητορ. ἰπὲρ γὰρ οὕτω πρὸ ἡ-
 μῶν ἴσμεν ὅτι ἔστι κατὰ
 νόθον, ὅτι αἶμα, ἃ μὲν ἀπα-
 κλῶσιν αὐτοῖς, ῥαδίως αὖ-
 τῶν το λίκου φέρων δια-
 λαθῶν, καὶ ἀκωλύτως παρὰ
 θῶν, ἃτι σπουδὴν ῥαγι-
 κῶς μάλα παραπινυόμε-
 νον ὑπὸ το σχῆματος. ἔδο-
 δ' οὖν ὑπὸ φαισος ἡμέρα, καὶ
 κατὰ θέτον οὐδὲ τὸν ποτα-
 μόν, πρὸ αἰσχυρῶν ἰγυρῶ-
 νων. παρθενοῦσας δ' αὖ-
 τῶν καὶ σκῆτος, καὶ ὁρῶν καὶ μι-
 λικρατα, καὶ ἄλλα ὅσα πρὸ
 τῶν τιλὶ τῶν χρῆσιμα. ἐμ-
 ον. βαλόμενοι οὖν ἅπαντα τὰ

πρᾶ

παρ

παρὰ δὲ καὶ μελῶν, οὕτω δὲ
καὶ αὐτοὶ βαίνοντες ἀχνύ-
μενοι, θαλρῶν κατὰ δ' αὖρον
χίοντες. καὶ γὰρ μέτε-
ρ' ὑπερφύμεθα ἐν τῇ πο-
ταμῷ· ἄτα δ' ὅτι πλάσσο-
μεν ἐς τὸ ἴλην καὶ τὴν λίμ-
νην, ἐν ᾗ ὁ δούρατος ἀρσενί-
σιται· πόρρωθεν δὲ καὶ
παύσι, ἀφικνούμεθα ἐς τι-
χασίον ἱερὸν καὶ ὀλῶδες,
καὶ ἀνύλιον. ἐς δ' ἀποβά-
τον, ὅγ' αὖτο δὲ ὁ Μιθροβάρ-
ζης, βίβριεν τι ἄρ' ἐμὴν, καὶ
τὰ μῦθ' ἰσχυράμεθα, καὶ
τὸ αἶμα πόρ' τὸν βίβριεν ἰ-
σχυράμεθα. ὁ δὲ μᾶλλον ἐν
πιδότῳ ἀλῶν ἡμετέρῳ ἰ-
χθῆ, οὐκ ἐν ὀρμίστῳ φει-
σῇ, παμμίγιστος δὲ ὡς οἶδε
σι ἡ ἀνὰ κρατῶν, δαίμωνι
δαίτη ὁμῶς πάντας ἐπιβῆαι
Ἰο, καὶ ποινὰς καὶ ὀρμύνας,
καὶ οὐχίαν ἐκείτω, καὶ αὖ
παρὼν πόρ' ἐμὴν, παρὰ
μεγέθους αἶμα βαρβαρικά τι-
τα καὶ ἄσχημα ὀνόματα καὶ
πολυσύλλαβα. οὐδὲν ἔρ' παύ-
ται ἐκείνη ἰσχυράμεθα, καὶ καὶ
ἂν ἐκείνη τῷ δαίμονι αἰδρι-
σύνονται, καὶ ἡ ὕλην τοῦ ἰσ-
χυρῶς πόρ' ἐμὴν ἡμέτερον, καὶ
παρὰ γὰρ ὑπερφύμεθα ἡ
καὶ οὐκ ἐμὴν, ἡ δαίμων

preparata, ita iam & ipsi
Ingredimur tristes, lacry-
misq̃ implemur abortis. At
que aliquanisper quidem in
fluvio ferimur, deinde in syl-
vam delati sumus, ac lacum
quendam, in quem Euphra-
tes conditur. Tum hoc quo-
que transmissio, in regionem
quandam peruenimus so-
lam, sylvasam atque opa-
cam, in quam descendentes
(praebat enim Mithrobari-
zanes) & puteum effodiu-
mus, & oves iugulamus, &
foveam sanguine conspergi-
mus. At magus interim aci-
censam faciem tenens, baud
amplius iam summissomurmu-
re, sed voce quam poterat ma-
xime clamitans, demones si-
mul omnes conuocat, Pannas,
Erynnas, Hecaten nocturi-
nam, excelsamque Proserpi-
nam, simulque polysylla-
ba quaedam nomina barbar-
a atque ignota commiscet.
Statim ergo temere omnia,
& rimas ex carmine soi-
lum ducere, ac porro Cery-
beri latratus audiri, & iam
res plane tristes fuisse ac moesta,

Εἰς τὴν

Vmbraſum ac timuit rex imis d' ὑπὸ σέβερῳ αἰῶνι τοῖς
 ſedibus Orcus . Ac protinus αἰδυνόμενος . καταφαινέτο γὰρ
 nus quidem inferorum pate- ἔδει τὰ πάντα , καὶ ὁ αἰ-
 bant pleraque , lacus Pyri μου καὶ ὁ θυεραλγίδου ,
 phlegethon , ac Plutonis rei καὶ τὰ Πλούτωνος τὰ βα-
 gia . Tum perillum deſcen- σίματα . καταδύντες δ' ἐ-
 dentes diatum , Rhadamanti μιν διὰ τὸ χάσματ' , τὸν
 ebum propemodum metu repē- μὲν Ραδάμανθου ὀδυρμῶ
 vimus extinctum . Ac Cerbei τὴν ἰῶτα μικρῶ δ' αἶψ' ὑπὸ τῷ
 rus primum quidem lacrabat , δ' ἔπος . ὁ δ' ἐκρήρετ' ὕδα-
 commouitque feſc . Ac quum τας μὲν τοι , καὶ παρὰ τὴν
 ego tyram celerrimè corre- σι . ταχὺ δ' ἐμὸν ἑρπύσαντ'
 ptam pulſaſſem , cantu ſtatim τὴν δύρα , παραχρῆμα ἐκεί-
 ſopitus , obdormit , deinde poi μέν' ὑπὸ τὸ μέλου . ἐπ' αἶ-
 ſteaquam ad lacum uenimus , δ' ἐπὶ τὴν λίμνην ἔλθο-
 enare ſerè non licuit : Iam ei μὲν , μετὲρ μὲν οὐδ' ἐπ' ἄρα
 num onuſum erat nauigium , ὄδυ μὲν . ὡ γὰρ ἔδει πλεῖστον
 eiulatu certè plenum . Vult τὸ πρὸς μῆνιν , καὶ οἰμωγῶν
 nerati quippe in eo nauigabant ἀνάπληρον . φωνημάτων δ' ἐ-
 omnes , hic ſemur , ille caput , παρόντος ἐπ' ἄπληρον , ὁ μὲν τὸ
 alius alio quopiam membro lu σκιδετ' , ὁ δ' ἔτι τὴν λιπαλὴν , ὁ
 xatus , uſque adeo , ut mihi ἢ ἄλλ' τι σιωπῆρι μὲν
 certè ex bello quopiam adēſſe ἐμοὶ δοκῆν ἐκ τινος πολέμου
 uiderentur . Ac optimus Oba παρόντος . ὅμως δ' ἔμ' ἐβίβλιν
 von , quā ſconis uideret exuias , τῶν Χάρων , ὡς ἴδ' ἐπὶ τὴν λίμ-
 eſſe me ratus Herculem , recei τὴν , οἰνοβόῳ μὲν τ' ἑρακλῆα αἶ-
 pit , tranſque uexit libens , cum ραι ἰοιδέσθαι μὲν , καὶ διακρί-
 exeuntibus quoſ nobis monſtra μνοῖ τι αἰσμοσι , καὶ ἀποβῆ-
 uit ſemitam . Sed quoniam iam σι διασέμναι τὴν αἰσπῆρ .
 eramus in tenebris , præcedit ἐπ' αἶψ' ἢ μὲν ἐπὶ τῷ σκιδετ' , προ-
 quidem Mithrobarzanes , ego ἢ αἶψ' ὁ μισροβαρζάνης , αἰπὸ
 autem à tergo continuus illi μὲν δ' ἐγὼ κατόπιρ ἐχέμιν
 comes adhæreo , quo ad in οὐδ' αἰὲς τὸ , ἕως πρὸς λαμῶ-
 pracum maximum peruenimus να μὲν γίγτορ ἀφικνέμεθα τῷ
 αἴθροι
 αἴθροι

ἀσφodelοῦ κατάρτερον, οὐδὲν
 δὲ περιπαίτετο ὑμᾶς τὴν
 βρυχῆν τῶν κυρτῶν αἰσιν αἰ.
 κατ' ἄλγιστον δὲ προϊύμενος,
 παρρησιάζομαι πρὸς τὸ τοῦ
 Μίσου δικαστήριον. ἰτύχαι
 οὐδὲ ἰσχυρὰ ἐπὶ δρίσκον τινος
 ὑψηλοῦ καθήμενος. παρρη-
 σιάσας δὲ αὐτῷ ποινὰν
 καὶ ἀλάστορος, καὶ ἔρπονός,
 ἰτίρως δὲ προσέγοντο πολ-
 λοὶ τινὲς ἱερῆς ἀλύσει μα-
 κρῶν ἀειμένους. ἰλγιστοὶ δὲ
 αἶναι μοιχοὶ καὶ πορνεύοντες,
 καὶ τιλῶναι, καὶ κλέπτειν,
 καὶ σκαφάστας, καὶ τοιοῦ-
 τ' ἱμῖλ' τῶν πάντων ἡν-
 οῦστων ἐν τῷ βίῳ. χωρὶς δὲ
 οἷτι πλούσιοι καὶ τοκογλύ-
 φοι προσήδοντο, ὄχλοι, καὶ προ-
 γαστορὲς, καὶ πωλεστροὶ, καὶ οἱ
 ἄν' ἡμεῶν αὐτῶν καὶ ἑτέροι
 καὶ διτάλαστον ἐπιμένους.
 ἱερῶν δὲ οὐδὲ ὑμᾶς, ἱερῶ-
 μέναι τὰ γιγνώμενα, καὶ οἱ
 κούμενοι τῶν ἀπολογουμέ-
 νων. Καταγέροντα δὲ αὐτῶν
 ἡλικιωτοὶ τινὲς καὶ παράδοξοι
 ῥήτορες. Φι. τίνας εἶπες πρὸς
 αἰεῖν; μὴ γὰρ ἐκνήσκει καὶ το-
 το εἰπεῖν. Μί. οἷα δὲ πον-
 ταῖσι τὰς πρὸς τὸ ἥλιον αἰ-
 ποτίμου μέλας σκιάς ἀπὸ τῶν
 σωματῶν; Φι. πάντων ἢ οὐκ.

Men.

asphodelo confutum, ubi cer-
 te circumfusa undique mor-
 tuorum stridula nos sequuntur
 umbrae. Tum paulo proce-
 dentes longius, ad ipsum Mis-
 souis tribunal accessimus. Et
 nos ipse quidem in solio forte
 quodam sublimi sedens. Asse-
 bant autem illi Poenae, Tor-
 tes, mali Genij, Furia. Ex ali-
 cetera parte plurimi quidem ad-
 ducti sunt ex ordine longa fu-
 ne uincti. Dicebantur autem
 adulteri, lenones, machi, homi-
 cidæ, adulatores sycophan-
 tæ ac talis hominū turba quid-
 uis in uita patrantium. Scors-
 sum autem diuites ac fœnera-
 tores prodibant, pallidi, uentri-
 cosi ac podagrici, quorum quis-
 que trabe uinctus erat, ferri
 pondere decorum calceatorum
 imposito. Nos igitur astantes,
 & quæ fiunt omnia conspici-
 mus, & quæ dicuntur, auscul-
 tamus. Accusant autem noui
 quidam atque admirabiles rhet-
 ores. Phi. Quinam ergo hi,
 per Iouem sunt, ac ne isthuc
 quidem te pigeat dicere. Mei-
 nippus. Umbras ne unquam
 istas nosti, quas opposita solâ
 reddunt corpora? Philon.

Omnino quidem igitur.

Men.

Menippus . Haec nos igitur quum primum functi uita sumus, accusant, testantur, atque redarguunt, quicquid in uita peccauimus, et sanè quædam ex his dignæ admodum fide uidentur, utpote nobiscum uersatæ semper, nostrisque nusquam digressæ corporibus. Minos igitur curiose quemlibet examinans, impiorum re, legabat in cœtum, pœnas ibi sceleribus suis dignas luiturum . In hos præcipue tamen incenditur, quos opes dum uiuerent, ac dignitates inflauerant, qui quæ adorari se fere exspectabant, nimirum breui perituram eorum superbiam fustumque detestatus, quippe qui non meminissent mortales ipsi quum sint, sese bona quoque mortalia consequutos . At nunc splendida illa exuti omnia, diuitias, inquam, genus, munia, nudi ac uultu demisso steterunt, tanquam somnium quoddam, humanam banc felicitatem recogitantes, adeo ut hæc dum conspiceret nimis quidam delectatus fuerim . Et si quem eorum fortè agnoueram, accedens quicquid aliquo modo sub

monui

Μενίππος· αὐτὰς τοῖς τε ἐκείνων ἀποδιδόντες, κατὰ γὰρ ἡμεῖς τι, καὶ κατὰ μαρτυροῦν καὶ διελίγχει τὰ πρὶν ἡμῶν παρὰ τὸν βίον; ἔσονται δὲ αὐτῶν ἐξέτασις ἀκούσις, ὅτι αὐτοὶ ὥσπερ, καὶ μακίστοι ἀφιστάμενοι τῶν σωματίων, ὅ δ' οὐδὲ μὴν οὐκ ἐπὶ μηδὲς ἐξισταίωμεν ἀπὲς τιμῆς ἡμετέρας ἐν τῶν τῶν ἀσπίδων χώρῳ, δίκην ὑφ' ἑνὸς κατ' ἀξίαν τῶν τιτλοῦ μελέων, καὶ μέλητα ἐκείνων ἐπὶ τῶν ἐπὶ πλείοις τι καὶ ἀρχαῖς τιτυφμελέων, καὶ μορονουχί καὶ προσκυῶσαι περιμερόντων . τίς τι διλογχερίσιον ἀλαστοείας αὐτῶν, καὶ τίς ὑπεροφίας μὴ σατλήμερος, καὶ ὅτι μὴ ἐμὲ μόνω, δευτοί τε ὄντες αὐτοί, καὶ δευτῶν ἀγαθῶν τιτυφμελέων . οἱ δ' ἐκ ποδῶν σάμεροι τὰ λαμπρὰ ἐκείνων πάλαια, πλούτους λίγα καὶ γόνα, καὶ δουραστάς, γυμνοὶ ἐκείνων ποδονέων, παρρησιῶσαι, ὥς τις τινα ὄντορ αἰσάπιμα παρὰ δὲ μὴν τίς παρ' ἡμῶν οὐδ' αἰμορίαν . ὥστε ἡμεῖς ταῦτ' ὄντων, ὑπερίκαρτον καὶ τινα γυναισάμεν αὐτῶν, προσὶ ὅν αὐτῶν ὅσον καὶ πρὸς ὑμῶν

σκον, οἷον ὡς παρὰ τὸ βίον,
 καὶ ἡλικίον ἐφύσαστό τι, ὑπὲρ
 καὶ πολλοὶ μὲν ἰσθόσ' ἐπὶ τῷ
 προδύρῳ παρὰ τὴν σκηνάν,
 τὴν πρόσθεν αὐτοῦ πρὸς μὲν
 νοστοῦ, ἀδούμενοι τε καὶ ἀ-
 ποκλασόμενοι πρὸς τῶν οἰκί-
 τῶν. ὁ δὲ μέγας αὖ ποτι ἀ-
 πατήλας αὐτοῖς πορφύρε-
 νος, ὃν ὀρίχυνος ὃ διαπεί-
 κη, δὲ δαίμονας ἔκτε καὶ
 μακαρίους ἀποφάσκει τοὺς
 προσεπίντας, ὃν τὸ γὰρ
 ὃ τὴν δεξιὰν προσηύχων δόξα
 καταπαύειν. ἐκ αὐτοῦ μὲν οὐδὲ
 ὁσιῶντο ἀκούοντες. τῷ ἡ Μί-
 σθι μία τις καὶ πρὸς χάριν
 ἐδικάσθη δίκην. τὸν γὰρ τοῖς
 σικελιώτῃ Διονύσιον, πάλ-
 λος καὶ αὐτοῖς ἐπὶ τὴν Δίον
 ὃ καταγεγραμμένα, καὶ ὃ
 πρὸς τὴν γὰρ καταμαρτυρῶ-
 δόξα, παρὶ δὲ Ἀρίστι-
 πῳ ὃ λυρῶν (ἀγροσι δ'
 αὐτὸν ἐν τιμῇ, καὶ διώπται
 μέγιστον ἐν τοῖς κατὰ) με-
 καὶ δ' αὖ τῇ χιμαίρᾳ προσ-
 δόξα, παρὶ δὲ ἄλλοις ὃ κα-
 παδίκην, λίγων πολλοῖς αὖ
 τὸν τῶν πικρὰ δούλων
 πρὸς ἀργύριον γράσσει δι-
 ξίδην. ἀποσάσθω ἡ δὲ μὲν το-
 δικαστὴρ πρὸς κολασθῆναι
 ἀξιοκρίτως. ἐν δὲ ὃ φίλος
 πολλὰ

nui, qualis in uita fuerat,
 quantopereque fuerat in-
 flatus, tum quum plurimū
 mane fores eius obsidentes,
 pulsī interim exclusique &
 famulis, illius expectabant
 egressum. At ipse uix
 tandem illis exoricens, pu-
 nicus, aureus aut uersicolor,
 felices ac beatos se
 facturum salutantes puta-
 bat, si pectus dexteram ue-
 porrigens, permetteret os-
 sculandam. Illi uero audien-
 tes ista molestē ferebant.
 At Minos quiddam etiam
 iudicauit in gratiam. Quis-
 pē Dionysium Siciliae ty-
 rannum multis & atrocibus
 criminibus & Dione
 accusatum, & graui Stoico-
 rum testimonio conui-
 ctum, Cyrenaeus Aristhip-
 pus interueniens (Nam
 illum ualde suscipiente inferi,
 eiusq; plurimum ibi uale-
 at autoritas) ferme iam
 Chimaeae alligatum absol-
 uit & poena, asserēs illum cru-
 ditorum nonnullos olim iuuisse
 pecunia. Tum nos & tribunali
 discedentes, ad supplicij locū
 cū peruenimus. Vbi amico

multa

multa & miseranda audire si-
mal, ac spectare licuit. Nam
simul ac flagrorum sonus audi-
tur, & edulatus hominum in
igne flagrantium, cum rota
& tormenta, catenae, Cerbe-
rus lacerat, & Chimera di-
laniat, crucianturque pariter
omnes, captivi, reges, prae-
fecti, pauperes, mendici, di-
uites, & iam scelerum omnes
poenitebat. Et quosdam qui-
dem eorum, dum intuemur, agi-
nouimus, uidelicet qui nuper è
uita discesserant. At hi se-
pudentes tum occulebant, no-
stroque subtrahabant aspectui,
aut si nos aliquando respicie-
bant, id seruiliter admodum
abiectionis faciebant, atque hi
quidem quam olim putas, one-
rosi fastiosi que in uita? At pau-
peribus malorum dimidium re-
mittebatur, & quum interquie-
uissent, denovo repetebantur ad
poenam. Sed illa quoque quae fa-
bulis feruntur, aspexi, Ixionem,
Sisyphum, Phrygiumque gra-
uiter affectum Tantalum, ge-
nitiuamque terra Tityum, Dij
boni, quantum? Integrum strai-
tus agrum occupabat. Hos
tandem praetereuntes, in cam-
pum uenimus Acherusium,

inueni

πολλὰ καὶ ἱλιανὰ τῶν ἀνθρώπων
οἱ τι καὶ ἰδόντες. μαρτύρων
τι γὰρ ὁμοῦ ψόφου ἤκουόντες,
καὶ οἱ μὲν τῶν ἐπὶ τῷ πυρὶ
ρός ἐπιπλεόντων, καὶ τριβλῶν
καὶ λυφώνων καὶ ῥοχοί, καὶ
ἡ χίμαιρα δὲ πᾶσαν τι, καὶ ἡ
κύβητος ἰδρυμένη. ἴκοντο
λίσσονται τι ἅμα πάντες, βα-
σιλεῖς, δούλοι, σαφῆσαι, πόντι-
ες, πλάσιοι, πτωχοί. καὶ μὴ
τέ μιν πᾶσι τῶν τιτοληφόντων
μελών. ἐνίοις δὲ αὐτῶν καὶ
ἐννοήσαντες ἰδόντες, ὅτι
οἱ ἦσαν τῶν ἐν ἀρχῇ τιτι-
λόντων. οἱ δὲ συνέκλινον
πῶτον, καὶ ἀντιτρέποντο. ἡ
δὲ καὶ προσέλιποντες, μάλα
δολοπεπῆς τι καὶ λολακὸν
τεκνόν. καὶ τὰυτα πῶς εἶς
βαρύνει ὅντες, καὶ ἐν ὁρίῳ
παρὰ τὸν βίον. τοῖς μὲν τι
πένοντιν ἡμιτέσσα τῶν ἡ-
κῶν ἰδὲ ἴδοι. καὶ διασπῶν
μεσοὶ πάντων ἐκολάζονται. καὶ
μὴν ἡρώεσσα εἶδον τὰ μολύ-
βδην, τὸν Ἰξίονα, καὶ τὸν Σίσυ-
φον, καὶ τὸν φρύγα Τάντα-
λον χαλεπῶς ἐχόντα, καὶ τὸν
γενεὸν Τίτυον, ἡράκλειον δὲ
σοφόν. ἴκοντο γὰρ ὅσον ἰόν-
των ἀγροῦ. ἀλλ' ὁ δὲν δὲ
καὶ τούτους, ἐς τὸ πᾶν ἴδοντες
βαλλόμενοι, τὸ ἀχρόνιστον,
ὅτι

ὀφείκομεν τε αὐτοῖσι τοὺς
 ἑμιδίας τε καὶ τὰς ἑρμεί-
 νας, καὶ τὴν ἄλλην ἑμιλὴν
 τῶν νεκρῶν κατὰ ἴδου καὶ
 φύλα διατομελῆς, τὰς δὲ
 παλαιὰς τινὰς καὶ δύωτι-
 ῶντας, καὶ ὡς φησὶν Ὀμη-
 ρος, ἀμυμονέες. τὰς δὲ νεα-
 λᾶς καὶ σιωπηλότητας, καὶ
 μάλιστα τὰς αἰγυπτίους αὐ-
 τὰς διὰ τὸ πολυκαρπία τῆς
 ταρχίας, τὸ μὲν τοι διαγι-
 γώσκουσιν ἑκάστην, ἑκάστην τε
 ἡμῶν ῥάδιον. ἀπαντὸς γὰρ ἡ-
 τεχνῶς ἀλλήλοισι γίνονται ἰ-
 μοιοι, τῶν ἐστὶν γυμνῶν
 μελῶν, πλὴν μόγις καὶ διὰ
 πολλοῦ ἀναθωρεῶντος αὐ-
 τοῦς ἐγινώσκουσιν. ἑκάστη
 δ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἀμαυροὶ καὶ
 ἄσπετοι, καὶ οὐδὲν ἐστὶ τῶν
 παρ' ἡμῶν καλῶν φυλάττον-
 τός, ὥς τι πολλῶν ἐν ταῦτῃ
 σκελετῶν καὶ μελῶν, καὶ παρ' ἡ-
 μῶν ὁμοίων, φοβρὸν γὰρ καὶ διὰ
 κοῦρον διδερκίτων, καὶ γυμνῶς
 τὰς ἐδέοντας προφανέειν, ὅ-
 ππότερ πρὸς ἑαυτὸν, ὅτι τι
 διακρίναμι ἢ ὀφείτω ἡ-
 πότ' ἑκατὴ Νίρως, ἢ τ' ἡμῶν
 τῶν ἱερῶν ἀπὸ τ' Φαίακων βα-
 σιλέως, ἢ Πυρρίου τ' μάχα-
 ρον ἀπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος. ἢ
 ἄν' γὰρ ἐστὶ τῶν παλαιῶν

γυνή

inuenimusque ibi semideos,
 heroidasque & aliam simul
 mortuorum turbam, in gen-
 tes tribusque dispositam, alios
 quidem uetulos quosdam ac
 marcidos, atque (ut Home-
 rus ait) euanidos, alios uero
 iuueniles & integros, & hoc
 potissimum ob illam condiem
 di efficaciam Aegyptios.
 Verum dignoscere quemli-
 bet haud proclue fuit, adeo
 nudatis ossibus omnes erant
 inuicem simillimi, nisi quod
 uix tandem eos diu intenden-
 tes agnouimus. Quippe con-
 ferti confidebant obscuri ac-
 que ignobiles, nullumque ser-
 uantes amplius pristinae for-
 mae uestigium. Cum igitur
 multi simul offci cōsisterent,
 inuicem omnino similes, quē
 terrificum quiddam per ca-
 uos oculorum orbes transpi-
 cerent, dentesque nudos os-
 stenderent, haesitabam cer-
 tē tecum, quoniam signo
 Thersitem & Nireo illo for-
 moso discernere, aut meni-
 dicum Irum & Phaeacum
 rege, aut Pyrrhiam coquum
 ab Agamemnone. Ni-
 hil enim amplius ueterum
 n iudē

iudiciorum eis permanserunt, sed ossa fuerunt inter se similia, incognibilia, nullis inscripta titulis, nullique unquam dinoscenda. Hæc igitur spectanti mihi, persimilis hominum uita pompæ cuiuspiam longè uidebatur, cui præsit ac disponat quæque fortuna, ex his qui pompam agunt, diuersos uiricisque cuique habitus accommodans. Alium siquidem fortuna diligens, regijs ornat in togis, et tiaram imponens, et satellites addens, et caput diademate coronans. Alium serui rursus ornatum induit, hunc deformem atque deridiculum fingit, nam omnigenum, ut opinor, debet esse spectaculum. Quin habitus quorundam plerumque in media quoque pompa de mutat, neque perpetuo eodem finit ordine cultusque progredi, quo prodierant. Sed ornatu commutato, Cræsum quidem coegit seruicæ priuicque uestes induere, Mæandrium autem olim inter seruos incedentem, Polistatis

γυναικῶν αὐτῶς περι-
μηνε, ἀλλ' ὁμοία τὰ ἐγὰ
ἦν, ἀδελφὰ καὶ ἀνδρῶν
καὶ γυναικῶν οὐδ' ἔστι δια-
κρίνειν αὐτὰ διωκόμενα. τῶν
γάρτοι ἐκείνων ὁρῶντι, ἰδὼντες
μοι ὅ τῶν αἰθρώπων βίῃ
πομπῇ τινα μακρὰ προσει-
κόναι, χορηγῶν δὲ καὶ δια-
τάττειν ἕκαστα ἐτόχε, διὰ
φορὰ καὶ ποιικίλῃ τοῖς πομπῶν
αὐτῶν σχήματι προσά-
πλουσα. τὸν μὲν γὰρ λαβῶσα
ἐτόχε, βασιλικῶς δίδου-
σιν, τιτάρων τε ἐπιδύσα, καὶ
δορυφόρους παραδύσα, καὶ
τὴν λιπαρὴν σιφασα τῷ
διαδήματι. τῷ δὲ οἰκίτου
σχῆμα περιδίδου, τὸν δὲ τι-
να ἡλαλὲν εἶναι ἐκίσχυσε, ὃ
ἤ μορφοῦ καὶ γυλοῦ παρ-
δούσας. παροδῶν γὰρ
οἶμαι δῆρ' ὑποδύσαι τὴν θί-
αν. πολλάκις ἤ διὰ μίσην
πομπῆς μετιβάλλει τὰ εἶδη
σχήματα, ἐν ἑαυτῇ δὲ τίλος
διαπομπόσας, ὡς ἐτάχθη
σαν, ἀλλὰ μεταμφοίσας,
ὃ μὲν Κροῖσον ἐτάχθη τὴν
ἐοικέναι καὶ αἰχμαλώτης οὖν
τὴν ἀναλαβόν, ὃ δὲ Μακά-
ριον τίως ἐν τοῖς οἰκίταις
πομπόσοντα, τὴν Πολυκρά-
τους τυράννιδά μ' ὑποδύσαι.
καὶ

καὶ μίχεται μὲν τῷ ἑαυτοῦ
 χρῶματι τῷ σχήματι, ἵππῃ
 δ' αὖ δὲ πομπῇ καὶ
 παρ' ἑαυτὴν, τῶν καὶ τῶν
 ἀποδοῦν τῷ σκελετῷ,
 καὶ ἀποδοῦν τῷ σχή
 ματι τὰ σώματα, ὥς
 πρὶν πρὸ τοῦ γίνεσθαι, με
 δὲ τὸ πλεονεξία διαφύγειν.
 εἴτοι δ' ἐπ' ἀγασσιν ὡς,
 ἵππῃ δ' ἀπαιτῇ τὴν νόσ
 μου ἐπὶ τῇ αὐτῇ, ἀχθον
 τὰ γι, καὶ ἀγασσιν τοῖς,
 ὡς πρὶν οἰκίαν τῶν ὁρί
 σμένων, καὶ οὐχ ἅπλως δ.
 λίγον ἵππῃ αὐτοῦ ἀποδοῦν
 τὸν νόμον ἢ καὶ τῶν ἰδὲ τῶν
 σκελετῶν πολλὰ καὶ ἱερὰ
 οὐαί τοὺς παρ' ἑαυτοῖς ὡς
 τὰς τούτας πρὸς τὰς χρῆας
 τῶν δραμάτων, ἀπὸ μὲν
 κρίσεως, εἴτοι ἢ Πειάμω
 γιγνομένων ἢ Ἀγαμέμ
 νος, καὶ αὐτὸς εἰ τύχοι μι
 κρὸν ἱπποδρόμου μάλα συμ
 οῦς, τὸ τοῦ Κενόρου ἢ Ἐριχ
 θίως σχῆμα μιμνησάμενος,
 μὲν δὲ λίγον αἰκίαν προῦλ
 θος ἐπὶ τοῦ ποιεῖν τὸ ἱππικόν
 οὐκ ἔστι. ἢ δὲ ἢ πρὸς ἵππον
 τὸ τοῦ δαμάτος ἀποδοῦν
 μένος ἵππῃ αὐτὸν τῷ χρῶ
 μάτι οὐκ ἔστιν ἱππικόν, καὶ
 τὸ πρὸς ἑαυτὸν ἀποδοῦν μένος,
 καὶ

cracis tyrannidem illiga
 uit. Et aliquantisper qui
 dem eo cultu permittit u
 ti, utrum ubi iam pompa
 tempus praterijt, appara
 tum quisque restituens, et
 cum corpore simul exutus
 amictu, qualis ante fuit, ef
 ficitur, nihil d uicino diffi
 rens. Quidam tamen ob in
 scitiam, quum suos fortuna
 cultus exigit, aegre ferunt
 atque indignantur tanquam
 proprijs quibusdam bonis pre
 uati, ac non potius alienis,
 quibus paulisper utebantur,
 exuti. Quin in scena quoque
 uidisse te plerumque puto hi
 striones istos tragicos, qui
 (ut fabula ratio poscit) mo
 do Creontes, modo Priami
 fiunt, aut Agamemnones.
 Idemque (si fors tulerit)
 paulo ante iam grauius
 Cecropis aut Erechthei
 forma imitatus, paulo
 post seruus, poeta iubens
 te progreditur. At ouum
 fabulae iam finis affuerit,
 quisque auratas illas uestes
 exutus, personam deponens.

& descendēs d crepidis , pau
 per atq; humilis obambulat,
 baud amplius Agamemnon
 ille Atreo prognatus , aut
 Creon Menœcci filius , sed
 Polus filius Chariclei Sumi
 ensis , aut Satyrus filius Theo
 gitonis Marathonijs . Sic se
 mortalium res habent , quæ ad
 modū mihi tum spectanti uir
 debatur . Phil . Dic mihi Me
 nippe , isti qui magnificos al
 tosq; tumulos habēt super ter
 ram , & columnas , imagines ,
 titulos , nihil one sunt apud inu
 feros plebeis quibulibet umi
 bris honoratiores ? Menip .
 Nugaris tu quidem , nam si
 uidisses Mausolum , Carem
 illum dico pyramide celebrē ,
 sat scio , nunquam ridere dei
 sūssēs , ita in antrum quod
 dam abstrusum de spectum ab
 iectus est , in reliqua mortuorū
 rum turba delitescens . Hoc
 tantum cōmodi mihi uidetur
 ex monumento referre , quod
 imposito tanto pondere la
 borat magis , & premitur .
 Nam quum Acacus , o ami
 ce , locum cuique metitur , dac
 autem cui plurimum baud
 amplius pedem , necessē est
 con

καὶ καταβὰς ἀπὸ τῶν ἱμῶν
 τῶν , πρὸς καὶ ταπεινὸς πε
 εἰρηχται , οὐκ ἔτ' Ἀγαμέμ
 νων ὁ Ἀτρεΐδης , οὐδὲ Κρέων ὁ
 Μοσσηκίης , ἀλλὰ Πῶλος Χι
 ονκλίδης σαρδισὸς ὀνομασίμω
 ὁ , ὁ Σάτυρος ὁ Θιωγῆς
 ὁ μαραδῶνι . τοιαῦτα
 καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πρά
 γματα ἔστιν , ὡς τίτι μοι ὀ
 ρῶντι ἰδοῦσθαι . Φι . ἀπὲρ μοι
 ὁ Μενίππει , οἱ δὲ τοὺς πολλοὺς
 τελεῖς τούτους καὶ ὑψηλοὺς
 τάφους ἔχοντες ὑπὲρ γῆς ,
 καὶ σέλας καὶ εἰκόνας καὶ
 ἐπιγράμματα , ἔσθ' ἐν τιμῇ
 τέροι παρ' αὐτοῖς εἰσι τῶν
 ἰδιωτῶν νεκρῶν ; Μεν . λη
 ρῆς ὁ οὗτος . ἀ γὰρ ἰδιώτῃ
 τῶν Μαισωλῶν αὐτῶν , λίγω
 δὲ τὸν ἱερέα , τὸν ἐκ τοῦ τῶ
 ρος περιόχοντα , οὐκ οἶδα , ὅτι
 οὐκ αὖ ἐκείνῃσι γιγνώσκω , οὐκ
 ταπεινῶς ἱερῆσι καὶ παρ
 βύτῃ μου , λαοθάλῃ καὶ τῇ
 λοιπῇ δέμῃ τῶν νεκρῶν ἐν
 μοι δεκτῇ , τοσούτῃ ἀπο
 λαύῃ τοῦ μέγατος , παρ'
 ἴσον ἰσχυρότερον τελευτῶντα
 ἄλλῳ ἐπικύμῳ . ἰσα
 πὰν γὰρ ὁ ἱεὺς ὁ Διαικίης
 ἀπομύθῃς ἐκείνῃ τῶν τῶ
 ρων , δίδωσι δὲ τὸ μέγιστον
 οὐ πολλὸν πλεονέκτημα , ἀλλὰ
 ἀγα

ἀγαπῶν τὰ λατρεῖν, πρὸς
τὸ μίτρεν σωτηριάζουσιν
πολλῶν δ' αὖ, οἶμαι, μᾶλλον
ἐχέας, εἰ ἰδέσσω τοὺς παρ'
ἡμῖν βασιλείας καὶ σαβαί-
πας, πτωχούοντας παρ' αὐ-
τοῖς, καὶ ἦτοι καὶ τοὺς πωλοῦ-
τας ἐκ' ἀπορίας, ἢ τὰ πρῶ-
τα διδάσκουσιν γραμμα-
τα, καὶ ἐκ' τοῦ τυχεῖν, ὅς
βουλεύεσθαι, καὶ κατὰ λόγ-
ον παύεσθαι, ὡς πρὸ τῶν
αὐθιγῶν τὰ ἀτιμώτα-
τα. Φίλιππον γὰρ τὸν μα-
κεδόνα ἐγὼ διασκέμει, ὅς
δὲ κατὰ τὴν ἰκανὴν ἀνατολὴν
ἦν. ἰδέσθω δὲ μοι ἐν γυναι-
δίῳ τινι, μετὰ ἀκούσαν-
τι τὰ σαβαί τῶν ἐκδο-
μάτων. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλ-
λους ἦν ἰδὼν ἐν τοῖς βί-
βλοισι μεταποιῶντας, Ξέρ-
ξην λίγην, καὶ Δαρσίον καὶ
Πολυκράτην. Φί. ἄρα
λίγην τὰ πρὸς τῶν βασι-
λέων, καὶ μικροῦ δ' αὖν ἀπαι-
τεῖται. τί δὲ ὁ Σωκράτης ἰσχυ-
ρεῖται, καὶ Διογένης, καὶ ἄλλοι
ἄλλοι τῶν σοφῶν; Μι. ὁ μὲν
Σωκράτης ἐκ' αὐτῶν πρὸς ἑαυτὸν
ἀνελίγνων ἀπαύτας, οὐδέ
οἱ αὐτῶν Παλαμίδης καὶ
Οδυσσεύς καὶ Νέστωρ, καὶ
ἄλλοι ἄλλοι ἀπὸ τῶν νεκρῶν.

ἔτι

contentum decumbere, sese
que ad loci modum contrabe-
re. At uebementius multo
risisses, opinor si reges hosce
nostros, sacrapasq; uidisses ap-
ud eos mendicantes, & aut
salsamenta uendentes, aut
primas ipsas literas urgen-
te inopia proficētes, & quem
admodum concumelijs a quo-
uis afficiantur, atque in fa-
ciem cadantur, perinde atq;
uiliissima mancipia. Itaque
Philippum Macedonem cō-
spicatus, continere me ceri-
tē non potui, ostensus est
mibi in angulo quodam, de-
tritos calceos mercede res-
farcies. Quin alios præ-
terea multos erat uidere
mendicantes in truijs, Xer-
xes uidelicet, Darios, ac
Polycrates. Philon. Ad-
miranda narras ista de rei-
gibus, penesq; incredibilia.
Socrates autem quid facit
ac Diogenes, & si quis est
sapientum alius? Menip-
pus. Socrates profecto et
iam ibi obuersatur, omnes
que redarguit, uersantur
autem cum illo. Palame-
des, Ulysses & Nestor, & si
quis alius loquax mortuus.

n 3

Ado

Adhuc equidem inflata sunt illi, & intumescunt ex hausto ueneno crura. At optimus Diogenes Sardani palovicius. Assyrio, Macedonia Phrygio, atque alijs item pluribus ex islorum sumptuosorum numero manet, quos quum ciulantes audit, ueteris fortunæ magnitudinem recogitantes, & ridet & delectatur, ac supinus cubans, ut plurimum canit, aspera nimis atque iniucunda uoce illorum ciulatus obscurans, adeo ut id ægrèferentes, nec Diogenem ferre ualentes, de mutanda sede deliberent. Phil. De his iam satis quidem, cæterum quod nam illud decretum est, quod initio dixeras aduersus diuites esse sancitum? M. Bene admones. nescio enim quo pacto, quum hac de re dicere proposuissem, ab instituto sermone procul aberravi. Dum igitur ibi uersabar, magistratus concionem aduocauerunt, his uidelicet de rebus quæ in commune conducerent. Conspiciens ergo multos concurrere, cōmiscensque ipsum mortuis, statim unus

ἔτι μὲν τοὶ ἐπιφύοντο αὐτῶν, καὶ δὲν δέκει ἐν τῇ φαρμακίᾳ τὰ σκίδαν. ἰδὲ βίλτις. Διογένης παροῖ καὶ μὴ Σαρδανᾶ πάλῳ τῷ αὐτοῖω, καὶ Μίδα τῷ φρυγί, καὶ ἄλλοις τοῖς τῶν πλουτῶν. ἀκούων δὲ οἱ μὲν ἴστων αὐτῶν, καὶ τίς παλαιᾷ τύχῃ αὐτοῖς βουμένων, γιγᾶ τι, καὶ τίς περταί, καὶ τὰ πολλὰ ὑπὲρ κατὰ κῆλιν. ἔδει μὲν λαβρὰ καὶ ἀπλῶς τῷ φωνῇ, τὰς οἰμωγὰς αὐτῶν ἐπικαλῶν, ὥστε αὐτὸν νῆδαι τοὺς ἀνδρας καὶ διασκήψασθαι, μάλιστα οὐ φέροντας τὸν Διογένην. Φίλω. ταυτὶ μὲν ἰκανῶς. τί δὲ τὸ ψήφισμα ἐστίν, διπρὸς ἐν ἀρχῇ ἐλθόντες ἕκαστοι ῥῶσαι κατὰ τῶν πλουσίων; Μι. ὧς ἐκίμνησας. οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως πρὸς τοῦτον λίγαν προδῆμιν, πάντοτε ἀπικαλῶν τὸ λόγον. διατρέβοντι γὰρ μου παρ' αὐτοῖς, προὔδισαν οἱ πρυτάνεις ἱκεσίαν πρὸς τῶν κλεινῶν συμφέροντα. ἰδὼν γὰρ πολλὰς συνοδίσοντας, ἀδαμίξας ἐμὲν τὸν τοῖς νεκροῖς, σὺν δὲ ἐν καὶ

καὶ αὐτοὶ θμ. τῶν ἐκκλησιῶν
τῶν. διηκῶν μὲν οὖν καὶ
ἄλλα, τὸν οὖν δὲ τὸν
εἰ τῶν πλουσίων. ἐπεὶ γὰρ
αὐτῶν καταγέμετο πολλὰ
καὶ ἀνά, βία καὶ ἀλαστο
νεία, καὶ ἐκδοφία καὶ ἀδι
κία, εἰς αὐτὰς τις τῶν
ἀμαρυγῶν αὐτίκην ψύφι
σμα τοῦτο.

Υψισμα.

Ἐπειδὴ πολλὰ καὶ πα
ράνομα οἱ πλούσιοι ἀρῶσι
παρὰ τὸν βίον, ἀρπάζοντες
καὶ βιαζόμενοι, καὶ πάντα
ῥίπον τῶν πρῶτων κατα
φρονουμένων, δίδου τῇ βί
ῃ καὶ τῇ δόμῳ, ἐπειδὴ
ἀποδάμναι, τὰ μὲν σώμα
τα αὐτῶν καταλείδαι, κα
τάπερ καὶ τὰ τῶν ἄλλων
πονηρῶν, ταῖς δὲ ψυχαῖς αὐτὰ
πικροτάτας αὖν ὅς τὸν βί
ον, καταλείδαι ὅς τοὺς ὄ
ρους, ἄχρει αὖτὲρ τοιού
των διαγάγῃσι μυριάδας
ἐτῶν πόνου καὶ ἄποσι, ὅ
σοι δὲ ὅσον γιγνόμενοι, καὶ
ἀχθοφοροῦντες, καὶ ἐπὶ τῶν
πρῶτων ἐλαττωμένοι, τὸν
πῶς δὲ τοιούτῳ, δέξῃαι αὖ
τοῖς ἀποδαῖν. ἔτι τὴν γυνά
μιν Κρανίου σκιλίσινος, οὐ
ποσινὸς, φυλῆς ἀλιβαγιάδος.

τέτη

et ipse erant concionatorum.
Agitata sunt igitur et alia
multa, postremo uero de diui
tibus negocium. In quos po
steaquam plurima fuissent
obiecta, uolentia, superbia,
fastus, iniuria, assurgens
tandem ex populo primas
quidam, huiusmodi decre
tum legit.

Decretum.

Quoniam, inquit, mul
ta diuites perpetranc inui
ta, rapientes ac uim infe
rentes, inopesq; omni modo
despectui habentes, Curiae
populoq; uisum est, ut quum
functi uita fuerint, corpora
quidam eorum poenas cum
alijs sceleratorum corpori
bus luant, animae uero sur
sum remissae in uitam, in as
inos demigrent, donec in ta
li rerum statu quinquies ac
uicies decem annorum mul
ta transegerit, asini sem
per ex asinis renati, onera
ferentes, atque a pauperi
bus agitati. Dein ut li
ceat illis e uita excedere.
Hanc sententiam dixit Cal
uarius patre Aridello patria
Manicēsis, tribu Alibaniade.

n 4

Ηος

Hoc recitato decreto, appro-
bauerunt principes, sciuit
plebs, adfremuit Proserpina,
allatrauit Cerberus. sic enim
vata quæ inferi statuerunt, autem
itaque fiunt. Quæ igitur in cõ-
cione agebantur, erat huius-
modi. Tum ego statim, cuius
gratia ueneram, Tiresiam
adeo, atque illi re, uti erat, cri-
dine narrata, supplicauit, ut
mibi diceret, quodnam opti-
mũ uitæ genus putaret. Hic
uero subridens (est autem seni-
culus quispiam cæcus, palli-
dus, uoce gracili õ fili, inquit,
causam tuam pplexitatis scio
a sapientibus istis profectam,
haudquaquam idem inuicem
ijsdem de rebus sentientibus,
uerum haud fas est ul tibi
proloqui, siquidem quod Rha-
damanthus interdixit. Ne-
quaquam, inquam, õ pa-
tercule, sed dic amabo, ne-
que me contemnas, qui in-
uita te etiam ipso cæcior ob-
erro. Abducens ergo me,
procul ab alijs auferens, ad
aures mihi inclinans, Opti-
ma est, inquit, idiotarum
priuatorumque uita, ac pruden-
tior. Ideo ab insipientia cessi-

sans

τούτου ἀναγορευθέντος τοῦ
ψοφίσματος, ἐπιψόφισαν
μὲν αἱ ἀρχαί, ἐπιχαρῶσιν
οἱ δὲ τὸ πλῆθος, καὶ σὺν ἑ-
μῷ αὐτοῦ Βερμῶν, καὶ ὑλάει
οὗτος ὁ κήρυξ. οὗτος γὰρ σὺν
τῷ γίγνεται, καὶ λύει, τὰ
ἀνγνωστὰ. τὰυτὰ μὲν
λέγουσι τὰ σὺν τῇ ἰκκλήσει.
ἰγὼ δὲ οὐκ ὀφείμην αὐ-
τῷ, τῷ Τερσίῳ προσελθόν,
ἐκείνου αὐτὸν τὰ πάντα
διηγεσάμενος, ἀπ' αὐτοῦ πρὸς
ἐμὲ, ποῖον τινα ἔχειται τὸν
ἄριστον βίον. ὁ δὲ γιγῶσται,
ἰσὶ δὲ τυφλῷ τι γρόντιον,
καὶ ὠχρῶν καὶ λιπρόφυτον,
ὠτίμιον, φασὶ, τὴν μὲν αἰ-
τίαν οἰδᾶσθαι ἀπορίας, ὅτι
παρὰ τῶν σοφῶν ἔχοντες, οὐ
τὰ αὐτὰ γιγνομένην ἰα-
τοῖς. ἀτὰρ οὐ δύμις λίγαν
πρὸς σὲ, ἀπείρηται γὰρ ὁ
πρὸ τοῦ Ραδάμανθυος. μὴ
δαμῶς, ἴστω, ὡς πατίειν,
ἀλλ' εἰπὶ, καὶ μὴ περιίδου
ἐμὲ τυφλόδεον περιόν-
τα σὺν τῷ βίῳ. ὁ δὲ δέ μιν αἰ-
παγῶν, καὶ πολλὸν τῶν
ἄλλων ἀπιστίας, ἔριμα
προκύψας πρὸς τὸ οὗτοι φη-
σιν, ὅτῳ ἰδιωτῶν ἄριστος
βίος καὶ σφαιρότερος,
ὡς τῆς ἀφροσύνης πᾶσι
μὲν

μέγας το μεταβολογόν, ἢ sans alta cogitandi, & fines
 τίς καὶ ἀρχὰς ἐπισκοπῶν, & principia inspicendi, et ua-
 καὶ ὑπερπύκνωσις τῶν σοφῶν fros hosce syllogismos despuet,
 τῶν συλλογισμῶν, καὶ τὰ at p id genus omnia nugas aesti-
 ται αὐτὰ λῆρον ἡγοῦμαι, mans, hoc solum in tota uita
 ποτὶ θάλασσαν θωπεύει, δι persequere, ut praesentibus be-
 ποι τὸ παρὸν ἀνδιδίκεῖ, ne compositis minimè curio-
 παραδιδάμει γὰρ τὰ πολ- sus, nulla re sollicitus, quàm plu-
 λὰ, καὶ πορὶ μελέτῃ ὀφεί- rimum potes, hilaris uitam rui-
 δασκίῃ. ὡς εἰπὼν, πάλιν ὤρι densq; traducas. Hac quum
 τοῦτο λέγει ἀσφodelοῦν λαμῶν dixisset, rursus in asphodelorū
 οὐκ ἐγὼ δὲ καὶ γὰρ ἤδη ἐφ' ἑ pratum sese corripuit. Ego
 λῶ, ἀγχι δὲ ὁ Μιθροβάρζαν, igitur (nam & nunc uesper e-
 φημι, τί διαμιλλίμενος, καὶ erat) age, inquam, ὁ Μιθρο-
 ἐκ ἀπὸ μὲν αὐτοῦ ὅτι τὸ βίον; barzane, quid cunctamur? ac
 ὁ δὲ πρὸς ταῦτα, δάρεται, φη- non hinc rursus abimus in ui-
 σιν ὁ Μένιππος, ταχὺ καὶ γὰρ tam. Ad haec ille, Confide, in-
 σοι καὶ ἀπράγμονα ὑποδύ- quit, ὁ Μενίππε, breuem qui p-
 ξαι ἔραται. καὶ δὲ ἀπαγα- pe facilem q; tibi monstrabo se-
 γὼν με πρὸς τι χεῖρον τοῦ ἀλ- mutam, & me procius abdu-
 λου σοφοτέρου, δάσκατος τῇ cens in regionem quandam ma-
 χησὶ πέρριπτον ἀμυνεῖν τι- gis priore tenebrosam, manu
 καὶ λιπτόν ὡς περ διὰ πλάσι procul ostendens subobscurum
 θρίας ὑπὲρ φῶς, ἐκ γὰρ, ἵφθ tenuetq;, ac uelut per rimam
 ὅτι τὸ ἱερὸν τοῦ Τροφονίου, influens lumen, illud, inquit,
 ἐκ αὐτοῦ καταρχομένης οἱ ἀπὸ Trophonij templum est, atque
 βουτηγίας. ταῦτ' ἔλεγε αὐτῷ, illac ad inferos è Boeotia de-
 μέγας δὲ ἵσχυρ' ἐπὶ τῷ Ἑλλάδι scenditur, hac ascendes, atque
 δόξ'. ὁ δὲ αὖθις δὲ τοῖς εἰρημύ- illico eris in Græcia. Ego igitur
 τοῖς ἐγὼ, καὶ τὸν μέγαν ἀ- hoc sermone gauisus, salu-
 σπασάμενος, χαλεπῶς μά- tato Mago, difficile admodum
 λα διὰ τοῦ τομίου ἀνδραγύ- per angustias antri fauces sub-
 σαι, ἐκ εἰδ', ἵππεσι δὲ Λιβυ- repens, nescio quo pacto in Le-
 δάσσει γίγνεται. badiam perueni.

Timon siue Misanthropos.

Τίμων ὁ Μισανθρωπος.

O Iupiter Philⁱ & hosti
ealis, sedalitate, domestice, ful
gurator, iusiurandice, nubi
coge, grandistrepe, & si quod
aliud tibi cognomen attoniti
Poëtae tribuunt, maxime quum
hærent in uersu. Nam tum
illis tu multinominis factus,
carminis ruinam fulcis, me
triciq; explēs hiatus. Vbi tibi
nunc magnicrepum fulgur,
gravi frenum tonitru? Vbi ar
dens, cadens ac. terrificum
fulmen? Nam hæc omnia iam
paldm apparet nugæ esse, fu
tum, iuc poeticum, nec omni
no quisquam prætor nominem
strepitum. Sed decantata ili
la tua arma eminus ferientia
expromptaq; , nescio quomodo
penitus extincta sunt, frigenti
quæ, adeo ut ne minimam qui
dem scintillulam iracundiæ ad
uersus nocentes reliquam obui
neant. Itaque citius quiuis
ex his, qui peieraturi sunt, ex
emclum elichnium metuerit,
quàm flammam fulminis cun
cta necantis, adeo titionē quen
piam incuere uideris eis,

Ω ἰού φίλῃ καὶ ἐχθρῇ
καὶ ἰταί, αἰ, καὶ ἐφίσι, καὶ
αἰσχροπυτῇ, καὶ ὄρκῳ, καὶ
νεφελωφρίτῃ, καὶ ὀρίγδο
πῇ, καὶ ἂν τι σὶ ἄλλοι ἐμ
βρόντοι ποιοταὶ λαλῶσι,
καὶ μάλιστα διασ ἀπορῶσι
πρὸς τὰ μέτρα. τότε γὰρ αὐ
τοῖς πολυνόμοις γινόμενοι
ἐκπράττει τὸ πῖπλον τοῦ μέ
τρου, καὶ ἀναπληροῖτε τὸ ἐν
χλῆος τοῦ ρυθμοῦ. πᾶσι οὖν
ὁ ἱρισμάραγ & ἀγραπῇ, καὶ
ὁ βαρύβρογ & βροντῇ, καὶ ὁ
αἰθαλόει καὶ ἀργαῖος καὶ
σμέρδαλῃ & ἰσραυνῇ; ἀ
παντα γὰρ ταῦτα λῆρ & ὁ
δὲ ἀναπύφρη, καὶ λαπνῖος
ποικτικὸς ἀτιχῶς, ἔξω το
πατόρου τῶν ὀνομάτων. τὸ
δὲ ἀνιδιμέμ σου, καὶ ἐνυδῖ
λον ὄπλον καὶ πρὸ χειρὸς,
οὐκ οἶδ' ἔπειε τιλίως ἀπὶ
σθε, καὶ ψυχρὸν ἔστι, μηδὲ
ὀλίγον σπινθῆρα ὀργῆς λαλῶ
τῶν ἀδικουόντων διαφυλάτ
των. ἐὰν τὸν γὰρ ἔκπιορ κᾶρ
τις ἐπιχειρήντων ἔωλον δρο
αλλίδ' α. φοβεῖται αὐτὸν, ὃ τίς
το παλαιότατος κεραινοῦ
φλόγα ἔτω δαλῆντινα ἱπα
ut πατρίνα δαι δονῆς αὐτῶν,
ὡς

ὡς πῦρ μὲν ὁ καπνὸν ἀπ' αὐτοῦ
το μὴ διδιδύχει, μόνον δὲ
ποταμίᾳ δαίμωνι αὐτῶν το
ῖα ματ' ὅτι ἀσφαλτοῦ
συνταίει ἀσφάλτου. ὡς τὸ ἴδιον
καὶ ταῦτά σοι καὶ ὁ Σαλμων
εὐδὲ ἀντιφροντῶν ἐτόλμα,
οὐ παύσας τοι ἀπὸ βαρῶν ὡρ
πρὸς ὅτι ψυχρὸν τὸ ἐργῶν
Δία, θορυγὸς αὐτῶν, καὶ
μυγαλαρχοῦμεν, πῶς γὰρ
ἴππου γὰρ καθάπερ ἐπὶ μῶν
ἀγαλῆρα καὶ δούλους, ὅς οὐ
τι τῶν ὑπερβυζίων ἀνέξε,
ὅτι τοὺς ἀδικουῦντας ἐπι
σκοπεῖς, λαμῆς δὲ, καὶ ἀμ
βλυώτεις πρὸς τὰ γινώμι
να, καὶ τὰ ὅτι ἐκκινώσας
καθάπερ οἱ παρὰ τὸν νότον.
ἐπὶ οἷον γὰρ ἐπὶ καὶ ἐφύθ
μεν ὡρ, καὶ ἀκμῶν τὸν ἐρ
γῶν, πολλὰ κατὰ τὸ ἀδικῶν
καὶ βιαιῶν ἐποίεις, καὶ οὐ
δὲ ποτε ἤγδ' ὅτι πρὸς αὐ
τοὺς ἐκχερίσας, ἀλλ' ἡ δὲ
εὐφροδὲ πᾶντος ὁ ἑσπερίων
ἦν, καὶ ὁ αἰγίς ἐκδύειν
το, καὶ ὁ βροντὴ ἡ κατὰ τὸ
το, καὶ ὁ ἀστράπη σφον
χίς ὡς πρὸς ἐπὶ ἀκροβολισμῶν
πρὸς κροντίζετο, οἱ σεισμοὶ
δὲ κροσσινῶν, καὶ ὁ χι
ὡρ σφοδρῶν, καὶ ὁ χάλα
σα πειρηδῶν, καὶ ἴσα σοι

φορῶν

ut ignem quidem aut fumū ab
illo proficiscentē nīl quicquā
formidēt, uerū hoc solū ualnet
rēs inferri posse iudicent ut ful
gine cōpleantur. Quibus rebus
factū est, ut iam Salmoncus tibi
sit ausus etiā cōtrouersare, neq
id admodū ab re, quippe aduers
sus Iouem usque adeo ita frigi
dum, uir ad facinora feruidus,
audaciq; tumidus. Quā nī ei
nim faciat, ubi tu perinde ac
sub mandragora steris, q; neq
peierātes exaudias, neq; eorū q
flagitia cōmittunt, respectum ar
gas? Cecutis autē lippitudine,
et hallucināris ad ea quae sūt,
auresq; iam tibi obsurduerunt,
instar horum, qui aetate defecti
sunt. Quandoquidē quā iuuenis
adhuc esses, acrisq; animo uehe
mentiq; ad iracundiā, permulta
in homines maleficos ac uiolen
tos faciebas. Neq; tū unquam
tibi cum illis erāt induciā. sed
perpetuū fulmen erat in negoti
cio, perpetuo obuiabatur Ae
gis, obstridebat tonitru, fulgur
cōtinenter iaculorū in morem,
dēsissime ex adito loco deuslan
tū torquebatur, terrae quassatio
nes, cribri instar frequentes ad
haec nix cumulatī, neq; nō gran
do saporū in morem, atq; ut tibi

mole;

molestie differam ; imbresque
 rapidi & violenti , ac flumen
 quotidie exundans . Hinc eni
 tum repente Deucalionis æ
 eate naufragium ortum est , ut
 omnibus sub aqua demersis ,
 uix unica scapula seruari
 tur , quæ in montem Lycorem
 appulit , humani generis quæ
 si scintillulas quasdam ser
 uans , unde sceleratius etiam
 genus in posterum propagare
 tur . Nimirum igitur dignum
 secordia præmium ab illis re
 portas , quoniam iam nec sacra
 faciat tibi quisquam , nec co
 ronæ offerat , nisi si quis obi
 cet in Olympicis , ac ita ne
 is quidem rem admodum frugi
 feram facere uideatur , sed pri
 scium quendam ritum magis
 referre , ac penè Saturnum ,
 o decorum generosissime , re
 reddunt magistratu abdican
 tes . Omitto loqui , quoties
 iam templum tuum sacrilegio
 compilerint , quoniam tibi etiam
 ipsi in Olympicis manus adi
 moliti sunt . Neque interea
 tu altifremus ille pigritaberis ,
 uel excitare canes , uel uicinos
 aduocare , ut auxilio accurren
 tes illos comprehenderet , quoniam
 etiā aduocatus eris ad fugam .

sed

φορτικῶς διαλύουμαι, ὅταν
 τὸ ραγδαῖον καὶ βίαιον, ποί
 ταμὸς ἡνάτου παγῶν, ὥστε
 τυλιχάμενόν ἐν ὕδασι χέρον
 ναυαγίᾳ ὅπῃ το Δευκαλίω
 νος ἵστατο, ὡς ἐκβεβυχίαν
 ἀπὸ τῆς καταδυσκότητος,
 μόγις ἐν τῇ λιθώτειον περὶ
 σκελῶναι, προσελησσομένη
 Λυκῶν, ἵσχυρόν τι το αὐτόν
 πῶς ἐπὶ ῥημάτων διαφυλάτ
 τειν ὡς ἐπιγούλῳ κακίας με
 λῶν. τοὶ γὰρ τοὶ ἀνέλκοντα
 αὐτὸν ῥαθυμίας τὰ πείχοντα
 μήτε παρ' αὐτῶν, οὔτε δύνα
 ται ἔτι σοὶ τίνας, οὔτε τιφαι
 νεύουσιν, ἀλλ' ὡς ἂν παρ'
 ὄργῳ ἐλυμπίαν, καὶ οὐτ'
 οὐ παύσας ἀναγκάσαι ποιεῖν
 δευῶν, ἀλλ' ὡς ἴδῃ τί ἀρ'
 χῶν σιωπῶν. καὶ κατ'
 ἐλπίον ἡρόνιον, ὃ δὲ τῶν γῆ
 νεύωνται, ἀπαιτῶνται, πα
 ροσάμηναι αὐτῶν, ἵδῃ
 γὰρ, ἵπποσάκτις ἔδωκεν τὴν
 οὐρανὸν σισυλῆκασιν. εἰ δὲ καὶ
 αὐτῷ σοὶ τὰς χῆρας ἐλυμ
 πιάσαι ἐπιβλήσασιν, καὶ
 σὺ δ' ὕψιζι μάλιστα ἀνυσσας
 ἀνασῶσαι τοὺς κύνες, ἢ τὰς
 γέτοντας ἐπικαλῆσαι σῶσαι,
 ὡς βουδρὸς μὲν αὐτοὺς
 συλλάβειν, ἔτι συσκόσαι
 βορρῶντες πρὸς τὴν φυγὴν.
 ἀλλ'

ἀλλ' ὁ γυγνῶσθαι, καὶ γιγνῶσθαι
 πολέτωρ καὶ τιτανοκράτωρ ἐν
 κἀδυστῶνι πλοκάμῳ πῦρ
 οὐκ ἐκίμετο· ἔκ' αὐτῶν,
 διὰ πύκτωρ ἑρπύλλων ἔχων
 οὐδ' ἐν δαίμονι, ταῦτα τοῖσι
 δαυμάσι πλῆναι παύεται
 οὐτως ἀμύλων παρορμήσει·
 ὃ πῶς ἑλπίσας τῶν τοσούτων
 ἡ ἀδικία· πῶς οἱ φαίνεται
 τοῦ ὁ Δουκαλίωνος ἰνα
 οἱ πρὸς οὐτως ἐπὶ ἑρπύλλων
 ὄψιν τοῦ βίου· ἵνα γὰρ τὰ
 ἑλπίσας, τὰ μὲν ἔπειτα,
 τοσούτους Ἀδωαίων εἰς ὅ
 ψαῖας, καὶ πλοῦσις ἐν
 πρὸς ἑρπύλλων ἀποφύγας, καὶ
 πᾶσι τοῖς διὰ μὲν οἱ ἐπὶ
 γῆρας, μᾶλλον δὲ ἀδύρῳ
 οὐδ' ἐρπύλλων τῶν φίλων ἐν
 χῆρας τῶν πλοῦτων, ἐπειδὴ
 πρὸς διὰ ταῦτα ἐρπύλλων
 ἑλπίσας, οὐκ ἐπὶ οὐδ' ἐρπύλλων
 μαί πρὸς αὐτῶν, οὐκ ἐπὶ
 βλεπνοῖσι οἱ τοῖς ἐπὶ ἑρπύλλων
 οὐκ ἐπὶ καὶ πρὸς οὐκ ἐπὶ
 ἑλπίσας ἐμὸν ὄψιν· ἀλλ' ὅν
 καὶ ἑλπίσας ἐπὶ ἑρπύλλων
 τινὶ αὐτῶν, ὅς ἐστι τινὰ
 πρὸς πλοῦτων οὐκ ἐπὶ
 τῶν, ἔκ' ἐπὶ τῶν ἑλπίσας
 τῶν πλοῦτων παρορμήσει,
 καὶ δὲ αὐτῶν, οἱ δὲ
 καὶ

sed generosus, Gigantumq̄ ex
 tinctor, & Titanum uictor se-
 debas, quam tibi caesaries ab il-
 lis circumtonderetur, decem cu-
 bitale fulmen dextera tenens.
 Horum igitur, o praeclare, quis
 eandem erit finis, quæ tu adeo
 secure despicis? Aut quando
 de tantis maleficijs poenas sui-
 mes? Quos Phæacemtes aut
 Deucaliones, satis idonei sint
 ad expiandum, iam inexhau-
 stam morum iniquitatem? Ete-
 nim ut de cōmunibus sileam,
 de ijs quæ mihi acciderunt di-
 cam, quam tam multos Athe-
 nienses in sublimē exuerim, ex
 pauperrimis diuites reddide-
 rim, cunctisq̄ quotquot opus
 haberent suppediarim, imo se-
 mel uniuersis opes in amicos
 iuuando effuderim, simulatq̄
 his rebus ad inopiā deueni, iam
 ne agnoscor quidē ab illis, nec
 aspicere dignātur me, qui dudū
 reuerēbātur, adorabant, meoq̄
 de nutu pendebāt. Quod si quā-
 do per uiam ingrediens, forte
 fortuna in eorū quæpiam incide-
 ro, perinde ut euersam hominis
 iam olim defuncti statuam,
 ac temporis longitudine col-
 lapsam prætereunt, quasi ne
 noverint quidem. Alij uerō

Amici in
 domo.

& procul conspecto me, aliò se καὶ πόρρωθεν ἰδόντες, ἐτί-
 se detorquent, existimantes ραὶ ἐκρίνονται, δυσάου-
 se se inauspicatum, abominan- τον καὶ ἀποτίσανται, δέον-
 dumque uisuros spectaculum, μα ὕψιδας ὑπολαμβάνουσι
 quem non ita pridem seruato- τὰς, τὸν οὐ πρὶ πολλῶ στω
 rent & adiutorem suum esse ρα καὶ εὐργύντω αὐτῶν γν-
 predicabant. Itaque premien- νομελῶν, ὥστε ὑπὸ τῆ κα-
 tibus malis ad extrema reda- κῶν ἐπὶ ταύτῃ τῇ ἰσχυ-
 ctus consilia, renone arrepto, τιά ῥαπίμῃ & ; ἐναψά-
 terram exerceo, quaternis con- μῃ & διηθίαν, ὄργασ-
 ductus obolis, atque hic cum- μαί τῇ γῇ, ὑπόμεν & ὁ-
 solitudine, cumque ligone phi- λητῶν τισαρχῶν, τῇ ἰρμύῃ
 lo, phor. Hoc interim lucri καὶ τῇ ἀμύλῃ προσφίλο-
 tibi uideor factura, quod post- σιῶν ἐνταῦθα. τότε γουῶ
 hac non intuebor plerosque: μοι δοκῶ ὑδραυλῶν, μὴ
 praefer meritum secundis for- τι ὕψιδας πολλοὺς παρὰ
 tuna successibus utentes. τῇ ἀξίᾳ οὐ πρᾶττοντας.
 Nam illud uel maxime urit. ἀναιρέτηρον γὰρ τοτογι. ἢ
 Iam igitur tandem aliquando ἂν ποτὶ οὐδ' ὃ Κρόνου καὶ
 Saturni Rheaeque proles, excus- Ρίης ἢ, τὸν βασιλῆα τοτογ
 so profundo islo, grauique for- ὕπνον ἀποσειάμῃ &, καὶ
 mino (nam Epimenidem quor- ούδυνον, ὑπὲρ τὸν ἑπαιμῆ-
 que dormiendo uicisti) denuo- ἄλῃ γὰρ κικείμενος, καὶ αἰ-
 tactato fulmine, aut ex Oeta- ἀρρίπισας τὸν κόραον, ὃ
 redaccenso, ingenti reddita ἐκ τοῦ Οἴτης ἐναυτάμην &,
 flammæ, iram aliquam stren- μεγάλῃ ποίσας τῇ φλό-
 nui illius ac iuuenilis Iouis o- γα, ἐπιδᾶσθαι τινα χολῶ
 uis ostendo, nisi uera sint que- αὐδρῶδες καὶ οἰανὸν Δι-
 à Crensis de te, tuasque sepul- ος, εἰ μὴ ἄλλῃ ὅτι τὰ ὑπὸ
 tura feruntur. Iupiter. Quis Κρητῶν πόρι σε καὶ τοῦ ἐκ
 hic est Mercuri, quem audio σῆς ταφῆς μυθολογέμεθα.
 sic uociferantem ex Attica, Ζ. τίς ὁτός ἐστιν, ὃ Ἑρμῆ, ὃ κ-
 ad Hymettum in radice montis, κργῶς ἐκ τῆ Ἀττικῆς, παρὰ
 bori τὸν Ὑμηττὸν ἐπὶ τῇ ὑπὸ πρῆ-

πικρὸς ὁλθ' καὶ αὐχμῶν, horridus totus, ac squalidus, ped
 καὶ ὑπερίφθ' ; σκάπ' α' lef' hircini amictus: fodit autē,
 ἢ, οἷμα, ἐπικλυφῶς, λάλθ' ut arbitror, nam pronus incum
 αὐθ' αὐθ' καὶ ὁ αὐθ' bit homo loquax & cōfides, mē
 φιλόσοφός ἐστιν, οὐ γὰρ αὐθ' rū ni philosophus est. neq; enim
 τῶς ἀσιβῆς τὸν λόγον δι- alioqui adeo impia, nefariaq;
 εἴη καὶ ὁ μῶν. E. τί φης in nos fuerat dicturus. M. Quid
 ὡ πάτερ ; ἀγνοῖς Τίμωνα als pater, an non nosti Timonē
 τὸν Ἐκκερατίδου, τὸν κολυτ- nē Echekratidis filiū Colyctem
 τία ; οὗτός ἐστιν ὁ πολλὰς sem? Hic nimirū est, qui nos saci
 ὁ μῶν καὶ ἰσθ' τὰς πενυπτερο in sacris legitimis
 ἐγιάτας, ὁ δὲ πλυτθ' , ὁ τὰς cōiuiuo accepit, ille repente dē
 ὁλας ὑπερβάς, παρ' ὧ λαμ ues factus, ille qui totas Hecae
 πρῆς οἰσθαμν ἰορτάσαντὰ tombas, apud quē splendidē Io
 ἀνάστα. Z. φού α' ἀλλαι uialia festa consueuimus agita
 γῆς, ὁ καλὸς ἐκείθ' , ὁ πλού re. Iup. Hem quæ nam ista re-
 σιθ' , παρ' ὧ οἱ τοσούτοι tum commutatio? hiccine bone
 φίλοι ; τί παθῶν οὐ τοι- stus ille, diues, quē tam frequen
 οὗτός ἐστιν, αὐχμῶν, ἀ- tes cingebant amici? Quid igit
 θλιθ' καὶ σκαπ' αὐθ' καὶ μαι tur accidit, ut hoc sit habitus
 αὐθ' , ὡς ἰσικεν, οὕτω βα- squalidus, ærūnosus, fofor cōdi
 γράν καταφίρων τῶν δ' ἑτίαι, uti cōiugio, quā tam gra
 κίλλαν. E. οὕτως μὲν εἰ uem ligonem gerat? Mer. Ad
 πῶν χρηστότης ἐπ' ἰσικεν αὐ hunc modum illum quemadmo
 τὸν, καὶ φιλοσυνεπία, καὶ dū probitas euertit, atq; humā
 ὁ παρ' τὸν διομῆους αἰ nitas, & in omnes quicūq; ei
 παρ' αὐθ' . ὡς δὲ αἰ gerent misericordia. Ac reue
 λυθῆ λόγῳ, αὐθ' καὶ οὐθ' ra uecordia potius faciliatq;
 δακα καὶ ἀνεκτία παρ' τὸν nullusq; in suscipiendis amicis
 φίλων, ὅς οὐ σωίς, ὑόρα delestus, quippe qui ne utiquam
 ξι καὶ λύκοις χαρίζομεθ' , intellexerit, fect oratis turpisq;
 ἀλλ' ὑπὸ γυπῶν τοσούτων largiri. Quin magis quā d
 ὁ κακοκαίμεν κερδόμεθ' uulturib. tā multis misero iecur
 τὸ ὁ παρ, φίλους αὐθ' αὐθ' eroderetur, amicos esse eos
 καὶ

& socios iudicabat, quasi bene
 uolentia erga sese afficeretur,
 quoniam illos epulae magis capi-
 rent. Ergo postea quum ossa pe-
 nitius nudassent, circumpositi si-
 sentes, deinde si qua medullae
 suberat, hanc quoque admodum
 diligenter exuissent, aufuger-
 runt, exuccum & radicitus de-
 fectum desituentes, adeo ut po-
 stea ne agnoscant quidem, aut
 aspiciant, tantum abest, ut sine
 qui suppedirent, impartiantur.
 Has ob res fessor & sago, ut
 uidet, operatus pelliceo urbem
 pra pudore fugiens, mercede
 terra exercet, aduersus ingra-
 tos atra bile stomachatur, qui
 quidem sua benignitate ditati,
 admodum fastuose nunc prae-
 reant, ac ne nomen quidem an
 Timon uocetur, nouerint. Iup.
 Atque profecto uir neuiquam
 fastidiendus, neque negligendus,
 & iure optimo indignatur, qui
 his tantis in malis agat. Quare
 sceleratos istos adulatorem ipsi
 quoque fuerimus imitati, si cum
 uirum neglexerimus, qui tan-
 tum taurorum & caprarum pin-
 guissimas quasque nobis in aris
 adoleuerit. Quarum nidor etiam
 amidum mihi in naribus residet.
 Tamen si propter negotiaque &

turi

καὶ ἱταίρους ᾔτο, καὶ οὐ
 νοίαις ἐλπὸς αὐτὸν, χαίρου-
 ται τῇ βορᾷ. οἱ δὲ τὰ ἰσὰ
 γυνώσκοντες ἠκρόβως, καὶ
 πικροφρόνους, ἔτι τις καὶ μυ-
 λῆς ἐν τῷ ἐκμυσθασμένῳ, καὶ
 ποτὲν οὐ μάλα ἐπιμιλῶς ἔ-
 χοντο, αὐτὸν καὶ τὰς ῥί-
 ζας ὑποτιττομένην ἀπολι-
 πόντων, οὐδὲ γυνήϊοντων ἐ-
 τι, οὐδὲ προσήλκοντων. πῶς
 ὅσοι γὰρ ἢ ἐκπορευοῦντες ἢ
 ἐπιδιδόντες ἐν τῷ μίσει,
 διὰ τὰυτὰ δικαλῆται καὶ
 διφθόριαι, ὡς ἔργα, ἀπολι-
 πὼν καὶ ἀσχύων τὸ ἄ-
 γνιστον γυνήϊα, μιλαγί-
 χων τοῖς λακοῖς, ὅτι οἱ
 πλουτοῦντες παρ' αὐτοῖς
 μάλα καὶ ὀρεστικῶς παρί-
 χοντες, οὐδὲ τοῦτομα ἂν τί-
 μων λαλοῖτο ἀδότης. Ζ.
 καὶ μὴν οὐ παροπλίζω αὐ-
 τὸν, οὐδὲ ἀμνηστίζω. αἰ-
 κέτα γὰρ ὕψιστος ἀυστο-
 χῶν. ἡ δὲ καὶ ὁμοία ποιήσο-
 μην τοῖς καταράτοις λέδαι-
 ξιν ἐκείνοις, ἐπιλησμί-
 νοι ἀνδρὲς τοσαῦτα ταύρων
 τὰ καὶ αἰγῶν πλείστα λαύ-
 σοντες ἡμῖν ἐπὶ τῶν βο-
 μῶν. ἴτι γοῶν ἐν ταῖς ῥί-
 σὶ τῆς λυσίας αὐτῶν ἔχον,
 πάλιν καὶ ἀσχυρίας τὴν καὶ
 διφθόρην

δορυφόρῳ πολλοῦ τῶν ἑταίρων
 των καὶ βιασμένων καὶ
 ἀρπαγέντων, ἵτι δὲ καὶ φέ-
 ρου τὸ παρὰ αὐτῶν ἰσοσυλόν
 των (πολλοὶ γὰρ οὗτοι καὶ
 δυσφύλακτοι, καὶ οὐδὲ ἐπὶ
 ὀλίγον καταμῦσαι ἡμῖν ἐ-
 φιάσι) πολλὴν ἔδει χεῖρον ἔ-
 δ' ἀπὸ βλάβης αἰς τὴν Ατ-
 τικῇ, καὶ μάστιγα ἔβ' οὐ φι-
 λοσοφία καὶ λόγων ἱερὰ ὅς
 ἐπιπέλασαν αὐτοῖς. μαχο-
 μένων γὰρ πρὸς ἀλλήλους
 καὶ λιπραγόντων, οὐδὲ ἐπὶ
 αἰεὶς ἐπὶ τῶν δούλων. ὥς
 τι ἢ ἐπὶ συστάμενον χρὴ τὰ
 ὦτα καθῆσθαι, ἢ ἐπὶ βίβη-
 ναι πρὸς αὐτῶν ἀρτίῳ τι-
 να καὶ ἁσώματα καὶ λύρου
 μεγάλην τῇ φωνῇ ξυερέν-
 των. Αἰὰ ταῦτά τοι καὶ το-
 λῶν ἀμειβῆσθαι σωῖς πρὸς
 ἡμᾶς, οὐ φαῦλον ὄντα. ὅμως
 αἰ τὸν Πλούτῳ ὦ Ἑρμῆ πα-
 ραλαβὼν, ἀπιδίπαρ αὐτὸν
 κατὰ τάχος. ἀγίτω ὃ Πλῦ-
 τ' καὶ τὸν Θεσαυρὸν μετ'
 αὐτό, καὶ μελίστωσας ἡμ-
 φ' παρὰ τῷ Τίμωνι, με-
 δὲ ἀπαλλαστῆσθαι οὕτω
 παρὶς, ἡδὲν ὅτι μάστιγα ὑ-
 πὸ χερσίν τ' αὐτοῖς ἐκεί-
 νῃ αὐτοὺς αἰ οἰκίας. πρὶ
 γὰρ αἰ τῶν κολλάων ἐκείνων,
 καὶ

turbam maximā peierantium,
 tum ui, nō iure agentium, neq; nō
 aliena rapiētium, præterea ob
 formidinē quam mihi pariunt
 sacrilegi, qui quidē tum multi
 sunt, tum obseruati diffciles, a-
 deo ut ne minimū quidem nos
 conuiuere sinant. Iampridem
 profecto ad Atticā regionem
 oculos detorsissem, maximē po-
 stea quam philosophia & de uer-
 bis digladiationes apud istos in-
 crebuerunt, ita ut pugnantibus
 inter se istis uociferantibusq;
 ne exaudire quidem mortalium
 uota liceat. Vnde mihi necessū
 est, aut auribus obturatis fedi-
 re, aut dirumpi ab eis, cōficiq;
 qui uirtutem quandam, et incor-
 poreā quādam, merasq; nugās
 ingenti uociferatione conne-
 ctunt, hæc in causa fuerunt, ut
 hunc quoq; neglexerim, quum
 haud mediocriter de nobis sic
 meritis. Quod reliquū est Mer-
 curi, tu Plutum adducēs, quan-
 tum potes ad istum abeas. Por-
 rō Plutus und secum ducat &
 Thesaurum, & utriq; apud Ti-
 monē perseuerent. Neq; usque
 adeo facile demigrent, etiam si
 quā maximē rursum illos per
 bonitatem ex ædibus exegerit.
 Cæterū de palponibus illis,
 ο ατφ

atq; ingratitudine qua in hunc sunt usu, in posterum consulta bo, poenasq; daturi sunt, simul atque fulmen instaurauero.

Nam fracti sunt in eo retusa cuspide duo ē radijs maximi, quum nuper auidius in sopbi-

~~stama~~ Anaxagoram sacula-
ret, qui suis familiaribus sua-
debat, nullo pacto esse ullos
nos, qui dii uocaremur. Ac il-
lum quidem errore non ferie-

~~ham~~, propterea quod Pericles
obscuta manu eum protexe-
rit. Ceterum fulmen in Ca-
storis ac Pollucis templum de-
tortum, tum illud exussit, tum
ipsum parum absuit, quin ad
saxum comminueretur. Quam
quam interim uel id supplicij
satis magnum in istos fuerit,
si Timonem conspexerint e-
gregie locupletem factum.

Mercurius. Quantum habet
momenti alium uociferari, &
obstreperum audacemq; esse?
Idq; non ijs modo qui causas
agunt, uerumetiam, qui uota
faciunt conducibile. En mox
ē pauperrimo diues euasit Ti-
mon qui se imprecando clamo-
sum & improbum prastiterit,
Iouemq; reddiderit atten-
sum. Si uerò silentio fodisset

nucans

καὶ τῆς ἀχαριστίας, ἢν ἔπει-
σάσαντο πρὸς αὐτὸν, καὶ αὖ-
τις μὴ σκίψομαι. καὶ δι-
κῶ δώσουσιν, ἵνα πάλιν τὸν
ἑορακτὸν ἐπισκυνάσω. κα-
ταγμῆλαι γὰρ αὐτὸ καὶ ἀ-
ποσιμῆλαι ἵπσι δύναν-
τινός αἱ μίγισται, ὅπως φη-
σὶν μέγιστον ἔλκεσσι πρῶ-
τον ἐπὶ τὸν σφιγλῶν Ἀναξα-
γόραν, ὃς ἐπαδὶ τοῦτο ὁμιλε-
τῆς, μὴ δὲ ὅπως εἰσὶν αἱ
ἑμᾶς τοῦτο διου. ἀλλ' ἐκεί-
νον μὴ δειμάριον. ἔσθ' ὅ-
τι γὰρ αὐτὸ πῶς χάρις Περ-
σικλῆς. ὁ δὲ ἑορακτὸς εἰς
τὸ ἀνάνειον παρακύψας,
ἐκείνῳ τι κατ' ἐφελξί, καὶ αὖ-
τις ὀλίγου δὴν σωματὶδῶν
παρὰ πῶς πῆσαν. πῶς
ἵκανον ἐν τοσούτῳ καὶ αὖ-
τις τιμωρία ἔσται αὐτοῖς, εἰ
ἐκείνῳ πλουτῶντα τὸν Τίμων-
τα ὀρῶσιν. Εἰ οἶμαι πῶς τὸ μέ-
γα λυκαγῆσαι, καὶ ὀχλοῦν
αἶσαι καὶ δρακύν, οὐ τοῖς δι-
καιολογοῦσι μένοις, ἀλλὰ καὶ
τοῖς ὀχλομέλεις τοῦτο χρεόν-
μον. ἰδοὺ γὰρ αὐτίκα μάλα
πλουσί. ἐν πρῶτάτου λαι-
ταγῆσιν ὁ Τίμων, βεβήσας
καὶ παρρησιασάμενος ἐν
τῇ δούλῃ, καὶ ἐπὶ τῇ φασί-
δι. εἰ δὲ σιωπῇ ἴσκησιν το-
σοῦτον

Πλουτῶντος, ἵτι ἀνὶ ἰσχυροῦ
 τοῦ ἀμειλίχου. Πλ. ἀλλ' ἰ-
 γὰρ οὐκ ἀνὶ ἀπὸδομι ὧς οὐ
 παρ' αὐτῶν. Ζ. διὰ τί ὧς;
 γινῆ Πλουτῆ, καὶ ταῦτα ἱμοῦ
 λυλυσσασθαι; Πλου. ὅτι οὐ
 εἰς ἀνὴρ οὐδ' ἐμὶ, καὶ ὅ-
 τ' ἐφ' ἑσέ, καὶ εἰς πολλὰ κατὰ
 μέρη; καὶ ταῦτα παρ' ὧν
 αὐτῷ φίλον ὄντα. καὶ μέντοι
 οὐκ ἀδικεῖς μεθ' ἑαυτοῦ ὅ-
 τι οὐκ ἐστὶς, καὶ ἀνὰ τοῖς τοῖς
 ἐκ τῶν χαρῶν ἀπορρίπτου
 οὐκ. αὐτὸς οὐκ ἀπὸδομι, κα-
 ραίσεις καὶ κλέψῃ καὶ ἰ-
 ταίρας παραδοσόμενος;
 ἐπ' ἰκάνει ὧς οὐκ ἐμὶ
 με, τοὺς αἰδομένους τῆς
 αἰτίας, τοὺς φοβημένους,
 οἷς τίμιος ἰγὰ καὶ φοβη-
 θήσῃ. οὗτοι δὲ οἱ λαοὶ τῇ
 φοβῇ συνίσταται, ὅν περ
 μῶσις ἐμὴ, καὶ διδόντων
 παρ' αὐτῶν λαβόντες, καὶ δι-
 κίλλαν, ἀγαπήσαντες ἀθλοῖς,
 τίς τ' αἰτίας ὁλοῦς ἀποφύγει
 τῶν, οἱ καταλαύουσιν ἀν-
 γίαν ἀμειλίχῃ προίχμενοι.
 Ζ. οὐδ' ἐν ἱστορίῳ ὁ Τί-
 μων ἐργάζεται φοβῇ, καὶ
 οὐ γὰρ αὐτὸν ὁ δίκιλλας πρὸς
 πειθαρχίαν, εἰ μὴ πρὸς
 τὰ πᾶσι ἀνάγκη ἐστὶ
 πρὸς ἰσχυρὸν, ὡς χρὴ οἰαῖται

nutans, etiam nunc foderet me
 glectus. Plutus. At ego Iu-
 piter haudquaquam ad istum
 redditurus sum. Iupiter.
 Quidita non redditurus optime
 Plute, praescripsit me iussit
 Plutus. Quoniam per Iovem
 iniuria me afficit ejiciens, &
 in multa fragmenta diffecans,
 idē quum illi paternus esset
 amicus, ac me penē dixerim,
 fuscinis ex aditu extrahit, nec
 aliter quā ii, qui ē manibus
 ignem abijciunt. Num rursum
 ad istum ibo, parasitis, adulā-
 toribus & scortis donandus
 Ad eos me mitte o Jupiter,
 qui munus intellecturi sint, quē
 amplexuri, quibus equidem in
 precio sim, & maiorem in
 modum exortatus. At hi stupē-
 di cum inopia commercium
 habeant, quam nobis antepo-
 nunt, ut ab ea accepto sago
 pelliceo, ligoneq, sat habeant,
 quum quatuor lucrantur obo-
 los, decem talenta contēptim
 dono dare soliti. Iupiter.
 Nihil istiusmodi posthac in te
 facturum est Timon, quippe
 quem ligo abunde satis cor-
 ripuerit, nisi prorsus nullum
 dolorem sentiunt illius i-
 lia, quod oporteat te pra-

ἄ

ο = penus

Auan

penuria præoptare. Attu mi
hi quarulus admodum uideris
esse, qui nunc Timonem in-
cuses, quod tibi patrefactis fo-
ribus liberè permiserit uagari,
neque includens, neque zelo
typus in te. Porro alias di-
uersa de causa in diuites stoma-
chabare, quum diceres te ab
illis repagulis, clauibus, ac
signorum obiectaculis impres-
sis ita fuisse conclusum, ut ne
prospicere quidem in lucem
tibi liceret. Id igitur apud
me deplorabas, affirmans
præfocari te nimis tenebris,
eos pallidus nobis occurre-
bas, & curis confectus, di-
gitis etiamnum ex assiduo col-
ligendi, coacervandique usu
contractis, contortisque, quod
si quando daretur opportuni-
tas, aufugiturum quoque ab
illis te minitabare. In sum-
ma, rem supra modum aceri-
bam iudicabas in aereo ferreo
ut thalamo. Danaos exem-
plo, uirginem asseruari atque
sictes fœstis educari parago-
gis, fœnore & computo. Proin-
de absurdè facere aiebas hos,
quod te præter modum adama-
rent, quum liceret uerò frui

non

ἀπορίαι προαιρῶσαι, οὐ
μὲν τοι πάντῃ μιμνήμοισθαι
ἂν αἰ μὲν δονῆς, ὅς τοι μὴ
τὸν Τίμωνα αἰτίῃ, αἰτίῃ
σοι τὰς δυνάμεις ἀδυνατῆσαι,
ἢ πρὸς τὸν ἐλθοῦντα,
οὐτὶ ἀποκλείων, οὐτὶ βλάπτον
πῶρ. ἄλλοτε δὲ τοῦτον αὐτίκῃ
ἔχοντα κατὰ τῶν πλιν-
θίων, κατακλειῶσαι λί-
γων πρὸς αὐτῶν ὑπὸ μι-
κροῖς καὶ κλεισίοις, καὶ συμμά-
χων ἐπιβολῇ, ὥς μηδὲ πα-
ρακύψαι σοι ὅτι τὸ φῶς δου-
ρατὸν εἶναι. ταῦτα γοῦν ἀ-
ποδύμεν πρὸς με, ἀποκλειῶ-
σαι λίγων καὶ πολλῶν τῶν σκό-
τεω, καὶ διὰ τοῦτο ὅχι πρὸς ἑμὶν
ἰφαίνε, καὶ φρενὶ δὲ αὐτῶν
πλινθίῃ, συμποσπανῶς τὰς δα-
κτύλους πρὸς τὸ ἰδεῖν τῶν
συλλογισμῶν, καὶ ἀποδιδά-
σασθαι ἀπελθόν, εἰ καὶ τοῦ
λάβοις παρ' αὐτῶν. καὶ ὅπως
τὸ πρᾶγμα ἐκέρχεται ἰδέ-
σθαι σοι καὶ χαλκῷ, καὶ σιδερεῖ
δαλάμῃ, καθάπερ τῷ Δα-
νάλῳ παρθρὸν εἶναι, καὶ ἀ-
κλειῶσαι καὶ συμποσπανῶς πει-
ραγαῖς ἀνατρεφόμενον,
τῷ τῶν καὶ τῷ λογισμῷ. ἀ-
τοπα γοῦν ποιεῖν ἰφασκῆς
αὐτὸς, ὅρῳντας μὲν εἰς τὸ
ὀρθολῶν, ὅτι δὲ ἀπολαύειν
οὐ

οὐ τολμῶνται, οὐδέ ἱπ' αὐ-
 δίας χρωμένους τῷ ἔρωτι,
 λυγροὺς γὰρ ὄντας, ἀλλὰ φυ-
 λάττην ἰσχυροτάτας, ὅς τὸ
 συμβῶν καὶ τὸν μοχλὸν ἀσ-
 καρδανυκτὶ βλήπωντας, ἵ-
 καυλῶ ἀπέλασιν οἰομένους,
 ἔτι αὐτοὺς ἀπελαύνει ἔχον,
 ἀλλὰ τὸ μηδὲν μεταδιό-
 ναι ὅτι ἀπελάουσιν, καθάπερ
 τῷ ἐν τῇ φάτιγῃ κύνῃ, μὴ
 τε αὐτὸς ἐδιόυσαν τὸν ἑα-
 δῶν, μὴ τῷ ἱππῷ περὶ οὐ-
 τι ὑπερίπουσιν. καὶ προσ-
 ἔτι γὰρ καὶ καταγίνας αὐτ-
 φασιδιμελῶν καὶ φυλαττόν-
 των, καὶ τὸ κακώτατον αὐ-
 τοὺς φυλαττομένων, ἀγνο-
 οῦντων δὲ ὡς καταράται οἱ
 κίττες, ἢ οἰκοδόμοι, ἢ παιδ-
 βροφ' ὑπαστῶν λαβράις, ἢ
 παροινῶσα τὸν λακκοαίμο-
 να καὶ αὐτῶν ἀδελφῶν,
 πρὸς ἀμαυρόν τι καὶ μικρό-
 τισιν λυγρίδιον, καὶ δι-
 ψαλίον θρυαλλίδιον, ἢ
 αργυρεῖν ἰάσας τοῖς τέ-
 κοις. πῶς οὖν οὐκ ἄδικοι,
 πᾶσαι μὲν σου ταῦτα αἰτι-
 ᾶσαι, νῦν ἢ τῷ Τίμῳ τὰ
 ἐναντία ἐπαλαῶν; Πλού.
 καὶ μὴν ἔγωγε τὰ λαθὺ ὄντα.
 ἴσῃς, ἄμφω σοὶ δόλοια δο-
 ξα πεισῶν, ποτὶ γὰρ Τίμῳ

non auderent, neque quam ipsis
 esset in manu, amore in suo se-
 cure uterentur, sed uigiles obser-
 uarent, ad signum ac feram oeu-
 lic nunquam coniunctibus, neque
 usquam dimotis semper intuen-
 tes, abundè magnum fructum
 arbitrantur, non quod ipsis fru-
 endi facultas adesset, sed quod
 nemini fruendi copiam face-
 rent, non aliter quàm in præsti-
 pi canis, nec ipse uescens bor-
 deis, nec equum famelicum id
 facere sinit. Quinetiam ride-
 bas istos, qui parcerent, & asser-
 uarent, & (quod esset absurdissi-
 mum) etsi quidem sibi subtra-
 berent uererenturq; continge-
 re, non intelligerent autem fo-
 re, ut aut sceleratissimus fau-
 mulus, aut dispensator, aut li-
 berorum pædagogus furtim
 subiret, ludibrio habiturus in-
 felicem & inamabilem herum,
 quem postea sinat ad fuliginos-
 sam ~~ac~~ ~~ex~~ ~~oris~~ angusti lucernam
~~lani ac firicula sum~~ ~~scirpulum~~
 usque inuigilare. Quid itaque
 an non iniquum quum hæc quò-
 dam incusaueris, nunc in Τι-
 μῳne diuersa his criminari
 Plu. Atqui si rem uerè per-
 penderis, utrumque me iure fa-
 cere iudicabis. Nā & Τιμῳ

His ista nimia lenitas, negligentia potius, haud beneuolentia, studiumq[ue] quod ad me pertinet, merito uideatur. At è diuerso, qui me obsis, ac tenebris inclausum seruabant, id agentes, quo scilicet crassior, saginatioreq[ue], ac uebementer corpulentia onustus euaderem, quum interim neq[ue] ipsi contingerent, neq[ue] in lucem producerent, ne uel aspiicerer à quopiam, hos dementes & contumeliosos in me iudicabam, quippe qui me nihil commeritum tot in uinculis cogerent sita carieq[ue] putrescere, haud intelligentes, quo mox demigrent, me aliq[ui] cuiq[ue] iam, cui fortuna fauerit, relicturni. Nec hos igitur probò, sed ne illos qui dem, qui nimium facile mihi in inuis admovent. Sed qui (quod est optimũ) mediocritate utantur; uzi nec proflus abstineant, neque penitus profundant. Ecce enim illud per Iouem considera Iupiter, Si quis ubi puellulam & formosam lege duxisset uxore, postea neque obseruet, nec ulla oio zelotypia persequatur, uidelicet sinẽs illam noctu atq[ue] interdum, quocũq[ue] libi uisit ire, & quicũq[ue] uoluissent, p[er] lib[er]os habere rem, potius uero ipse

οὐ τὸ πᾶν. ποτε ἀνδράμι-
 νον, ἀμιλῆς, καὶ οὐκ ὀνομα-
 κῆν, ὡς πρὸς ἐμὴ ἀκρότης αὐ-
 δοκίᾳ, τοὺς τὶ αὐτὸς ἀτάκτως
 ποιοῦν ἐν δύσει καὶ σάββω φη-
 λᾷσιντας ἔπεισε αὐτοῖς πα-
 χύτορ· ὁ γοισίμω καὶ πι-
 μιλήτῃ, καὶ ὑπὲροχῃ ἐπι-
 μιλουμένους, οὕτι προσπαί-
 μένους αὐτοὺς, οὕτι εἰς τὸ
 φῶς προάγοντας, ὡς μηδὲ
 ὀφθαλμῶν πρὸς τινος, αὐτοῦ-
 τους ἐνείμιζον ἄνω καὶ ὕψω-
 τὰς, οὐδὲν ἡδικοῦντά με
 ὑπὸ τούτοις δόξουσιν ἡ-
 τασθέντας, οὐκ εἰδότες ὡς
 μικρὸν ἐπίασιν ἕλκω-
 τινὶ τῶν σὺλαιμένων μελῶν
 ταλιπύσθῃ. οὐτ' οὐκ ἐκεί-
 νους, οὐτι τοὺς πᾶν προχέ-
 ρους εἰς ἐμὴ τούτους ἐκείνω,
 ἀλλὰ τοὺς ἐκ δὲ ἀξίτηρ ὅτι
 μίτρον ἐπιδέοντας τῷ πρᾶ-
 γματι, καὶ μὴ ἀφρομένους
 τὸ παρᾶπαν, μὴτι προσομί-
 νους τὸ ὅλον. σκόπη γὰρ ὦ
 βδύ, πρὸς τὸ Διὸς, εἴ τις ἐν-
 μω γέμας γυνᾶκα νέω καὶ
 ἡκλήω, ἵππειτα μὲν φυλάτ-
 τει, μὴτι βλοσυροὶ τοιαῦτα
 παρᾶ, ἀφίσις καὶ βαδίσαν
 ἐνθα αὐτὸς ἰδύλοι σὺκτωρ καὶ
 μὴδ' ἑμῖρον, καὶ ξυνῆται
 τοῖς βουλεμένοις, μάλλον ὃ
 αὐτοῖς

αὐτὸς ἀπάγει μοιχευθεὶς
 μέλι, ἀνοίγῃ τὰς θύρας
 καὶ μαστρεύει, καὶ παύ-
 τας ἱπ' αὐτὰς λαλῶν, ἄρα
 ὁ τοιοῦτος ἔρως δίδασκεν αὐ-
 τὸν σύγ' ὃν τοῦ τοιοῦτου φαίνε-
 σθαι, ὅρα δ' αὖτε πολλὰ λυγρὰ δὲ
 τις ἱππαλὶς ἰλασθῆναι γυν-
 ναῖκα αἰετίνου οἰκίᾳ νόμου
 παραλαβὼν ἱπ' ἀρίστου παύ-
 λου γυναικός, ὃ δὲ μὲν αὐ-
 τὸς προσάγειτο ἀκραιάτης καὶ
 λαλῶν παρδόν, μὲν ἄλλων
 προσελίπων ἐπιβρίποι, ἄρα
 οὐδὲ καὶ τῶν κατὰ κλῆ-
 σιν παρδόνου, καὶ ταῦτα,
 ἔρως φάσκων, καὶ δὲ
 ὅν ἀπὸ τῆς χρείας καὶ τῆς
 σαρκὸς ἐκτιτυκνύας, καὶ τῶν
 ὀφθαλμῶν ὑποδιδυμῶν,
 ἰδὲ ἵππε ὁ τοιοῦτος ὁ πα-
 ραλαβὼν δίδασκεν αὐτὸν, δὲ
 παροδοποιῶν καὶ ἀποδύ-
 σιν το γάμον, καταμαρμαίνων
 εὐπρόσωπον ἔτι καὶ ἐπὶ
 ποικίλῳ, λαδὰ πρὸ ἰδρύσας
 τῇ δόξῃ φέρων βίβιν διὰ
 πάντας το βίου; ταῦτα καὶ
 αὐτὸς ἀγαπᾷ, πρὸς δ' αὖτε
 μὴ ἀτίμως λαντίζῃ καὶ
 καφυσάμενος, καὶ ἀσπιδό-
 μενος, ἵπ' αὖτε, ὡς πρὸς
 γυναικῆς δραπνύει πιδ-
 μένος. Ζ. τίς ὁ ἀγαπᾷς

ipse abducatur, ut adulteretur, fo-
 res aperiens, profuturusq̃,
 et quoslibet ad illam inuitans,
 num hic amare iudebitur? Pro-
 fecto hoc tu nequaquam dices
 Iupiter, qui saepenumero a-
 morem senseris. Rursum si in-
 genuam lege domum deducat,
 uti liberos legitimos progeni-
 ret, ceterum nec ipse contin-
 gat florentem aetate, decoram-
 que uirginem, nec alium si-
 nat aspicere, sed inclusam, ori-
 bam, sterilemque in perpetua
 uirginitate contineat, idque
 pro amore se facere praedicet,
 et hunc quidem praeferat, pal-
 lore, corpore exhausto, oculis
 refugis, num fieri potis est,
 ut huiusmodi non desipere ui-
 deatur? quippe qui quum libe-
 ris oportuerit operam dare,
 frustra coniugio, puellam adeo
 formosam atque amabilem si-
 nat emarcescere, per omnem
 uitam, tanquam Cereus sat-
 cerdotem alens. Huiusmodi
 et ipse indignè fero, quum d
 nonnullis ignominiose caelor
 calcibus, laniorque, atque ex-
 haurior, et nonnullis contrā
 perinde ut stigmaticus fugiti-
 uis compedibus uincior. Iu-
 piter. Quid igitur indignaris

Arany

contra illos? quandoquidem
utrinque poenas egregias lu-
unt, alteri quidem dum Tan-
tali in morem, neque bibere
sunt, neque edere, sed ore
sicco duntaxat inbiant auro,
alteri uero dum his ceu Phy-
neo cibos Harpyiae ipsis è
faucibus eripiunt. Sed abi-
iam, Timone multo post hac
usurus cordatiore. Pluto.
An ille aliquando desinet
me ceu foraminoso cophino,
priusquam omnino influxe-
rim, data opera exbaurire,
quasi conetur occupare, quo
minus influam, ueritus ne si
copiosius infundar, ipsum un-
dis obruam? Quo fit, ut in
Danaidum dolum aquam
mibi uidear allaturus, frus-
traq; infusus, uase nō con-
tinerente liquorem, imò prius
propemodum effuso quod in-
fluit, quam influxerit. Adco-
latus doli hiatus ad effusio-
nem, ac liber exitus. Iu-
piter. Proinde nī hiatus
istum obturauerit, perpe-
tuamq; perstillationem siste-
re fluiderit, te propedi-
em effuso, facile inueni-
et sagum rursus et ligo-
nem

λατ' αὐτ' ; διδῶσι γὰρ ἄμ-
φω καλῶ τὴν δίκην, οἱ δὲ
ὥσπερ ὁ Τάνταλος ἄποσι
καὶ ἀγασσοί, καὶ φοβοί τὸ θά-
μα, ἐπιχειροῦσθαι μόνον τῷ
χρυσίῳ, οἱ δὲ καθάπερ ὁ Φι-
νεός, ἀπὸ τῶ φαρυγγίου τῶ
βοφλῶ ὑπὸ τῶν ἀρπυγῶν αἰ-
μαρρῶμενοι. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
δα, συφρονιστῶν παραπολὺ
τῷ Τίμονι ἐνταυξίμενος.
Πλ. ἰκάνει γὰρ ποτὶ παύ-
σεται, ὥσπερ ἐν κοφίνῳ τι βυ-
πηλὸς, πρὶν ὅλως εἰσρυ-
θῆαι κατὰ σπυλὴν ὄραν
τῶν, φράσαι βουλόμενος
τὴν ἐπὶ ῥόλῳ, μὴ ὑπὲρ αὐ-
τοῦ εἰσπυθῶν ἐκκλύσῃ αὐ-
τόν. ὥστε ἐν τῶν τῶν Δαι-
ταίδων πότον ὑδροφορέ-
σαι μοι δεινῷ, καὶ μάττω
ἐκαστὸν αὐτοῦ, τοῦ κύτους μὴ
γίγνεται, ἀλλὰ πρὶν αἰσι-
γυλῶσαι οὐκ εἶναι ἐκχυθῆ-
ναι τοῦ ἐπὶ ῥόλῳ, οὐ-
τως εὐρύτορον τὸ πρὸς τὴν
ἐκχυσιν ἐκχλῶσαι τοῦ πότου,
καὶ ἀκώλυτος ὁ ἐξὸς.
Ζ. οὐκ οὐδὲν εἰ μὴ ἐμπαρ-
τατὸ ἐκχλῶσαι ποτόν, καὶ εἰς
τὸ ἀπαξ ἀναπληρωθῆναι,
ἐκχυθῆναι ἐν βραχέῃ σου,
ἐκδιῶσαι εὐρύτορον τὴν διὰ δι-
κῆν αὐτοῦ καὶ τὴν δίκην
λατ'

ῥα οὐ τῇ ῥυγί το πίδου. ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἡδονῆς, καὶ πλουτί-
ζει αὐτόν. οὐδὲ μὴ μνησθῶ
Ερμῆ ἱκανῶς, πρὶς ἡμᾶς
ἄγειν τοὺς λυκλυπᾶς ἐκ τῆς
αἰτίας, ὅπως τὸν ἱδρῶνόν
ἀποκρίσας τοῦ ἐπισκοπᾶσαι
οἱ, ὡς ἔστιν γι τῶν κλυπῶν
αὐτοῦ διησίομαι. Ερ. πρὸς
οὐκ ὡς Πλουτί. τί ποτὸς ὅς
ποσκάσεις; ἐλπίδας μὲν ὡς
γυνάδα οὐ τυφλὸς μόνον,
ἀλλὰ καὶ κωλὸς ὢν. Πλου-
τί. οὐκ ἂν ποτὸς ὡς Ερμῆ, ἀλλ'
ἐπὶ τῶν μὲν ἀπὸ πᾶσι τι
να συμφῶς ὑπὸ τοῦ Διὸς,
οὐκ οἶδ' ὅπως βραδύς εἰμι
καὶ κωλὸς ἀμφοτέρω, ὡς
μῆλιν τιλῶν ἐπὶ τέμα, πρὸς
γυνάδα οὐδ' οἶσιν το πᾶσι
οὐκ οἶσιν. ἐπὶ τῶν δὲ αἰ-
παλλᾶν τῶν δὲ πρὸς, πρὸς
ἔστιν πολλὸν τῶν ὀφείων ἀκὺ-
πῶν. ἅμα γοῦν ἱδρῶν ὅς
ὑσπληγῆς, ἡδὼν ἔστιν ἀδαν-
τῶν τοῦ νουκῶν ἐπὶ τῶν
δὲ τῶν τῶν τῶν, οὐδ' ἰδρῶν
τῶν οἶσιν τῶν διατῶν. Ερ.
οὐκ ἀλλοῦ ταῦτα φησ. ἐγὼ
δὲ καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἔστιν
χοίμῃ σοι, καὶ δὲ μὲν ὅς δὲ
τῶν ὡς πρὸς βρόχον
δὲ χυμῶν, ἄρην ὅς τῶν
πρὸς καὶ πρὸς τῶν
λοῦν

nam in fece dolij, sed inierim as-
bite, atq; illum diuicē reddite.
At tu Mercuri fac memine-
ris, ut rediēs Cyclopes ex Aca-
na tecum adducas, quo fulmen
cuspide restituta resarciānt.
Nam eo nobis acuminato op-
pus fuerit. Mer. Eamus Plu-
te. Quid hoc? Num claudicas?
Equidem ignorabam ὅ praecla-
re, te non caecum modo, uerum
etiam claudum esse. Plu. Ais
qui non hoc mihi perpetuum
Mercuri, uerum si quando pro-
ficiscor & Ioue missus ad quen-
piam, tum nescio quo pacto tar-
dus sum, & utroq; claudus pre-
de, ita ut aegre ad metā pertinu-
gere queam, senē non nunquam
interim factō, qui me opperieba-
tur. Porro quem discedendum
est, elatum uidebis multo aui-
bus celeriozem. Vnde fit, ut uix
iam amoto repagulo, ego iam
præconis uoce uictor pronun-
cier, saltu stadium transmen-
sus, ne uidentibus quidem ali-
quoties spectatoribus. Merc.
At ista quidem haud uera nar-
ras, imo ego cibi permultos cō-
memorare queam, quibus heri
ne obulus quidem erat quo re-
flicim amercere, statim uerō
hodie diuites & sumptuosos

in alba curru aurigantes, qui
 bus ante ne a sellis quidem sup
 pedicariis. Ii tamen purpura
 ti aurumque manibus gestan
 tes obambulant. Qui ne ipsi
 quidem, opinor, credere pos
 sunt, quin per somnium diui
 tes sint. Plutus. Isthaec alia
 res est Mercuri, neque enim
 tum meis ipsius ingreditur pe
 dibus, nec à Ioue, sed à Diæ
 ad istos transmittit, qui et ip
 se nimirum opum largitor est,
 ac magna donans, id quod ip
 so etiam nomine declarat. I
 taque quoties est mihi ab alio
 ad alium demigrandum, in ta
 bellas iniiciunt me, ac diligen
 ter obsignantes sarcinæ in
 morem sublatum transpor
 tant. Interea defunctus ille
 alicubi in adium tenebricosa
 parte iacet, uetere linteo in
 genua iniecto tactus, de quo
 fletus degladiantur. Porro qui
 me spectauerant obtinere, in
 foro oppertimuntur hiantes, non
 aliter quam hiundinæ aduo
 lantem splendentes pulli. Dein
 de ubi signum detractum est,
 ecce lineus ille funiculus incisus,
 apertæque tabellæ, iamque nouus
 dominus pronuntiatus est siue
 cogi

ἀλλοῦ ἰσχυρὸς θηλαῖον
 τας, οἷς οὐδ' ἑκὼν ἔτι κα'
 ἔρξαι ὠπόσι, καὶ ἱμαίαι
 φορεῖ καὶ χρυσῆ καὶ ἄργυ
 ροῦ ἐρχονται, οὐδ' αὐτοὶ πρὸς αὐ
 τὸν εἶμαι, ἵτι μὴ ἵναρ πλου
 τοισιν. Πλούτ. ἰσχυροὶ τοῦ
 ὄψιν ὡς ἔρξαι, καὶ οὐχὶ τοῖς
 ἱμαῖαι τοῖς πρὸς βασιλῆα τῶν
 οὐδ' ἑξοῦς, ἀλλ' ὁ Πλούταρχος
 ἀποστέλλει μὴ παρ' αὐτοῦς,
 αἱ τοῖς πλουτοδότοις καὶ μεγάλ'
 λίδαι καὶ αὐτοῖς ὅν, ἀπ'
 τοῦ γούου καὶ τῷ ὀρίματι. ἡ
 πρὸς αὐτὸν τοῖς μισθοῖς
 καὶ αἱ μὴ παρ' ἑτέρου πρὸς
 ἑτέρου, ὅς δὲ αὐτὸν ἡμῶν
 λόγους μὴ καὶ κατασκευῇ
 νάμφοι ἐπιμυλῶς, φοροῦν
 ἀρὰ μὲν ματανομήσουσι.
 καὶ ὁ μὴ νικρὸς ἐν σκοτει
 νῷ πρὸς τοῖς οἰκίαις πρὸς αὐτῇ,
 καὶ τὰ γένηται παλαιὰ τῇ
 ἰδὲν σκιπόμενος, πρὸς
 μάχης τῶν γαλαῶν. ἡμῶν
 δὲ οἱ ἐπιπρίσκειν, ἐν τῇ
 ἡγορᾷ πρὸς μὲν οὖν λιχνῶν
 τὸν, ὡς πρὸς τῶν χιλιδῶν
 πρὸς πρὸς μὲν, τῶν γένηται
 οἱ οὐκ οἶ. ἡμῶν δ' αὖ δὲ τὸ
 συμμῶν ἀφαιρῶν, καὶ τὸ λῖ
 νον ἐν τῷ μὲν, καὶ ὁ δὲ αὐτὸς
 αὐτὸν καὶ, καὶ αὐτὸν καὶ
 μὴ ὁ ἡμῶν δὲ πρὸς, ἡμῶν
 σὺν

συγγνώμῃς, ὃ δὲ λαβὼν, ὃ ἡ
ταπύρην εἰκίτας, ἐκ παλαιῶν
κῶμῳ γίμῳ, ἐπιφυρομένη
ἐστὶ τῶν γυναικῶν, αὐτὴ ποικί-
λων καὶ παροδῶν ἰσο-
πῶν, ἃς ἡ ἀντίφρων ὡς ἴκε-
ρίσας αὐτῇ, μίγα τὸ μί-
σθον αὐτῇ γοῦν ἀπολα-
βὴν, ἐκ αὐτῇ μὴ ἴσῃς αὐ-
τῇ πρὸς ἀρπασάμενός με, αὐ-
τῇ δὲ λαβὼν δὲ αὐτῇ, αὐτὴ
τοῦ τῆς πύργου ὃ ἀρπάζου-
σθαι τῆς, μὴ ἀντιφρὸν ὃ μὴ ἀν-
τίφρων, ὃ πρῶταρχος μισοῦμα-
θῶν, τοῦ ματῶν λυχνύτας
ἐκείνου ὃς ἀλλήλους ἀποβή-
πονται κατὰ κῶμῳ, ἀλλὰ δὲ
ἀγῶντας τὸ πρῶτον, ὃ δὲ
αὐτοῦ ὃ δὴ ὡς ἐκ μὴ ὡς
δὲ σαλῶν δὲ ἀντιφρὸν, οὐκ
ὀλίγον τὸ δὲ λαβὼν ἀποβή-
σθαι δὲ ἐκ μὴ ὡς ἀντιφρὸν ὃ
μὴ ἀντιφρὸν καὶ παρὼν
ἀντιφρὸν αὐτῇ, ἐστὶ τῶν
πρῶτον πρῶτον, καὶ ἐκ πα-
λαιῶν ἀλλὰ ματῶν τῆς
ἡρώδου ἰφίτας τὸ ὡς καὶ τὸν
μυλῶνα, ὡς πρὸς τὸ ἀντιφρὸν
πρῶτον πρῶτον, οὐκ ἐστὶ πρ-
ωτὴς ἐστὶ τοῖς συντυχῶν
στῆναι, ἀλλὰ τοῦς τε ἰσοδύ-
κους ὡς ἴσῃς, καὶ τοῦς δὲ ὁμοδύ-
κους ματῶν ἀποβήσθαι
ὃ δὲ καὶ αὐτῇ τὰ ταῦτα

ἴσῃ

cognatus quissiam, siue adula-
tor, siue seruulus obscenus, quā
puerili obsequio fauorem eme-
ruerit, etiam cum mento subra-
so, pro uarijs & opiparis uolup-
tatibus, quas illi iam exoleuit
suppeditauerat, ingens scilicet
præmium ferens generosus quis
quis ille tandem fuerit, nonnisi
quam me ipsis cum tabellis ar-
reptum, fugiens adportat com-
mutato nomine, ut qui modo
Pyrrhios aut Diomedes, aut Ti-
bius, iam Megacles, aut Me-
gabryx, aut Proterochus ap-
pelleitur. Ceterum illos nequic-
quam hiantes, sed mutuum in-
uentes relinquit, ac uerum la-
ctum agentes, quod eiusmodi
Thynnus ex intimo sagæ su-
nusit elapsus, qui nō parū mag-
nam escam deuorauit. At hic
repente totus in me irruens, ho-
mo uitæ mundioris atq; elegan-
tioris rudis, pingui, illotaq; cu-
te, qui cōpedes etiamdum horre-
scit, & si quis præteriens loro in-
crepet, arreclis stet aurib. quāq;
pistrinū, perinde uti templū ado-
rei, non est deinceps tolerandus
ij, qui uiscum uiuit, & uerū &
ingenue afficit cōuulsiua, &
conseruos flagris cædit, expe-
riens, nam & sibi huiusmodi
licet, ap-

liceant, donec aut scortulo cui
 piam irretitus, aut equorum
 alendorum studio captus, aut
 adulatoribus sese permittens,
 deierantibus Nireo formosio-
 rem esse, Cecrope Codro ne ge-
 nerosiore, callidiore Vlysi-
 se, unum autem uel sedecim pa-
 riter Cræsis opulentio-
 rem, mento temporis semel profan-
 dat infelix, quæ minutatim
 multis ex periurijs, rapinis fla-
 grijs fuerant collata. Merc.
 Ista ferme sic habent, ut inari-
 tas, uerum ubi tuis ipsis in-
 gredieris pedibus, qui tandem
 cæcus quam sis, uiam inueni-
 re soles. Aut qui dignoscis, ad
 quosnam Iupiter te miserit,
 dignos illi uisos qui diuitijs ab-
 bundent? Plu. Enimvero, cre-
 dis me reperire istos ad quos
 mittor? Merc. Per Iouem
 baudquaquam. Neque enim a-
 lios Aristide præterito, ad Hip-
 ponici & Calliæ accessissem,
 tu ad alios Athenienses, homi-
 nes ne obulo quidē estimandos.
 Cæterum quid facis, quandoqui-
 dem es emissus? Plu. Sursum
 ac deorsum circumcursans obi-
 erro, donec imprudens in quem-
 piam incurrero. Hic aut, quis
 quis ille sit, qui forte primus me
 nactus

ἵξισιν, ἄλλοις αὖ ἢ ἐν πορ-
 δόρτι ἱμνωῶν, ἢ ἱπποδρό-
 φιας ἐπιθυμῶν, ἢ ἐν ἀδελ-
 φαδοῦς ἰατρῶν ἐμυσσοῦν
 ἢ μὴν ἀνομορροτόν μὲν Νι-
 ρέως ἄντα αὐτὸν, συγγενί-
 γον δὲ τοῦ Κίρκου, ἢ Κί-
 κρου, συνωτάδον δὲ τοῦ Οὐ-
 λυσσέως, πλουσιώτερον δὲ
 σωῶμα Κρόισον ἱκαίει-
 κα, ἐν ἀκαρῶ τοῦ χρόνου ἄ-
 δλι, ἱκίει τὰ κατ' ἐλάχιστον
 ἐκ πολλῶν ἐπιτηδίων καὶ ἀρ-
 θαίων καὶ παροργίων σω-
 σιγμένα. Εἰ. αὐτὰ παρὰ
 δὲν φῆς τὰ γινόμενα. ὁ-
 πόσω δ' οὖν αὐτίκους βα-
 λίστῃς, πῶς οὕτω τυφλὸς
 ὢν δύνῃσκας τὴν ἰδίαν, ἢ
 πῶς διαγινώσκας, ἵφ' οὗτε
 αἶσι ὁ Ζεὺς ἀπιστάλη, ἕρ-
 ναι αἶσαι τοῦ πλουτῶν ἄ-
 ξιους; Πλου. οἷα γὰρ δύ-
 σκον μὲ εἰ τινας εἰσι; Εἰ. μὴ
 τὴν Δία οὐ παύσῃ, οὐ γὰρ ἄρτι
 γάδῳ καταπνέων, ἱππο-
 δόμῳ καὶ Καλλιᾷ προσέειπε,
 καὶ πολλοῖς ἄλλοις Ἀθῶναι-
 σιν, οὐδὲ ἰδούσιν αἵσις. πλὴν
 ἀλλὰ τί πρῶτον καταπνέ-
 σθῃς; Πλου. αὖ καὶ ἐν τῷ
 πλουτῶναι πρὸς τῶν, ἄ-
 χεις αὖ λῶν τινὶ ἱμνωῶν.
 ὁ δὲ, ἔς τις αὖ πρῶτός μοι

ποριτύχη ἀπαγαγὼν, πρὸς αὐτὸν ἔρχεται τὸν Ἑρμῆν, καὶ τῷ παραλόγῳ τοῦ ἑρμῆος προσκυκλῶν. Ἐρ. ἡκούω θηπάτην ὁ Ζεὺς, οἰόμενος σὶ κατὰ τὰ αὐτῷ ἀσκηῶντα πλουτίζαν ὅσους αὐτὸ οἶσται το πλουτῶν ἀξίους; Πλού. καὶ μάλα δικάως ὦ γὰρ, ὅς γε τυφλὸν ὄντα ἀδῶς, ἐπιμαρτυρῶντα δυοὶ δύστροποι χρῆμα καὶ πρὸ πολλῶ ἐκλεισπὸς ἐν τῷ βίῳ, ἐπὶ οὐδ' ὁ Δυγκῶς αὐτῷ δύστροποι ῥαδίως, ἀμαρτὸν οὐδὲν καὶ μικρὸν ἔρ. τοιγαροῦν αἶτι τῶν μὲν ἀγαθῶν ὀλίγων ὄντων, πονηρῶν ὅμως πολλῶν, ὅς γε τῶν πάλαι τὸ πᾶν ἐπιχόντων, ῥᾶν ὁδὸν τοῖς αἵματι ἐκπύων, καὶ σαγῶν δύναιτο πρὸς αὐτῶν. αἶτα πᾶς ἐπελατὸν καταλίπης αὐτοὺς, ῥαδίως φόνει, οὐκ αἰδῶς τῶν ὀδῶν; Πλού. ὅσον δὲ πᾶς ὅς γε καὶ ἀρετῆς γίγνομαι πρὸς μέγα τὸν καὶ τὸν τῆς φωνῆς. Ἐρ. ἔτι δὲ μοι καὶ τοιοῦτον ἀπῆλθεν, πᾶς τοι φλὸς ὢν, ἀρῶνται γὰρ, καὶ προσέτι ὅχρως καὶ βαρὺς ἐν τοῖς σκελὶν, τοσούτους ἐν ῥαγὰς ἔχεις, ὥστε πᾶσας

naclus sit, abducit, ac possidet. te Mercuri pro lucro præter spem subiecto uenerans atque adorans. Merc. Num ergo fallitur Iupiter, qui quidem credat ex ipsius animi sententia, dicari ab eis hos, quos ille dignos existimaret, qui discescerent? Pluto. Et iure quidem optimo fallitur o bone, quippe qui quum me cæcum esse non ignoret, emittat uestigatum rem usque adeo repertu difficilem, et iam olim è uita subtili tam, quam ne Lyncæus quidem facile inueniret, qua nimirum adeo obscura sit se mittenda. Itaque quum rari sint boni, improbi porro in ciuitatibus omnia obineant, oberrans facile in huiusmodi mortales incuro, ac retibus illorum illigor. Mercurius. Atqui fit, ut quoties eos deseris, celeriter aufugias, quum uice sis ignarus? Pluto. Tum denum acutum cornu, peditibusq; ualeo, ubi ad fugam tempus inuitat. Mercurius. Iam illud quoq; mihi responde, quis fit, ut quum sis oculis captus (dicendum enim est) præterea pallidus. pro strepto claudus, tam multos habens amantes, adeo ut omnes

respiciant in te ; & si potius
antur , felices uideantur , sin
frustrentur , non sustineant ui
uere ? Ex his equidem non
paucos noui , qui sic perditē te
amarint , ut se aereo ē scopulo
piscosi in æquoribz alta , præci
pites abiecerint , rati fastidi
ri sese abs te , propterea quod
illos nullo pacto respexisses .
Quamquam sat scio , tu quoqz
fateberis , si quo modo tibi ipsi
notus es , furere istos , qui eiusi
modi amore sunt dementati .
Plutus . At enim credis me ,
qualis sum , talem istis uideri ,
nempe claudum aut cæcum ,
aut si quid aliud adest mihi ui
tij . Mercurius . Quid ni ō
Plutei nisi fortē & ipsi omnes
cæci sunt . Plutus . Haud cæ
ci quidem , ō optime , uerū tamen
scitia errorqz quæ nunc occu
rant omnia , illis offundunt te
uebras , ad hæc ipse quoque ne
per omnia deformis sim , per
sona uehementer amabili tei
tus inaurata , gemmisqz
picturata , ac uersicoloribus
amictus eis occorro , ac illi ra
ti sese natiui uultus uenusta
tem aspicere , amore capiuntur ,

Plut. p. 1. n. 1. 1.
assumit alium

ἀποδείκνυμι ὅτι , καὶ οὕ
χοντας μὴ δυνάμεν αὐρὴν δι
δοῦναι , οἱ δὲ ἀποτύχοιεν , οὐκ
αὐτοὶ χάρις ἴστας . οἱ δὲ αὐτῶν
τινας οὐκ ἐλπίδους αὐτῶν οὐ
τα σὺν ἀνσίμωτας ἴστας , ὥς
τε καὶ οἱ βαδυνύτια πῶς
τοῦ φέροντος , ἱερῆας αὐ
τοῦ , καὶ πρὸς αὐτῶν καταβίβ
αται ὑπερβαίνειν οὐκ ἔστιν
τὰς ὑπὸ σου , ἐπὶ πρὸς οὐδὲ
τῶν ἀρχῶν ἰστας αὐτοῦ .
πᾶσι ἀλλὰ καὶ σὺ αὐτῶν , ὅτι οἱ
δα , ἐπὶ ὁμοιογένειας ἔτι
φωτὸς σπανοῦ , ὑπερβαίνειν
αὐτοῦ , ὅρμητον τεινύειν
πρὸς αὐτῶν . Πλ. οἱ αὐτῶν
τεινύειν , οἱ αὐτῶν ἱερῆας
αὐτοῦ καλὸν ἔστι τυφλῶν , ὅ
τι αὐτῶν μοι πρόστιν ; Ερ.
ἀλλὰ πῶς ὁ Πλούτης , ἔτι μὴ
τυφλῶν καὶ αὐτοῦ πᾶσι αὐ
τοῖς ; Πλ. οὐ τυφλῶν ὁ ἀρι
στῶν , ἀλλ' ὁ ἀγνοῖα καὶ ὁ ἀπά
τη , αὐτῶν οὐκ ἀντίχουσι τὰ
πᾶσι , ἀποκρίνεται αὐτοῖς .
ἐπὶ δὲ καὶ αὐτοῖς ὥς μὴ πᾶσι
τὰ πᾶσι ἀποκρίνεται ἔτι , πρὸ
σπανοῦ πρὸς αὐτῶν ὅτι
ασμύτατον , διὰ χρυσὸν καὶ
λιθοκίλλον , καὶ ποικίλα
οὐκ ἔστι , οὐκ ἔστι αὐτοῖς .
οἱ δὲ αὐτοῖς ἀποκρίνεται οἱ αὐ
τοῖς ὅτι τὸ καλὸν , ὅρμητον ,
καὶ

καὶ ἀπὸ ληψεται μὴ σὺν-
 χαίοντός, ὡς εἰς τις αὐτοῖς
 ὅλον ἀπογυμνάσαι, ἐπὶ δὲ
 εἰ μὴ, Αἰσῶν ὡς κατιγίνω-
 σκεν αὐτῶν ἀμβλυώτερον
 τοῦ τὰ τέλη αὐτὰ, καὶ ὅρων
 τοῦ ἀνδράγαυον ἢ ἀμέμφων
 πραγμάτων. Εἰ. τί εὖ ὅτι
 ἐν αὐτῷ ἔδει τῷ πλάτῳ γι-
 νώμενοι, καὶ τὸ προσωπεῖον
 αὐτὸ περιδιδόμενοι, ἵτι δὲ αἱ
 παύονται, καὶ ἔρ τις ἄφαι-
 ρῆται αὐτοῖς, δᾷτον αὐτὸ πλὴν
 λαπαλῶν ἢ τὸ προσωπεῖον
 πρὸς οὐτοῖς; οὐ γὰρ δὲ καὶ τὸ
 τι ἀγνοῦν εἰς, αὐτοὺς ὡς
 ἐπὶ χεῖρας ἢ ἀμορφία ἐ-
 γίν, οὐδὲν τὰ πάντα δι-
 ρῶντας. Πλὺ. οὐκ ὀλίγα ἢ
 Εἰ μὴ, καὶ πρὸς τοῦτο μοι συ-
 ναγνίσκται. Εἰ. τὰ ποῖα;
 Πλὺ. ἰσχυρὰ τις σὺντυχῶν
 τὸ πρῶτον ἀναπνέσας πλὴν
 δύρα ἄσδ' ἵχται μί, συμ-
 παρσίσκται μίτ' ἰμοῦ λα-
 δῶν ὃ τῷ καὶ ὃ αἰσῶν
 καὶ ὃ μιγαλαυχία, καὶ ὃ
 μαλακία, καὶ ὃ βίαι, καὶ αἱ
 πάτε, καὶ ἄλλα αἰσῶν μύρια
 καὶ δὲ τούτων ἀπαύτων
 λαπαλῶν πλὴν ψυχῶν,
 δαυμάζει τὶ τὰ οὐ δαυμα-
 τὰ, καὶ ὁρίγεται τῶν πρὸς
 πτῶν, καὶ μὴ τῶν πλάτων
 ἰσῶν

& peruenit non potentes
 Quod si quis me toto corpore
 renudauit illis ostenderit, du-
 bio procul futuriū sit, ut se
 ipsi damnent, quitantopera
 cecutierint, ad amantes res
 neutiquam amandas ac faci-
 das. Mercurius. Quid ergo
 posteaquam eo peruentum est,
 ut iam diuites euaserint, iamq;
 personam sibi circumposue-
 rint, rursum falluntur? Adeo
 ut si quis illis detrabere sone-
 tur, penè caput potius, quàm
 personam abijciant? Neque
 enim ueresimile est etiam cum
 illos ignorare, auro bractear
 eam esse formam, quam intus
 cuncta inspexerint. Plutus.
 Ad id non parum multæ res,
 ὃ Mercuri, mihi sunt adiutem
 eo. Mercurius. Quæ nam?
 Plutus. Simulatq; qui me pri-
 mum nactus est, a pertis foris
 bus exceperit, clanculum ui-
 nd mecum introit elatio, uacor-
 dia, iactantia, mollities, uio-
 lentia, dolus, atque alia item
 innumerabilia, & quibus om-
 nibus posteaquam est animus
 occupatus, iam admiratur quæ
 neutiquam sunt admiranda,
 & appetit ea quæ sunt fugien-
 da, & me cunctiorum illorum
 pæ

Simulacrum uirtutis.

patrem ingressorum malo-
rum stupuit, illorum satellitio
uallatum, quiduis potius pasi-
surus, quam uti me compelli-
latur reijcere. Mercurius.
Vilevis ac lubricus es Plu-
te, recentu difficilis ac fui-
gax, nequillam prebens ani-
mam certam quo prensus te-
neare, sed nescio, quomodo
anguillarum ac serpentum
in morem inter digitos elabe-
ris. Atque diuerso paupertas
uiscosa, prensu facilis, totoque
corpore mille uncas gerit
bomos, ut qui tetigerint, illi
cohaerant, ne facile queant
auelli. Verum interea dum
nugamur, rem baud paruum
omisimus. Pluto. Quam?
Mercurius. Nempe quia
thesaurum non adduxeri-
mus, quod uel in primis erat
opus. Pluto. Ist hac quidem
ex parte bono sis animo.
Nam non nisi in terra reli-
cto illo ad uos ascendere so-
leo iussosque intus manere fori-
bus occlusis, neque cuiquam
aperire, nisi me uociferan-
tem audierit. Mercurius.
Iam igitur Atticam adi-
eamus. Et me sequere

καί τω πατέρα τῶν εἰσλη-
λυθέντων ἑακὼν τὶ θυμῷ, δι-
εφερομένον ὑπὸ αἰτῇ. καὶ
πάντα πρότερον πᾶσι πᾶσι,
ἢ ἐμὶ πρόσωπῳ ὑπομένειν
αὐτῷ. Εἰ. ὡς γὰρ αἰὲν ὦ Πλὺ-
τε, καὶ ὁλιγοὶ καὶ οὐκ ἀποκρί-
νεται καὶ διαφρονεῖς,
οὐδὲ μίαν ἀντιπαλῶ παρ-
εχόμενος βιβαίειν, ἀλλ' ὡς
πρὸ γυγίαις ἢ οἱ ὄφεις διὰ
τῶν δαντύων δραπέτουμεν
οὐκ οἶδα ὅπως. ἢ ἔστι δ'
ἐμπαιγνὺς ὁ ὅλος τῷ καὶ οὐ
καθῆς, καὶ μυρία τὰ ἄγχι-
στὰ ἐκπεφυκέντα ὅσα ἀπαι-
τεῖται τὸ σῶμα ἔχουσα,
ὡς πλησιάζοντας οὐδὲν ἐχ-
θεῖν, καὶ μὴ ἔχειν ῥαδίως
ἀποκυνδύειν. ἀλλὰ μεταξὺ
ἡμετέρων φαναγόμενος ἡμᾶς πρῶ-
τον οὐ μικρὸν δειλάει.
Πλὺ. τὸ ποῖον; Εἰ. ὅτι τὸν
θεσαυρὸν οὐκ ἐπαγαγόμεν
δα, οὐ πρὸ ἰδὲ μάστιγα.
Πλὺ. θάρρει τούτου γὰρ ἐ-
νικᾶς, εἰ τῇ γῇ αὐτὸν ἑα-
ταλέπων ἀνιρρομαι παρ
ὑμᾶς, ἐπονήσας οὐδὲν
μὲν ἐπικλεσάμενον τὴν
δύναμι, αἰοίγαν δὲ μὴ ἀ-
νι, ἢ μὴ ἐμοῦ ἀκούσῃ βοή-
σας. Εἰ. οὐκ οἶμαι ἐπὶ αἰνῶ
μὲν ἡδὲ τῇ Ἀττικῇ. καὶ με-
τα

Comparatio

ἵππῳ ἰχθυῶντι ὃν χλαμύ-
δα, ἄρχει αὐτῷ πρὸς τὴν ἰσι-
χασίαν ἀφικόμεναι. Πλού. οὐ
πολλὸν ὧ Ἑρμῇ χερσὶ γυνῶν,
ἵππῳ ἢ γὰρ ἀποδείξει με, ὅ-
πως δύνῃ τάχα ἢ ἐλπίωνι ἱμι-
νωσύνμαι πρὸς τὴν ἰσι-
χασίαν. ἀλλὰ
τίς δ' ἐστὶν οὗτος ἄνθρωπος, καθά-
περ οὐδὲν πρὸς λίθον; Εἰ.
ὁ Τίμων οὗτος σὺν ἀπὸ πλε-
ύρου, ὁρῶντος καὶ ὑπὸ τοῦ
γυμνασίου. Πάπαι, καὶ ἡ ποσὶς
παρίστι, καὶ ὁ πόσις ἵππῳ,
ἢ ἡ καρτερία δ' ἢ καὶ ἡ σοφία
καὶ ἡ ἀδελφία, καὶ ὁ τοιοῦτος
ἄλλος τ' ὑπὸ τοῦ λιμῶος τα-
τομένῳ ἀπ' αὐτῶν, πολλὸν ἐ-
μένει τῶν σὺν ἀπορροφί-
σιν. Πλού. τί οὖν οὐκ ἀπ'-
ἀλλαστάμιδα ὧ Ἑρμῇ τὴν
ταχίσιν; οὐ γὰρ αὖτε ἢ
μῦς ἀρῶσα μὲν ἀξίολογον
πρὸς αὐτὰς, καὶ τοιοῦτον
τον σφραγισθέντα πρὸς τοῦ
μύου. Εἰ. ἄλλως ἰδοὺ
τῷ Διὶ, μὴ ἀποδείξει με
οὐκ. Πού. ποῖ τοῦτον ἀπ' αὐ-
τοῦ ὧ ἀργασίαν, χερσὶ γυνῶν;
Εἰ. ἐπὶ τούτοις τὸν Τί-
μονα ἐπὶ μὲν τοῦ ἵππου καὶ τοῦ
Διός. Πού. οὐκ ὁ Πλούτῳ
ἐπὶ Τίμονα, ἐπὶ αὐ-
τῶν ἵππῳ καὶ ἵππῳ καὶ
τῶν ἵππων πρὸς ἀλλήλους,

τετοι-

chlamydi adhaerens, donec
extremam viam attigeri-
mus. Plutus. Recte facit
Mercuri, quum me per viam
amducis. Etenim si me des-
seres; forsitan oberrans in
Hyperbolum aut Cleonem
inciderem. Sed quis hic stri-
dor ceu ferri saxo impactus
Mer. Timon hic est, qui
proxime montanum & per-
tricosum fodit solum. Pau-
per ille & Paupertas, & Li-
bor ille, cum Robur, Sapien-
tia, Fortitudo, atque id genus
aliorum turba, quorum om-
nium agmen Fames cogit,
longè præstantius quàm tu
sint satellites. Plu. Quin igitur
quàm ocysime discedi-
mus Mercuri? Neque enim
ullum operæ precium feceri-
mus cum homine eiusmodi
nullato exercitu. Merc.
Secus visum est Ioui: quare
ne metu deterreamur. Pau-
peritas. Quò hunc nunc Ar-
gicida manu abducit Mer-
curius. Ad hunc Timonem,
ad quem d' Ioue sumus
ire iussit. Pau. Idènc rur-
sum Plutus ad Timonem
posteaquam ipsum ego mai-
le habentem ob deliciis

p

recu

*Lucianus tuum
ad virtutem
adducit*

recipiens, his commendansq[ue]
Sapientia & Labori, strenu-
um, multisq[ue] precij uitum redde-
di? Adco ne despicienda, inui-
tiatq[ue] idonea uobis Paupertas
iudicor, ut hunc, quæ mihi uni-
ca erat possessio eripiat, iam
exactissimè cura ad uirtutē ex-
cultū, ut Plutus hic ubi denuo
susceperit, per contumeliam
& arrogantiam, illi manu in-
iecta, talem reddiderit, qualis
erat dudum, mollem & igna-
uum ac uicordem, rursum mi-
hi restituat, ubi iam nihil fa-
ctus erit. & reijculus? Mer-
curius. Sic o Paupertas Loui
placitum est. Pau. Equi-
dem abeo at uos Labor et Sa-
pientia, reliquiq[ue] consequimi-
nime. Porro hic breui cogno-
scet, qualis in se fuerim, quam
nunc relinquet, nempe adu-
ertrix bona, & rerum optima-
rum doctrix, qui cum donec
habuit commercium, sano
corpore, ualentiq[ue] animo
perseuerauit, uirilem exigens
uitam, & ad sese respiciens, su-
peruacua autem & uulgaria
illa aliena, ita ut sunt, existi-
mans. M. Discedūt illi, nos ad
eum adeamus. T. Quinā estis o
scelesti? Aut quid uolentes
buc

τοῦτοι οἱ παραδοῦσά τῃ σο-
φίᾳ καὶ τῷ πόνῳ, γοναῖαν
αὐτῶν καὶ πολλοῦ ἄξιον αἰ-
νέσασθαι. οὕτως ἄρα δίδεται
φρόνησιν & ὑμῖν δὲ Πενία δε-
κνῶ, καὶ δολιχέστερ, ὥς δ'
δ μένον λιτῆμα ἔχον, ἀφαι-
ρεῖσθαι μὴ ἀκρεβῶς πρὸς ἀφί-
πλιν θρασυαγασμένον, ἵν' αὖτε
διε δ Πλούτῳ παραλαβὼν
αὐτόν ὕβρει καὶ τύφῳ ἵγχοι-
νέσας ὁμοίον, τῷ πάλλαι μαλ-
θακῶν καὶ ἄγοσι καὶ αὐτοῖς
τοῖς ἀπορήναις, ἀπὸ δὲ πά-
λιν ἡμοὶ ῥάκῃ & ὕλη γιγρῶ-
μένον. Εἰ. ἰδοὺ ταῦτα
ὦ Πενία τῷ Διί. Πρ. ἀπὶ
ἵγχομαι. καὶ ὑμεῖς δὲ ὦ Πί-
ρι καὶ Σοφία καὶ οἱ λοιποί,
οἱ ἀπολυνδῆναι μοι. οὗτ' &
δὲ τέχνη ἔσται, εἴσω μὲ οὐ
σαν ἀπολείψαι, ἀγαθὸν συ-
νοργῶν, καὶ διδάσκαλον
τῶν ἀρίτων, ἢ σωτῆρ ὑ-
γιανῆς μὲν τὸ σῶμα, ἱρ-
ρωμενὲς δὲ τὴν γυναικὸν δι-
τιλῶν, αὐτῶν βίον βίον,
καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπων,
τὰ δὲ πῶρτα καὶ πολλὰ
ταῦτα ὡς πῶρ ὅτιν ἀλλή-
τεια ὑπολαμβάνω. Εἰ. ἀπὶ
ἵγχονται, ὑμεῖς δὲ περισώμεσθαι
αὐτῷ. Τί. τίθεν ἱστὶ ὦ λα-
τάρτοι; ἢ εἰ βουλόμενοι
δοῦναι

ἄλλοι δὲ καὶ, ἀλλὰ ὅρα ὅρα
 στω καὶ μιαιφάνων ἐν ἑλπίδι
 σπονδῶν; ἀλλ' οὐ χαίρειν τοῖς
 ἡμετέροις πατέρας ἔσθ' ἔστι,
 ὅτι γὰρ ὑμεῖς αὐτὴν μάλα
 βάλαντες τοῖς βόλοις καὶ τοῖς
 νόμοις σωρίψα. Εἰ. μὴ δὲ
 μὴ δὲ Τίμων μὴ βάλῃς, οὐ
 γὰρ ἀδύνατον ὄντας βάλῃς,
 ἀλλ' ἐγὼ μὲν Εὐμῆς εἰμι,
 οὗτος δὲ ὁ Πλούτος. ἐπι-
 ψιδεῖς δὲ ὁ σὺς, ἐπακούσας τῶν
 σόχων. ὡς τε ἀγαθὴ τύχη δὲ
 χεῖρ τὸν ὄλβον, ἐπεὶ τὰς τῶν
 πόσεων. Τί. καὶ ὑμεῖς οἰμῶ
 φιδί ἔσθ', καὶ τοὶ θεοὶ οὐ
 τὸν, ὡς πατήρ. πάντας γὰρ ἅ-
 μα καὶ θεοὺς καὶ ἀδελφούς πο-
 μισῶ. τουτοῖς ἵ τὸν τυφλόν,
 ἥ τις αὖτ' ἢ, καὶ ἐπιρίψαν
 μοι δοκῶ τῇ δεικνύει. Πλού-
 τος. ἐπίμειν ὡς Εὐμῆς πρὸς τοῦ
 Λιός, μιλαρχοῦν γὰρ ὁ αὖ-
 τος. οὐ μὴρίως μοι δο-
 καί, μὴ τι κακὸν ἀπὸ τοῦ
 προσλαβόν. Εἰ. μὴ δὲ σκε-
 δρῶ Τίμων, ἀλλὰ τὸ πάλ-
 ον ποτὶ ἄγχι καὶ βαλὼν
 λαπαλαῶν, προσέτας τὸν
 χεῖρ λαμβάνει τὴν ἀγαθὴν
 τύχην, καὶ πλούτεσθαι, καὶ
 ἰαθ' Αἰδωάων τὰ πρῶ-
 τα, καὶ ὑπερίσταν τῶν ἀκα-
 ρίων ἐκείνων μὴ αὐτὸς
 εἶναι

hic uenistis homini operario
 mercenarioque negotium ex-
 hibiturus ut utrumbandum quam
 laci abebitis fecerit ut estis
 omnes. Nam ego uos illico
 glebis et saxis petitor commu-
 nuam. Mercurius. Nequa
 quam o Timon, ne ferio, ne
 que enim feries mortales,
 uerum ego sum Mercurius,
 hic Plutus. M. Si nos Iupi-
 ter, uotis tuis exauditis. Qua-
 re, quod bene uertat, opes ac-
 cipe, desistens a laboribus.
 Timon. Atqui uos iam glo-
 ra ueritis, etiam si dii facis, uo-
 dicis. Siquidem odi pari-
 ter omnes sum deos tu homi-
 nes. Sed hunc cæcū, quisquis
 hic fuerit, mihi certum est li-
 gone impaeto comminuere.
 Plutus. Abeamus per Ioi-
 uem Mercuri, quandoquidē
 hic homo mihi uidetur non
 mediocriter insanire ne ma-
 lo quopiam accepto discedā.
 Mercurius Ne quid feroci-
 ter Timon, quin ex hoc potius
 penitus istam ferocitatem,
 asperitatemque ac mambus ob-
 uis excipe bonam fortunam,
 rursum diues esto, rursum A-
 theniensium princeps, et dei
 spice ingratos istos solus ipse

foeliciter agens. Tim. Nihil tibi uobis est opus ne obturbate. Sat opum mihi ligo, praeterea fortunatissimus sum, si nemo propius ad me accesserit. Mer. Adco ne quae inbumaniter? Haec ego scia Ioui refero atque immania dicta: At qui par erat forsitan homines tibi haberi inuisos, ut qui tam multa indigna in te commississent, deos odio te prosequi nequaquam erat consentaneum, quum illi tantopere tui curam agant. Tim. At tibi Mercuri, Ioui quod me respicitis, plurimum equidem habeo gratiam, ceterum hunc Plutem nequaquam recepero. Merc. Quid ita? Tim. Quoniam pridem innumerabilium malorum hic mihi fuit auctor, quum me asscatoribus proderet, insidiatore in me inuitaret, conflaret odium, illecebris corrumpere, inuidiae obnoxium redderet, denique quum me adeo perfide ac proditorie destitueret. Contra paupertas optima, me laboribus, uiro dignissimis exercens, mecumque uere et libere conuiuens, et quibus opus erat, suppeditauit laboranti, et uigiliae uita concinnere

φιδαιμονῶν. Τι. οὐδὲν μὲν δίδωμαι, μὴ ἐντοχλαῖν μοι, ἰκανοὶς ἰμοὶ πλουτέω ἢ δίκαια, τὰ δ' ἀπορῶν ἀλαμνήσας τοῦ δῆμι, μὲν οὖν μοι πλουσιάζοντι. Ερ. οὕτως ὃ τῶ ἀπασφράπτει τὸν διφίην Διὶ μῦθον ἀπλωῖασι λεχτοφίην τι; καὶ μὲν ἀνὴρ ἦν μισατόνθρωπον μὴν ἀναισι, τοσαῦτα καὶ αὐτὸν λατὰν πεπονήτα, μισοῖον δὲ μοι δαμῶν, οὕτως ἐπιμιλουμένην σου τῶν διῶν. Τι. ἀλλὰ σοὶ μὲν ὃ Ερμὲ καὶ τῶ Διὶ πλέον χάρις τ' ἐπιμιλέει, ταυτοὶ δὲ τὸν Πλουτόν οὐκ αὖ λάβοιμι. Ερ. τί δὲ; Τι. ὅτι καὶ πάλαι μνηστὴρ ἱκανῶν μοι αἰτέων ὄντων κατίσιν, λείλαφι τι παραδίδω, καὶ ἐπιβόλους ἐπαγαγῶν, καὶ μὲν σὺ ἐπιγέρας, καὶ ἡδονὰς δάμα διαφείρας, καὶ ἐπὶ φθόνον ἀποφύνας. τίλη δὲ ἄφρον καταλιπῶν, ἔτι καί τις καὶ προδοτικῶς. ὃ βελτίον ἢ πρὸς τὰ πόνοις με τοῖς ἀσθενεστάτοις καταγνομάσασα, καὶ μὲν ἄλλοι δάμα καὶ παρρησίας προσομιλοῦσα, τὰ τε ἀσθενῶν καμνοῦσι παρῆχι, καὶ τῶν πολλῶν ἐνέου κατὰφροντίζοντι

ἰπαι

pud diuiti
brati yigant

Ed hmi
sagla

ἰπαίδαν ; ὃ αὐτὸ ἐμὴν
 νῆς ἰπαίδας ἀναρτήσασά
 μοι πλοῖον, καὶ δόξασα ὅτι
 τίς ἔμ' ὁ πλοῦτος ; ἢ ἐμὸς, ὅτι
 οὐκ ἔλαβ' ὀνομασίαν, ὅτι
 συνοραῖος φοβῶμαι, οὐ δὲ
 μὲν παροφθαλμῶς, οὐκ ἐκκλῶ
 σιατὴς ψευδοφάσκει, οὐ τὴν
 γὰρ ἐπιβουλῶσας ἀφ' ἡ
 λίδας δύνανται αὐτὸν ἰρῶν
 οὐδ' ἐπιγερῶν καὶ τῶν πλοῦ
 των, τοιοῦτ' ὅν ἀγρίον φιλο
 πῆκος ἐπ' ὀφθαλμῶς, οὐ
 δὲ ἰρῶν τῶν ἐν ἡμέρᾳ καὶ
 πῶν, ἵνα καὶ καὶ διακινῶ ἵνα
 τὰ ἀλλοτρία παρὰ τὴν δικίαν
 λαβῇ. ὡς τὸ παλινδρόμῳ ἔ
 πιθ' ὡς ἐρῶν, τὸν πλοῦτον ἔ
 παγαγὼν τῷ Δίῳ. ἐμὸς δὲ
 ποτὶ ἱκανὸν ἔμ', πάντας αὐ
 τῶν περὶ ὅσων οἱ μὲν ἴσιν ποι
 ῶσιν. Ἐρ. μὴ δαμῶν ὡς γὰρ
 θί. οὐ γὰρ πάντες ἴσιν ἐπι
 τέλονται πρὸς οἱ μὲν γὰρ. ἀλλ'
 καὶ τὰ ἑργία ταῦτα, καὶ μὴ
 γαυρώδης, καὶ τὸν πλοῦτον
 παρὰ λαβῇ. οὐκ ἀπὸ λατῆ
 αἰετὶ τὰ δῶρα τὰ παρὰ τοῦ
 Διὸς. Πλοῦ. βούλῃς ὡς Τί
 μων δικαιολογήσας πρὸς
 σι, ὃ χαλινάσας μοι λίσσον
 τι ; Τί. λίσσι, μὴ μακρὰ μὲν
 τοι, μὴ ἢ μὴ πρὸς μίαν, ὡς
 πρὸς οἱ ἐπὶ πρὸς ῥήτορες.

αὐτῶν

docuit, effecitq; ut mihi uita
 spes omnis ex me ipso pēderet,
 demonstrās quānā essent opes u
 ra mea, nempe quae ne p adu
 lator assentiant, neq; fycophan
 ta minuant, neque plebes irita
 ta, neq; concionator suffragio
 rum autor, neq; tyrannus inten
 tus insidijs queat eripere. Itaq;
 iam ualidus effectus ob labo
 rem, dum hunc agellum gnaui
 ter exerceo, neq; quicquam eo
 rum qua sunt in ciuitate malo
 rum aspicio, abundē magnū
 et sufficientem uictum mihi li
 go suppeditas. Quare tu Mer
 curi, quam uenisti uiam remeti
 ens, recurre, una tecū Plutum
 adducens ad Iouem. Illud mi
 hi sat fuerit, si effeceris, ut om
 nes mortales per omnem aet
 ernitatem ciuent. Merc. Nequa
 quam ὁ bone, neq; enim omnes
 ad ciulandum sunt accommo
 di. Quin tu iracūda pueriliāq;
 ista missa face, ac Plutum exci
 pe non sunt reiicienda munera,
 quae a Ioue proficiscuntur.
 Plu. Vin Timon ut contra te
 partes defendā meas, an graui
 ter feres si quid dixerō ? Tim.
 Dico, ne multis tamen, neq;
 cum procerijs, quemadmodum
 perditissimi isti solēt Oratores.

2 3 Sustit

quae uera dicitur

Sustinebo enim te huius Mer-
curij gratia paucis dicentem.
Plu. Atqui multis mihi potius
userat dicendum, tot nominibus
abs te accusato. Attamen
vide, num qua in re te quemad-
modū ais, lascerint qui quidem
dulcissimarū quarumq; rerum
sibi existerim autor, opifexq;
autoritatis, praesidentia, coror-
natarum, aliarum item volupta-
tum, mea opera conspicuus e-
ras, celebris & objeruandus.
Caterum si quid molesti ab a-
duulatoribus accidit, non mihi
potes imputare, quin ipse ma-
gis abs te sum affectus contu-
melia, propterea quod me tam
ignominiose iuris illis execra-
tis suppedisaris, qui te miraban-
tur, ac praestigijs dominebantur,
tribusq; modis omnibus insidias
struebant. Porro quod extremo
loco dixisti, te a me proditum,
desertumq; fuisse, istud crimi-
nis in te possum retorquere
quum ipse sim modis omnibus
a te reiectus praicepsq; exas-
ctus ex aedibus. Unde promol-
li chlamydes, agum istud charisi-
sima tibi paupertas circumpo-
suit. Itaque testis est mihi hic
Mercurius, quāto opere Iouem
trauxerim ne ad te venire, adeo

hosti

αὐξήσαι γὰρ οἱ ἀλγία ἀν-
γοῖτα, διὰ τὸν ἑρμῆ τούτου
οἱ. Πλού. ἔχελυ μὲν πο-
τὸς καὶ μακρὰ ἐπ' αὐτῷ, οὕτω
πολλὰ καὶ σὺ καταγορεύ-
τα. ὅμως δὲ ὅρα, ὅτι οἱ οὐ
φῆς, ὁ δίκουκα, ὅς τ' οὐ μὲν
ὑδίστην ἀπαύτων ἀέτις οὐ
κατίστω, τιμῆς καὶ προδορί-
ας καὶ σφαγῶν, καὶ ἂν ἄλ-
λας βουρῆς. πρὶς βλῆπ' ὅτι
τοῖ καὶ ἀσίδιμ' ὅτι ἐμὶ ὅ-
δα, καὶ παρισπούδατο.
ὅτι δὲ τι χαλινὸν ἐν τῷ κο-
λάκω πίνοντας, ἀνείτοι-
γόν σοι. μάλλον δὲ αὐτῷ
ὁ δίκουκα τοῦ καὶ σ' αὐ-
τι μὲν οὕτως ἀτίμους καὶ σ' αὐ-
τῷ ἀνδράσι καταπατοῖς,
ἐπαυοῦσι καὶ καταγοῖ σ' αὐ-
τοῖς, καὶ πάντα τῶν οὐκ
βαλόντων μοι. καὶ τὸ γὰρ το-
λόντων ἐφ' ὅδα, ὡς πρὶς
ἀδελφὰ σοι. τοῦ αὐτοῦ δὲ
αὐτῷ ἐγκαλίσαι μοι σ' αὐ-
τὰ τῶν ἀπιδάδ' καὶ
σοῦ, καὶ ἐπ' ἐγκαλὼν ὁ δ' αὐ-
τῷ ἐκίτας, τοιγαροῦν αὐτῷ
μακαρῶς χαλινὸν, τὰν
τῶν τῶν ἀφ' ὅδα ὁ τιμῶν
τὰν σοι ποῖα πρὶς ὅδα.
ὡς τι μάρτυς ὁ ἑρμῆς αὐτοῖ-
σι, πῶς ἐκίτας τὸν Δία
μεκιδ' ἔκαμ παρά σοι, ὅτι
αὐτοῖς

ἀντιμελιῶς μοι προσομιλῶν
 μέλιον. Ερ. ἀλλὰ τοῦ ἔρῃ
 ὃ Πλάτων, οἷός ἐστι γινώσκου-
 ται; ὡς τι βάρυνος φωνάζει
 ἐν αὐτῷ, καὶ οὐ μὲν σκάπτει,
 ὡς ἔχει, σὺ δὲ τὴν θουραὶν
 ἐκτάγει τῇ δικιλλῇ. ἔπει-
 αύνει τὴν γὰρ ἰμβρῶσαντί σοι.
 τί παρτίον ὃ Ερμῷ, καὶ αὖ-
 δις πλουτεσίον. τί γὰρ αὖ-
 καὶ πάλαι τις, ἰπτάτω εἰς τοὺς
 βιάσειτο; πάλιν ἔραται, οἷος
 οἷά μιν πράγματα ἰμβρῶσαι
 τὴν ἡακιδάμωνα, ἐς ἃ καὶ
 οὐκ ἔλαμονίστα δια-
 γων, χρυσὸν ἄφρονος αὐτοῦ
 λήφειν οὐδὲν ἀδινόσαι
 καὶ τοσαύτας φροντίδας ἀ-
 ναλίσκειναι. Ερ. ὑπὲρ τοῦ
 Τίμωνος δὲ ἡμί. καὶ ὃ χα-
 λιδὸν ποτε, καὶ οὐκ οἷός ἐστι
 ὅσον, ἵππος οἰκόμενος ἡμῶν
 οἱ διαρρήγυσιν ὑπὲρ τῶν
 οὐ, ἡγὼ δὲ ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ
 αὖ τὴν οὐραὶν ἀσπάζομαι.
 Πλ. ὃ μὲν ἀπιδέον-
 θον, ὡς ἀπιδέον. τιμαίρεται
 γὰρ τῇ ἀρσῇ τῶν πλοῦτων,
 οὐδὲ αὐτὸ πρὸς μὲν. ἀσπ-
 αζέμεν γὰρ σοὶ τὴν θουραὶν
 ἀπιδέον, μᾶλλον δὲ πᾶν.
 οἷος σοι θουραὶν χρυσῶν, ὃ
 πάλαι οὐκ ἔλαμονίστα, καὶ
 παρὰ σοὶ οἷος αὐτὸ ἀπιδέον.

οὐκ

hostiliter mihi aduersatum.
 Mercurius. At nunc uides
 Plute, in cuiusmodi hominem
 sit commutatus. Proinde au-
 dacter cum illo consuetudinem
 age. Tu uero fode ita, ut facis.
 Tu interim thesaurum sub li-
 gonem adducito. Audiet ei-
 nim si tu accersueris. Tim-
 Patendum est Mercuri, rur-
 susq̃ ditesiendum. Quid enim
 facias quum dig̃ compellant te
 men uide, in quas turtas me
 miserum conijcies, qui quidem
 quum ad hunc usque diem foelis-
 sime uixerim, tantum auri
 repente sum accepturus, nihil
 commeritus mali, tantumq̃
 curarum suscepturus. Mercu-
 rius. Sustine Timon mea gra-
 tia, tametsi graue est istihuc, at
 que intolerandum, quo uideli-
 cet palpones illi prã inuidia
 rumpantur. Ego porro supera-
 ta Aetna in colum reuoluei-
ro. Plu. Abijt ille quidem, si-
 cut apparet, nam ex alarum
 remigio facio coniecturam.
 Tu uero hic opperire, siquidem
 digressus Thesaurum ad te
 transmittam, sed ferifortius,
 tibi loquor auri Thesaure,
 Timoni huic audiens esto,
 offerq̃ te met̃ eruendum.

p 4 Fodio

Sustineho enim te huius Mer-
curij gratia paucis dicentem.
Plu. Atqui multis mihi potius
us erat dicendum, tot nominibus
abs te accusato. Attamen
vide, num qua in rete quemad-
modū ais, laeserint qui quidem
dulcissimarū quarumq; rerum
sibi existerim autor, opifexq;
autoritatis, præsidentia, coror-
natarum, aliarum item uolupta-
tum, mea opera conspicuus e-
ras, celebris & obseruandus.
Caterum si quid molesti ab a-
dulatoribus accidit, non mihi
potes imputare, quin ipse ma-
gis abs te sum affectus contu-
melia, propterea quod me tam
ignominiose uiris illis execra-
tis suppedisatis, qui te miraban-
tur, ac praestigijs demonebant,
mihiq; modis omnibus insidias
struebant. Porro quod extremo
loco dixisti, te a me proditum,
desertumque fuisse, istud crimi-
nis in te possum retorquere
quum ipse sim modis omnibus
a te reiectus præcepsque exas-
ctus ex ædibus. Unde promol-
li chlamyde, jagum istud charis-
sima tibi paupertas circumpo-
suit. Itaque testis est mihi hic
Mercurius, quātopere Iouem
trauxerim ne ad te uenire, adeo

hosti

αὐτοῖς μοι γὰρ οὐδὲν ἀν-
γοῦσα, διὰ τὴν ἑμὴν τούτου
οἰ. Πλού. ἔχελω μὲν σοὶ ἰ-
σως καὶ μακροῦ ἀνδρ., οὕτω
πολλὰ καὶ σοὶ καταγορεύσα-
τα. ὁμοῦ δὲ ὄρα, ὅτι οἱ οἱ
οἶσι, ὁδὸν αὐτῶν, οἱ τῶν κατὰ
ἀδύτων ἀπαύτων αὐτῶν σοὶ
κατίστω, τιμῆς καὶ προδοσί-
ας καὶ σιγῶν, καὶ ὅτι ἀλ-
λας ῥυπῆς. πρὸς ἑλπίαν δὲ
τοὶ καὶ αἰδέομαι δι' ἐμὴν ἡ-
δον, καὶ περισπούδατον.
εἰ δὲ τι χαλινῶν ἐν τῶν κατὰ
λάκων ὑπονοῶν, αὐτοῖς
ἐγὼ σοὶ. μᾶλλον δὲ αὐτοῖς
ὁδὸν αὐτῶν τοῦ καὶ σοὶ, διὰ
τι με οὕτως αἰδέομαι καὶ ἑλ-
λόν αὐτοῖς καταρτάτοις,
ἐπαυνοῦσι καὶ καταγορεύ-
ουσι, καὶ πάντα ῥήπου ἑα-
βάλουσι μοι. καὶ τό γε το-
δονταῖον ἔφαθα, ὡς πρὶν
διδόκα δὲ σε. τοῦτα αὐτοῖς δὲ
αὐτοῖς ἐγκαλίσταμι σοὶ παρὰ
τα τρέπον ἀπιδάσκει καὶ
σοῦ, καὶ ἐπὶ κερὰν ὁρῶν
ὅτι ἡκίαν, σιγαροῦ αὐτῶν
μαλακῆς χαλινῶν, ταῦ-
τῶν πῶς διδοῖς αὐτῶν τιμῶν
τάτα σοὶ ποῖα πρὸς τὴν
ὡς καὶ μάρτυς ἐξέμῃς οὕτω
οἱ, πῶς ἐκείνου τὴν Δία
μεκίδ' ἔκαμ παρὰ σοὶ, ἔτα-
δουσι

ἀντιμελιῶς μοι προσομιλῶν
 μέλιον. Ερ. ἀλλὰ τίς ὄρεται
 ὡς Πλάτων, οἷον ἡδὺ γινώσκου-
 ται; ὡς τὸ βέλτερον ξωλίσκει
 δι' αὐτῷ, καὶ οὐ μὲν σκάνηται.
 ὡς ἔχει, οὐ γὰρ τὸν θάνατον
 ἐκείνου τῇ δικίᾳ. ἔπειτα
 πούστις γὰρ ἰμεινόμενος
 τί ποιεῖται ὡς ἔμῃ, καὶ αὐ-
 τὸς πλουτεῖται. τί γὰρ αὐ-
 τοῦ πάσης, ἐπὶ τῷ εἶναι
 βίβοντο; πλὴν ὅρα γι, οἷον
 οἷον μὴ πράγματα ἰμεινόμε-
 τὸν ἡλικίαί μου, ὅς ἔχει
 οὐκ ὁλοκαυτωτάτα διὰ
 γὰρ, χρυσὸν ἄρα τοσούτον
 λήψομαι οὐδὲν ἀδικήσας
 καὶ τοσούτῃς προσέτις ἀ-
 ναλίσκομαι. Ερ. ἐκείνῃ ὡς
 Τίμων δι' ἑμὶ. καὶ ὅς ἔχει
 λυγρὸν τοιοῦτο, καὶ οὐκ οἷον
 ὅσον, ἵπποσι δὲ λαμβάνει ἑκά-
 στου διαφραγῶσιν ἐπὶ τῷ
 οὐ, ἵνα δὲ ἐπὶ τῷ αὐτῷ
 ὅς τὸν οὐρανὸν ἀναπύσο-
 μαι. Πλ. ὅς μὲν ἀναλίσκο-
 μεν, ὡς δικαί. τιμαίρομαι
 γὰρ τῇ ἀρετῇ τῶν πλοίων,
 οὐδὲ αὐτὸ πορίσκει. ἀλλὰ
 πῶς γὰρ σοὶ τὸ θάνατον
 ἀπὸ τῶν, μάλιστα γὰρ πάν-
 τος σοὶ θάνατον χρυσὸν, ὅς
 πᾶν οὐρανὸν Τίμωνι τῷ, καὶ
 πᾶν οὐρανὸν αὐτῷ.

hostiliter mihi aduersatum.
 Mercurius. At nunc uides
 Plute, in cuiusmodi hominem
 sic commutatus. Proinde au-
 dacter cum illo consuetudinem
 age. Tu uero fode ita, ut facis.
 Tu interim thesaurum sub lit-
 gonem adducito. Audiet eni-
 nim si tu accersueris. Timon
 Parendum est Mercuri, rur-
 susq; ditescendum. Quid enim
 facias quum dii compellant te
 men uide, in quas turtas me
 miserum conijcies, qui quidem
 quum ad hunc usque diem foelix
 cissime uixerim, tantum auri
 repente sum accepturus, nihil
 commercii mali, tantumq;
 curatum suscepturus. Mercu-
 rius. Sustine Timon mea gra-
 tia, tametsi graue est tibi huc, at-
 que intolerandum, quo uideli-
 cet palpones illi praemordia
 rumpantur. Ego porro supera
 ta Aetna in coelum reuolauero.
 Plu. Ab hoc ille quidem, si
 cut apparet, nam ex alarum
 remigio facio coniecturam.
 Tu uero hic opperire, siquidem
 digressus Thesaurum ad te
 transmittam, sed ferifortius,
 tibi loquor auri Thesaure,
 Timoni huic audiens esto,
 offergus te met eruendum.

ἐκείνῃ

p 4

Fedus

Fodi Timon altius impingēs.
Ceterum ego d uobis digredi
or. Tim. Age iam o ligo,
nunc mihi tuas uires explica,
neq; defatigare, dum ex abdito
Theſaurum in apertum euo
caris. Item prodigiorum au
tor Iupiter, amici Corybani
tes, ac lucifer Mercuri, unde
nam auritantum? Num some
nium hoc eſt? Metuone carbo
nes reperiturus ſim expertes
eſus. Atqui aurum proſecto eſt
inſigne, fuluum, graue, & ac
ſpectu multo incunabileſimum,
Pulcherrima Aurum fauſti
tas mortalibus. Quippe quod
igne in morem ardes, poſterq;
& dies renides. Ades o mihi
chariſſimū deſideratiſſimumq;
nunc demum credo uel Iouem
ipſum otum aurum eſſe factum.
Ecce enim que tandem uirgo
non exporrecto ſinu uſque a
deo formoſum amatores exci
piat, porro agula ac illa pſumit o Mi
da Cræſoq; ac munera Del
phico in templo dicata, ut ni
hil eratis ſi cum Timone, cum
que Timonis opibus conferas
mini, cui ne Perſarum quid
de rex par eſt. O ligo, ſagittaba
riſſimū, uos quidem Pani huic

repro

οκάτῃ ὁ Τίμων βαδύν
καταφύων, ἰγὼ δὲ ὑμῶν ὡ
ποτόομαι. Τί. ἄγε, τί ἐ
δίκαια, οὐὲ μοι ἐπὶ ῥῆμα
οὐρ σιαιλῶ, καὶ μὴ κάμῃ
ἐν το βάσει τὸν θεοαοῖον
ἐς τοῦ μεταίς προκαλλοῦμαι
οὐ, ὅς οὐ τὸ ῥῆμα, καὶ φίλοι
καὶ ὑβριστῶν, καὶ ἑρμῶ καὶ
δῶν, ὡς οὐ χρυσοῖον ποσὶ τῶν
ἄλλων ὅταν ταῦτά ἐσιν, διὰ δὲ
τοῦ, μὴ ἀνδρακας ὡρῶ αἰνῶ
γῆμι. ἀλλὰ μὲν χρυ
σοῖον ὅταν ἐπίσσωμα, καὶ ἑρ
μῶν, βαρὺ, καὶ πῶν πρὸς
ψῆν καὶ ῥῆμα. ὡ χρυσοῖ, δι
ἐξ ὅμα καλλιστον βροτοῖς, αἰ
θῆμιον γὰρ ὡρ ἄνθρωποις
πας καὶ ὑπόταρ καὶ μὴ ὅμα
καρ. ἰδὲ ὁ φίλιος καὶ ἑρῶ
μῶντα. οὐὲ πᾶσι καὶ γὰρ
δῶν ποτὶ χρυσοῖον χρυσοῖον.
τίς γὰρ ἐν αὐτῶν καὶ αἰ
καὶ ταμῶν τοῖς πόλοις ἐν
ποδὶ καὶ οὐτῶ καλὸν ὅρα
τῶν, διὰ το τῶν κατὰ
ρίστα; ὡ Μίδα καὶ Κροῖδε, καὶ
τὰ ἐν Διῶν καὶ αἰσθηματα,
ὡς οὐδὲν ἄλλῃ ἔστι ὡς πρὸς
Τίμονα καὶ τὸν Τίμονα
πλεῖστον, ὡ γὰρ οὐδὲ βασι
λεῦς ὁ ὡρῶν ἰσ. ὡ δὲ
καὶ καὶ φικτάτα διὰ
κα, ὡμῶς μὲν τῶ Πανὶ τοῦτον
αἰσθη

Ani suauiter
culos uernat.

ἀνδάντων καλῶν. αὐτοῖς δὲ
 ἦτο πᾶσι τοῖς καλῶν τῶν
 ἑταίρων, πύργιον οἰκίας
 καὶ καλῶν ἐπὶ τὸ δούσαν
 τοῦ μόνου ἰσοῖ ἰσότητος ἐπὶ
 αὐτῶν, τὸν αὐτὸν καὶ τὸν
 οὐκ ἀποδοῦν ἔξαρται δο-
 νῶ. διδόντων δὲ ταῦτα, καὶ
 ἐξουσιάζοντες πρὸς τὸν ἐπὶ
 λοιπὸν βίον, ἀμφὶ πρὸς αἱ
 πᾶσι καὶ ἀγνοσία καὶ ὑ-
 περφύα. φίλῳ ἢ ἔξω, ἢ
 ἐντὸς, ἢ ἐλπίσιν βωμῶν,
 ὅθι καὶ πολὺς, καὶ τὸ εὐκτα-
 ραι ἀκρίβητα, ὃ ὑπερβύ-
 σαι διὰ τὸν, παρὰ μία καὶ
 κατὰ τὴν τῶν ἰδίων. μο-
 νῶν δὲ ὃ αἰετα, καὶ αὐ-
 τῶν τοῖς λυκοῖς. καὶ φίλῳ
 αἱ Τίμων, οἱ δὲ ἄλλοι πᾶσι
 τῶν ἐχθρῶν καὶ ἐπὶ τῶν, καὶ
 τὸ πρὸς τὴν αἰετα αὐτῶν
 μίασμα. καὶ αἱ τῶν ἰδίων
 τῶν, ἀποφύγει ὃ ὑμῖν, καὶ ὃ
 καὶ αὐτῶν αὐτῶν καὶ τῶν
 καλῶν καὶ τῶν ὑμῖν ἀποφύ-
 γίτῳ, καὶ μὴ καὶ τῶν ἀπο-
 χύμῳ παρὰ αὐτῶν, μὴ
 σπονδὰς σπονδῶν, ὃ ἰ-
 σότης ἢ ὑμῖν ἰσότητος αὐ-
 τῶν. φυλὴν ἢ καὶ φράσιν
 καὶ ὑμῖν, καὶ ὃ παρὰ αὐ-
 τῶν, ψυχρὰ καὶ αὐτοφύλῳ
 καὶ αὐτῶν αὐτῶν
 φίλῳ

reponere commodum. Ac ei
 go quādam maximē semotum
 mercatus agrum, turriculaq̃
 seruandi auri gratia construe-
 da, uni mihi affatim uixero,
 sepulchrum ueni inibi mihi
 defuncto parare est sentētia.
 Hæc igitur decreta sunt,
 placitaq̃ in reliquum uitæ,
 sciuntio, ignorantia, falsitudo
 erga mortales omneis. Porro
 amicus, hospes, sedalis, aut
 a misericordia, meræ nu-
 ga. Tum commiscrari lachry-
 mantem, suppedicare ege-
 tibus, iniquitas, ac morum
 subuersio, ac uita solitaria,
 qualis est lupis, unusq̃ tribu-
 cus Timon, ceteri omnes
 hostes, et infidelium machi-
 natores. Cum horum quo-
 riam congregi, piaculum, et
 deo ut si quem aspexero dū-
 taxat, in asperitatem fecit ille
 dies. In summa, non alio no-
 bis habetur loco, quādam signa-
 faxea, et cæcæ, necq̃ faciale
 ab illis missum recipiamus,
 necq̃ fœdera feriamus. Solita
 de terminis esto. Cæterum
 tribules, cognati, populares,
 postremo patria ipsa, frigida
 quædam et sterilia nomina,
 et insipientium uirorum pre-

cia, solus Timon diues esto, despiciat omnes, solus ipse secum oblectetur, liber ab assentationibus, & onerosis laudibus, Dijs sacra faciat, epuletur solus, sibi ipsi uiciuus, sibi particeps, excusans sese ab alijs. At semel decretum esto, ut unus seipsum comiter accipiat, si moriedum sit, aut necesse habeat sibi ipsi coronam admouere. Nul- lumq; nomen sit dulcius quam Misanthropi, id est, hominum osoris. Morum autem nota, difficultas, asperitas, feritas, iracundia, inhumani- tas, quod si quem conspexerit incendio conflagrantem, obstantem quo restringu- am, pice oleoq; restringe- re, rursus si quem flumen undis abstulerit, isque ma- nus porrigens imploret, ut retineatur, hunc quoque de- merso capite propellere, ne possit emicare, hunc ad mor- dum par pari relaturus est. Hanc legem Timon uulit Echecratides Cobyrensis, & concionis subscripsit suf- fragijs idem ille Timon. At- ge haec decreta sunt, & pro uirali innotentur eis.

Ceteri

φιλοτιμήματα : πλεονέκτη-
δι Τιμων μόνος, καὶ ὑπο-
στροφάτω ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἑν-
στροφάτω μόνος ὑπὸ ἑαυτῶν,
κολακασίας καὶ ὑπαίτων φορ-
τικῶν ἀπαλλαγῆναι, καὶ
δικαίως δύναιτο, καὶ δυνάσται,
μόνος ἑαυτῷ γάιτον καὶ θί-
μος, ἰκονισμῶν ἄλλων.
καὶ ἀπαφ' ἑαυτῶν ἀφ' ὧσιν
οὐδὲ διδόνθω, ὅν δι' ἀπο-
λαύων, ἢ αὐτῷ τρέφουσιν ἱπ-
πογυῖαν. καὶ ὕψωμα μὲν ἴσως
ὁ μισανθρώπος ἔστιν. τα-
ρῶνς ἡ γυνυρίσματα, δυσκο-
λία καὶ βραχύτης καὶ σκαλῆ-
τος, καὶ ἔργη καὶ ἀκαυθί-
κία. εἰ δ' ἔτινα ἰδοίμι, ἐν πυ-
ρὶ διαφθερίμετον καὶ οὐδ' οὐ-
νούσαι, ἰκτεσθύντα πύλῃ καὶ
ἐλαίῳ κατασβεσθύνουσαι. ἢ ἔρ-
τινα ἔχουσιν ὁ ποταμὸς
παράφρη, ὁ δὲ τὰς χάρας
ἔργων ἀντιλαβήσθαι δύναι-
ται, ὡδ' αὖ καὶ ποταμὸς ἐπὶ κε-
φαλῇ πίνοντα, ὥς μηδὲ
ἀδανύψαι δύνασθαι. οὕτω
γὰρ αὖ τῷ ἰσῷ ἀπολάβοι-
το. ὡς γὰρ αὐτὸν τίμωρ Τι-
μων Ἐκικρατίδης κολυτι-
νὸς, ἰπιδύσει τῇ ἱκκλῶ-
σίᾳ Τιμων ὁ αὐτὸς, ὅς
ταῦτα ἐμὴν διδόνθω, καὶ αὐ-
θιμῶς ἱμελῆται αὐτοῖς.

πάλιν

[illegible]

Ceterum uero magno eme-
rim ut id omnibus innotescat,
quod in opibus abundos-
nam illa res illos praefocauit,
sed quid illud? Hem quae
trepidatio: uulsi cōcurrunt,
puluerulenti atque anbeli,
baud scio, unde aurum odra-
ti. Verum igitur hoc conscen-
so colle saxis eos abigo, è sub-
limi deiacuant, an hac tan-
tum in re legem uiolabimus,
ut semel cum illis congregia-
mur, ut magis angantur. fa-
stidii, repulsiq;? Ita satius
esse duco. Itaque restemus,
quo illos excipiamus. Age
prospiciam, primus eorum
iste quis est? Nempe Gnato-
nides adulator, qui mihi nu-
per ~~coram me petenti~~, funem
porroxit, quum apud me se-
penumero solida dolia uomu-
erit. Sed bene est quod ad
me uenit, nam primus omni-
um uapulabit. Gnato. An
non dixi Timonem uirum
bonum non neg'icturos esse
deos? Salue Timon for-
mosissime, iucundissime, con-
uiuator bellissime. Tim.
Scilicet ex te Gnatonides,
multum omniu uosacissime.

•

et hominum perdidisti. Gna. Semper tibi grata dicacitas.
 Sed ubi computamus? Nam
 nouam tibi adfero cāilenam,
 ex his quos nuper didici dieby-
 rambis. Tim. Atqui ele-
 gos canes admodum miserabi-
 les, ab hoc doctus ligone. Gna.
 Quid istuc? Peris o Timoni
 Atcestor. o Hercules, bei bei
 in ius te uoco apud Arcopagi-
 tas, qui uolnus dederis. Tim.
 Atqui si cunctare paulisper,
 mox cedis me reuages. Gna.
 Nequaquam, quin tu plane
 uulneri medere, paululo auri
 iniuncto. Mirum enim in mor-
 dum praesentaneum id est rei
 medium. Tim. Etiam mai-
 nest Gna. Ab eo. Attibima-
 le sit qui quidem ex uiro comi-
 modo tam saeuus factus sis.
 Tim. Quis hic est qui acci-
 dit recaluaster ille Pphiliades
 assentatorum omnium execra-
 bilissimus. Hic quum d me soli-
 dum acceperit fundum, tum
 filiae in decem talenta duo, lau-
 dationis praemium, quum me
 canentem reliquit silentibus
 omnibus solus maiorem in mo-
 dum extulisset deiecerans me uel
 oloribus magis canorum, ubi
 egrotantem antea uidit me,

αὐτὸν αἰδρῶσαν ἐκείνην ἴσταν-
 τι. Γνα. ἡ δὲ φιλοσοφία μου
 οὐ γὰρ ἀλλὰ περὶ τὸ συμπέγειν
 οὐ, ὡς καὶ οὐ τι οὐδὲν ἄσματος
 περὶ δὲ ἀντων ἀντιγράμψων ὅτι
 κακομίσθων. Τι. καὶ μὴν ἴ-
 λιγὰ γὰρ ἄσος μάλα πῶς περ
 οὐκ ἐπὶ ταύτῃ τῇ δικίᾳ. Γνα. τί τοιοῦτον; παῖς οὐ Τί-
 μου; μαρτύρομαι, ὅτι Ἡρό-
 κλεις, ἰὸν ἰὸν, πρὸς καλῶς καὶ
 σὲ βράμας οὐκ ἄσος πῶς
 γον. Τι. καὶ μὴν αὐτὸ γὰρ μι-
 κρὸν ἐπιβραδύνει, φέβω τὰς
 καὶ πρὸς καλῶς μου. Γνα. μη-
 δαμῶς, ἀλλὰ σὺ γὰρ πάντως
 τὸ βράμα ἴσας. μὴ γὰρ ἐπὶ
 πάσαις ἔχουσιν. Διὰ τὸ γὰρ
 ἰσχυρὸν ἐστὶ τὸ φάρμακον.
 Τι. ἴτι μὲν; Γνα. ἀπα-
 ραι, σὺ δὲ οὐ χαίρεις οὕτω
 σκαίς ἐκ χρηστῶ, σφύμβους.
 Τι. τίς οὐτός ἐστιν ὁ προσίων,
 ὁ ἀσφαλαστὴς; Φιλιᾶδης
 ἡλῶν ἀπαύτων ὁ βελών-
 ροις, οὐτὸς δὲ πᾶρ ἴ-
 μου ἀγρὸν ἴσον λαβὼν, καὶ
 τῷ θυγατρὶ πρὸς αὐτὸν τὰς
 λαοτὰς μισθὸν τοῦ πατρὸς, δι-
 πῶς ἄσας τὰς πάντων σὲ
 πάντων μὴν οὐκ ἄσος ἴ-
 σος, ἰσχυρὸς ἀμὲν οὐκ ἰσχυ-
 ρὸς ἄσος τὸ κύνειον, ἰσχυρὸν
 νοσηῶντα πρὸς αὐτὸν ἀδελφί, καὶ

καὶ προσῆλθον ἑκατέρωθεν
 δεικνύμενοι, πλοῦτας δὲ γο-
 οῦντος προσώτατοι. Φι. ὦ
 εἴ τί μοι χαρῆς, οὐδὲ Τι-
 μωνα γοῦν ἔστι; οὐδὲ Γραδω-
 νίδος φίλος καὶ συμπίπτας;
 ποίκαρδον δίκαια πῖπονδον
 οὐδὲ ἀχάρεσσαν ὦρ. ἡμῶν
 δὲ οἱ πάλαι ξυνέσσαν καὶ ξυ-
 νιόντες, καὶ ἀμύεται, ἡμῶν
 μυτεράσμενος ὡς μὴ ἐπὶ πον-
 ῶν ἀκούμενος. χαῖρε ὦ δὲ
 σπῆτα, καὶ ἵππε τῶν μικρῶν
 τῶν τε ἀλκας φυλάττει, τοῦ
 ἐπὶ τῆς βραβύσεως μένον, τὰ
 ἄλλα ἡμῶν ἀκούων οὐδὲν δια-
 φέροντας, ἐκ τῆς πρὸς αὐτῶν
 πῶρ οὐδὲν οὐδὲν, πάντες αἱ
 χάριτες καὶ ποιοῦνται. ἔγωγε δὲ
 τὰ λαοτέρησι λιμίσσω, ὡς
 ἔχουσιν πρὸς τὰ λατρεῖν
 τα χρεῖσθαι, ἵνα δὲ ὁδὸν ἡ
 ἀπὸ πλεονέκειν ἡκούσας, ὡς πλε-
 ονέκειν ἡ φρονίον τινὰ πλε-
 ον. ἡμῶν ποίκαρδον τῶν
 τὰ σιφονδιστῶν, ἵνα τοι
 σύ γιγνῆται σοφίης ὦρ, οὐ-
 δὲ ὁ ἴσως ἀνέστη τῶν παρ'
 ἡμῶν λόγων, ὅς καὶ τῶ Νει-
 ποῖ τὸ δίκαιον παρακρίσεις
 αὐτῶν. Τί, ἔγωγε τὰ αὐτὰ ὦ
 Φιλιάδην. πλὴν ἀλλὰ πρὸς
 σίδι, ὡς καὶ σὶ φιλοφρο-
 νῆσαι τῇ ἀκίλλῃ. Φι.

αὐτῶν

Et adieram oraturus ut mei
 curam ageret plagas etiam
 egregius ille ut impregio. Phi-
 liades. Omprudenciam, nunc
 demum Timonem agnosce-
 tis, nunc Gnatonides amicus
 et conuiua, enim uero habet
 ille digna se, quandoquidem
 immemor est atque ingratus.
 At nos qui iam olim conui-
 ues sumus, aequales ac po-
 pulares, tamen modesti es
 gimus, ne insilire uideamur.
 Salue bere, fac ut in-
 stos adulatores facile obli-
 seris, qui nati sunt ut
 si in mensa, praeter ea cor-
 uis nihil differunt. Neque post
 hac huius uicis mortalium
 ulli fidendum est. Omnes in-
 grati et scelerati. At ego
 quum tibi talentum adduce-
 rem, quo posses ad ea quae uel-
 les uti, in uia accepi, et sumi-
 mas quasdam opes esse na-
 tum. Proinde accepi his de
 rebus admonitus ut te quan-
 quam tibi forsitan me moni-
 tore nihil erat opus, uero ni-
 mirum adeo prudens ut uel Ne-
 stori ipsi, si necesse est, consi-
 lium dare queas. T. Ita fiet
 Philiaides, sed age, accede quo
 te ligone conuenerat cipia. Ph.

Homini

Homines, confregi cranium
ab hoc ignorato, propterea quod
cum ea quæ in rem illius erāt,
admonui. Tim. Ecce tertius
huc orator Demetrius se rece-
pit, tabulas dextra gestans, ait
quæ se mihi cognatum esse. Hic
una die de meo sedecim talenta
ciuitati pendit, nam datum
natus erat, ac uinctus, ac quum
soluendo non esset, ego miser-
tus illum redemi. Porro quum
illi forte obuenisset, ut Erecht-
idei tribui distribueret aerari-
um, atque ego audiens id quod
ad me redibat, poscerem, nega-
bat se ciuem nosse me. Dem.
Salue Timon, præcipuum ge-
neris tui præsidium, fulcimen-
tum Atheniensium, defensa-
culum Græciæ. Profecto iam
diudum te populus frequens, et
utraq; curia opperitur. Sed
prius decretum audi, quod de
te conscripsi. Quandoquidem
Timon Echecriæ filius,
Colyctensis, uir non modo pro-
bus et integer, uerum etiam sa-
piens, quantum attus in Græ-
ciæ nemo, nunquam per om-
nem uitam desitit optimè de
Republica mereri, uicte au-
tem in Olympicis pugil et
lucta

αἰῶνται, κατὰ τὸ πρῶτον
οὐκ ἐπὶ τὸ ἀχαρίστου, ἀλλὰ
τὰ συμπερισταῖς ἐκινδύνισαν
αὐτόν. Τι. ἰδὲ οὕτως οὐ-
τως ὁ ῥήτωρ Δημήτριος προσ-
έρχεται, ψάρισμα ἔχων ἐν
τῇ δεξιᾷ, καὶ συγγράμματα
τοῦτον ἄναι λίγων, ὅτε ἔκ
καὶ δὲ πάλιν παρ' ἑμὲ τέλει
μὴ ἐμύσας ἐκτίσαι τῷ νό-
μῳ. Καταδιδίνασθαι γὰρ, καὶ
ἰδὲ αὖτε οὐκ ἀποδιδόναι, καὶ
γὰρ ἐλπίσας ἐλυσάμεν αὐτόν,
ἰσχυρὸν πρῶτον ἵλασθαι τῇ ἐ-
ριχθίδι φουλῇ διακρίψαν τὸ
διωκτικόν, καὶ γὰρ προσῆλθον
αὐτῶν τὸ γυγνόμενον, οὐκ ἐ-
φθονοῦσαν πολέμῳ ὄντα
μὲν. Δε. χαῖρε ὦ Τίμων, τὸ
μὲγα ὀφείλεις τὸ γένους, τὸ
ἔγχεσθαι τῶν Ἀθηναίων, τὸ
πρόβλημα δὲ ἰλλὰ δέ, καὶ
μὴν πάλαι σε ὁ δῆμος ξω-
μαλγυμένον καὶ αἱ βουλαὶ
ἀμφοτέρωθεν πῶς ἐμύσαντο. πρὸ
τοῦτον δὲ ἄνυσον τὸ ψάρισι-
μα, ὃ ἐπὶ σε γέγραφα. Επεὶ
δὲ Τίμων ὁ Ἐχικρατίδης κο-
λυκτῶν, αὐτὸν οὐ μόνον κα-
λὸν καὶ ἀγαθόν, ἀλλὰ καὶ σο-
φόν, ὡς ἐν ἄλλῳ ἐν τῇ ἱστορίᾳ
λεῖται τὰ ἀριστα πρῶτον τῇ
πύλῃ, νοτίζονται δὲ πῶς καὶ
πάλιν

πάλιν καὶ ὁρίμεν ἐν ἑνὶ
 πιάματι ἡμῶν, καὶ τὴν
 ἀρμῆν, καὶ συνάρετον πᾶ-
 λιν. Τί. ἀλλ' οὐδὲ ἰδιώρε-
 σα ἰγὼ εἴπωσι ὡς ἑνὶ
 πιάματι. Δε. νί σου; Διαρῆσαι.
 ὅθεν. τὰ τῶν αὐτῶν δὲ πᾶσι
 λὰ προσκῆσθαι ἅμυστον. καὶ
 ὁρίσονται δὲ ἐκείνῃ πάλιν
 πᾶσι πρὸς ἀκαρτίαν, καὶ
 κατ' ἰκοφίαν ὡς πᾶσι
 μοίρας. Τί. πῶς; Διὰ γὰρ
 πᾶσι ἔχον ὅπλα, οὐδὲ πρὸς
 ἑκάστῳ ἐν τῷ καταλόγῳ.
 Δν. μίρια τὰ πρὸς αὐτο-
 λῆσαι. ἡμέ. ἡ ἀκαρτία αὐ-
 τῶν ἀνυμνοῦντος. ἡ
 τι δὲ καὶ ψοφίσματα γὰρ
 φων, καὶ συμβουλόων καὶ
 στρατηγῶν, οὐ μικρὰ ὀφίλει
 σὺ τῶν πάλιν. ὅτι τῶν αὐτῶν
 σὺ δὲ λησται τῇ βελῇ καὶ τῇ
 ἀλῆ, καὶ τῇ ἡλιαία κατὰ
 φυλὰς, καὶ τοῖς ὅμοις ἰδίᾳ,
 καὶ λαοῖς πᾶσι, χρυσοῦ
 ἀνυμνοῦ τὸν Τιμωνα πα-
 ρὰ τῶν Ἀθλων ἐν τῇ ἀκρο-
 πόλει, ὡς πᾶσι ἐν τῇ ἀν-
 τῇ ἔχοντα, καὶ ἀκτίνας ἡδὲ
 τῇ λαοῖς, καὶ τῶν αὐτῶν
 αὐτῶν χρυσοῖς σιφῶν ἐν
 πᾶσι, καὶ ἀνυμνοῦ τῶν
 τοῦς τιμῶν σὺ μὲν Δι-
 σπουσίους ῥαγῶν καὶ καὶ.

lucta cursumque die eodem, ad
huc solenni quadriga, eques-
trique certamine. Tim. At
ego ne spectator quidem un-
quam in Olympicis sedi. Des-
mea. Quid tu? spectabilis pos-
bac: sed ista communia ad li-
tius est. Tum anno superiore apud
Atharnenses pro Rep.
fortissimè se gessit, & Pelopon-
nensium duas acies concidit.
Tim. Quaratione? Quippe
qui nec unquam arma gesser-
im, neque unquam militiae de-
derim nomen. Dem. Mos
desertu quidem de tempore loquor,
nos tamen ingrati futuri su-
mus, nisi meminerimus. Præ-
terea scribendis plebiscitis, &
in consultationibus, & in ad-
ministrandis bellis non medio-
crem utilitatem attulit Rei-
pub. His de causis omnibus ui-
sum est, curiæ, plebi, magis-
tratibus tributim, plebeis sine
gulationim, communiter uniuersis,
aureum statuere. Timor-
nem iuxta Palladem in arce,
fulmen dextera tenentem, rati-
dijse tempora ambinentibus usque
septem aureis coronis coronetur,
& promulgari coronas ho-
die Dionysij tragœdis nouis.

Agi

Agienim per eum oportet hoc dic Dionysia. Dixit hoc suffragium Demeas orator, propterea quod cognatus illius propinquus, ac discipulus eius sit. Nam et orator optimus Timon, præterea quicquid uoluerit. Hoc igitur tibi suffragium, sed utinam et filium meum ad te pariter adduxissem, quem tuo nomine Timonem appellaui. Tim. Qui potes Demea, quum ne uxorem quidem duxeris unquam, quantū nobis scire licuit. Demea. At ducam, nouo in eunte anno, si deus permiserit, liberisq; operam dabo. Tim. quod erit natum (erit autem masculus) Timonem nuncupabo. Tim. An uxorem tu sis ducturus, equidem haud scio, tanta d me plaga accepta. Demea. Hei mihi. Quid hoc est reus Tyrannidem Timon occiperat pulsasq; eos qui sunt ingenui, ipse nec ingenuus planè, nec ciuis, uerum propediem pœnas daturus quum alijs nomini bus, cum quod arcem incendieris. Tim. Atqui non conflagrant arx scelestæ. Proinde palam est te calumniatorem agere. Demea. Sed et diues es ararium perfodiens.

Tim.

ἀχθῶν γὰρ δι' αὐτὸν δαυτὴν μέρη τὰ Διονύσια. ἀπὶ τὴν γυναικὴν Δαμίας ὁ ῥήτωρ τῶν γυναικῶν αὐτὸν, ἀρχιστράτηγόν τε αὐτὸν ἐστίν. καὶ γὰρ ῥήτωρ αὐτὸς ἐστὶν ὁ Τίμων, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὁπίσθαι αὐτὸν ἰδίῳ. τοῦτο μὲν οὖν σοὶ τὸ ψήφισμα. ἐγὼ δὲ σοὶ καὶ τὸν υἱὸν ἰσχυρόν μιν ἀγαθὸν παρῆσαι, ὃν ἐπὶ τῷ σὺν ὀνόματι Τίμωνα ὀνόμασα. Τί. πῶς ὦ Δαμία, ὃς οὐδὲ γυναικῶν, ὅσα γὰρ καὶ ὑμεῖς εἰδύσασαι; Δε. ἀλλὰ γὰρ μὴ, ὃν δὲ δὴ δις ἐστὶν οὐκ ἔστιν, καὶ πᾶσι δεποιήσομαι, καὶ τὸ γυναικῶν ὀνόματον, ἀρρεῖ γὰρ ἵσται; Τίμωνα ὀνόμασα. Τί. οὐκ οἶδα, εἰ γὰρ ὁ σοὶ ἐστὶν ὡς οὐκ ἐστὶν, ταυτικαὶ τὴν παρ' ἐμοῦ πλεονὴν λαμβάνω. Δε. οἱ μοι, τί ποτε; τυραννίδι Τίμων ὀπληρῶς, καὶ τύπτει τοὺς ἰσχυροὺς, οὐκ ἀδάρῃς ἰσχυρῶς, οὐδ' ἂν τοῖς οὐκ; ἀλλὰ δώσεις ἐν τάχει τὴν δίκην, τάτι ἄλλα, καὶ ὅτι τὴν ἀντίπολιν ἐνέπρωσας. Τί. ἀλλ' οὐκ ἐμπέπρωσται ὡς μιὰ ἐστὶν ἀντίπολις, ὥς ἐστι δὴ καὶ εὐνοφραντῶν. Δε. ἀλλὰ καὶ πλουτεῖ, τὸν ἐπὶ διδόμεν διὰ τὴν ἴσται.

Τί.

Τί. οὐδ' αὖτε οὐδ' αὖτε οὐδ' αὖτε
 ὥστε ἀπὸ δαμά σου καὶ
 ταῦτα. Δε. Αἰνυχέσεται
 μὲν ὁ σὸς, ὅς ἐστι δὲ οὐ πᾶν
 τα τὰ ἐν αὐτῷ ἔχει. Τί.
 οὐκ οὐ καὶ ἄλλω λάμβαν
 ον. Δε. οἱ μοι τὸ μεταφρονεῖν.
 Τί. μὴ λειραχθῇ. κατὰ τοῖς
 γὰρ σοι καὶ βίβω, ἵππ' καὶ
 γυλῶτα πάμπαν πᾶδοιμι,
 αὐτοὺς μὲν λακίλας μουῖων μοί
 γας κατακόψας αὐτὰς,
 ἐν δὲ μιαρὸν αὐδρώπιον μὴ
 ἐπιβίβας. μάτρω γὰρ αὐ
 ἔλω καὶ νοσικηρὸς ἐλύμπια
 πύξ καὶ πάλιν. ἀλλὰ τί
 ποτε; οὐ θρασυκλῆς ὁ φίλος
 σοφῶς οὐδέ τις; οὐ μὲν
 οὐδ' ἄλλῳ. ἐκπιτάσας γὰρ
 τὴν πύγωνα, καὶ τὰς ἐργῶν
 ἀναιτίας, καὶ βίβω δύναν
 τίς τι πρὸς αὐτὸν ἔρχεται,
 τιτασθῶν βλίπην, αἰα
 σισοβουλῶς πλὴν ἐπὶ τῷ
 μετώπῳ κέρων, αὐτοβο
 ρίας τις ἢ τρίτην, οἷος ὁ
 Ζεὺς ἔγραψεν. οὐτε δὲ τὸ
 σχῆμα οὐσαυτὸς, καὶ λίσ
 μι τὸ βάλλισμα, καὶ σω
 φρονικὸς πλὴν ἀνδολίῳ, ἰω
 δοῦς μυρία ὅσα πρὸς ἀντιπῶ
 δας ὦν, καὶ τῶν ἑλόντων χα
 ρίτων καταγορῶν, καὶ τὸ
 ἴδιον

Tim. Nō perfossū est neq̃
 isthuc, unde ne haec quidem
 probabiliter abs te dicuntur.
 Demea. Verū effodietur
 posthac, sed tu interi omnia
 quae in ea condita, possides.
 Tim. Alteram itaq; plagam
 accipe. Demea. Hei scapi
 lis meis. Tim. Ne vocifera
 re, alioqui & tertiam tibi illi
 dam. Etenim res planè rida
 cula mihi acciderit, si quā
 inermis duas Lacedaemonio
 rum acies fuderim, unum sce
 lestum hominem nō prociue
 ro. Tum frustra uicerim in
 Olympijs, & pugil & pale
 strices. Sed quid hoc tibi non
 philosophus Thrasycles hic
 est? Profecto ipse est, promisi
 sa barba, subductisq; superce
 lijs, & magnum quiddam se
 cum murmurans accedit, Et
 tunc obtuens, caesariem
 per scapulas fluentem uentis
 lans, alter quidam Boreas
 aut Triton, quales eos Zeu
 sis depinxit. Hic habitu fra
 gilis, incessu moderatus, a
 modum moderatus, mare mis
 rum quā multa de uir
 tute differit, damnans eos;
 qui uoluptate capiuntur, &
 fru

frugalitate laudans, postquam locus deuenit ad cenam, proutque ingentem illi catinam porrexit, meracior autem maxime gaudet, perinde ut Letheus a quam cibans, & dilucularijs illis disputationibus diuersissimae quae sunt exhibet, dum mihi instat praecepit obsonia, & proximam cubito opposito ardens, mento interim condimentis oppleto, dum canum ritu ingurgitat, prono incumbens corpore, perinde atque in patinis uirtutem inueniuntur sese spectet, dumque usque adeo diligenter catinos extergit indice digito, ut ne paululum quidem reliquiarum sinat adhaerere, nunquam non quatuor, tanquam deteriore partem acceperit, uel si totam placentiam, aut suam solus omnium accipiat, qui quidem edacitatis & insatiabilitatis est fructus temulentus, uinoque bacchatus, non ad canum modo, saltationemque, uerum ad conuicium usque & ita cundiam. Ad haec multus inter pocula sermo (tuum enim uel maxime) de temperantia, sobrietateque, atque ista quidem loquitur, quum iam & mero male habens

διηγερνίς ἰπαστῶν, ἰπαστὴν
 λουσαμένης ἀρίσκειτο ἐπὶ
 τὸ δάπνον, καὶ ὁ πάσι μὲν
 γάλλω τὴν κύλινα ἔφερον
 αὐτῷ, τῷ ἑαυτοῦ δὲ χαίρει
 μάλα, καθάπερ τὸ λά-
 δες ὄσων ἰκπιῶν, ἐναυτοῖσι
 τὰ ἐπὶ ἀκνύται τοῖς ἐν-
 δυνάμεις ἰκνύοις λόγοις, πρὸς
 ἀπᾶσαν ὡς ἐν ἰκτινὶ τὰ
 ὄψα, καὶ τὸν πλεονέκτον πα-
 ρακνύει δόμῃ, καρύκεος
 τὸ γένος ἀνάπλωος, κων-
 δὸν ἰμφορεύμῃ, ἐπικνύ-
 κωτος, καθάπερ ἐν ταῖς λοι-
 πᾶσι τὴν ἀρετὴν οὐδέποτε
 προσδεκῶν. ἀπειλῶς τὰ ῥέ-
 θλια τῷ λιχνοῦ ἀποσμάχων,
 ὡς μολὶ δολίγον το μνηστῶν
 το καθάπερ, μνηστῶν
 αἰὲς ὡς τὸν πλεονέκτον ὁ-
 λον, ὃ τὸν οὖν μόνον τῶν
 ἄλλων λάβοι, ὅτι πρὸς λιχ-
 νίας καὶ ἀπλοσύας ὀφείλει,
 μίδυσ καὶ παροῖον, οὐκ
 ἄλλως ὡς καὶ ὀρχήσῃ
 μόνον, ἀλλὰ καὶ λοιδορίας
 καὶ ὀργῆς προσίτι, καὶ λόγοι
 πολλοὶ ἐπὶ τῇ κύλινῃ,
 τότε δὲ καὶ μάλα πρὸς
 σμυφροσύνης καὶ ποσμίῃ
 τῇ, καὶ ταῦτά, φησιν, ὡς
 ἐπὶ το ἀνέκτατον ποσμίῃ
 ἔχων.

ἔχωρ, καὶ ὑποφωτισθῶ γὰρ
 τοῖς. ἄρα ἔμεινεν ἐπὶ τοῦ
 θύου, καὶ τὸ τελευταῖον ἀφ' ἑ
 μέλει τοῖς ἐκφύρσις αὐ
 τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ αὐ
 τοῦ βίβας ἀμφότεροι ἐκ
 λωμμεῖν. πλὴν ἀλλὰ καὶ
 ὑφ' αὐτῶν, οὐδ' αὖτε τῶν προτέρων
 παραχρησάμενος αὐτὸ ψόβου
 τοῦ ἐνθάδε, ὃ δρᾶσύντες
 ὁφθαλμοῦς. ἀλλὰ καὶ ἡ
 λίκουρ ὅτι τὰ πρῶτα, καὶ
 ἑπεὶ καὶ προχωρήματα, καὶ
 ὁ γοῦτος περιγῆται, καὶ ὁ
 ἀναισχυρία παραμαρτῶ.
 καὶ ἔλθω παύσασθαι τὸ χρῆ
 μα, καὶ πανταχόθεν ἀνελ
 βε, καὶ τοικίως ἐπὶ τῆς
 οἰκίας τοῦ γαυροῦ οὐκ ὅτι
 μακρὰν χρῆσις ἔμ. τί το
 το; παπαῖ, χρένις ἔμιν
 θρασυκλή. Θρα. οὐ κατὰ
 ταῦτα ὡς Τίμων τοῖς πολ
 λοις ποσὶς ἀφίγμαι, ὡς
 εἰ τὴν πλοῦτιν σὺ τιθεῖς
 τῶν, ἀργυρίον καὶ χρυσίον
 καὶ ἀσπινθῶν πλοῦτιν ἐλ
 πίδι συνδιδραμένας, πολ
 λὴν τὴν κολακίαν ἐπ'
 ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς αὐτὰν εἰ
 ορσὶ ἀποδοῖν, καὶ τῶν ἑν
 των λοισσοῦν. εἶδα γὰρ
 ὡς μάλα μὲν ἐμοὶ ἀπινθῶν
 ἵνα

habens & balbutiens ridicu
 lus. Deinde uomtus super
 bis. Postremo sublatum eum
 de conuiuiis effertunt aliqui,
 ambabus manibus tibicina
 inhaerentem. Quamquam a
 lioqui ne sobrius quidem ulli
 primariorū cesserit uel mē
 dacio uel confidentia, uel a
 uaricia. Quin & inter assen
 tatores primas tenet, peie
 rat prompessimē, ante in
 positura, conuicatur impu
 dentia. In summa prorsus ad
 mirandum quoddam specie
 culum est, omni ex parte ex
 actione, uaricia absolutum,
 proinde non euulabit clari
 uidelicet, quom sit modestus.
 Quid hoc papae, tandem noi
 bis Thrasycles? Thr. Non
 hoc animo ad te uenio, Ti
 mon, quo plerique isti, qui ni
 mirum opes admirati tuas,
 argenti, auri, opiparorum
 conuiuiorum adducti spe
 concurrunt, multaque assen
 tatione deliniunt te, homi
 nem uidelicet simplicem, fa
 cileque impartientem id quod
 adest. Siquidem haudigno
 ras offam mihi in cenam
 q 2 suffi

sufficiente esse, tum opsonium
 suauissimum, cæpe aut nastur-
 cium, aut si quando delicias,
 pusillum satis. Porro potum
 fons Athenis nouem saliens
 uenis suppaditat. Tum palliū
 hoc quauis purpura potius.
 Nam aurum nihilo magis a-
 pud me in precio est, quam cal-
 culi, qui sunt intittoribus. Sed
 tua ipsius gratia huc me con-
 tuli, ut ne te subuerterit pesti-
 ma ista atq; insidiosissima res,
 opulencia, quippe quæ multis
 sæpenumero inmedicabiliū
 malorum extiterit causa. Ete-
 nim si me audies, patissimum
 opes uniuersas in mare præci-
 pitabis, ut pote quibus nihil
 sit opus bono uiro, quiq; philo-
 sophiæ possit opes perspicere.
 Ne tamen in altum o bone,
 sed ferme ad pubem usq; ingresi-
 sus, paulo ultra solum fluctibus
 opertum, me quidem uno spe-
 ctante. Quod si hoc non uis, tu
 te igitur eas potiore uia ex adi-
 bus eiecito, ac ne obolū quidem
 tibi facias reliquum, uidelicet
 largiens ijs, quicunq; opus ha-
 bent, huic quinq; drachmas, il-
 li minam, alij talentum. Si
 uero quis philosophus fuerit,

duplam

ἰακωβὸν, ὅσον δὲ ἐδίδου, ὅ-
 μων ὃ ἱερὸν δαμον, ὃ ἀποστ-
 ρυγῶν ὀλίγον τῶν ἀλφῶ.
 ποτὶν δὲ ὃ ἐνὶ ἀνὰ πῶτον.
 ὃ δὲ πῶτον οὐκ, ὃς βού-
 λη πορφυρῶν ἀμάνων.
 τὰ χροσίου μὲν γὰρ ἐνδὲν τῆς
 μιστοφῶν τῶν ἐν τοῖς αἰγί-
 νοῖς ψυφίδων μοι δεικῆ, οἷ
 δὲ αὐτοῦ χάριν ἰσάλλω, ὡς
 μὴ διαφθέρῃ σὶ τὸ νάνι-
 σον τοῦτο καὶ ἐπιβουλῆτατον
 κτῆμα ὃ πλεῖστον, ὃ πλε-
 νοῖς πολλάνης αἰτίαν ἀνι-
 κίστων συμφορῶν χροσίου
 τῶν. εἰ γὰρ μοι πᾶσι, μὲν
 λιστα ὅσον εἰς τῆς δάλατι
 τῶν ἱμβάλλας αὐτῶν, οὐδὲν
 ἀναγκάων ἀνδρὶ ἀγαθῶν
 τε, καὶ τὸν φιλοσοφίας πλεῖ-
 σον ἰσάων δυνάμει. μὴ μὲν
 τοῖς ὅν βᾶδ' ὃ γὰρ, ἀλλὰ
 ὅσον ὅν βυβῶνας ἐπιμύας, δι-
 λίσαν πρὸ τῆς νουματώδους
 γῆς, ἰμοῦ ἰσάων μόνου. εἰ
 δὲ μὴ τοῦτο βούληται, οὐδὲν
 λην πῶτον ἀμάνων κατὰ τὰ
 χ' ἐκφύρσων αἰγίον ἐν τῇ
 οἰκίᾳ, καὶ μὲν ἱερὸν αὐ-
 τῷ αὐτῷ, διαδιδόντες ἀπασι
 τοῖς διολέοις, ὃ γὰρ ἱερὸν
 μᾶς, ὃ δὲ μόνου, ὃ δὲ τάλαν-
 τον, εἰ δὲ τῆς φιλοσοφίας εἰς,
 διπλῆ

διμοιρίαν ἢ τριμοιρίαν φέρε
 δαι δίκαιον. ἐμοὶ δὲ, καὶ
 οὐκ ἔμαι το χάριν αὐ
 τῷ, ἀλλ' ἔπειτα μεταδιδόντων
 ἱταίρων τῆς δωμείσει, ἰ
 καὶ αὐτὸν δὲ ταύτην τὴν πῆραν
 ἱμπλάσας παράσχους, οὐδὲ
 ὅλους δύο μισθίμους χυροῦ
 σαν αἰγισθαικούς. ὀλιγαρχίᾳ
 δὲ καὶ μίσην χρὴ ὄναι τὴν
 φιλοσοφοῦντά, καὶ μεθ' οὗ ὅ
 πῃς τὴν πῆραν φρεσὶν. Τί.
 ἰπαισὺ ταῦτά σου ὧ Θερασύ
 κλας. πρὶ γοῦν ἂν πῆρας οἱ
 δικαί, φέρεσαι τὴν λιπαρὰν
 ἱμπλάσας λιποδύμων, ἔπειτα
 ῥύσας τῇ δικίᾳ. Θρα. ὅ
 δουρικρατία, καὶ ἐνίοι, παι
 ἰμίδος. ὑπὸ τοῦ καταράτου
 αἰχμηδὶς τῇ πύλῃ. Τί.
 τί ἀγανακτεῖς ὧ γὰρ ὅρα
 σύκλας; μὴν παρακίχου
 σμαί σε; καὶ μὴν ἰπαι
 βαλῶ χοίρικας ὑπὲρ τὸ μί
 σθον τίτλῃρας. ἀλλὰ τί πο
 το; πολλοὶ ζυγίζονται. Βλε
 ψίας ἐκείνου, καὶ Λάχου
 καὶ Γεΐφου, ὅλους τὸ σύν
 ταγμα τῶν οἰμωξομένων.
 οἷς τε τί οὐκ ἰπὶ τὴν πῆ
 ραν ταύτην ἀνιδύων, τὴν
 μὲν δίκαιαν ὀλίγον αὐαί
 παύω, πάλαι πιπνευπῆσαι;
 αὐτὸς

duplam aut triplam portio
 nem ferredignum est. Quan
 quam hoc quidem mihi non
 mea ipse gratia peto, sed
 quod amicis, si qui egebunt,
 donem, fac est si modo peram
 hanc largitione tua expleue
 ris, ne duos quidem medicos
 Aegineticos capietem. Nam
 paucis contentum, modestum
 quae convenit esse eum qui phi
 losophatur, neque quicquam
 ultra peram cogitare. Tim.
 Equidem ista, quae dicis, prebo
 Thrasycles, ergo si uideatur,
 priusquam peram expleam,
 age ubi caput opprimitur tube
 ribus, posteaquam ligentur
 mensus. Thr. O libertas,
 o leges, pulsamur ab impuris
 sino libera in ciuitate? Tim.
 Quid stmacharis o bone
 Thrasycles? num te defraus
 dau? Atqui adijciam ultra
 mensuram Choenices quatuor;
 sed quid hoc negotij? Com
 plures simul adueniunt, Ble
 psias ille, & Laches & Gai
 phon, breuiter agmen eorū qui
 uapulabunt. Itaq; quin ego in
 turpem hanc conscendo, ac ligo
 nem quidem, paulisper interqui
 escere sino, dudum facigatum?

Ipse uero plurimis congestis sa autis d' i sti w l a s a s l i t h a
 xis , procul cos lapidum gran f u m p r o s a s , e n t a s a s a w o r
 dine peto. Blep. Ne iace o Ti p u d e a u t o u s ; B l e . m e b e l e
 mon, abimus enim. Tim. A t l e o T i m o n , a p i m o s a r .
 uos quidem nec citra san. T i . a l l ' e n a u t o m o t i z e u
 guinem, nec absq m a i s , e u d i a u s o f a n
vulneribus. m a t o n .

F I N I S .

Τ Ε Λ Ο Σ .

